ครั้งที่ ๔

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันอังคารที่ ๒๔ เดือนมีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักรายงานการประชุมและชวเลขตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

สภารับรองในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่..... (.....)

วัน.....เดือน.....พ.ศ. .....

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันอังคารที่ ๒๔ เดือนมีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๕ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม.๕๘๔.คน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขณะนี้มีสมาชิกผู้ทรงเกียรติของรัฐสภาเซ็นชื่อเข้าประชุม ๓๓๖ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ต่อไปผมจะเข้าสู่ระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม

รับรองรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา จำนวน ๒ ครั้ง คือ

ครั้งที่๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๒ และ

ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันอังคารที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๒

ซึ่งได้วางไว้ให้ท่านสมาชิกตรวจดูแล้วก่อนที่จะเสนอให้สภารับรองนะครับ ก็หวังว่าท่านสมาชิกได้ดูกันแล้วนะครับ ท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือจะขอแก้ไขอย่างไรมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีการแก้ไขนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภารับรองรายงานการประชุมทั้งสองครั้งดังกล่าวนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มีนะครับ

ก่อนที่ที่ประชุมจะพิจารณาระเบียบวาระต่อไป ผมขอปรึกษาที่ประชุมเพื่อนำระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ คือคณะกรรมาธิการวิสามัญยกร่างข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. .... ขอขยายเวลาการพิจารณาการศึกษาขึ้นมาพิจารณาก่อน

เนื่องจากได้ครบกำหนดเวลาในการพิจารณาแล้ว และคงใช้เวลาไม่นานนัก มีท่านสมาชิกท่านใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีนะครับ ผมขอดำเนินการต่อไปเลยนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๖ คณะกรรมาธิการวิสามัญยกร่างข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. .... ขอขยายเวลาการพิจารณาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๒

ด้วยประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญยกร่างข้อบังคับของการประชุมรัฐสภา พ.ศ. .... ได้มีหนังสือขอขยายเวลาพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๖๐ วัน เนื่องจากในการพิจารณายกร่างข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. .... มีรายละเอียดของเนื้อหาแต่ละเรื่องเป็นจำนวนมาก เพื่อให้เกิดความรอบคอบและมีเนื้อหาครบถ้วน จึงขอขยายเวลาการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๖๐ วัน ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๘ นะครับ

ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะอนุมัติให้ขยายหรือไม่ให้ขยายนะครับ ก่อนที่จะดำเนินการ กระผมขอนับองค์ประชุมก่อนนะครับ เพราะมันเป็นมติของสภาให้ชอบด้วยกฎหมาย เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมนะครับ เข้าห้องประชุมเพื่อใช้สิทธิอนุมัติการขยายเวลาการพิจารณาข้อบังคับการประชุมของรัฐสภานะครับ

(นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมนะครับ กรุณาเข้าห้องประชุมด่วนด้วยนะครับ เมื่อท่านเข้านั่งประจำที่เรียบร้อยแล้ว กรุณาเสียบบัตรแสดงตนด้วยนะครับ ท่านสมาชิกที่เสียบบัตรแสดงตนแล้วนะครับ โปรดใช้สิทธิของท่านนะครับ ใช้สิทธิแสดงตนนะครับ ถ้าครบองค์ประชุมก็จะได้ดำเนินการต่อไป ถ้าไม่ครบองค์ประชุมจะได้เลื่อนการพิจารณาต่อไปครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เสียบบัตรแสดงตนเสร็จแล้วนะครับ ท่านใดยังไม่ได้เสียบบัตรแสดงตนมีไหมครับ ก็แสดงว่าได้เสียบบัตรแสดงตนกันทุกคนแล้วนะครับ

นางกีระณา สุมาวงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : เพิ่มดิฉันอีก ๑ คน ดิฉัน กีระณา สุมาวงศ์ วุฒิสมาชิก

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวสักครู่ครับ ๆ ขอบคุณนะครับ เดี๋ยวสักครู่ครับ เสร็จหรือยังทุกท่านเสร็จแล้วนะครับ ถ้าเสร็จแล้วโปรดแสดงผล ขณะนี้มีผู้เข้าประชุมทั้งสิ้น ๓๐๓ ท่าน มีท่านใดที่ยังไม่ได้แสดงตนมีไหมครับ ก็ถือว่าที่ประชุมนี้ครบองค์ประชุมแล้วนะครับ มีท่านใดบ้างครับที่ยังไม่ได้แสดงตนมีไหมครับ ยกมือขึ้นครับ ๓๐๔ ท่าน ๓๐๕ ท่าน

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมขออนุญาต

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนั้นเพื่อความสบายใจทุกฝ่ายนะครับ ผมขอลบออกแล้วก็แสดงตนใหม่

(นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธาน ผมขออนุญาตประท้วงท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีอะไรครับ ผมยังไม่ได้อนุญาตเลย คุณยกมือขึ้นคุณก็จะประท้วงเลย

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ผมยืนประท้วงครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ยืน ผมอนุญาต เชิญครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมเห็นว่าการตัดสินใจของท่านประธานนั้นท่านประธานต้องตัดสินใจให้แม่นครับ ท่านประธานทำตัวเลขที่ออกมาครั้งแรก ๓๐๓ คน มันไม่ครบองค์ประชุม กระผมไม่อยากให้สภาแห่งนี้มีบรรทัดฐานที่ไม่ถูกต้องท่านประธาน ถ้าท่านประธานเห็นว่าองค์ประชุมไม่ครบหรืออะไรก็แล้วแต่ก็ต้องลงคะแนนหรือนับกันใหม่ครับท่านประธาน เพราะฉะนั้น กระผมไม่อยากเห็นท่านประธานรีบร้อน ท่านประธานรีบร้อนหลายครั้งแล้วทำความเสียหายครับ ฝากไว้เท่านั้นเองครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ ผมกำลังดำเนินการครับ ไม่ต้องสอนผมมากล่ะครับ คุณไปสอนนักเรียนเถอะครับ นี่อาจารย์ใหญ่นะครับ ผมขอดำเนินการนับองค์ประชุมใหม่นะครับ ขอให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเสียบบัตรแสดงตนนะครับ ทุกท่านนะครับเสียบบัตรแสดงตนครับ ท่านใดที่ยังไม่มีบัตรแสดงตน

แล้วก็ให้ท่านยกมือขึ้นเพื่อเจ้าหน้าที่จะได้ไปประสานงานกับท่าน มีไหมครับ ไปติดต่อประสานงานเห็นยกมือ ยกแล้วยกอีก ยกแล้วยกอีกอยู่นั่นนะครับ เจ้าหน้าที่ไปดูด้วย หรือลืมบัตรอยู่ที่บ้านผมก็ไม่ทราบ เจ้าหน้าที่ไปดู เจ้าหน้าที่มีไหม

นางกีระณา สุมาวงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน กีระณา สุมาวงศ์ สมาชิกวุฒิสภา กำลังรอรับบัตรแทนอยู่ค่ะ เมื่อเช้านี้ใช้อยู่ปรากฏว่าไม่ทราบเจ้าหน้าที่เก็บไปไว้ที่ไหนค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ เจ้าหน้าที่กำลังหาอยู่ครับ กำลังรอท่านอยู่นะครับ เจ้าหน้าที่ช่วยเร่งรัดหน่อย เวลาเราจำกัด ได้หรือยัง เจ้าหน้าที่ได้หรือยัง นอกจากท่าน ส.ว. แล้วมีท่านใดอีกล่ะครับ มีอะไร ลืมบัตรอีกเหมือนกัน ถ้าไม่ลืมบัตรก็นั่งลง เสียบบัตรแสดงตนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ทุกท่านเสียบบัตรแสดงตนเสร็จแล้วใช่ไหมครับ ไม่มีท่านใดค้างนะครับ เชิญ ท่านนายกรัฐมนตรีก็เสียบบัตรเร็วหน่อยครับ เมื่อเสียบบัตรแสดงตนเสร็จแล้วนะครับ ก็ถือว่าท่านได้แสดงตนทุกท่านแล้ว เจ้าหน้าที่ส่งผลคะแนนมาว่ามีจำนวนกี่ท่าน จำนวนผู้เข้าประชุมตอนนี้ลดลงอีกแล้ว เพราะเพื่อไทยไม่ลงคะแนนเลย

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธานอย่างนี้เสียหาย ท่านประธาน ท่านประธานพูดอย่างนี้ไม่ได้นะท่านประธาน ผมประท้วงท่านประธาน ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ ท่านประธานต้องถอนคำพูดนี้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมถอนครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ผมอยู่ครับ ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมถอนแล้วคุณนั่งลง

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านอย่าทำให้พรรคเสียหายนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกที่มาแล้วนั่งลงแล้วท่านไปใช้สิทธิ เอกสิทธิ์ของท่านครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ผมอยากเรียนท่านประธาน ประธานต้องถอนคำพูด

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมขอลบคำว่า เพื่อไทย ออก

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : โอ.เค. ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ก็ทำให้พอใจแล้วล่ะครับ เชิญคุณสุวโรช

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ เรื่องเกี่ยวกับบัตร เรื่องเกี่ยวกับอิเล็กทรอนิกส์นี่ครับ ผมเคยประสบด้วยตัวผมเองแล้วก็กราบเรียนต่อท่านประธานเสมอครับว่า องค์ประชุมตรงนี้ครับส่วนตัวผมนี่ ผมมองว่าต้องนับหัวคนกัน

จริง ๆ ที่นั่งอยู่ เพราะผมถือว่านี่คือองค์ประชุมครับ คือในที่ประชุมสภา เพราะฉะนั้นถ้าตัวคนนั่งอยู่ผมถือว่านี่คือส่วนหนึ่งขององค์ประชุม ซึ่งถ้าหากนับตรงนี้แล้วมันเกิน ๓๓๗ ท่านก็จบครับ แต่ว่าถ้านั่งแล้วจะให้กดบัตร ถ้าเกิดบางท่านไม่กด แต่ผมถามท่านประธานว่าถ้าตัวเขานั่งอยู่นี่ครับถือเป็นองค์ประชุมไหม เพราะอยู่ในห้องประชุมรัฐสภา กราบขอบพระคุณครับ ขอให้ท่านประธานได้วินิจฉัยด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ เข้าใจครับ ก็เป็นเอกสิทธิของเขา คุณจะบังคับเขาได้อย่างไร เอกสิทธิ์ครับ ผมจะทำอย่างไรดีครับ ประท้วงอะไรอีกล่ะทางโน้น กำลังคิดอยู่

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุชาติ ลายน้ำเงิน ไม่ได้ประท้วงอะไร

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมยังไม่อนุญาตเลย คุณสุชาติมีอะไรจะด่าผมเชิญตามสบาย

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมิบังอาจไปด่าท่านประธานนะครับ เพราะท่านเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ นี่ท่านพูดเองครับ ผมบอกว่าวันนี้ต้องปฏิบัติตามระเบียบท่านประธานครับ ระเบียบสภามีไว้ว่าถ้าไม่ครบองค์ประชุมท่านประธานจะเลื่อน หรือจะงด หรือจะรอพวก ที่ฝั่งผมเป็นรัฐบาลท่านนับ ๑ ๒ ๓ อย่างกับนักมวยโดนต่อยเลยครับท่านครับ แต่วันนี้มันช้าเหลือเกินครับท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมขออนุญาตพักการประชุม ๕ นาทีครับ

พักการประชุมเวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๓.๕๘ นาฬิกา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เพื่อนับองค์ประชุมต่อไปนะครับ

(นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสมาชิกครับ โปรดนั่งประจำที่ด้วยครับ ท่านนั่งประจำที่เรียบร้อยแล้วนะครับ ผมจะดำเนินการประชุมต่อไปนะครับ เชิญคุณวิรัตน์

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมดูด้วยสายตาครับ ท่านประธานครับ กระผมมั่นใจว่าเกินมากมายมหาศาล แต่ว่าเมื่อผลการกดบัตรแสดงตนไม่ครบ เพราะฉะนั้นกระผมขออนุญาตนับองค์ประชุมโดยการขานชื่อรายบุคคลครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้รับรองถูกต้อง มีท่านใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นมีไหมครับ เชิญคุณเชนครับ

นายเชน เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม เชน เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ขณะนี้เราประชุมร่วมกันของรัฐสภา โดยอาศัยข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อบังคับข้อ ๒๕ ประธานมีอำนาจในการปรึกษาหารือที่ประชุมในปัญหาใด ๆ กำหนดวิธีการตรวจสอบองค์ประชุม ซึ่งผมยืนยันว่าในข้อ ๒๕ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เป็นอำนาจของท่านประธานที่จะวินิจฉัยว่าจะใช้วิธีใดตรวจสอบองค์ประชุม อาจจะใช้เจ้าหน้าที่ซึ่งก็จะประหยัดเวลาของสภาไปได้มากทีเดียว ท่านประธานครับ ขออนุญาตหารือท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ตอนนี้มีผู้เสนอให้นับองค์ประชุมโดยขานชื่อ ผมไม่มีสิทธิที่จะหารือได้ครับ ข้อบังคับมันบังคับผมไว้ คุณหารือต้องก่อนคนเสนอนะครับ ตอนนี้ที่คุณเสนอมามันตกไปแล้วครับตั้งแต่ก่อนคุณพูด เชิญเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการตามที่มีผู้เสนอครับ เนื่องจากว่าจะมีการนับคะแนนโดยการขานชื่อนะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีอะไรอีกครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ผมจะเสนออีกญัตติหนึ่งครับ แต่ว่าก่อนจะเสนอญัตติผมคิดว่าวันนี้ประชุมร่วมกันครับ ผมเอง ส.ส. สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วนจากจังหวัดนครสวรรค์ พรรคเพื่อไทย ในนามสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับเมื่อเราเห็นว่าหนาตาแล้วนี่ผมก็เตรียมจะกดให้ท่านอยู่แล้วครับ ไม่ต้องเสียเวลาไม่ดีกว่าหรือครับ ท่านประธานครับถ้ามันไม่ครบก็ค่อยเรียกอีกทีหนึ่ง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านจะเสนออย่างไรละครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ก็จะเสนอว่าไม่ต้องนับครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ต้องนับใช่ไหมครับ ก็ขอผู้รับรอง

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ก็รวดเร็วเตรียมจะกดให้ท่านอยู่แล้วนี่ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : แต่ถ้าช้าไปอีกหน่อยนี่ไม่มีเวลานะครับท่านประธาน ถ้าเอ่ยขานชื่อนานนี่มันมีภารกิจบางสิ่งบางอย่างอยู่ครับท่านครับ เดี๋ยวตอนนั้นจะไม่อยู่ครับ แต่ถ้ากดตอนนี้อยู่ครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ท่านอยู่ แต่ก็ช่วยขานชื่อว่าอยู่ในห้องประชุมก็แล้วกันครับ ต่อไปผมจะขอตั้งคณะกรรมการนับคะแนนนะครับ นางสาวอรอนงค์ กาญจนชูศักดิ์ เป็นคนนับคะแนน เชิญซีกทางนี้ก็ได้ครับ คุณไพโรจน์ อิสระเสรีพงษ์ คุณยรรยง ร่วมพัฒนา คุณณัชพล ตันเจริญ คุณขวัญชัย พนมขวัญ คุณอรพินท์ มั่นศิลป์ เชิญ ๖ ท่านนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่ช่วยจัดที่ให้ท่านกรรมการทั้ง ๖ ท่านด้วยครับ

นายพิกิฎ ศรีชนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : ท่านประธานครับ ผม พิกิฎ ศรีชนะ ท่านประธานครับ คุณณัชพล ตันเจริญ ยังไม่ได้เข้ามาครับ ขอเปลี่ยนครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เมื่อคุณณัชพล ตันจริญ ไม่มา ท่านจะเอาคุณอลงกต มณีกาศ ใช่ไหม

นายพิกิฎ ศรีชนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : ได้ครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณอลงกต มณีกาศ นะครับ

นายสนอง เทพอักษรณรงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สนอง เทพอักษรณรงค์ ครับ คุณยรรยง ร่วมพัฒนา ขอเปลี่ยนเป็น คุณภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ แทนคุณยรรยง ร่วมพัฒนา ใช่ไหม มีท่านใดอีกครับที่เปลี่ยนตัว ไม่มีนะครับ ถือว่าครบทั้ง ๖ ท่าน เชิญครับ ส.ว. อีก ๒ ท่าน มีท่านขวัญชัย พนมขวัญ และท่านอรพินท์ มั่นศิลป์ สองท่านนี้อยู่ไหมครับ ถ้าอยู่เชิญนะครับ ท่านขวัญชัย พนมขวัญ อยู่ไหมครับ ท่านไม่อยู่ใช่ไหมครับ

นายยุทธนา ยุพฤทธิ์ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : เสนอเปลี่ยนท่านใหม่ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : จะเปลี่ยนตัวใช่ไหมครับ

นายยุทธนา ยุพฤทธิ์ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : เมื่อเช้าเห็นอยู่ครับ แต่ตอนนี้ไม่เห็นครับ เสนอเปลี่ยนท่านใหม่ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนั้นก็เชิญ คุณดิเรก ถึงฝั่ง ตัวแทนทำหน้าที่ในฐานะวิปด้วย เชิญครับ

นายบวรศักดิ์ คณาเสน สมาชิกวุฒิสภา (อำนาจเจริญ) : ท่านดิเรกไม่อยู่ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่อยู่อีก แล้วมีใครอยู่อีก ๒ ท่านนะครับ คุณตวงอยู่ไหมครับ นักกฎหมาย เชิญครับ คุณตวง ท่านยุทธนา ยุพฤทธิ์ ท่านผู้มี

ความสามารถเชิญครับ ท่าน ส.ว. ยุทธนา เชิญครับ เชิญซีกทางนี้ครับ คนมานั่งซีกทางนี้โดยมากก็อาจจะมีวาสนาได้เป็นรัฐมนตรีทั้งนั้น เชิญครับ กรรมการครบแล้วทั้ง ๖ ท่านนะครับ เจ้าหน้าที่ส่งเอกสารกระดาษให้เรียบร้อยครับ พร้อมแล้วนะครับ กรรมการพร้อมแล้วเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการเลยครับ

- ๘/๑

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายกนก ลิ้มตระกูล

(นายกนก ลิ้มตระกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุตรดิตถ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พันโท กมล ประจวบเหมาะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านช่วยขานด้วยครับ ท่านครับ ท่านกมลครับช่วยขานด้วยครับ

พันโท กมล ประจวบเหมาะ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : มาครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายกรณ์ จาติกวณิช

นายกรณ์ จาติกวณิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางกรรณิการ์ เจริญพันธ์

(นางกรรณิการ์ เจริญพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุรินทร์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายกฤช อาทิตย์แก้ว

นายกฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภา (กำแพงเพชร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์

(นายสาวกฤษณา สีหลักษณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี

(นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลตรี กลชัย สุวรรณบูรณ์

พลตรี กลชัย สุวรรณบูรณ์ สมาชิกวุฒิสภา (ชุมพร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายก่อเกียรติ สิริยะเสถียร

(นายก่อเกียรติ สิริยะเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครปฐม ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางกอบกุล พันธ์เจริญวรกุล

นางกอบกุล พันธ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางกันตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์

นางกันตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พังงา) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายกัมพล สุภาแพ่ง

นายกัมพล สุภาแพ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย

นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สระบุรี) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช

(คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายการุณ โหสกุล

(นายการุณ โหสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายกิตติ สมทรัพย์

(นายกิตติ สมทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายกิตติศักดิ์ รุ่งธนเกียรติ

นายกิตติศักดิ์ รุ่งธนเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์

(นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : หม่อมราชวงศ์กิติวัฒนา ไชยันต์

หม่อมราชวงศ์กิติวัฒนา ไชยันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานคะ หม่อมราชวงศ์กิติวัฒนานะคะ จากพรรคเพื่อแผ่นดิน อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางกีระณา สุมาวงศ์

นางกีระณา สุมาวงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเกชา ศักดิ์สมบูรณ์

นายเกชา ศักดิ์สมบูรณ์ สมาชิกวุฒิสภา (ราชบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลตำรวจตรี เกริก กัลยาณมิตร

(พลตำรวจตรี เกริก กัลยาณมิตร สมาชิกวุฒิสภา ภาควิชาชีพ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวเกศสิณี แขวัฒนะ

นางสาวเกศสิณี แขวัฒนะ สมาชิกวุฒิสภา (พระนครศรีอยุธยา) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเกษม อุประ

(นายเกษม อุประ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลเอก เกษมศักดิ์ ปลูกสวัสดิ์

(พลเอก เกษมศักดิ์ ปลูกสวัสดิ์ สมาชิกวุฒิสภา ภาคอื่น ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเกียรติกร พากเพียรศิลป์

นายเกียรติกร พากเพียรศิลป์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปราจีนบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเกื้อกูล ด่านชัยวิจิตร

(นายเกื้อกูล ด่านชัยวิจิตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลตำรวจเอก โกวิท ภักดีภูมิ

พลตำรวจเอก โกวิท ภักดีภูมิ สมาชิกวุฒิสภา (อ่างทอง) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายโกวิทย์ ธารณา

นายโกวิทย์ ธารณา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายไกร ดาบธรรม

นายเกื้อกูล ด่านชัยวิจิตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : ขอโทษครับ นายเกื้อกูล ด่านชัยวิจิตร อยู่นะครับ

นายไกร ดาบธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ไกร ดาบธรรม อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ

นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลตำรวจตรี ขจร สัยวัตร์

(พลตำรวจตรี ขจร สัยวัตร์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดหนองคาย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายขจิตร ชัยนิคม

(นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายขยัน วิพรหมชัย

นายขยัน วิพรหมชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : อยู่ทำหน้าที่ ส.ส. ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายขวัญชัย พนมขวัญ

(นายขวัญชัย พนมขวัญ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดแพร่ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายคงกฤช หงษ์วิไล

(นายคงกฤช หงษ์วิไล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปราจีนบุรี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายคมเดช ไชยศิวามงคล

(นายคมเดช ไชยศิวามงคล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายครรชิต ทับสุวรรณ

นายครรชิต ทับสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรสาคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายคำนูณ สิทธิสมาน

นายคำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายจตุพร เจริญเชื้อ

(นายจตุพร เจริญเชื้อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายจตุพร พรหมพันธุ์

(นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายจตุรงค์ ธีระกนก

นายจตุรงค์ ธีระกนก สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายจรัล จึงยิ่งเรืองรุ่ง

(นายจรัล จึงยิ่งเรืองรุ่ง สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดสระบุรี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายจรัสฤทธิ์ จันทรสุรินทร์

(นายจรัสฤทธิ์ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายจักรกฤษณ์ ทองศรี

นายจักรกฤษณ์ ทองศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น

(นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายจักรัตน์ พั้วช่วย

(นายจักรัตน์ พั้วช่วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบูรณ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร

(นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายจารึก อนุพงษ์

(นายจารึก อนุพงษ์ สมาชิกวุฒิสภา ภาครัฐ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายจำนงค์ สรวมประคำ

นายจำนงค์ สรวมประคำ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์

พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (มุกดาหาร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์

(นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดศรีสะเกษ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางจิตรวรรณ หวังศุภกิจโกศล

นางจิตรวรรณ หวังศุภกิจโกศล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางจิตร์ธนา ยิ่งทวีลาภา

นางจิตร์ธนา ยิ่งทวีลาภา สมาชิกวุฒิสภา (ชัยนาท) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์

(นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวจิรวดี จึงวรานนท์

(นางสาวจิรวดี จึงวรานนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายจิรวัฒน์ ศิริพานิชย์

(นายจิรวัฒน์ ศิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางจิราวรรณ จงสุทธนามณี วัฒนศิริธร

นางจิราวรรณ จงสุทธนามณี วัฒนศิริธร สมาชิกวุฒิสภา (เชียงราย) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายจุติ ไกรฤกษ์

นายจุติ ไกรฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายจุมพฏ บุญใหญ่

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์

นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์

นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พังงา) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเจตน์ ศิรธรานนท์

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเจรจา เที่ยงธรรม

นายเจรจา เที่ยงธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเจริญ คันธวงศ์

นายเจริญ คันธวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเจริญ จรรย์โกมล

(นายเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเจริญ ภักดีวานิช

นายเจริญ ภักดีวานิช สมาชิกวุฒิสภา (พัทลุง) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเจะอามิง โตะตาหยง

นายเจะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเจือ ราชสีห์

นายเจือ ราชสีห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายฉลาด ขามช่วง

(นายฉลาด ขามช่วง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง

(ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน

นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ประจวบคีรีขันธ์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเฉลิมชาติ การุญ

นายเฉลิมชาติ การุญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์

นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางชนากานต์ ยืนยง

(นางชนากานต์ ยืนยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายชนินทร์ รุ่งแสง

นายชนินทร์ รุ่งแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางชมภู จันทาทอง

(นางชมภู จันทาทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายชยุต ภุมมะกาญจนะ

นายชยุต ภุมมะกาญจนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปราจีนบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายชรินทร์ หาญสืบสาย

นายชรินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภา (ตาก) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายชลน่าน ศรีแก้ว

(นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายชลิต แก้วจินดา

นายชลิต แก้วจินดา สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายชวน หลีกภัย

นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายชวลิต วิชยสุทธิ์

(นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายชัย ชิดชอบ

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล

(นายชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง

(นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยนาท ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์

(นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตาก ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ

(นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายชาญชัย อิสระเสนารักษ์

นายชาญชัย อิสระเสนารักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครนายก) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายชาดา ไทยเศรษฐ์

(นายชาดา ไทยเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุทัยธานี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายชำนิ ศักดิเศรษฐ์

นายชำนิ ศักดิเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวชินณิชา วงศ์สวัสดิ์

(นางสาวชินณิชา วงศ์สวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายชุมพล กาญจนะ

นายชุมพล กาญจนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายชุมพล จุลใส

นายชุมพล จุลใส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายชูชัย เลิศพงศ์อดิศร

(นายชูชัย เลิศพงศ์อดิศร สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดเชียงใหม่ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายชูชาติ หาญสวัสดิ์

(นายชูชาติ หาญสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปทุมธานี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ

(นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเชน เทือกสุบรรณ

นายเชน เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเชวงศักดิ์ เร่งไพบูลย์วงษ์

นายเชวงศักดิ์ เร่งไพบูลย์วงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ

(ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ

นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเชิดพงศ์ ราชป้องขันธ์

(นายเชิดพงศ์ ราชป้องขันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายโชติรัส ชวนิชย์

(นายโชติรัส ชวนิชย์ สมาชิกวุฒิสภา ภาควิชาการ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายโชติวุฒิ ธนาคนานุสรณ์,

นายโชติวุฒิ ธนาคมานุสรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สิงห์บุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายไชยวัฒน์ ติณรัตน์

(นายไชยวัฒน์ ติณรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายไชยา พรหมา

(นายไชยา พรหมา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายซูการ์โน มะทา

(นายซูการ์โน มะทา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยะลา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายฐนโรจน์ โรจนกุลเสฏฐ์

นายฐนโรจน์ โรจนกุลเสฏฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายฐานิสร์ เทียนทอง

(นายฐานิสร์ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสระแก้ว ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางฐิติมา ฉายแสง

(นางฐิติมา ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดฉะเชิงเทรา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายฐิระวัตร กุลละวณิชย์

นายฐิระวัตร กุลละวณิชย์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลอากาศเอก ณพฤษภ์ มัณฑะจิตร

พลอากาศเอก ณพฤษภ์ มัณฑะจิตร สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายณรงค์ จันทนดิษฐ

นายณรงค์ จันทนดิษฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นนทบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลเรือเอก ณรงค์ ยุทธวงศ์

พลเรือเอก ณรงค์ ยุทธวงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายณรงค์กร ชวาลสันตติ

(นายณรงค์กร ชวาลสันตติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบูรณ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายณัชพล ตันเจริญ

(นายณัชพล ตันเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดฉะเชิงเทรา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายณัฏฐพล ทีปสุวรรณ

นายณัฏฐพล ทีปสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายณัฐวุฒิ สุขเกษม

นายณัฐวุฒิ สุขเกษม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายดนัย นพสุวรรณวงศ์

นายดนัย นพสุวรรณวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายดนุพร ปุณณกันต์

(นายดนุพร ปุณณกันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางดวงแข อรรณนพพร

(นางดวงแข อรรณนพพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายดิเรก ถึงฝั่ง

(นายดิเรก ถึงฝั่ง สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดนนทบุรี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวตรีนุช เทียนทอง

(นางสาวตรีนุช เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสระแก้ว ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางตรึงใจ บูรณสมภพ

นางเกียรติคุณตรึงใจ บูรณสมภพ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายตวง อันทะไชย

นายตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : อยู่ครับ ท่านประธานครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายต่วนอับดุลเล๊าะ ดาโอ๊ะมารียอ

(นายต่วนอับดุลเล๊าะ ดาโอ๊ะมารียอ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดยะลา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น

(นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายตุ่น จินตะเวช

(นายตุ่น จินตะเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายไตรรงค์ ติธรรม

(นายไตรรงค์ ติธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี

นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายถนอม ส่งเสริม

นายถนอม ส่งเสริม สมาชิกวุฒิสภา (อุบลราชธานี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายถวิล ไพรสณฑ์

นายถวิล ไพรสณฑ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายถาวร ตรีรัตน์ณรงค์

(นายถาวร ตรีรัตน์ณรงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายถาวร ลีนุตพงษ์

นายถาวร ลีนุตพงษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายถาวร เสนเนียม

(นายถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย

(นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุตรดิตถ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายทรงศักดิ์ ศรีอนุชาต

รองศาสตราจารย์ทรงศักดิ์ ศรีอนุชาต สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายทวีวัฒน์ ฤทธิ์ฤาชัย

(นายทวีวัฒน์ ฤทธิ์ฤาชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายทวีศักดิ์ คิดบรรจง

นายทวีศักดิ์ คิดบรรจง สมาชิกวุฒิสภา (บุรีรัมย์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายทศพร เทพบุตร

นายทศพร เทพบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ภูเก็ต) : ทศพร เทพบุตร อยู่ครับ

นายทวีวัฒน์ ฤทธิ์ฤาชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ท่านประธานครับ ทวีวัฒน์ ฤทธิ์ฤาชัย อยู่ครับ ๑๐๖ ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายทศพล เพ็งส้ม

นายทศพล เพ็งส้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นนทบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายทองดี มนิสสาร

(นายทองดี มนิสสาร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวทัศนา บุญทอง

นางสาวทัศนา บุญทอง สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางทัศนียา รัตนเศรษฐ

นางทัศนียา รัตนเศรษฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายทิวา เงินยวง

นายทิวา เงินยวง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเทพไท เสนพงศ์

นายเทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเทวฤทธิ์ นิกรเทศ

นายเทวฤทธิ์ นิกรเทศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายธนเทพ ทิมสุวรรณ

(นายธนเทพ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายธนา ชีรวินิจ

นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายธนาธร โล่ห์สุนทร

(นายธนาธร โล่ห์สุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายธนิตพล ไชยนันทน์

(นายธนิตพล ไชยนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตาก ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายธนู กุลชล

นายธนู กุลชล สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายธเนศ เครือรัตน์

(นายธเนศ เครือรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายธวัช บวรวนิชยกูร

นายธวัช บวรวนิชยกูร สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายธวัชชัย บุญมา

นายธวัชชัย บุญมา สมาชิกวุฒิสภา (นครนายก) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายธวัชชัย อนามพงษ์

(นายธวัชชัย อนามพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดจันทบุรี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางธันยรัศม์ อัจฉริยะฉาย

นางธันยรัศม์ อัจฉริยะฉาย สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายธันว์ ออสุวรรณ

(นายธันว์ ออสุวรรณ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายธารา ปิตุเตชะ

นายธารา ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระยอง) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายธีระ ไตรสรณกุล

(นายธีระ ไตรสรณกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายธีระ สลักเพชร

นายธีระ สลักเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตราด) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายธีระจิตต์ สถิโรตมวงศ์

นายธีระจิตต์ สถิโรตมวงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์

(นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายธีระทัศน์ เตียวเจริญโสภา

นายธีระทัศน์ เตียวเจริญโสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ

นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตาก) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนคร มาฉิม

นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนที สุทินเผือก

(นายนที สุทินเผือก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนพคุณ รัฐผไท

(นายนพคุณ รัฐผไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนพดล มาตรศรี

นายนพดล มาตรศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) : นพดล มาตรศรี อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนรพล ตันติมนตรี

นายนรพล ตันติมนตรี (เชียงใหม่) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนราพัฒน์ แก้วทอง

(นายนราพัฒน์ แก้วทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิจิตร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนริศ ขำนุรักษ์

นายนริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : นริศ ขำนุรักษ์ อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวนริศา อดิเทพวรพันธุ์

นางสาวนริศา อดิเทพวรพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางนฤมล ธารดำรงค์

(นางนฤมล ธารดำรงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนฤมล ศิริวัฒน์

นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (อุตรดิตถ์) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนวัธ เตาะเจริญสุข

(นายนวัธ เตาะเจริญสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนัจมุดดีน อูมา

(นายนัจมุดดีน อูมา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางนันทนา ทิมสุวรรณ

(นางนันทนา ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเลย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางนันทพร วีรกุลสุนทร

นางนันทพร วีรกุลสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางนาถยา เบ็ญจศิริวรรณ

นางนาถยา เบ็ญจศิริวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนาราชา สุวิทย์

นายนาราชา สุวิทย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนิคม เชาว์กิตติโสภณ

(นายนิคม เชาว์กิตติโสภณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนิคม ไวยรัชพานิช

นายนิคม ไวยรัชพานิช สมาชิกวุฒิสภา (ฉะเชิงเทรา) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง

นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนิทัศน์ ศรีนนท์

(นายนิทัศน์ ศรีนนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนนทบุรี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนิพนธ์ บุญญามณี

นายนิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์

นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนิพนธ์ ศรีธเรศ

(นายนิพนธ์ ศรีธเรศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางนิภา พริ้งศุลกะ

นางนิภา พริ้งศุลกะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนิมุคตาร์ วาบา

นายนิมุคตาร์ วาบา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปัตตานี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนิยม ช่างพินิจ

(นายนิยม ช่างพินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนิยม วรปัญญา

(นายนิยม วรปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนิยม วิวรรธนดิฐกุล

(นายนิยม วิวรรธนดิฐกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนิยม เวชกามา

(นายนิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนิรมิต สุจารี

(นายนิรมิต สุจารี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนิโรธ สุนทรเลขา

นายนิโรธ สุนทรเลขา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางนิลวรรณ เพชระบูรณิน

(นางนิลวรรณ เพชระบูรณิน สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดพิจิตร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายนิอาริส เจตาภิวัฒน์

(นายนิอาริส เจตาภิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พันตำรวจโท นุกูล แสงศิริ

พันตำรวจโท นุกูล แสงศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบรรจบ รุ่งโรจน์

นายบรรจบ รุ่งโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบรรชา พงศ์อายุกูล

(นายบรรชา พงศ์อายุกูล สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดพิจิตร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบรรพต ต้นธีรวงศ์

นายบรรพต ต้นธีรวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบวรศักดิ์ คณาเสน

นายบวรศักดิ์ คณาเสน สมาชิกวุฒิสภา (อำนาจเจริญ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบัญญัติ เจตนจันทร์

นายบัญญัติ เจตนจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระยอง) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบัญญัติ บรรทัดฐาน

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์

(นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบุญชัย โชควัฒนา

นายบุญชัย โชควัฒนา สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบุญทรง เตริยาภิรมย์

(นายบุญทรง เตริยาภิรมย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ ไม่อยู่ในที่ประชุม

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบุญยอด สุขถิ่นไทย

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางบุญรื่น ศรีธเรศ

(นางบุญรื่น ศรีธเรศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบุญเลิศ ครุฑขุนทด

(นายบุญเลิศ ครุฑขุนทด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบุญส่ง โควาวิสารัช

(นายบุญส่ง โควาวิสารัช สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดแม่ฮ่องสอน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบุรณัชย์ สมุทรักษ์

นายบุรณัชย์ สมุทรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายปกรณ์ มุ่งเจริญพร

นายปกรณ์ มุ่งเจริญพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร้อยตรี ปรพล อดิเรกสาร

ร้อยตรี ปรพล อดิเรกสาร สมาชิกวุฒิสภา (สระบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประกอบ รัตนพันธ์

นายประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประเกียรติ นาสิมมา

(นายประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประจักษ์ แกล้วกล้าหาญ

นายประจักษ์ แกล้วกล้าหาญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประชา ประสพดี

(นายประชา ประสพดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก

(พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประดิษฐ์ ตันวัฒนะพงษ์

(นายประดิษฐ์ ตันวัฒนะพงษ์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดสกลนคร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประนอม โพธิ์คำ

(นายประนอม โพธิ์คำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประพนธ์ นิลวัชรมณี

นายประพนธ์ นิลวัชรมณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประพร เอกอุรุ

นายประพร เอกอุรุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประมวล พงศ์ถาวราเดช

นายประมวล พงศ์ถาวราเดช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ประจวบคีรีขันธ์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประมวล เอมเปีย

นายประมวล เอมเปีย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประวัติ ทองสมบูรณ์

(นายประวัติ ทองสมบูรณ์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดมหาสารคาม ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประสงค์ นุรักษ์

(นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ภาคอื่น ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประสพสุข บุญเดช

นายประสพสุข บุญเดช สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประสาร มฤคพิทักษ์

นายประสาร มฤคพิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ

(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล

นายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประสิทธิ์ โพธสุธน

(นายประสิทธิ์ โพธสุธน สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดสุพรรณบุรี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประเสริฐ จันทรรวงทอง

(นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย

(นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประเสริฐ ชิตพงศ์

นายประเสริฐ ชิตพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (สงขลา) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประเสริฐ บุญชัยสุข

นายประเสริฐ บุญชัยสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประเสริฐ บุญเรือง

(นายประเสริฐ บุญเรือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์

นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ สมาชิกวุฒิสภา (ขอนแก่น) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายปริญญา ฤกษ์หร่าย

(นายปริญญา ฤกษ์หร่าย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกำแพงเพชร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวปรีชญา ขำเจริญ

นางสาวปรีชญา ขำเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : มาค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายปรีชา มุสิกุล

นายปรีชา มุสิกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กำแพงเพชร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข

(นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเลย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช

ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : หม่อมราชวงศ์ปรียนันทนา รังสิต

หม่อมราชวงศ์ปรียนันทนา รังสิต สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายปวีณ แซ่จึง

(นายปวีณ แซ่จึง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายปัญญวัฒน์ บุญมี

(นายปัญญวัฒน์ บุญมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายปัญญา ศรีปัญญา

นายปัญญา ศรีปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางปานหทัย เสรีรักษ์

(นางปานหทัย เสรีรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายปารเมศ โพธารากุล

นายปารเมศ โพธารากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : มาครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวปาริชาติ ชาลีเครือ

(นางสาวปาริชาติ ชาลีเครือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางปารีณา ไกรคุปต์ ปาจรียางกูร

นางปารีณา ไกรคุปต์ ปาจรียางกูร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายปิยะรัช หมื่นแสน

(นายปิยะรัช หมื่นแสน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายปุระพัฒน์ วิเศษจินดาวัฒนา

นายปุระพัฒน์ วิเศษจินดาวัฒนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข

(นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเลย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางผุสดี ตามไท

นางผุสดี ตามไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเผดิมชัย สะสมทรัพย์

(นายเผดิมชัย สะสมทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครปฐม ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย

(ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ

นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (จันทบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลโท พงศ์เอก อภิรักษ์โยธิน

(พลโท พงศ์เอก อภิรักษ์โยธิน สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดพะเยา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางพจนารถ แก้วผลึก

นางพจนารถ แก้วผลึก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพรชัย สุนทรพันธุ์

รองศาสตราจารย์พรชัย สุนทรพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (รัฐสภา) : นางพรทิพย์ จันทร์รัตนปรีดา

นางพรทิพย์ จันทร์รัตนปรีดา สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางพรทิวา นาคาศัย

นางพรทิวา นาคาศัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยนาท) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพรพจน์ กังวาล

(นายพรพจน์ กังวาล สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดระนอง ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวพรพิมล ธรรมสาร

(นางสาวพรพิมล ธรรมสาร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปทุมธานี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางพรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์

นางพรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ

(นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพฤฒิชัย วิริยะโรจน์

(นายพฤฒิชัย วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพลพีร์ สุวรรณฉวี

นายพลพีร์ สุวรรณฉวี สมาชิกวุฒิสภา (นครราชสีมา) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพ้อง ชีวานันท์

(นายพ้อง ชีวานันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวพัชรี โพธสุธน

นางสาวพัชรี โพธสุธน สมาชิกวุฒิสภา (สุพรรณบุรี) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางพัฒนา สังขทรัพย์

นางพัฒนา สังขทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เลย) : พัฒนา สังขทรัพย์ อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พันตำรวจเอก พายัพ ทองชื่น

พันตำรวจเอก พายัพ ทองชื่น สมาชิกวุฒิสภา (สระแก้ว) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพิกิฏ ศรีชนะ

นายพิกิฏ ศรีชนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางพิกุลแก้ว ไกรฤกษ์

นางพิกุลแก้ว ไกรฤกษ์ สมาชิกวุฒิสภา (พิษณุโลก) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลตำรวจโท พิชัย สุนทรสัจบูลย์

พลตำรวจโท พิชัย สุนทรสัจบูลย์ สมาชิกวุฒิสภา (อุดรธานี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพิชัย อุตมาภินันท์

นายพิชัย อุตมาภินันท์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลเอก พิชาญเมธ ม่วงมณี

พลเอก พิชาญเมธ ม่วงมณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพิเชต สุนทรพิพิธ

นายพิเชต สุนทรพิพิธ สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน

(นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพิเชษฐ์ ตันเจริญ

(นายพิเชษฐ์ ตันเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดฉะเชิงเทรา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล

นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพินิจ กุลละวณิชย์

นายพินิจ กุลละวณิชย์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพีรพันธุ์ พาลุสุข

(นายพีรพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยโสธร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีรยศ ราฮิมมูลา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีรยศ ราฮิมมูลา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพีระ มานะทัศน์

นายพีระ มานะทัศน์ สมาชิกวุฒิสภา (ลำปาง) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพีระเดช ศิริวันสาณฑ์

(นายพีระเดช ศิริวันสาณฑ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์) ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์

นายพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพีระเพชร ศิริกุล

(นายพีระเพชร ศิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพุฒิพงศ์ สงวนวงศ์ชัย

นายพุฒิพงศ์ สงวนวงศ์ชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเพิ่มพูน ทองศรี

นายเพิ่มพูน ทองศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายไพจิต ศรีวรขาน

(นายไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายไพฑูรย์ แก้วทอง

นายไพฑูรย์ แก้วทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายไพบูลย์ ซ่ำศิริพงษ์

นายไพบูลย์ ซ่ำศิริพงษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ปทุมธานี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายไพบูลย์ นิติตะวัน

นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายไพโรจน์ ตันบรรจง

(นายไพโรจน์ ตันบรรจง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพะเยา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายไพโรจน์ ถัดทะพงษ์

นายไพโรจน์ ถัดทะพงษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายไพโรจน์ อิสระเสรีพงษ์

(นายไพโรจน์ อิสระเสรีพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางฟาริดา สุไลมาน

(นางฟาริดา สุไลมาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุรินทร์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายภคิน ปริศนานันทกุล

นายภคิน ปริศนานันทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อ่างทอง) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายภราดร ปริศนานันทกุล

นายภราดร ปริศนานันทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อ่างทอง) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายภิญโญ สายนุ้ย

นายภิญโญ สายนุ้ย สมาชิกวุฒิสภา (กระบี่) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายภิรมย์ พลวิเศษ

นายภิรมย์ พลวิเศษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายภุชงค์ รุ่งโรจน์

นายภุชงค์ รุ่งโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายภูมิ สาระผล

(นายภูมิ สาระผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์

นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร้อยโท ภูมิศักดิ์ หงส์หยก

ร้อยโท ภูมิศักดิ์ หงษ์หยก สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมงคล ศรีคำแหง

นายมงคล ศรีคำแหง สมาชิกวุฒิสภา (จันทบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมณฑล ไกรวัตนุสสรณ์

(นายมณฑล ไกรวัตนุสสรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรสาคร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมณเฑียร บุญตัน

นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมนต์ชัย วิวัฒน์ธนาฒย์

นายมนต์ชัย วิวัฒน์ธนาฒย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมนต์ไชย ชาติวัฒนศิริ

นายมนต์ไชย ชาติวัฒนศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมนตรี ปาน้อยนนท์

(นายมนตรี ปาน้อยนนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางมลิวัลย์ ธัญญสกุลกิจ

นางมลิวัลย์ ธัญญสกุลกิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลโท มะ โพธิ์งาม

(พลโท มะ โพธิ์งาม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช

(นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมานพ ปัตนวงศ์

(นายมานพ ปัตนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมานพน้อย วานิช

(นายมานพน้อย วานิช สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดพังงา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมานะ โลหะวณิชย์

(นายมานะ โลหะวณิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมานะศักดิ์ จันทร์ประสงค์

นายมานะศักดิ์ จันทร์ประสงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นนทบุรี) : อยู่ตลอดเวลาครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมานิต นพอมรบดี

(นายมานิต นพอมรบดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ

(นายมานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมานิตย์ ภาวสุทธิ์

นายมานิตย์ ภาวสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์

(พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมาโนช เฮงยศมาก

นายมาโนช เฮงยศมาก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมารุต บุญมี

นายมารุต บุญมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครปฐม) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ์

(นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมูหามะรอสดี บอตอ

นายมูหามะรอสดี บอตอ สมาชิกวุฒิสภา (นราธิวาส) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายไมตรี สอยเหลือง

นายไมตรี สอยเหลือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายยรรยง ร่วมพัฒนา

นายยรรยง ร่วมพัฒนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายยศศักดิ์ ชีววิญญู

นายยศศักดิ์ ชีววิญญู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา

นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (จันทบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายยุซรี ซูสารอ

นายยุซรี ซูสารอ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปัตตานี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลตำรวจโท ยุทธนา ไทยภักดี

พลตำรวจโท ยุทธนา ไทยภักดี สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายยุทธนา ยุพฤทธิ์

นายยุทธนา ยุพฤทธิ์ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายยุทธพงษ์ แสงศรี

(นายยุทธพงษ์ แสงศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางยุวดี นิ่มสมบุญ

นางยุวดี นิ่มสมบุญ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายรณฤทธิชัย คานเขต

นายรณฤทธิชัย คานเขต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวรสนา โตสิตระกูล

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางรสสุคนธ์ ภูริเดช

นางรสสุคนธ์ ภูริเดช สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร้อยตรีหญิง ระนองรักษ์ สุวรรณฉวี

ร้อยตรีหญิง ระนองรักษ์ สุวรรณฉวี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายรักพงษ์ ณ อุบล

นายรักพงษ์ ณ อุบล สมาชิกวุฒิสภา (หนองบัวลำภู) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายรังสรรค์ วันไชยธนวงศ์

(นายรังสรรค์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายรังสิกร ทิมาตฤกะ

นายรังสิกร ทิมาตฤกะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวรังสิมา รอดรัศมี

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรสงคราม) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวรัชดา ธนาดิเรก

(นางสาวรัชดา ธนาดิเรก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายรัฐกร เจนกิจณรงค์

(นายรัฐกร เจนกิจณรงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครปฐม ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายรุสดี บินหะยีสะมะแอ

นายรุสดี บินหะยีสะมะแอ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเรวัต สิรินุกุล

(นายเรวัต สิรินุกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเรวัต อารีรอบ

นายเรวัต อารีรอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ภูเก็ต) : เรวัต อารีรอบ อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเรืองเดช สุพรรณฝ่าย

(นายเรืองเดช สุพรรณฝ่าย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายไรน่าน อรุณรังษี

(นายไรน่าน อรุณรังษี สมาชิกวุฒิสภา ภาควิชาชีพ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวละออง ติยะไพรัช

(นางสาวละออง ติยะไพรัช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ

นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางลินดา เชิดชัย

(นางลินดา เชิดชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเลิศศักดิ์ ทัศนเศรษฐ

นายเลิศศักดิ์ ทัศนเศรษฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวรงค์ เดชกิจวิกรม

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล

นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล

(นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวรวิทย์ บารู

นายวรวิทย์ บารู สมาชิกวุฒิสภา (ปัตตานี) อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวรวิทย์ วงษ์สุวรรณ์

นายวรวิทย์ วงษ์สุวรรณ์ สมาชิกวุฒิสภา (ลพบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวรวุฒิ โรจนพานิช

นายวรวุฒิ โรจนพานิช สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มุกดาหาร) : ท่านประธานคะ วรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์

(นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวราวงษ์ พันธุ์ศิลา

(นายวราวงษ์ พันธุ์ศิลา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวรินทร์ เทียมจรัส

นายวรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : มาครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวัชรพงศ์ คูวิจิตรสุวรรณ

นายวัชรพงศ์ คูวิจิตรสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สระบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวัชรพล โตมรศักดิ์

นายวัชรพล โตมรศักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวัชระ เพชรทอง

นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ด้วยความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวัชระ ยาวอหะซัน

(นายวัชระ ยาวอหะซัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวันชัย แสงสุขเอี่ยม

นายวันชัย แสงสุขเอี่ยม สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์

(นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบูรณ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวัลลภ ไทยเหนือ

(นายวัลลภ ไทยเหนือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวัลลภ สุปริยศิลป์

(นายวัลลภ สุปริยศิลป์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวารุจ ศิริวัฒน์

(นายวารุจ ศิริวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุตรดิตถ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวาสิต พยัคฆบุตร

(นายวาสิต พยัคฆบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวิจิตร พรพฤฒิพันธุ์

นายวิจิตร พรพฤฒิพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวิชัย ล้ำสุทธิ

นายวิชัย ล้ำสุทธิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระยอง) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวิชัย สามิตร

(นายวิชัย สามิตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวิชาญ มีนชัยนันท์

(นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวิเชียร คันฉ่อง

นายวิเชียร คันฉ่อง สมาชิกวุฒิสภา (ตรัง) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวิเชียร อุดมศักดิ์

นายวิเชียร อุดมศักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อำนาจเจริญ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวิฑูรย์ นามบุตร

(นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุมครับ)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวิทยา แก้วภราดัย

(นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวิทยา ทรงคำ

(นายวิทยา ทรงคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวิทยา บุตรดีวงค์

นายวิทยา บุตรดีวงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มุกดาหาร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวิทยา บุรณศิริ

(นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวิทวัส บุญญสถิตย์

(นายวิทวัส บุญญสถิตย์ สมาชิกวุฒิสภา ภาควิชาการ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวินัย ภัทรประสิทธิ์

นายวินัย ภัทรประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิจิตร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พันเอก วินัย สมพงษ์

พันเอก วินัย สมพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวินัย เสนเนียม

(นายวินัย เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวิระ มาวิจักขณ์

(นายวิระ มาวิจักขณ์ สมาชิกวุฒิสภา ภาควิชาชีพ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวิรัช ร่มเย็น

นายวิรัช ร่มเย็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระนอง) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวิรัช รัตนเศรษฐ

นายวิรัช รัตนเศรษฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวิรัติ พาณิชย์พงษ์

นายวิรัติ พาณิชย์พงษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวิรัตน์ กัลยาศิริ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์

นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวิรุฬ เตชะไพบูลย์

(นายวิรุฬ เตชะไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พื้นแสน

(พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พื้นแสน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์

นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวิวัฒน์ชัย โหตระไวศยะ

(นายวิวัฒน์ชัย โหตระไวศยะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์

(นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ

(นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพะเยา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวีระ รักความสุข

(นายวีระ รักความสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลตำรวจตรี วีระ อนันตกูล

พลตำรวจตรี วีระ อนันตกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์

(นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวีระวัฒน์ โอสถานุเคราะห์

(นายวีระวัฒน์ โอสถานุเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร

(นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครนายก ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง

(นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดฉะเชิงเทรา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายแวดือราแม มะมิงจิ

(นายแวดือราแม มะมิงจิ สมาชิกวุฒิสภา ภาคอื่น ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายแวมาฮาดี แวดาโอะ

(นายแวมาฮาดี แวดาโอะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลตรี ศรชัย มนตริวัต

(พลตรี ศรชัย มนตริวัต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายศักดา คงเพชร

(นายศักดา คงเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายศิริโชค โสภา

(นายศิริโชค โสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์

(นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิจิตร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายศุภชัย โพธิ์สุ

นายศุภชัย โพธิ์สุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ท่านประธานครับ ผม ศุภชัย โพธิ์สุ อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายศุภวัฒน์ เทียนถาวร

(นายศุภวัฒน์ เทียนถาวร สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดสิงห์บุรี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเศกสิทธิ์ ไวนิยมพงศ์

(นายเศกสิทธิ์ ไวนิยมพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสกลธี ภัททิยกุล

นายสกลธี ภัททิยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร

นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสงคราม ชื่นภิบาล

นายสงคราม ชื่นภิบาล สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสงวน พงษ์มณี

(นายสงวน พงษ์มณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสถาพร มณีรัตน์

(นายสถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลตำรวจเอก สนธยา แสงเภา

พลตำรวจเอก สนธยา แสงเภา สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสนอง เทพอักษรณรงค์

นายสนอง เทพอักษรณรงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์

พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิจิตร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมเกียรติ ฉันทวานิช

นายสมเกียรติ ฉันทวานิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์

(นายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมเกียรติ ศรลัมพ์

(นายสมเกียรติ ศรลัมพ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมควร โอบอ้อม

นายสมควร โอบอ้อม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมคิด บาลไธสง

(นายสมคิด บาลไธสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมเจตน์ ลิมปะพันธุ์

นายสมเจตน์ ลิมปะพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ์

(นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ

(นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมชาติ พรรณพัฒน์

นายสมชาติ พรรณพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (นครปฐม) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ

(พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมชาย แสวงการ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ

(นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลเอก สมชาย วิษณุวงศ์

(พลเอก สมชาย วิษณุวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมนึก เฮงวาณิชย์

นายสมนึก เฮงวาณิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมบัติ ยะสินธุ์

นายสมบัติ ยะสินธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แม่ฮ่องสอน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมบูรณ์ งามลักษณ์

นายสมบูรณ์ งามลักษณ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์

(นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมพร จูมั่น

นางสมพร จูมั่น สมาชิกวุฒิสภา (เพชรบูรณ์) : นางค่ะ อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : ขอโทษครับ นางสมพร จูมั่น นายสมพล เกยุราพันธุ์

(นายสมพล เกยุราพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมโภช สายเทพ

(นายสมโภช สายเทพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์

(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมศักดิ์ บุญเปลื้อง

นายสมศักดิ์ บุญเปลื้อง สมาชิกวุฒิสภา (ลำพูน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมัคร เชาวภานันท์

นายสมัคร เชาวภานันท์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมัย เจริญช่าง

นายสมัย เจริญช่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสรรพภัญญู ศิริไปล์

(นายสรรพภัญญู ศิริไปล์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสรรเสริญ สมะลาภา

นายสรรเสริญ สมะลาภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสรวงศ์ เทียนทอง

(นายสรวงศ์ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสระแก้ว ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสรวุฒิ เนื่องจำนงค์

นายสรวุฒิ เนื่องจำนงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสราวุธ อ่อนละมัย

นายสราวุธ อ่อนละมัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสฤษฎ์ อึ้งอภินันท์

(นายสฤษฎ์ อึ้งอภินันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสัญชัย วงษ์สุนทร

(นายสัญชัย วงษ์สุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสัญชัย อินทรสูต

นายสัญชัย อินทรสูต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสันติ พร้อมพัฒน์

(นายสันติ พร้อมพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสันทัด จีนาภักดิ์

นายสันทัด จีนาภักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล
นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : อยู่ครับ
นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสัมพันธ์ ทองสมัคร
นายสัมพันธ์ ทองสมัคร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : อยู่ครับ
นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสากล ม่วงศิริ
นายสากล ม่วงศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ
นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสาคร เกี่ยวข้อง
นายสาคร เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : อยู่ครับ
นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย
นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : อยู่ครับ
นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์
นายสาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : อยู่ครับ
นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสาธิต ปิตุเตชะ
นายสาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระยอง) : อยู่ครับ
นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสามารถ แก้วมีชัย
นายสามารถ แก้วมีชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : อยู่ครับ
นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสามารถ พิริยะปัญญาพร
นายสามารถ พิริยะปัญญาพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : อยู่ครับ
นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสามารถ มะลูลีม
นายสามารถ มะลูลีม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ
นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสามารถ ราชพลสิทธิ์

นายสามารถ ราชพลสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสาย กังกเวคิน

นายสาย กังกเวคิน สมาชิกวุฒิสภา (ระยอง) : อยู่ตั้งนานแล้วครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสำราญ ศรีแปงวงศ์

นายสำราญ ศรีแปงวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กำแพงเพชร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง

(นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดอุทัยธานี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสิทธิศักดิ์ ยนต์ตระกูล

นายสิทธิศักดิ์ ยนต์ตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กาฬสินธุ์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสินิตย์ เลิศไกร

นายสินิตย์ เลิศไกร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสิรินทร รามสูต

(นางสิรินทร รามสูต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์

นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ สมาชิกวุฒิสภา (นครศรีธรรมราช) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสุกัญญา สุดบรรทัด

(นางสุกัญญา สุดบรรทัด สมาชิกวุฒิสภา ภาควิชาการ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุกิจ อัถโถปกรณ์

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุขวิชชาญ มุสิกุล

นายสุขวิชชาญ มุสิกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กำแพงเพชร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุโข วุฑฒิโชติ

(นายสุโข วุฑฒิโชติ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดสมุทรปราการ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลโท สุจินดา สุทธิพงศ์

พลโท สุจินดา สุทธิพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุชน ชามพูนท

(นายสุชน ชามพูนท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุชาติ โชคชัยวัฒนากร

นายสุชาติ โชคชัยวัฒนากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุชาติ ตันติวณิชชานนท์

(นายสุชาติ ตันติวณิชชานนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุชาติ ลายน้ำเงิน

(นายสุชาติ ลายน้ำเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุชาย ศรีสุรพล

(นายสุชาย ศรีสุรพล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุตา พรมดวง

(นายสุตา พรมดวง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุทธิ ปัญญาสุกลวงศ์

นายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุทธิชัย จรูญเนตร

(นายสุทธิชัย จรูญเนตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุทัศน์ เงินหมื่น

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุทิน นพขำ

(นายสุทิน นพขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปทุมธานี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุเทพ เทือกสุบรรณ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลตำรวจตรี สุเทพ สุขสงวน

พลตำรวจตรี สุเทพ สุขสงวน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นาวาตรี สุธรรม ระหงษ์

นาวาตรี สุธรรม ระหงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรสาคร) : สุธรรม ระหงษ์ อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลตำรวจเอก สุนทร ช้ายขวัญ

พลตำรวจเอก สุนทร ช้ายขวัญ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตนะ

(นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุนัย จุลพงศธร

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุพจน์ โพธิ์ทองคำ

นายสุพจน์ โพธิ์ทองคำ สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุพจน์ เลียดประถม

นายสุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภา (นครปฐม) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุพล ฟองงาม

(นายสุพล ฟองงาม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร

นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวสุวิมล สุตะวิริยะวัฒน์

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (เพชรบุรี) : อยู่ค่ะ ดิฉันชื่อนางสาวสุมล ไม่ใช่ สุวิมล ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคนี

(ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคนี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปทุมธานี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุเมธ ศรีพงษ์

นายสุเมธ ศรีพงษ์ สมาชิกวุฒิสภา (นครราชสีมา) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุรจิต ชิรเวทย์

นายสุรจิต ชิรเวทย์ สมาชิกวุฒิสภา (สมุทรสงคราม) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุรจิตร ยนต์ตระกูล

(นายสุรจิตร ยนต์ตระกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง

(นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดชลบุรี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุรชัย เบ้าจรรยา

(นายสุรชัย เบ้าจรรยา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุรเชษฐ์ ชัยโกศล

(นายสุรเชษฐ์ ชัยโกศล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์

นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุรเดช จิรัฐิติเจริญ

นายสุรเดช จิรัฐิติเจริญ สมาชิกวุฒิสภา (ปราจีนบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุรเดช ยะสวัสดิ์

นายสุรเดช ยะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พันตำรวจโท สุรทิน พิมานเมฆินทร์

(พันตำรวจโท สุรทิน พิมานเมฆินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุรพงษ์ ตันธนศรีกุล

(นายสุรพงษ์ ตันธนศรีกุล สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดกาญจนบุรี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล

(นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล

(นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปทุมธานี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุรพล เกียรติไชยากร

(นายสุรพล เกียรติไชยากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์

(นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุรศักดิ์ พันธ์เจริญวรกุล

(นายสุรศักดิ์ พันธ์เจริญวรกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์

(นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบูรณ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุรสิทธิ์ เจียมวิจักษณ์

(นายสุรสิทธิ์ เจียมวิจักษณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุรสิทธิ์ ตรีทอง

(นายสุรสิทธิ์ ตรีทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุรสิทธิ์ วงศ์วิทยานันท์

(นายสุรสิทธิ์ วงศ์วิทยานันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุรันต์ จันทร์พิทักษ์

นายสุรันต์ จันทร์พิทักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุริยา ปันจอร์

นายสุริยา ปันจอร์ สมาชิกวุฒิสภา (สตูล) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุริยา พรหมดี

(นายสุริยา พรหมดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุวโรช พะลัง

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุวิศว์ เมฆเสรีกุล

นายสุวิศว์ เมฆเสรีกุล สมาชิกวุฒิสภา (สมุทรสาคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสุอำภา คชไกร

นางสุอำภา คชไกร สมาชิกวุฒิสภา (สุโขทัย) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเสนาะ เทียนทอง

(นายเสนาะ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเสรี สาระนันท์

(นายเสรี สาระนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายโสภณ ซารัมย์

นายโสภณ ซารัมย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายโสภณ ศรีมาเหล็ก

นายโสภณ ศรีมาเหล็ก สมาชิกวุฒิสภา (น่าน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายองอาจ คล้ามไพบูลย์

นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายองอาจ วงศ์ประยูร

นายองอาจ วงศ์ประยูร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สระบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลตำรวจตรี องอาจ สุวรรณสิงห์

พลตำรวจตรี องอาจ สุวรรณสิงห์ สมาชิกวุฒิสภา (เลย) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์

นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์

(นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์

(นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแม่ฮ่องสอน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอดุลย์ เหลืองบริบูรณ์

นายอดุลย์ เหลืองบริบูรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอนันต์ ผลอำนวย

(นายอนันต์ ผลอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกำแพงเพชร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอนันต์ วรธิติพงศ์

(นายอนันต์ วรธิติพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา ภาควิชาชีพ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอนันต์ ศรีพันธุ์

(นายอนันต์ ศรีพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์

นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ สมาชิกวุฒิสภา (สุรินทร์) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอนุชา บูรพชัยศรี

นายอนุชา บูรพชัยศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอนุชา สะสมทรัพย์

(นายอนุชา สะสมทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครปฐม ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นาวาอากาศเอก อนุดิษฐ์ นาครทรรพ

(นาวาอากาศเอก อนุดิษฐ์ นาครทรรพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอนุรักษ์ นิยมเวช

นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอนุวัฒน์ วิเศษจินดาวัฒน์

นายอนุวัฒน์ วิเศษจินดาวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอนุศักดิ์ คงมาลัย

นายอนุศักดิ์ คงมาลัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล

นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอนุสรณ์ ปั้นทอง

(นายอนุสรณ์ ปั้นทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางอนุสรา ยังตรง

(นางอนุสรา ยังตรง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอภิชาต การิกาญจน์

นายอภิชาต การิกาญจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์

นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอภิชาติ สุภาแพ่ง

นายอภิชาติ สุภาแพ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : หม่อมหลวงอภิมงคล โสณกุล

หม่อมหลวงอภิมงคล โสณกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอภิวัฒน์ เงินหมื่น

นายอภิวัฒน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อำนาจเจริญ) : ท่านประธานครับ อภิวัฒน์ เงินหมื่น อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นนทบุรี) : พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางอรพินท์ มั่นศิลป์

นางอรพินท์ มั่นศิลป์ สมาชิกวุฒิสภา (นครสวรรค์) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอรรถพร พลบุตร

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี

นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวอรอนงค์ กาญจนชูศักดิ์

นางสาวอรอนงค์ กาญจนชูศักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางอรอนงค์ คล้ายนก

นางอรอนงค์ คล้ายนก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวอรุณี ชำนาญยา

(นางสาวอรุณี ชำนาญยา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพะเยา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอลงกต มณีกาศ

นายอลงกต มณีกาศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอลงกรณ์ พลบุตร

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอสิ มะหะมัดยังกี

นายอสิ มะหะมัดยังกี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สตูล) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางอัจฉรา เตชฤทธิพิทักษ์

นางอัจฉรา เตชฤทธิพิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : อัจฉรา เตชฤทธิพิทักษ์ อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอัฏฐพล โพธิพิพิธ

นายอัฏฐพล โพธิพิพิธ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอันวาร์ สาและ

นายอันวาร์ สาและ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปัตตานี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอับดุลการิม เด็งระกีนา

นายอับดุลการิม เด็งระกีนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอัศวิน วิภูศิริ

นายอัศวิน วิภูศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอัสนี เชิดชัย

(นายอัสนี เชิดชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลอากาศเอก อาคม กาญจนหิรัญ

พลอากาศเอก อาคม กาญจนหิรัญ สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอาคม เอ่งฉ้วน

นายอาคม เอ่งฉ้วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางอานิก อัมระนันทน์

นางอานิก อัมระนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอารยะ ชุมดวง

(นายอารยะ ชุมดวง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุโขทัย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์

(นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอำนวย คลังผา

(นายอำนวย คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลตำรวจเอก อำนวย เพชรศิริ

พลตำรวจเอก อำนวย เพชรศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอิทธิเดช แก้วหลวง

(นายอิทธิเดช แก้วหลวง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอิทธิพล เรืองวรบูรณ์

(นายอิทธิพล เรืองวรบูรณ์ สมาชิกวุฒิสภา ภาคอื่น ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอิทธิรัตน์ จันทรสุรินทร์

(นายอิทธิรัตน์ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอิสมาแอล เบญอิบรอฮีม

นายอิสมาแอล เบญอิบรอฮีม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปัตตานี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอิสสระ สมชัย

นายอิสสระ สมชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอุดมเดช รัตนเสถียร

(นายอุดมเดช รัตนเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนนทบุรี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

- ๑๖/๑

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางอุดมลักษณ์ เพ็งนรพัฒน์

นางอุดมลักษณ์ เพ็งนรพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางอุดร จินตะเวช

นางอุดร จินตะเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : อุดร จินตะเวช อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอุดร ทองประเสริฐ

นายอุดร ทองประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : อยู่ครับ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางอุไร คุณานันทกุล

นางอุไร คุณานันทกุล สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : อยู่ค่ะ

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเอี่ยม ทองใจสด

(นายเอี่ยม ทองใจสด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบูรณ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายฮอชาลี ม่าเหร็ม

นายฮอชาลี ม่าเหร็ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สตูล) : อยู่ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายประสพสุข บุญเดช รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญ

พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานครับ ผม พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์ เมื่อสักครู่กดแล้วไม่ดังครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านมาโนชอยู่นะครับ

นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ผม ธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์ อยู่ครับ

นายศิริโชค โสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผม ศิริโชค โสภา ๓๓๒ อยู่ครับ

นายถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ผม ถาวร เสนเนียม อยู่ครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ช้า ๆ หน่อยนะครับ ช้า ๆ ครับ

นายถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ผม ถาวร เสนเนียม อยู่ครับ

นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ สมาชิกวุฒิสภา (ศรีสะเกษ) : ผม จิตติพจน์ วิริยะโรจน์ อยู่ครับ

นายประนอม โพธิ์คำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ประนอม โพธิ์คำ หมายเลข ๑๗๗ อยู่ครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยว ๆ กรรมการไม่ทันนะครับ

นายยุทธนา ยุพฤทธิ์ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : ขออนุญาตทวนใหม่ตั้งแต่เริ่มต้นเลยนะครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เริ่มตั้งแต่คุณหญิงกัลยานะครับ คุณหญิงกัลยาแล้ว เชิญครับ

นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมชาย โล่สถาพรพิพิธ ๓๕๓ อยู่ครับ

นางกรรณิการ์ เจริญพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านประธานคะ กรรณิการ์ เจริญพันธ์ อยู่ค่ะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายมนตรี ปาน้อยนนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ประจวบคีรีขันธ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม มนตรี ปาน้อยนนท์ ๒๔๖ อยู่ครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายปัญญวัฒน์ บุญมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผม ปัญญวัฒน์ บุญมี ๑๙๘ อยู่ครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญครับ

นายธวัชชัย อนามพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (จันทบุรี) : ท่านประธานครับ ผม ธวัชชัย อนามพงษ์ จังหวัดจันทบุรี อยู่ครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ทันไหมครับ

นายทรงศักดิ์ ศรีอนุชาต สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : ท่านประธานครับ ผม ทรงศักดิ์ ศรีอนุชาต อยู่นะครับ

นายยุทธนา ยุพฤทธิ์ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : ขออนุญาตท่านประธานครับ ขอเลขที่ด้วยครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ขอเลขที่ด้วยนะครับ

นายทรงศักดิ์ ศรีอนุชาต สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : ท่านประธานครับ ทรงศักดิ์ ศรีอนุชาต สมาชิกวุฒิสภา เลขที่ ๓๖ อยู่ครับ

นายธวัชชัย อนามพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (จันทบุรี) : ธวัชชัย อนามพงษ์ จังหวัดจันทบุรี ๑๒๐ อยู่ครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายธนิตพล ไชยนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตาก) : ท่านประธานครับ ผม ธนิตพล ไชยนันทน์ เลขที่ ๑๑๘ อยู่ครับ

นายชาดา ไทยเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผม ชาดา ไทยเศรษฐ์ เลขที่ ๖๗ อยู่ครับ

นายประนอม โพธิ์คำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ผม ประนอม โพธิ์คำ หมายเลข ๑๗๗ อยู่ครับ

นายนิอาริส เจตาภิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) : ท่านประธานครับ ผม นิอาริส เจตาภิวัฒน์ ๐๒๑ อยู่ครับ

พลตำรวจตรี ขจร สัยวัตร์ สมาชิกวุฒิสภา (หนองคาย) : ท่านประธานครับ ผม พลตำรวจตรี ขจร สัยวัตร์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดหนองคาย หมายเลข ๑๐ อยู่ครับ

นายศิริโชค โสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผม ศิริโชค โสภา อยู่ครับ เบอร์ ๓๓๒ ครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นางสาวรัชดา ธนาดิเรก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานคะ ดิฉัน รัชดา ธนาดิเรก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หมายเลข ๒๗๑ ค่ะ

คุณหญิงกัลยา โสภณพณิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานคะ ไม่แน่ใจว่าได้บันทึกแล้วหรือยังนะคะ คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช ๐๑๒ ค่ะ

พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานครับ พลตำรวจ มาโนช ไกรวงศ์ ๗๘ ครับ

นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิจิตร) : ท่านประธานครับ ผม ศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์ ๓๓๓ อยู่ครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ

นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ สมาชิกวุฒิสภา (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ จิตติพจน์ วิริยะโรจน์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดศรีสะเกษ ส.ว. ๐๑๘ อยู่ครับ

นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานครับ ชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา จังหวัดสุพรรณบุรี ๒๘๖ อยู่ครับ

นายประวัติ ทองสมบูรณ์ สมาชิกวุฒิสภา (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายประวัติ ทองสมบูรณ์ ส.ว. จังหวัดมหาสารคาม หมายเลข ๐๕๓ ครับ อยู่ครับ

นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม บุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ๑๖๓ อยู่ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีท่านใดอีก ท่านสุทัศน์ก็ขานแล้วใช่ไหมครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น กระผมขานแล้วแต่มีประเด็นที่จะปรึกษา

ท่านประธานเกี่ยวกับการเสียบบัตร ขออนุญาตท่านประธานครับ กล่าวคือในการลงคะแนน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าให้คนที่ยังไม่ได้ขานให้ขานจบก่อนแล้วค่อย

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กระผมดูแล้วเห็นว่าหมดแล้วครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครบหรือยังครับ ท่านสมาชิกรัฐสภาท่านใดยังไม่ได้ขานมีไหมครับ โปรดยกมือขึ้นแสดงตนเลยครับ ถ้าไม่มีถือว่าหมดแล้วนะครับ

นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ สมาชิกวุฒิสภา (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพครับ ขออนุญาตครับ ผม ประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ ครับ พอดีสมาชิกรัฐสภาท่านหนึ่งคือท่าน ส.ว. สุรชัย ชัยสกุลทอง นะครับ ----------

ท่านให้กระผมช่วยกราบเรียนท่านประธานว่า เนื่องจากท่านเป็นตัวแทนของคณะกรรมาธิการการคมนาคมไปประชุมที่ศูนย์สิริกิติ์อยู่นะครับ ตอนนี้ในนามของคณะกรรมาธิการการคมนาคมร่วมกับสภาอุตสาหกรรมในหัวข้อ ทางรอดของผู้ประกอบการ ท่านก็เลยขอผมว่าให้กราบเรียนท่านประธานด้วยว่า หมายเลข ๑๒๔ ตอนนี้ท่านเป็นประธานไม่สามารถมาร่วมประชุมได้ครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็ไม่เป็นไร ก็ถือว่าไม่ได้อยู่ในห้องประชุมครับ เราเอาคนที่อยู่ในห้องประชุมครับ ถือว่าหมดแล้วนะครับ เชิญท่านสุทัศน์ครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ขออนุญาตปรึกษาท่านประธานระหว่างที่รอนับคะแนน กล่าวคือเกี่ยวกับกรณีบัตรที่เสียบใช้ลงคะแนน ในการลงคะแนนเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๒ เวลา ๑๑.๒๗ นาฬิกา ซึ่งเป็นการลงคะแนนไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ ในขณะนั้น กระผมนั่งอยู่ตรงนี้ต่อหน้าท่านประธาน ต่อหน้าท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ติดกับท่านเจือ ราชสีห์ ข้างหน้าผมคือท่านเชน เทือกสุบรรณ ข้างหลังผมคือท่านนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ กระผมก็ได้กดบัตรลงคะแนนไว้วางใจท่านบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ หมายเลข ๔๐๓ หมายเลขบัตรของผม ไว้วางใจหมายความว่า กระผมกดไม่เห็นด้วยในญัตติ ก็คือไว้วางใจท่านบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ แต่ปรากฏว่าในรายงานของสภา หมายเลข ๔๐๓ ไม่มี เป็นหมายเลข ๔๐๒ แล้วข้ามไป หมายเลข ๔๐๔ เลย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็ไม่เป็นไรครับ ก็ผ่านไปแล้วครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ผมเข้าใจครับท่านประธาน ที่ผมเรียนตรงนี้ก็เพราะว่าในรายงานนี้ไม่ปรากฏชื่อผมปรากฏในรายงานซึ่งผมเข้ามาประชุมและแสดงตนและก็นั่งอยู่ตรงนี้ด้วย และผมก็เลยลงคะแนนว่าไว้วางใจในท่านบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ แต่รายงานไม่ได้พิมพ์ว่า ๔๐๓ นายสุทัศน์ เงินหมื่น ไม่มีปรากฏในรายงาน ที่ผมเรียนตรงนี้ก็เพื่อให้ท่านประธานได้ตรวจสอบว่าบัตรมีปัญหาหรือไม่

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : จะให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบนะครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ขอบคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : จะให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบให้เจ้าหน้าที่ช่วยดู ต่อไปตรวจสอบให้แน่ชัดนะครับ

(คณะกรรมการได้ตรวจนับคะแนนและนำผลคะแนนมอบให้ประธานรัฐสภา)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกที่เคารพครับ ขณะนี้คณะกรรมการตรวจนับคะแนนทั้ง ๖ ท่านได้ส่งผลคะแนนมาแล้วนะครับ ปรากฏว่ามีสมาชิกอยู่ในที่ประชุมทั้งหมด นั่งฟังดี ๆ นะครับ ผมจะอ่านให้ฟังครับ ทั้งหมดอยู่ในห้องประชุมขานชื่อทั้งสิ้น ๓๖๙ ท่านด้วยกันนะครับ กึ่งหนึ่ง ๓๐๗ ท่าน เกินกึ่งหนึ่งเยอะแยะครับ ถือว่าองค์ประชุมครบ ผมจะได้ดำเนินการต่อไปครับ

นายมานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีอะไรว่ามาครับ

นายมานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ผม มานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ ๒๕๓ ไม่ทราบว่าลงหรือยังครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มันเกินแล้วไม่เป็นไรครับ

นายมานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ครับผม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านมาช้าหน่อยก็ไม่เป็นไรครับ ต่อไปเนื่องจากการขยายเวลาของท่านคณะกรรมาธิการวิสามัญที่ขอขยายเวลา ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๒ ขณะนี้องค์ประชุมครบแล้ว กระผมก็ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงว่าจะอนุมัติให้ขยายเวลาหรือไม่อนุมัตินะครับ เชิญท่านสมาชิกอยู่นอกห้องประชุมเข้าห้องประชุมทุกท่านนะครับ

(นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้าห้องประชุมเพื่อใช้สิทธิออกเสียงในการที่จะขยายเวลาหรือจะไม่ให้ขยายเวลาในการพิจารณาของคณะกรรมาธิการวิสามัญยกร่างข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. .... นะครับ เมื่อท่านเข้านั่งประจำที่แล้วนะครับ ผมจะถามมติ ท่านผู้ใดเห็นควรอนุมัติโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ผู้ใดเห็นว่าไม่ควรอนุมัติโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ผู้ใดเห็นว่าควรงดออกเสียงโปรดกดปุ่ม งดออกเสียง นะครับ ท่านสมาชิกรัฐสภาโปรดใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เสร็จแล้วนะครับ ท่านใช้สิทธิเสร็จแล้วนะครับ เชิญครับ

นายชาดา ไทยเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : ท่านประธานครับ ผม ชาดา ไทยเศรษฐ์ บัตรมีปัญหาครับ เห็นด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เจ้าหน้าที่ไปช่วยดูสิ มีปัญหาครับ มีท่านใดมีปัญหาอีกมีไหมครับ ไม่มีนะครับ เมื่อเสร็จแล้วขอผลการลงคะแนนครับ ปรากฏว่าผู้เข้าประชุม ๓๕๙ ท่าน เห็นด้วย ๓๔๓ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๓ ท่าน งดออกเสียง ๓ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑๐ ท่าน ก็ถือว่าที่ประชุมรัฐสภาได้อนุมัติให้คณะกรรมาธิการวิสามัญยกร่างข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. .... ขยายระยะเวลาได้ ๖๐ วันนะครับ

ต่อไปนะครับ คุณชินวรณ์ มีอะไร เชิญครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุณยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมขอเลื่อนระเบียบวาระ จำนวน ๘ เรื่อง ที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอขึ้นมาพิจารณาก่อนตามลำดับ ดังนี้ครับ

เรื่องด่วนที่ ๒ กรอบการเจรจากู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เรื่องด่วนที่ ๓ ร่างหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่นและร่างสัญญาเงินกู้ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ระเบียบวาระที่ ๕.๖ กรอบการเจรจามาตรการริเริ่มเชียงใหม่ไปสู่การเป็นพหุภาคี (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ระเบียบวาระที่ ๕.๑ ขอความเห็นชอบกรอบการเจรจาการสำรวจจัดทำหลักเขตแดนไทย – ลาว ในกรอบของคณะกรรมาธิการเขตแดนร่วมไทย – ลาว และกลไกอื่น ๆ ของไทยภายใต้กรอบนี้ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ระเบียบวาระที่ ๕.๕ กรอบการเจรจาพันธกรณีต่าง ๆ ภายใต้บทที่ ๙ การเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย – ญี่ปุ่น (JTEPA) (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ระเบียบวาระที่ ๕.๒ พิธีสารข้อผูกพันชุดที่ ๕ ของบริการขนส่งทางอากาศภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ระเบียบวาระที่ ๕.๓ การขยายระยะเวลาแผนกิจกรรมทวิภาคีระหว่างกระทรวงพาณิชย์และสำนักงานสิทธิบัตรยุโรป (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ระเบียบวาระที่ ๕.๔ บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านสื่อสารมวลชนระหว่างจีนและประเทศสมาชิกอาเซียน (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ขึ้นมาพิจารณาก่อน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ เชิญครับคุณพีรพันธุ์

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พีรพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดยโสธร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ในตามระเบียบวาระเรื่องด่วน ผมอยากจะเรียนถามท่านประธานมันมีวาระที่ ๑ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. .... ซึ่งเสนอโดยประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๗๑,๕๔๓ คน มันค้างมาตั้งแต่เดือนตุลาคมท่านประธานครับ มันนานมาแล้วครับ แล้วก็บรรดาประชาชนเหล่านี้ที่มีโอกาสพบพวกผมเขาก็เลยถามบอกว่า ร่างรัฐธรรมนูญที่พวกเขาเสนอขึ้นมาเมื่อไรรัฐสภาจะหยิบขึ้นมาพิจารณา ผมก็เลยเรียนท่านเหล่านั้นไปบอกว่า

ท่านประธานได้กรุณาบรรจุเป็นเรื่องด่วนวาระที่ ๑ อยู่แล้ว แล้วผมก็หวังว่าวันนี้อย่างน้อยรัฐสภาก็น่าจะได้เริ่มพิจารณาอย่างน้อยประชาชนเขามีความริเริ่ม เขาเห็นความสำคัญ เขาอยากจะให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญและเขาก็ดำเนินการตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติแล้ว เสนอมาแล้วท่านประธานได้กรุณาตรวจชื่อไปหมดแล้ว บรรจุระเบียบวาระก็ตั้งนานแล้ว แล้วเราจะตอบเขาอย่างไรครับ ผมเรียนหารือท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ผมก็ให้หารือนะครับ คือเป็นกรณีพิเศษ เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่นะครับเรื่องรัฐธรรมนูญ ผมก็บรรจุระเบียบวาระอยู่อันดับ ๑ ตลอดเวลาประชุมร่วมกันของรัฐสภา ผมต้องการให้มีการเสนอเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาตลอดระยะเวลา วันนี้ก็เหมือนกัน แต่ว่าเมื่อมีผู้เสนอเลื่อนระเบียบวาระ มีผู้รับรองถูกต้อง ก็นอกจากท่านจะเสนอว่าไม่เห็นด้วย ก็มีการโหวตกัน ก็ใช้เสียงของสภานี้เป็นหลักเท่านั้นเองครับ ผมก็ไม่รู้จะทำอย่างไรครับ ประธานก็มีหน้าที่ทำตามข้อบังคับ หมอมีอะไรจะเสนอหรือครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพนะครับ กระผม นายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ ส.ส. ชัยภูมิ พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ เกี่ยวกับเรื่องที่ร่างในการแก้ไขรัฐธรรมนูญของพี่น้องประชาชน ๗๐,๐๐๐ กว่ารายชื่อที่เสนอนะครับท่านประธาน ถ้ากฎหมายรัฐธรรมนูญได้แก้ไข วันนี้สภาไม่ต้องรับเรื่องต่าง ๆ ที่เสนอเข้ามาแต่ละเรื่องท่านประธานเห็นไหมครับ บางเรื่องมันไม่จำเป็นต้องเสนอให้สภาเลยครับ ปรากฏเสนอเข้ามารกเต็มไปหมด ต่อไปนี้อะไรก็ช่างที่มีการเจรจาที่ต่างประเทศ ท่านประธานต้องเอาเข้ามาในสภาหมดเลย เรื่องตั้งแต่ขี้หมูราขี้หมาแห้งต้องเอาเข้ามาหมดท่านประธาน มันอะไรกันนี่ครับ ดูสิไปอ่านหัวข้อที่เรื่อง ๕.๓ ๕.๔ ท่านประธานมันไม่ใช่เรื่องที่จะทำให้อาจเสียดินแดน อาจทำให้เสียงบประมาณ อาจทำให้เกิดความมั่นคงไม่ดี แต่ปรากฏว่าข้าราชการที่มาชี้แจงเขาบอกเขากลัวถูกถอดถอน เพราะว่ามาตรา ๑๙๐ มันชัดเจนครับ ----------

เดี๋ยวนี้มาตรฐานปรากฏว่าตอนนี้เจอคำว่า อาจ คำเดียวท่านประธานครับ ตอนนี้กลัวไปหมด กลัวถูกถอดถอนตั้งแต่ตอนนี้ ปรากฏว่ารัฐมนตรีที่เอาเข้าโดยไม่ผ่านสภาถูกถอดถอนอยู่ ถอนกันจนต้องลาออกไปนะครับ ถึงอยากกราบเรียนท่านประธานครับ มันสมควรที่จะเอาขึ้นมาพิจารณาได้แล้วครับการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี่ ผมเห็นใจรัฐบาลครับมาตรานี้ ต่อไปท่านจะต้องเสนอหมด กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอะไรทุก ๆ อย่างจิปาถะ ต้องเอาเข้ามาให้พวกเรารู้ไปหมดนะครับ แล้วเราจะรู้ไหมผมอ่านที่ท่านขอเลื่อนมา ผมอ่านแล้วตาบวมเลยครับ ท่านประธานเห็นอยู่ ๒ วันอ่านหมดทั้งภาษาอังกฤษทั้งอะไร ผมถึงอยากฝากท่านประธานว่ามันถึงเวลาไหมครับที่จะต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญ ฝากท่านประธานผ่านไปถึงนายกรัฐมนตรีครับ ท่านเห็นหรือยังมาตรานี้มันเป็นอย่างไร ท่านเห็นหรือยังครับ มันอาละวาดไม่ว่ารัฐบาลชุดไหน จะเป็นเทพเป็นมารทำงานไม่ได้ครับ ทำงานไม่ได้เลยนะครับ ก็ฝากท่านประธานผ่านไปถึงนายกรัฐมนตรีถึงเวลาหรือยังที่จะต้องแก้ไข

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือผมอยากฟังว่าเมื่อทางนี้มีการเสนอเลื่อน ฝ่ายทางนี้จะไม่เลื่อนก็ขอให้เสนอมา ท่านสุนัยมีอะไรหรือครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผมจะเสนอเหตุผลว่าอยากจะให้ประชุมตามวาระครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบพระคุณมากครับ เห็นความดีวันนี้ผมเห็นมากที่สุดครับ ความดี จริง ๆ ครับ ด้วยใจจริงครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ขอบพระคุณครับท่านประธาน ผมกำลังจะพูดถึงความดีของท่านประธานอยู่พอดีเช่นเดียวกันครับ ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน จังหวัดนครสวรรค์ ในนามพรรคเพื่อไทย วันนี้ขอพูดในนามสมาชิกรัฐสภา เนื่องจากระเบียบวาระที่ถูกกำหนดไว้เป็นเรื่องด่วนเรื่องรัฐธรรมนูญนี้ ผมอยากจะกล่าวสรรเสริญท่านประธานครับว่าท่านประธานชัย ชิดชอบ นั้นท่านเป็นผู้อาวุโสก็จริง แต่ผมเชื่อว่าความจำของท่านยังดีอยู่ จึงขออนุญาตย้อน

ประวัติศาสตร์สักนิดหนึ่งครับท่านประธานครับ เมื่อครั้งท่านเป็นประธาน ส.ส. ของพรรคพลังประชาชนท่านยังจำได้ไหมครับ ท่านตั้งให้ผมเป็นประธานประชาสัมพันธ์ในการยกร่างและแก้ไขรัฐธรรมนูญ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : จำอยู่ในหัวตลอดเลยครับ ที่ผมเป็นคนเซ็นให้ท่านเป็น

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : แล้ววันนี้ท่านจะเอาออกมาข้างนอกหรือยังไม่ทราบนะครับ หรือจะเก็บไว้ในหัวเท่านั้นครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ยังเก็บไว้ก่อนครับ ยังออกไม่ได้ครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ผมกำลังจะสรรเสริญความดีของท่านอยู่ ท่านประธานครับ คือดูแนวโน้มแล้วไม่ทำแน่ครับ ท่านประธานจำได้ไหมครับ เราพูดถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในระบอบประชาธิปไตย รัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่มีการเสนอร่างแก้ไขเป็นส่วนร่วมที่ประชาชนเขารวมตัวกันมา รัฐบาลนี้ก็ไหนบอกเชิดชูระบอบประชาธิปไตยให้มีส่วนร่วมนะครับ หรือว่าประชาชนมีส่วนร่วมต้องเป็นประชาชนของท่านที่เห็นด้วยกับท่านเท่านั้น ถ้าไม่เห็นด้วยท่านไม่ทำ แล้วเรื่องนี้ท่านประธานครับ ผมคงไม่คัดค้านนะครับ เพราะค้านก็แพ้ แต่อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ท่านประธานเป็นคนจำแม่นที่ผมจะสรรเสริญท่านในความจำของท่านอย่างดียิ่ง ว่าอย่าเก็บไว้ในหัวอย่างเดียวเลยครับ กรุณานำลำเลียงออกมาในพรรคของท่านเถอะครับ ผมเชื่อว่าสมาชิกพรรคของท่านหลายส่วนอยากจะแก้ไขรัฐธรรมนูญเหมือนกัน เพราะวันนั้นผมจำได้ครับ ประชาชนรวมตัวกันมานี้ คนที่มาอ่านแถลงเหยง ๆ ยังไม่บอกผมเลยครับ คนนั้นชื่อ นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ครับ และประธานก็รับไปเรียบร้อย ทำไมวันนี้ท่านประธานไม่ทำ แต่ท่านประธานจะจำแม่นก็ไม่เป็นไร นี่คือความดีงามของท่านประธานที่หาไม่ได้แล้วในโลกนี้ เป็นคนที่สุดยอดที่สุด ไม่มีใครจะดีเท่าท่านแล้วครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ถึงขนาดนั้นละครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : หรือครับ ผมเห็นท่านเห็นความดีของผม ผมก็เลยชื่นชมความดีของท่านว่าในสิ่งที่ท่านพูดมานั้นไม่มีกลับกลอกเลยครับ ท่านประธานครับ จึงขอท่านประธานว่า

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เพื่อไม่ให้เสียเวลาคุณสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : จึงขอท่านประธานว่า ท่านประธานครับ ถ้าวันนี้แพ้มติในเรื่องแก้ไขรัฐธรรมนูญซึ่งจะเป็นปัญหาสำคัญที่สุดของประเทศไทย เพราะรัฐธรรมนูญฉบับนี้เองที่เป็นต้นเหตุที่เกิดการปล้นอำนาจเมื่อ ๑๙ กันยายน ไม่เป็นประชาธิปไตย ท่านรองประธานรัฐสภาที่นั่งอยู่ด้วยท่านก็รู้ ผมจึงฝากท่านประธานว่าแม้นวันนี้แพ้ขอให้ท่านนำกลับไปพิจารณาในพรรคของท่านและพรรคร่วมรัฐบาลเถอะครับ เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนรีบแก้ไขเสียเถอะครับท่านประธาน อย่าเตะลูกออกไปเรื่องปฏิรูปการเมืองเลยครับ ฝากบอกท่านนายกรัฐมนตรีด้วยนะครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ไม่มีแพ้ไม่มีชนะละครับ พอแล้วครับ พอแล้ว เดินเรื่องดีกว่าครับ เพราะว่างานรออยู่อีกเยอะครับ ท่านนายกรัฐมนตรี เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิก อีกครั้งหนึ่งนะครับ คือรัฐบาลได้ยืนยันในที่ประชุมแห่งนี้แล้วก็ในหลายโอกาสว่าต้องการที่จะศึกษาในเรื่องของการปฏิรูปการเมืองอย่างเป็นระบบ ซึ่งนำไปสู่การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือ ต้องการให้ดำเนินการในกระบวนการนี้เป็นกระบวนการที่ไม่สร้างความขัดแย้ง กราบเรียนท่านประธานครับว่าไม่มีครับ ในส่วนที่บอกว่าประชาชนมีส่วนร่วมแล้วเราจะเลือกที่รักมักที่ชัง กระผมถึงได้ใช้เวลาในการปรึกษาหารือกับท่านประธาน ส.ส. ของพรรคฝ่ายค้านแล้วก็ท่านประธานวิป (Whip) แล้วก็หลังจากที่เคยได้ส่งเรื่องไปให้ทางสถาบันพระปกเกล้า บัดนี้สถาบันพระปกเกล้าได้ทำหนังสือตอบมาแล้ว กระผมก็ได้ให้สัมภาษณ์ไปแล้วว่า ในสัปดาห์นี้อยากจะหารือกับทางเพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านอีกครั้งหนึ่ง ตั้งใจว่าไม่เป็นวันพรุ่งนี้ก็วันพฤหัสบดีนะครับเพื่อเดินเรื่องนี้ต่อ เพราะฉะนั้นก็อยากจะกราบเรียนนะครับว่าเรื่องนี้รัฐบาลไม่ได้เพิกเฉย แล้วก็ต้องการจริง ๆ ที่จะให้กระบวนการที่พวกเราได้เข้าไปมีส่วนร่วม ที่ได้เลือกสถาบันพระปกเกล้าส่วนหนึ่งก็เพราะว่าเป็นสถาบันที่ถือว่าอยู่สังกัดในฝ่ายนิติบัญญัติ เพราะฉะนั้นการมีส่วนร่วมของ ส.ส. และพรรคการเมืองก็จะทำได้สะดวกมากยิ่งขึ้นนะครับ แล้วก็ในส่วนของตัวบุคคล กรอบการพิจารณากรอบเวลา ขอยืนยันเลยนะครับว่ากระผมแล้วก็รัฐบาลไม่ได้เข้าไปแทรกแซงหรือชี้นำแต่ประการใด แล้วก็ยินดีที่จะรับฟังความคิดเห็น แต่อยากให้เดินหน้าจริง ๆ นะครับ แล้วก็ยืนยันว่าตรงนี้ก็เป็นเรื่องที่เป็นนโยบายของรัฐบาลด้วย แต่ต้องอาศัยความร่วมมือจากเพื่อนสมาชิกทุกส่วนครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีคำถามเดียวครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : คืออย่างนี้ท่านประธานครับ ผมเองเป็นกรรมาธิการวิสามัญของสภาร่วมกับเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นกรรมาธิการวิสามัญในการพิจารณาการใช้รัฐธรรมนูญ

ท่านนายกรัฐมนตรียังไม่ลืมนะครับ แต่สิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีดำเนินการอยู่นี่ ผมเองก็เห็นใจท่าน แต่ผมเองคิดว่าถ้าจริงใจนี่อย่าโยกโย้นักเลยครับท่านประธาน อันที่ ๑

อันที่ ๒ ท่านจะให้สถาบันพระปกเกล้าทำก็ไม่เป็นไรครับ เพราะว่าบุคคลสำคัญของสถาบันนี้อยู่ร่วมในคณะปฏิวัติพอสมควร ผมจึงอยากฝากให้ท่านนายกรัฐมนตรีผ่านท่านประธานไปว่า ถ้าท่านจะให้สถาบันนี้ดำเนินการกรุณาเลือกคนที่ไม่มีส่วนร่วมในการก่อการรัฐประหาร ๑๙ กันยายนด้วยครับ กราบขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านนายกรัฐมนตรีเอาอีก เชิญ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี อยากจะกราบเรียนย้ำอย่างนี้นะครับ กระผมไม่เคยโยกโย้เลยนะครับ เวลาที่ผ่านมาที่ช้านี่เพราะต้องการให้ทางเพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านสบายใจก่อน นั่นคือเหตุผลจริง ๆ ครับ แล้วก็พรุ่งนี้หรือมะรืนนี้นะครับยินดีที่จะพบกับทั้งท่านประธานวิปฝ่ายค้านแล้วก็ประธาน ส.ส. ส่วนตัวบุคคลนี่อย่างที่กระผมกราบเรียนกระผมไม่ได้เป็นคนเสนอชื่อเลยนะครับในเบื้องต้น แต่ว่าที่ได้เห็นอยู่ในสถาบันพระปกเกล้าส่วนหนึ่งก็เพราะว่าหลายท่านก็มีส่วนร่วมในการร่างรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ด้วยนะครับ ไม่ใช่เฉพาะปี ๒๕๕๐ เพราะฉะนั้นถ้าหากตรงนี้เป็นเรื่องที่ท่านยังมีข้อสังเกตติดใจ จะขอความกรุณาว่าเรามาแลกเปลี่ยนพูดคุยกันนะครับ แล้วก็เดินหน้าเรื่องนี้ต่อไปครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมขอยุติการอภิปรายเรื่องนี้แค่นี้นะครับ เนื่องจากมีผู้เสนอ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตพาดพิงนิดหน่อยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านผู้นำฝ่ายค้านจะเอาอะไรครับ เชิญครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เมื่อสักครู่ท่านนายกรัฐมนตรีท่านพูด อาจจะหมายถึงผมหรือไม่แต่นัยก็คงใช่ ท่านนายกรัฐมนตรีท่านให้เกียรติแล้วก็ให้โอกาสเคยไปพบผมที่ห้องชั้น ๓ แล้วท่านก็บอกว่าอยากจะขอมาปรึกษาหารือเรื่องปฏิรูปการเมือง สุดท้ายนำไปสู่การแก้ไขบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ผมก็บอกท่านนายกรัฐมนตรีว่าในพรรคเพื่อไทยพรรคใหญ่ที่ท่านมีไมตรีอย่างนี้ผมรับแล้วผมจะไปปรึกษาหารือกัน ----------

- ๒๒/๑

ต่อมาก็ปรากฏว่ามีข่าวและมีการประชุมใช้สถาบันพระปกเกล้าเป็นแก่นแกนเป็นองค์กรหลักในการพิจารณาเพื่อทำการศึกษา ทีนี้พอเอ่ยชื่อพัวะ ดูรายชื่อปั๊บ ๆ ก็ปรากฏว่าผู้คนที่สถาบันพระปกเกล้าคิดเอาไว้ ชื่อมันซ้ำนะครับ เป็นสมาชิก สนช. เป็นคนยกร่าง ตอนเขาปฏิวัติไปอยู่ใน บก. คณะปฏิวัติเข้า-ออก เข้า-ออก แล้วก็เป็น สนช. และนำมาซึ่งรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ พอตรงนี้ผมก็บอกท่านประธานผ่านไปท่านนายกรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรีใช้รูปแบบนี้ ทางพรรคเพื่อไทยเขาไม่เอาด้วย เพราะมันเล่ากูนั้ง พวกนั้นน่ะมันคนเก่าคนแก่ของคณะปฏิวัติแล้วก็มีส่วนร่วมในการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผมผ่านท่านประธานไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีนะครับ ในนี้ไม่มีใครไม่รู้ครับว่ารัฐธรรมนูญควรแก้ไขอย่างไร ถามว่าจะเห็นพ้องต้องกันเมื่อไร จริง ๆ เอาพรรคการเมืองพวกเรามาศึกษา เอาประธานนั่นแหละเป็นประธานไม่ต้องไปหาคนอื่นละครับ ผมว่า ๖๐ วันเรียบร้อย เอาปี ๒๕๔๐ เป็นตัวตั้ง เอาปี ๒๕๕๐ มาคอมแพร์ (Compare) อะไรดีเอาไว้ อะไรดีเอาไว้ อะไรดีเอาไว้ และเอา ๒ อันมารวมกันก็จบ ในนี้ที่อยู่ในสภานี่ไม่มีใครละครับที่ไม่รู้เรื่องนี้ เป็นแต่เพียงว่า วัน ว เวลา น เห็นพ้องต้องกันหรือยัง พรรคเพื่อไทยยืนยันกับท่านประธานครับ เราเห็นด้วยที่จะแก้ไขบทบัญญัติรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๕๐ เพราะอะไรครับ เพราะ ๒๕๕๐ มาจากคนกลุ่มเดียว แต่ ๒๕๔๐ มาจาก ส.ส.ร. ตัวแทนพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ แล้วมีการขอประชามติ ตรงนั้นดีที่สุด ก็ฝากไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี ว่างยกหูมานิดเถอะครับถ้าท่านเห็นแนวทางนี้ แล้วเอากลาง ๆ เอาพวกเรามาทำ ทุกอย่างไปได้ครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ ท่านนายกรัฐมนตรี

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ต้องขอขอบคุณท่านประธาน ส.ส. นะครับ ของพรรคเพื่อไทย คือกราบเรียนว่าอย่างนี้นะครับ เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน หลังจากที่ผมไปพบท่าน ต่อมาได้มีการปรึกษากับท่านประธานวิปฝ่ายค้าน และท่านประธานรัฐสภา แล้วก็ตกลงกันว่า ส่งหนังสือไปถึงสถาบันพระปกเกล้าเพื่อทาบทามนะครับว่าเขาจะดำเนินการอย่างไร ทีนี้ที่ส่งชื่อกลับมา รายชื่อคงไม่ปั๊บ ๆ ละครับ เขามีแค่ประธานกับเลขานุการ ๒ ท่านขณะนี้ ซึ่งก็ไม่ได้เป็นเรื่องที่เราจะต้องยอมรับนะครับ ถ้าเรามีปัญหา

เราก็มาปรึกษากันได้นะครับ เพราะฉะนั้นภายในวันสองวันนี้จะขอความกรุณาว่าถ้าช่วงที่ท่านสะดวกในสภาผู้แทนราษฎร จะเป็นวันพรุ่งนี้หรือวันมะรืนนี้ผมยินดีที่จะไปพูดคุยด้วย อยากปรับเปลี่ยนบุคลากรเราก็ตอบเขาไปใหม่ได้ครับว่า เราคิดว่าอยากจะมีการปรับเปลี่ยนอะไร ส่วนทำไมเราไม่ได้เลือกแนวทางที่ใช้สภาแห่งนี้ ก็กราบเรียนท่านประธานนะครับว่า ไม่ใช่เพราะว่าเราไม่เชื่อกันในความสามารถของพวกเรากันเอง ความจริงผมก็ได้ติดตามการทำงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญที่เพื่อนสมาชิกพูดถึง ได้อ่านรายงานแล้ว แล้วก็มีประเด็นที่ความจริงก็ไม่มากนะครับในเชิงการแก้ไข แต่ว่าต้องยอมรับว่าความขัดแย้งในสังคมที่เกิดขึ้นในช่วงที่ผ่านมา มันเกิดจากความคลางแคลงใจว่าพวกเรานักการเมืองคิดจะแก้กติกาเพื่อตัวเองหรือไม่ เพราะฉะนั้นมันไม่ได้เป็นปัญหาว่าเรามีความสามารถในการแก้ไขหรือไม่ แต่ทำอย่างไรเพื่อที่จะให้กระบวนการนี้มันเป็นไปด้วยความราบรื่น เพราะฉะนั้นถ้าท่านยังติดใจไม่เป็นไรครับ เดี๋ยวเราคุยกันใหม่ว่าจะปรับจะแก้แนวทางอย่างไร แล้วก็จะได้เดินต่อครับ กราบขอบพระคุณครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานขออีกนิดเถอะครับ เดี๋ยวผมจะเสีย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : กลัวญัตติจะตกครับ ให้ผมสรุปเรื่อง

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ นาทีเดียวครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมกลัวญัตติไม่ตกแน่นะครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ไม่ละครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ให้เสนอเรื่องอื่น

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : มันยังไม่ถึงขนาดเป็นเรื่องตกไม่ตกขนาดนั้นครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต้องอาศัยข้อบังคับนะครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง พรรคเพื่อไทย แบบสัดส่วน ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน ที่ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าพวกผมไม่เชื่อถือ ไม่ใช่ เชื่อถือเป็นคนมีความรู้ความสามารถ แต่พวกผมไม่ยอมรับ เพราะพฤติกรรมในอดีต เขาไม่น่าเชื่อถือ เขาไม่ได้ยืนอยู่กับระบอบประชาธิปไตย ----------

ส่วนท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์พูดเมื่อสักครู่ว่าถ้าฝ่ายการเมืองทำกลัวคนจะไม่เชื่อถือ เราอย่ามาดูถูกตัวเอง ทำไมท่านบรรหาร ศิลปอาชา รูปไม่หล่อเหมือนท่านนายกรัฐมนตรีด้วย ท่านก็ยังแก้ท่านทำมาแล้ว เราอย่าคิดแบบนี้ โอ๊ยคนไม่เชื่อถือนักการเมืองมาตั้งแต่ไหนแต่ไร เรามาจากการเลือกตั้งนะครับ และที่ท่านเอ่ยชื่อกันมานี่ ผมไม่ใช่ไม่ยอมรับ ผมยอมรับความรู้ความสามารถเป็นนักปราชญ์ราชบัณฑิต แต่ผมไม่เชื่อถือเพราะเขาใกล้ชิดกับคณะบุคคลกลุ่มหนึ่งเท่านั้นละครับ คุยกันได้ท่านนายกรัฐมนตรีมันจะเป็นไรมี เราคนกันเองทั้งนั้น อะไรที่จะทำให้บ้านเมืองมันดี ทำให้ประชาธิปไตยมั่นคง ทำให้ประชาธิปไตยก้าวหน้า ก็เพราะมีประชาธิปไตยใช่ไหม พวกเราถึงได้เป็นรัฐมนตรี ได้เป็นนายกรัฐมนตรี ถ้ามีการปฏิวัติรัฐประหาร คุณสมบัติอย่างผม อย่างหลายคนไม่มีโอกาสมามีตำแหน่งละครับ คุยกันได้ครับ ไม่มีปัญหาอะไร แล้วมันไม่ใช่เรื่องยากง่าย ๆ เว้นแต่เราลดทิฐิซึ่งกันและกันทุกอย่างจบ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมขอเอาเรื่องของผมที่ค้างอยู่นี้ให้เสร็จก่อนครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : ท่านประธานครับ ท่านให้โอกาสผมในฐานะที่ถูกพาดพิงสักนิดหนึ่ง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านประธานวิปฝ่ายค้านครับเดี๋ยวจะให้โอกาสครับ ให้ผมถามเรื่องนี้ก่อน

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : ไม่ครับ อันนี้คำหารือมันจะได้ไม่สบสนครับ ยืนยันครับหารือ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หาไปหามามันก็หารือไปเรื่อย

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : ญัตติไม่ตกครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ นิดหน่อย

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : เป็นเรื่องเดียวนะครับท่าน ถ้าตกก็ตกตั้งแต่คนแรกแล้วครับ กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม วิทยา บุรณศิริ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา แล้วก็ในฐานะประธานวิปฝ่ายค้าน

ก่อนอื่นก็ต้องขอขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรีนะครับที่ท่านได้เอ่ยนามตัวกระผมในฐานะที่ท่านได้ประสาน และไหน ๆ วันนี้เป็นการประชุมรัฐสภานะครับ ผมขออนุญาตเสริมท่านประธาน ส.ส. ท่าน ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง เพิ่มเติมสักนิดหนึ่ง สภาแห่งนี้นะครับไม่ว่าจะเป็น ส.ส. หรือวุฒิสมาชิก ผมเรียนตามตรงนะครับต้องขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรี ผมอยากจะให้เชิญตัวแทนของ ส.ส. แต่ละพรรค ขอให้พรรคการเมืองนะครับอย่ามีแต่ตัวผมคนเดียวหรือท่านเฉลิม เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ผมคิดว่าสุกงอมเต็มที่แล้วครับ ๑. นโยบายที่แถลงไว้เรื่องความขัดแย้งจะได้นำไปสู่กระบวนการแก้ไข แม้กระทั่งเรื่องที่จะพิจารณาต่อจากนี้ไปก็เป็นผลพวงนะครับ ผมยืนยันนะครับพันธมิตรเขาคงไม่มาทำร้ายท่านนายกรัฐมนตรีหรอกครับ เพราะว่าเขารู้ว่าตอนนี้ท่านนายกรัฐมนตรีจะต้องทำหน้าที่อะไร รัฐธรรมนูญโดยเฉพาะมาตรา ๑๙๐ การบริหารราชการแผ่นดินผมได้พูดไว้ในสภาแห่งนี้ว่ามันเป็นผลพวงจากผลไม้ที่เป็นพิษ เมื่อต้นมันเป็นพิษ ตรงนี้ต้องแก้ไขครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นท่านนัดมาเลยครับ ผมยินดีแต่ผมขอเพิ่ม ขอเป็นตัวแทนแต่ละพรรคการเมืองด้วย ฝ่ายนิติบัญญัตินี้เป็นฝ่ายที่จะต้องดำเนินการแก้ไขนะครับ รัฐธรรมนูญก็บัญญัติไว้ว่า วุฒิสมาชิกและ ส.ส. สามารถที่จะดำเนินการแก้ไขได้ ส่วนภาคส่วนของภาควิชาการจะให้ใครมาเป็นส่วนร่วม ผมคิดว่าสิ่งนั้นน่าจะเป็นส่วนที่ท่านต้องช่วยกันไป

(นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ ประท้วงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ต้องประท้วงแล้วนะครับ จบแล้วครับ ผมขอถามที่ประชุมนะครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตนิดนะครับ ผมขอเป็นความรู้หน่อยครับ ให้หมอเมื่อสักครู่ที่ยืนแล้วนั่ง จะประท้วงเรื่องอะไร ผมจะได้เป็นความรู้หน่อย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีประท้วงละครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : หรือครับ เห็นบอกว่าจะประท้วง จะได้เป็นความรู้

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีละครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ว่าโอ้โฮ เก่งเหลือเกิน เขาพูดอย่างนี้ยังประท้วงได้

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีครับ

(นายประมวล เอมเปีย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประมวล เอมเปีย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงครับ ผมขอพาดพิงครับ ผมพาดพิงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : พาดพิงอะไรอีก

นายประมวล เอมเปีย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ในฐานะผมเรียนพระปกเกล้าครับท่าน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เขาเรียนกันทั้งนั้นแหละครับ เชิญนั่งเถอะครับ เชิญนั่งลง

นายประมวล เอมเปีย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ผมมีเอกสิทธิ์ครับ เพราะผมเรียนพระปกเกล้านะครับท่าน พวกเราสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายคนที่ไปเรียนสถาบันพระปกเกล้านะครับท่าน เรียนมาเอาเข็มมาก็ด้วยความภาคภูมิใจว่าเราเป็นศิษย์ของสถาบันพระปกเกล้า แล้วเรามีครูบาอาจารย์ที่ดีทั้งนั้นที่สอนพวกเรานะครับ เพราะฉะนั้นอย่าไปดูถูกสถาบันพระปกเกล้า

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีใครดูถูกหรอกครับ เชิญนั่งลงครับ

นายประมวล เอมเปีย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ไม่ดูถูกได้อย่างไรครับ ท่านผู้นำฝ่ายค้าน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ นี่ประธานสถาบันพระปกเกล้าอยู่ตรงนี้ไม่มีใครดูถูกละครับ เชิญนั่งลงเถอะครับ เชิญนั่งลงครับ ขอบคุณครับ เมื่อไม่มีใครมีความเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงท่านประธานครับ สั้น ๆ ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขออภัยเถอะครับ มันไม่ได้เดินเลย

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : สั้น ๆ ครับท่านประธานครับ ปล่อยไม่ได้นะครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ปล่อยอะไรครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ผมจะใช้สิทธิพาดพิงสั้น ๆ กับท่านเฉลิม อยู่บำรุง ครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ละครับ ขอร้องเถอะครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : หมอคนนั้นคือผมครับท่านประธาน เมื่อสักครู่นี้ท่านก็บอกอย่างนี้ครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็ไม่เป็นไรครับ เขาเรียกหมอน่ะดีแล้ว ผมจะได้ไปหา

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ผมเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานครับ ผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดพิษณุโลก การที่ท่านเฉลิมบอกว่าอยากจะฟังว่าผมจะประท้วงอะไรนะครับ ผมขออนุญาตพูดสั้น ๆ อย่างนี้นะครับว่า เมื่อสักครู่เรากำลังเสนอญัตติคือญัตติตามข้อ ๒๑ ที่ให้มีการเลื่อนระเบียบวาระการประชุม แต่ขณะนี้วาระต่าง ๆ สิ่งที่สมาชิกหลาย ๆ ท่านพูดถึง มันเลยเถิดเกินไป ผมจึงจะใช้สิทธิพาดพิง ผมจึงจะใช้สิทธิประท้วงท่านประธานตามข้อ ๒๑ ขอให้ดำเนินการประชุมไปตามระเบียบวาระครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ผมวินิจฉัยแล้ว ก็กำลังจะประชุมต่อไป

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ผมจะขออนุญาตอธิบายให้ท่านเฉลิมฟังเท่านั้นเองครับท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญนั่งลงเถอะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แม่ฮ่องสอน) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณอดุลย์มีอะไรอีกล่ะครับ

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แม่ฮ่องสอน) : ผม อดุลย์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแม่ฮ่องสอน พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ ผมเห็นว่าวันนี้ทางประธานวิปฝ่ายรัฐบาลได้มีการเสนอญัตติเพื่อเลื่อนระเบียบวาระการประชุมขึ้นมาใช่ไหมครับท่านประธานครับ แต่ก็มีบางส่วน อย่างเช่น ผมนี่ผมไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการเลื่อนระเบียบวาระการประชุมตามที่ประธานวิปฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้เสนอ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็ท่านเสนอสิครับ

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แม่ฮ่องสอน) : เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามีการที่จะ เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วย มันต้องมีการให้เหตุผลซึ่งกันและกันได้ อย่างเช่น ผมนี่ผมก็ต้องการที่จะให้เหตุผลว่าเหตุใดผมถึงไม่เห็นด้วยที่จะให้เลื่อนระเบียบวาระการประชุมดังกล่าวขึ้นมาตัดหน้าระเบียบวาระการประชุมที่บรรจุไว้แล้วตามระเบียบวาระการประชุมนี้

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนั้นท่านอดุลย์เสนอก็แล้วกันว่าไม่เห็นด้วย

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แม่ฮ่องสอน) : ครับ ผมไม่เห็นด้วยกับการเสนอญัตติ คือผมขอเสนอญัตติให้พิจารณาตามระเบียบวาระการประชุมที่บรรจุไว้แล้วท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้รับรองถูกต้อง เป็น ๒ ประเด็นแล้วนะครับ ผมจะถามที่ประชุมและขอมติเลยนะครับ

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แม่ฮ่องสอน) : ท่านประธานครับ ต้องขอเสนอเหตุผลด้วยครับท่านประธานครับ ผมก็จะมีเหตุผล

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ต้องละครับ เหตุผลผมรู้แล้วครับ

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แม่ฮ่องสอน) : ท่านประธานครับ ถ้าเกิดมีการเสนอญัตติ ถ้าเกิดไม่เห็นด้วยสามารถที่จะเสนอเหตุผลได้ครับท่านประธานครับ อันนี้ตามระเบียบ ตามข้อบังคับการประชุมเลยครับท่านประธานครับ

(นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผมประท้วงครับ ผมขออนุญาตประท้วงครับ ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญเลยครับประท้วง ไม่ต้องทำอะไรละประท้วงตลอดวันไปครับ

นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคภูมิใจไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมนั่งฟังมาตั้งนานแล้วครับ จริง ๆ แล้วเมื่อสักครู่นี้ผู้ที่ลุกขึ้นมาอภิปรายนี้ยังไม่ขานชื่อในสภาเลยครับ แล้วพอเขาครบองค์ประชุมแล้ว ท่านมาเริ่มบทบาทได้อย่างไรครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านไปไหนมา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วคุณเชิดชัย มันกำลังเดินไปด้วยความเรียบร้อยนะครับ ให้เหตุผล ๑ นาที เชิญครับ

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แม่ฮ่องสอน) : ท่านประธานครับ ท่านประธานกำหนดไม่ได้ว่าจะต้อง ๑ นาที เพราะมีหลายท่านครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ครับ ผมกำหนดเองครับ ผมอาศัยอำนาจประธาน

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แม่ฮ่องสอน) : อาจจะมีท่านสมาชิก

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าท่านไม่อภิปรายก็นั่งลงครับ

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แม่ฮ่องสอน) : ท่านประธานครับ ผมจะอภิปรายครับ ท่านประธานครับ ท่านประธานครับ ผมไม่เห็นด้วยที่จะเลื่อนญัตติอื่น ๆ ขึ้นมาก่อนหน้าญัตติที่กำหนดไว้ ญัตติที่กำหนดไว้ในเรื่องด่วนคือญัตติร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ซึ่งประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๗๑,๕๔๓ คน เป็นผู้เสนอ ซึ่งค้างมาจากการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๓ ตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ท่านประธานครับ ทางท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้พูดเองแล้วว่า

๑. เป็นนโยบายของรัฐบาล

๒. ต้องการที่จะปฏิรูปการเมืองใช่ไหมครับ โดยกระบวนการต้องไม่สร้างความขัดแย้ง รัฐธรรมนูญอันนี้ไม่ใช่ ส.ส. เป็นผู้เสนอนะครับ ร่างรัฐธรรมนูญที่เสนอเข้ามานี้ ประชาชนที่มีส่วนร่วมเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งทางการเมืองนี้เป็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชนเสนอเข้ามาตั้ง ๗๐,๐๐๐ กว่าชื่อและทำตามรัฐธรรมนูญทุกอย่าง แล้วก็เสนอเข้ามานานแล้ว แต่ว่าเมื่อมีการประชุมร่วมกันของรัฐสภาทุกครั้งก็มีการเสนอญัตติอื่น เรื่องอื่นขึ้นมาที่จะมาก่อนหน้าการที่จะแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเรื่องนี้สามารถที่จะดำเนินการไปได้โดยที่ไม่มีการขัดแย้งด้วย --------

ทำไมถึงไม่มีการขัดแย้ง ก็เพราะเหตุว่าถ้าหากว่าเรามีการพิจารณาเรื่องการแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญซึ่งประชาชนเป็นผู้เสนอเข้ามา ส.ส. ไม่ได้เสนอนะครับท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นการขัดแย้งจะน้อยลงแล้ว และถ้าเกิดเราตั้ง เราตั้งอะไรครับ ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ เราสามารถตั้งจำนวนเท่าไรก็ได้ มาจากส่วนไหนก็ได้ มาทั้งจากฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล จากวุฒิสภา จากนักวิชาการ จากคนนอก เราตั้งได้ทั้งนั้น แล้วเราก็สามารถที่จะเสนอระยะเวลาที่กำหนดแน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภานี้ท่านประธาน ไม่ว่าจะเป็นวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรเองก็มีการศึกษา ศึกษารัฐธรรมนูญฉบับต่าง ๆ ที่ผ่านมาเป็นจำนวนมาก แล้วก็มีรายงาน มีอะไรแล้วทั้งนั้น ข้อดีข้อเสียของรัฐธรรมนูญต่าง ๆ ก็มีจำนวนมากแล้ว ดังนั้นจึงไม่ใช่เป็นเรื่องยากเลยที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นเราสามารถทำไปได้ นี่เป็นประการแรกที่ผมไม่เห็นด้วยที่จะเลื่อนญัตติอื่นขึ้นมา

ประเด็นที่สองก็คือว่า ท่านประธานได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมเรื่องนี้ไว้ตั้ง ๒-๓ ครั้งแล้วท่านประธาน เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จึงน่าจะเป็นความสำคัญที่ท่านประธานจะให้ความสำคัญ มันเป็นการแสดงถึงความจริงใจที่เราต้องการจะปฏิรูปการเมือง มันเป็นความจริงใจที่ท่านประธานบรรจุระเบียบวาระการประชุมเข้ามา ถ้าหากท่านประธานให้วิปฝ่ายค้านเสนอขึ้นมาเช่นนี้ มันเหมือนกับว่าสภานี้ไม่จริงใจที่จะทำงานในเรื่องนี้ ที่จริงแล้วถ้าเกิดว่าต้องการที่จะเลื่อนวาระอื่น ๆ ขึ้นมาก่อน ไม่จำเป็นจะต้องบรรจุระเบียบวาระมาเช่นนี้ก็ได้ ทางรัฐบาลสามารถเสนอขึ้นมาก่อนหน้าเรื่องการร่างรัฐธรรมนูญนี่ เพราะฉะนั้นถ้าเกิดเราทำเช่นนี้ เหมือนกับเราหลอกประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เสนอร่างนี้ขึ้นมา เพราะท่านประธานบรรจุไว้ตั้งนานแล้ว ท่านประธานครับ

(นายอภิชาติ สุภาแพ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายอภิชาติ สุภาแพ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ประท้วงผมหรือประท้วงใครครับ

นายอภิชาติ สุภาแพ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ประท้วงท่านประธานเลยครับ ผม อภิชาติ สุภาแพ่ง ส.ส. เพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานบอกว่าให้ ๑ นาที ผมนั่งจับเวลาแล้วครับ ๒ นาที ๑๒ วินาทีครับ ท่านประธานไม่รักษาคำพูดครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ผมวินิจฉัยแล้ว คือมันติดพันครับ ผมก็ต้องปล่อยไปก่อนครับ

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แม่ฮ่องสอน) : ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมจึงไม่เห็นด้วยที่จะให้เลื่อนระเบียบวาระการประชุมอื่น ๆ ขึ้นมาก่อนวาระที่ท่านประธานบรรจุไว้แล้วเป็นลำดับแรกนี่ครับท่านประธานครับ เดี๋ยวคงจะมีผู้อื่นที่ไม่เห็นด้วยที่ลุกขึ้นมาเสนอเหตุผลให้ท่านประธานรับทราบด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ พอแล้วครับ ผมขอให้ท่านคนเดียวเท่านั้นแหละ แล้วก็หมดแล้วครับ ท่านประท้วงอะไรผมครับ ท่านมานิตย์ครับ

(นายมานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายมานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผม มานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า คำว่า ญัตติ นั้นเป็นภาษาไทยที่เป็นภาษาราชการ แล้วเป็นภาษากฎหมายที่มีพระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสถานรับรอง แปลว่าข้อเสนอเพื่อให้สภาลงมติ เมื่อจะมีการลงมติกันต้องฟังความเห็น ไม่ใช่อยู่ดี ๆ ถามว่า เอาหรือไม่เอา ให้หรือไม่ให้ มันไม่ใช่วิธีการทำงานที่ทำงานอยู่ในรัฐสภาอันเป็นสภาที่จะต้องมีหน้าที่บัญญัติกฎหมาย ผมกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เข้ามาอยู่ในสภานี้ได้ ปวงชนชาวไทยเขาเลือกเข้ามา เลือกให้เข้ามาเป็นผู้แทนของเขา ที่เข้ามาทำหน้าที่นิติบัญญัติคือบัญญัติกฎหมาย แล้วเขาก็ไม่ได้ให้มาทำเองโดยอำนาจของตัวเองโดยอำเภอใจ เขามีกฎ มีกติกา มีกรอบให้เข้ามาแสดงด้วย เป็นตัวละครตัวหนึ่งที่จะเข้ามาแสดงในนี้ มีบทละครที่ภาษากฎหมายเรียกว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ไม่ใช่ทำตามใจชอบนะครับท่านประธานครับ

ทีนี้เหตุที่รัฐบาลบริหารประเทศไม่ได้ทุกวันนี้เพราะอะไรครับท่านประธาน เพราะว่ามีหนังสือที่พิมพ์ขึ้นเป็นเล่ม ๆ แล้วเขียนไว้ที่หน้าปก

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือความจริงท่านประท้วงผมหรือกลายเป็นอภิปรายไปครับ

นายมานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ก็ประท้วงละครับท่านประธานครับ ต้องให้มีการ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ประท้วงแล้วท่านอภิปรายครับ

นายมานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ให้มีการอธิบายเหตุผลที่จะเสนอญัตติแล้วต้องมีเหตุผลที่จะให้สมาชิกได้วินิจฉัย อยู่ ๆ ท่านประธานบอกเสนอญัตติแล้ว ถามว่า ยอม ไม่ยอม มันไม่ใช่ ภาษากฎหมายมันมีรับรองไว้นะครับ ท่านประธานครับ รัฐธรรมนูญมี ๒ ฉบับครับท่านประธาน ที่รัฐบาลบริหารประเทศไม่ได้ทุกวันนี้เพราะไปเอาฉบับของ คมช. โดย คมช. เพื่อ คมช. เอามาบริหารประเทศ เขาวางกับระเบิดไว้ตั้งหลายจุด โดยเฉพาะมาตรา ๑๙๐ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๓๐๙ ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านมานิตย์ครับ จะไปไกลแล้วครับ

นายมานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : นั่นแหละครับ ทุกคนต้องมีบทละครแสดง ท่านประธานใช้บทไหนแสดงครับ ท่านอาศัยอำนาจของปวงชนชาวไทยขึ้นไปนั่งบนนั้นหรืออาศัยอำนาจของ คมช. ท่านประธานบอกสภาสิครับ

(นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ตามรัฐธรรมนูญครับ

นายมานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : รัฐธรรมนูญฉบับไหนครับ มันมี ๒ ฉบับครับท่านประธาน

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ขอประท้วงท่านประธานนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงข้างหลังอีกครับ

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ผม อรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วนจากจังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานต้องใช้มาตรา ๘ ควบคุมนะครับ ผมจำสาระไม่ได้จริง ๆ ว่าท่านผู้อภิปรายอยู่ในขณะนี้ อดีตผู้พิพากษาท่านพูดถึงเรื่องอะไร เรามีเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับ

เรื่องปากเรื่องท้องของประเทศที่สำคัญรออยู่นะครับ อย่าได้เสียเวลากับเรื่องนี้อีกต่อไป แสดงเหตุผลต่าง ๆ มาก็หลายเวทีเต็มทีครับ รู้กันหมดแล้วครับ ลงมติเลยครับท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : อีกสักนิดหนึ่งครับ เพราะว่านาน ๆ ท่านจะขอพูดทีหนึ่งครับ ให้ท่านพูดสักหน่อยครับ เพราะว่าท่านเป็นนักกฎหมาย ให้ท่านพูดสักนิดหน่อยครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผมขอต่อด้วยครับเรื่องนี้

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีอะไรอีกครับท่านครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : คืออย่างนี้ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพนะครับว่าเมื่อการขอเลื่อนญัตติมาพิจารณาเร็ว มันต้องมีเหตุผลสนับสนุนว่าเพราะอะไร พวกผมถึงเห็นว่าควรจะต้องพิจารณาเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญก่อนการกู้เงินนะครับ ก็ต้องขอให้เหตุผลท่านประธานหน่อย เผื่อท่านวุฒิสมาชิกที่ไม่สังกัดพรรคการเมืองจะได้เห็นจริงจังกับพวกผมแล้วโหวตไม่ให้เลื่อนเรื่องการขอกู้เงิน หรือการขออนุมัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ หลังจากนี้แล้วผมขออนุญาตท่านประธานนิดหนึ่งครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ผมจะอนุญาตหลังจากท่านมานิตย์เสร็จแล้วก็ท่านเฉลิมแล้วก็จบซีกทางนี้ แล้วก็ท่านชินวรณ์ซีกทางนี้นะครับ ท่านจุติ ๒ คนเท่ากันครับ เชิญท่านมานิตย์

นายมานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีด้วยนะครับ ที่ท่านประสบปัญหาทุกวันนี้ที่บริหารราชการแผ่นดินไม่ได้ เพราะท่านไปใช้รัฐธรรมนูญที่คณะปฏิวัติเขียนไว้เพื่อคณะปฏิวัติและโดยคณะปฏิวัติ มันไม่ใช่รัฐธรรมนูญของปวงชนชาวไทย

(นายเชน เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านมานิตย์ครับ มีผู้ประท้วงครับ คุณเชนเขาประท้วง เชิญ ประท้วงครับ

นายเชน เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : ผมขออนุญาตประท้วงผู้ที่กำลังอภิปรายครับ ท่านประธานครับ ขณะนี้เราสภาแห่งนี้รวมทั้งท่านนายกรัฐมนตรี พวกเรามาจากรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๕๐ แต่ขณะนี้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่านที่กำลังอภิปรายอยู่ได้พูดว่า ท่านประธานปฏิบัติผิดรัฐธรรมนูญที่ท่านไปอ้างรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๔๐ ท่านประธานครับ เรามีที่มาจากรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๕๐ ครับ ขณะนี้ประเทศไทยใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ครับผม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็รวบรัดหน่อยก็แล้วกันครับ ท่านมานิตย์ครับ

นายมานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ครับผม ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ ท่านประธานครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในที่นี้โดยเฉพาะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ได้มาจากรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ นะครับ พวกเรามาจากปวงชนชาวไทยเขาลงคะแนนเลือกเราให้เข้ามาเป็นผู้แทน รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ นั้น เป็นรัฐธรรมนูญที่คณะปฏิวัติจ้างคนเข้ามาเขียน เขียนเสร็จแล้วเขาอยู่บริหารประเทศไม่ได้เขาก็ออกไป แล้วเขาก็บอกว่าไปเลือกตั้งผู้แทนเข้ามาทำหน้าที่กันต่อเถอะ ท่านประธานครับ ลองเอารัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ วางไว้เฉย ๆ สิ พวกท่านทั้งหลายที่เข้ามานี่ จะเข้ามาในสภานี้ได้ไหม ต้องกราบเรียนกันอย่างนี้ท่านประธานครับ ถ้าหากว่าเราได้มีการพิจารณาเสียก่อนว่า เราจะใช้รัฐธรรมนูญฉบับไหนซึ่งเป็นบทละครที่ให้พวกเราเข้ามานั่งในที่นี้แสดง แล้วไม่มีอะไรติดขัดเลยท่านประธานครับ บอกผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีด้วย มันมี ๒ ฉบับ ----------

ก่อนอื่นเราต้องเลือกเอาสักฉบับหนึ่งก่อน เมื่อฝ่ายหนึ่งบอกว่าจะเอาปี ๒๕๔๐ อีกฝ่ายหนึ่งบอกว่าจะเอาปี ๒๕๕๐ พวกเราในสภานี้ล่ะครับท่านประธานครับ จะต้องทำหน้าที่ตัดสิน เพราะว่าปวงชนชาวไทยเขามอบให้เราเข้ามาทำหน้าที่นี้แล้วนะครับ ผมอธิบายเท่านี้ละครับ แล้วก็ที่ท่านนายกรัฐมนตรีว่าจะพบกันนะผมยินดีอย่างยิ่งครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ คุณเชนจบแล้ว

นายเชน เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานครับ ผมจำเป็นครับท่านประธานครับ ผม เชน เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ขณะนี้เรากำลังใช้ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สภาผู้แทนราษฎรจึงตราข้อบังคับการประชุมฉบับนี้ ท่านประธานครับ ท่านประธานปล่อยให้ท่านที่เพิ่งอภิปรายไปเมื่อสักครู่นี้มา ท่านอนุญาตให้เขามาใช้โดยไม่ได้อาศัยข้อบังคับผมว่าเป็นเรื่องที่ไม่ชอบด้วยเหตุผลครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ คือคนฟังเขารู้เองนะครับ เพราะท่านเป็นนักกฎหมายนะครับ ฉะนั้นเขารู้เองครับ ต่อไปคุณชินวรณ์ครับสลับกันครับ เชิญครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม ชินวรณ์ บุณยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ตามจริงผมคิดว่ากระผมจะไม่อธิบายเหตุผลนะครับ แต่ว่าเมื่อทางฝ่ายโน้นได้ถามถึงเหตุผลว่าทำไมต้องเลื่อนและผมเป็นผู้ที่เสนอญัตติขอเลื่อนระเบียบวาระขึ้นมา ผมอยากจะเรียนต่อรัฐสภาแห่งนี้สั้น ๆ นะครับว่า

ประเด็นแรกก็คือว่า ประเด็นที่วาระด่วนที่ ๑ กฎหมายรัฐธรรมนูญยังค้างอยู่แล้วเอาระเบียบวาระที่เลื่อนขึ้นมาพิจารณาก่อน ผมคิดว่าเหตุผลสำคัญพวกเราสมาชิกในรัฐสภาแห่งนี้ก็คงทราบจากการที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณาเรียนชี้แจงต่อที่ประชุมรัฐสภาไปแล้ว ผมในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภาคนหนึ่งขอยืนยันกับ

ท่านประธานสภานะครับว่า เราพร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นจากการที่เพื่อนของเราไปศึกษาผลของการบังคับใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญนะครับ แต่ว่าเรายังมีเวลาครับ ถ้าหากเราจะมาเปรียบเทียบกับภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในขณะนี้ ผมคิดว่าทุกท่านคงทราบดีนะครับว่าภาวะวิกฤติที่เกิดจากประเทศสหรัฐอเมริกาและขณะนี้ก็ลุกลามมาถึงประเทศไทยนั้นยังความเดือดร้อนให้กับพี่น้องคนไทยมากมายขนาดไหน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการว่างงาน ปัญหาในเรื่องราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ ปัญหาในเรื่องราคาค่าครองชีพครับ เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลได้ดำเนินการในการที่จะขอกรอบเจรจาที่จะนำเงินกู้จากต่างประเทศเข้ามาใช้ภายในประเทศของเรา โดยหลักก็คือต้องการที่จะให้มีความมั่นคงทางด้านการเงินกับประเทศในขณะนี้ และที่สำคัญที่สุดก็คือว่าเราจะได้นำเงินจากการโครงการดังกล่าวนะครับท่านประธานมาพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พี่น้องประชาชนที่รอความหวังในการขับเคลื่อนนโยบายนของรัฐบาลได้เดินไปคืบหน้าอย่างเห็นได้ชัดเจน และผมคิดว่ารัฐบาลไม่สามารถที่จะขับเคลื่อนไปได้นะครับ ถ้าไม่ได้รับความร่วมมือจากรัฐสภาแห่งนี้ในการที่จะขอกรอบเจรจาตามกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ ครับ นี่คือเหตุผลสำคัญครับ ขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ เชิญ ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ครับ เชิญครับคนสุดท้ายของซีกทางนี้

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย เขต ๖ กรุงเทพมหานคร เมืองนนทบุรี สมุทรปราการ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา

เรื่องแรกต้องบอกกับท่านประธานเพราะพี่น้องประชาชนที่ฟังทางวิทยุวิปฝ่ายรัฐบาลอภิปรายว่าเกรงว่าเราไม่ให้ความร่วมมือเรื่องกรอบการเจรจามันคนละเรื่องคนละประเด็น ถ้าจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขบทบัญญัติรัฐธรรมนูญก็ไม่ได้ทำถึง ๓ ปี ๗ ปีก็ตามระเบียบวาระ ที่ผมต้องยืนขึ้นอภิปรายสนับสนุนเพื่อนสมาชิกของผมจากจังหวัดเชียงราย จังหวัดแม่ฮ่องสอน เพราะท่านบอกว่า

ควรพิจารณาตามระเบียบวาระก็ต้องมีเหตุผลว่าทำไมผมเห็นด้วย หลังจากผมอภิปรายแล้วท่านประธานและเพื่อนสมาชิกรัฐสภาโดยเฉพาะวุฒิสมาชิกอาจจะเห็นคล้อยตามแล้วยกมือสนับสนุนให้คงระเบียบวาระอันนี้เอาไว้ ท่านประธานครับเรื่องกรอบการเจรจาเพิ่งบรรจุมาภายหลัง----------

แต่ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... ฉบับของพี่น้องประชาชนคนทั่วไป ซึ่งลงชื่อขอแก้ไขเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่อนุญาต อนุมัติให้พี่น้องประชาชนมีส่วนแก้ไขได้โดยพี่น้องประชาชนเองเริ่มต้น ได้มีพี่น้องประชาชนเซ็นชื่อแสนกว่าคนส่งมาให้ท่านประธาน ก่อนหน้านั้นอาจจะมีประมาณ ๒ แสนคน มีการตรวจสอบความถูกต้องที่มาของรายชื่อ ลายเซ็น สำมะโนประชากร จนกระทั่งสุดท้ายเหลือตัวเลขกลม ๆ ๗๑,๕๔๓ คน ได้มีตัวแทนพี่น้องประชาชนมายื่นร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมต่อท่านประธานสภาในฐานะประธานรัฐสภา ท่านประธานกรุณารับเอาไว้ แล้วก็บรรจุตามระเบียบวาระปกติ ไม่ได้เร่งรัด ไม่ได้เร่งรีบ ไม่ได้กระวนกระวายที่จะให้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อย่างรวดเร็วโดยขาดความรอบคอบ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับนี้ได้ค้างจากการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๓ นับตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงไปครั้งหนึ่งแล้ว แล้วก็ไม่สามารถพิจารณาได้ ก็เลื่อนมาถึงวันนี้ เฉพาะวันที่ต้องพิจารณามาถึงวันนี้รวมประมาณแล้ว ๗ เดือนเศษ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านนายกรัฐมนตรีพูดทั้งในสภาและนอกสภา ว่ารัฐบาลพร้อมที่จะปฏิรูปการเมืองเพื่อนำไปสู่การแก้ไขบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ เมื่อสักครู่เพื่อนสมาชิกบอกว่าผู้แทนราษฎรมาจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เป็นรัฐธรรมนูญปีที่ข่มขืนจิตใจพรรคพลังประชาชน พวกผมถึงรณรงค์ว่า วี โหวต โน (We vote no) คือไม่เห็นด้วย คนทั่วบ้านทั่วเมือง คนทั้งประเทศ นักปราชญ์ราชบัณฑิตรู้หมด พรรคพลังประชาชนไม่ยอมรับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ วี โหวต โน ถึงมีการรณรงค์ทั่วประเทศ แต่เมื่อเราแพ้ต้องจำใจรับในสิ่งที่รับไม่ได้ รับในสิ่งที่ไม่เป็นมงคลต่อระบอบประชาธิปไตย เพราะระบอบประชาธิปไตยนั้นมีความคิดหลากหลาย ประชาธิปไตยของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน ไม่ใช่ของกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด เมื่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้ค้างตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ๗ เดือนแล้วมาถึงวันนี้ กรอบการเจรจาเพิ่งบรรจุเป็นของใหม่ รัฐบาลขมีขมันกระวนกระวายต้องขออนุญาตอนุมัติรัฐสภาเพื่อไปกู้หนี้อีก ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานครับ ผมอยากเรียน

ท่านประธานว่าเหตุผลที่ผมสนับสนุนให้คงร่างพระราชบัญญัติแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ โดยพิจารณาตามระเบียบวาระ ๑. เพราะเป็นร่างรัฐธรรมนูญของพี่น้องประชาชน แล้วยื่นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรในฐานะประธานรัฐสภามานานแล้ว ๒. เป็นรายชื่อของพี่น้องประชาชนร่วม ๒ แสนคน ตอนหลังสมบูรณ์ตกตะกอน ๗๑,๕๔๓ คน ๓. ท่านประธานรัฐสภาครับ การแก้ไขรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญเขียนไว้ชัด ถึงแม้ปี ๒๕๕๐ เป็นรัฐธรรมนูญที่ผมไม่ชอบ ไม่อยากอ่าน ไม่อยากดู แต่ก็ต้องยอมรับว่าคนจะแก้รัฐธรรมนูญนั้นคือสมาชิกรัฐสภา ไม่ใช่พระปกเกล้า ไม่ใช่นักปราชญ์ราชบัณฑิต ไม่ใช่ผู้คนที่ไม่รู้ ไม่ใช่ผู้คนที่ไม่ได้สัมผัสกับบรรยากาศการเมือง โดยเฉพาะบรรยากาศการเมืองแบบไทย ๆ ที่ต้องเข้าใจประเพณีวัฒนธรรม ผมทราบครับ ----------

ประเทศอังกฤษเขามีรัฐธรรมนูญจารีตประเพณี ของเรามีรัฐธรรมนูญลายลักษณ์อักษร เพราะฉะนั้นเมื่อการแก้รัฐธรรมนูญ ท่านนายกรัฐมนตรีก็บอกอยากให้คนนอกทำ แต่ผมบอกว่าควรให้เป็นหน้าที่ของ ส.ส. ส.ว. และรัฐสภา และมีนักปราชญ์ราชบัณฑิตคนนอกที่มีความรู้ความสามารถมาร่วมด้วย เราไม่ปฏิเสธ แต่องค์รวมแนวคิดแนวทางเป็นแกนนำ เป็นคนชี้แนะชี้นำบรรยากาศการเมืองเมืองไทย และรัฐธรรมนูญที่แก้ใหม่ให้สอดคล้องรองรับกับการเมืองแบบไทย ๆ ไม่มี ๗๐:๓๐ ไม่มีแต่งตั้งมากกว่าเลือกตั้ง พรรคเพื่อไทยยืนยันโดยเด็ดขาด

เรื่องที่ ๓ เมื่อ ส.ส. ส.ว. มีหน้าที่แก้รัฐธรรมนูญ วันนี้วาระการประชุมมาแล้ว ทำไมจึงอยากจะได้เสียงข้างมาก มาเลื่อนระเบียบวาระซึ่งผมไม่เห็นด้วย

เรื่องที่ ๔ เมื่อตั้งคณะกรรมาธิการร่วม เราก็มาพิจารณา แล้วก็ดูสิว่ากรอบพิจารณาจะทำอย่างไร ผมขออนุญาตเอ่ยนาม ตอนนั้นผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านบรรหารเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านเรียกผมมาคุย ๒-๓ ครั้ง ได้ข้อตกลงได้ข้อยุติว่าฝ่ายการเมือง ต้องเป็นฝ่ายนำการเมืองในสังคมไทย จึงได้แก้ไขบทบัญญัติรัฐธรรมนูญเปิดโอกาสให้มีคณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ และนำมาสู่การปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

เรื่องที่ ๕ ผมเรียนท่านประธานนะครับว่า นักวิชาการก็เป็นคนมีความรู้บางอย่างท่านเก่งกว่าพวกเรา แต่ท่านไม่เคยสัมผัส ท่านไม่เคยเดินท้องทุ่ง

(นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ ประท้วงอะไรอีกครับ เชิญครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชินวรณ์ บุณยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ด้วยความเคารพจริง ๆ ไม่อยากประท้วงครับ

แต่ว่าผมได้แสดงเหตุผลอย่างสั้น ๆ ก็เพราะว่า ผมคิดว่าเรากำลังพิจารณาญัตติว่าจะให้เลื่อนระเบียบวาระหรือไม่ ไม่ได้พิจารณาญัตติเรื่อง การแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญนะครับ ผมขอเสนอว่าให้ท่านประธานได้ปิดอภิปราย เพื่อจะได้ลงมติในการที่จะให้เลื่อนระเบียบวาระหรือไม่นะครับ พอเข้าใจในประเด็นที่ท่านเฉลิมได้กรุณาอภิปรายในสภาไปแล้วครับ ขอให้ท่านประธานได้วินิจฉัยด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอสักนิดเดียวก็พอครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับอีกนิดเดียวครับ คือท่านประธานวิปฝ่ายรัฐบาลบอกเข้าใจ คุณไม่มีวันเข้าใจเหมือนผมเข้าใจ อีกร้อยชาติก็ไม่เข้าใจ เพราะคุณตั้งธงแล้วจะขอกรอบกู้เงิน แต่พวกผมตั้งธงว่าต้องเป็นไปตามระเบียบวาระ แล้ววาระนี้มันค้างมาแล้ว ๗ เดือน แล้วการแก้ไขรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ที่พวกผมไม่ชอบก็บอกไว้ชัดว่าให้สมาชิกรัฐสภาแก้ไข พวกคุณอยากจะกู้เงิน

(นายวรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา ภาคเอกชน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านประธานครับ ผมประท้วงท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายวรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านประธานครับ ผม วรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภานะครับ ประท้วงท่านประธานว่าตอนนี้มีญัตติว่าจะเลื่อนระเบียบวาระขึ้นมาหรือไม่ ท่านประธานต้องทำหน้าที่ของท่านประธานตรงนี้นะครับ สมาชิกวุฒิสภารอทำหน้าที่มาตั้งแต่เช้าแล้ว แล้วเราอภิปรายตรงนี้มา ๑ ชั่วโมงแล้วนะครับ ผมคิดว่าสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกแห่งสภานี้มีวุฒิภาวะเพียงพอที่จะตัดสินใจว่าจะเลื่อนหรือไม่เลื่อนระเบียบวาระขึ้นมาครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบพระคุณครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ อีกนิดเดียวจบแล้วครับ อีกนิดนะครับ คือท่านวุฒิสมาชิกคนที่ขึ้นมาประท้วงผมนี่คุ้น ๆ หน้าว่ามาจากการสรรหา ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ได้กระมังครับท่าน

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ก็เลยจะอาจไม่เข้าใจเจตนารมณ์ของคนที่มาจากการเลือกตั้ง คุณตัดสินใจแล้วก็ตัดสินใจไป แต่ผมหวังใจว่าคนที่ยังไม่ตัดสินใจ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านเฉลิมครับ

(นายวรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา ภาคเอกชน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านประธานครับ ผมประท้วงนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายวรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ประท้วงท่านว่าท่านไม่มีสิทธิที่จะมาดูถูกผมในสภาแห่งนี้ครับ ผมจะมาจากเลือกตั้งหรือสรรหา ผมก็มาจากรัฐธรรมนูญกำหนดให้นะครับ

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผม สุนัย ประท้วงท่านสมาชิก ส.ว. นี่ครับ ผมขอประท้วงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมขอให้ยุติการประท้วงทั้ง ๒ ฝ่ายนะครับ เชิญคุณสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ขณะนี้ท่าน ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ซึ่งมีฐานะเป็นผู้นำของพรรคของกระผม ก็ขอให้ท่านได้โอกาสสักนิดหนึ่ง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมเปิดโอกาสให้แล้วครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : มิได้ครับท่าน ส.ว. ท่านนี้ คือท่านไม่เคยอยู่กับระบบประชาธิปไตย ท่านไม่เข้าใจอย่างไรครับ ท่านมาจากอำนาจเผด็จการ ท่านเลยมีส่วนได้เสียครับ เรื่องนี้อยากฟังครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสุนัยครับพอแล้วครับ พอแล้วครับ ท่านสุนัยครับพอแล้ว

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ก่อนที่ผมจะสรุปว่าควรจะคงระเบียบวาระร่างแก้ไขบทบัญญัติรัฐธรรมนูญเอาไว้ ผมเกิดมาก็เพิ่งรู้วันนี้แค่คำพูดว่าคุณมาจากการสรรหาเป็นการดูถูก นี่คุณคิดได้อย่างไรเอาส่วนไหนสมองมาคิด ก็คุณมาจากการสรรหาจริง ๆ แล้วผมจะบอกคุณมาจากการเลือกตั้งได้อย่างไร แล้วมันดูถูกตรงไหน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าเนื้อหาสาระ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธาน เดี๋ยวมันเสียชื่อหลานชายกำนันชัยหมด เพราะผมไม่ได้ดูหมิ่นดูแคลน ผมบอกว่ามาจากการสรรหา ก็ผมไม่ได้เสียหายอะไรสรรหาก็มาจากการสรรหาจริง ๆ แล้วจะให้ผมไปพูดว่ามาจากการเลือกตั้งได้อย่างไร ก็มันมาจากการสรรหา ท่านประธาน

นายวรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านประธานครับ ผมขอให้ท่านประธานทำหน้าที่ของท่านประธานครับ ให้ชี้ไปเลยครับว่าตอนนี้มันมีอย่างเดียวว่าจะเลื่อนหรือไม่เลื่อนครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ผมขอร้อง

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ นี่อย่างไรครับที่ผมเอาเหตุผลโน้มน้าว เพื่อว่าเพื่อนสมาชิกที่ตัดสินใจจะเลื่อนกับไม่เลื่อนนี่อย่างไรท่านประธาน คือคุณอย่ามามองว่าผู้แทนมันต่ำต้อยนะเท่ากันหมดในสภานี้

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ พอแล้ว

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : เงินเดือนต่างกันไม่เท่าไรหรอก ย้ำอีกครั้งหนึ่งผู้แทนวุฒิคนเมื่อสักครู่มาจากการสรรหาไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง ขอบคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ พอแล้วครับ ผมปิดแล้วครับปิดการอภิปราย ต่อไปผมจะขอมติครับ เพราะว่าใช้เวลาพอสมควรแล้ว ผมจะถามมติที่ประชุมครับ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกห้องประชุมเข้าห้องประชุมเพื่อใช้สิทธิในการโหวตมตินะครับ

(นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญเข้าห้องประชุมครับ มีอะไรอีกล่ะครับ ผมปิดแล้วปิดการอภิปรายแล้วครับ

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) เข้าใจแล้วครับท่านประธาน ผมเองผมจะเสนอญัตติครับ ขอให้การลงคะแนนโดยการขานชื่อครับ เพราะว่าการเลื่อนญัตติต่าง ๆ นั้นเป็นเรื่องที่สำคัญมากวันนี้ผมก็ในฐานะที่เป็นผู้แทนคนหนึ่งของรัฐสภาแห่งนี้ อยากจะทราบครับว่าเหตุผลต่าง ๆ ทั้งหลายเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นผมขอญัตติครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณประเสริฐครับ ไม่ต้องรับรองแล้วเอกสิทธิ์ของท่าน แต่ว่าผมอยากจะขอร้อง คือว่างานมันไม่เดินเลยนะครับอายชาวบ้านชาวเมืองเขาบ้างครับ เราสภาอันทรงเกียรตินะครับ

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ท่านประธานครับวันนี้มีการถกเถียงกันมากเหลือเกินเรื่องของระบอบประชาธิปไตยซึ่งต้องมีการแก้ไข ๗ เดือนแล้วครับไม่คืบหน้าไปไหนไปเลย วันนี้

ท่านนายกรัฐมนตรีเองท่านก็บอกแล้วว่ายุติธรรมสมานฉันท์รักษาระบอบประชาธิปไตย แต่ว่าวันนี้ขนาดแค่นำเสนอผมก็นั่งฟังอยู่ยังมีการประท้วงกันอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าผมจึงเสนอญัตติขอให้ลงมติด้วยการขานชื่อครับ ขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับคุณประเสริฐ พอแล้วครับ มีอะไรครับคุณวิชาญ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม วิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมว่าที่ท่านประธานกำลังบรรจุวาระมีทางออกนะครับ ไม่ต้องถึงกับมีการโหวตหรอกครับ แต่ขอพิจารณานิดหนึ่งครับ ในเมื่อรัฐบาลเองเห็นความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องการพิจารณาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจนะครับ เราก็เห็นด้วยครับ แต่ส่วนหนึ่งนั้นพวกเราเองเกรงว่าระเบียบวาระของรัฐสภานั้นมันค้างมานานแล้วตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ พอแล้วครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ไม่ครับ ท่านประธานฟังนิดหนึ่งสิครับ ท่านประธานฟังผมนิดหนึ่งครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ฟังมาพอแล้วครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ๑ นาทีครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ชั่วโมงกว่า

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาต ๑ นาทีครับ ผมกำลังถามท่านประธานครับกับที่ประชุมแห่งนี้ว่าถ้าวันนี้ยกโหวตอย่างไร หรือขานชื่ออย่างไรนั้น ผมคิดว่าร่างที่ทางรัฐบาลเสนอนั้นก็คงจะผ่าน แต่กำลังคุยกันว่าเอาล่ะครับครั้งนี้ผ่านให้ครั้งหน้าถ้ามีการเปิดสมัยประชุมของรัฐสภาขอให้บรรจุวาระอันนี้ขึ้นมาโดยไม่ต้องมีการข้ามอย่างนี้ได้ไหมครับ ในส่วนของเรื่องด่วนเรื่องที่ ๑ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อันนี้ได้ไหมครับเป็นการพูดคุยกัน

ในเมื่อรัฐบาลเองเห็นว่ามีความจำเป็น ความสำคัญ รัฐสภาแห่งนี้ก็มีความเห็นตรงกัน ขออนุญาตว่าครั้งนี้ไม่มีการโหวตให้ผ่านตรงนี้ไปแล้วเราอภิปรายกัน แต่ครั้งหน้าถ้ามีการเปิดสมัยประชุมรัฐสภา ขอให้เอาเรื่องนี้บรรจุเข้ามาแต่ห้ามข้ามได้ไหมครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมแจ้งให้ทราบนะครับ วาระที่ ๑ นี้จะต้องอยู่เสมอไปจนมีการอภิปรายครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ไม่ใช่ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต้องบรรจุไว้อย่างนี้นะครับ ตามระเบียบครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ อยู่ แต่ขอให้มีการพิจารณาเลยได้ไหม ครั้งหน้าครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือเดี๋ยวเรื่องมันจะตกไปนะครับ มันเสนอญัตติซ้อนญัตตินะครับ อย่าทำให้ประธานหลงกลเลยครับ พอแล้วครับ เชิญคุณวิรัตน์ครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม วิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ เพื่อประหยัดเวลา เพื่อความสะดวกรวดเร็วนะครับ ผมขออนุญาตลงคะแนนโดยการเสียบบัตรลงคะแนน ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอเสนอเป็นญัตตินะครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็มีผู้รับรองถูกต้องครับ

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ท่านประธานครับ ผมเข้าใจว่าเป็นเอกสิทธิ์ของสมาชิกรัฐสภาในการเสนอโหวตในการรับรองด้วยการขานชื่อนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือในข้อบังคับมันไม่มี เราอาศัยบรรทัดฐานที่แล้ว ๆ มาเท่านั้นเองครับ คือไม่มีว่า การนับองค์ประชุม การอะไรต่าง ๆ ในข้อบังคับไม่ได้เขียนไว้เลยครับ

(นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตประท้วงครับ ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก ผมขออนุญาตประท้วงการเสนอของเพื่อนสมาชิกเมื่อสักครู่ต่อท่านประธาน ในการที่ขอนับอย่างเปิดเผย ผมเรียนว่าอันนี้คือญัตติครับ ท่านประธานครับ ซึ่งมันมีข้อบังคับการประชุม ข้อ ๗๒ กำหนดไว้ชัดเจนว่า การลงญัตตินั้นต้องออกเสียงลงคะแนนให้กระทำการเป็นการเปิดเผย ยกเว้นเป็นอย่างอื่น แต่เป็นอย่างอื่นไม่ได้หมายความว่าให้เขาอยู่ ๆ มาใช้เอกสิทธิ์ได้ครับ ฉะนั้นขอให้ท่านประธานใช้ข้อบังคับการประชุม ข้อ ๗๒ ครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมเข้าใจครับ แล้วก็มีผู้เสนอมาแล้ว มันมีญัตติทั้งฝ่ายผู้ขอนับองค์ประชุม ทั้งฝ่ายผู้ขอให้ลงคะแนนโดยการเสียบบัตรครับ มันก็มี ๒ ทางนะครับ ๑. คือนับโดยขานชื่อ ๒. โดยการเสียบบัตร ก็มันมีญัตติอยู่ ๒ ญัตติอย่างนี้ครับ แล้วผมก็จะถามที่ประชุมนะครับ ก่อนที่จะถาม

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แม่ฮ่องสอน) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณอดุลย์มีอะไรอีกหรือครับ คุณเป็นคนเสนอ

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แม่ฮ่องสอน) : ท่านประเสริฐไม่ได้เสนอเป็นญัตตินะครับ เป็นเอกสิทธิ์ของท่านประเสริฐที่จะให้

นับคะแนนโดยการขานชื่อครับ ท่านประธานครับ มันเป็นเอกสิทธิ์ครับ ท่านประธานครับเป็นวิธีการที่จะนับคะแนนครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนั้นก็ไม่จำเป็นจะต้องประชุมแล้วครับ ถ้าเป็นเอกสิทธิ์ตลอดทุกอย่างก็ไม่มีองค์ประชุมแล้วครับ เชิญคุณนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ข้อบังคับการประชุม ข้อ ๗๕ นั้น การออกเสียงลงคะแนนโดยเปิดเผย เป็นวิธีการที่ประธานเป็นผู้กำหนด ท่านประธานใช้อำนาจกำหนดให้เสียบบัตรลงคะแนนก็เป็นอำนาจ แต่ถ้าสมาชิกจะร้องขอให้เปลี่ยน วิธีการก็จะต้องเสนอเป็นญัตติ ไม่เป็นเอกสิทธิ์ ว่าสมาชิกร้องขอให้ขานชื่อที่ประชุมจะต้องขานชื่อ จะต้องอาศัยมติที่ประชุมถึงจะเปลี่ยนการลงมติตามที่ท่านประธานกำหนดได้ เพราะฉะนั้นท่านประธานสามารถกำหนดได้เลยว่า จะใช้วิธีโดยการเสียบบัตร ที่ประชุมต้องทำตามที่ประธานกำหนด แต่ถ้าสมาชิกร้องขอให้เปลี่ยนวิธีการประชุมลงมติโดยการขานชื่อนั้นจะต้องใช้มติของที่ประชุม ไม่เป็นเอกสิทธิ์ครับ อันนี้ขอให้ประธานดำเนินการตามข้อบังคับ ข้อ ๗๕ ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ตั้งแต่มาตรา ๗๒ มาตรา๗๓ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ มันชัดอยู่แล้วนะครับ แต่ว่าผมเห็นว่าเพื่อบรรยากาศนะครับ ทุกฝ่ายให้ไปด้วยกันโดยสมานฉันท์ ผมจึงเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายเต็มที่นะครับ เสียเวลามาชั่วโมง ๒ ชั่วโมงนะครับ ----------

ผมอาศัยอำนาจประธานสภาใช้ข้อบังคับ ข้อ ๗๕ นะครับ ใน (๑) เลยครับ ใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนนตามที่ประธานกำหนด คือให้ใช้วิธีเสียบบัตรลงคะแนนครับ ต่อไปผมจะถามมติที่ประชุมแล้วครับ ผมไม่ให้ใครพูดอีกแล้วครับ พอแล้วครับ ผมขอมติเลยครับ

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ท่านประธานครับ ผมดูข้อบังคับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมขอมติเลยครับ

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ท่านประธานครับ นี่รัฐสภานะครับ ไม่ใช่สภาผู้แทนราษฎรครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมเรียนแล้วว่า ผมขอให้ยุติแค่นี้นะครับ เพราะเรามีข้อบังคับ เราก็ทำตามข้อบังคับ เราไม่ได้ฝืนข้อบังคับนะครับ เพราะการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงนี่เมื่อมันมีผู้ใดผู้หนึ่งมีความขัดแย้ง ประธานก็ต้องชี้ขาด ตอนนี้ผมชี้ขาดใช้ข้อบังคับ ข้อ ๗๕ (๑) นะครับ ก็แล้วแต่ครับ ถ้าผมทำผิดท่านจะดำเนินการอย่างไรผมก็แล้วแต่ครับ ผมถือว่าที่ประชุมนี้เป็นเรื่องที่จะต้องใช้สิทธิ

(นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอมีอะไรล่ะครับ ประท้วงตลอดเลยคุณหมอ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมประท้วงท่านประธาน เพราะว่าท่านประธานทำผิดข้อบังคับครับ ไม่ได้ประท้วงตลอดครับ ท่านประธานต้องถอนคำพูดเรื่องนี้ด้วย ผมพยายามรักษาข้อบังคับการประชุม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมไม่ถอนละครับ ผมไม่ถอนครับ ผมถือว่าผมได้พูดไปแล้ว

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ก็ไม่เป็นไรครับท่านประธาน ท่านประธานจะได้บันทึกข้อวินิจฉัยท่านประธานไว้ในรายงานการประชุมของสมาชิกรัฐสภา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เขาบันทึกไว้แล้วครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ผมประท้วงท่านประธานตามข้อ ๔๖ ครับ ท่านประธานครับ เป็นสิทธิของสมาชิกที่จะเสนอญัตติไม่ได้ผิดข้อบังคับใด ๆ ครับ ซึกนี้เขาเสนอญัตติวิธีการลงคะแนน ลงมติโดยการออกเสียงขานชื่อโดยการเปิดเผยก็เป็นสิทธิครับ ข้อ ๔๖ เขียนไว้ ซึกโน้นขอให้ลงมติโดยการเสียบบัตรแสดงตน ท่านประธานครับ เมื่อมีผู้เสนอญัตติท่านประธานต้องดำเนินการไปตามที่มีผู้เสนอญัตติ ผลจะออกมาเป็นอย่างไรก็ขึ้นกับสภาครับท่านประธานครับ เพราะเขาให้สภาวินิจฉัยครับ ข้อ ๗๕ ก็เขียนไว้กรณีสภาวินิจฉัยเป็นอื่นก็เป็นไปตามนั้น

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานครับอำนาจท่านประธานมี แต่ว่าต้องเคารพสมาชิกครับ นี่แหละครับ คือการทำผิดของท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมเคารพหมดแล้ว ถ้าผมไม่เคารพผมไม่ให้พูด อันนี้เคารพมากที่สุดแล้วที่ให้พูดครับ จะให้ผมทำอะไรอีก หรือจะให้กดตลอดไปว่าไม่ให้พูดอย่างนั้นหรือ ผมว่าน่าเกลียดมากนะครับ สงสารคนแก่บ้างเถอะไม่ได้งงอะไรทั้งสิ้น เราก็ทำตามข้อบังคับ ฉะนั้นผมจะถามมติที่ประชุมนะครับ มันมี ๒ ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งให้นับโดยขานชื่อ ฝ่ายหนึ่งให้ใช้บัตรเสียบลงคะแนน ผมขอถามมติที่ประชุมนะครับ ให้ใช้สิทธิในการลงคะแนนนะครับ ท่านผู้ใดเห็นควรเสียบบัตรลงคะแนนให้กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นควรนับขานชื่อนะครับ ก็ให้

(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : อะไรอีกหรือ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ผมประท้วงท่านประธานครับ ท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : อะไรอีก

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ขออนุญาตไม่อย่างนั้นเดี๋ยวมันจะเป็นการทำผิดแล้วผิดอีก ซ้ำแล้วซ้ำอีก

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือมันผิดตลอดตั้งแต่ต้นมาแล้วครับพอเรื่องมันจะไปแล้วไปไม่ได้ มันก็ผิดมาตลอดนะครับ คือชาวบ้านเขาคงรำคาญเหลือทนแล้วละครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : อย่างไรท่านประธานก็ต้องทนนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เหลือทนพอแรงแล้วนะครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ ผมอย่างนี้นะครับท่านประธาน ให้ผมพูดนิดหนึ่งครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เอาเชิญเลยครับ มีแต่คุณหมอทั้งนั้นนักพูดทั้งนั้น

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ไม่ใช่นักกฎหมายท่านประธาน ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ ส.ส จังหวัดชัยภูมิ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ เรื่องการนับองค์ประชุมหรือว่าการนับคะแนนท่านประธาน มันเป็นเอกสิทธิ์นะครับ ท่านประธาน เราต้องดูนะครับการขอนับคะแนนนับอะไรทั้งหลาย ถ้าท่านบอกว่าเป็น ไม่ใช่เอกสิทธิ์ ต่อไปมันจะเป็นประเพณีปฏิบัติ ต่อไปนี้นะครับ ----------

คือถ้ารัฐบาลบอก เมื่อเช้านี้ให้ขานชื่อ ความจริงไม่เกี่ยวกับพวกผมเลยนะครับ ท่านประธานเช็กองค์ประชุมกันเองพวกผมไม่ได้เช็กเลย ครั้งแรกผมกดให้ด้วยซ้ำไป ไม่คิดว่ามันจะไม่ครบ แต่ว่าถึงเวลา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ มีอะไรเข้าเนื้อหาเลยครับ เข้าเนื้อหา

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : นี่อย่างไรครับ ฝ่ายโน้นให้นับโดยการขานชื่อ ท่านก็ทำไปตามนั้น แต่ตอนนี้เพื่อนสมาชิกให้ขานชื่อ ถ้าท่านไม่ทำตามจะเกิดปัญหาครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ คือผมเรียนคุณหมอที่รักให้ทราบนะครับ คือตอนนี้ผมได้เรียนต่อที่ประชุมแล้วผมจะขอลงมติ แล้วก็คุณประเสริฐได้เสนอให้ขานชื่อการลงคะแนน แล้วฝ่ายคุณวิรัตน์ก็เสนอให้เสียบบัตร มันก็มีเรื่อง ๒ เรื่องนี่ว่าจะเอาเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะเสียบบัตรหรือจะขานชื่อลงคะแนน มันมีเท่านั้นเองครับ เพราะเดี๋ยวนี้ผมสรุปมาอย่างนั้น ผมก็ทำตามข้อบังคับ คุณหมอที่เคารพ ผมก็เรียนด้วยความสัตย์จริงอย่างนี้ อย่าให้เสียเวลาเลยครับ ต่อไปผมจะถามที่ประชุมนะครับ ท่านผู้ใดเห็นควรเสียบบัตร ท่านสมาชิกรัฐสภาโปรดลงคะแนน เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดเห็นว่าควรนับคะแนนโดยการขานชื่อโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ โปรดใช้สิทธิครับ ผมไม่ให้พูดแล้วครับ พอแล้วครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ใช้สิทธิกันเสร็จหรือยังครับ ใช้สิทธิเสร็จแล้วนะครับ ผมขอผลคะแนนครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๔๒๐ ท่านนะครับ เห็นด้วย ๓๓๗ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๖๔ ท่าน งดออกเสียง ๖ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑๓ ท่าน ก็ถือว่าใช้สิทธิในการที่จะโหวตว่าจะเอาระเบียบวาระตาม ๑ หรือจะเอาตามที่คุณชินวรณ์เสนอเลื่อนระเบียบวาระนะครับ

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ท่านประธานครับ ผมเป็นคนเสนอก่อนนะครับว่าให้ลงมติด้วยวิธีขานชื่อ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็ผ่านไปแล้วครับ ผ่านไปแล้วครับท่านผู้ทรงเกียรติของรัฐสภาแห่งนี้ครับ

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : คะแนนที่ลงนี้เห็นด้วยกับผมใช่ไหมครับ ที่ตั้งคำถามเมื่อสักครู่นี้

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผ่านไปแล้วนะครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาตท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มันเสร็จไปแล้วเรื่องนี้นะครับ ผมกำลังจะถามมติว่าจะเอา

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานทำผิดข้อบังคับการประชุมครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : จะเอารัฐธรรมนูญเข้าหรือจะเอาการเลื่อนระเบียบวาระเข้า มันมีแค่นั้นเองครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ไม่ใช่ครับ ไม่ใช่ครับ ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ใช่ก็เรื่องของท่านไม่ใช่ แต่ผมถือว่าใช่ก็แล้วกันนะครับ ผมจะถามมติที่ประชุมนะครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับท่านประธาน ท่านประธานทำผิดข้อบังคับการประชุมนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ฟังประธานแล้วจะให้ประธานนั่งประชุมทำอะไรนะครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านต้องฟังประธานนะครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ฟังครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญนั่งลงครับ ถ้าท่านฟังครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : โอ.เค. ครับ นั่งแล้วเดี๋ยวผมขออนุญาต

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็ขอให้จบเรื่องนี้แล้วก็ผมจะอนุญาตให้พูด ผมจะถามมติที่ประชุมนะครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาตท่านประธานครับ ผมประท้วงท่านประธานครับ ขอใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๘ ครับ ขอให้ท่านประธานปฏิบัติ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมปฏิบัติแล้ว คุณน่ะปฏิบัติผิด

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฟังก่อนสิครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ประท้วงเรื่อย

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตนะครับ ผมไม่ได้พร่ำเพรื่อนะครับ เรื่องการประท้วงนี่ ขออนุญาตท่านประท้วงหน่อยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมนับดูเหมือนจะ ๕ ครั้งแล้วครับ ตั้งแต่ผมมานั่งตรงนี้ครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ไม่ถึงหรอกครับ ผมเพิ่งครั้งที่ ๒ ครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็ลุกขึ้นลุกลงก็ ๒ ครั้ง

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาตครับ ท่านประธานครับ ท่านประธานอารมณ์ดีจังเลยครับ ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม วิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานขอมติที่ประชุมนะครับ เนื่องจากว่ามีผู้เสนอให้มีการเลื่อนขึ้นมาพิจารณาในญัตติดังกล่าว แล้วก็มีการพิจารณาไป แต่โดยวิธีการนี้ก็บอกว่ามีการเสนอญัตติขึ้นมาญัตติหนึ่งว่าให้คงไว้ตามระเบียบวาระ ประเด็นก็คือว่าผู้เสนอญัตติคนแรกนะครับ ได้เสนอให้มีการใช้วิธีการในการขาน ในการลงมติ โดยวิธีการเช็กองค์ประชุมโดยเสียบบัตร

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ให้เช็กองค์ประชุมครับ ขานชื่อคะแนน

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ขานชื่อครับ โดยการเสียบบัตร แต่ส่วนของคุณประเสริฐ ได้เสนอโดยวิธีการขานชื่อ ทีนี้ท่านประธานเองก็ไม่ได้บอกนะครับว่าจะต้องใช้การกดบัตรอย่างไร ประเด็นแรก

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่าในส่วนนี้นะครับ ถ้ามีการเปลี่ยนแปลง ต้องเรียกญัตติหลังหรือก่อน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมถามท่านจะใช้ข้อบังคับข้อใดบอกผมด้วย

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานต้องปฏิบัติตามระเบียบในเรื่องของการประชุม เพราะเป็นประธานในที่ประชุมครับ ต้องถือปฏิบัติดังกล่าวครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมก็ปฏิบัติถูกต้องตามข้อบังคับหมดแล้วครับ ก็ถามมติเลยครับ ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรเอาไว้ตามระเบียบวาระโปรดกดปุ่มเห็นด้วย ถ้าใครเห็นว่าควรเลื่อนระเบียบวาระจาก ๒ ถึง ๘ นะครับ คือ ๘ ฉบับนั้นก็โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิทุกท่านครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ลงคะแนนกันเรียบร้อยแล้วนะครับ ไม่มีท่านใด

นายอนุศักดิ์ คงมาลัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ขออนุญาตครับ อนุศักดิ์ครับ ขอความกรุณาท่านประธานช่วยกรุณาทบทวนมติใหม่อีกครั้งครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านฟังไม่ชัดใช่ไหมครับ ก็เอาให้ชัดนะครับ ท่านผู้ใดเห็นควรให้คงตามระเบียบวาระให้กดปุ่ม เห็นด้วย ชัดไหมครับ ถ้าใครเห็นว่าควรเลื่อนระเบียบวาระตามที่คุณชินวรณ์เสนอให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ใครงดออกเสียงก็กดปุ่ม งดออกเสียง นะครับ โปรดใช้สิทธิ พอเข้าใจนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ใช้สิทธิแล้วนะครับ ทุกท่านใช้สิทธิเรียบร้อยแล้วนะครับ ไม่มีท่านผู้ใดไม่ได้ใช้สิทธินะครับ ก็ถือว่าใช้สิทธิทั้งรัฐสภาแล้ว โปรดส่งผลคะแนนมา ปรากฏผลดังนี้นะครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๔๔๕ ท่าน เห็นด้วย ๑๑๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๓๒๐ ท่าน งดออกเสียง ๗ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๗ ท่าน ก็ผลปรากฏว่าต้องเลื่อนระเบียบวาระตามที่คุณชินวรณ์ บุณยเกียรติ เสนอ ก็ดำเนินการต่อไปนะครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๒ กรอบการเจรจากู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ขอเชิญคณะรัฐมนตรีแถลงครับ เชิญครับ

นายกรณ์ จาติกวณิช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม กรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ตามที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ----------

โดยได้กำหนดนโยบายที่จะเร่งการลงทุนเพื่อพัฒนาประเทศและให้ความสำคัญแก่โครงการลงทุนที่มีความคุ้มค่ามากที่สุด เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุน ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยเฉพาะการลงทุนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งระบบ การลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างระบบประกันสุขภาพที่มุ่งสู่การป้องกัน และส่งเสริมคุณภาพ การลงทุนพัฒนาระบบขนส่งมวลชน และการพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำ และการชลประทานให้สามารถเริ่มดำเนินการโครงการได้ในปี ๒๕๕๒ โดยให้ความสำคัญแก่การมีส่วนร่วมของประชาชน การรักษาสิ่งแวดล้อม การดำเนินงานอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้และการรักษาวินัยการคลังของประเทศ รวมทั้งเร่งรัดการเบิกจ่ายงบลงทุนของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ โดยรัฐบาลได้กำหนดนโยบายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในด้านต่าง ๆ เช่น การขยายให้การบริการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานให้กระจายไปสู่ภูมิภาค การพัฒนาระบบคมนาคม ขนส่งและโลจิสติกส์ (Logistics) รวมทั้งการเชื่อมโยงโครงข่าย การคมนาคมกับประเทศเพื่อนบ้าน การพัฒนาโครงข่ายระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล การพัฒนาโครงข่ายรถไฟทางคู่ทั่วประเทศ การพัฒนาโครงข่ายทางหลวงสายประธานสายหลัก และโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง และการเพิ่มพื้นที่ชลประทาน รวมทั้งการขยายระบบการกระจายน้ำในพื้นที่ชลประทานให้ใช้ประโยชน์ให้เต็มศักยภาพ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ปัจจุบันปัญหาวิกฤตการณ์การเงินโลกทำให้ประเทศต่าง ๆ ประสบกับภาวะเศรษฐกิจและการเงินชะลอตัวและถดถอย โดยเฉพาะประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นต้นตอของปัญหาวิกฤติการเงินโลกในครั้งนี้ประสบกับปัญหาวิกฤตการณ์ของระบบสถาบันการเงินอย่างรุนแรง ส่งผลกระทบให้ภาวะเศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกาได้หดตัวอย่างรุนแรง โดยในปี ๒๕๕๑ สหรัฐอเมริกามีอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในไตรมาสที่ ๔ ของปี ๒๕๕๑ มีอัตราการขยายตัวที่ติดลบถึงร้อยละ ๓.๘ การหดตัวของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นประเทศที่มีขนาดของระบบเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในโลกได้ส่งผลกระทบต่อปริมาณการส่งออกสินค้า และบริการของประเทศในภูมิภาคเอเชีย

ไปยังตลาดดังกล่าวรวมถึงประเทศในกลุ่มยุโรป ซึ่งได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่เกิดขึ้นเช่นกัน สำหรับประเทศไทยก็ได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์การเงินโลกที่กล่าวเช่นกัน โดยอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทย ในปี ๒๕๕๑ ขยายตัวได้เพียงร้อยละ ๒.๖ ต่อปี เนื่องจากเศรษฐกิจในไตรมาสสุดท้ายมีการหดตัวอย่างรุนแรงถึงร้อยละ ๔.๓ ซึ่งถือเป็นการขยายตัวที่ติดลบเป็นครั้งแรกในรอบ ๑๐ ปี โดยเฉพาะภาคส่งออก ซึ่งมีบทบาทในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในช่วง ๒-๓ ปีที่ผ่านมา ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่หดตัวลง จึงทำให้ปริมาณการส่งออกสินค้า และบริการในช่วงครึ่งปีหลังของปี ๒๕๕๑ ลดลงอย่างต่อเนื่องจนถึงขั้นขยายตัวในอัตราติดลบตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๑ เป็นต้นมา และในเดือนมกราคม ๒๕๕๒ ขยายตัวติดลบถึงร้อยละ ๒๖ ซึ่งนับเป็นอัตราการขยายตัวต่ำที่สุด ตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ ส่งผลให้การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนลดลงตามไปด้วย ซึ่งส่งผลต่อสภาวะการจ้างงานภายในประเทศและอาจก่อให้เกิดปัญหาด้านสังคมตามมาในอนาคต ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ในปี ๒๕๕๒ คาดว่าเศรษฐกิจโลกโดยรวมมีแนวโน้มขยายตัวได้เพียงเล็กน้อย โดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศและธนาคารโลกได้คาดการณ์ว่า เศรษฐกิจโลกจะขยายตัวต่ำกว่าที่ได้คาดการณ์ไว้ โดยจะขยายตัวประมาณร้อยละ ๐.๕ ถึง ๐.๙ ดังนั้นจึงคาดว่าเศรษฐกิจโดยรวมของไทยในปี ๒๕๕๒ มีความเสี่ยงที่จะหดตัวอย่างชัดเจนในช่วงครึ่งปีแรก ซึ่งอาจจะทำให้ขยายตัวติดลบโดยเฉลี่ยทั้งปี เนื่องจากปัญหาการถดถอยของภาคการส่งออก การลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ การลดลงของราคาสินค้าเกษตร การชะลอตัวของการลงทุนภาคเอกชน โดยมีแนวโน้มว่าจำนวนคนว่างงานจะเพิ่มขึ้นจาก ๕ แสนคนในปัจจุบันเป็นกว่า ๑ ล้านคนและจะส่งผลให้เกิดปัญหาความยากจน ปัญหาสังคมและปัญหาอาชญากรรมเพิ่มขึ้น ----------

ดังนั้นเพื่อแก้ไขและบรรเทาผลกระทบจากวิกฤตการณ์การเงินโลกที่มีต่อระบบเศรษฐกิจไทย รัฐบาลโดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ ได้กำหนดนโยบายและมาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีมาตรการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มมาตรการด้านการคลังเพื่อช่วยเพิ่มรายได้ของประชาชนและกระตุ้นเศรษฐกิจในสาขาที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์การเงินโลกที่สำคัญ ๕ ด้าน ได้แก่

๑. การจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมปี ๒๕๕๒

๒. มาตรการภาษีเพื่อลดภาระของประชาชนและธุรกิจ

๓. การสนับสนุนสินเชื่อผ่านระบบสถาบันการเงินของรัฐ

๔. การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ

๕. การเร่งรัดและผลักดันโครงการลงทุนภาครัฐ

ท่านประธานที่เคารพ แหล่งเงินทุนภายใต้งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี ๒๕๕๒ ยังไม่เพียงพอที่จะสนับสนุนโครงการลงทุนภาครัฐตามนโยบายของรัฐบาล นอกจากนี้โครงการลงทุนภาครัฐภายใต้งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี ๒๕๕๒ มีสัดส่วนที่ค่อนข้างน้อย ไม่เพียงพอต่อการเพิ่มการจ้างงานให้แก่ระบบเศรษฐกิจ ดังนั้นรัฐบาลจำเป็นต้องจัดหาเงินลงทุนเพิ่มเติมเพื่อสำรองไว้ใช้สนับสนุนการดำเนินงานของรัฐบาล นอกเหนือจากกรอบการใช้จ่ายจากงบประมาณรายจ่ายเพื่อให้ดำเนินการให้ดำเนินนโยบายฟื้นฟูเศรษฐกิจของรัฐบาลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลในการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศโดยเร็ว โดยที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ให้ความเห็นชอบในหลักการการกู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจากสถาบันการเงินและองค์การระหว่างประเทศตามที่กระทรวงการคลังเสนอ เพื่อสนับสนุนนโยบายการฟื้นฟูเศรษฐกิจของรัฐบาล โดยเฉพาะภาคเศรษฐกิจที่แท้จริง และการลงทุนในโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเศรษฐกิจและสังคมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ การกู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจากองค์การระหว่างประเทศ และสถาบันการเงินระหว่างประเทศ ๓ แหล่ง คือ ธนาคารโลก

ธนาคารพัฒนาเอเชีย และองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น เป็นการกู้เงินจากองค์การระหว่างประเทศซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๙๐ วรรคสอง ได้กำหนดว่า หนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทยหรือพื้นที่นอกอาณาเขต ซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย หรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันทางการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ดังนั้นเพื่อความรอบคอบในการดำเนินงาน รัฐบาลจึงเห็นควรเสนอกรอบการเจรจากู้เงิน ร่างสัญญาเงินกู้และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกระทรวงการคลังในนามรัฐบาลไทยจะดำเนินการเจรจาและลงนามกับแหล่งเงินกู้ทั้ง ๓ แหล่งดังกล่าว เพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภาโดยมีประเด็นในการเจรจากู้เงินดังนี้

๑. วัตถุประสงค์การกู้เงิน

กำหนดกรอบวัตถุประสงค์ในการกู้เงิน ตามนัยมาตรา ๒๒ พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นการกู้เงินเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยให้กระทำได้เมื่อมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินนอกเหนือจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี และต้องใช้เป็นเงินตราต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนโครงการลงทุนภาครัฐที่สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว หรือเป็นการกู้เงินเมื่อมีความจำเป็นต้องกู้เงินเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินของประเทศโดยการสนับสนุนมาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจของรัฐบาล

๒. กรอบวงเงินกู้

กำหนดกรอบวงเงินกู้ที่จะขอกู้เงินประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยจะขอกู้จากธนาคารโลก ธนาคารพัฒนาเอเชีย และองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น

๓. กรอบต้นทุนระยะเวลาในการกู้เงิน

กำหนดกรอบในการกู้เงินโดยจัดเจรจาให้ได้ต้นทุนเงินกู้ในระดับที่เหมาะสมและสอดคล้องกับภาวะตลาด และมีระยะเวลาการกู้เงินที่สอดคล้องกับความสามารถในการชำระหนี้ของรัฐบาลในอนาคต โดยมีระยะเงินกู้เฉลี่ยประมาณ ๗-๑๐ ปี นอกจากนี้ ในการพิจารณาต้นทุนการกู้เงินจะใช้ต้นทุนที่ได้ทำการแปลงหนี้ต่างประเทศเป็นเงินบาท แล้วเปรียบเทียบกับต้นทุนการกู้เงินในประเทศของรัฐบาลด้วย

๔. กรอบในการจัดซื้อจัดจ้าง

จะดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างภายใต้กฎระเบียบของราชการไทยเป็นหลัก ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินโครงการและสามารถเร่งรัดการเบิกจ่ายเงินกู้เพื่อสนับสนุนมาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจและการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานของรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ดี เพื่อให้การดำเนินโครงการต่าง ๆ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ เห็นควรพิจารณาให้แหล่งเงินกู้ทั้ง ๓ แหล่งเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินโครงการภายหลังการจัดซื้อจัดจ้างได้ในลักษณะโพสท์ ออดิท (Post Audit)

๕. กรอบระยะเวลาในการเบิกจ่ายเงินกู้

กำหนดกรอบและระยะเวลาในการเบิกจ่ายเงินกู้ให้สอดคล้องกับการดำเนินโครงการของรัฐบาล ซึ่งมีกรอบระยะเวลาในการดำเนินงานประมาณ ๓ ปี โดยจะเจรจาให้ได้เงื่อนไขที่มีประโยชน์ต่อรัฐบาลไทย

๖. กรอบในการกำกับติดตามและการตรวจสอบการใช้จ่ายเงิน

กำหนดกรอบในการกำกับติดตามและการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินโดยให้มีการตรวจสอบและกำกับติดตามจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งแหล่งเงินกู้ทั้ง ๓ แหล่ง และให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเข้ามาตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างและการใช้จ่ายเงินของทุกโครงการ

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ สำหรับการกู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เป็นการกู้เงินต่างประเทศจากแหล่งเงินกู้ทางการ ซึ่งมีต้นทุนและเงื่อนไขการกู้เงินที่ดีกว่าการกู้เงินจากตลาดการเงินระหว่างประเทศ และจะเป็นแหล่งเงินทุนสำรองไว้เพื่อรองรับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความไม่แน่นอนสูง รวมทั้งรองรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศที่สำคัญในการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย ดังนั้นจึงขอความเห็นชอบกรอบการเจรจากู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ให้รัฐบาลสามารถดำเนินการเจรจาและกู้เงินต่างประเทศจากแหล่งเงินกู้ทางการต่อไป รัฐบาลขอให้ความเชื่อมั่นแก่รัฐสภา

อันเป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินว่าจะดำเนินการเจรจากู้เงินกับแหล่งเงินกู้ทั้งสาม โดยยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนชาวไทยเป็นที่ตั้งอย่างแท้จริงต่อไป ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ต่อไปเป็นการอภิปรายแสดงความคิดเห็นนะครับ ขอเชิญคุณสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ ส.ว. ครับ เชิญครับ คือตามลำดับเรียงไป

นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ สมาชิกวุฒิสภา (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องกราบเรียนท่านประธานว่า ผมมีเวลาค่อนข้างจำกัดจากเดิมที่คิดว่าจะมีเวลาเป็นจำนวนมาก แต่เนื่องจากความจำกัดของการอภิปรายของเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีจำนวนไม่น้อยที่ได้สนใจ ดังนั้นในเวลาประมาณ ๑๐ นาที ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า ผมมี ๒ ประเด็นสำคัญครับ

ประเด็นแรกผมอยากเรียนว่า ผมเข้าใจเหตุผลความจำเป็นพอประมาณของรัฐบาลในการที่จะต้องกู้เงิน ไม่ว่าจากต่างประเทศหรือในประเทศ ที่จริงครั้งนี้ก็คือจะกู้จากต่างประเทศ ที่จริงครั้งนี้ก็ไม่ใช่ครั้งแรกครับ ครั้งนี้ผมคิดว่าก็เป็นจำนวนกี่ครั้งผมไม่แน่ใจนะครับ ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ทางรัฐบาลอาจจะต้องใช้เวลาในการที่จะต้องชี้แจงต่อไปนะครับ ซึ่งถ้าผมมีเวลาผมอยากจะพูดเพิ่มเติม ในประเด็นที่ทางรัฐบาลพยายามที่จะอธิบายเรื่องของการกู้เงินหลาย ๆ ครั้ง กระทั่งในอนาคตอีก ๓ ปีนะครับ ๑.๔ ล้านล้านบาท ผมคิดว่ามันมีเจตนารมณ์บางประการอยู่นะครับ ผมไม่ได้คิดว่าจะเป็นเจตนารมณ์ร้าย แต่ผมคิดว่าผมอาจจะคิดเห็นแตกต่างในบางประการ ซึ่งอาจจะต้องตั้งประเด็นไว้ก่อน ท่านครับ ในส่วนของที่รัฐบาลประสงค์จะกู้เงิน จำนวน ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทในครั้งนี้ ที่ผมเรียนว่าผมเองมีเวลาสั้น ดังนั้นก็อาจจะพูด ๑. ก็คือในเชิงของหลักการ ซึ่งถ้าจะดูจากวัตถุประสงค์ท่านครับ รัฐบาลท่านได้วางวัตถุประสงค์ในการกู้เงินไว้นี้ค่อนข้างมากครับ ผมขออนุญาตท่านอ่านเพียงบางส่วนนะครับ เช่น ท่านระบุเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศระยะยาว หรือเพื่อขยายสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ส่งออกและผู้ประกอบการภาคการผลิตอื่น ๆ

รวมถึงการให้การค้ำประกันสินเชื่อผ่านสถาบันการเงินของรัฐ และนอกจากนั้นก็ยังมีอีกหลายวัตถุประสงค์

ประเด็นผมอย่างนี้ท่านครับ ผมคิดว่าความสำเร็จของการที่จะทำให้การกู้เงินบรรลุผลสัมฤทธิ์หรือไม่ มันอยู่ตรงที่มิได้เป็นเรื่องของการที่จะทำให้วัตถุประสงค์มันหลากหลายและมันเกิดผลนะครับ คือผมไม่เชื่อในทฤษฎีนี้อยู่แล้วว่า ----------

ถ้าหากว่าท่านเขียนเรื่องของวัตถุประสงค์ในการกู้ไว้หลากหลาย แล้วถึงที่สุดวัตถุประสงค์ในการกู้จะทำสำเร็จ เช่น ถ้าท่านมุ่งหวังในการที่จะฟื้นฟูเศรษฐกิจดังคำกล่าวนะครับ ผมไม่แน่ใจครับว่าถ้าหากท่านกู้เอาไปเพื่อที่จะทำหลายเรื่องมากเกินไปมันจะเกิดความสำเร็จ อย่างเช่น ถ้าหากว่าท่านไม่มุ่งเน้นนะครับในเรื่องของการกู้เพื่อมาลงทุนก่อให้เกิดรายได้ แล้วลงทุนในประเด็นหรือในภาคส่วนที่ตรงจุดอย่างมีเหตุมีผลผมก็ไม่เชื่อว่าท่านจะทำสำเร็จนะครับ รวมถึงท่านประธานครับ ผมอยากกราบเรียนว่าผมอยากขอวางหลักการว่า ถ้าหากว่าท่านกู้เพื่อเอาไปแจกไม่ได้แปลว่าจะไม่เห็นด้วยทั้งหมดนะครับ แต่ว่ามันมีประเด็นที่จะต้องถกเถียงอีกเยอะครับแต่เนื่องจากเวลาสั้น หรือกู้ไปแล้วไม่เกิดการผลิต กู้ไปแล้วไม่เกิดรายได้ กู้ไปแล้วไม่เกิดการหมุนเวียน อย่างนี้เป็นต้นท่านครับ ถึงแม้นเมื่อว่าเมื่องบกลางปีที่ผ่านมาผมก็เป็นคนหนึ่งที่ยกมือให้กับรัฐบาลอันนี้ก็ต้องบอกอย่างนี้นะครับ แต่ว่ามิได้แปลว่าจะต้องยกมือให้ตลอดไป ครั้งนี้มิได้แปลว่าจะไม่ยกมือให้ท่านครับ แต่ผมเห็นว่ารัฐบาลเริ่มที่จะกู้เงินเยอะมากขึ้น ดังนั้นสิ่งที่เราจะต้องคิดก็คือว่าและจะต้องตั้งคำถามด้วยว่าท่านจะกู้ไปทำอะไรและทำอย่างไร แน่นอนในเอกสาร ๔๐ กว่าหน้าของท่านมันไม่มีรายละเอียดนะครับ ท่านเพียงแต่วันนี้มาขอกรอบนี่ผมเข้าใจ ผมไม่ติดใจตรงนี้ท่านครับ แต่ผมอยากย้ำเน้นว่า แม้แต่การวางกรอบวัตถุประสงค์ไว้หลายข้อก็อาจจะเป็นปัญหาให้กับรัฐบาลครับ เหตุเพราะว่าปัญหาเรื่องของความไม่มีจุดเน้นนี่ละครับที่ทำให้การดำเนินการของรัฐบาลอาจจะไม่ประสบความสำเร็จ ผมมีความห่วงใยครับ ผมอยากเห็นนโยบายของรัฐบาลนั้นประสบความสำเร็จ ไม่ได้แปลว่าจะเชียร์ (Cheer) รัฐบาลหรือไม่เชียร์รัฐบาล แต่ผมคิดว่าอยากเห็นว่าเจตนารมณ์ร่วมกันประการหนึ่งก็คือว่า อยากจะให้เงินนี้ที่กู้มาไปก่อประโยชน์ให้กับประชาชนอย่างเต็มที่ ผมอยากกราบเรียนครับ ผมมีข้อเสนอแนะบางประการในประเด็นทางหลักการ ผมคิดว่าก็คงเป็นตัวอย่างสั้น ๆ ในความหลากหลายที่รัฐบาลจะกู้ผมตั้งคำถามกับรัฐบาลและพร้อมกับมีข้อเสนอแนะไปในตัวว่า ในเรื่องของการท่องเที่ยวรัฐบาลให้น้ำหนักให้จุดเน้นอย่างไรครับ โดยเฉพาะเรื่องของการปรับปรุงหรือว่าการสร้างโครงสร้างพื้นฐานนะครับ ซึ่งก็ตรงกับสิ่งที่รัฐบาลอยากจะทำอยู่แล้ว รัฐบาลให้น้ำหนักอย่างไร ผมยกตัวอย่างก็ได้ครับ ในภาคใต้ที่จริงยังมีศักยภาพอีกเป็นจำนวนมาก แต่ว่าทางภาคใต้เองและผมก็คิดว่า

ทั้งประเทศด้วยนะครับ แต่ผมขออนุญาตยกตัวอย่างที่ผมใกล้ตัวผม ผมเป็นคนจังหวัดนครศรีธรรมราชครับ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางด้านการท่องเที่ยวค่อนข้างน้อยมากครับ ที่จังหวัดภูเก็ตนะครับ ท่านธันยรัศม์ท่านเป็นประธานคณะกรรมาธิการการท่องเที่ยวท่านก็ฝากผมครับ ท่านห่วงใย ที่จังหวัดภูเก็ตเองนะครับขนาดว่าทำรายได้ปีหนึ่งเป็นแสนล้านบาทต่อปีนะครับ ก็มีการปรับปรุงเรื่องของโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวน้อยมากครับ ดังนี้ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้หรือที่จะมีต่อไป ผมถามเรื่องนี้ว่าท่านจะเอาจริงเอาจังแค่ไหนครับ หรือมันจะกระจัดกระจายไปอีก

๒. ผมคิดว่าเราต้องไม่ลืมพี่น้องประชาชนที่เป็นคนรับจ้างซึ่งวันนี้มีมากขึ้นนะครับ ผู้ที่ทำอาชีพค้าขายรายย่อย ผู้ที่เป็นเกษตรกรรายย่อย ประเด็นก็คือว่าท่านกู้มาเพื่อให้เขายังชีพอยู่ได้หรือไม่อย่างไร ตรงนี้ผมคิดว่าท่านต้องมีรูปธรรมและท่านจะต้องมีจุดเน้นเช่นเดียวกัน ท่านประธานครับ ผมดีใจอยู่ประการหนึ่งว่า รัฐบาลนี้ยังให้ความสำคัญกับเรื่องของ โอทอป (OTOP) ท่านจะทำโอทอปในเดือนหน้า ผมคิดว่าท่านใจกว้างครับ อันนี้ต้องขอชื่นชมท่านนะครับทั้ง ๆ ที่ไม่ใช่เป็นนโยบายที่ริเริ่มมาจากรัฐบาลของท่าน ในเมื่อท่านเห็นว่านโยบายนี้ดีส่งผลกระทบในทางบวกต่อพี่น้องประชาชนนะครับในระดับชุมชน ท่านส่งเสริมอันนี้ผมคิดว่าผมอยากชื่นชมท่าน

ถัดมาท่านครับ ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตและตั้งคำถามว่าเรื่องของการศึกษาท่านครับ แน่นอนมีนโยบายที่แจ่มชัดพอประมาณของทางรัฐบาลนะครับและท่านอยู่ระหว่างการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมเพื่อที่จะไปดูว่าท่านจะปฏิรูปอย่างไร แต่ผมถามท่านว่าเรื่องของการปฏิรูปที่มุ่งไปที่คนนะครับ เรามีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาหลายฉบับที่มุ่งเน้นเรื่องนี้นะครับ การศึกษาของชาติ ปฏิรูปที่ผ่านมาก็ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะเราไม่ได้มุ่งเน้นเรื่องคน ดังนั้นเงินที่ท่านจะกู้มานี่คำถามผมก็คือว่าจะไปลงที่เด็กกับครูมากน้อยแค่ไหน ผมคิดว่าถ้าท่านมุ่งเน้นเรื่องของคนนี่นะครับท่านจะต้องละเลยเรื่องของครูกับเรื่องของเด็กไม่ได้นะครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ผมคิดว่าจะต้องให้เป็นจุดเน้น

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมีอีกประเด็นหนึ่งที่ยังอยากจะเรียนต่อท่านว่า เรื่องของการกู้เงิน รัฐบาลอาจจะมีความเข้าใจบางประการที่ผมบอกตั้งแต่ตอนแรกครับท่านว่า ท่านพยายามในการที่อธิบายหรือสัมภาษณ์สื่อหลายครั้งมากว่าท่านได้กู้เงิน ๑ ๒ ๓ ท่านได้กู้เงินเท่านั้นเท่านี้ กระทั่งในอนาคตท่านยังบอกเลยครับว่า ๓ ปีข้างหน้าท่านจะกู้ ๑.๔ ล้านล้านบาท ผมไม่แน่ใจว่าผมเข้าใจเจตนาท่านถูกหรือเปล่านะครับ ผมคิดว่าท่านกำลังสร้างความเชื่อมั่น แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ผมกราบเรียนไปยังรัฐบาลด้วยความห่วงใยครับ เราไม่ได้เป็นอเมริกานะครับ และท่านต้องเข้าใจความเชื่อมั่นเสียใหม่นะครับ ผมคิดว่าความเชื่อมั่นมีอยู่ ๒ ประเด็นครับ ความเชื่อมั่นจากต่างประเทศกับความเชื่อมั่นในประเทศ ท่านกู้เงินหรือพยายามบอกว่าจะกู้เงินมันไม่เหมือนกับที่อเมริกาเขาพยายามที่จะสร้างความเชื่อมั่นว่าเขามีเงินมากพอ คำถามผมก็คือ เรามีเงินมากพอเหมือนอเมริกาไหมครับ ไม่มีทางครับ เราไม่ได้ผลิตแบงก์เองเหมือนอเมริกา เรากู้มาแล้วเรามีต้นทุนทางการเงิน อย่างน้อย ๓ เปอร์เซ็นต์ท่านจะต้องจ่ายดอกเบี้ย ท่านจะต้องกู้ ๑.๔ ล้านล้านบาท ใน ๓ ปี ท่านลองคูณดอกเบี้ยดูสิครับโดยไม่นับเงินต้น เพราะฉะนั้นผมกำลังจะเรียนท่านว่าประเด็นเรื่องของความเชื่อมั่น ท่านทำลายความเชื่อมั่นของคนในประเทศนะครับ ในขณะนี้สิ่งที่พี่น้องประชาชนกำลังห่วงใยก็คือว่าหนี้สาธารณะจะเกิดขึ้นเท่าไรครับท่าน อันนี้ก็คือปัญหาความเชื่อมั่น แล้วความเชื่อมั่นภายในประเทศที่อาจจะมีน้อยนี่นะครับ คือคนบอกว่าพอจะเป็นหนี้คนจะเริ่มไม่ใช้จ่าย เมื่อคนไม่ใช้จ่าย เครื่องยนต์ตัวสุดท้ายและเป็นเครื่องยนต์เล็กด้วยครับ ก็คือการใช้จ่ายภายในประเทศ ซึ่งมีเม็ดเงินที่น้อยมากท่านครับ เมื่อเทียบกับอีก ๓ เครื่องยนต์ความไม่เชื่อมั่นในประเทศจะเกิด ทีนี้ถามว่าความไม่เชื่อมั่นหรือความเชื่อมั่นของต่างประเทศที่มีต่อเราคืออะไรครับ ผมอยากกราบเรียนนะครับ อันนี้จริง ๆ ก็เป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะว่าท่านยอมรับในเอกสารว่าสิ่งที่เราเผชิญวิกฤติอยู่ก็คือว่า เรามีปัญหาเรื่อง ๑. การส่งออก ๒. เรื่องของการท่องเที่ยว และ ๓. เรื่องของการลงทุนจากต่างประเทศ ๓ เครื่องยนต์หลักนี้มาจากต่างชาติครับ ซึ่งท่านทราบดีกว่าผมอยู่แล้ว

ผมไม่ได้เป็นนักเศรษฐศาสตร์ แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากเรียนว่า จำนวนเงินที่ท่านพยายามบอกนี่ท่านอย่าคิดว่าจะสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นกับนักลงทุนต่างประเทศนะครับ หรือให้เกิดขึ้นกับเรื่องนักท่องเที่ยวต่างประเทศ หรือกระทั่งคนที่จะซื้อของของเรานะครับ ความเชื่อมั่นของเขากลับอยู่ในประเด็นอื่นต่างหาก ซึ่งผมเองพยายามอย่างยิ่งยวดในการที่จะไม่ขยายความมันมีนัยทางการเมืองอยู่บ้าง แต่ในที่นี้ไหน ๆ จะพูดก็ต้องบอกรัฐบาลตรง ๆ แค่ตั้งประเด็นไว้เฉย ๆ เพราะไม่มีเวลาอภิปราย ผมคิดว่าความเชื่อมั่นของต่างประเทศ ผมฟังจากเพื่อนชาวต่างชาติ และฟังจากนักเศรษฐศาสตร์มามากพอสมควรท่านครับ หลีกไม่พ้นเรื่องของปัญหาประชาธิปไตย หลีกไม่พ้นปัญหาเรื่องของหลักนิติธรรม แน่นอนผมเชื่อว่าสังคมเรากำลังอยู่ในความเป็นนิติรัฐระดับหนึ่ง หลักนิติธรรมผมไม่แน่ใจนะครับท่านครับ แต่ผมย้ำว่าผมไม่อยากอภิปรายเรื่องนี้มาก ดังนั้นผมอยากฝากท่านว่าถ้าเราจะคุยกันตรง ๆ นะครับ เราไม่มีทางที่จะหลีกเลี่ยงเรื่องนี้ และผมก็เข้าใจดีว่านักประชาธิปไตยในรัฐบาลเองซึ่งมีก็อึดอัดท่านครับ ดังนั้นอยากจะบอกท่านว่าในประเด็นเรื่องของความเชื่อมั่น ขอให้ท่านอาจจะลดการพูดเรื่องของการกู้เงินลงได้หรือเปล่าครับ เพราะว่าจะทำให้ประเด็นภายในประเด็นเรื่องของความเชื่อมั่นไม่ตอบสนองท่านนะครับ ส่วนเรื่องภายนอกประเทศเขาไม่สนใจเงินจำนวน ๑.๔ ล้านล้านบาท ในระยะเวลา ๓–๔ ปีหรอกครับ เพราะเม็ดเงินท่านไปดูสิครับวันนี้โอบามาเสนอไปอีกเท่าไรครับ ทีละมันมากกว่าเราเป็น ๕๐ เท่า ๑๐๐ เท่า ท่านครับ ดังนั้นผมจึงกราบเรียนท่านด้วยความเคารพว่าประเด็นเรื่องของความเชื่อมั่นก็เป็นเรื่องที่จะต้องทำความเข้าใจให้ดีนะครับ ผมมีความห่วงใยครับ

ประเด็นสุดท้ายท่านครับ ผมมีข้อสังเกต อาจจะเป็นข้อเสนอแนะไปในตัวนะครับ เพื่อวางไว้เป็นหลักในการที่จะทำหน้าที่ของผมต่อไปในคราวหน้า เมื่อเวลาท่านคิดจะกู้เงินมากขึ้น คือผมอยากจะช่วยท่านคิดครับ ผมคิดว่ามันมีแนวทางอื่นไหมครับประเทศไทยของเราในการที่จะทำให้เศรษฐกิจของเราพอออยู่ได้ เราไม่หวังความรุ่งเรืองครับ ----------

วันนี้ถึงแม้น จีดีพี (GDP) เราไม่โต ผมคิดว่าผมทำใจได้ครับ แต่ทำอย่างไรเราจึงจะไม่ให้ติดลบและมากไปกว่านั้นก็คือว่า ทำอย่างไรจึงจะไม่ให้พี่น้องประชาชนที่ยากไร้เขาอยู่ได้ ผมมีแนวทางที่อยากจะเสนอท่านให้พิจารณาครับ

ประการแรก ก็คือว่าท่านลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลงได้ไหมครับ เช่น งบประมาณในการจัดซื้ออาวุธของกองทัพ ท่านลดลงได้ไหมครับ ค่อยซื้อในยามที่ประเทศเรามีฐานะการเงินดีกว่านี้ได้ไหมครับ

ประการที่สอง ก็คือผมอยากย้ำจุดเดิมว่า ความเชื่อมั่นของต่างประเทศวันนี้เราช้าไปเท่าไรในเรื่องของการปฏิรูปการเมือง ในการปฏิรูปประชาธิปไตยและฟื้นฟูหลักนิติธรรมให้เกิดความเชื่อถือจากต่างประเทศ ผมคิดว่าเรื่องนี้เราไม่มีทางที่จะได้เพิ่มนักลงทุนจากต่างประเทศ เพิ่มการท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศ เพิ่มการส่งออก ผมไม่คิดว่าเราจะทำได้นะครับ ดังนั้นผมคิดว่าเรื่องนี้เราจำเป็นที่จะต้องทำอย่างเร่งด่วนครับ และผมคนหนึ่งพร้อมเพื่อนสมาชิกอีกจำนวนไม่น้อยที่พร้อมที่จะหันหน้ามาร่วมปรึกษาหารือกัน

ประการที่สาม ท่านครับ ซึ่งอีกไม่นานนะครับ ท่านประธานครับ ผมอยากเรียนว่า ณ ขณะนี้รัฐบาลไม่จำเป็นในการที่จะต้องไปมุ่งเรื่องของการแก้ไขพัฒนายกระดับอุตสาหกรรมหรือการส่งออกให้มันมากนัก เปล่าเลยครับ ไม่ได้แปลว่าผมไม่เห็นด้วยกับการพัฒนาอุตสาหกรรมหรือการส่งออก แต่ยามนี้ท่านไปขายให้ใครครับ ท่านกู้เงินมาและท่านไปอุดหนุนกับกลุ่มทุนขนาดใหญ่ กลุ่มอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ หรือกระทั่งขนาดกลางนะครับ ผมไม่ได้ไม่เห็นด้วยทั้งหมดนะครับ เพียงแต่ว่าผมคิดว่าจุดเน้นท่านคืออะไร ผมคิดว่าถ้าหากว่าท่านไปหนุนตรงนี้มากขึ้น ท่านก็ไม่รู้จะเพิ่มกำลังผลิตไปขายให้ใครครับ วันนี้ทั่วโลกต่างก็ไม่มีเงินซื้อครับ ดังนั้นในยามนี้สิ่งที่ท่านควรจะหันกลับมาก็คือว่า ท่านกลับมาใช้เงินเพื่อการพัฒนาคนได้ไหมครับ เราทุ่มเทกันครั้งใหญ่ได้ไหมครับพัฒนาคนอย่างต่อเนื่องให้คนคิดเป็น ทำเป็น มีทักษะในเรื่องของการประกอบการ ในเรื่องของการสร้างอาชีพ เราทำได้ไหมครับ เราทำอาชีพที่ยืนอยู่บนฐานของปัญญาอย่างแท้จริง โดยที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ที่ประเภทกำไรต่ำนะครับ กู้เงินมาลงทุนในอุตสาหกรรมขนาดหนัก ซึ่งรัฐมนตรีบางคนยังอยากจะอุดหนุนอยู่นะครับ บางคน

คิดจะไปสร้างปิโตรเคมีที่จังหวัดนครศรีธรรมราชครับ ผมอยากเตือนท่านด้วยความเคารพนะครับ ผมเชื่อว่าคนจังหวัดนครศรีธรรมราชไม่ยอมให้มีการทำลายสุขภาพชาวนครศรีธรรมราช นิคมอุตสาหกรรมท่านไปทบทวนใหม่เถอะครับ ปิโตรเคมีท่านไปทบทวนเถอะครับ โครงการลงทุนเป็นหลายแสนล้านบาท ชาวนครศรีธรรมราชมียุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเป็นของตัวเองครับ ซึ่งเราเน้นเรื่องความยั่งยืน เรื่องสิ่งแวดล้อม เรื่องการท่องเที่ยว เรื่องการศึกษาและเรื่องการเกษตร ปิโตรเคมีผมแน่ใจว่าชาวนครศรีธรรมราชไม่เอาครับ แต่ผมยกตัวอย่างนครศรีธรรมราชมันเป็นตัวอย่างใกล้ตัว แต่ผมคิดว่าที่อื่นก็เช่นกัน อุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่เราใช้การซื้อสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาเป็นวัตถุดิบมาก ๆ และกำไรต่ำนิดเดียว แล้วเรากดขี่แรงงานนี่นะครับ ผมคิดว่าเราลดลงได้ไหมครับ เราใช้เวลาในขณะนี้พลิกวิกฤติให้เป็นโอกาสอย่างแท้จริง และก็ไปทบทวนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเสียใหม่ให้มีประสิทธิภาพ ทำอย่างไรท่านจะปลดปล่อยคนยากคนจน คนที่ยังทำการผลิตได้ไม่มากให้เข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติให้ช่วยกันในการที่จะนำทรัพยากรของเรามาก่อประโยชน์ให้เกิดขึ้นอย่างเต็มที่กับตัวเขาเอง แล้วต่อบ้านเมืองของเรา อันนี้เป็นความห่วงใยที่ผมอยากจะฝากท่านประธานไว้นะครับ หมดเวลาพอดีท่านครับ ผมขอขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง ครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยนาท) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง ในฐานะสมาชิกรัฐสภาต้องขอกราบขอบคุณท่านประธานเป็นอย่างยิ่งครับ ที่ให้โอกาสผมได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ต้องขอกราบเรียนท่านประธานครับ วันนี้ถ้าผมไม่ได้อภิปรายก็คงจะนอนไม่หลับอย่างแน่นอน และข้อสำคัญก็เชื่อว่าผมเองก็คงจะต้องเรียนกับท่านประธานว่า ไม่ใช่นอนไม่หลับอย่างเดียว ก็คงกินไม่ได้ด้วย อยากจะกราบเรียนท่านประธานครับ วันนี้ถือเป็นอีกวาระหนึ่งที่เป็นความสำคัญอย่างใหญ่หลวงของประเทศของเรา วันนี้รัฐบาลโดยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านกรณ์ จาติกวณิช ท่านได้เสนอกรอบการเจรจากู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ----------

คำถามก็คือ ถ้าเราไม่กู้ มันฟื้นฟูไม่ได้หรือท่านประธาน เราจะฟื้นฟูประเทศมันต้องมาจากเงินกู้ใช่ไหม อยากจะกราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ประเทศไทยของเราเรารู้จักการกู้เงิน ถ้าดูจากประวัติศาสตร์ก็ ๒๔๙๓ ที่เรารู้จักการกู้เงินครั้งแรก แล้วเราก็กู้มาโดยสม่ำเสมอเห็นการกู้เป็นเรื่องสนุก ผมเองก็เป็นคนที่ค่อนข้างจะอ่านอดีตมาก แล้วก็ศึกษาในอดีตพอสมควรทีเดียวก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานครับว่าวันนี้ยังขอบคุณบางเรื่อง แม้รัฐธรรมนูญ ปีพุทธศักราช ๒๕๕๐ พวกเราในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะบอกว่าไม่ค่อยดี ไม่ค่อยเห็นด้วย เพราะว่ามาจากเผด็จการ แต่ส่วนที่ดีก็คงยังมีบ้าง เช่น ในเรื่องของการที่วันนี้คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีต้องมาเอาเรื่องดังกล่าวมาขออนุมัติต่อสภาผู้แทนราษฎร ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานครับว่าเรามีกฎหมายอยู่ก็คือกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ พุทธศักราช ๒๕๔๘ แล้วก็แก้ไขฉบับที่ ๒ ปี ๒๕๕๑ แล้วก็รัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ จึงทำให้วันนี้รัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีจึงต้องเอาเรื่องนี้เข้ามาสู่สภา มิเช่นนั้นพี่น้องประชาชนผู้แทนราษฎรก็คงจะไม่ทราบละครับว่ารัฐบาลไปทำอะไรมาบ้าง ทำไปแล้วถึงขนาดไหนอย่างไร ก็คนที่จะรู้มากก็คือคนที่จะทำอยู่กับมือ ก็คือคนที่เป็นรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีหรือผู้ใกล้ชิด แต่พี่น้องประชาชนสิครับ ที่อยู่ไกลออกไป ถ้าไม่ได้รับข่าวสาร หรือข่าวสารที่ไม่ตรงข้อเท็จจริงพี่น้องประชาชนก็จะเสียโอกาสแล้วก็ไม่ทราบข้อเท็จจริงโดยแท้ว่าจริง ๆ แล้วบ้านเมืองของเราเป็นอย่างไร เมื่อสักครู่ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่าเราพัฒนาประเทศถ้าเราไม่กู้พัฒนาไม่ได้หรือท่านประธาน ผมไม่แน่ใจครับท่านประธานโดยหลักของการกู้เงินคนที่จะกู้เงินโดยหลักแล้ว ก็คือคนที่ไม่มีเงิน คนขาดเงิน คนเดือดร้อน คนที่เขาเดือดร้อนเขาถึงกู้ ถ้าเขากู้ไปเพื่อที่จะมาก่อสร้างเพื่อมาลงทุนเพื่อมาทำการค้าหรืออะไรอย่างนั้นก็ไปอีกอย่างหนึ่ง แต่ถ้ากู้มาเพื่อที่จะไปใช้จ่ายโดยที่ไม่เกิดผลเม็ดเงินในการที่จะพัฒนาแล้วเขาไม่ทำกันนะท่านประธาน ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานครับ ในคำสอนของคัมภีร์ไบเบิ้ล (Bible) ผมเองก็นับถือศาสนาพุทธนะครับ แต่ว่าในคัมภีร์ไบเบิ้ลเขาก็มี ถ้าพูดถึงบอกว่าการที่จะทำให้ดีที่สุดก็คือทำให้คนมีความรู้ในการที่จะดูแลตนเองได้ ก็คือเปรียบเปรยนั่นก็คือถ้าจะเป็นไปได้ก็คือสอนให้เขาตกปลาเป็น แต่ไม่ใช่หาปลาไปให้เขากิน ถ้าตราบใดก็ตามแต่หาปลา

ให้เขากินมันก็ได้แค่นั้นครับท่านประธาน ปลาหมดแล้วก็แล้วไปความยากจนเขายังอยู่เหมือนเดิม ผมอยากจะกราบเรียนครับวันนี้ก็คงต้องบอกว่าเราก็ต้องลงทุน แต่ว่าลงทุนนั้นผมไม่อยากจะเห็นการกู้ครับท่านประธานครับ วันนี้ต้องบอกว่าสิ่งสำคัญก็คือที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปทางคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีครับท่านกรณ์ จาติกวณิช ว่าที่กู้มาแล้วดอกเบี้ยใครเป็นคนใช้ แล้วเงินต้นที่กู้มาสร้างใครเป็นคนใช้ คณะรัฐมนตรีเป็นคนเอาไปใช้ แต่ใช้เงินนี้ใช้แน่นอนเอาเงินออกมาใช้ แต่คำถามก็คือว่าคนที่ใช้หนี้คือใคร ท้ายที่สุดท่านก็ต้องไปขึ้นภาษี ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานครับว่าปีนี้เราเก็บภาษียังไม่ได้ตามเป้าเลย แล้วก็จะต้องขยายการเก็บภาษี รัฐบาลก็ได้ตั้งเป้าการเก็บภาษีไว้หลายเรื่องหลายอย่าง เรื่องที่เห็น ๆ ก็ชัด ๆ เจน ๆ ที่ผ่านไปก็คือเรื่องน้ำมัน ต่อไปก็จะเป็นภาษีอีกหลายเรื่องไม่ว่าจะเป็นภาษีที่ดิน ภาษีโรงเรือนหรือภาษีอื่น ๆ อีกมากมายที่จะต้องเพิ่มขึ้น วันนี้คนที่เสียภาษีอยู่แล้วก็ต้องเสียภาษีมากขึ้น คนที่ไม่เคยเสียภาษีก็ต้องเสียภาษี สาเหตุที่เป็นอย่างนั้นเพราะอะไร ท่านประธานครับไม่ใช่งบประมาณที่สูงขึ้นเพียงอย่างเดียว แต่ว่าเนื่องจากเราต้องเอาไปใช้หนี้ ปีหน้าเราก็ต้องมีหนี้เพิ่มขึ้น เพราะรัฐบาลกู้ครั้งนี้ต้องกรอบบอกว่าขอกู้ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ก็คงจะบอกว่าไม่ใช่เป็นครั้งแรกและครั้งเดียว อีกหลายครั้ง ----------

เพราะว่าเท่าที่ติดตามข่าวสารต่าง ๆ แล้วมีการเปิดเผยพอที่จะมีความเชื่อถือได้ว่ารัฐบาลจะกู้อีกหลายครั้ง แล้วก็จำนวนถึงเป็นล้านล้านบาทนะครับ ดอกเบี้ยเท่าไรท่านประธาน ดอกเบี้ยมหาศาลนะครับ คนที่จะต้องใช้หนี้ใช้สินต้องเรียนต่อท่านประธานนะครับ แน่นอนที่สุดห้างร้านบริษัทต่าง ๆ เขาไม่ได้เสียภาษีหรอกครับ แม้เราไปเก็บเขา เขาก็สามารถที่จะเอาไปในการที่จะเรียกว่าอย่างไร เอาไปปรับเปลี่ยนออกไปได้ นั่นคือไปขอคืนได้หรือว่าเอาไปหักลดได้ เอาไปหักออกได้จากการลงทุนของเขา แต่คนที่จะเสียแน่ ๆ นอน ๆ ก็คือคนปลายทางก็คือชาวบ้าน พี่น้องประชาชนโดยทั่วไปที่ต้องเสียวันนี้ต้องเปรียบเปรย ยกตัวอย่างเช่น เงิน ๒,๐๐๐ บาท เอาไปให้พี่น้องประชาชนกับขึ้นน้ำมันลิตรละ ๕ บาท แค่ ๔ ลิตรท่านประธาน หมดแล้ว ๒,๐๐๐ บาท เดือนหนึ่งยังไม่ถึงเลยแล้วถามว่าอีก ๑๐ ปี อีก ๕ ปี อีกปีหนึ่งเขาจะอยู่กันอย่างไร นี่คือสิ่งที่มันเกิดขึ้น วันนี้ต้องบอกกับรัฐมนตรีครับ ซึ่งความจริงก็เป็นเพื่อนในคณะกรรมาธิการด้วยกันนะครับ อยู่ในคณะกรรมาธิการการเงิน การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินด้วยกัน ต้องเรียนอย่างนี้ครับว่าดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้นหรือที่มีอยู่ท่านจะบริหารอย่างไร ท่านจะจัดอย่างไร แล้วท่านจะคาดการณ์ว่ามันจะกลับมาได้อย่างไร ท่านต้องบอกให้พี่น้องประชาชนได้ทราบได้รู้ว่าท่านจะเอาเงินมา ท่านเอามาแล้วท่านจะเอามาทั้งหมดกี่ครั้ง เอาครั้งนี้ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทดอกเบี้ยมันตั้งเท่าไร แล้วท่านจะคืนเงินเท่าไร ในกรอบนี่ก็บอกว่าจะคืนประมาณสัก ท่านจะเอามาใช้ประมาณ ๓ ปี ในระยะเวลา ๓ ปี ท่านจะต้องคืนให้เขาประมาณ ๗-๑๐ ปี ดอกเบี้ยมันเป็นเท่าไร แล้วข้อสำคัญก็คือระยะเวลาของการใช้แล้วท่านจะไปเอาเงินที่ไหนมาใช้ ถ้าเราฝันลม ๆ แล้ง ๆ ว่าเราจะไปขยายตรงโน้นได้ขยายตรงนี้ได้ นั่นเป็นสิ่งที่เรียกว่ายังไม่เกิดขึ้น มันยังเป็นลมอยู่เลยท่านประธาน เมื่อสิ่งที่เป็นลมอยู่ถ้าแล้วมันไม่เป็นจริงท่านประธานเราจะทำอย่างไร ลูกหลานไม่เดือดร้อนกันหมดหรือ ผมไม่แน่ใจนะครับท่านประธานว่าการอนุมัติครั้งนี้ที่รัฐบาลมาขอมันจะเป็นไปตามต้องด้วยที่เราคิดว่าเราจะบริหารประเทศโดยเศรษฐกิจพอเพียงหรือไม่อย่างไร เพราะว่าปรัชญาขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านทรงพระกรุณามอบให้กับพี่น้องประชาชนพสกนิกรของท่าน ท่านให้ดำเนินวิถีชีวิตโดยเศรษฐกิจพอเพียง ผมไม่มั่นใจเหมือนกันว่าการที่เราไปกู้เงินกันมาก ๆ อย่างนี้ แล้วก็

กู้กันหลาย ๆ ครั้ง หลาย ๆ หนมันถูกต้องด้วยกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างไร ท่านประธาน สิ่งเหล่านี้ก็อยากจะฟังจากท่านรัฐมนตรีแล้วก็ท่านนายกรัฐมนตรีด้วยว่ามันถูกต้องด้วยอย่างไรที่เห็นเป็นเรื่องของเศรษฐกิจพอเพียง แต่เท่าที่ผมมองอย่างไรก็มองไม่ออกท่านประธาน มองไม่เห็นว่ามันเป็นเศรษฐกิจพอเพียง เพราะว่าการที่กู้มาต้องเรียนกับท่านประธานว่ามันสร้างหนี้และสินให้กับพี่น้องประชาชน ให้พี่น้องโดยเฉพาะพี่น้องเกษตรกรชาวไร่ ชาวนา ชาวบ้าน ตรงนี้ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานครับว่าผมเองนั้นไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งเลย แล้วในระยะเวลาต้องขอกราบเรียนท่านประธานครับว่าในระยะเวลาที่ให้มายังไม่มากนัก ต้องขอกราบเรียนท่านประธานครับว่าผมเองนั้นต้องขอเรียนว่าสิ่งที่สำคัญที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่าได้ถามพี่น้องประชาชนหรือยัง ได้ทำประชาพิจารณ์หรือยัง พี่น้องประชาชนนั้นเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย หรือถามคนแค่ ๑๐ คน ๒๐ คน นั่งกันในโต๊ะแล้วก็บอกว่านี่เห็นด้วยแล้ว แต่ผมเชื่อนะครับท่านประธานว่าวันนี้ถ้าทำประชาพิจารณ์จริง ๆ พี่น้องประชาชนไม่ยอม ไม่เห็นด้วยหรอกครับในการที่จะกู้เงินมา เพราะนั่นหมายถึงความเป็นหนี้สินที่พี่น้องประชาชนจะต้องมารับกัน ต้องมารับภาระโดยลำพังที่ไม่มีดอกเบี้ย ไม่มีหนี้สินเราก็อยู่กันลำบากอยู่แล้ว พี่น้องชาวไร่ ชาวนา ชาวบ้านเขาก็อยู่กันลำบากอยู่แล้ว วันนี้ไปกู้เงินมาเป็นภาระให้เขาอีก นี่คือสิ่งที่มันเกิดขึ้น ----------

แล้วก็บอกสิ่งที่เกิดขึ้นจะเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจ เป็นการพัฒนาประเทศ ถามคำถามว่าท่านเอาไปพัฒนาตรงไหนบ้างอย่างไร พี่น้องเกษตรกรได้รับมากน้อยขนาดไหน ผมอยากจะกราบเรียนครับว่า อยากจะขอรายละเอียดแจงด้วยครับท่านประธาน ว่าถ้าเกิดว่าไปสร้างระบบชลประทานให้พี่น้องประชาชนใน ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทท่านสร้างไปเท่าไร แล้วถ้าสร้างเป็นถนน ถนนในส่วนไหนเท่าไร นี่คือสิ่งที่อยากจะหาคำตอบอย่าพูดไปรวม ๆ อ้างพี่น้องประชาชน อ้างเกษตรกร พี่น้องเกษตรกร พี่น้องชาวบ้านก็ได้รับการสมอ้างอยู่เรื่อย แต่ท้ายที่สุดเขาเหล่านั้นไม่มีโอกาสต่อสู้ เขาเหล่านั้นไม่มีโอกาสที่จะโต้เถียงและขัดแย้ง นี่คือสิ่งที่มันเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนท่านประธานครับว่าอยากจะทราบ แล้วก็อยากจะได้รับคำชี้แจงจากทางรัฐมนตรี ทางคณะรัฐมนตรี ทางท่านนายกรัฐมนตรีว่า เอาไปทำอะไรบ้าง เท่าไร เพราะโดยปกตินี่เวลาเสนอมานี่ต้องมีรายละเอียดมาว่า เอาไปทำอะไรเท่าไร นี่เสนอตัวเลขมาเฉย ๆ ว่า ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็บอกว่าจะเอาไปทำโน่นทำนี่ ทำโน่น ทำนี่ แต่ไม่มีรายละเอียดในการที่จะทำ นี่คือสิ่งที่มันเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นก็ขอฝากท่านประธานด้วยครับว่า ขอให้ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงรายละเอียดด้วยครับ ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายประสพสุข บุญเดช รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านวินัยนะครับ

(นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แพร่) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตแป๊บเดียวครับ ท่านประธานครับ ผม วรวัจน์ ขอท่านรัฐมนตรีอยู่ก่อนได้ไหมครับ ท่านประธานครับ ผม วรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล ครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดแพร่ ในฐานะของสมาชิกรัฐสภา คือตอนนี้ความเข้าใจผมว่าสมาชิกตรงกัน คือที่ให้มาทั้งหมดนี่ไม่มีรายละเอียด คือเราไม่รู้เลยว่า

กู้ไปเพื่อทำอะไร ในกรอบมันกว้างมากเกินไปว่ากู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม มันกว้างจนเราไม่สามารถที่จะพิจารณาได้ เพราะฉะนั้นก่อนที่จะมีการอภิปรายต่อไปนี้ จะขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีตอบก่อนได้ไหมครับ หรือชี้แจงเพิ่มเติมอีกสักนิดหนึ่งให้เราสบายใจว่า กู้ไปนี่รายละเอียดเป็นอย่างไร แต่ถ้าไม่มีรายละเอียดเราไม่รู้จะพูดอะไร

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้แล้วกันนะครับ เดี๋ยวขอท่านวินัยก่อนนะครับ เชิญครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ แบบสัดส่วน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมใคร่ขออภิปรายเรื่องโครงการเงินกู้ของรัฐบาลงวดนี้นะครับ ที่เสนอขอกู้อีก ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทนี่โดยย่อ ๆ ดังต่อไปนี้ครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ จริง ๆ แล้วกระผมคาดว่าทางซีกรัฐบาลเองก็คงจะเสนอขอกู้เงิน ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทเพื่อเอาไปพัฒนาเศรษฐกิจแล้วก็สังคมนี่ด้วยความไม่สบายใจ ด้วยความกังวลใจ แต่ก็มีความจำเป็นที่จะต้องขอกู้ เพราะถ้าไม่กู้ก็ไม่มีงบประมาณที่เราจะจัดเก็บภาษีหรือที่มีอยู่ไปลงทุนได้ คือคนกู้ก็ขอกู้ด้วยความกังวลใจ ในขณะเดียวกันกระผมในฐานะสมาชิกรัฐสภา แม้นจำเป็นจะต้องเห็นชอบในหลักการก็เห็นชอบด้วยความกังวลใจครับ เพราะฉะนั้นด้วยความกังวลใจนี้ กระผมจึงอยากจะขอกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาว่าทำอย่างไรครับ เงินที่กู้มาจึงจะเป็นประโยชน์สูงสุด รัฐบาลเอาไปทำอะไรก็แล้วแต่ที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีความเหมาะสมที่สุด แล้วก็คุ้มค่าที่สุดที่กระผมเป็นห่วงเป็นกังวลก็เพราะว่า ในท้ายที่สุดรัฐบาลนั้นมาแล้วก็จากไป แต่อมตะนิรันดร์กาลที่ไม่ไปไหนเลย ต้องรอใช้หนี้โดยตลอดก็คือพี่น้องประชาชนซึ่งไม่มีทางหลีกเลี่ยง เพราะฉะนั้นเมื่อประชาชนจำเป็นจะต้องเป็นผู้ใช้หนี้ กระผมจึงได้ขอฝากข้อห่วงใย ให้ข้อคิดความเห็นโดยย่อๆ ดังต่อไปนี้ เงินที่กู้มา ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท นี่ผมไม่ทราบว่าจะมีส่วนเท่าใดที่จะลงไปสู่การนำไปลงทุนทางด้านการขนส่ง

ทางด้านโลจิสติกส์ ทางด้านคมนาคม ซึ่งกระผมนั้นจะขออภิปรายเฉพาะประเด็นย่อ ๆ ประเด็นแคบ ๆ เฉพาะในส่วนของการลงทุนด้านการคมนาคมขนส่งแล้วก็โลจิสติกส์ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ เอาเท่าที่รัฐบาลในอดีตจนกระทั่งมาถึงรัฐบาลชุดนี้ที่ได้วางแผนไว้แล้ว บางโครงการก็ทำไปบ้างแล้ว บางโครงการก็กำลังจะเริ่มทำ ผมสรุปตัวเลขคร่าว ๆ ว่า ตามแผนที่รัฐบาลในอดีตและรวมถึงปัจจุบันได้วางแผนไว้ งบประมาณที่จะนำไปใช้เพื่อการลงทุนทางด้านการขนส่งคมนาคมและโลจิสติกส์ โดยประมาณประมาณ ๑ ล้านล้านบาทครับ หรือเกือบเท่า ๆ กับงบประมาณแผ่นดินในแต่ละปีที่รัฐบาลเสนอมาทีเดียวครับ ส่วนว่า ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทที่เสนอมาจะเอาไปใช้ทางด้านการขนส่งคมนาคมโลจิสติกส์เท่าไรนั้นไม่ได้บอกไว้ แต่ถ้าเผื่อเอาตามแผนการขนส่งคมนาคมโลจิสติกส์ที่รัฐบาลได้วางแผนไว้แล้ว เราต้องใช้งบประมาณอย่างน้อยประมาณ ๑ ล้านล้านบาท เช่น โครงการขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานคร รถไฟสีต่าง ๆ ๗ สี สีรุ้งนี่ ณ วันนี้ผมมั่นใจว่าถ้าทำ ๗ สี ๗ สาย เอาตั้งแต่เบื้องต้นไม่เพิ่มเติมสายอื่นใด งบประมาณที่ใช้ประมาณ ๗ แสนล้านบาท โครงการถนน ๔ เลน ระยะที่ ๒ ซึ่งเป็นกากบาทตราหมากรุกจากเหนือลงใต้ ตะวันตกไปตะวันออกขนานกัน ทำมาแล้วถึงวันนี้ก็ไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เหลืออีกอย่างน้อยที่สุด ๑ แสนล้านบาทครับ จึงจะเสร็จตามระยะที่ ๒ ครับ อีกโครงการหนึ่งท่านประธานรัฐสภาครับ โครงการรถไฟ ๔ รางทางคู่ คิดมาวางแผนมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ครับ ตั้งแต่รัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย ขณะนั้นผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม จนถึงวันนี้เพิ่งทำไปได้นิดเดียวครับ ถ้าเผื่อจะทำให้เสร็จ โครงการรถไฟ ๔ รางทางคู่ไปทั่วประเทศ เหนือ ใต้ ตะวันออก ตะวันตก ประมาณ ๓,๐๐๐ กิโลเมตร งบประมาณเฉพาะที่ท่านจะไปสร้างราง ผมมั่นใจครับวันนี้ไม่น้อยกว่าอีก ๑ แสนล้านบาท ทั้งนี้ไม่รวมการจะต้องไปจัดซื้อหัวรถจักร โบกี้ โรลลิ่งสต็อก (Bogie Rolling Stock) อีกไม่น้อยกว่า ๑ แสนล้านบาท เท่าที่ผมได้กล่าวโดยสรุปมาอย่างน้อย ๆ ๑ ล้านล้านบาท จึงจะพอเพียงในการนำไปลงทุนเท่าที่รัฐบาลในอดีตและมาถึงปัจจุบันได้วางแผนไว้แล้ว แปลว่า ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่ทราบจะเอาไปลงทุนด้านคมนาคมขนส่งเท่าไร แต่ที่จำเป็นจริง ๆ คือ ๑ ล้านล้านบาท เมื่อเป็นอย่างนี้แปลว่างบประมาณนั้นมีอยู่อย่างจำกัด ภาวะที่จำกัดจำเขี่ย ความต้องการมีมากมายอย่างนี้

จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องติงเตือนกันให้ข้อคิดเห็นกันถึงความเร่งด่วน การจัดลำดับความเร่งด่วนว่า เงินที่ท่านกู้มาจะเอาไปทำอะไรครับ ลำดับก่อนหลังจึงจะเกิดประโยชน์สูงสุด คุ้มค่าสุดครับ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ เมื่อพูดถึงลำดับความเร่งด่วน กระผมคิดว่ารัฐบาลจำเป็นจะต้องมีปรับแผนครับ แผนการขนส่งคมนาคม วางแผนไว้ ๑๕ ปี ๒๐ ปี ถึงวันนี้ต่อเนื่องกันมา วันนี้เหตุการณ์บ้านเมือง สถานการณ์การขนส่งคมนาคมโลจิสติกส์เปลี่ยนแปลงไปมากโดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร ท่านครับ มีถนนเส้นไหนบ้างครับที่โล่ง ที่ว่าง ที่รถเดินได้สะดวก ไม่มีครับ ผมจึงเป็นกังวลใจครับว่าถ้ารัฐบาลใดก็แล้วแต่ครับ เอารถประหยัดอีโคโนมี คาร์ (Economy Car) เล็ก ๆ มาวิ่งกี่หมื่น กี่แสนคันก็แล้วแต่ครับ กระผมจึงเป็นกังวลใจว่ารัฐบาลใดก็แล้วแต่ที่จะเอารถเมล์อีก ๔,๐๐๐ คัน ๕,๐๐๐ คัน ๖,๐๐๐ คัน เท่าไรก็แล้วแต่มาวิ่งมาเสริมมาเติม รถเล็กรถใหญ่เหล่านี้ครับ อุปมาดั่งลิ่มที่จะตอกให้การคมนาคมขนส่งใน กทม. มันมีความบ้าคลั่งมันมีความติดขัดมากขึ้น ๆ เพราะวันนี้การขนส่งทางถนนใน กทม. นั้นมันอิ่มตัวหมดแล้วครับ วันนี้ความเร่งด่วนในการแก้ปัญหา การขนส่งในกรุงเทพมหานครนั้นจึงต้องมองไปที่การขนส่งทางน้ำ ตามลำน้ำเจ้าพระยา จึงต้องมองไปที่การสร้างรถไฟฟ้าใต้ดินครับ รถไฟฟ้าใต้ดินสายสีม่วง สีน้ำเงินที่ท่านวางแผนไว้ในอดีต ๑๐ กว่าปีมาแล้ว ถึงวันนี้กระผมอยากจะกราบเรียนให้ข้อคิดว่า ชะลอไว้ก่อนเถอะครับ ----------

เพราะไม่ว่าสายสีม่วง สายสีน้ำเงินที่ท่านวางแผนไว้ดั้งเดิมถึงวันนี้นี่มันลอยฟ้าครับ ถ้าลอยฟ้านี่ถนนแคบ ๆ ในเมืองครับ มันไม่เหมาะมันจะทำให้สภาพของสิ่งแวดล้อม ลม ฝน แดด นี่ไม่ทะลุถึงตึกรามบ้านช่องข้างล่าง ระหว่างการก่อสร้าง ๕ ปี ๖ ปี การจราจรจะติดบ้าคลั่ง และที่สำคัญอย่างยิ่ง ถนนแคบ ๆ ตามแนวถนน ตามแนวทางที่รถไฟฟ้าสายสีม่วง สายสีน้ำเงินจะผ่านไปนี่นะครับมันผ่านย่านเมืองครับ โดยหลักการทางรถไฟฟ้านั้นเมื่อผ่านเขตชุมชนย่านเมืองมันจะต้องไม่ลอยฟ้ามันต้องมุดดิน ตรงนี้ต้องปรับแผนครับ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผมอยากจะกราบเรียนให้ข้อคิดว่าถนนที่มีความเร่งด่วนสูงสุดวันนี้ครับ ไม่ใช่ถนนตามแนวรถไฟฟ้าสายสีม่วง สีน้ำเงินครับ แต่เป็นถนนแจ้งวัฒนะ เพราะอะไรครับ แจ้งวัฒนะวันนี้มีหมู่บ้านเมืองทองธานี ๒ แห่งครับ เบ้อเร่อเลยครับเป็นอำเภอก็ว่าได้ มีแมคโคร โลตัส บิ๊กซี มีเซ็นทรัลและที่สำคัญอย่างยิ่งครับ แจ้งวัฒนะทั้งแนวทั้งถนนครับเป็นศูนย์ราชการวันนี้มันติดขัดแย่ยิ่งกว่าถนนเส้นใด ๆ ในกรุงเทพมหานคร เพราะมันเป็นกรวยที่รองรับการขนส่งจากจังหวัดปทุมธานี จากรอบเมืองปริมณฑลเข้ามากรุงเทพมหานคร เพราะฉะนั้นท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผมอยากให้รัฐบาลได้ปรับแผนครับ รถไฟฟ้าใต้ดินเส้นที่มีความเร่งด่วนสูงสุดเหนือกว่าสีม่วงสีน้ำเงินก็คือ รถไฟฟ้าใต้ดินตามแนวถนนแจ้งวัฒนะครับ ตั้งแต่ท่าน้ำเมืองนนท์ใต้ถนนแจ้งวัฒนะลอดไปเรื่อยครับ ไปถึงโน่นครับถนนพหลโยธินครับ ไปถึงตรงอนุสาวรีย์หลักสี่เอาไปบรรจบกับรถ บีทีเอส (BTS) ของกรุงเทพมหานครครับ นั่นคือการแก้ไขปัญหาครับของรถไฟฟ้าใต้ดิน เพราะฉะนั้นสายสีม่วง สายสีน้ำเงินครับ ท่านต้องชะลอไว้ก่อนผมคิดว่าอย่างนั้น นั่นคือบ้านเมืองวันนี้มันเปลี่ยนแปลงไป

อีกประการหนึ่งท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านว่าเงินงบประมาณที่ท่านไปกู้ยืมกันมานี่ผมอยากให้ท่านได้นำไปกอบกู้ช่วยชีวิตการขนส่งที่แย่ที่สุด ณ วันนี้ วันนี้ครับเปรียบเทียบดูการขนส่งทางอากาศนี้มันพอไปได้ ทางน้ำพอไปได้ ทางถนนรถยนต์นี่พอไปได้ แต่รถไฟนั้นวันนี้แย่สุดขีดครับ รถไฟของเราวันนี้เดินไปถึงท่านาแร้งแต่ว่าทุกขบวนครับช้า ๓ ชั่วโมง ๔ ชั่วโมง เพราะอะไรครับ เพราะ

รถไฟหัวรถจักรของเรานั้นมันเก่าล้าสมัยมันจะวิ่งไม่ไหวครับ และวันนี้รถจักร รถโบกี้ขาดแคลน เราแย่ที่สุดก็คือ รถไฟครับ

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผมอยากให้รัฐบาลเอางบก้อนนี้ครับไปสร้างรถไฟ ๔ รางทางคู่ต่อไปครับ จากมาบกะเบา สระบุรี ให้ไปถึงโคราชเสีย จากจังหวัดลพบุรีผ่านทางดับเบิ้ล แทรค (Double Track) ไปถึงจังหวัดนครสวรรค์ จากจังหวัดฉะเชิงเทราครับทำไปถึงจังหวัดระยอง แล้วก็ซื้อโบกี้ ซื้อหัวรถจักรมาครับดูสิว่าถ้าทำอย่างนี้ขนส่งโลจิสติกส์จะถูกลงมาก ถ้าเผื่อท่านไปทำมอเตอร์เวย์ สร้างถนนมอเตอร์เวย์อย่างที่คิดทำจากกรุงเทพฯ ไปโคราชนี่ทำเท่าไรก็ไม่พอเพราะไม่เป็นการลดจำนวนรถบรรทุกออกไปจากท้องถนน เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนว่า ความเร่งด่วนสูงสุดในการแก้ปัญหาการขนส่งคมนาคมโลจิสติกส์นั้น ต้องให้ความเร่งด่วนกับระบบรางเป็นระบบหลัก เวลาจำกัดกระผมใคร่ขอกราบเรียนติง เตือน ให้ข้อคิดเพื่อรัฐบาลจะได้ไปจัดระดับความเร่งด่วนให้เหมาะให้สมกับจำนวนเงินที่จำกัดได้ ด้วยความเคารพอย่างสูงครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวผมจะให้ท่านรัฐมนตรีชี้แจงนะครับ แล้วก็ที่จัดไว้นะครับ ต่อไปก็คือท่านวันชัย ท่านมนต์ชัย แล้วก็ท่านวรวัจน์นะครับ เชิญรัฐมนตรีชี้แจงครับ

นายกรณ์ จาติกวณิช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ขอบคุณครับท่านประธานครับ ประธานครับ ผม กรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังครับ ความจริงเดิมทีตั้งใจว่าจะฟังข้อเสนอแนะของเพื่อนสมาชิกรัฐสภาอีกสักพักหนึ่งก่อนที่จะลุกขึ้นชี้แจง แต่เมื่อมีท่านสมาชิกบางท่านเร่งรัดอยากจะให้มีการชี้แจงในบางประเด็น ผมก็ต้องขออนุญาตรบกวนเวลาของรัฐสภาในการที่จะให้ข้อมูล

อันดับแรกผมก็เห็นใจท่านสมาชิกนะครับ ทุก ๆ ท่านที่ลุกขึ้นอภิปรายก็อยากที่จะรู้ถึงรายละเอียดโครงการการลงทุนนะครับของทางรัฐบาล ซึ่งผมก็ต้องขออนุญาตก่อนอื่นเรียนด้วยความเคารพนะครับว่า ในวันนี้เรามาพิจารณากันในเรื่องของกรอบการกู้เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญ ไม่ได้เป็นการที่ทางรัฐบาลจะมานำเสนอรายละเอียดของโครงการ ซึ่งอันนั้นน่าจะเป็นวาระของการพิจารณาเรื่องของงบประมาณมากกว่านะครับ อย่างไรก็แล้วแต่ ท่านสมาชิกก็คงมีความรู้สึกว่า ในการที่จะพิจารณาหลักการการกู้ยืมนั้น อย่างน้อยที่สุดก็ควรจะได้รับคำตอบในระดับหนึ่งว่าเมื่อกู้ยืมไปแล้วจะนำเงินที่ได้มาไปใช้ทำอะไรบ้าง ซึ่งจริง ๆ ตอนที่ผมได้รายงานต่อรัฐสภานะครับ ถึงที่มา วัตถุประสงค์ของการกู้เงิน ก็มีความชัดเจนอยู่ในระดับหนึ่งนะครับว่า อันดับแรกมีความจำเป็นที่จะต้องผลักดันการลงทุนโดยภาครัฐในระดับที่เร่งรัดมากขึ้นนะครับ สืบเนื่องมาจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโดยรวม โดยเฉพาะการถดถอยของเศรษฐกิจในภาคเอกชน ข้อเท็จจริงอีกประเด็นหนึ่งนะครับที่ต้องยอมรับก็คือ เม็ดเงินลงทุนในส่วนของงบประมาณประจำปี ๒๕๕๒ นั้นต้องถือว่าน้อยมาก ซึ่งก็เป็นงบประมาณที่เรารับมาจากทางรัฐบาลก่อนหน้านี้ แต่ก็เข้าใจนะครับ ไม่ได้เป็นการกล่าวโทษแต่อย่างใดนะครับว่ามีข้อจำกัดสืบเนื่องมาจากงบรายจ่ายประจำที่เพิ่มสูงขึ้นทุก ๆ ปี แต่ข้อเท็จจริงของสถานการณ์ของประเทศเรา ณ วันนี้ก็คือ งบลงทุนในงบประมาณประจำปีมีอัตราอยู่เพียงแค่ประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณโดยรวมครับ ซึ่งตรงนี้ก็เป็นข้อจำกัดในการที่เราจะสามารถที่จะลงทุนในโครงการต่าง ๆ นะครับที่จะเป็นโครงการที่จะยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว ดังนั้นรัฐบาลจึงมีความจำเป็นต้องสมทบงบลงทุนนะครับที่อยู่ในงบประมาณประจำปี ด้วยแหล่งที่มาของแหล่งทุนต่าง ๆ รวมถึงแหล่งที่มาจากเงินกู้ด้วย ท่านก็เข้าใจดีอยู่แล้วนะครับว่าในส่วนของรัฐบาลก็มีโครงการการกู้เงินในประเทศตามปกติอยู่แล้ว งบประมาณปี ๒๕๕๒ ก็เป็นงบขาดทุน ซึ่งตามที่ผมได้เรียนก็เป็นงบที่เรารับมาจากรัฐบาลที่แล้ว งบขาดดุลปี ๒๕๕๒ ก็จำกัดความจำเป็นของรัฐบาลที่จะต้องกู้ยืมเงินอยู่แล้ว ในวงเงิน ๒๕๐,๐๐๐ ล้านบาท หลังจากนั้นรัฐบาลชุดปัจจุบันก็ได้นำเสนองบกลางปี

สืบเนื่องมาจากการประเมินสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ที่มองว่าบทบาทของรัฐบาลจะต้องเพิ่มขึ้น ถ้ารัฐบาลอยู่นิ่งเฉย ไม่ดำเนินการแต่อย่างใดนะครับ ณ วันนี้เราคาดว่าอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจอาจจะติดลบสูงได้ถึง ๘ หรือ ๙ เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นบทบาทของรัฐบาลจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความเข้มข้น ความเข้มข้นในส่วนของบทบาทของรัฐบาลก็คือการใช้เงินงบประมาณ และตามที่ผมได้เรียนไปก็หลายครั้งในสภาแห่งนี้ การใช้เงินในส่วนของรัฐบาลก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะหมายถึงการใช้นโยบายงบประมาณขาดดุล ดังนั้นความจำเป็นในการกู้ยืมเพื่อแก้ปัญหาให้กับพี่น้องประชาชนในวันนี้มีความจำเป็นมากขึ้นเรื่อย ๆ เราก็ได้ประมาณการกันนะครับว่าทุก ๆ ๑ เปอร์เซ็นต์ ของจีดีพี ที่ถดถอย จะมีผลกระทบต่อการว่าจ้างสูงถึง ๓ แสนคน หรือ ๓๕๐,๐๐๐ คน ดังนั้นถ้าเราปล่อยปละละเลย รัฐบาลนิ่งเฉย เศรษฐกิจถดถอย ๘-๙ เปอร์เซ็นต์ ท่านก็คงพอนึกภาพได้นะครับว่าอาจจะส่งผลให้พี่น้องประชาชนของเราต้องเดือดร้อนเพียงไร ถูกปลดออกจากตำแหน่งงานในจำนวนสูงถึงประมาณเกือบๆ ๒ ล้านกว่าคน ดังนั้นรัฐบาลจึงไม่สามารถที่จะหยุดนิ่งเฉยได้ และมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการในทุกวิถีทางครับในการที่จะเพิ่มบทบาทของตัวเองในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ดังนั้นแนววิธีในการที่รัฐบาลจะต้องกู้ยืมเงินเพื่อที่จะขับเคลื่อนนโยบายต่าง ๆ จึงเป็นสิ่งที่ปฏิเสธไม่ได้ เช่นเดียวกันครับผมก็ได้เรียนไปนะครับก็เป็นคำตอบต่อหลาย ๆ ท่านที่ได้อภิปรายไปแล้วว่าเสถียรภาพทางการเงินการคลังของทางรัฐบาลเองนั้น ของประเทศไทยนะครับ ขออภัยก็สามารถที่จะรองรับระดับหนี้สาธารณะที่เพิ่มขึ้นได้ ท่านถามว่าใครจะเป็นผู้จ่ายดอกเบี้ย ผมก็ขอเรียนครับว่าการคำนวณความสามารถในการรองรับต้นทุนการกู้ยืมก็สามารถคำนวณได้ โดยการเปรียบเทียบผลต่องบประมาณจากการกู้ยืม ซึ่งรวมทั้งภาระหน้าที่ในการจ่ายดอกเบี้ย และการคืนเงินต้น ----------

ซึ่ง ณ ปัจจุบันนะครับ หลังจากที่ได้มีสมมุติฐานการกู้ยืมรวมถึงการกู้ยืมตามกรอบที่ได้นำเสนอต่อการพิจารณาของรัฐสภาในวันนี้ อยู่ในสัดส่วนที่ประมาณ ๑๒ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณประจำปี ซึ่งก็อยู่ในกรอบของความเป็นไปได้ และอยู่ในกรอบของเสถียรภาพที่รัฐบาลได้กำหนดไว้ให้กับตัวเอง ดังนั้นความสามารถในการที่จะชดใช้หนี้ที่จะรองรับปริมาณหนี้ของประเทศนั้นมีสูง สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ จีดีพี ของเราเองก็ยังอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับอีกหลาย ๆ ประเทศ ของประเทศไทยเอง ณ ปัจจุบันนะครับ หลังจากที่ได้กู้ยืมเพิ่มเติมตามที่รัฐบาลได้นำเสนอ สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ จีดีพี จะอยู่ที่ระดับประมาณ ๔๒ เปอร์เซ็นต์ เปรียบเทียบกับญี่ปุ่น ณ วันนี้ หนึ่งในมหาอำนาจทางด้านเศรษฐกิจ สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ จีดีพี ของญี่ปุ่น ณ วันนี้ทะลุ ๒๐๐ เปอร์เซ็นต์ไปแล้วครับ เพราะฉะนั้นถ้ามองในแง่ของเสถียรภาพ ถ้ามองในแง่ความมั่นคง ผมมั่นใจครับว่าการกู้ยืมเงินส่วนนี้ของทางรัฐบาลนั้นจะส่งประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชน และจะไม่เป็นภาระที่ประเทศของเรารับไม่ได้

ต่อคำถามของสมาชิก ผมขออนุญาตตอบเลยนะครับ ท่าน ส.ว. เมื่อสักครู่ที่พูดถึงที่มาของความเชื่อมั่นว่าไม่น่าจะมาจากการกู้ยืม และท่านก็ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อทางรัฐบาลว่า ขอกรุณาอย่าให้พูดเรื่องของการกู้ยืมเงินบ่อยครั้งเกินไป อันนี้ผมน้อมรับครับ และผมเห็นด้วย สาเหตุและความจำเป็นที่เราต้องมาพูดในที่นี้อันดับแรกก็คือรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ว่า เรามีความจำเป็นต้องนำเรื่องของการกู้ยืมระหว่างประเทศมาให้สภาได้พิจารณา ในอดีตไม่เคยจำเป็นที่ต้องทำครับ ทั้ง ๆ ที่การกู้ยืมเงินจากต่างประเทศนั้นมีมาตั้งแต่ยุคสมัยรัชกาลที่ ๕ การที่ประเทศไทย ณ วันนั้นวางระบบรางเป็นครั้งแรก ก็เป็นการใช้ทุนจากการกู้ยืมจากต่างประเทศ ครั้งนั้นเป็นเงินปอนด์ครับ ๒,๔๗๐ กว่า ซึ่ง ณ เวลานั้นประโยชน์ของเงินกู้ต่างประเทศที่เราได้รับมาเพื่อพัฒนาระบบโครงสร้าง ระบบขนส่งของประเทศ ก็ทำให้เราได้มีการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศของเรามาจนถึงทุกวันนี้ ดังนั้นถ้าไม่มีความจำเป็นนะครับ ผมก็คิดว่าเราก็ไม่อยากที่จะพูดในประเด็นนี้ แต่ขณะเดียวกันครับ ผมก็มีความเชื่อว่าเราต้องหยิบยกประเด็นข้อเท็จจริง โดยเฉพาะข้อเท็จจริงทางด้านเศรษฐกิจมาพูดคุยกันโดยเฉพาะในห้องนี้ และมีการสื่อสารอย่างตรงไปตรงมากับพี่น้องประชาชน

เพราะผมเชื่อว่าพี่น้องประชาชนสามารถที่จะทำความเข้าใจกับข้อมูลที่เราแลกเปลี่ยนกันในรัฐสภาได้ และนำไปใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแผนการดำรงชีวิตของพี่น้องประชาชนเอง อย่างไรก็แล้วแต่ครับ ผมก็เห็นด้วยที่มาของความเชื่อมั่นนั้นมาจากประเด็นที่หลากหลาย ทั้งตามที่ท่านได้แนะนำนะครับ เรื่องของการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย เรื่องของการเมือง เรื่องของแผนการลงทุน เรื่องของนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาล ซึ่งทั้งหมดทั้งปวงนั้นก็เป็นสิ่งที่ทางรัฐสภามีความจำเป็นที่จะต้องนำเสนออย่างต่อเนื่องให้กับพี่น้องประชาชนด้วย ต่อท่านสมาชิกนะครับ ที่ได้ตั้งคำถามไว้ ๓ คำถามติด ๆ กัน เพื่อนของผมเอง ท่านชัยวัฒน์ เมื่อสักครู่ ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ท่านได้ตั้งคำถามว่า

(นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมุกดาหาร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มุกดาหาร) : ท่านประธานคะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประท้วงอะไรครับ

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มุกดาหาร) : ท่านประธานคะ ดิฉันอยากจะหารือค่ะ ในส่วนของท่านรัฐมนตรีอยากจะให้ท่านชี้แจงหลังจากที่สมาชิกได้ตั้งข้อสังเกตอะไรได้หรือเปล่าคะ เพราะว่าอาจจะใช้เวลาไปมาก

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : คืออย่างนี้นะครับ

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มุกดาหาร) : ค่ะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ก็เมื่อสักครู่ท่านสมาชิกเองบอกอยากจะให้ท่านชี้แจงก่อน ก็จะได้อธิบายให้ฟังนะครับ

นายกรณ์ จาติกวณิช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ไม่เป็นไรครับท่านประธานครับ ผมขออนุญาต ผม กรณ์ จาติกวณิช ผมจะสรุปให้รวบรัดนะครับเพื่อไม่รบกวนเวลาที่จะอภิปรายของท่านสมาชิกนะครับ เดี๋ยวผมวกกลับมาตอบในประเด็นนี้ได้นะครับ แต่ท่านได้ตั้งคำถามไว้นะครับว่าไม่กู้ฟื้นฟูได้ไหม

(นายสุชาติ ลายน้ำเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวท่านประท้วงอะไรครับ

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุชาติ ลายน้ำเงิน พรรคเพื่อไทย จังหวัดลพบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงท่านประธานนิดหนึ่งครับ คือ ๑. ของผมยกมือไว้ก่อนก็ยังไม่ได้เรียก ก็ไม่ว่า ไม่ได้ติดใจ แต่วันนี้ท่านรัฐมนตรีออกมาอ่านแถลงแล้วบอกว่าแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ก็ไม่รู้ว่าตอนแถลงนโยบายแถลงที่นี่หรือไม่ ผมจะถามอยู่ เดี๋ยวรอรัฐมนตรีตอบทีหลัง ท่านประธานครับ การที่ไปกู้เงินของแต่ละประเทศท่านครับ ชัดเจนประชาชนบอกรับไม่ได้ วันนี้ท่านประธานต้องเอาประเทศเป็นเดิมพันนะครับ ท่านครับฟังพี่น้อง ฟังผู้แทนก่อนท่านครับ ฟังตัวแทนประชาชนที่เขาเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในการกู้เงิน ----------

ผมจะไม่ให้ความคิดเห็นท่านรัฐมนตรีครับว่าถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง ตรงนี้ผมยกตัวอย่างท่านประธานนิดเดียวก่อนจะจบ ผมจะยกตัวอย่างการกู้เงินท่านประธานครับ รัฐบาลไม่ได้เอาเอกสารมาให้ดูเลย เอาเป็นภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่นมาให้ดู บอกว่ากู้ตามนี้ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ผมถามประชาชนอยู่ท้องไร่ ท้องนาจะรู้เรื่องไหม นี่คือมันไม่ถูกต้องท่านครับ ดอกเบี้ยร้อยละ ๑.๔ แต่ถ้าชาวบ้านไปกู้แบงก์ ต้องถามก่อนว่าคุณมีเงินไหม คุณจะส่งฉันเมื่อไร นี่แหละครับท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยว ๆ ท่านสุชาติ ประท้วง ประท้วงผมว่าอย่างไรครับ

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : ผมประท้วงว่าต้องให้รัฐมนตรีตอบทีหลังตามระเบียบสภาครับ ให้อภิปรายแต่ละที่ ๆ ไป แล้วท่านรัฐมนตรีก็เก็บข้อมูลไว้ท่านครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ได้ ๆ เอานะครับ ก็เมื่อสักครู่ท่านก็บอกอยากจะฟังท่านรัฐมนตรีพูดใช่ไหมครับ ผมก็ตามใจนะครับ เชิญครับ เชิญท่าน

นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แพร่) : เรียนท่านประธานครับ ผม วรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดแพร่ ในฐานะของสมาชิกรัฐสภา จริง ๆ ที่ผมเรียนถามท่านรัฐมนตรีผ่านท่านประธานไป คือไม่ใช่หลักการและเหตุผล ที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจงมาทั้งหมดนี่คือหลักการและเหตุผล แต่วันนี้ผมคิดว่าวันนี้สมาชิกรัฐสภาที่อยากทราบก็คือว่ารายละเอียดที่ท่านจะเอาเงินไปใช้นี่คืออะไร ท่านบอกมาเพียงแต่ว่าท่านขอเงินไปใช้ ผมเรียนอย่างนี้ท่านประธานขอเวลานิดเดียว คือเหมือนกับสภาเป็นพ่อแม่ เกิดมอบอำนาจให้ฝ่ายบริหารไปเป็นรัฐบาล วันนี้ฝ่ายบริหารมาบอกขอเงินไปใช้ แต่ไม่บอกเลยว่าเอาเงินไปใช้อะไร วันนี้สภาจะอนุมัติก็ไม่รู้จะอนุมัติอย่างไร เพราะอนุมัติแล้วมันต้องมีรายละเอียดว่าเอาไปแล้วนี่ประเทศมีภาระหนี้อย่างไรเอาเงินไปใช้อย่างไร จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจได้หรือไม่ แต่วันนี้ผมคิดว่าสมาชิกรัฐสภาพูดมาทุกคนนี่พูดตรงกันครับท่านประธานครับ ไม่มีรายละเอียดเลย เพียงแต่บอกว่าขอเงินไปใช้ในการพัฒนาในเรื่อง

ของโครงสร้างพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นในสิ่งตอนนี้นะครับ หลักการและเหตุผลทราบว่าจำเป็น แต่ขอรายละเอียดได้ไหมครับว่าจะกู้เงินนี่เอาไปใช้อะไรบ้าง ขอชี้แจงตรงนี้ก่อนท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรัฐมนตรีนะครับ ชี้แจงสั้น ๆ จะได้ให้ท่านสมาชิกอภิปรายต่อนะครับ

นายกรณ์ จาติกวณิช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม กรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ความจริงวันนี้ที่เราพิจารณากันนี่ครับก็คือหลักการและเหตุผล นี่คือการพิจารณากรอบการกู้ยืมตามมาตรา ๑๙๐ ไม่ได้มาพิจารณากันในแง่ของรายละเอียดของโครงการของทางรัฐบาล แต่อย่างไรก็แล้วแต่ผมก็จะขออนุญาตเรียนนะครับ เพราะว่าก่อนหน้านี้ก็มีเพื่อนสมาชิกได้พูดถึงตัวเลข ๑.๔ ล้านล้านบาท ซึ่งท่านเข้าใจผิดเล็กน้อยนะครับ คาดว่านั่นเป็นตัวเลขกู้ยืมทั้งหมด แต่จริง ๆ แล้วเป็นตัวเลขโครงการการลงทุนในช่วง ๓ ปีข้างหน้าของทางรัฐบาล ซึ่งบางส่วนจะเป็นแหล่งทุนที่มาจากเงินงบประมาณ บางส่วนจะมาจากการร่วมลงทุนของภาคเอกชนและเพียงบางส่วนจะเป็นที่มาจากเงินกู้นะครับ เพราะฉะนั้นจาก ๑.๔ ล้านล้านบาทก็เป็นตัวเลขที่พอชี้ให้เห็นนะครับว่าแผนการแก้ปัญหาเศรษฐกิจในขั้นต่อไปของรัฐบาลเป็นอย่างไร ท่านสมาชิกได้ถามว่าเงินกู้นี้จะเอามาใช้ในโครงการประชานิยมหรือไม่นะครับ ผมก็ขออนุญาตตอบนะครับว่า ไม่ ชัดเจนครับ กรอบการใช้เงินในส่วนของเงินที่กู้จากธนาคารพัฒนาเอเชีย ธนาคารโลกและองค์การร่วมมือทางเศรษฐกิจของญี่ปุ่นนั้นมีความชัดเจนครับว่าต้องใช้ในโครงการลักษณะใดบ้าง คือมีคณะกรรมการที่จะกลั่นกรองโครงการชัดเจนนะครับ ภายในกระทรวงการคลัง นอกจากนั้นมีเงื่อนไขในส่วนของความจำเป็นในการที่จะต้องใช้เงินตราต่างประเทศในสัดส่วนโดยประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ของมูลค่าของโครงการ หรืออาจจะใช้เงินส่วนนี้ในการที่จะรักษาเสถียรภาพระบบสถาบันการเงินของประเทศได้ ยกตัวอย่างเช่น เอามาช่วยใช้ในการที่จะค้ำประกันเงินกู้เพื่อรักษาระบบ เสถียรภาพของระบบทางการเงิน โครงการในลักษณะนี้นี่คือตรงต่อวัตถุประสงค์ตามที่ความจริงผมก็ได้อ่านไปแล้วนะครับก่อนหน้านี้ แต่ท่านอาจจะฟังไม่ถนัดหรือฟังไม่ทันนะครับ เพราะฉะนั้นในแง่ของหลักการ

แนววิธีใช้เงินส่วนนี้ มันมีความแตกต่างจากเงินงบประมาณทั่วไปนะครับ อันนี้คืออันดับแรก

ทีนี้ถามว่าในส่วนของโครงการที่พูดถึงนั้นมันครอบคลุมถึงโครงการประเภทใดบ้าง เมื่อสักครู่ผมขออนุญาตเอ่ยนามท่านสมาชิกท่านวินัยก็ได้พูดถึงความจำเป็นในส่วนของการลงทุนในระบบขนส่งของประเทศ ----------

และท่านก็ได้กำหนดตัวเลขในฐานะที่ท่านก็เป็นอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมาก่อนว่า เม็ดเงินที่จำเป็นที่จะต้องใช้อย่างน้อยที่สุด ๑ ล้านล้านบาท ในการยกระดับระบบขนส่งของประเทศไทย ๑ ล้านล้านบาทนั้นแน่นอนที่สุดครับตามที่ผมได้เรียน บางส่วนจะเป็นเงินงบประมาณ แต่เป็นไปไม่ได้ครับที่เราจะสามารถที่จะนำเงินงบประมาณทั้งหมดมาใช้ในการที่จะลงทุนก่อสร้างในระบบขนส่งของประเทศ ในการลงทุนตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๕ ตามที่ผมได้เรียนเมื่อสักครู่ในระบบขนส่งของประเทศนั้นล้วนแล้วแต่อาศัยเงินกู้ทั้งสิ้น ซึ่งกรณีนี้ก็ไม่แตกต่างครับ และระบบขนส่งก็เป็นหนึ่งในโครงการ ผมคงไม่จำเป็นต้องลงในรายละเอียดกระมังครับว่า จะต้องหมายถึงเส้นทางไหนบ้าง เพราะผมเรียนตามตรงครับวันนี้ไม่ใช่วาระ จะเป็นรถไฟทางคู่ ฉะเชิงเทรา-แก่งคอย จะเป็นระบบขนส่งมวลชนสายสีเขียวเข้มหรือสีอะไรก็แล้วแต่นั้น มันไม่ใช่วาระของเราที่จะมาอภิปรายกันในรายละเอียด ความจริงจะมีวาระถัดจากวาระนี้นะครับที่จะมีการพิจารณาถึงการขออนุมัติการเซ็นสัญญาเงินกู้กับไจก้า (JICA) ในการที่จะกู้ยืมเฉพาะเจาะจงเพื่อเอามาลงทุนในรถไฟฟ้าเส้นสีแดง ซึ่งเราก็คงจะได้มีโอกาสได้ชี้แจงกับทางสภาในวาระถัดไป แต่ในกรณีปัจจุบันนะครับ เรากำลังพิจารณาถึงกรอบการกู้ยืม ซึ่งเมื่อเราไปเจรจาตกลงกับทางสถาบันการเงินแล้ว ผมก็ยังมีหน้าที่ที่จะต้องกลับมาที่สภาอีกครั้งหนึ่ง ตามบทบัญญัติของมาตรา ๑๙๐ ที่จะขออนุมัติอำนาจให้ไปลงนามในสัญญา ผมก็เชื่อนะครับว่าในการพิจารณาในรอบต่อไปเราก็สามารถที่จะซักถามพูดคุยถึงรายละเอียดของตัวสัญญาเงินกู้ลงไปถึงรายละเอียดเพิ่มเติมของเป้าหมายในการใช้เงิน แต่อย่างไรก็แล้วแต่ ตามที่ผมได้เรียนนะครับ ๑.๔ ล้านล้านบาทในช่วง ๓ ปีข้างหน้าก็จะไปลงทุนในโครงการลักษณะนั้นนะครับ ระบบขนส่งมวลชน ระบบขนส่งราง ระบบชลประทาน และโครงการอื่น ๆ นะครับที่คาดว่ามีผลสำคัญต่อการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของเศรษฐกิจไทย ขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณนะครับ เชิญท่านวันชัยนะครับ

(นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แพร่) : ท่านประธานครับ คืออย่างนี้ครับ ผมขออนุญาตเรียนถาม ท่านไม่ได้ชี้แจงประเด็นนี้ครับ ผม วรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล ครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมุกดาหาร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มุกดาหาร) : ท่านประธานคะ ขอประท้วงค่ะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวเชิญเอาทีละคน ท่านวรวัจน์ก่อนครับ

นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แพร่) : ผมขอประท้วงก่อนครับ คืออย่างนี้ครับ อยากให้ท่านรัฐมนตรีฟังสมาชิกรัฐสภานิดหนึ่งครับ วันนี้ท่านขอ แบลงค์ เช็ค (Blank cheque) ครับ ท่านขอกว้าง ๆ มาก ๆ เลยจนเราไม่รู้ว่าท่านเอาไปใช้รายละเอียดอะไร เพราะฉะนั้นถ้าท่านไม่ชี้แจงนี่นะครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ เดี๋ยว ท่านวรวัจน์เอาอย่างนี้นะครับ คือท่านประท้วงว่าอย่างไรครับ

นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แพร่) : ท่านประธานครับ มาตรา ๑๙๐ นี่นะครับ เขาให้ชี้แจง ต้องให้ชี้แจงต่อสภาเกี่ยวกับหนังสือสัญญา แต่ไม่ใช่กรอบกว้าง ๆ บอกขอเงินไปใช้อย่างนี้ไม่ได้ครับ ต้องบอกครับว่าท่านจะขอเงินไปใช้นี่เอาไปใช้ด้านไหน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ท่านประท้วงว่าอย่างไรครับ ที่ท่านประท้วง ผมจะได้วินิจฉัยนะครับ

นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แพร่) : คือท่านให้รัฐบาลนี่นะครับเอาข้อมูลทั้งหมดมาให้สู่สภาต้องให้ข้อมูลแก่สภาด้วย วันนี้ผมถามว่าท่านฟังอภิปรายสมาชิกรัฐสภาที่ผ่านมาไม่ว่าจะเป็นวุฒิสภา ไม่ว่าจะเป็นท่านวินัย สมพงษ์ ของพรรคประชาธิปัตย์ หรือแม้แต่พรรคเพื่อไทยทุกคน อภิปรายเหมือนกันหมด

เลยครับ อยากทราบรายละเอียด แต่ท่านไม่มีครับ ท่านช่วยบอกก่อนได้ไหมครับว่าเอาเงินไปใช้อะไร แล้วหลังจากนั้นเราจะดูว่าเงินที่ท่านขอมาใช่หรือไม่ใช่ คุ้มค่าหรือไม่คุ้มค่า

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยว คืออย่างนี้นะครับท่านคงไม่ได้ประท้วงอะไร บอกขอให้ท่านรัฐมนตรีชี้แจงนะครับ ไม่เป็นไรแล้วเดี๋ยวตอนหลังท่านค่อยชี้แจงอีกทีนะครับ เดี๋ยวเอาทีละคน เชิญครับท่าน

(นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมุกดาหาร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มุกดาหาร) : ท่านประธานคะ ดิฉัน วรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ สมาชิกรัฐสภานะคะ ดิฉันอยากประท้วงท่านประธานค่ะ ในกรณีวันนี้ที่เราประชุมร่วมรัฐสภานะคะ เป็นการพิจารณากรอบการเจรจากู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ยังไม่ได้พิจารณาเรื่องรายละเอียด และในมาตรา ๑๙๐ นี้ ที่กำหนดให้ในรัฐธรรมนูญนั้นว่า การดำเนินที่จะขอกู้จะต้องเอานำเข้าสภาโดยการพิจารณาของสมาชิกรัฐสภา ทีนี้ในการพิจารณากรอบนี้นะคะท่านประธาน ----------

ท่านประธานที่เคารพ เราจะต้องดูว่าจะพิจารณาให้ทางรัฐมนตรีนี้กู้เงินหรือไม่ ถ้าพิจารณาผ่านมาแล้ว ท่านจะกู้ กู้อะไรในส่วนที่สมาชิกทุก ๆ ท่านขอแจ้งว่าเงินที่กู้มานั้น ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ๘๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้ท่านจะทำอะไรที่เหมาะสมเหมาะควรในการที่ให้ท่านไปกู้เงินมา

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : คราวนี้ท่านประท้วงอะไรครับ บอกมาเลยประท้วงนะครับ อีกทีนะครับ ท่านประท้วงว่าอย่างไรนะครับ

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มุกดาหาร) : คือประท้วงท่านประธานนะคะ ในกรณีที่ให้สมาชิกถาม แล้วก็ให้รัฐมนตรีตอบ ซึ่งยังไม่อยู่ในขั้นวาระนั้น ดิฉันก็ขอประท้วงในจุดนี้ค่ะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาละ ไม่เป็นไรนะครับ ก็จบไปแล้วนะครับ

(นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญ ท่านประท้วงอะไรอีกครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล จังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมประท้วงท่านประธานครับ คือการเรียงลำดับคนที่จะขึ้นอภิปราย ผมอยากให้ท่านประธานทำให้เสมอภาค ฝ่ายค้าน รัฐบาล ส.ว. ฝ่ายค้าน รัฐบาล ส.ว. แต่มาถึงฝ่ายค้านแล้วท่านต้องเรียงลำดับตามที่พวกผมยกมือครับ ท่านอย่าเรียกคนซึ่งยกทีหลังแล้วไปก่อน เพราะพวกผมไปดูชื่อมาเรียบร้อยแล้วนะครับ เอาให้มันเสมอภาคให้ทัดเทียม ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ เอาอย่างนี้นะครับ เดี๋ยวผมชี้แจงให้ท่านฟังนะครับ ผมมาต่อพอดีแล้วผมก็ไม่ได้จัดคิวนี่นะครับ ก็ให้เจ้าหน้าที่เป็นคนจัด แล้วเขาก็จัดมาอย่างนี้ ไม่เป็นไรครับ เดี๋ยวปรับเปลี่ยนอะไรได้ ขอให้ท่านวันชัยต่อไปเลยแล้วกันนะครับ

นายวันชัย แสงสุขเอี่ยม สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ ท่านให้เจ้าหน้าที่จัดไม่ได้ครับ ขอประทานอภัยครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : คืออย่างนี้นะครับ ก็แจ้งมาตามที่เห็นอย่างนี้ ผมก็ให้ไปเรียงมา เอาเถอะครับ ไม่เป็นไรนะครับ ขอให้มันผ่านไปก่อน เชิญท่านวันชัยก่อนนะครับ

นายวันชัย แสงสุขเอี่ยม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ภาคเอกชน) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านอย่าเพิ่งรีบร้อนครับ ท่านประธานจัดให้มันเหมาะสมเสมอภาค เรียกทีละคน รัฐบาล

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : นี่อย่างไรครับก็ฝ่ายค้าน ส.ส. ส.ว. ฝ่ายค้าน รัฐบาล ก็สลับอย่างนี้ถูกแล้วนะครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ทีนี้ต้องเรียงลำดับให้ได้ครับ เมื่อสักครู่ผมไปคุยกับท่านเลขาธิการรัฐสภาท่านทำหน้าซื่อบื้อเลยครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นไรครับ เดี๋ยวจะให้เขาจัดตามลำดับที่ท่านยก ผมก็พยายามรักษาที่ท่านยกนะครับ

(นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมุกดาหาร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มุกดาหาร) : ท่านประธานคะ ดิฉัน วรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ อยากจะขอหารือท่านในเรื่องการจัดคิว

อยากจะให้ท่านแจ้งรายชื่อผู้ที่จะสามารถอภิปรายได้ในครั้งนี้ได้ไหมคะ เพื่อที่จะได้ให้ท่านสมาชิกทุก ๆ ท่านได้รู้จักเตรียมตัวและจะได้อภิปรายได้ถูกจุดค่ะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : คืออย่างนี้ ก็เมื่อสักครู่แจ้งแล้ว ผมอุตส่าห์แจ้งแล้ว ก็เลยบอกว่าผิดคิวอีก แจ้งไว้แล้วนะครับ

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มุกดาหาร) : แจ้งรายชื่อผู้ที่จะเสนออภิปรายนะค่ะ ขอให้ท่านประธานอ่านรายชื่อได้ไหมคะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ เดี๋ยวกำลังจะให้เจ้าหน้าที่ที่เขารวบรวมรายชื่อว่าใครเสนออย่างไรบ้าง เดี๋ยวเชิญท่านวันชัยก่อน ขณะที่กำลังจัดรายชื่อที่ท่านต้องการนี่นะครับ เชิญครับ

นายวันชัย แสงสุขเอี่ยม สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายวันชัย แสงสุขเอี่ยม สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออภิปรายในหัวข้อกรอบการเจรจากู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ท่านประธานครับ เนื่องด้วยในปัจจุบันนี้ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกกำลังประสบปัญหาเศรษฐกิจถดถอย โดยเฉพาะประเทศผู้นำด้านเศรษฐกิจของโลก เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ยุโรป ประเทศญี่ปุ่น และประเทศจีนนะครับ โดยในช่วงต้นเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ นี้กองทุนการเงินระหว่างประเทศ หรือว่า ไอเอ็มเอฟ (IMF) ได้ปรับตัวเลขความเสียหายของระบบการเงินของโลก จากเดิมที่ประเมินไว้ประมาณ ๑.๑ ล้านล้านเหรียญสหรัฐ พุ่งขึ้นเป็น ๒.๒ ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ขณะที่ประเทศอังกฤษมีการประเมินว่า ความเสียหายเพิ่มขึ้นจะมากกว่านั้นสำหรับระบบสถาบันการเงินของโลก อาจจะถึง ๒.๖ ล้านล้านเหรียญสหรัฐด้วยซ้ำไป ----------

แสดงให้เห็นถึงความเสียหายของระบบเศรษฐกิจของโลกที่รุนแรงมาก ส่งผลให้การฟื้นตัวของเศรษฐกิจจะต้องใช้เวลายาวนานออกไปอีก ท่านประธานครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพเศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งมีขนาดเศรษฐกิจใหญ่มากประมาณ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ของโลกได้หดตัวอย่างรุนแรง โดยเฉพาะในไตรมาส ๔ ของปี ๒๕๕๑ มีการขยายตัวติดลบถึงร้อยละ ๓.๘ สำหรับประเทศไทยก็ได้รับผลกระทบวิกฤติการเงินของโลกดังกล่าวเช่นกัน โดยอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจของประเทศไทยในปี ๒๕๕๑ ขยายตัวได้เพียงร้อยละ ๒.๖ ต่อปี ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการในช่วงครึ่งปีหลังของปี ๒๕๕๑ ลดลงอย่างต่อเนื่อง จนถึงขั้นการขยายตัวในอัตราติดลบตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๑ เป็นต้นมา อัตราการติดลบตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนส่งผลให้ในเดือนมกราคมการขยายตัวติดลบเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๒๖ นับเป็นการขยายตัวต่ำที่สุดในรอบ ๑๐ ปีของการส่งสินค้าออกและก็บริการ ท่านประธานครับ ประเทศไทยพึ่งพาภาคการส่งออกอย่างมาก โดยมีสัดส่วนระหว่างเอ็กซพอร์ต (Export) และก็ จีดีพี ในปี ๒๕๕๑ สูงถึง ๖๓.๔ เปอร์เซ็นต์ มีการประมาณว่า จีดีพี ของประเทศไทยในปีนี้จะติดลบประมาณ ๒-๓ เปอร์เซ็นต์

นายมนต์ชัย วิวัฒน์ธนาฒย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ เวลามันไม่เดินครับ

นายวันชัย แสงสุขเอี่ยม สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : เช่นเดียวกับ จีดีพี ของ ๑๔ ประเทศคู่ค้าสำคัญของไทย ซึ่งประเมินว่าจะติดลบประมาณ ๒-๓ เปอร์เซ็นต์เช่นกัน ท่านประธานครับ วันนี้รัฐบาลมีความประสงค์ที่จะขอความเห็นจากรัฐสภาตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยเสนอกรอบการเจรจากู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้รัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบในวงเงิน ๒,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท จากธนาคารโลกหรือว่าเวิล์ด แบงก์ (World Bank) แล้วก็จากธนาคารพัฒนาเอเชียหรือว่า เอดีบี (ADB) และองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่นไจก้า ท่านประธานครับ ตามมาตรา ๒๒ ของพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ ปี ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน

เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้กระทำได้ เมื่อมีความจำเป็นต้องจ่ายเงินนอกเหนือจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี และจะต้องใช้เงินตราต่างประเทศหรือจำเป็นต้องกู้เงินเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินของประเทศ โดยให้กระทรวงการคลังสามารถกู้เงินตราต่างประเทศได้ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณเพิ่มเติม

ท่านประธานครับ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๒ กระทรวงการคลังสามารถกู้เงินจากต่างประเทศได้ในวงเงินไม่เกิน ๑๘๓,๕๐๐ ล้านบาท ก็คือ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณประจำปี ซึ่งในขณะนี้มีโครงการลงทุนของรัฐบาลที่ใช้เงินกู้จากต่างประเทศ และได้บรรจุไว้ในแผนบริหารหนี้สาธารณะประจำปี ๒๕๕๒ แล้ว เป็นวงเงิน ๓๘,๐๖๓ ล้านบาท นั่นหมายความว่ามีวงเงินที่สามารถกู้ได้เพิ่มเติมอีกประมาณ ๑๔๕,๔๓๗ ล้านบาท หรือประมาณ ๔,๑๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐนะครับ ซึ่งรัฐบาลก็ขอความเห็นชอบกู้เพียง ๒,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ ท่านประธานครับ ผมขออภิปรายสนับสนุนกรอบการเจรจากู้เงินของรัฐบาล เนื่องจากเห็นว่าเรื่องการเจรจากรอบการกู้เงินดังกล่าวนี้มีต้นทุนการกู้เงินประมาณ ๒.๕๓-๓.๗๙ เปอร์เซ็นต์ต่อปี ระยะเวลากู้ ๗-๑๐ ปี ซึ่งเป็นต้นทุนที่ไม่สูงเกินไป เทียบกับกรณีที่รัฐบาลเลือกออกพันธบัตรรัฐบาลอายุ ๑๐ ปี ซึ่งมีอัตราดอกเบี้ยประมาณ ๓.๕ เปอร์เซ็นต์ต่อปี ในขณะเดียวกันพันธบัตรรัฐบาลของประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งมีอายุ ๑๐ ปีเหมือนกันก็มีอัตราดอกเบี้ยประมาณ ๒.๖-๒.๗ เปอร์เซ็นต์ต่อปี ----------

จะเห็นว่าการกู้เงินดังกล่าวเพื่อมาเป็นเงินทุนสำรองในการรองรับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจที่รุนแรงมาก และมีความไม่แน่นอน ผันผวนค่อนข้างสูงนะครับ ผมพิจารณาเห็นว่าเป็นการสำรองที่ดี แต่สิ่งสำคัญที่จะต้องพิจารณาให้ดี ขอฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ก็คือเงื่อนไขการกู้เงินที่เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลไทย เช่น คอมมิทเมนท์ ฟี (Commitment Fee) หรือว่าค่าธรรมเนียมในการตกลงกู้เงินและการทำสัญญานะครับ อัตราดอกเบี้ยที่มีความเหมาะสมและก็ เกรท พีเรียด (Great Period) ก็คือระยะเวลาการปลอดชำระเงินต้นในช่วงปีแรก ๆ เช่น การไม่ต้องชำระคืนเงินต้นในระยะ ๒ ปีแรก เป็นต้นอย่างนี้นะครับ ๔. ก็คือค่าเบี้ยปรับผิดสัญญา หรือเบี้ยปรับการผิดสัญญาบางประการ การผิดนัดชำระหนี้ เงื่อนไขการกู้เงินเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ซึ่งขอฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังพิจารณาในรายละเอียดนะครับ ท่านประธานครับ ผมมีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า นอกจากการเจรจากู้เงินจากองค์กรระหว่างประเทศแล้ว รัฐบาลควรมีนโยบายกู้เงินภายในประเทศด้วย เพื่อสนับสนุนฟื้นฟูเศรษฐกิจในประเทศอีกทางหนึ่งด้วยนะครับ ซึ่งการกู้เงินภายในประเทศไม่จำเป็นต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภาด้วย ท่านก็จะสะดวกมากนะครับ เพราะว่าท่านสามารถกู้เงินภายในประเทศได้โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภาแห่งนี้ ตามมาตรา ๒๑ ของพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม ๒๕๕๑ บัญญัติว่าการกู้เงินเพื่อชดเชยขาดดุลงบประมาณหรือเมื่อมีรายจ่ายสูงกว่ารายได้ในปีงบประมาณหนึ่งให้กระทรวงการคลังกู้เป็นเงินบาทได้นะครับ ไม่เกินวงเงินร้อยละ ๒๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม บวกกับร้อยละ ๘๐ ของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้นะครับ รวมเป็นวงเงินที่รัฐบาลสามารถกู้ภายในประเทศได้ถึง ๔๔๑,๒๘๐.๘ ล้านบาท แต่เนื่องจากขณะนี้รัฐบาลได้กู้เงินเพื่อจัดทำงบประมาณรายจ่ายแบบขาดดุลของปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ไปแล้ว เป็นเงิน ๓๔๗,๐๖๐ ล้านบาท จึงทำให้รัฐบาลยังคงสามารถกู้เงินภายในประเทศเพิ่มได้อีกถึงประมาณ ๙๐,๐๐๐ ล้านบาทครับท่านประธาน รัฐบาลสามารถกู้เงินภายประเทศตามกรอบของกฎหมายได้อีกประมาณ ๙๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานครับ ผมเห็นว่าการกู้เงินจากตลาดการเงิน

ภายในประเทศมีข้อดีและก็เหมาะสมที่จะดำเนินการในสถานการณ์ปัจจุบันและในอนาคตข้างหน้าถ้ามีความจำเป็นนะครับ ด้วยเหตุผลที่ว่า

๑. ไม่มีความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยน

๒. ตามกฎหมายรัฐบาลยังมีวงเงินที่สามารถกู้ภายในประเทศได้ถึง ๙๐,๐๐๐ ล้านบาท

๓. การกระจายสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการขนาดกลางและย่อมและผู้ส่งออก ผู้ประกอบการภาคการผลิตอื่น ๆ รวมถึงการค้ำประกันสินเชื่อผ่านสถาบันการเงินของรัฐ ส่วนใหญ่เป็นความต้องการเงินกู้ในรูปของเงินบาท ไม่ใช่เงินตราต่างประเทศ นอกจากนั้นโครงการลงทุนภาครัฐบางส่วนก็สามารถใช้เงินกู้ภายในประเทศได้นะครับ

๔. ก็คือ รัฐบาลควรพิจารณาความเป็นไปได้ที่จะให้ธนาคารแห่งประเทศไทยให้กู้โดยตรงกับสถาบันการเงินของรัฐเพื่อขยายสินเชื่อและให้บริการสินเชื่อ ซึ่งจะทำให้รัฐบาลกู้เงินได้น้อยลง ท่านประธานครับ ถึงแม้ว่ากรณีที่รัฐบาลมีความจำเป็นจะต้องใช้เงินตราต่างประเทศนะครับ รัฐบาลน่าจะพิจารณาความเป็นไปได้ในการที่จะใช้เงินบางส่วนจากเงินทุนสำรองระหว่างประเทศ ซึ่งปัจจุบันมีทรัพย์สินต่างประเทศอยู่ถึง ๑๑๑,๓๖๔ ล้านเหรียญสหรัฐ อันนี้เป็นตัวเลข ณ วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๒ นี้เองครับ ถ้าหากนำไปใช้สัก ๑๐,๐๐๐ ล้านเหรียญ ก็ไม่น่าจะทำให้เกิดความเสี่ยงอะไรนะครับ ด้วยเวลาที่จำกัดที่จริงผมจะกล่าวถึงเงินทุนสำรองระหว่างประเทศนะครับ ที่ประเทศไทยมีเงินทุนสำรองเป็นทรัพย์สินต่างประเทศถึง ๑๑๐,๐๐๐ กว่าล้านเหรียญ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวท่านวันชัย ท่านหมดเวลาแล้วนะครับ

นายวันชัย แสงสุขเอี่ยม สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านประธานครับ ท้ายนี้ก็ขอฝากรัฐบาล โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังให้พิจารณาทั้งการกู้เงินต่างประเทศและการกู้เงินภายในประเทศนะครับ แล้วก็ขอฝากให้ดูแลการใช้เงินกู้ต่าง ๆ ให้ตรงตามวัตถุประสงค์และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศชาติโดยรวมครับ ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) . เดี๋ยวผมอ่านให้ฟังนะครับ ต่อไปก็คือท่านวรวัจน์ ท่านมนต์ชัย ท่านสุรเดช ท่านสุรพงษ์ แล้วก็ท่านพิเชษฐนะครับ เชิญท่านวรวัจน์ครับ

(นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธาน ผมประท้วงท่านประธานครับ ผมยกมือก่อนท่านวรวัจน์ครับ มีพยานด้วยครับ ท่านไม่ได้เรียกตามลำดับ ท่านบันทึกอย่างไรครับ เมื่อสักครู่เด็กข้างหน้าบันทึกชื่อผมมาก่อน ผมไม่ใช่ว่าอยากจะอภิปรายก่อน แต่ความเสมอความลำดับมันต้องได้ครับ อย่าแซงคิวกันสิครับ ท่านประธานจัดแซงคิวอย่างนี้ไม่ได้ครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ผมไม่ได้จัดแซงคิวอะไรทั้งสิ้นนะครับ ผมจัดตามลำดับที่บันทึกขึ้นมานะครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ไม่ได้ครับ ผมฟ้องท่านเลขาธิการเมื่อสักครู่ผมไปดูชื่อผมทีหนึ่งแล้ว ท่านเลขาธิการทำหน้าตาเฉยเลย ไม่ได้ครับ ผมอยู่ในลำดับต้น ๆ อยู่แล้ว ผมรองจากท่านชัยวัฒน์อยากจะอภิปรายใจจะขาดแล้วครับท่านประธาน

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ท่านประธานครับ ผมด้วยนะครับ ผม ประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย ไม่เห็นมีชื่อเลยครับ ผมก็ยกมือตั้งแต่ตอนต้นแล้วครับ ทำไมไม่มีชื่อละครับ ท่านประธานครับ ขออนุญาตด้วยครับ อย่าลืมชื่อผมนะครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ เดี๋ยวจัดต่อแล้วกันนะครับ เชิญท่านวรวัจน์ไปก่อนนะครับ

นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แพร่) : เรียนท่านประธาน ผม วรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่ ในฐานะของสมาชิกรัฐสภา เมื่อสักครู่ผมถามท่านรัฐมนตรีไปนี่บอกขอรายละเอียดนะครับ แต่ปรากฏว่าไม่มีรายละเอียดเลย วันนี้ท่านบอกว่ากรอบ ผมต้องเรียนอย่างนี้ครับว่าวันนี้รัฐบาลกำลังขอแบลงค์ เช็ค มาบอกว่าขอเงินไปใช้ วันนี้ภาวะวิกฤติเศรษฐกิจนี่นะครับ ผมคิดว่าวันนี้คนในประเทศนี้ห่วงมาก ห่วงเรื่องการตกงาน ห่วงเรื่องไม่มีงานทำ ห่วงเรื่องไม่มีรายได้ วันนี้รัฐบาลบอกว่ากู้ ท่านประธานครับ ปกติคนไทยชอบเรื่องกู้แต่บาดใจไหมครับวันนี้ ทำไมรัฐบาลต้องปิดหูปิดตาประชาชน บอกก่อนไม่ได้หรือครับว่าเอาเงินกู้นั้นกู้ไปทำอะไร ผมอยากจะเรียนอย่างนี้นะครับ เวลารัฐบาลจะขอเงินไปต้องบอกก่อนว่าเอาเงินกู้นี้ไปแล้วใช้ประโยชน์อะไร เป็นภาระต่อประเทศหรือไม่ อัตราดอกเบี้ยเท่าไร คือต้องมีรายละเอียดครับ แต่วันนี้ที่รัฐบาลดำเนินการอยู่ตอนนี้คือไม่มีรายละเอียด ไม่มีอะไรให้แก่สภาเลยขอกว้าง ๆ ผมเรียนไปเมื่อสักครู่นี้นะครับ รัฐสภาเปรียบเหมือนพ่อเหมือนแม่ ลูก ๆ จะไปกู้เงินธนาคารแต่ไม่บอกว่ากู้ไปทำไม เอาเงินไปใช้อะไร วันนี้ผมคิดว่าคนไทยทั้งประเทศไม่สบายใจ วันนี้ผมคิดว่าสมาชิกแห่งสภานี้ไม่ว่าเป็นวุฒิสภาหรือเป็นฝ่ายค้าน หรือแม้แต่ฝ่ายรัฐบาลเองก็ไม่สบายใจ แต่ถ้ารัฐบาลยังจะคงถือว่าพวกมากลากไปปิดหูปิดตาประชาชนผมไม่เห็นด้วยนะครับ ผมต้องเรียนท่านรัฐมนตรีครับ ท่านใช้แบบนี้ไม่ถูก ตามมาตรา ๑๙๐ นี่นะครับ ทำไมต้องกำหนดให้ท่านมาบอกสภาละครับว่าจะกู้เงินไปทำอะไร เพราะเขาให้อำนาจสภาเป็นตัวถ่วงดุลกับรัฐบาลว่ารัฐบาลจะเอาเงินไปใช้ต้องบอกสภาก่อน ยิ่งการกู้เงินจากต่างประเทศ วันนี้คำว่า กู้ กู้ กู้ บาดใจคนไทยเหลือเกินนะครับ ผมเรียนท่านประธาน เรียนท่านสมาชิกวุฒิสภาด้วยนะครับ วันนี้ท่านจะมาอาศัยสภาแห่งนี้เป็นแหล่งอนุมัติให้ท่านไปกู้เงินเอาแบลงค์ เช็ค ไปโดยที่ท่านไม่บอกว่าเอาไปใช้อะไร ผมคิดว่าผมไม่เห็นด้วย วันนี้ท่านกำลังจะเอาสภาไปเป็นทาสน้ำเงินของต่างประเทศ ท่านจำได้ไหมครับ เวลาเรากู้เป็นทาสไอเอ็มเอฟ เขาจะมากำหนดมาตรการเลย ๑ ๒ ๓ ๔ เราต้องติดข้อผูกพันแบบนั้นแบบนี้

เราเจ็บปวดมามากเท่าไรแล้วนะครับ แต่ว่าวันนี้รัฐบาลจะทำแบบนี้อีก ผมต้องเรียนท่านประธานผ่านถึงพี่น้องประชาชนทั้งประเทศว่ารัฐบาลทำอีกแล้ว ท่านรัฐมนตรีครับขอเถอะครับผมอยากให้ท่านบอกรายละเอียดมาด้วยนะครับ ถ้าไม่มีรายละเอียดนี่นะครับท่านจะมาทำแบบนี้ผมคิดว่าเราคงยอมให้รัฐบาลทำอย่างนี้ไม่ได้นะครับ ----------

- ๕๔/๑

ผมอยากเรียนนะครับว่าสมมุติเราเป็น แม้แต่เป็นบริษัทนี่นะครับ จะอนุมัติให้ผู้จัดการไปกู้ต้องถามละเอียดว่าเอาไปกู้ไปทำอะไร ไม่ใช่ขอแบลงค์ เช็ค บอกอย่างเดียวขอเงินไปใช้ผมว่าไม่ไหวนะครับ มันต้องบอกครับว่ากู้ไปแล้วเกิดผลสัมฤทธิ์อะไร กู้ไปแล้วนี่ประเทศจะมีภาระอย่างไร ดอกเบี้ยเท่าไร การใช้คืนเป็นอย่างไร หรือว่าจะเกิดรายได้เพื่อใช้คืนอย่างไร ต้องตอบตรงนี้ด้วยนะครับ ท่านกำลังสร้างภาระให้กับประเทศโดยที่ท่านไม่บอกนะครับว่าแล้วจะเกิดอะไรขึ้นภายในอนาคต ผมอยากเรียนอย่างนี้ครับ อยากเรียนท่านประธานผ่านถึงรัฐบาล วันนี้เหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไปเยอะมาก ท่านขอเงินไปใช้โดยไม่บอก ผมถามอย่างนี้ครับ ท่านกู้แบบนี้แล้วคนไม่ตกงานใช่ไหมครับ ท่านยืนยันได้ไหมครับกู้ไปแก้วิกฤติเศรษฐกิจอย่างนี้แล้วคนไม่ตกงาน ท่านยืนยันได้ไหมครับ ท่านจะไม่รีดนาทาเร้นเก็บภาษีจากประชาชนอีก ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าวิธีหาเงินมี ๓ อย่าง ขายทรัพย์สิน กู้ รีดภาษี วันนี้ท่านเอา ๒ อย่างเลย รีดภาษีกับประชาชน ขึ้นภาษีน้ำมันนี่จะกู้อีก แล้วสิ่งนี้นะครับไม่ผ่านกฎหมายงบประมาณด้วยนะครับ ท่านเอาไปแล้วท่านเอาไปได้เลย เพราะฉะนั้นวันนี้มันต้องมีรายละเอียดก่อนที่ท่านจะเอาไปใช้นะครับ ท่านต้องตอบครับ คนตกงานหรือไม่ พอจะขายของได้ไหม คนจะมีรายได้อะไรหลังจากที่ท่านไปกู้ การท่องเที่ยวจะดีขึ้นหรือไม่ ราคาสินค้าที่แพง ๆ อยู่นี้จะลดลงไหม ท่านจะรีดภาษีต่อไปอีกหรือไม่ถ้ากู้แล้วส่งออกจะดีขึ้นหรือไม่ ท่องเที่ยวจะดีขึ้นหรือไม่ ถ้าท่านกู้ไปแล้วนะครับท่านทำภาระให้กับประเทศแบบนี้แล้วนะครับ ท่านแก้ปัญหาที่ติดอยู่ในพี่น้องประชาชนไม่ได้นะครับท่านอย่ากู้ แล้ววันนี้ผมเรียนกับพี่น้องสมาชิกรัฐสภานะครับ วันนี้ท่านต้องตรวจสอบครับวันนี้เราจะยอมให้รัฐบาลกู้โดยไม่มีรายละเอียดไม่ได้ รัฐบาลจะขอแบลงค์ เช็ค ไม่ได้นะครับ ผมยืนยันนะครับ แล้วก็เรียนว่าวันนี้ในฐานะของสมาชิกรัฐสภา ผมขอปกป้องประโยชน์ของพี่น้องประชาชน ถ้าท่านรัฐมนตรีและรัฐบาลไม่มีรายละเอียดว่าจะกู้เอาไปทำอะไรผมไม่เห็นด้วย แล้วจะต่อต้านทุกวิถีทาง แล้วผมเรียนด้วยนะครับ คำว่า กรอบของท่านนี่มันกว้างเกินไป ผมคิดว่าตรงนี้สิ่งที่ท่านทำนี่ขัดต่อเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ แล้วถ้าท่านกู้ไปแล้วเอาไปให้เป็นภาระแก้ปัญหาเศรษฐกิจไม่ได้ วันหนึ่งนี่เราเป็นทาสน้ำเงินของต่างประเทศ แล้วมีปัญหานี่นะครับ คนที่อนุมัติให้กู้ไป พออนุมัติกรอบการเจรจาไปท่านจะเป็นตราบาป วันนี้ถ้าท่านอนุมัติให้รัฐบาลทำแบบนี้ไป กู้เงิน

โดยไม่มีรายละเอียด ท่านให้แบลงค์ เช็ค ต่อรัฐบาลไป ถ้าเกิดผลเสียหายนี่นะครับ ผมจะเปิดเผยรายชื่อของสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ทุกคนที่ปล่อยให้รัฐบาลทำตามอำเภอใจ แล้วตรงนี้เราจะฟ้องพี่น้องประชาชนทั้งประเทศว่ารัฐบาลเอาอีกแล้วครับ กู้แล้วไม่มีรายละเอียด ผมเสียใจกับรัฐบาลนี้ที่ทำแบบนี้ แล้วไม่เห็นด้วยกับวิธีการของรัฐบาลโดยเด็ดขาดครับ ฝากสมาชิกรัฐสภาด้วยว่าการยับยั้งรัฐบาลได้หรือไม่ได้อยู่ที่การลงมติวันนี้ว่าท่านจะชะลอรัฐบาลไปจนกว่าจะให้รายละเอียดแก่สภาหรือไม่ ถ้าท่านในฐานะที่เป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนสามารถระงับรัฐบาลนะครับ อย่าเพิ่งไปดำเนินการอะไรจนกว่าจะให้รายละเอียดแก่สภาว่าเอาเงินไปใช้อะไร ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนและประเทศชาติ ขอบคุณท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านมนต์ชัยครับ

นายมนต์ชัย วิวัฒน์ธนาฒย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายมนต์ชัย วิวัฒน์ธนาฒย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคกิจสังคม จังหวัดพิษณุโลก ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออภิปรายเกี่ยวกับกรอบการเจรจากู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของทางรัฐบาลที่ได้เสนอมายังรัฐสภาตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ในครั้งนี้ ----------

ซึ่งกรอบการเจรจากู้เงินนั้นกับหัวเรื่องเกี่ยวกับกรอบการเจรจากู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ผมมองไม่เห็นนะครับว่าในวัตถุประสงค์การกู้เงินที่รัฐบาลได้ชี้แจงมาเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน มีแต่กรอบเจรจากู้เงิน เพราะว่าการกู้เงินมานั้นเพื่อที่จะสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจ มันจะต้องมากระตุ้นเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดทำโครงสร้างพื้นฐานของพี่น้องประชาชนทั้งประเทศ เพราะว่าเศรษฐกิจของไทยเราทุกวันนี้นะครับ ย่ำแย่เต็มที ส่งออกก็ไม่ได้ ท่องเที่ยวก็ไม่ดี การลงทุนก็ไม่ค่อยเกิด จะมีแต่การบริการ การบริโภคที่ทางรัฐบาลได้กระตุ้นไปงวดแรกนั้นได้กระทำไปแล้ว ผมเองได้มีโอกาสไปลงพื้นที่พบกับพี่น้องประชาชน ผมก็สะกิดใจเหมือนกัน ในฐานะที่เป็น ส.ส. จากฝ่ายรัฐบาล ชาวบ้านถามผมมาว่าจะไปกู้เงินมาอีกทำอะไร ผมเลยให้คำตอบกับพี่น้องประชาชนไปบอกว่า ลองนึกดูตัวเราว่าถ้าเราจะลงทุนไปประกอบทำกิจการอะไร แต่ขณะนี้เรามีเงินไม่เพียงพอหรือว่าไม่มีเงิน เราก็ต้องไปหาแหล่งทุน แหล่งเงินมาเพื่อที่จะมาทำให้ครอบครัวของเรามีความเข้มแข็ง ให้ตัวเราสามารถที่จะอยู่ในสังคมนี้ได้ ประเทศก็เหมือนกัน เกี่ยวกับตัวเราเหมือนกัน ประเทศเรากำลังที่จะไปทำเศรษฐกิจให้มันดีขึ้น ในเมื่อประเทศไทยเรา ปัจจัยต่าง ๆ ที่ผมได้กราบเรียนมา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการส่งออก ท่องเที่ยวนั้น มันไม่สามารถที่จะขับเคลื่อนไปได้มาก ก็ต้องอาศัยไปหาเงินมาเพื่อที่จะมากระตุ้นเศรษฐกิจ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ชาวบ้านเองก็เป็นที่เข้าใจ และที่สำคัญอย่างยิ่งในเรื่องของการที่เราจะกระตุ้นเศรษฐกิจจากหัวข้อการอภิปรายในวันนี้นะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานนั้น ผมมองเห็นว่าโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้พี่น้องประชาชนได้สามารถลืมตาอ้าปากได้นั้นจะต้องเกี่ยวกับเรื่องน้ำเป็นหลัก เพราะว่าในกรอบหรือวัตถุประสงค์ที่ได้ชี้แจงมานั้นมันไม่มีรายละเอียด ซึ่งจะทำให้พี่น้องประชาชนได้สามารถลืมตาอ้าปากได้ โดยจะนำน้ำสู่ไร่นาหรือว่าทำชลประทานให้เกิดผลผลิตทางการเกษตร เพราะว่าบ้านเมืองเราเป็นเมืองเกษตร ดังนั้นจึงขอนำเรียนและขอเสนอแนะไปยังรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจจะเช่น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือว่ากระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่ง ๒ กระทรวงนี้จะดูแลเรื่องน้ำเป็นหลัก เพื่อพี่น้องประชาชน

และอีกประการหนึ่งนะครับ เรื่องถนนหนทางก็เช่นกัน พอดีท่านรัฐมนตรีท่านโสภณ ซารัมย์ ได้นั่งอยู่ด้วย ก็คิดว่าจะได้มีโอกาสนำงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจนี้มาสร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเป็นการสร้างรายได้ให้กับพี่น้องประชาชนและก็เป็นการกระจายเศรษฐกิจ เพราะว่าการขนส่งไม่ว่าจะเป็นทางบก ทางอากาศ ทางน้ำ ในทุกประเภท จะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดการสร้างงาน การสร้างรายได้ให้กับพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริง

ที่นี้อีกประเด็นหนึ่งที่ผมเองอยากจะกราบเรียนทางรัฐบาลว่าเรามองแต่ภาพด้านที่จะกู้เงินเพื่อที่จะมากระตุ้นเศรษฐกิจ แต่ในส่วนของรายได้ ในประเทศชาติไทยเราที่ยังขาดตกหล่นอีกเยอะแยะ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องรายได้จากค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่ได้จากทรัพย์สินของทางราชการ อย่างเช่น ที่ราชพัสดุหรือการจัดสรรที่ดินในเขตที่จะให้พี่น้องประชาชนมาทำการเช่า รายได้ตรงนี้ยังอีกมหาศาลที่จะเป็นรายได้มาพัฒนาประเทศชาติไทยเรา และรายได้จากการบริการ เช่น รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ยังกระทำอย่างเอาหูไปนาเอาตาไปไร่ก็ว่าได้นะครับ มันมีโอกาสที่จะตกหล่นหรือว่าโอกาสที่จะผิดพลาดมากมายจากรัฐวิสาหกิจ อย่างเช่น การรถไฟ หรือรายได้จากรัฐวิสาหกิจในประเภทอื่น ๆ เป็นต้น และที่สำคัญอย่างยิ่งนะครับ เรื่องหวยบนดินทำเถอะครับ ดีกว่าให้หวยนั้นไปอยู่ใต้ดิน ทุกวันนี้ได้ยิน เวลาลงพื้นที่ใกล้ ๆ วันหวยออกชาวบ้านจะไม่ค่อยสนใจที่จะฟังอบรมหรอกครับ จะโทรศัพท์คุยกันเรื่องเลข ๒ ตัว ๓ ตัว อะไรเหล่านี้เป็นต้น ถ้ามาทำให้ถูกต้อง รายได้ส่วนนี้ก็จะมาช่วยในการพัฒนาประเทศชาติ มาดูแลลูกหลานของเรานะครับ ให้ได้มีการศึกษาที่ดีขึ้นนะครับ และบุคลากรของประเทศชาติก็จะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในอนาคตต่อไปนะครับ ----------

เราอย่าไปมองว่าสิ่งเหล่านั้นมันเป็นอบายมุขนะครับ เรามองว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นมันเป็นประโยชน์ที่เราสามารถที่จะนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์นะครับ ท้ายสุดนี้ก็คงจะใช้เวลาไม่มากนะครับ ก็ขอฝากกับรัฐบาลว่าการทำงานทุกสิ่งทุกอย่างนั้นถ้าท่านได้คำนึงถึงผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชน ประเทศชาตินะครับ ท่านจะทำงานได้เป็นอย่างดีและผมเองเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่พี่น้องประชาชนเลือกมาจะทำหน้าที่ในการที่จะตรวจสอบหรือว่ามาดูแลสนับสนุนรัฐบาลนี้ให้ทำงานไปอย่างตลอดรอดฝั่งครับ ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุรเดชครับ

นายสุรเดช จิรัฐิติเจริญ สมาชิกวุฒิสภา (ปราจีนบุรี) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายสุรเดช จิรัฐิติเจริญ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดปราจีนบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภานะครับ วันนี้เราพิจารณาเรื่องกรอบการเจรจากู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานนะครับ ก็เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าปัจจุบันนะครับ วิกฤติเศรษฐกิจเป็นกันทั่วโลก เราต้องยอมรับว่าประเทศไทยก็เป็นส่วนหนึ่งในสังคมเศรษฐกิจของโลก ดังนั้นเองเศรษฐกิจที่กระทบทั่วโลกก็มากระทบถึงเมืองไทยอย่างที่บอกว่า ประเทศไทยมีการส่งออก พึ่งพาการส่งออกถึง ๖๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ดังนั้นเองจึงนำมาซึ่งภาวะเศรษฐกิจของเราก็มีผลกระทบจนทำให้การพยากรณ์หรือ จีดีพี ติดลบ จะติดลบมากหรือติดลบน้อยก็อยู่ที่การดำเนินการหลายอย่างนะครับ อย่างที่บอกว่า จีดีพี นั้นเกิดจากอะไรนะครับ อันที่ ๑ จีดีพี ก็เกิดจากการบริโภค ซึ่งรัฐบาลเองก็มีงบเพิ่มเติมให้การกระตุ้นการบริโภคในงบเพิ่มเติมที่จำนวนที่ ๑๑๖,๗๐๐ ล้านบาทแล้วนะครับ แล้วส่วนเรื่องการลงทุนของภาคเอกชน ในเมื่อว่าภาวะเศรษฐกิจที่ถดถอย ปัญหาการเมืองที่สับสนทำให้ความเชื่อมั่นของนักลงทุนไม่มีนะครับ และการส่งออกที่ลดน้อยลง เนื่องจากว่าเศรษฐกิจโลกผลกระทบทำให้การส่งออกลดน้อยลง และส่วนการนำเข้าเราเองก็ยังพึ่งพาการนำเข้าอยู่ อย่างเช่น น้ำมัน ดังนั้นเองการที่ทำให้ จีดีพี โตขึ้นหรือทำให้ จีดีพี ติดลบน้อยลงก็คือการพึ่งพาการลงทุนของภาครัฐ ซึ่งงบประมาณที่ผ่านมานะครับ

งบประมาณ ปี ๒๕๕๒ ที่ตั้งไว้ ๑.๘ ล้านบาทก็มีการขาดทุนถึง ๑ แสนกว่าล้านบาท และมีการเก็บภาษีน้อยกว่าอีกแสนกว่าล้านบาท ประมาณ ๒ แสนล้านบาท ดังนั้นเองนะครับ ผมก็เห็นด้วยในการที่รัฐบาลที่จะกระตุ้นเศรษฐกิจโดยการลงทุนของภาครัฐ เนื่องจากว่าภาคการบริโภคของเอกชน รัฐบาลก็ทำมาแล้วนะครับในงบเพิ่มเติม ภาคการส่งออกก็ลดน้อยลง การลงทุนของเอกชนก็ไม่มีหรือลดน้อยลง ดังนั้นเองการที่จะลงทุนของภาคเอกชนก็ไม่มี ดังนั้นเองภาครัฐจำเป็นนะครับ แต่งบประมาณที่จะขอเพิ่มนั้นหรือขอกรอบการกู้เงินจำนวนเงิน ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทดังกล่าว หรือ ๒,๐๐๐ ล้านเหรียญที่ทางรัฐบาลจะเจรจานั้นนะครับ ก็ขอฝากในการพิจารณาให้อย่างรอบคอบสักเล็กน้อย อย่างที่บอกว่า รัฐบาลเองจะเจรจาแหล่งเงินกู้ ๓ แห่ง คือ ที่ธนาคารโลกก็ดี หรือธนาคารพัฒนาเอเชีย หรือว่า ไจก้า ก็ดี ๓ แห่งนั้นนะครับ ซึ่งจากกรอบแล้วผมขอฝากว่าการกู้นั้นเราไม่ใช่ได้เงินได้เปล่า เราต้องชำระเงินต้นคืนพร้อมดอกเบี้ย ดังนั้นเองเงื่อนไขที่มีอยากจะให้ทางรัฐบาลพิจารณาอย่างรอบคอบว่าเราเองเราไม่ได้ขอเขามาฟรี ๆ เรากู้เงินเราต้องจ่ายดอกเบี้ยพร้อมเงินต้น ดังนั้นเองเงื่อนไขต่างๆ อยากให้รัฐบาลนั้นรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญ และดูว่าเงินนั้นควรจะลงทุนไปทำอะไรที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดนะครับ อย่างที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายหลายอย่างที่ว่าการที่จะกู้เงินนี้เพื่ออะไร เพื่อที่จะทำฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คำว่า เศรษฐกิจเมืองไทย นั้น เศรษฐกิจเมืองไทยนั้นโดยพื้นฐานเราพึ่งพากับเกษตรกรรมนะครับ ----------

เกษตรกรรมจะอยู่ได้อย่างไร อยู่ได้ก็เพราะน้ำ ถ้าตราบใดไม่มีน้ำนะครับเกษตรกรรมอยู่ไม่ได้ ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีน้ำที่ปริมาณมากพอ แต่ประเทศไทยขาดการจัดการน้ำที่ดีนะครับ ผมเชื่อมั่นว่าปริมาณน้ำเรามีเพียงพอ แต่การจัดการน้ำไม่ดี ดังนั้นเองแหล่งน้ำเป็นสิ่งสำคัญ งบประมาณที่มีจำกัดนั้นควรจะเรื่องฟื้นฟูเศรษฐกิจนั้นควรจะไปพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรมให้มีน้ำใช้ ถ้าพื้นที่ใดมีน้ำใช้นะครับจะให้ชาวบ้านมาอพยพอยู่ในเมืองคงไม่จำเป็นนะครับ เพราะว่าเราต้องปรับโครงสร้างเศรษฐกิจว่าอย่าไปพึ่งพาการส่งออกมาก อย่างที่เป็นบทเรียนว่าพอพึ่งพาการส่งออกถึง ๖๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ พอเศรษฐกิจโลกมีปัญหาทำให้ จีดีพี เรามีปัญหาด้วย ซึ่งประเทศไทยนั้นมีความอุดมสมบูรณ์นะครับ น้ำมีอยู่แล้ว เหลือแต่การจัดการน้ำอย่างเดียว ดังนั้นเองไหน ๆ รัฐบาลจะตั้งงบประมาณแล้วควรจะลงทุนทางด้านแหล่งน้ำนะครับ เพื่อให้พี่น้องเกษตรกรมีแหล่งน้ำ มีน้ำใช้ เพื่ออุปโภคบริโภคนะครับ ชาวบ้านนั้นถ้ามีน้ำก็สามารถทำมาค้าขายหรือเพาะปลูกได้

และอีกเรื่องหนึ่ง เรื่องการฟื้นฟูเศรษฐกิจ คือ การท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวนะครับ เป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ลงทุนน้อยที่สุดนะครับ เราเพียงแต่ว่าอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมนะครับ ต่างชาติเขามาเที่ยวมาเที่ยวธรรมชาติของเรา เพียงแต่อนุรักษ์อย่าให้มันเสื่อมโทรมมากกว่านี้นะครับ เป็นการลงทุนที่ถูกที่สุดและรายได้สูงนะครับ ก็ขอฝากเรื่องอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอีกอย่างหนึ่งนะครับ

และอีกเรื่องหนึ่งคือ การพัฒนาโครงการพื้นฐาน ซึ่งท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่านอภิปรายมามากแล้วนะครับ ซึ่งทางรัฐบาลเองก็มีโครงการลงทุนถึง ๑.๔ ล้านล้านบาท ใน ๓ ปีข้างหน้า แต่อย่างที่กราบเรียนแล้วว่างบประมาณที่จำกัดในเงิน ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่รัฐบาลจะกู้เงินในกรอบการกู้เงินนั้นจะทำอะไรนะครับ กราบเรียนว่าถ้าเรามีงบประมาณไม่จำกัดทุกคนอยากจะได้หมด ถนนปลอดฝุ่นก็ได้ ทางมอเตอร์เวย์อยากมีหรือทางรถไฟก็มี แต่ผมมองว่าอย่างเช่น ถนนสายมอเตอร์เวย์ สระบุรี-โคราช ใช้เงินถึง ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ถนนลงทุนเป็นแสน ๆ ล้านบาทเท่าไรก็ไม่พอนะครับ วันนี้กราบเรียนท่านประธาน ซึ่งวันนี้ท่านรัฐมนตรีกระทรวงการคลังก็ดี ท่านรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคม

อยู่ในที่นี้ก็ดี ผมมองว่าถ้ามีเงินไม่จำกัดลงอะไรก็ได้ ลงทั้งหมดที่ขอมา แต่ถ้าเงินจำกัด อยากจะให้ท่านรัฐมนตรีได้ช่วยพิจารณางานระบบราง เพราะระบบรางสร้างมาเกือบ ๑๐๐ ปีแล้ว ขาดการพัฒนานะครับ ล้าหลังกว่าประเทศอื่นเป็นจำนวนมากนะครับ อย่างเช่นในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกผมอยู่จังหวัดปราจีนบุรีมีทางรถไฟสร้างมาก็หลายสิบปีแล้ว ตั้งแต่เกิดมาเห็นทางรถไฟแล้ว แต่กลับด้อยกว่าเดิมนะครับอย่างที่บอกว่า เราส่งสินค้าออกที่ประเทศกัมพูชาได้ดุลการค้าปีหนึ่งหลายหมื่นล้านบาท แต่เราต้องส่งสินค้าทางรถยนต์ ทางรถเทรลเลอร์วันหนึ่งประมาณ ๑๐๐ กว่าเที่ยวหรือ ๒๐๐ เทรลเลอร์นะครับ ส่งไปยังประเทศกัมพูชา ดังนั้นเองต้นทุนการขนส่ง หรือโลจิสติกส์นั้นเราสูง อันนี้คือยกตัวอย่าง นี่คือภาคตะวันออกที่ผมเห็นและอีกหลาย ๆ อย่างนะครับ ถ้าเราเองไม่เคยปรับโครงสร้างการขนส่งนะครับ จะทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น เนื่องจากว่าการขนส่งทางรถยนต์นั้นต้นทุนการขนส่งสูงมากนะครับ แล้วต้องพึ่งพาน้ำมันเป็นจำนวนมาก ดังนั้นเองน้ำมันเราไม่สามารถผลิตเองได้ ต้องนำเข้ามา แต่รถไฟนั้นลงทุนครั้งเดียวนะครับจะทำให้ต้นทุนการผลิต การขนส่งถูกลง และอีกอย่างหนึ่งที่ขอฝากนะครับว่าในกรอบเงินกู้นั้นถ้าเราจะกู้เงินนำมาใช้นะครับ ขอให้พิจารณาเรื่องโครงการที่เป็นโลคัลคอนเทนท์ (Local Content) คือใช้วัสดุในเมืองไทยให้มากที่สุดนะครับ ไม่ใช่ว่ากู้เงินมา ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทนะครับ อาจจะต้องไปเจอเงื่อนไขว่าต้องใช้วัตถุดิบจากต่างประเทศ ใช้ที่ปรึกษาจากต่างประเทศ เงินกู้มาผ่านไปผ่านมา การที่จะกู้เงินนั้นถ้าเราสามารถกู้เม็ดเงินใน ๑ บาท ถ้าสร้างงานนะครับ สร้างงานก็จะทำให้มีผลงานที่เกิดขึ้น มีการอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่สร้างขึ้น จะเพิ่มขีดความสามารถของประเทศได้สูงขึ้น จะนำมาซึ่งผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศชาติที่สูงขึ้นหรือเจริญมั่งคั่งในอนาคต ดังนั้นเองเป็นโอกาสดีแล้วครับที่มีความหวังของประเทศชาติที่จะให้รัฐบาลลงทุน แต่ลงทุนนั้นควรจะเลือกลงทุนที่ก่อให้เกิดรายได้หรือมีประโยชน์สูงสุดของส่วนร่วม แล้วก็การที่จะกู้เงินอย่ารับเงื่อนไขต่างชาติ หรืออย่ารับเงื่อนไขธนาคาร ที่ต้องกู้มาว่าต้องใช้วัตถุดิบจากต่างประเทศ ใช้วิศวกรหรือที่ปรึกษาจากต่างประเทศ----------

วัตถุดิบควรจะหาวัตถุดิบที่ใช้ในเมืองไทย ควรใช้ที่ปรึกษาที่ประเทศไทยนั้นมีความรู้ความสามารถเป็นจำนวนมากแล้ว แล้วก็ขอให้พิจารณาโครงการที่มีความเหมาะสม โครงการที่มีประโยชน์ส่วนใหญ่ของประโยชน์ส่วนรวมประเทศชาติเป็นหลัก ก็ขอฝากนะครับ ในเวลาที่จำกัด ๒๐ นาที ก็ไม่อยากจะรบกวนอะไรมาก ก็ขอฝากทางท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีกระทรวงการคลังและกระทรวงคมนาคมแค่นี้ครับ ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุรพงษ์ครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมได้ศึกษากรอบการเจรจากู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ผมเรียนตรง ๆ ว่าจำเป็นต้องกู้ครับ แต่ผมเป็นห่วงว่าสิ่งที่รัฐบาลนี้ทำนี่กู้ช้าไปครับ กู้ช้าไปเพราะเหตุผลใด ผมอ่านจากเอกสารที่ได้แจกออกมานี่นะครับ แนวนโยบายที่รัฐบาลได้วางไว้จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ ได้มีมติคณะรัฐมนตรีครับ เพื่อแก้ไขและบรรเทาผลกระทบจากวิกฤตการณ์การเงินโลกที่มีต่อระบบเศรษฐกิจไทย ท่านประธานคงจะจำได้ตอนนั้นรัฐบาลชุดนี้แหละครับ โดยท่านอภิสิทธิ์กับท่านกรณ์ มักจะหลงลืมตัวเองบอกว่า เศรษฐกิจจะเติบโตสูงถึง ๒ เปอร์เซ็นต์ วันนี้ข้อมูลหลักฐานต่าง ๆ ที่ท่านได้เขียนไว้ในนี้ว่า จะใช้เงินเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างนั้นอย่างนี้ วันนี้ตัวเลขมันเปลี่ยนไป เมื่อวานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังให้สัมภาษณ์บอกว่า จีดีพี ลบ ๓ เปอร์เซ็นต์ ผมถามว่าท่านกู้เงินมามันจะพอใช้จ่ายไหม ประชาชนจะเดือดร้อนกว่าเดิมไหม สิ่งที่เกิดขึ้นคือท่านมีความหัวดื้อดื้อว่าตัวเลขที่ท่านได้มานั้นเป็นตัวเลขที่ถูกต้อง ท่านประธาน แต่ขณะที่นักวิเคราะห์ต่าง ๆ บอกว่าตัวเลขจะติดลบ เศรษฐกิจจะติดลบ ท่านไม่ฟัง หัวดื้อ แล้ววันนี้มาขออนุมัติที่จะกู้เงิน ที่จริงแล้วในพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ ปี ๒๕๔๘ ที่อยู่ในมือผม มาตรา ๒๒ เขียนไว้ชัดเจนครับท่านประธาน ผมต้องขออนุญาตเท้าความถึงมาตรา ๒๒ ของพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ เขียนไว้ว่า วรรคสองครับ การกู้เงินตาม

วรรคหนึ่งซึ่งกำหนดไว้ร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณประจำปีนั้น ให้กำหนดวัตถุประสงค์ของการใช้เงินอย่างชัดเจน และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี ก็อย่างที่ท่านประธานได้ฟังเมื่อสักครู่นี้เพื่อนสมาชิกได้สอบถามว่า รัฐบาลนี้จะกู้เงินไปทำอะไรให้มันชัดเจน ๒,๐๐๐ ล้านเหรียญ หรือ ๗๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ถ้าท่านประธานได้ฟังการอภิปรายไม่ไว้วางใจที่ผมได้นำเสนอต่อที่ประชุมแห่งนี้ ได้อภิปรายไม่ไว้วางใจเด็กหนุ่ม ๒ คน จะเห็นชัดเจนเลยครับว่า พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ มาตรา ๒๑ นั้น วงเงินไม่พออยู่แล้ว เพราะเราขาดดุลเกิน แถมยังเก็บภาษีเงินได้ไม่เข้าเป้า อันนั้นไม่ต้องพูดถึง แต่มาตรา ๒๒ กู้เป็นเงินต่างประเทศ วันนี้ตัวเลขที่ผมได้รับมาครับ รัฐบาลจะกู้ ๒,๐๐๐ ล้านบาท ก็คือในเอกสารที่มาขอเสนอกรอบวงเงินกู้อันนี้คือ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่เมื่อครั้งที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ไปที่ญี่ปุ่น ได้ตกลงที่จะทำรถไฟ ๓ สาย สายสีแดงอะไรนั่นนะครับ ที่จะกู้เป็นเงินประมาณ ๖๐,๐๐๐ ล้านเยน หรือ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ก็ใช้กรอบวงเงินกู้ตามมาตรา ๒๒ นี่แหละครับ ใช้ไปแล้ว คิดเป็นเงินก็ ๙๐๐ กว่าล้านเหรียญยูเอสดอลลาร์ ในขณะนี้วันนี้เพิ่มมาอีก ๒,๐๐๐ ล้านเหรียญ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ถามว่ากู้ไปแล้วใช้เป็นไหม ประชาชนจะได้รับความสุขสบายไหม ----------

โอบามากู้เงินมหาศาล เขาเริ่มต้นกู้ก่อนเลย แต่ของเรานี่ความรู้สึกช้าครับท่านประธาน ผมไม่ได้ว่าไม่เห็นด้วยกับการกู้นะ ผมว่าท่านกู้ช้าไป เงินท่านใช้ไม่ทันหรอกครับ จะหมุนไปกี่รอบ อย่าง ๒,๐๐๐ บาทที่ออกไปนั้นคนเขาบ่นกัน มันไปไม่ถึงประชาชนที่ยากไร้ คนยากจน คนยากจนในประเทศไทยมี ๒๓ ล้านคนท่านประธาน เกษตรกรที่มีรายได้น้อยไม่เพียงพออีก ๒๔ ล้านคน คนเหล่านี้ไม่ได้รับอานิสงส์จากเงิน ๒,๐๐๐ บาทหรอกครับ ผมกำลังบอกว่ารัฐบาลนี้ทำผิด ยิ่งวันนี้เอากรอบวงเงินกู้มา ๒,๐๐๐ ล้านเหรียญ ถามว่าจะเอาไปทำอะไรก็ไม่ชัดเจน บอกว่าไม่ได้ต้องมาพิจารณาอีกรอบหนึ่ง เอาล่ะ วันนี้จะให้ผ่านไป ๒,๐๐๐ ล้านเหรียญ แต่วันนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นท่านประธานรัฐสภา ก็คือมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญ ฉบับ ๒๕๕๐ นั่นแหละครับ ที่สร้างปัญหาตลอดเวลา ถ้าไม่มีรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ใช้พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ ปี ๒๕๔๘ รัฐบาลทำได้เลย ไม่ต้องมากลับไปกลับมาระหว่างสภากับการจะไปกู้เงิน เพราะกลัวครับ กลัวว่าไปทำสัญญาแล้วจะโดนถอดถอนเหมือนที่อดีตรัฐมนตรีนพดลโดนในมาตรา ๑๙๐ มาตรานี้แหละคือมาตราที่สร้างปัญหา พูดง่าย ๆ สร้างความงี่เง่าให้เกิดขึ้นกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะรัฐมนตรี ผมไม่เห็นด้วยหรอกครับ แทนที่จะได้ดำเนินการกู้หนี้ยืมสินตามกรอบที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งมีบรรทัดฐานเรียบร้อยแล้ว แล้วไปใช้ประโยชน์ได้ทันที ไม่ต้องมารอผ่านสภาอย่างนี้ แล้วรัฐบาลพยายามจะบอกว่าอยากจะให้ประชาชนมีความเป็นอยู่มีปากท้องที่ดี ทำไมไม่ทำเรื่องนี้ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ต้นเดือนล่ะครับ ในเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม มติ ครม. อนุมัติให้กระตุ้นเศรษฐกิจ รู้ว่าปัญหาโลก ปัญหาอเมริกาล่มสลาย ส่งผลกระทบมาถึงประเทศไทย ถามสิครับว่าทำไมเดือนกุมภาพันธ์ไม่รีบทำ รอมาจนถึงจะปลายเดือนมีนาคมอยู่แล้ว แล้วบอกว่าเป็นห่วงพี่น้องประชาชน เกษตรกรได้รับความเดือดร้อน คนจนได้รับความเดือดร้อน เงินจะไม่พอกิน คนตกงานเท่าไร ตัวเลขนี้ยังเก่าไปเลยครับ ล้าสมัยครับ เอาให้ผมมาอ่านตัวเลขเก่า ๆ บอกว่าคนจะตกงาน ๑ ล้านคน ท่านประธาน ทำงานอย่างนี้มันขาดความรอบคอบ วันนี้มันตก ๑ ล้าน ๕ แสนคนแล้วครับ ตัวเลขที่หน่วยงานภาคเศรษฐกิจ หน่วยงานกระทรวงแรงงานต่าง ๆ ให้มา เขาบอกแล้วตัวเลขตกงาน ๑ ล้าน ๕ แสนคน อันนี้ยังเพิ่ง ๑ ล้านคนอยู่ แล้วตัวเลขนี้ที่ผมบอกนี่ครับ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจติดลบนิดเดียว ตัวเลขจริง ๆ ติดลบมากกว่านี้อีก

อันนี้เป็นเอกสารที่ล้าสมัย ถ้าท่านทำงานอย่างนี้ รัฐบาลชุดนี้ทำงานอย่างนี้ ผมว่าประชาชนอดตายแน่นอน อยู่ไม่รอดหรอกครับ โดยเฉพาะคิดอะไรไม่เป็นท่านประธานบอกว่าเมื่อสักครู่นี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกมาว่า กู้ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๕ ทุกรัฐบาลกู้ทั้งนั้น เขากู้มาแต่เขามีปัญญาใช้ อย่างนายกรัฐมนตรีทักษิณกู้เงินมาแต่เขามีปัญญาหาเงิน ผมเคยบอกว่าเด็กหนุ่ม ๒ คนนี้หาเงินไม่เป็น กู้มาแล้วไม่มีปัญญาหาเงินมาใช้จ่าย มาใช้หนี้ ประเทศชาติไม่ล่มจมหรือครับ ผมจะยกตัวอย่างให้ท่านประธานได้ดู นอกจากกู้แล้วนี่นะครับ ไม่มีปัญญาหาเงินมาใช้ ผมเคยอภิปรายท่านว่า จบเมืองนอกมา ไม่มีประสบการณ์ ไม่มีความรู้ มาถึงก็ได้ดิบได้ดีมาทำงานการเมืองคนหนึ่ง อีกคนหนึ่งก็ขายกระดาษ ผมไม่ได้หมายความว่าเด็กที่จบเมืองนอกจะไม่เก่ง เด็กที่จบเมืองนอกลูกคนจนที่มีโอกาสได้ไปเรียนเมืองนอกก็เพราะโครงการหวยบนดินของอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ ที่นำเอากำไรนั่นแหละส่งลูกหลานไทยที่เป็นลูกชาวไร่ชาวนา ได้ไปเรียนถึงเมืองนอก เป็นสิ่งที่ดีครับ เด็กจะได้เปิดหูเปิดตา ไม่เหมือนเด็กหนุ่ม ๒ คนที่ผมอภิปรายท่านว่า เกิดมาบนกองเงินกองทอง ไปเรียนเมืองนอกเมื่อไรคุณพ่อคุณแม่ก็มีเงินจับจ่ายให้ อันนี้คือความแตกต่างครับท่านประธานโดยเฉพาะวันนี้คิดดูสิครับ นอกจากกู้เงินแล้ว ยังมีวิธีการที่จะหาเงิน จะนำเงิน ๑๗,๐๐๐ ล้านบาท ที่หวยบนดินเคยทำกำไรไว้ จะออกเป็นพระราชกำหนดท่านประธาน ----------

ผมถามเถอะครับว่าเงิน ๑๗,๐๐๐ ล้านบาทนั้นเป็นกำไรซึ่งคณะรัฐมนตรีในสมัยพันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ออกหวยบนดินและได้กำไรสะสมไว้ ๑๗,๐๐๐ ล้านบาท วันนี้จะเอาของกลางซึ่ง ครม. ชุดนั้นถูกกล่าวหา ถูกขึ้นศาลคดียังไม่จบสิ้นแต่จะเอาของกลางมาใช้จ่ายเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ผมถามว่าไม่อายเลยหรืออย่างไรครับ ๑๗,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธาน แทนที่จะเอามาทำหวยบนดินด้วยตัวเองนะครับ

ทีนี้ก็มีประเด็นอีก ผมบอกว่าลูกจ้างมืออาชีพ มันไม่ใช่ประสบความสำเร็จทุกคนครับ ผมไม่ได้ดูถูกลูกจ้าง ลูกจ้างดี ๆ ก็มีที่ออกมาเป็นเถ้าแก่แล้วประสบความสำเร็จในการทำมาค้าขายรู้วิธีการค้าขายก็สามารถนำพาประเทศชาติไปได้ แต่ลูกจ้างมืออาชีพที่ไม่มีประสบการณ์ หมายถึงคนบางคน มันจะนำพาประเทศชาติไปไม่ได้ครับท่านประธาน เพราะสร้างหนี้กู้หนี้ยืมสิน และที่สำคัญที่สุดกู้ยังไม่พอ ทำนิสัยฟุ่มเฟือยท่านประธานเห็นไหมครับ วันก่อนท่านนายกรัฐมนตรีแทนที่จะให้คนไทยนิยมใช้กินบริโภคของไทย ท่านไปที่จังหวัดชลบุรีท่านไปซื้อสตาร์บัคส์ (Starbucks) กาแฟของฝรั่งแทนที่จะซื้อเขาช่องหรือยี่ห้อไทยทั้งหลายครับ ไอวี่อะไรนี่เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดี แต่กลับไปซื้อกาแฟสตาร์บัคส์ของฝรั่ง ท่านเห็นภริยาของประธานาธิบดีอเมริกาไหมครับ โอบามา ภริยาท่านไปปลูกสวนครัวหลังทำเนียบขาวเพื่อเป็นตัวอย่างว่าปลูกผักแล้วกินได้ ทำไมผู้นำประเทศไทยถึงไม่เป็นตัวอย่างที่ดี วันนี้ออกสปอต (Spot) โฆษณาว่าจะต้องกินของไทย ใช้ของไทย นิยมไทย สำนักนายกรัฐมนตรีออกมาให้รักชาติ แต่ตัวเองประพฤติอย่างนั้นไปโชว์สตาร์บัคส์ นึกว่าเท่ มีวิปครีม (Whipped Cream) อยู่ข้างบน อ้ายขาว ๆ เขาเรียก วิปครีม อย่างนี้มันเป็นตัวอย่างไหมครับท่านประธาน อันนี้คือความฟุ่มเฟือย

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุรพงษ์ครับ เวลาท่านหมดแล้วนะครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานอย่างนี้ครับ เมื่อสักครู่ผมคุยกับวิปฝ่ายค้าน ประธานวิปฝ่ายค้านเขาให้เวลาผม ที่จริงเราไม่ได้ตกลงกันเรื่อง ๑๐ นาทีนะครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่จะพูดให้

ประเทศชาติให้ประชาชนคนไทยได้ฟังว่ารัฐบาลชุดนี้จะพาความล่มจมให้กับประเทศชาติหรือไม่การกู้หนี้ยืมสิน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เขาให้เวลาท่านเท่าไรครับที่วิปฝ่ายค้าน อีกนิดเดียวนะครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : อีกนิดเดียวผมจะจบแล้วท่านประธานเกือบจะสรุปแล้วครับ กำลังจะชี้ให้สังคมเห็นว่าผมไม่ได้คัดค้านที่ท่านจะกู้หนี้ยืมสิน แต่วันนี้กำลังจะชี้ว่าท่านกู้มาแล้วท่านกู้ล่าช้าเกินไปจะใช้ไม่ทันกาล บ้านเมืองมันจะวิกฤติเศรษฐกิจแล้วล่มจมแล้วผู้นำประเทศยังเป็นตัวอย่างให้คนไทยฟุ่มเฟือย ผมบอกว่า อ้ายแฮมเบอร์เกอร์ (Hamburger) แมคโดนัล (McDonalds) เคเอฟซี (KFC) เคนตักกี้ ฟรายส์ ชิกเกน (Kentucky Fries Chicken) ไม่ควรจะกิน ควรจะกินไก่ทอด ไก่ทอดหาดใหญ่ ไก่ทอดที่ตลาดวโรรส จังหวัดเชียงใหม่กินข้าวเหนียว แทนที่จะไปกินฟูจิอาหารญี่ปุ่นใช่ไหมครับ สเวนเซ่นส์ (Swensens) อย่าไปกิน กินไอศกรีมกะทิ กาแฟไอวี่กินแทนสตาร์บัคส์ มันต้องนิยมไทยครับท่านประธานมันถึงจะไปรอด ผมเป็นห่วงว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านนายกรัฐมนตรีจะนำพาประเทศไปสู่ความล่มจมหายนะ อย่ามาบอกว่า กู้ กู้ กู้ รัฐบาลไหนก็กู้ กู้ กู้ แต่เขามีปัญญาใช้ครับท่านประธาน นายกรัฐมนตรีในอดีตที่ผ่านมาแต่ละคนมีเครดิตนะครับสามารถที่จะพูดเพียงคำเดียวแล้วต่างชาติยอมให้กู้ แล้ววันนี้สิ่งที่เกิดขึ้นเกิดอะไรรู้หรือไม่ครับท่านประธาน ผมขออนุญาตนิดเดียวว่าวันนี้ต่างชาติเขารู้ว่าประเทศไทยไม่ได้เป็นประชาธิปไตยอย่างที่ควรจะเป็น เขาไม่อยากจะคบค้าสมาคมหรอกครับ พูดไปเขาก็ทำพูดดีให้ แต่ลับหลังเขาด่าครับ แล้วเขาก็จะไม่ยอมปล่อยกู้ให้เพราะเขารู้ว่ารัฐบาลนี้อย่างไรก็อยู่ได้ไม่นานท่านประธาน เพราะมันไม่ได้มาจากขบวนการในระบอบประชาธิปไตยที่ถูกต้อง ฝรั่งเขาไม่อยากให้กู้หรอกครับ

(นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ประท้วงครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประท้วงอย่างไครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ท่านประธานปล่อยให้สมาชิกท่านนี้อภิปรายเกินเวลานะครับ แล้วก็นอกเรื่องด้วยนะครับไม่ได้อยู่ในประเด็นแต่อย่างใดนะครับ เลอะเทอะ เลื่อนเปื้อนมากครับ ขอให้ยุติได้แล้วครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาละครับ เชิญ จบแล้วใช่ไหมครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ พอดีเพื่อนสมาชิก อาจารย์มานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ เขายกเวลาให้ผม ๑๐ นาที แต่ผมจะไม่ใช้เวลามาก เพื่อนสมาชิกที่ว่าผมเลอะเทอะนี่ ชีวิตเขาคงไม่เคยทำมาค้าขาย ไม่เข้าใจวิธีการบริหารท่านประธาน ท่านประธานว่าผมเลอะเทอะไหมครับ ผมถามท่านประธานเลย ท่านประธานว่าที่ผมอภิปรายมาเลอะเทอะไหมครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับท่านสุรพงษ์ ท่านได้อีก ๑๐ นาทีจากของท่านมานิตย์

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย ครับ ผมขอเปลี่ยนคำครับ เป็นคำว่า งี่เง่า และ ซื่อบื้อ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนั่งนะครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานต้องให้คนอย่างนี้ถอนคำพูดนะครับ คำว่า งี่เง่า และ ซื่อบื้อ ต้องให้ถอนครับท่านประธาน

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผมยืนยันนะครับ เป็นคำที่ท่านใช้เมื่อสักครู่นะครับ ท่านใช้กับท่านเลขาธิการรัฐสภานะครับว่า ซื่อบื้อ และเมื่อสักครู่นี้ท่านใช้คำว่า งี่เง่า ในสภานี้ครับ ถ้าผมต้องถอน ถามว่าท่านพูดทำไมครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้นะครับ ท่านนั่งลงได้ ท่านสุรพงษ์ ต่อแล้วกันนะครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานต้องให้คนคนนี้ถอนคำว่า งี่เง่า และ ซื่อบื้อ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยนะครับ คำว่า งี่เง่า และ ซื่อบื้อ เป็นคำไม่สุภาพ ท่านต้องถอน

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานจะกรุณาเปิดเทปดูไหมครับว่าท่านผู้อภิปรายพูดเมื่อสักครู่นี้ท่านได้พูดคำนี้ด้วยหรือไม่ครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ผมกำลังพูดประเด็นนี้ ประเด็นคำนี้

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ผมยืนยันครับว่าท่านสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล ท่านพูดคำนี้มาก่อนครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นไรนะครับ อันนี้ประเด็นอยู่ตรงนี้นะครับ ผมวินิจฉัยว่าไม่สุภาพนะครับ ท่านถอนเถอะครับ จะได้จบไปเสียแล้วจะได้ต่อนะครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : แล้วท่านสุรพงษ์จะถอนด้วยไหมครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : อันนั้นผ่านไปแล้วนะครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ผมขอให้ท่านถอนด้วยครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : คืออย่างนี้ เอาประเด็นของท่านก่อน ประเด็น งี่เง่า ซื่อบื้อ ที่ท่านพูดกันนี่ อันนี้ผมวินิจฉัยแล้วว่าเป็นคำไม่สุภาพ ขอให้ท่านถอน

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ถ้าท่านสุรพงษ์ไม่ถอน ผมไม่ถอนครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : คือไม่มีประเด็นเรื่องอันโน้นนะครับ ผมวินิจฉัยว่าขอให้ท่านถอนนะครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ผมถอนให้ท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญท่านสุรพงษ์ต่อ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ขอบคุณครับท่านประธาน

(นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ผมประท้วงต่อครับท่านประธานครับ ผมประท้วงต่อให้ท่านสุรพงษ์ถอนคำว่า งี่เง่า และซื่อบื้อ ที่ท่านพูดครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : คือตอนนั้นมันผ่านไปแล้ว ผมยังไม่ได้อยู่ด้วยนะครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านอยู่ครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนั่งเถอะครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ผมประท้วงต่อครับ ผมใช้สิทธิประท้วงนะครับท่านประธาน ให้ท่านสุรพงษ์ถอนคำว่า งี่เง่า และคำว่า ซื่อบื้อ คำว่า ซื่อบื้อ กล่าวต่อท่านเลขาธิการรัฐสภาเมื่อสักครู่

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ทราบท่านกล่าวคำนั้นหรือเปล่าครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ผมไม่ได้พูดให้บุคคลคนนี้เสียหายครับ ผมไม่ได้พูดให้ ส.ส. คนนี้เสียหาย แต่คนคนนี้กำลังพูดให้ผมเสียหาย ท่านถอนไปน่ะดีแล้วครับท่านประธาน

(นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประท้วงอีกเชิญนะครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดพิษณุโลก ผมขออนุญาตประท้วงท่านผู้กำลังอภิปรายครับ เพราะว่าการใช้วาจาไม่สุภาพตามข้อ ๖๑ นั้นเป็นการกล่าวพาดพิงโดยทั่วไปก็ได้ ดังนั้น แม้ว่าท่านจะพูดกะให้ใครเสียหายหรือไม่ ถ้าเป็นคำที่พวกเราสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติฟังแล้วว่าไม่สุภาพ ต้องถอนครับท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุรพงษ์ท่านกล่าวคำนั้นหรือเปล่าครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธาน ผมไม่ได้พูดตอนที่ผมอภิปรายนี้เลยนะครับ ไม่ได้พูดเลยนะครับ คำว่าซื่อบื้อ หรือ งี่เง่า ท่านประธาน เหตุการณ์นี้มันเกิดไปนานแล้วครับ ท่านฝันไปหรือเปล่า

(นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผม อรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วนจากจังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ผมได้ยินคำพูดนี้เช่นเดียวกับ ส.ส. ผู้ทรงเกียรติอีกหลายท่าน ท่านพูดจริง ๆ ครับ และผมขอประท้วงท่านประธาน ท่านต้องควบคุมการอภิปรายให้อยู่ในประเด็นไม่ซ้ำซาก วกวน หรือเสียดสี ท่านสุรพงษ์ท่านใช้เวลาส่วนใหญ่อย่างไร้ประโยชน์จากการเสียดสีกล่าวร้ายครับ ท่านไม่ยอมขึ้นจากหล่มเก่า ๆ นั้นเสียที ไม่ยอมเดินไปข้างหน้าเสียทีครับ ติดหล่มอยู่อย่างนั้นเท่านั้นเองครับ ท่านต้องควบคุมการประชุมให้ได้เวลาที่เหมาะสมจริง ๆ ครับ ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ท่านสุรพงษ์นะครับ ถ้าท่านพูดก็ขอให้ท่านถอนเถอะนะครับ ไม่มีอะไร ท่านถอนไปเถอะ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ผมไม่ได้พูด ตอนไหนครับท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวก็จะยุ่งมาเปิดเทปอีกอะไรอีก

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : เปิดเทปเลยแล้วกันนะครับท่านประธาน ผมขอให้ทางฝ่ายเลขาเปิดเทปแล้วกันครับ พิสูจน์กันเลยครับว่าคนบางคนจะพูดจริงหรือพูดไม่จริงอย่างไร แล้วเราจะเชื่อถือเขาหรือไม่

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ก็ตอนนั้นที่ผมพูด ทำไมไม่ประท้วงท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้แล้วกันนะครับ ท่านนั่งลงก่อน เดี๋ยวให้ผมวินิจฉัยทีละคนนะครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : เดี๋ยวผมประท้วงย้อนหลังดีไหมครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุรพงษ์ ท่านไม่มีอะไรหรอกนะครับ ถอนไปเถอะ ไม่มีอะไรนะครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ไม่ครับท่านประธาน มันคนละต่างกรรมต่างวาระเลยครับ เป็นสภาผู้แทนราษฎรกี่สมัยครับท่าน ถึงไปให้ประท้วงย้อนหลัง อย่างนั้นผมก็ประท้วงย้อนหลังเมื่อปีที่แล้วก็ได้นะครับ มันไม่ถูกท่านประธาน ข้อบังคับมันมีครับ ถ้าจะประท้วงก็ประท้วงทันที อย่างนี้ผมไม่ว่า ถ้าผมพูดจาไม่สุภาพก็ไม่ว่า ประท้วงได้ผมก็จะถอน แต่อันนี้เหตุการณ์มันต่างกรรมต่างวาระกันท่านประธาน ทำไมไม่ประท้วงตอนที่ผมพูดล่ะครับ แน่จริงก็ต้องประท้วงตอนนั้นสิครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ เอาเถอะครับท่านสุรพงษ์ครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผมพยายามรักษามารยาทนะครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : นะครับ ท่านสุรพงษ์ ท่านถอนไปเถอะ ไม่มีอะไรหรอก และเดี๋ยวท่านอภิปรายต่อไปเถอะนะครับ ไม่มีอะไรหรอก เชิญนะครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ มันคนละต่างกรรมต่างวาระ ผมถอนไม่ได้ เพราะว่าไปพูดตอนไหนเวลาไหนจะให้ถอนตอนกี่โมง ตีสี่หรือครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : มิได้ ในเมื่อท่านพูดนะครับ แล้วก็มีคนประท้วงนะครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ไม่ได้ท่านประธาน เขาทำไมไม่ประท้วงตอนที่ผมพูดทันทีละครับ ทำไมประท้วงย้อนหลังอย่างนั้นผมก็ประท้วงเขาย้อนหลังสิครับ ไม่ได้ท่านประธาน

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ตกลงเขาจะถอนไหมครับ ท่านครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ผมเกิดมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาแห่งนี้ ไม่เคยเกิดขึ้นอย่างนี้เลยครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุรพงษ์นะครับ ผมขอนะครับ ก็ทำอย่างเดียวกันนะครับ ท่านถอนไปเถอะนะครับ แล้วท่านไปพูดต่อได้นะครับ เอาเถอะนะครับ ถอนเถอะนะครับ เชิญท่านนั่งลงก่อนนะครับ ท่านต้องนั่งท่านสุรพงษ์เชิญครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธาน ผมเองนี่นะครับ ก็ไม่รู้ว่าบรรทัดฐานของรัฐสภานี้เป็นอย่างไร ในวุฒิสภาจะเป็นอย่างไร ผมก็ไม่รู้ แต่ในสภาผู้แทนราษฎรไม่เคยมีนะครับ ยกมือให้ถอนคำพูดในอดีตมันไม่เคยมีท่านประธาน มันปฏิบัติไม่ได้ครับ ผมไม่อยากจะดื้อนะครับ แต่มันไม่ใช่ครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : คืออย่างนี้นะครับ ท่านสุรพงษ์นะครับ มันก็อยู่ในการอภิปรายวันนี้ และเกี่ยวเนื่องติดพันกันอยู่แล้ว ท่านถอนเถอะครับ ท่านสุรพงษ์ครับ ผมขอร้อง แล้วทุกอย่างก็จะได้ประชุมต่อกันไปได้นะครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ผมไม่ถอนนะครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ถ้าไม่ถอน ผมว่าให้ออกจากห้องประชุมไปเลยนะครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ผมว่าผมพูดในสิ่งที่ถูกต้อง และยิ่งมาบอกว่าผมมาอภิปรายกวน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ประเด็นวกวนยังไม่วกวนอะไรหรอกครับ แต่ถ้อยคำอันนั้นนะครับ ท่านต้องถอนนะครับท่านสุรพงษ์ เพราะต้องใช้มาตรฐานเดียวกันนะครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานเอาอย่างนี้ครับ ถ้าท่านว่าผมพูดว่างี่เง่า พูดอย่างไรครับว่างี่เง่า ประโยคตอนไหนที่ผมอภิปราย ผมอธิบายความ

(นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : มีหลายคนประท้วงแล้วครับ เดี๋ยวเอาประเด็นแรกก่อนนะครับ ประเด็นแรกท่านสุรพงษ์ก่อนแล้วกันนะครับ ท่านถอนนะครับ ผมขอร้องให้ถอนนะครับ

(นางสาวอรุณี ชำนาญยา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพะเยา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นางสาวอรุณี ชำนาญยา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พะเยา) : ท่านประธานขออนุญาตประท้วงค่ะ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ถอนอะไรครับท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ถอนคำพูดที่บอกว่า งี่เง่าอะไรนั่นนะครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานต้องดูประโยคที่ผมพูดก่อน ผมหมายถึงอะไร ท่านประธานลองไปรีไวนด์ (Rewind) หรือกรอเทปดูสิครับว่าผมพูดว่าอะไร

(นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ที่ท่านพูดนะครับ คำคำนี้ที่ท่านพูดในสภาเป็นคำที่ไม่สุภาพนะครับ อย่าเสียเวลาในการมาเปิดเทปอะไรเลยนะครับ

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ถ้าไม่ถอนคำพูด ฉะนั้นสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านนั้นต้องกระทำตาม ไม่อย่างนั้นก็ต้องออกจากห้องประชุม ท่านครับ ขึ้นจากหล่มเถอะครับ อย่าไปติดอยู่ในหล่มเลยครับ จะได้เดินหน้าอภิปรายสาระกันต่อไป อย่าไปติดอยู่ในหล่มเก่า ๆ มานานนับปีแล้วครับ เดินหน้าต่อไป

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : คืออย่างนี้นะครับ ผมก็อยากให้ท่านได้อภิปรายต่อ เพราะท่านมีเวลาต่อนะครับ ท่านสุรพงษ์ ผมขอร้องนะครับ

(นางสาวอรุณี ชำนาญยา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพะเยา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นางสาวอรุณี ชำนาญยา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พะเยา) : ท่านประธานขออนุญาตประท้วงค่ะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอรุณีประท้วงอะไรครับ

นางสาวอรุณี ชำนาญยา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พะเยา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน อรุณี ชำนาญยา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพะเยา พรรคเพื่อไทย ขออนุญาตประท้วงคำวินิจฉัยของท่านประธานค่ะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประท้วงคำวินิจฉัยผมไม่ได้หรอกนะครับ เพราะข้อบังคับบอกว่า คำวินิจฉัยผมเป็นที่สุดอยู่แล้วนะครับ เชิญท่านนั่งนะครับ เชิญท่านนั่ง ท่านสุรพงษ์เป็นอย่างไรครับจะได้ดำเนินการต่อนะครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานผมเองอยากจะฟังประโยคที่ผมว่านั้นมันเป็นการพูดต่อเนื่องหรือไม่ เดี๋ยวไปถอนคำพูดแล้วความหมายมันหายหมด ผมแก้ไขคำพูดของผมให้ครบประโยคไม่ได้ท่านประธาน บันทึกมันจะขาดหายไปครับ ท่านต้องเอาข้อมูลตรงนั้นมา เอาคำพูดตรงนั้นมาแล้วผมจะถอนให้ เพราะไม่อย่างนั้นคำพูดตรงนั้นผมจะเปลี่ยนคำพูดเพื่อให้ประโยคมันสมบูรณ์ไม่ได้ท่านประธาน ท่านประธานเรียนภาษาไทยนะครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้เดี๋ยวจะให้เจ้าหน้าที่เอาเทปให้ฟัง

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : เอามาดูครับท่านประธาน ผมอยากจะดูประโยคสมบูรณ์ครับ แล้วผมจะได้เปลี่ยนคำว่างี่เง่า เป็นอะไรสักอย่างหนึ่งก็ได้

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ได้ ได้ ถ้าท่านอยากจะเอาอย่างนั้น

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานได้วินิจฉัยแล้วนะครับว่าต้องถอน ถ้าสมมุติไม่ถอนก็ออกจากห้องประชุม

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวอย่างนี้นะครับ ถอนเขาจะถอนอยู่แล้ว แต่ขอจะฟังว่าเป็นอย่างไร เพื่อจะถอนเป็นอะไรนะครับ เชิญท่านนั่งนะครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ผมหาทางออกให้ท่านจะได้ไม่เสียเวลา ผมขอเปลี่ยนคำว่า งี่เง่า เป็น ไม่เข้าท่า โอ.เค. ไหมครับ ถอนคำว่า งี่เง่า แต่เปลี่ยนเป็นว่า ไม่เข้าท่า

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ได้

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ไม่น่าเกลียดนะครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ สรุปว่าสมาชิกท่านนี้พูดคำนี้จริงแล้ว

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เขาถอนแล้วเอาอย่างนี้ เขาถอนแล้วอย่างไร เปลี่ยนเป็น ไม่เข้าท่า แล้ว เอาละ ผมวินิจฉัยแล้วนะครับ เชิญท่านต่อนะครับ เชิญท่านต่อ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธาน ขอบคุณท่านประธานที่จริงแล้วผมไม่อยากให้เสียเวลาแค่นั้นเอง ผมพูดไว้ในที่เข้าใจว่าสมมุติว่า ผมพูดคำว่า งี่เง่า ก็เปลี่ยนเป็นคำว่า ไม่เข้าท่า เพื่อให้เวลามันกระชับขึ้นนะครับ ผมขออนุญาตอภิปรายต่อท่านประธาน สิ่งที่ผมเป็นห่วงที่สุดคือเรื่องจีดีพี ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกมาให้สัมภาษณ์ว่ายอมรับว่า จีดีพีของประเทศไทยอาจจะลบ ๘–๙ แต่เนื่องจากมีการกระตุ้นเศรษฐกิจขึ้นมาท่านก็เห็นว่าน่าจะลบ ๓ คือวันนี้ยอมรับความจริงว่าเศรษฐกิจนี้มันถดถอยแน่นอนท่านประธาน แต่ที่ผมเป็นห่วงที่สุดคือว่า เมื่อท่านบริหารบ้านเมืองไปจนจบแล้วท่านมายอมรับต่อสังคมว่าทั้งหมดที่ท่านกู้มาท่านไม่มีปัญญาใช้หนี้ อันนี้แหละครับเป็นสิ่งที่พี่น้องประชาชนคนไทยรวมทั้งตัวพวกผมในฐานะที่เป็นพรรคฝ่ายค้านดูแลรัฐบาลไม่ให้กู้เงินเกินตัวจนหนี้สินล้นพ้นตัวไม่มีปัญหาใช้เงินคืนให้กับเจ้าของเงินกู้ได้ อันนี้เป็นอันตรายอย่างยิ่ง และที่สำคัญที่สุดคนยากคนจนที่อยู่ในชนบทไม่ได้รับการเหลียวแลและอย่างงบประมาณที่ท่านบอกว่าจะเอามาใช้ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยเขียนวัตถุประสงค์การกู้เงินไว้ค่อนข้างที่จะกว้างกว้างมาก ๆ เลยครับ ผมไม่อยากจะอ่านให้เสียเวลานะครับ กรอบวัตถุประสงค์ของการ

กู้เงินจำนวนนี้และที่สำคัญที่สุดท่านประธานลองดูครับ ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับเขาเขียนไว้ข้อ ๖.๑ รัฐบาลสามารถกู้เงินต่างประเทศจากแหล่งเงินกู้ทางการที่ประเทศไทยเป็นสมาชิก ซึ่งจะมีต้นทุนและเงื่อนไขการกู้เงินที่ดีกว่าการกู้เงินจากตลาดการเงินระหว่างประเทศ อันนี้ไม่ค่อยติดใจเท่าไรนะครับ แต่ข้อ ๖.๒ รัฐบาลมีแหล่งเงินทุนสำรองไว้เพื่อรองรับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความไม่แน่นอนสูง อันนี้สิครับอันตราย เพราะอะไร เพราะรัฐบาลนี้ไม่รู้ตัวว่าตัวเองกำลังต่อสู้กับวิกฤติเศรษฐกิจโลกโดยเฉพาะการปิดสนามบินส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นอย่างมาก การส่งออกเสียหาย ภาคธุรกิจโรงแรมเสียหายก็เพราะการปิดสนามบินนี้ล่ะครับ มันเป็นผลกระทบบวกเข้าไปกับภาวะเศรษฐกิจโลก อันนี้ถ้าไม่รู้ตัวและยังไม่ตระหนักผมว่าบ้านเมืองนี้จะสู่หายนะ ----------

โดยเฉพาะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เมื่อสักครู่เพื่อนสมาชิกลุกขึ้นมาถามท่านว่าท่านจะกู้เพื่อใช้อะไร ท่านบอกท่านยังบอกไม่ได้ และจะต้องนำเสนอในสภาแห่งนี้อีกครั้งหนึ่ง ความกล้าหาญมันหมดไปเพราะอะไรท่านประธาน เพราะว่ามาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญนี้แหละครับ ทำให้รัฐบาลไม่กล้าที่จะตัดสินใจในการที่จะกู้เงินเพื่อไปกระตุ้นเศรษฐกิจหรือไปพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ผมอยากให้เพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ทุกคนครับ ทั้งวุฒิสมาชิก ทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คงจะได้เห็นละครับว่ามาตรา ๑๙๐ นั้นถ้าใช้ถูก ใช้ในช่วงที่เหมาะสมมันก็ได้ประโยชน์ แต่ใช้ไปแล้วทำให้บ้านเมืองเสียหาย ทำให้การตัดสินใจล่าช้ามันก็ไร้ประโยชน์ท่านประธาน อันนี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้น เพราะมาตรา ๑๙๐ เขียนโดยบุคคลที่ไม่มีความรู้ในระบอบประชาธิปไตยในการบริหารประเทศชาติบ้านเมือง เขียนในกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งซึ่งผมเองก็รับไม่ได้ ผมต้องยอมรับตรง ๆ ว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ผมไม่รับครับ เพราะมันมีประเด็นมากมายที่มีปัญหา เราต้องพูดความจริง ถ้าเราสามารถแก้ไขมาตรานี้ประเทศชาติจะได้ประโยชน์ รัฐบาลจะได้ทำงานได้คล่องตัวขึ้น แต่ต้องเป็นรัฐบาลที่มีความรู้ มีประสบการณ์ กล้าตัดสินใจและนำพาประเทศไปได้รอด ถ้าจะลอกเลียนแบบนโยบายประชานิยม กระตุ้นเศรษฐกิจอย่างไรก็แล้วแต่ ก็ต้องเข้าใจในวิธีการที่จะทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง วันนี้คนยากคนจนเขาฝาก เขาเป็นห่วง ชาวนา เกษตรกรเป็นห่วง ผู้ใช้น้ำมันเป็นห่วง เพราะว่าวันนี้น้ำมันเราไม่ได้ลดลง สินค้าอุปโภคบริโภคก็ไม่ยอมลดราคาลง มาม่าขึ้นมาซองหนึ่ง ๖ บาท วันนี้ก็ยังซองหนึ่ง ๖ บาท แต่ขายไม่ได้เพราะคนไม่มีกำลังซื้อ ประชาชนเดือดร้อนครับ ผมอยากจะฝากท่านประธานฝากไปถึงคณะรัฐมนตรี ฝากไปถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ฝากไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีอย่าไปกินสตาร์บัคส์โชว์ประชาชนเลยครับ สงสารประชาชน ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวก่อนที่จะเชิญท่านพิเชษฐ ผมอ่านคิวต่อไปนะครับ หลังจากท่านพิเชษฐแล้วก็คือท่านอโณทัย ท่านสุชาติ ท่านวรศุลี ท่านตวง และท่านประกิตนะครับ เชิญท่านพิเชษฐครับ ประเกียรตินะครับขอโทษครับ เชิญท่าน

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดกระบี่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ตั้งแต่มีรัฐสภาชุดนี้ผมยังไม่เคยพูดในรัฐสภามาก่อน เพราะผมทราบดีว่าเวลาที่นี่มีค่าสมควรแก่เพื่อนสมาชิกผู้อื่นนำเสนอสิ่งที่เป็นประโยชน์มากกว่าที่ผมมี แต่ผมตั้งใจอย่างยิ่งว่าผมจะพูดเรื่องของวันนี้คือกรอบการเจรจาเงินกู้เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ตั้งใจไว้หลายเรื่องครับ ท่านประธานครับ ว่าที่จะต้องพูดในที่ประชุมรัฐสภาเพื่อความเข้าใจชัดเจนทั้งในสภาและบุคคลภายนอกด้วย แต่พอจะพูดจริง ๆ ก็เจอกติกาว่าเอาเวลามาแจกกันคนละ ๑๐ นาที ท่านประธานครับ ๑๐ นาทีนั่นน่ะ ถ้าไร้สาระ นาทีเดียวมันก็น่าเสียดาย ก็มากเกินไป แต่ถ้าสิ่งที่จะเป็นสาระควรแก่การพูดมันก็น้อยไปสักนิดหนึ่ง พอดีดอกเตอร์รัชดา ธนาดิเรก ผู้ที่จะพูดต่อไปในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ก็สละเวลาให้ผมอีก ๑๐ นาที อย่างไรก็ตามถ้าท่านประธานเห็นว่าสิ่งที่ผมจะนำเสนอต่อไปนี้เป็นสาระประโยชน์ก็กรุณายืดเวลาให้ผม แต่ถ้าท่านประธานเห็นว่าไร้สาระหรือไม่มีประโยชน์ ท่านประธานก็กรุณาหยุดผมได้ทันทีนะครับ ท่านประธานครับ ผมเรียนท่านประธานในเบื้องแรกผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังซึ่งก็คนบ้านเดียวกัน ด้วยความเป็นห่วงด้วยความเข้าใจ ผมเคยประสบภาวะวิกฤติที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังขณะนี้เจออยู่แล้ว ผมเข้าไปอยู่ที่กระทรวงการคลังเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๓๕ ไปรับภาวะเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ รสช. และสงครามอ่าวเปอร์เซีย ๒-๓ ปีเราทุกข์ทรมานมากกว่าที่จะแก้ไขปัญหาภาระต่าง ๆ ----------

ผมเข้าไปกระทรวงการคลังครั้งที่ ๒ ไปรับวิกฤติต้มยำกุ้งเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๐ และวันนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและคณะเข้าไปกระทรวงการคลังเพื่อรับวิกฤติแฮมเบอร์เกอร์ตามที่เขาว่า ซึ่งกล่าวขานกันว่าน่าจะรุนแรงเสียกว่าอีก แต่เรียนว่าทั้ง ๓ ครั้งที่ผมพูดถึง ช่วงฤดูกาลเดียวกันทั้งนั้นเลยครับ เดือนกันยายน เดือนพฤศจิกายน และเดือนธันวาคม คือช่วงไตรมาสสุดท้ายของปีปฏิทินหรือไตรมาสแรกของปีงบประมาณ ผมพบมาแล้วว่า ผมจะต้องเจออะไรในเดือนธันวาคม เดือนมกราคม เดือนกุมภาพันธ์ เดือนมีนาคม และเดือนเมษายนตามลำดับ ก็เรียนว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะต้องเจอสิ่งที่หนัก ๆ อีกเยอะ หลายเรื่องมันก็อาจจะร้ายแรงกว่าที่ท่านคิด หลายเรื่องมันก็ไม่ได้คาดหมายมาก่อน อาศัยปัจจัยหลาย ๆ เรื่องแต่ก็เรียนว่าพวกเราทุกคนก็เอาใจช่วยกระทรวงการคลัง แต่สิ่งที่ผมมาพูดด้วยความวิตกก็คือว่าท่านไม่ได้ทำงบประมาณปี ๒๕๕๒ งบประมาณปี ๒๕๕๒ เป็นงบประมาณที่ตั้งมาตั้งแต่สมัยท่านนายกรัฐมนตรี ประทานโทษ สมัคร สุนทรเวช นะครับ ในงบประมาณปีดังกล่าวนั้น ๑,๘๓๕,๐๐๐ บาท ได้ตั้งงบขาดดุลไว้ถึง ๒๔๙,๕๐๐ ล้านบาท หรือเท่ากับ ๒๕๐,๐๐๐ ล้านบาท จริง ๆ แล้วสิ่งที่ท่านนำเสนอวันนี้เป็นสิ่งที่รัฐบาลต้องปฏิบัติมาตั้งแต่เดือนกันยายน เดือนตุลาคม เดือนพฤศจิกายน แต่บังเอิญว่าเดือนตุลาคม เดือนพฤศจิกายน รัฐบาลท่านสมัครและรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีสมชายก็ประสบวิกฤติต่าง ๆ เรื่องนี้ก็ยังไม่ได้ทำ มันก็ช้ามาตลอด การที่จะต้องกู้เงินในประเทศหรือต่างประเทศมันต้องทำตั้งแต่ตอนนี้แล้ว บังเอิญว่าท่านเข้าไปเมื่อเดือนธันวาคม ท่านก็มาเจอสิ่งเหล่านี้ เข้าไปเดือนธันวาคม ท่านก็มาเจอกับการประชุมอาเซียน ซัมมิท (ASEAN SUMMIT) แล้วก็เจอกับอภิปรายไม่ไว้วางใจ วันนี้เพิ่งจะเริ่มต้นนับหนึ่ง จริง ๆ แล้วเรื่องนี้กู้เงินช้าไปประมาณ ๓ เดือนครับ ควรที่จะเป็นเรื่องที่ทำตั้งแต่เมื่อ ๓ เดือนที่แล้ว นี่คือปัญหาใหญ่ อีกส่วนหนึ่งที่จะกระทบกับท่านในวันข้างหน้า ผมเรียนท่านรัฐมนตรีด้วยความเป็นห่วงว่า โดยงบประจำปีขาดดุลไปประมาณ ๒๔๙,๕๐๐ ล้านบาท หรือ ๒๕๐,๐๐๐ ล้านบาทแล้ว เรายังมีงบกลางปีอีก ๑๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ซึ่งเป็นงบขาดดุลเสีย ๙๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท หรือประมาณ ๑ แสนล้านบาท รวมแล้วตรงนี้ก็ประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ผมเรียนท่านรัฐมนตรีว่า ผมเป็นห่วงเรื่องการจัดเก็บนะครับ

ไม่ใช่ความผิดของท่านเลย ผมเป็นห่วงเรื่องการจัดเก็บในไตรมาสสุดท้ายของปีปฏิทินปีที่แล้ว เข้ามาใหม่ ๆ ท่านยังอุ่นใจว่า ณ สิ้นปี ท่านมีเงินคงคลังอยู่ถึง ๒๒๙,๐๐๐ ล้านบาท แต่ผมเรียนท่านว่าไปดูดี ๆ นะครับ ท่านเข้ามาเมื่อสิ้นปี สิ้นปีปฏิทิน แต่ ๒๒๙,๐๐๐ ล้านบาท คือ ณ วันสิ้นปีงบประมาณคือ ๓๐ กันยายน แต่ก็ปรากฏว่า ๓๐ กันยายน ๒๒๙,๐๐๐ ล้านบาท ณ ๓๑ ธันวาคม มันเหลือแค่ ๕๒,๐๐๐ ล้านบาท หายไป ๑๗๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท นั่นเป็นสิ่งที่ท่านอาจจะไม่ได้คาดหมายหรือคาดคิดมาก่อน ๑๗๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทที่หายไปเป็นปัญหาอะไรหรือครับ กู้เงินก็ช้า เงินตรงนี้มันก็หายไป เงินกู้ในประเทศ ต่างประเทศก็ไม่ได้ทำ สุดท้ายก็เอาเงินคงคลังนี่ละครับไปหมุนในขณะที่ขาดดุลเงินสด อย่างไรก็ตาม เงินคงคลังหายไป ๑๗๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เมื่อท่านเข้ามา ท่านมาเหลือทุนอยู่เพียงแค่ ๕๒,๐๐๐ ล้านบาทนะครับ และภาวะการจัดเก็บงบประมาณ ผมก็เตือนตลอดเวลาว่า ระวังนะครับ ผมเจอมาแล้ว เดือนมกราคม เดือนกุมภาพันธ์ เดือนมีนาคม เดือนเมษายน เป็นอย่างไร แต่ว่ากระทรวงการคลังก็เคยหวังว่า เราจะขาดดุลงบประมาณสุดท้ายก็ยังพูดถึงตัวเลข ๑.๑–๑.๓ ผมบอกไม่ใช่นะครับ ตัวเลขผมคิดว่าไม่ต่ำกว่า ๒ แสนล้านบาท แต่สุดท้ายก็ปรากฏว่าเฉพาะไตรมาสแรกของปีปฏิทินที่แล้วขาดดุลไปถึงเกือบ ๙๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เกือบ ๑ แสนล้านบาท จนกระทั่งถึงปัจจุบันนะครับ สิ่งที่ท่านจะประสบต่อไปนี้ก็คือว่างบประมาณขาดดุล ๒๕๐,๐๐๐ ล้านบาท บวก ๑ แสนล้านบาท บวกด้วยอีกประมาณ ๒ แสนล้านบาท ต้องขาดดุลไปถึง ๕๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ๕๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ทั้งหมดต้องกู้ทั้งนั้นละครับ และท่านจะทำงบประมาณปี ๒๕๕๓ ท่านกะว่า จะขาดดุลอีกประมาณ ๓๙๐,๐๐๐ ล้านบาท ทั้งหมดนี้ขาดทุนรวมแล้วเกือบ ๑ ล้านล้านบาทนะครับ ยังไม่คิดสิ่งที่จะขาดดุลด้วยการรายได้ที่จะขาดในปี ๒๕๕๓ เพราะปีนี้ที่หายไปเป็นผลของปี ๒๕๕๑ มาปรากฏปี ๒๕๕๒ ปี ๒๕๕๒ ร้ายแรงกว่าปี ๒๕๕๑ ----------

มันจะส่งผลการจัดเก็บในปี ๒๕๕๓ ซึ่งล้วนแล้วเป็นสิ่งที่จะต้องประสบอย่างรุนแรง ในภาวะเช่นนี้รัฐบาลต้องทำอย่างไรครับ แน่นอนครับ อย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีพูด ๓ ทางเลือก ขายสมบัติชาติ กู้เงิน หรือขึ้นภาษี ท่านคงจะทราบว่าเรื่องขึ้นภาษีแทบจะเป็นไปไม่ได้เลย ในภาวะวิกฤติขณะนี้ฐานภาษีของประเทศชาติกำลังจะพังหมด และการที่จะสรรหาแต่ละตัวมาเพิ่มภาษี ถ้าทางภาคปฏิบัติจริง ๆ ท่านจะยากอย่างยิ่งเลย ขายสมบัติชาติ แน่นอนคือขายหุ้นของกระทรวงการคลังในรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ หรือขายรัฐวิสาหกิจซึ่งแปรรูป ซึ่งก็ทำไม่ได้ ท่านมีอย่างเดียวคือท่านต้องกู้เงิน ต้องกู้อะไรเกิดขึ้นท่านต้องกู้ แต่ก็เรียนว่าทั้งหมดนี้มันช้าไปประมาณ ๓ เดือน อย่างแรกก็ตาม ผมดูกรอบของท่านทั้งหมดนี้นะครับ ท่านก็พูดถึงว่าสำหรับธนาคารโลกที่จะขอความเห็นชอบจะมีการนำเสนอรัฐสภาในเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน วันนี้ถ้าจบวันนี้ได้ท่านได้เวลาไปแล้ว ๑ เดือน คือจบในเดือนมีนาคม ไม่ต้องค้างในเดือนเมษายน กรอบต่อไปธนาคารโลกในเดือนพฤษภาคม ที่จะนำเสนอรัฐบาลเดือนพฤษภาคมถึงเดือนมิถุนายน ผมเชื่อว่าเร็วขึ้นได้อีก ๑ เดือน รวมทั้งของทางเจบิก (JBIC) ก็ตาม เพราะถ้าเป็นกรอบเดิมนี้ท่านกว่าจะได้ใช้เงินบาทแรกนะครับ สิ้นเดือนมิถุนายนไปแล้วมันจะไม่ทันกาลหรอกครับ กว่ากระทรวงการคลังจะได้เซ็นสัญญา เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมจะฝากท่านก็คือว่ากรอบเวลาท่านต้องเลื่อนเร็วขึ้นอย่างน้อย ๑ เดือน เช่น วันนี้เข้ารัฐสภาตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงสิ้นเดือนเมษายน วันนี้เดือนมีนาคมจบแล้ว เดือนเมษายน ๑ เดือนท่านจะดำเนินการได้ กรอบที่จะกู้กับธนาคารโลกหรือจาก เอดีบี หรือจาก ไจก้า ก็ตามมันล้วนแล้วแต่เร่ง ๑ เดือน ท่านต้องทำให้เร็วกว่าเดิม

ประการที่จะต้องเสนอแนะต่อไปคือว่า ท่านคงไม่ต้องเจรจารอ เวิลด์ แบงก์ เสร็จ ถึงจะมาเริ่ม เอดีบี ถึงจะมาเริ่ม ไจก้า ท่านต้องหาทางที่ทำคู่ขนานครับ ทำอย่างไร คณะเจรจาทั้งเวิลด์ แบงก์ ทั้ง ไจก้า ทั้ง เอดีบี ไปพร้อมกันเลย เพราะอย่างน้อยที่สุดผมเชื่อว่าท่านจะต้องได้เงินเข้ามาจากธนาคารโลก ไม่ใช่แค่นี้หรอกครับ มันยังต้องมีงานอื่นที่จะต้องกู้ และต่อไปนี้ท่านจะต้องถูกจุดกระแสเรื่องกู้เงินต่อต้านท่านตลอดเวลา แต่ท่านต้องมั่นคงในการที่จะต้องทำสิ่งที่ควรจะทำ การกู้เงินไม่ใช่ความผิดหรอกครับ ในภาวะอย่างนี้ประเทศไหนก็ต้องกู้ ใครเข้ามาก็ต้องกู้ แต่จะทำอย่างไรให้เงินเข้ามา

ทันกาลและใช้เงินให้เป็นประโยชน์มากที่สุด ส่วนนี้ที่ผมจะฝากท่านคือท่านต้องเร่งเวลาขึ้นมามากกว่าเดิม

ประการที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมฝากท่านประธานไปที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็คือว่าในกรอบการเจรจานี้ ผมเชื่อว่าพันธะมีครับ พันธะที่จะผูกมัดผู้กู้ เช่นว่าจะต้องใช้วัสดุของเขา จะต้องใช้บริษัทก่อสร้างของเขา หรือความผูกพันจากบริษัทที่จะกู้จากประเทศญี่ปุ่นหลายเรื่อง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโชคดีกว่าพวกผมเมื่อปี ๒๕๔๐ ครับ พวกผมปี ๒๕๔๐ เข้ามาขณะที่มีพันธะ ไอเอ็มเอฟ ที่รัฐบาลก่อนนั้นในหนังสือแสดงเจตจำนง ฉบับที่ ๑ ฉบับที่ ๒ ที่ทำขึ้นมาแล้วพันคอแทบจะดิ้นไม่หลุดเลย พวกผมต้องพยายามปลอดภาระ ไอเอ็มเอฟ ในพันธะฉบับที่ ๑ ฉบับที่ ๒ จนประเทศชาติรอดตายในพันธะฉบับที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แต่ท่านประธานไม่มีในพันธะเหล่านี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไม่มี สิ่งที่ผมจะเตือนท่านก็คือว่ากรอบการเจรจาในการกู้เงินทั้งหมดต้องระวังกรอบพันธะที่จะผูกมัดเราในฐานะผู้ให้กู้จากทางญี่ปุ่นไม่ว่ากำหนดโดย ไจก้าก็ตาม หรือจากการกำหนดโดย เอดีบี หรืออะไรต่าง ๆ ก็ตาม เกรงว่าจะมีข้อบังคับว่าเงินจำนวนนี้จะเป็นรถไฟ จะเป็นอะไรก็ตามสร้างแล้วจะต้องเป็นบริษัทญี่ปุ่นเข้ามาประมูล จะต้องใช้วัสดุของเขา จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขอะไรหลายอย่างที่เขาจะกำกับดูแล ตรงนี้ก็จะฝาก

เรื่องสุดท้ายที่คิดว่าจะฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็คือว่าผมน้ำท่วมปากมา ๘ ปีเต็ม ๆ ก็คือเรื่อง ไอเอ็มเอฟ ในสภานี้พูดกันตลอดว่าพรรคประชาธิปัตย์เอาประเทศไทยเข้าไปกู้เงิน ไอเอ็มเอฟ ไปจำนอง ไอเอ็มเอฟ เมื่อก่อนท่านไม่เห็นตัวเลข วันนี้ท่านเข้าไปแล้ว ไปหยิบสัญญา ไอเอ็มเอฟ เงินกู้มาดูสิครับ

หนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ ๑ ที่ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ฉบับที่ ๒ ที่ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน และฉบับที่ ๓ วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ต่าง ๆ เหล่านั้นมีพันธะอะไรและใครทำพันธะต่างๆ เหล่านี้ผมคิดว่าท่านต้องเอามาศึกษาว่าเราเกิดสิ่งเหล่านี้ถูกบังคับจาก ไอเอ็มเอฟ แล้ว วันนี้กรอบการเจรจาเราจะต้องไม่ถูกบังคับจาก เอดีบี จากเวิลด์ แบงก์ หรือจาก ไจก้า อีกเด็ดขาด สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่ท่านจะต้องระมัดระวัง อีกสิ่งหนึ่งที่รัฐบาลนี้พูดกันในสภานี้กันมาหลายครั้งเหลือเกินแล้วละครับว่า มีท่านอดีตนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งชำระหนี้ ไอเอ็มเอฟ ก่อนกำหนด ปลดพันธะประเทศไทยจากหนี้ ไอเอ็มเอฟ สิ้นเชิง แต่ที่แท้แล้วจำได้อย่างแม่นยำว่ากลางปี ๒๕๔๓ คุณธารินทร์ นิมมานเหมินทร์ หยุดใช้เงินกู้ ไอเอ็มเอฟ ก่อนกำหนด ๑ ปี และวันที่หยุดใช้เงินก่อนกำหนดดังกล่าวนี้ปลดพันธะ ไอเอ็มเอฟ ทั้งหมดโดยสิ้นเชิง เลยสุดท้ายหนี้ ไอเอ็มเอฟ ก็จบก่อนกำหนด ๑ ปี กลายเป็นสิ่งที่มีท่านผู้หนึ่งมาพูดกันอยู่ตลอดเวลา และก็คนอื่นก็มาพูดเหล่านี้ซ้ำ ๆ กันในสภา จนผมขี้เกียจจะอธิบายแล้ว กระทรวงการคลังทำความชัดเจนหน่อยเถอะครับ เอาสัญญา ไอเอ็มเอฟ ทั้งหมดเปิดเผยต่อสาธารณะว่า ภาวะเงินกู้เป็นอย่างไร หนี้งวดสุดท้ายกลางปี ๒๕๔๓ มันครบกำหนดจะต้องจ่ายเมื่อกลางปี ๒๕๔๖ เพราะแต่ละงวดมัน ๓ ปี ปี ๒๕๔๖ เป็นเวลาที่หนี้ทั้งหมดจะต้องจบตามวาระมันอยู่แล้ว ชักธงชาติอะไรล่ะครับทั้งประเทศ แล้วก็ยังพูดซ้ำ ๆ กันอยู่ครับ ผมก็ไม่อยากที่จะต้องอธิบาย กระทรวงการคลังต้องอธิบายแล้วต่อไปนี้ เพราะท่านรัฐมนตรีว่าการไปอยู่ที่นั่นและมันไม่ใช่หน้าที่ของผมแล้ว ผมอธิบายเรื่องนี้แทนท่านมา ๘ ปีแล้วเต็ม ๆ นะครับ ผมสรุปสุดท้ายคือท่านรัฐมนตรีครับ จากวันนี้ต่อไปท่านจะถูกจุดกระแสกล่าวหาเรื่องกู้เงินและกล่าวหาว่าประชาธิปัตย์มาทุกครั้งก็กู้เงินทุกครั้ง ผมเรียนท่านว่าในวิกฤติต้มยำกุ้งเงินกู้จาก ไอเอ็มเอฟ ทั้งหมดรัฐบาลได้ใช้เพียงแค่ ๘,๐๐๐ ล้านเหรียญนะครับ คูณด้วย ๔๐ บาท อย่างสูงที่สุดก็ ๓ แสนกว่าล้านบาท พวกผมมีต้นทุน ๓ แสนกว่าล้านบาทจริง ๆ จากเงินกู้ตรงนั้น กับใช้งบขาดดุลในปี ๒๕๔๒ ปี ๒๕๔๓ ๒ ปี ปี ๒๕๔๑ ไม่ขาดดุลอีก ๑ แสนกว่าล้านบาท พวกผมจริง ๆ แล้วมีดุลไม่ถึง ๕ แสนล้านบาท ในการที่จะกอบกู้ประเทศไทยจากวิกฤติต้มยำกุ้ง วันนี้ท่านรัฐมนตรีมีมากกว่าในตรงนี้นะครับ แต่ที่มีไม่ใช่เงินที่อยู่ในมือ ท่านต้องกู้เข้ามา กู้เข้ามาอย่างไรท่านจะใช้ให้สมประโยชน์ที่สุดนะครับ

ให้สมประโยชน์ที่สุด วันนี้ปัญหาบ้านเมืองยิ่งใหญ่จริง ๆ ครับ และผมไม่อยากให้ท่านพูดอะไรไปล่วงหน้า เพราะท่านมาด้วยความฝันความตั้งใจ จินตนาการที่ดี ๆ ที่จะกู้ชาติให้ได้ แต่เมื่อท่านเข้าไปแล้ว สิ่งที่ท่านคิดเมื่อตอนสิ้นธันวาคมนี่ ตอนสิ้นมกราคมมันไม่ใช่อย่างนั้น มันร้ายแรงมันคิดไม่ถึง เมื่อสิ้นกุมภาพันธ์มันก็ยิ่งกว่านั้นอีก สิ้นมีนาคมท่านจะเจอว่าไตรมาสแรกของปีปฏิทินนี้เราจะเจอหลายอย่างที่ล้มเหลว และสุดท้ายท่านจะเจอวิกฤติหนักในสิ้นมิถุนายนในสิ้นไตรมาสที่ ๒ ของปีปฏิทิน อย่างไรก็ตามก็อยากที่จะเตือนท่านว่าท่านเหนื่อยแน่ หนักแน่ กระทรวงการคลังไม่มีกลางวัน ไม่มีกลางคืน บางครั้งเราทำงานถึงตี ๔ ตี ๕ กันทุกคืนนะครับ ขอบคุณครับท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภาได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปเชิญท่านอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์ เชิญครับ

นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม อโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับท่านประธาน กระผมได้อ่านสาระสำคัญกรอบการเจรจากู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมด ๙ หน้า กระผมก็มีข้อสังเกต ๒ ประการสั้น ๆ ครับ ในหลักการและเหตุผลนี้กระผมเห็นด้วยนะครับ แต่ท่านประธานครับ อยากจะให้ท่านประธานดูในหน้าที่ ๗ นะครับท่านประธาน ใน ๕.๒ กรอบวงเงินกู้ กำหนดกรอบวงเงินกู้ที่จะขอกู้เงินประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ หรือเทียบเท่า ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยจะขอกู้จากธนาคารโลก ธนาคารพัฒนาเอเชีย และองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น ผมคิดว่าเป็นการล็อกสเปคมากเกินไปที่จะให้ไปกู้จากประเทศญี่ปุ่นนะครับ ----------

กระผมอยากจะให้ต่อท้ายจากข้อความเดิมว่า หรือแหล่งเงินกู้จากประเทศอื่นนะครับ เหตุผลครับท่านประธาน ตามกรอบการเจรจาที่รัฐบาลเสนอมีลักษณะเป็นการผูกขาดครับท่านประธานครับ ที่จะขอกู้เงินจาก ๓ แหล่งเท่านั้น ก็คือ ธนาคารโลก ธนาคารพัฒนาเอเชีย และองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ ซึ่งเรารู้กันอยู่ว่าประเทศญี่ปุ่นมีบทบาทครอบงำสถาบันการเงินทั้ง ๓ แหล่ง และมีข่าวอยู่เสมอว่าผู้ที่บริหารที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการทุจริตในการทำโครงการของประเทศต่าง ๆ นะครับ ดังเช่นโครงการทุจริตในการสร้างอุโมงค์ที่เป็นข่าวอื้อฉาวตลอดที่ผ่านมา และที่สำคัญที่สุดกระผมคิดว่าประเทศไทยไม่ควรมีเงินกู้ที่จำกัดอยู่ในบางประเทศเท่านั้น ควรจะมีทางเลือกอื่นที่จำเป็นต้อง กระผมจึงคิดว่ามีความจำเป็นต้องเพิ่มข้อความดังกล่าวเพื่อไม่ให้ล็อกสเปค แต่ทางรัฐบาลท่านประธานจะเห็นว่ากู้จากประเทศญี่ปุ่นก็ยังเป็นไปได้ แต่น่าจะเปิดทางเลือกไว้ให้มากกว่านั้น ในหน้า ๘ ครับท่านประธาน ในข้อที่ ๕.๔ กรอบในการจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่ง ๕ บรรทัดที่ผ่านมานั้น จะดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างภายใต้กฎระเบียบของราชการไทยเป็นหลัก ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินโครงการและสามารถเร่งรัดการเบิกจ่ายเงินกู้เพื่อสนับสนุนมาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจและการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานของรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ดีเพื่อให้การดำเนินโครงการต่าง ๆ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ เห็นควรพิจารณาให้แหล่งเงินกู้ทั้ง ๓ แหล่ง เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินโครงการภายหลังการจัดซื้อจัดจ้างได้ในลักษณะโพสท์ ออดิท ถ้าฟังอ่านคร่าว ๆ ดูเหมือนดีนะครับท่านประธาน แต่กระผมคิดว่าน่าจะแก้ไขเพื่อให้เกิดความกว้างและเป็นที่สบายใจของสังคมนะครับ น่าจะยกเลิกข้อความทั้งหมดท่านประธาน อาจจะใช้ข้อความดังต่อไปนี้ จะดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างภายใต้กฎระเบียบของทางราชการไทยเป็นหลัก บนพื้นฐานแห่งการแข่งขันโดยเสรี โปร่งใส เป็นตัวของตัวเองและมีธรรมาภิบาล ในกรณีที่จำเป็นต้องมีที่ปรึกษาจะต้องเป็นที่ปรึกษาที่มีสัญชาติไทย และต้องดำเนินการคัดเลือกโดยเปิดเผยโปร่งใส ในอัตราค่าจ้างไม่เกิน ๑ เปอร์เซ็นต์ของวงเงินกู้ เหตุผลเพราะว่าจากร่างเดิมนั้นเปิดช่องให้มีการแทรกแซงอย่างน้อย ๓ ประการนะครับ คือ การจ้างที่ปรึกษา การกำหนด

ค่าธรรมเนียมที่ปรึกษา การเข้าแทรกแซงเรื่องการตรวจสอบโครงการ และการกำหนดตัวผู้รับจ้างหรือผู้รับเหมา รวมทั้งสินค้าจากญี่ปุ่นซึ่งทำให้ไทยเสียเปรียบ เป็นช่องทางการทุจริตที่เกิดขึ้นได้ง่าย ซึ่งสมควรจะยกเลิกนะครับ หลายท่านอาจจะแย้งว่า เงินกู้จากญี่ปุ่นมีดอกเบี้ยถูกที่สุดในโลก และก็มีเงื่อนไขการชำระเงินที่ยาวนานที่สุด และเป็นประโยชน์กับประเทศไทยมากที่สุด เพราะฉะนั้นสมควรกู้จากประเทศญี่ปุ่น แต่กระผมมองอย่างลึกซึ้งนะครับ มันเป็นความจริงสมบูรณ์อย่างนั้นหรือไม่ กระผมคิดว่ามีนัยสำคัญหลายประการ

ประการแรกท่านประธานครับ ประเทศผู้กู้จะต้องแบกความรับความเสี่ยงภัยจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินเยนกับเงินบาท ที่มีความผันผวนสูงนะครับท่านประธาน และมีค่าประกันความเสี่ยงล่วงหน้าสูงที่สุดกว่าเงินตราสกุลอื่น วันดีคืนดีอัตราแลกเปลี่ยนอาจจะอยู่ที่ ๑๒๐ เยนต่อ ๑ ดอลลาร์สหรัฐ วันดีคืนดีก็เปลี่ยนมาเป็น ๘๐ กว่าเยนต่อ ๑ เหรียญสหรัฐ ซึ่งแน่นอนว่าประเทศลูกหนี้จะต้องรับภาระค่าใช้จ่ายที่สูงในการซื้อประกันความเสี่ยงแต่ฝ่ายเดียวนะครับ เพราะประเทศไทยรับภาระตรงนี้นะครับ

ประการที่ ๒ ครับท่านประธาน ผู้ให้กู้จะมีข้อกำหนดเบื้องต้นว่า โครงการที่จะให้เงินกู้นั้นจะต้องจ้างบริษัทที่ปรึกษาที่ผู้ให้กู้เห็นชอบ ซึ่งแน่นอนว่าต้องเป็นกลไกเครือข่ายบริวารที่ร่วมทำมาหากินอยู่กับผู้ให้กู้นั่นเองนะครับ ค่าที่ปรึกษาโครงการ ก็เรียกเก็บอัตราตั้งแต่ ๒-๑๒ เปอร์เซ็นต์ของวงเงินกู้ ระยะหลัง ๆ ที่ผ่านมานะครับท่านประธาน

ส่วนมากอัตรามันจะอยู่ที่ระดับกลาง บนครับ คือหมายความว่าเกิน ๗ ขึ้นไป ระหว่าง ๒-๑๒ กึ่งกลางก็คือ ๗ นะครับ กลาง บนของช่วงอัตราดังกล่าวเป็นเสียส่วนใหญ่ ซึ่งเมื่อรวมค่าใช้จ่ายต่าง ๆ นี้กระผมคิดว่าเป็นจำนวนมหาศาลนะครับท่านประธาน และนี่เป็นส่วนเองที่ทำให้เป็นกรณีให้สินบนของเจ้าหน้าที่ของรัฐไทยและบรรดาผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการกู้เงิน เพราะฉะนั้นเป็นประเด็นที่จะต้องดูอย่างเข้มงวด

ประการที่ ๓ ครับท่านประธาน เวลาให้กู้เสร็จเรียบร้อยแล้วก็จะล็อกมาว่าควรจะมีผู้รับเหมา ผู้จัดหาสินค้าอุปกรณ์ในโครงการต่าง ๆ ก็จะต้องเป็นบริษัทที่ผู้ให้กู้ให้ความเห็นชอบ ซึ่งสถานะดังกล่าวกระผมคิดว่าผู้ให้กู้จะมีอำนาจเหนือเจ้าของโครงการคือรัฐบาลไทยหรือรัฐวิสาหกิจของประเทศไทย ซึ่งกระผมคิดว่าในขณะนี้ก็ยังเป็นประเด็นอยู่นะครับว่ากรณีอย่างนี้มันผิดกฎหมายฮั้วหรือไม่ ยังไม่มีการชี้ขาดลงไปนะครับ กระผมคิดว่าเป็นประเด็นพอสมควร ลักษณะเป็นการล็อกสเปคซึ่งแน่นอนว่าบริษัทที่ให้ความเห็นชอบจากเจ้าของเงินกู้ก็รับสิทธิส่วนนี้มากขึ้นไป

ประการที่ ๔ ครับท่านประธาน ผู้ที่ให้กู้ก็จะกำหนดอีกว่าสินค้าวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในโครงการนั้นจะต้องมีแหล่งผลิตจากญี่ปุ่นในอัตราส่วนที่กำหนดไว้ไม่น้อยกว่า ๓๐ เปอร์เซ็นต์บ้าง ๕๐ เปอร์เซ็นต์บ้าง ซึ่งลักษณะอย่างนี้มันก็จะทำให้มีราคาสูงกว่าสินค้าจากประเทศอื่น ๆ อัตราดอกเบี้ยและเงื่อนไขที่โฆษณาชวนเชื่อว่าต่ำที่สุดนั้นก็เป็นกำแพงเหล็กที่ทำให้ประเทศไทยไม่สามารถใช้แหล่งเงินกู้จากประเทศอื่นนะครับ ถ้าถามต่อไปว่าจะยกตัวอย่างแหล่งเงินกู้ที่อื่นที่ดีกว่านี้ได้หรือไม่ กระผมมีคำตอบครับท่านประธาน กระผมคิดว่าแหล่งเงินกู้ที่ดีในโลกมีอยู่อีกมากนะครับ ที่ไม่มีข้อกำหนดและปัจจัยอย่างนั้น กระผมยกตัวอย่างเช่น ในกรณีของประเทศจีน ซึ่งจีนเคยเสนอวงเงินกู้ให้กับประเทศไทยเป็นวงเงินถึง ๘ แสนล้านบาทในอัตราดอกเบี้ย ๓ เปอร์เซ็นต์ต่อปี และมีระยะเวลายืนชำระประมาณ ๒๐ ปี ซึ่งยาวกว่าญี่ปุ่นนะครับ โครงการนี้ได้เริ่มเจรจากันในสมัยท่านรัฐบาล พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ นะครับ และตกลงโครงการแรกไปแล้วในวงเงินประมาณ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ต่อมาเมื่อเปลี่ยนรัฐบาลไป ๆ มา ๆ ก็คงไม่กู้

จากประเทศจีนหันมากู้ญี่ปุ่นแทน โดยอาศัยเหตุผลเดิม ๆ ว่าดอกเบี้ยถูก ระยะเวลาชำระยาวอะไรเหล่านี้ เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้ว ทั้ง ๆ ที่แหล่งเงินกู้จากประเทศจีนความผันผวนเรื่องเงินหยวนก็มีน้อย เพราะอัตราค่าประกันความเสี่ยงเราก็จะเสียน้อย ในขณะเดียวกันแหล่งเงินกู้จากจีนไม่มีเงื่อนไขบังคับการใช้ต่าง ๆ ครับท่านประธาน ไม่มีต้องบังคับว่าจ้างที่ปรึกษาจากจีน ไม่มีเงื่อนไขบังคับต้องใช้บริษัทของจีนเข้ามา ไม่มีเงื่อนไขต้องใช้วัสดุอุปกรณ์จากจีน เหล่านี้เป็นต้นนะครับ แต่กระผมยังสงสัยว่าทำไมรัฐบาลที่ผ่านมาทุกรัฐบาลเงินกู้จะต้องมาจาก ๓ แหล่ง ซึ่งก็มาจากประเทศญี่ปุ่นเป็นส่วนมาก กระผมคิดว่ารัฐบาลชุดนี้น่าที่จะพิจารณาจากข้อจำกัดต่าง ๆ ไม่จำเป็นต้องทำเหมือนอดีตที่ผ่านมานะครับ เป็นสิ่งที่สังคมน่าสงสัย และกระผมสงสัยอยากจะเรียนถามท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังรัฐบาลนะครับ ขอบพระคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญคุณสุชาติ ลายน้ำเงิน

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม สุชาติ ลายน้ำเงิน พรรคเพื่อไทย จังหวัดลพบุรี เขต ๑ ในนามสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นต้องกราบขอบคุณท่านประธานก่อนนะครับ เพราะว่าเดี๋ยวประธานจะไม่ให้ผมพูดนะครับ วันนี้พอดีรัฐบาลนำกรอบการกู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างขั้นพื้นฐาน ทำไมผมต้องขอลุกขึ้นมาอภิปราย ครั้งที่แล้วก่อนที่ท่านประธานไม่ได้อยู่ก็ได้ประท้วงกันไปนิดหน่อย เหตุที่จะต้องประท้วงเพราะว่า ๑. รัฐบาลได้อ่านขึ้น ท่านรัฐมนตรีได้อ่านบนสภา ได้อ่านเมื่อสักครู่นี้แถลงการณ์ว่ารัฐบาลได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ ผมถึงประท้วงท่านประธานครับ เพราะผมมารออยู่ที่รัฐสภา ไม่ได้แถลงนโยบายที่รัฐสภาครับ ไปแถลงนโยบายที่กระทรวงการต่างประเทศ ไปถึงอ่าน ๆ อ่าน ๆ แล้วจบ ประชาชนไม่ได้อะไรเลย แล้ววันนี้ผมบอกแล้วอย่างไรท่านประธานเป็นคนพูดเองนะท่านประธานครับ ท่านประธานนั่งและท่านประธานบอกว่าเวรกรรมมันมีจริง ใครทำอะไรไว้ต้องได้รับผิดชอบ ท่านประธานพูดนะครับผมจำได้ ----------

วันนี้รัฐบาลนี้เห็นแล้วครับ เห็นแล้วว่าคุณต้องกู้ กู้ที่คุณบอก อย่าบอกว่าไม่กู้ไม่ได้นะท่านประธาน เมื่อสักครู่ต้องขอบคุณท่าน ส.ว. นะครับที่พูดไว้ชัดเจนเหลือเกิน ท่านบอกว่าไปกู้ญี่ปุ่น ท่านประธานจำได้ไหมตอนผมอภิปรายไม่ไว้วางใจ ผมบอกว่าไปญี่ปุ่นนี่นะครับท่านประธาน มันเหมือนคนไม่มีสตางค์ไปเยี่ยมคนมีสตางค์ พอไปถึงก็ไปชมว่าประธานาธิบดีเขาเก่งเหลือเกิน ชื่นชมเขาเหลือเกิน พอหันหลังจะลงกลับบ้านบอกกู้สตางค์หน่อย ญี่ปุ่นก็บอกว่า ไฮ ไฮ แปลว่า สวัสดี ไม่ได้ให้กู้ครับท่านประธานครับ ผมย้อนคำเดิม เขาบอกว่าให้กู้ไปเลย กู้ไป ๒,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐเป็นเงิน ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ประชาชนอยู่ในเมืองไทยแทบใจหาย เพราะกู้เงินมานี่พี่น้องประชาชนเป็นหนี้เป็นสินหมด เมื่อสักครู่นี้ท่าน ส.ว. พูดชัดเจนว่า จีนจะให้กู้ ๘ แสนล้านบาท ดอกเบี้ยเพียง ๓ เปอร์เซ็นต์ แต่นี่ญี่ปุ่นบอกว่า ถ้ากู้ญี่ปุ่นต้องมีเงื่อนไขด้วยท่านประธานครับ มีเงื่อนไขตรงไหนครับ มีเงื่อนไขว่าญี่ปุ่นต้องตามมาทำงาน ต้องเอาที่ปรึกษามาหาประโยชน์กลับไป ตรงนี้ต้องตอบพี่น้องประชาชน ผมต้องยกตัวอย่างต่อท่านประธานครับ การกู้เงินในประเทศ วันนี้ผมไม่ใช่นักบริหารเศรษฐกิจ เพราะว่าผมมาจากลูกชาวบ้านมาเป็นผู้แทนราษฎร ประเทศไทยวันนี้ต้องยอมรับว่ามีความแตกแยก ท่านพูดชัดเจนรัฐบาลนี้บอกชัดเจนว่า ต้องมาบริหารในความแตกแยก ใช่ ยอมรับ แต่การแตกแยกเราเป็นคนไทยด้วยกัน ทำไมไม่คิดว่าประเทศนี้จะเดินหน้าอย่างไร วิธีการบริหารเศรษฐกิจประเทศไทยยังทำได้อีกตั้งหลายอย่างท่านประธานครับ ผมต้องบอกตรงนี้ รัฐบาลเดิมที่ดี ๆ เขาทำไว้ไม่ต้องเกรงใจครับ เอามาทำเลย เพราะกรณีอย่างหวยบนดินท่านประธานครับเห็นไหมครับ เงินอีก ๑๗,๐๐๐ ล้านบาท ที่ต้องเอามาใช้บริหารประเทศได้ ในเมื่อหวยใต้ดินมันไม่ถูกต้องก็เอาขึ้นมาบนดินเสีย มาบริหารประเทศให้เดินหน้าได้ แล้วเรื่องอีกอย่างหนึ่งเรื่องน้ำมัน ท่านประธานก็คงเข้าใจ รัฐบาลที่ผ่านมานะครับ น้ำมันบาร์เรลละ ๑๗๑ เหรียญต่อบาร์เรล ลิตรละ ๔๐ บาท ช่วงนั้นบอกว่าประเทศแทบแย่ เพราะว่าทั่วโลกใช้น้ำมันเหมือนกัน แต่วันนี้ท่านประธานครับ น้ำมันบาร์เรลละ ๔๑ เหรียญสหรัฐ แต่น้ำมันขึ้นไปพรวด ๆ รัฐบาลเก็บเงินเข้ากองทุน ถามว่าประชาชนที่น้ำมันขึ้น ตอนนี้น่าจะได้ใช้น้ำมันแบบถูก ๆ ลิตรละ ๑๑ บาท ๑๒ บาท แต่ก็ไม่ได้ใช้ไม่เป็นไรครับ เพราะวันนี้ต้องมาอภิปรายเรื่องกรอบ แต่พอดีท่าน ส.ว. ท่านพูดไปพอสมควร ผมก็จะพูดอย่าง

ท่านแหละเมื่อสักครู่นี้ครับ แต่พอดีท่านพูดนำหน้าผมไปก่อน ผมก็เลยมาชื่นชมท่านว่าท่านพูดตรงประเด็น

ท่านประธานครับ วนมาอีกนิดหนึ่ง การกู้เงินนะครับ การกู้เงินครั้งนี้ที่ผมว่าที่จะต้องแนะนำรัฐบาล ที่ไม่เห็นด้วยก็ตรงที่ว่า พี่น้องประชาชนต้องทำความเข้าใจกับประชาชนก่อน ตามกรอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ทุกรัฐบาลที่มาบริหาร เพราะเราพูดแล้วอย่างไรครับว่า รัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๕๐ ที่มามันไม่ถูกต้อง ทุกคนก็ยอมรับว่าที่มามันมาจากการปฏิวัติรัฐประหาร แล้วมาแก้มาตรา ๑๙๐ รัฐบาลจะบริหารประเทศก็บริหารลำบาก เพราะว่าต้องเอามาแจ้งต่อสภา คุณจะไปทำอะไรคุณก็ต้องมาแจ้งหมด แล้วถามว่าคุณจะบริหารประเทศไปได้อย่างไร ผมทำไมต้องพูดอย่างนี้ เพราะกรอบมาตรา ๑๙๐ ท่านประธาน ต้องทำประชาพิจารณ์กับประชาชนก่อน ผมถามวันนี้รัฐบาลยังไม่ได้ทำกรอบประชาพิจารณ์กับประชาชนเลย อยู่ ๆ ท่านบอกว่าเอาเข้าวันที่ ๖ แล้วตั้งใจไปกู้ประเทศญี่ปุ่นเลย แล้วก็มาแถลงมาบอกสภาว่า ให้สภาทำกรอบมาตรา ๑๙๐ ผมบอกวันนี้ เมื่อกลางวันผมถามคนที่มาชี้แจงจากกระทรวงการคลัง ก็ถามบอกว่าประชาชนนี้ได้ประชาพิจารณ์ไปแล้ว ผ่านไปทางเว็บไซต์ (Web site) ผมถามว่าพี่น้องประชาชนคนบ้านผม คนจังหวัดลพบุรีนะครับ ทำไร่ ทำนา จะได้เปิดเว็บไซต์ที่ไหนท่านประธานครับ ไม่มีหรอกครับ วันนี้รัฐบาลต้องกล้า ต้องกล้าออกมาบอกว่าจะกู้แล้วบอกพี่น้องประชาชน ไม่ต้องอายครับ มันต้องบอกให้ประชาชนเขาเข้าใจ วันนี้ผมพูดแทนราษฎรนะครับ พี่น้องประชาชนเขาบอกท่าน ส.ส. กู้อีกแล้วหรือ แล้วจะให้ผมตอบอย่างไร ผมบอก ไม่ได้กู้ ไม่ได้ ต้องบอกว่า กู้นะครับ นี่แหละครับ นี่คืออาจารย์กู้ที่ประชาชนเขาบอก กู้แล้วจะใช้ตอนไหน ท่านประธานครับ ประเทศไทยนี่ครับ มันต้องเอานโยบายเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ วันนี้คุณกู้มาคุณบอกชัดเจนว่า กู้ไม่ได้มาแจก แต่ ๒,๐๐๐ บาทที่ไปแจกกับผู้ใช้แรงงาน ผมเป็นผู้นำแรงงานอยู่ ไม่ทั่วถึงท่านประธานครับ วันนี้คุณจะกู้อีกไหม ผมถามว่าเหมือนคนกู้ไปให้เขา ๒,๐๐๐ บาท ไม่รู้ว่าพี่น้องประชาชนคนที่ทำไร่ทำนา ขี่รถมอเตอร์ไซค์ สามล้อ จะได้เงินตรงนี้ไหม ไม่ได้ แต่ผู้ใช้แรงงานได้ไป ๒,๐๐๐ บาท บางคนได้ไป ๒,๐๐๐ บาทท่านประธาน ผมฝากไปถึงนายกรัฐมนตรีด้วยนะครับ ยังไม่ได้เอาไปไหนเลย มีการขายเช็คล่วงหน้าแล้วครับ มีผู้ใช้แรงงานบอกผม ท่าน ส.ส. สุชาติ

ฉันขายไปแล้วเช็ค ๑,๕๐๐ บาท นี่คือความเป็นจริง เพราะว่ามันไม่ได้อะไรเลย คนที่จะเอาเงินเป็นหมื่น ๆ แสน ๆ ล้านบาทมาบริหารประเทศ แก้ไขปัญหาประเทศว่า ไปตั้งเป็นกองทุนเสีย ใครตกงานให้กู้เงินตรงนี้กลับไปบ้าน กลับไปทำนา ทำไร่ เอาเงินกองทุนตรงนี้ไปต่ออาชีพตัวเอง มันก็จะได้เงิน ----------

อาจจะให้กู้คนละ ๒๐,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ บาท ผมว่าตรงนี้จะได้ประโยชน์กว่าไม่ได้แนะนำนะครับเล่าให้ฟังเฉย ๆ ท่านประธานครับ ก็ต้องวนมาถึงเรื่องกรอบการกู้เงิน แล้วรัฐบาลยังบอกต่อไปอีกครับว่า จะกู้ก็ไม่มีรายละเอียดประกอบ เพียงแต่บอกว่าเอาเข้ามากรอบก่อนขอกู้ก่อน ผมบอกมันเป็นเรื่องแปลกท่านประธานครับ อยู่ ๆ คุณบอกว่ากู้เงินเลย ๒,๐๐๐ ล้านเหรียญ เป็นเงิน ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ไม่ได้มีโครงการ ไม่ได้มีอะไรแนบเลย แต่ผมยกตัวอย่างเมื่อกลางวันนะครับคุณเจริญ ผมยกตัวอย่าง ส.ส. เจริญ เป็นนักกฎหมายนะครับประชุมด้วยกัน ท่านเจริญบอก ท่านสุชาติผมจะกู้แบงก์ในเมืองไทย แบงก์มันบอกว่าอย่างไร มันบอกขอใบรับรองก่อน แล้วส่งเจ้าหน้าที่แบงก์ไปตรวจสอบด้วยว่าคุณจะกู้ไปสร้างบ้านนี่บ้านขนาดไหน มีเงินส่งไหม มันยังถามต่อด้วยท่านประธานครับว่า คุณเป็นผู้แทนราษฎรอยู่นี่แล้วสภาจะอยู่ได้อีกนานไหม ถ้าสภาอยู่ได้ไม่นานมันไม่ให้กู้แบงก์นะครับท่านครับ นี่เป็นเรื่องแปลกนะครับ เป็นเรื่องแปลกว่ารัฐบาลนี้ไปถึงญี่ปุ่นกู้เลย กู้เลยไม่ได้บอกโครงการท่านประธานครับ วันนี้พี่น้องประชาชนถึงบอกรัฐบาลว่าต้องทำความเข้าใจกับพี่น้องประชาชน เพราะ ๑. หนี้สาธารณะจะต้องเพิ่มขึ้น คนจะต้องเป็นหนี้เพิ่มขึ้นอีกเท่าไร เมื่อสักครู่มีผู้ทรงเกียรติท่านหนึ่งขึ้นมาบอกว่า รัฐบาลที่ผ่านมาก็กู้เหมือนกัน รัฐมนตรีบอกว่าผมจำได้ผมนั่งอยู่ ผมจะประท้วงตั้งแต่ตอนนั้นแล้ว เขาบอกกู้มาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๕ ผมบอกเรื่องที่แล้วห้ามเอามาพูด ท่านประธานครับนั่นเป็นเรื่องดึกดำบรรพ์อย่าไปกล่าวถึงบรรพบุรุษท่าน ท่านกู้เงินแต่ท่านกู้ประเทศไว้นะครับ แต่ครั้งนี้ท่านอย่าเอาประเทศไปจำนำก็แล้วกัน ทำไมผมพูดอย่างนี้ วันนี้คุณเอาประเทศไปจำนองจำนำ คุณไม่ได้มีหลักฐานอะไรเลย คุณมีแต่เพียงเอาประเทศไทยแล้วก็รัฐมนตรีไปกู้ญี่ปุ่น ผมถามว่าคุณเอาอะไรไปค้ำประกัน คุณก็เอาประชาชนกับประเทศไปจำนองแน่นอน เมื่อสักครู่ท่านรัฐมนตรีเขามาบอกว่า บ้านเรากู้มาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๕ ผมถึงบอกว่าท่านกู้ประเทศไว้ให้เรา แต่วันนี้เราเอาประเทศไปจำนองกับเขาครับ ประชาชนตื่นตระหนกหมดว่า คือการที่มากู้ ผมยังจำคำพูดท่าน ส.ว. จากจังหวัดชุมพรนะครับ ท่านบอกว่ารัฐบาลถ้าจะกู้ก็แอบ ๆ กู้บ้าง ไม่ต้องไปกระโตกโฮกฮากว่า จะกู้เงินแล้ว จะกู้เงินแล้ว แล้วมันจะบริหารได้อย่างไรท่านประธาน ครั้งที่อภิปรายไม่ไว้วางใจผมพูดชัดเจน รัฐบาลนี้ไม่ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา ผมก็เลยเขียนข้อสังเกตว่าถ้าทั่วโลก

ถ้ารัฐบาลประเทศไทยไปขอกู้เงินให้ระวังดี ๆ เพราะอะไรท่านประธานครับ ถ้ารัฐบาลนี้กู้แล้วอยู่ไม่ยาว ถ้ารัฐบาลอื่นมาถ้าเขายกเลิกสัญญาหรือไม่ใช้หนี้จะอยู่กันอย่างไร ต้องเผื่ออนาคตด้วยท่านประธานครับ ไม่ใช่ว่าคุณมีอำนาจแล้วคุณกู้อย่างเดียวไม่รู้ว่าข้างหน้าใครจะใช้ ผมฝากไปถึงรัฐบาลด้วยครับว่า กู้ก็เห็นใจประชาชนหน่อย พ่อแม่ผมทำไร่ ทำนา พอเริ่มกู้ก็เริ่มตกใจท่านประธานครับ ขอบคุณท่านประธานอย่างสูงที่ต้องฝากไปถึงทางรัฐบาลนะครับ ขอบคุณมาก ๆ ครับ ผม สุชาติ ลายน้ำเงิน ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ทำเวลาได้ดีมากครับ ขอบคุณครับ ต่อไปคุณวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ เชิญ

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มุกดาหาร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ดิฉัน วรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา ในฐานะเป็นสมาชิกรัฐสภาคนหนึ่งค่ะ ในวันนี้ดิฉันได้ร่วมพิจารณากรอบการพิจารณากู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันดีใจนะคะว่าที่ประเทศชาติเรา ประเทศไทยของเรามีเครดิตขึ้นมา การที่คนที่จะกู้เงินสามารถกู้เงินได้นะคะ ก็คงมีเครดิตในตนเอง ซึ่งเดี๋ยวนี้ดิฉันเห็นว่าประเทศไทยอยู่ในช่วงที่วิกฤติประชาชนยากจนแล้วเงินที่ใช้จ่ายตอนนี้ก็ติดขัดไปเรื่อย ๆ จากที่ดิฉันได้ดูในหนังสือพิมพ์รัฐบาล ปชป. ประกันราคายาง ๔๗ บาท ท่านคะ ตรงนี้ไม่ใช่ว่ากระตุ้นเศรษฐกิจ ถ้าท่านสามารถกู้เงินมากระตุ้นให้เพิ่มขึ้น ท่านทราบว่าต้นทุนของเกษตรกรยางกิโลกรัมละ ๕๐ บาท นี่ละค่ะประชาชนจะยากจน ถ้าท่านให้ได้แค่ ๔๗ บาท ถึงบอกว่าในแนวทางที่ท่านบอกว่าท่านจะกู้เงินเพื่อที่จะเข้ามาช่วยเหลือและพยุงการกระตุ้นเศรษฐกิจในประเทศไทยนั้นดิฉันเห็นชอบด้วยนะคะ ดีใจด้วยค่ะ และได้อ่านกรอบการพิจารณานี้ว่าในการที่จะกู้เงินมานั้นรัฐบาลมีนโยบายที่จะกู้เงินมาเพื่อพัฒนาระบบการบริหารการจัดการน้ำและการชลประทาน ----------

ในกรณีการจัดการน้ำและชลประทานนั้น ดิฉันเห็นว่าในขณะนี้ประเทศไทยของเราเจอวิกฤติเรื่องน้ำมาตลอดตั้งกี่ปี ในขณะที่รัฐบาลได้ดูในรายงานนี้ว่า ตั้งแต่ปี ๒๔๙๒ ท่านได้กู้เงินจาก เอดีบี ประเทศไทยได้เป็นสมาชิกของธนาคารโลกนะคะ ถ้าพูดอย่างนี้ว่าเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๔๙๒ ปัจจุบันประเทศไทยถือหุ้นในธนาคารโลกร้อยละ ๒.๒๕ และประเทศไทยขอใช้เงินกู้จากธนาคารโลกครั้งแรกเมื่อปี ๒๔๙๓ ตั้งแต่ปี ๒๔๙๓ จนถึงปัจจุบันสามารถที่กู้ยืมเงินมาได้และใช้คืนไปได้ในลักษณะของการที่พัฒนาในโครงการทำการก่อสร้างถนน ๔ ช่องจราจร และก็ได้ทำโครงการเขื่อนภูมิพลของกรมชลประทาน โครงการไฟฟ้าพลังน้ำลำตะคอง ดิฉันเห็นว่าในการกู้เงินนี้สามารถที่จะพัฒนาประเทศไทยของเราได้ และสามารถสร้างให้ประชาชนได้มีงานเกิดขึ้น และสามารถได้กู้เงินในอัตราดอกเบี้ยที่ถูกนะคะ เพราะดิฉันได้เห็นจากรายงานหน้า ๕ นี้บอกว่าธนาคารโลกนี้ให้ต้นทุนในการกู้เงินก็คือ ดอกเบี้ย ในส่วนที่กู้มานั้นร้อยละ ๒.๙๙-๓.๗๙ และธนาคาร เอดีบี ให้กู้ร้อยละ ๒.๕๓ นี่ล่ะค่ะ ในสิ่งที่ดิฉันต้องการในส่วนนี้ว่าเราสามารถกู้เงินมาได้ในส่วนนี้นะคะ กู้เงินมาได้ในส่วนนี้และได้ดอกเบี้ยที่ต่ำ ในขณะที่ท่านให้เกษตรกรหรือประชาชนนั้นกู้เงินในอัตราดอกเบี้ย ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าในส่วนนี้สามารถกู้มาพยุงให้เกษตรกรกู้เงินในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำลง แล้วก็สามารถไปช่วยเหลือด้านโครงสร้างพื้นฐานในระบบชลประทานก็จะสามารถสร้างงานให้และก็คุ้มค่าในการที่กู้เงินมาให้กับประเทศนะคะ ดิฉันจึงอยากจะขอตั้งข้อสังเกตในการที่กู้นี้ว่าในการพิจารณากรอบนี้ถ้าทางสภานี้เห็นชอบ โดยให้ท่านกู้เงิน ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท และในการพิจารณาในระยะเวลาที่ท่านพิจารณานั้น ท่านจะพิจารณาในเดือนพฤษภาคมและเดือนมิถุนายน ในช่วงนี้ละค่ะในช่วงที่ท่านจะพิจารณากู้โดยกระทรวงการคลังจะดำเนินการเจรจานะคะ ดิฉันอยากจะขอฝากให้ท่านด้วยว่า ในการเจรจานี้ขอให้ท่านใช้สติในการเจรจาว่าในการที่ท่านกู้มาแล้วท่านมาทำอะไร โครงสร้างพื้นฐานคืออะไร ท่านจะทำถนนในหมู่บ้าน หรือทำถนนในตัวเมือง หรือในตัวชนบท ถึงจะสามารถจะพัฒนาประเทศชาติของเราได้ในมวลรวมของประชาชนทั้งประเทศนะคะ ดิฉันจึงอยากจะขอเสนอว่าอยากจะให้ท่านนั้นเข้าไปกู้เงินของธนาคารที่ท่านบอกไว้นี่นะคะว่า ธนาคารในส่วนของธนาคารโลกก็คือ เวิลด์ แบงก์ ถ้าท่านเจรจากู้เงิน อยากจะให้ท่านกู้ในส่วนของ

หน้า ๕ วรรคสุดท้าย ที่ในรายงานนี้มีเขียนบอกไว้ว่า ธนาคารโลกได้ให้การช่วยเหลือแบบให้เปล่าแก่ประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติใน ๕ ด้านหลัก คือการพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน การขจัดความยากจนและความไม่เท่าเทียม ในกรณีนี้ท่านกู้ตั้งแต่ปี ๒๔๙๒ นะคะ ถ้าหากว่าในครั้งนี้ถ้าท่านเจรจากรอบในส่วนนี้ก็ขอเจรจากู้เงินโดยไม่ได้คิดดอกเบี้ยเพื่อที่จะขจัดความยากจนเกิดขึ้น แต่ถ้าหากว่าในส่วนที่กู้มาในนั้นก็อยากจะให้ท่านหันมากู้ของธนาคารพัฒนาเอเชียนะคะ ในกรอบที่ท่านเคยได้กู้กับเขามาในด้านการพัฒนาในสาขาชลประทานและเกษตร สาขาพลังงาน และสาขาคมนาคมขนส่ง ดิฉันเจาะไปที่ว่าในส่วนที่เป็นโครงการพัฒนาในสาขาชลประทาน ท่านคะ แต่ก่อนนี้ในปี ๒๔๙๒ ท่านกู้นี้มาสร้างเขื่อน เขื่อนชลประทานต่าง ๆ ที่เป็นระบบที่ใหญ่คงต้องใช้งบประมาณในส่วนมาก ทีนี้ถ้าหากว่าท่านกู้มานี้ในส่วนของธนาคาร เอดีบี ดอกเบี้ยก็อยู่ที่ร้อยละ ๒.๕๓ ซึ่งเป็นดอกเบี้ยที่ถูกกว่า ๓ ธนาคารหลักที่ท่านกำหนดเอาไว้ ดิฉันว่าถ้าหากว่าท่านกู้มาในส่วนนี้แล้วน่าจะเข้าข้อนี้ว่าพัฒนาในสาขาชลประทานและเกษตร ท่านคะ ในจังหวัดมุกดาหารของดิฉันนะคะ เป็นพื้นที่จังหวัดที่ติดชายแดนในแถบลุ่มแม่น้ำโขง ลุ่มแม่น้ำโขงเราก็รู้ว่าแม่น้ำโขงนี้จะมีน้ำประมาณเท่าไร แต่ในประเทศไทยของเรามาตั้งแต่ปี ๒๔๙๒ ที่ท่านกู้ยืมเงินมา แล้วมาสร้างเขื่อน และเขื่อนเก็บน้ำต่าง ๆ นั้น ไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องภัยแล้ง เรื่องขาดน้ำได้เลย ----------

ปัจจุบัน ณ วันนี้จังหวัดมุกดาหารยังเป็น ๑ ใน ๒๔ จังหวัดที่แห้งแล้ง และตอนนี้สถิติเพิ่มขึ้นมาเป็น ๔๒ จังหวัดที่แห้งแล้ง ท่านคะ น้ำแม่น้ำโขงที่ติดชายแดน ติดกับประเทศไทยของเรามีตั้ง ๗-๘ จังหวัดที่ต้องการใช้น้ำตัวนี้ แล้วในนโยบายในกรอบเจรจานี้ท่านกำหนดไว้เลยว่า จะแก้ไขระบบเรื่องการจัดการน้ำและการชลประทาน ท่านคะ ในส่วนนี้ดิฉันก็เลยอยากจะขอฝากท่านว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังผ่านประธานนะคะ ในการที่พิจารณาให้สภาผู้แทนราษฎรทุก ๆ คน ว่าอนุมัติให้ท่านกู้เงินในส่วนนี้เพื่อที่จะให้ประชาชนทั้งประเทศได้รับ ในส่วนของสาขาชลประทานและเกษตร อยากจะให้ท่านกู้และมาทำในโครงการระบบต่าง ๆ ที่สามารถเอื้อให้กับประชาชนรอบนอกได้ เห็นในกรอบนี้บอกว่าในโครงข่ายระบบขนส่งคมนาคม จะสร้างรถไฟในเขตตัวเมืองในตัวกรุงเทพมหานคร ตอนนี้รถไฟก็มีหลายสายแล้ว ถ้าหากว่าท่านกู้มา ท่านน่าจะเข้ากรอบนโยบายของท่านที่พัฒนาโครงข่ายระบบคมนาคม ระบบคมนาคมในส่วนของสาขาคมนาคมขนส่ง พื้นที่ในประเทศไทยเรานี้ไม่ว่าจะกระทรวงคมนาคม กรมทางหลวงแผ่นดิน และกรมทางหลวงชนบท มีพื้นที่ที่ท่านให้ใช้เงินกู้นี้ไปสร้างทางให้เขาได้มากเท่าที่ควร และสามารถสร้างงานให้เขาได้ และสามารถขจัดความยากจนให้กับเขาได้ จะเข้าในกฎหมายในส่วนที่กรอบนี้กำหนดเอาไว้เลยว่า เรากู้เงินมานี้เราจะสร้างไม่ให้ประชาชนเป็นหนี้ นี่คือการใช้สติในการที่ตั้งในการใช้เงินที่เรากู้มา

ดิฉันอยากจะขอว่าอยากให้ท่าน ในส่วนที่ดิฉันลงมติว่ายินยอมและพร้อมว่าขอให้ผู้แทนราษฎร ตัวแทนของประชาชนทั้งหมดนี้ ก็คืออยู่ในสภาอันทรงเกียรตินี้ไม่ว่าจะเป็นวุฒิสมาชิกหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะตัวแทนของประชาชน เพราะในการดำเนินการกรณีอนุมัติกรอบการเจรจานี้ก็เพื่อที่จะได้นำไปให้ประชาชนในหน้า ๙ ที่ท่านบอกไว้นะคะ ในหน้า ๙ ที่ท่านบอกไว้ว่า ถ้าหากว่าการเสนอของรัฐสภานี้ได้รับการเห็นชอบกรอบการเจรจาเงินกู้ ท่านก็จะนำกรอบการเจรจาเงินกู้นี้ในการที่จะกู้เงิน ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้ เพื่อให้ประชาชนซึ่งอาจได้ผลกระทบจากการจัดทำสัญญาเงินกู้ เพราะท่านต้องไปทำสัญญาเงินกู้กับต่างประเทศ ธนาคารพัฒนาเศรษฐกิจ ธนาคารเอดีบี ธนาคารเวิล์ด แบงก์อย่างนี้นะคะ ท่านจะต้องมีกรอบในการทำสัญญาเงินกู้ และในสัญญาเงินกู้นี้ท่านก็เขียนไว้ชัดเจนเลยว่า เพื่อให้ประชาชนซึ่งอาจได้รับผลกระทบจาก

การจัดทำสัญญาเงินกู้ได้เข้าถึงรายละเอียดของสัญญาเงินกู้และเอกสารที่เกี่ยวข้องในเดือนพฤษภาคมและเดือนมิถุนายนนี้ ซึ่งเป็นส่วนดีนะคะ ที่ดิฉันบอกว่า ท่านเจรจานั้นขอท่านเจรจาในกู้เงินมาแล้ว และก็พัฒนาสาขาของชลประทานและเกษตร และสาขาของคมนาคมขนส่ง สาขาพลังงานนะคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วครับ กลับไปกลับมาอยู่นั่นละ

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มุกดาหาร) : สาขาพลังงานนี้ไปเกี่ยวพันกับการเกษตรนะคะ ท่านประธานคะ ดิฉันก็เลยว่าอยากจะขอท่านในส่วนนี้ว่าในกรอบการเจรจาของท่าน ในขณะที่ผ่านมติในที่ประชุมนี้แล้ว ให้มีการเจรจาทำสัญญาเงินกู้จากธนาคารต่างประเทศนี้ ดิฉันก็ขอตั้งข้อสังเกตและขอฝากให้ท่านประธานในการตั้งสติในการที่ใช้เงินกู้นี้มา ท่านกู้เงินมาแล้วอย่าให้ผลนี้ตกไปให้ประชาชนเป็นหนี้นะคะ ประชาชนตอนนี้ห่วงว่าจะเป็นหนี้ แต่ความสามารถของท่านสามารถทำให้ประชาชนไม่เป็นหนี้ได้นะคะ ดิฉันดีใจที่ได้อภิปรายในส่วนนี้ ขอบคุณท่านประธานมากค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปท่านตวง อันทะไชย เชิญครับ

นายตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ขอบคุณท่านประธานครับ ท่านประธานที่เคารพ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมคงเริ่มต้นกับท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลช้า ๆ อย่างนี้ว่า แม้ว่าอำนาจของการกู้นั้นเป็นอำนาจของฝ่ายบริหารตามพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พุทธศักราช ๒๕๔๘ ก็ตาม แต่ผมคิดว่ารัฐบาลต้องรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกรัฐสภาที่ผมจะกราบเรียนต่อท่านประธานต่อไปนี้ ----------

ท่านประธานครับ ในหลักการผมคิดว่ามีความจำเป็นที่จะต้องกู้อยู่ก็จริง แต่ว่ารัฐบาลยังจะต้องให้คำตอบกับรัฐสภาให้ชัดเจนก่อนว่าแนวความคิดว่าด้วยการกู้เงินมานั้นมันง่ายครับ แต่คำถามใหญ่ที่ผมฟังสมาชิกตั้งแต่เช้าซึ่งเป็นสิทธิอันชอบธรรมที่สมาชิกต้องถามรัฐบาลก็คือว่าแล้วอย่างไรต่อไป จะใช้เงินอย่างไรต่อไป ผมย้อนกลับมาดูที่กรอบที่ท่านประธานได้กรุณาให้สมาชิกได้ดูโดยรัฐบาลเสนอมา ผมเรียนท่านประธานว่ากรอบการเจรจาของท่านในข้อ ๕ ที่เป็นกรอบเจรจานั้นผมเข้าใจว่าวันนี้มันมีปัญหาแล้วครับ มันมีปัญหาที่ไม่สอดคล้องกับวิกฤติของประเทศอย่างแท้จริง เดี๋ยวผมจะอธิบายให้ท่านประธานได้ฟังว่าข้อเท็จจริงในมุมมองของนักเศรษฐศาสตร์บ้านนอกอย่างผมคิดต่อเรื่องนี้อย่างไร ผมเริ่มต้นด้วยคำถามแรกที่ผมคิดว่ารัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องตอบต่อสภาแห่งนี้ก็คือ รัฐบาลจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขหลักการที่เป็นกรอบการเจรจาท่านประธานครับ กรอบการเจรจาทั้งหมดถ้าท่านประธานอ่านตั้งแต่บรรทัดแรกไปถึงบรรทัดสุดท้ายจะพบว่าไม่ได้เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับวิกฤติเศรษฐกิจอย่างแท้จริงเลย ตัววิกฤติเศรษฐกิจอย่างแท้จริงท่านรัฐมนตรีทราบดีว่า วันนี้วิกฤติของโลกนั้นมันเกิดจากวิกฤติที่มีแต่คนขาย แต่ไม่มีคนซื้อ ไม่มีคนซื้อคนก็ตกงาน ผมแปลกใจท่านประธานครับว่าวิกฤติเศรษฐกิจรอบหนึ่งมันหมุนกลับมากลายเป็นพรรคการเมืองพรรคหนึ่งต้องมาแก้เหมือนกัน แต่เป็นบนบริบทที่แตกต่างกัน ผมไม่เชื่อว่าเมื่อปี ๒๕๔๐ ที่เราเผชิญภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ เศรษฐกิจระดับมหภาคที่มันล้มอย่างระเนระนาดรัฐบาลสมัยนั้น ฯพณฯ ชวน หลีกภัย ประทานโทษที่ต้องเอ่ยนามท่าน ท่านเข้ามาแก้ไขวิกฤติเศรษฐกิจ คราวนั้นมันแก้ไขวิกฤติเศรษฐกิจระดับบนที่มันล้มลง แต่คราวนี้มันต่างกันก็คือว่าคนข้างล่างมันล้มด้วย แล้วล้มมากเลย สิ่งที่เหมือนกันของเศรษฐกิจปี ๒๕๔๐ กับปี ๒๕๕๒ ก็คือว่าคราวนี้คนต้องหลั่งไหลกลับบ้านครับท่านประธาน หัวใจสำคัญของคนที่เข้ามาอยู่กรุงเทพมหานครมาทำมาค้าขาย เวลาที่เขาเผชิญกับภาวะวิกฤติแล้วเขาต้องกลับบ้านครับ เขาต้องกลับไปหาพ่อหาแม่เขาครับ เขาจะกลับไปทำอะไร พื้นฐานที่ต้องกลับไปนั้นผมเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่าภายในเดือนสองเดือน ภายใน ๔ วัน ๕ วัน รัฐบาลไม่อาจจะแก้ไขปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจได้ แต่ผมคิดว่าจะต้องใช้เวลาอย่างน้อยปีหนึ่งรัฐบาลถึงจะสามารถก้าวพ้นวิกฤตินี้ไปได้ คำถามใหญ่ก็คือว่า รัฐบาลจะ

ทำให้ประชาชนกลับบ้านมีข้าวกินถือแหลงไปเหวี่ยงหาปลากินได้โดยที่เขาไม่มีรายได้อยู่ได้อย่างไร รัฐบาลจะต้องกลับไปดูว่าหนี้ครัวเรือนของประชาชนที่อยู่ในชนบทนั้นมันมีมากขึ้นเท่าไร ท่านจะจัดการอย่างไร เงินกู้ที่จะนำมานั้นท่านจะทำอย่างไร ผมยกตัวอย่างปี ๒๕๔๐ ท่านประธานครับ เขาใช้กระบวนการกลไกในการไปกู้เงินที่ท่านอดีตรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจง กลับไปใช้ตั้งเป็นกองทุนซิฟ (SIF) ท่านประธานจำกองทุนซิฟได้ไหมครับ เป็นกองทุนว่าด้วยการให้ชุมชนลุกขึ้นมาใช้ปัญญา ลุกขึ้นมาใช้ทุนทางสังคมที่มีอยู่นำตัวเองให้หลุดพ้นจากวิกฤติเศรษฐกิจได้ก่อน ผมคิดว่าหลักการคิดแบบนี้รัฐบาลต้องกลับมาทบทวนในกรอบการเจรจาที่จะต้องทำ หลักที่จะต้องกลับมาทบทวนตรงนี้เป็นหลักที่รัฐบาลจะต้องอธิบายต่อสภาแห่งนี้อย่างชัดเจนว่าจะนำเงินก้อนนี้กลับไปกอบกู้ฟื้นฟูเศรษฐกิจได้อย่างไร

ประการที่ ๒ ผมสนใจว่าการกู้เงินของรัฐบาลคราวนี้เป็นครั้งสุดท้ายหรือไม่ ท่านประธานครับ ผมกลับไปดูตัวเลขโครงสร้างปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ที่ผมนำมาบอกเพื่อให้สภาแห่งนี้ได้เห็นร่วมกันว่าการกู้เงินคราวนี้ไม่ใช่ครั้งสุดท้าย ในโครงสร้างปี ๒๕๕๓ ผิดถูกอย่างไรท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังชี้แจงเองนะครับ ผมพบว่าในงบประมาณปี ๒๕๕๓ รัฐบาลต้องกู้เงินอย่างน้อย ๓๙๐,๐๐๐ ล้านบาท ไปหักจ่ายดอกเบี้ย ๑๖๘,๐๐๐ ล้านบาท ตัวเลขกลม ๆ ท่านประธานครับ กู้มา ๓๙๐,๐๐๐ ล้านบาท เหลือเงิน ๑๕๘,๐๐๐ ล้านบาท สำหรับใช้ในการพัฒนา นี่ผมยังไม่ได้พูดถึง ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่ผมนำมากราบเรียนท่านประธานก็คือว่า เวลาที่เราจะนำเงินไปกู้มาต้องคำนึงถึงปัญหาของวิกฤติเศรษฐกิจมันไม่ได้เกิดข้างบนมันเกิดข้างล่าง คนข้างล่างมันจะตายก่อนอยู่แล้วจะทำอย่างไร จะใช้ทุนทางสังคมที่มีอยู่ให้เขามีชีวิตรอดเพื่อแก้ปัญหาต่อไป

คำถามที่ ๒ ที่ผมได้ถามท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลก็คือว่า มันคือคำตอบสุดท้ายใช่ไหมในการกู้เงินคราวนี้ ผมเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่าไม่ใช่คำตอบสุดท้ายท่านประธานครับ ประเทศเรายังมีทางเลือกที่จะต้องทำแม้วันนี้จะกู้ก็ตาม ผมยกตัวอย่าง การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณ ความจริงถ้าท่านประธานกลับไปดูตัวเลขของการเร่งรัดเบิกจ่ายงบประมาณท่านประธานจะตกใจว่าแม้เราจะไปกู้มาเท่าไรก็ตาม แม้เราจะอนุมัติงบประมาณเพิ่มเติมเป็นแสน ๆ ล้านบาทก็ตาม เราไม่อาจจะกอบกู้วิกฤติเศรษฐกิจได้ ผมมีตัวเลขจากสำนักงบประมาณมากราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลดู ท่านประธานครับ เอาเพียงตัวเลขของงบประมาณเบิกจ่ายประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๒ ณ วันที่ ๑๔ มีนาคม เบิกได้แค่ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ เพียงเท่านี้ก็เป็นคำตอบว่าเราไม่อาจจะกอบกู้ฟื้นฟูเศรษฐกิจได้ ที่หนักไปกว่านั้นท่านประธานครับที่เราว่ารายงานเงินเหลื่อมปีตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๕-๒๕๕๑ ที่เราว่าเงินค้างท่อท่านประธานครับ เป็นที่น่าตกใจว่าตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ๒๕๕๑ ยังมีเงินที่ไม่สามารถเบิกได้แสนล้านบาท ผมกราบเรียนท่านประธานว่านี่คือทางเลือกหนึ่งในการที่จะกอบกู้ฟื้นฟูเศรษฐกิจที่รัฐบาลจะต้องทำไปพร้อมกับมีแนวคิดที่จะไปกู้เงินจากต่างประเทศ

ประการที่ ๒ ผมคิดว่าปัญหาเรื่องวิกฤติเศรษฐกิจคราวนี้เมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๐ ท่านประธานครับ มันใหญ่หลวงเกินกว่าที่รัฐบาลจะทำโดยลำพัง ความคิดเห็นของสมาชิกรัฐสภาวันนี้รัฐบาลต้องกลับไปไตร่ตรองไปพิจารณาให้ดี วิกฤติคราวนี้มันใหญ่เกินกว่าที่รัฐบาลจะก้าวข้ามวิกฤติเหล่านี้โดยลำพัง รัฐบาลจะต้องอาศัยความร่วมมือจากประชาชน แต่ผมมีข้อสังเกตที่จะตั้งข้อสังเกตผ่านท่านประธานไปยังรัฐบาลก็คือว่าแม้รัฐบาลจะบอกว่าเราเผชิญวิกฤติเศรษฐกิจ แต่รัฐบาลไม่เคยแสดงให้ประชาชนได้เห็นว่าประชาชนคนไทยอยู่ในภาวะวิกฤติเศรษฐกิจอย่างไร ประชาชนคนไทยจะก้าวผ่านวิกฤติเศรษฐกิจเหล่านี้ไปได้อย่างไร ท่านประธานจำได้ไหมครับ เราเผชิญวิกฤติสมัย ฯพณฯ องคมนตรี พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ฯพณฯ ได้ลุกขึ้นมาทำให้คนไทยได้เห็นว่ามันมีความจำเป็นที่คนไทยจะต้องจับมือกันให้มั่นก้าวผ่านวิกฤติเศรษฐกิจไปได้ เช่น การปิดไฟ การรณรงค์ควบคุมความเร็วของรถ แต่วันนี้กระบวนการเหล่านี้ไม่ได้เกิด

จากรัฐบาลครับ ผมคิดว่ามันมีความจำเป็นและมีความสำคัญ ผมเข้าใจว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังทราบดีว่าการแก้ปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจของประเทศนั้นมันเป็นเรื่องของจิตวิทยา ถ้าคนมันเชื่อว่าจะแก้ไขได้ มันแก้ได้ท่านประธานครับ ถ้าคนไม่เชื่อจะแก้ไขได้ ต่อให้กู้มาอีกหลายแสนล้านบาทมันก็แก้ไม่ได้ มันมีความจำเป็นต้องกลับไปทบทวนว่ารัฐบาลจะเป็นกลไกกลางในการที่จะขับเคลื่อนพาพี่น้องประชาชนฝ่าวิกฤติเศรษฐกิจนี้อย่างไร ผมคิดว่าตรงนี้รัฐบาลมีคำตอบอยู่แล้ว ผมมีข้อสังเกตที่เป็นข้อห่วงใยในฐานะเป็นสมาชิกรัฐสภาที่จะฝากท่านประธานก็คือว่า

ประการที่ ๑ โดยธรรมชาติของคนกู้พอกู้ได้มาแล้วมันจะไม่ค่อยมีวินัย ท่านจะทำอย่างไรในการที่ควบคุมมิให้การใช้จ่ายเงินที่ฟุ่มเฟือย พอกู้ได้มาแล้วใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย พอกู้ได้มาแล้วมันจะต้องตกไปถึงประชาชนอย่างแท้จริง มาตรการตรงนี้รัฐบาลต้องอธิบายต่อรัฐสภาให้ชัดเจน

ประการที่ ๒ ผมคิดว่าเป็นหัวใจและเป็นเรื่องสำคัญก็คือ ต้องเรียนรัฐบาลให้ได้เข้าใจว่ารัฐบาลเป็นคนกู้เงินมาก็จริงครับ แต่คนรับภาระที่จะต้องผูกพันกับชีวิตของเขาไปก็คือประชาชนคนไทยทุกคน แม้ว่าท่านจะไม่ได้เป็นรัฐบาลสมัยต่อไปก็ตาม หรือเป็นสมัยต่อไปก็ตามประวัติศาสตร์หน้านี้มันจะเขียนเอาไว้อย่างนี้ แล้วมันก็จะเป็นหนี้คนไทยต่อหัวอย่างนี้ตลอดไป ผมจึงกราบเรียนท่านประธานเป็นข้อสังเกตผ่านไปยังรัฐบาล ได้โปรดนำข้อสังเกตของสมาชิกรัฐสภาไปประกอบในการปรับปรุงแก้ไขกรอบเจรจาของท่านเพื่อให้สอดคล้องกับวิกฤติของประเทศในอนาคตต่อไป ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณประเกียรติ นาสิมมา

นายประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกรัฐสภา กระผมไม่นึกไม่ฝันว่าวันนี้จะต้องมาพิจาณากรอบการเจรจาเงินกู้ คงจะเป็นครั้งแรกของสภาแห่งนี้และคงจะมีอีกหลายครั้งต่อไปในอนาคตที่จะต้องมาพิจารณากรอบเงินกู้ที่รัฐบาลจะต้องไปก่อหนี้สินให้กับประเทศ ฟังจากท่าน ขอประทานโทษที่จะต้องเอ่ยนามท่านนะครับ ท่านพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ซึ่งผมเคารพนับถือนะครับ ท่านบอกว่าประเทศไทยคงจะต้องกู้อีกอย่างน้อยไม่น้อยกว่า ๑ ล้านล้านบาท แต่ ๑ ล้านล้านบาทที่จะกู้ในอนาคตนั้นไม่ทราบว่าจะแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศได้หรือเปล่า ผมเองสงสารประเทศไทย สงสารคนไทยที่บังเอิญมาอยู่ในภาวะเช่นนี้ เศรษฐกิจตกต่ำไม่ค่อยจะมีปัญหา คนไทยก็สามารถที่จะแก้ไขกันได้อยู่ตลอดเวลา แต่วันนี้นอกจากเศรษฐกิจตกต่ำแล้ว ประเทศไทยยังขาดความเชื่อถือจากต่างประเทศอีกด้วย เพราะฉะนั้นการที่เราจะทำอะไรต่อไปกับสังคมโลกนี่เราคงมีต้นทุนสูงอย่างแน่นอน ไม่ว่าจะเป็นดอกเบี้ย ไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายทางการเงิน ทั้งหลายนี่เราจะต้องใช้จ่ายสูงแน่นอน เพราะประเทศของเราขาดความเชื่อถือ สาเหตุเกิดจากการที่พวกเรานี่มีบางกลุ่มที่เข้าไปยึดสนามบิน คือต่อสู้กันภายในประเทศไม่ค่อยเท่าไร แต่การไปยึดสนามบินแล้วก็ไม่มีคำตอบให้สังคมโลก มันเกิดปัญหากับประเทศไทย ปัญหาที่ประเทศไทยที่ถูกถามมากที่สุดก็คือ ความยุติธรรมและก็เป็นสังคมประชาธิปไตยหรือไม่ อันนี้คือคำถาม ที่จริงผมอยากจะกราบเรียนว่า ผลผลิตมวลรวมของชาติของประเทศของเรา ทุกปีที่ได้มามันเกิดจาก ๔ ประการด้วยกัน เกิดจากการใช้จ่าย ๔ ประการด้วยกัน

ประการที่ ๑ คือการส่งออก อาศัยการส่งนี้เป็นหลักใหญ่ ซึ่งพอดีท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านอลงกรณ์นั่งฟังอยู่ก็ดีแล้วครับ

อันที่ ๒ คือ เกิดจากการท่องเที่ยว

อันที่ ๓ คือ เกิดจากการลงทุนจากต่างประเทศ และ

อันที่ ๔ คือ เกิดจากการใช้จ่ายของภาครัฐ

ถ้าจะพูดถึงเรื่อง ๔ เรื่องนี้ก็เปรียบเสมือนเครื่องบิน ๔ เครื่องยนต์ ขณะนี้เครื่องยนต์การส่งออก ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ครับ เข้าใจว่าเครื่องยนต์ดับ

นะครับ ส่งออกไม่ได้ คือต่างประเทศไม่ซื้อไม่ใช่เราไม่มีของส่งออก การท่องเที่ยวคนไม่มาเที่ยว เนื่องจากขาดความเชื่อมั่น การลงทุนยิ่งไปกันใหญ่ เพราะว่าไม่แน่ใจว่า วันพรุ่งนี้เมื่อลงทุนไปแล้วจะมีรัฐบาลหรือเปล่า ลงทุนไปแล้วไม่รู้จะเกิดอะไรขึ้น จะมีกี่มาตรฐานกับนักลงทุน จะสังเกตได้ว่าสหรัฐอเมริกาไม่เคยลงทุนเป็นทรัพย์สินในประเทศไทยโกยกลับบ้านทุกบาททุกสตางค์ จะหมุนเวียนก็เฉพาะบางสิ่งบางอย่างในประเทศเราเพื่อแสวงหาผลประโยชน์เท่านั้น เพราะฉะนั้นสิ่งสุดท้ายที่เหลืออยู่นี่นะครับ ซึ่งเครื่องยนต์ยังไม่ดับ ก็คือการใช้จ่ายของเงินภาครัฐ พอกลับเข้าไปดูในกระเป๋าเงินคงคลัง ก็ปรากฏว่าเมื่อสักครู่นี้ผมทราบตัวเลขมาคร่าว ๆ ว่า เมื่อสิ้นปีงบประมาณมีเงินอยู่ ๒๒๙,๐๐๐ กว่าล้านบาท มาสิ้นปีนี่เหลือเงินอยู่ประมาณ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท เงินคงคลังนะครับ ในขณะเดียวกันที่ภาครัฐจะต้องใช้จ่ายวันหนึ่งประมาณ ๓,๐๐๐ ล้านบาท เดือนหนึ่งภาครัฐจะต้องใช้จ่ายเงินอย่างน้อย ๙๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อเดือน แต่เงินคงคลังยังมีอยู่ขณะนี้ก็ประมาณ ๕๐,๐๐๐-๖๐,๐๐๐ ล้านบาท ใช้ไม่ถึงเดือนครับท่านประธาน นี่แหละจึงเป็นเหตุจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องกู้เงินมา เมื่อสักครู่นี้เพื่อนผมได้พยายามที่จะซักถามรัฐบาลให้ตอบหน่อยสิว่า เงินที่กู้มานี่เอามาเพื่ออะไร เอามาเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจใช่หรือไม่ และถ้ากระตุ้นเศรษฐกิจ มีเศรษฐกิจ มีโครงการอะไรที่จะนำเงินนี้เข้าไปกระตุ้นก็ไม่ตอบ ----------

เพราะฉะนั้นจึงสามารถที่จะบอกได้เลยว่าถ้ากู้เงินมาก็คงจะเอามาใช้จ่ายในประเทศเท่านั้น ใช้จ่ายในลักษณะเป็นเงินคงคลังเพิ่มขึ้น เป็นเงินหมุนเวียน อันนี้เป็นผลร้ายต่อคนไทยทั้งประเทศ เพราะเงินกู้ก็จะเป็นปัญหากับประชาชนทุกคนนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะขอเสนอแนะเพราะเวลาน้อยเหลือเกินนะครับ เงินกู้ที่ทางรัฐบาลเสนอกรอบว่าจะขอกู้เงินประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านเหรียญ หรืออาจจะมากกว่านั้นในอนาคตนั้นนี่นะครับ ในภาวะเศรษฐกิจอย่างนี้ ผมคิดว่าประเทศไทยไม่ควรจะก่อหนี้ต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งออกต้องอาศัยเงินบาทในสภาพที่อัตราแลกเปลี่ยนที่อ่อนค่าลงไปหน่อย คือขณะนี้เงินบาทแข็งครับ เมื่อเปรียบเทียบกับเงินสกุลยูเอสดอลลาร์ เงินบาทตกอยู่ที่ประมาณ ๓๕ บาท ซึ่งเงินบาทลักษณะนี้เราค้าขายไม่ได้หรอกครับ อัตราเงินบาทควรจะอยู่ที่ประมาณ ๔๐ บาทต่อยูเอสดอลลาร์จึงจะพอเหมาะ แต่ทีนี้ถ้าหากว่าเรากู้เงินตราต่างประเทศเข้ามาอะไรจะเกิดขึ้นรู้ไหมครับท่าน เงินบาทจะแข็งค่าขึ้นครับ อาจจะแข็งค่าขึ้นกว่า ๓๕ บาทในปัจจุบัน ผมก็ถามว่าและจะทำอย่างไรเงินบาทถึงจะไม่แข็งมากกว่านี้ ก็มีคำตอบว่าจะมีวิธีการที่เขาเรียกว่าสวอพ (SWOP) ซื้ออัตราความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยน ซื้อประกันภัยอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งตรงนี้เมื่อสักครู่ท่านสมาชิกวุฒิสภาท่านหนึ่งก็บอกว่าการซื้ออัตราจากญี่ปุ่น ค่าใช้จ่ายตรงนี้สูงมหาศาล สูงกว่าอัตราแลกเปลี่ยนเสียอีก สูงกว่าอัตราดอกเบี้ย เพราะฉะนั้นอันนี้จึงเป็นอันตรายมาก ผมขอเสนอแนะอย่างนี้ครับ คือถ้าจะเอาอันนี้มากระตุ้นเพื่อให้มีการส่งออก เพราะมันไม่มีโครงการชัดเจนที่แน่นอนว่าจะไปกระตุ้นตรงไหน ถ้าจะเอาเงินส่วนที่กู้ยืมมานี่มากระตุ้นการส่งออก ผมคิดว่าไม่ได้ผล เพราะว่าเงินบาทจะแข็งค่าขึ้นเพราะคุณมีดอลลาร์สูง มีดอลลาร์มากในประเทศ ผมจึงอยากจะเสนอแนะว่าอย่างนี้นะครับว่า รัฐบาลควรจะกู้เงินในประเทศมากกว่า แต่การกู้เงินในประเทศนี่นะครับอย่าให้ไปกระทบกับ แคช โฟลว์ (Cash Flow) ของภาคอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจ คือให้ไปกู้จากธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งการกู้จากธนาคารแห่งประเทศไทยจะไม่กระทบกระเทือนถึงแคช โฟลว์ ของภาคอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจ และอัตราดอกเบี้ยก็สามารถเจรจากันได้ในประเทศ แต่ถ้าหากว่าอีกประการหนึ่งสามารถที่จะกู้ได้จากภาคเอกชน ภาคประชาชนโดยสามารถที่จะออกพันธบัตรไปเพื่อที่จะกู้เงินเข้ามา ตรงนี้จะเหมาะสมกว่า สามารถ

ที่จะเลี้ยงเราไปได้ และคนที่ให้รัฐบาลกู้ถ้าจ่ายดอกเบี้ยเป็นรายเดือนก็จะได้ผลประโยชน์ และก็สามารถที่จะกระตุ้นเศรษฐกิจได้ด้วย การกู้เงินจากต่างประเทศหลายท่านได้พูดออกมาว่าไม่รู้ว่ารัฐบาลไหนจะกลับมาใช้เงิน แต่รัฐบาลนี้เป็นคนกู้และคงจะต้องกู้อย่างนี้ตลอดไป ประชาชนก็คงจะแบกรับอย่างนี้เช่นเดียวกัน ไม่รู้ชาติไหนจึงจะใช้หนี้ต่างประเทศหมด ขอบคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปผมจะอ่านรายชื่อท่านที่จะอภิปรายต่อไปนะครับ มีคุณอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี คุณอนุรักษ์ นิยมเวช คุณเจิมมาศ จึงเลิศศิริ คุณมณเฑียร บุญตัน คุณเรวัต สิรินุกุล คุณสมเกียรติ ศรลัมพ์ คุณคำนูณ สิทธิสมาน คุณประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย เชิญคุณอรรถวิชช์ สุวรรณภักดีครับ

นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม อรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ก่อนอื่นกระผมขอสร้างความเข้าใจร่วมกันของที่มาในการนำกรอบการเจรจาเงินกู้เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเข้าสู่รัฐสภาแห่งนี้ครับ หากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็คงไม่ต้องนะครับ เพราะว่าจากเดิมนั้นจำกัดเฉพาะแต่เพียงหนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อเรื่องอธิปไตย แล้วก็ดินแดนนะครับรวมไปถึงในเรื่องของหนังสือสัญญาที่ต้องออกเป็นพระราชบัญญัติ แต่แน่นอนครับเนื่องจากเรามีรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ในมาตรา ๑๙๐ เกิดขึ้นมาก็เพิ่มหลักการเข้ามาอีก ๒ เรื่องครับ นั้นก็คือหนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างกว้างขวาง หนังสือสัญญาที่มีผลผูกพันทางด้านการค้า การลงทุน งบประมาณ อย่างมีนัยสำคัญ ตรงนี้เป็นอีก ๒ หลักการที่เพิ่มเข้ามาในมาตรา ๑๙๐ ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ครับ สาเหตุนั้นก็เพราะเนื่องจากว่าก่อนรัฐบาลก่อนหน้านั้นมีการเซ็นข้อตกลง เอฟทีเอ (FTA) ไทย-จีน ส่งผลทำให้สินค้าเกษตรนั้นทะลักลงมาเยอะครับทางภาคเหนือ การเตรียมการของภาคเอกชน การเตรียมการของภาครัฐเองก็ดูจะมีน้อยเหลือเกินครับ นั่นก็เกิดขึ้นในสมัยรัฐบาลท่านอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ พอครั้น สนช. ครับก็พยายามที่จะนำความคิดนี้เข้ามาครับเพื่อจะนำเอาอำนาจที่มีอยู่แต่เดิมของฝ่ายบริหารนั้นให้กลับมาสู่ฝ่ายนิติบัญญัติ กระผมเองต้องขอเรียนนะครับว่าที่ต้องเกริ่นเรื่องนี้ก่อนเพราะไม่อยากให้เพื่อนสมาชิกนั้นตั้งข้อรังเกียจมาตรา ๑๙๐ ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ มาตรา ๑๙๐ นั้นถ้ามีการตีความให้เข้าประเด็นตรงประเด็นนั้น ต้องบอกว่าหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๙๐ นี้แหละครับมีศาลรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๒ คำพิพากษาที่ ๑๑/๔๒ และปี ๒๕๕๑ นะครับ คำพิพากษาที่ ๖-๗/๕๑ นี่นะครับ ก็พูดเอาไว้ครับว่าหนังสือสัญญานั้น หมายถึง ข้อตกลงเป็นหนังสือที่เป็นการกระทำระหว่างรัฐต่อรัฐ รัฐกับองค์กรระหว่างประเทศ องค์กรระหว่างประเทศกับองค์กรระหว่างประเทศ ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ เพราะฉะนั้นเมื่อมาดูถึงกรอบเจรจาเงินกู้ในครั้งนี้ครับจะเห็นว่าสัญญาเงินกู้ระหว่างธนาคารโลกก็หมิ่นเหม่ครับ เพราะธนาคารโลกนั้นใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับธนาคารเป็นกฎหมายระหว่างประเทศ ส่วน เอดีบี นั้นก็เช่นเดียวกันครับเหมือน

ธนาคารโลกครับก็ใช้กฎหมายระหว่างประเทศครับ แต่พอมาดู ไจก้า ครับ องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่นนั้นเขาใช้กฎหมายภายในของญี่ปุ่นเองในส่วนของ ไจก้า นั้นก็ถูกมองว่าเป็นสัญญากู้ยืมเงินที่ไม่เข้าข่ายตามมาตรา ๑๙๐ แต่นี่เป็นความแฟร์ (Fair) ครับ จะว่าความแฟร์ก็ว่าได้ครับ หรืออาจจะเป็นเพื่อความปลอดภัยไว้ก่อนก็ว่าได้ของทั้งรัฐบาลและข้าราชการที่นำมาให้แจ้งสู่รัฐสภาแห่งนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะว่าเราเองยังไม่มีกฎหมายลูกในการที่จะต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๙๐ นะครับ เลยทำให้เรื่องเข้าสู่รัฐสภาแห่งนี้มากสักนิดหนึ่ง แต่มาตรา ๑๙๐ ไม่ใช่เรื่องที่น่ารังเกียจครับ แต่กลับกันเป็นเรื่องดีครับ แล้วนั่นคือที่มาที่ต้องเกริ่นสักนิดหนึ่งก่อนจะเข้าสู่ข้อเสนอแนะครับ ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยกับกรอบเงินกู้ในครั้งนี้นะครับ ต้องเรียนว่าเมื่อพิจารณาดูตามเอกสารนะครับ มาดูในเรื่องของเฉลี่ยเวลาเงินกู้ของท่านอยู่ประมาณ ๗-๑๐ ปีนะครับ ท่านบอกว่าท่านจะต้นทุนการกู้เงินหรือดอกเบี้ยนี่นะครับอยู่ที่ประมาณร้อยละ ๒.๕๓-๓.๗๙ นั่นคือดอกเบี้ยที่กู้ในต่างประเทศนะครับ มาเปรียบเทียบดูการกู้ในประเทศครับในลักษณะของการออกพันธบัตรรัฐบาล วันนี้อยู่ที่ร้อยละ ๓.๘ ถือว่าดอกเบี้ยที่ท่านไปกู้มานั้นต่ำกว่านะครับ ถือว่าใช้ได้ทีเดียวนะครับเมื่อพิจารณาในเรื่องของดอกเบี้ยนะครับ พอมาดูครับในเรื่องของการกู้นอกประเทศในวันนี้กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะเนื่องจากว่าการกู้ในประเทศนั้นเราเริ่มที่จะเต็มเพดานแล้วนะครับ อีกทั้งวันนี้ถ้ากู้ในประเทศทุกคนทราบทั่วกันครับว่าเป็นการดึงสภาพคล่องในระบบออกนะครับ วันนี้กู้ต่างประเทศเอาสภาพคล่องข้างนอกเข้าสู่ข้างในน่าจะกลายเป็นเรื่องที่ดีกว่าครับ นี่คือเรื่องของกรอบที่กระผมเห็นด้วยนะครับท่านประธาน เอาละครับ อย่างไรก็ดีครับ กระผมอยากให้รัฐสภาแห่งนี้ทราบอีกสักนิดครับว่าวันนี้นั้นเป็นเพียงการอนุมัติในกรอบเท่านั้น เพราะมาตรา ๑๙๐ นั้นมี ๒ ขั้นตอนครับ ขั้นตอนแรกก็คือการอนุมัติในเรื่องของกรอบ กว่าที่จะมาสู่สภานี้เขาทำการรับฟังความคิดเห็นจากพี่น้องประชาชนมา แล้วเสนอในเรื่องของกรอบกว้าง ๆ รัฐมนตรีท่านก็ไปเจรจาครับ ต่อจากนั้นก่อนที่จะมีการเซ็นสัญญานั้นละครับ ----------

ตรงนั้นละเป็นจุดตัดสำคัญ เพราะว่าจะต้องมีการรับฟังความคิดเห็นอีกครั้งหนึ่ง และนำเข้าสู่การประชุมของรัฐสภาแห่งนี้ วันนั้นละครับ ท่านรัฐมนตรีคงจะต้องมีภาระในการที่จะบอกว่า เงินกู้ที่จะเซ็นสัญญานั้นจะสอดคล้องกับนโยบายท่านได้แถลงต่อรัฐสภาแห่งนี้ไว้หรือไม่อย่างไร วันนี้การที่กรอบพูดกว้าง ๆ ไม่ใช่เป็นเรื่องที่แปลกประหลาดครับ แต่วันหน้าวันที่หนังสือสัญญาเข้าก่อนลงนามนั้นละครับ วันนั้นต้องชัดเจนครับ ผมขอเวลาอีกสักนิดหนึ่งท่านประธานครับว่า เมื่อมาดูครับ รัฐบาลชุดนี้ได้ผ่านงบประมาณที่เรียกว่างบกลางปีนะครับ อยู่ที่ ๑๑๖,๗๐๐ ล้านบาท งบประมาณส่วนนี้เมื่อไปดูในเนื้อหาสาระครับ เป็นมาตรการระยะสั้น นั่นก็คือว่านำเงินอัดฉีดเข้าสู่กระเป๋าพี่น้องประชาชนให้เร็วที่สุด มาตรการที่ท่านเห็นนะครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเรียนฟรี ชุดนักเรียน อุปกรณ์ฟรี เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเดือนละ ๕๐๐ บาท เงินเดือนรายเดือนของ อสม. หรือถ้าในกรุงเทพมหานครเขาเรียกว่า อสส. เงินสงเคราะห์ ๒,๐๐๐ บาท กับผู้ประกันตนที่มีรายได้ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาทลงมา เรื่องโครงการต้นกล้าอาชีพ ฝึกงานให้แล้วได้เงินเดือน ต่าง ๆ เหล่านี้จะเห็นว่าเป็นมาตรการระยะสั้น เงินตรงเข้าสู่กระเป๋าเลย นี่คือสิ่งที่รัฐบาลนั้นมุ่งทำกับเงิน ๑๑๖,๗๐๐ ล้านบาทที่ออกไปแล้ว แต่เงินกู้ครั้งนี้ล่ะครับ รัฐบาลต้องการไปใช้ในระยะกลางและระยะยาวนั้นคือ เมกะโปรเจกต์ (Megaproject) ที่ทุกคนพูดกัน ที่ท่านบอกว่าจะกู้อีกไหม กู้อีกครับ เพราะเดี๋ยวจะมีกรอบเงินกู้ เดี๋ยวจะมีอีกตัวหนึ่งครับ การเซ็นสัญญาเงินกู้เรื่องรถไฟฟ้า ก็จะเข้านั่นคือเมกะโปรเจกต์ในการกระตุ้นเศรษฐกิจ ท่านประธานครับ หลายคนพูดถึงเรื่องของเครื่องยนต์ ๔ ตัวในการกระตุ้นเศรษฐกิจ นั่นก็คือเครื่องยนต์ ๔ ตัวในการผลักดัน จีดีพี นะครับ ผมสรุปสั้น ๆ ละครับว่า ๒ ตัวแรกนั่นคือการบริโภคภาคในประเทศ รายจ่ายภาครัฐ ๒ ตัวนี้เป็นเครื่องยนต์สำคัญ มันจะเกิดได้ก็คือว่ารัฐบาลแบบนี้ละครับที่ใช้นโยบายทางด้านการเงินการคลัง ทางด้านงบประมาณในการอัดฉีดลงไปทั้งระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาว แต่อีก ๒ ตัวที่เหลือ คือ เรื่องของการดุลการค้าระหว่างส่งออกกับนำเข้านะครับ แล้วก็การลงทุนภายในประเทศ ๒ ตัวนี้ กระผมต้องขอคนที่อยู่ต่างประเทศช่วยกันหน่อยครับ วันนี้ถ้ายังปลุกระดมคนเสื้อแดงอยู่นะครับ วันนี้ถ้าพูดในเชิงปลุกระดม กระผมคิดว่ามีปัญหาครับ แต่ถ้าพูดในเชิงเสนอแนะนั้นกระผมว่ายินดีครับ ๒ เครื่องยนต์ตัวนี้ต้องถาม

ทางซีกฝั่งโน้นว่า ต้องช่วยกันด้วยครับ ท่านประธานที่เคารพครับ สุดท้ายครับ กระผมต้องเรียนว่า การกู้เงินนั้นไม่ใช่เรื่องแปลกครับ ถ้ากู้โดยมีวัตถุประสงค์ชัดเจน การจัดงบประมาณของประเทศเรานั้นใช่ว่าไม่เคยขาดดุลครับ สมัยท่านอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ นั้นท่านจัดขาดดุลในปี ๒๕๔๕ ครับ ขาดดุลหมายความว่าอย่างไรครับ หมายความว่ารายจ่ายนั้นมากกว่ารายรับ ส่วนต่างก็ต้องกู้ครับ แล้วก็เป็นการกู้ภายในประเทศ ปี ๒๕๔๕ ครับ รัฐบาลทักษิณกู้ครับ ๒ แสนล้านบาทครับ ปี ๒๕๔๖ ครับ รัฐบาลทักษิณกู้เหมือนกันครับ ๑๗๔,๙๐๐ ล้านบาทครับ ปี ๒๕๔๗ ก็กู้ครับ กู้อยู่ที่ ๙๙,๙๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๕๒ ครับ รัฐบาลท่านสมัครก็กู้ครับ ๒๔๙,๕๐๐ ล้านบาทครับ ต่าง ๆ เหล่านี้การกู้ไม่ใช่เป็นเรื่องน่ารังเกียจครับ แต่วันนี้ครับท่านประธานครับ เรากำลังพูดการกู้เหมือนการน่ารังเกียจ กระผมแปลกใจเหลือเกินครับ วันนี้ต้องพูดฝากถึงฝ่ายค้านครับว่า อดีตนายกรัฐมนตรีของท่านคือ ท่านสมัคร สุนทรเวช เคยกล่าวไว้ครับในรายการสนทนาประสาสมัคร ในวันที่ ๘ มิถุนายน ปี ๒๕๕๑ ท่านเคยพูดไว้ว่าจะใช้งบ ๔ แสนล้านบาทในการพัฒนาแหล่งน้ำ วันนี้เรานั่งอยู่ในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้พิจารณางบประมาณด้วยกัน ขอประทานโทษครับ นั่งอยู่ในรัฐสภาแห่งนี้ ทั้งสองฝ่ายนั้นเคยพิจารณางบประมาณทั้งสิ้นครับ ๔ แสนกว่าล้านบาทเอาเงินจากไหนครับ ท่านสมัครพูดอย่างนั้นคืออะไรครับ เพราะมีเงินกู้ครับ กู้ไม่ใช่น่ารังเกียจครับ อันนี้เป็นสิ่งที่ยืนยันนะครับว่ากู้ไม่ใช่น่ารังเกียจครับ ยอมรับเถอะครับว่าเงินจำนวนนี้จำเป็นที่ต้องใช้ ยอมรับเถอะครับว่าวันนี้ประเทศมีวิกฤติชาติ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเองมีตัวเลขอีกนิดเดียวครับ ต้องบอกว่า ความแตกต่างกันนะครับ หนี้สาธารณะต่อ จีดีพี นะครับ เราไม่ได้แปลกนะครับ ที่เรามีการเพิ่มมากขึ้น วันนี้ญี่ปุ่นก็เพิ่มครับ สหราชอาณาจักรประเทศอังกฤษขึ้นครับ ประเทศไทยก็ขึ้นครับ ประเทศจีนขึ้นครับ แล้วเราขึ้นไม่ได้อยู่ในเรท (Rate) หรือว่าในอัตราที่น่าเกียจเลยครับ ยอมรับครับว่าเราต้องกู้ แล้วใช้เงินก้อนนี้ด้วยจิตที่บริสุทธิ์ครับ แล้วเชื่อว่ารัฐบาลนี้จะแสดงให้ท่านเห็นว่า เงินจำนวนนี้จะใช้ในการพัฒนาระยะกลางและระยะยาวได้ดี แล้วก็สอดคล้องกับนโยบายที่ท่านได้แถลงต่อสภาแห่งนี้ครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ครับ ส.ว เชิญครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม อนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภานะครับ ในกรอบเจรจาที่ทางรัฐบาลนำเสนอมาก็เป็นไปตามเงื่อนไขของมาตรา ๑๙๐ วรรคสองนะครับ ในข้อสังเกตของผมนี่ในตัวกรอบการเจรจาดังกล่าวที่จะนำเสนอผ่านทางท่านประธานก็คือว่า ก็เข้าใจเหตุผลของรัฐบาลที่จะดำเนินการในการขอเจรจาอนุมัติกรอบเจรจาเงินกู้ตรงนี้ เนื่องจากเหตุผลภาวะเศรษฐกิจถดถอย ตั้งแต่รัฐบาลเข้ามารัฐบาลก็พยายามที่จะใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อจะพยายามที่ทำให้เศรษฐกิจของประเทศถ้าเราไม่ทำอะไรเลยเศรษฐกิจของประเทศผมคิดว่ามันคงจะถดถอยไปมากกว่านี้นะครับ โดยเฉพาะที่รัฐบาลพยายามเสนอในเรื่องของงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมกลางปีที่จะพยายามที่จะให้เกิดการบริโภคของประเทศ ให้คนมีกำลังซื้อต่าง ๆ แต่คงไม่ได้เน้นในเรื่องของการลงทุนอะไรต่าง ๆ เหล่านั้นจนนำมาสู่ถึงวันนี้ในเรื่องของการขออนุมัติกรอบการเจรจาเงินกู้ในจำนวนเงิน ๒,๐๐๐ ล้านบาท สิ่งหนึ่งก่อนที่ผมจะไปสู่ในเรื่องของกรอบเงินกู้ ๒,๐๐๐ ล้านบาท สิ่งหนึ่งที่ผมก็ได้บอกทางรัฐบาลนะครับ โดยเฉพาะในเรื่องงบประมาณตลอดเวลาว่า ๑. ในการที่จะดำเนินการเรื่องการติดตามงบประมาณต่าง ๆ เหล่านั้น อย่างไรรัฐบาลก็ต้องไปดูเรื่องของงบประมาณค้างจ่ายต่าง ๆ ในเรื่องของการลงทุนนะครับ ซึ่งตัวเลขการเบิกจ่ายมันก็ยังไม่ค่อยเข้าเป้าเท่าไร หรือเรื่องของตัวงบท้องถิ่นอะไรต่าง ๆ เหล่านั้น รัฐบาลก็ต้องติดตามด้วย รวมทั้งในเรื่องของงบประมาณกลางปีในเรื่องของการเบิกจ่ายต่าง ๆ ซึ่งรัฐบาลบอกว่าจะต้องตั้งคณะกรรมการในการติดตาม เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นที่ทางรัฐบาลขอผ่านทางรัฐสภาไป หรือขอผ่านทางวุฒิสภาไป ผมไม่อยากให้ละเลยนะครับ อย่างไรก็ต้องดำเนินการตามไปนะครับ ส่วนคราวนี้รัฐบาลก็มาขอในเรื่องของตัวเงินกู้อีก ๒,๐๐๐ ล้านบาท ในกรอบตรงนี้สิ่งหนึ่งที่ผมเป็นห่วงก็คือ ๑.ในเรื่องของวินัยการเงินการคลัง เงินนี่กู้ได้ครับไม่ใช่กู้ไม่ได้เหมือนคนทั่ว ๆ ไปกู้ได้ แต่สิ่งที่จะกู้ก็ต้องอยู่ในวินัยการเงินการคลัง ก็คือ โอ.เค. ดูว่ามันอยู่ในกรอบของเงินกู้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์หรือเปล่า หรือว่าหนี้สาธารณะเกินหรือเปล่า

อันนั้นก็เป็นตัวหนึ่งนะครับ แต่ตัวหนึ่งที่จะต้องพิจารณาคือว่าเงินที่เราไปกู้เอามาใช้นี่มันก่อให้เกิดประโยชน์กับประเทศชาติจริงหรือไม่จริง เพราะว่าถ้ามันไม่ก่อให้เกิดประโยชน์กับประเทศชาติ มันก็ไม่เกิดประโยชน์ในแง่ของการที่จะพัฒนาประเทศหรือทำให้ จีดีพี ของประเทศให้มันเกิดขึ้นได้จริงนะครับ ฉะนั้นตรงนั้นคือสิ่งที่สำคัญที่สุดที่ผมมอง เงินที่กู้ตรงนี้ที่เรากำหนดกรอบไว้ ซึ่งสิ่งที่ผมมองเห็นก็คือว่า

ข้อสังเกตประการแรกก็คือว่า วงเงินก็คงอยู่ในกรอบนะครับ ในเรื่องของวินัยการเงินการคลังคงไม่มีปัญหา เพียงแต่ว่ามันก็ใกล้เต็ม เดี๋ยวผมก็จะมีข้อสังเกตว่าถ้าท่านใกล้เต็มแล้วท่านจะทำอย่างไร ซึ่งท่านก็คงต้องรีบทำด้วย เพราะวิกฤติของประเทศมันไม่ใช่เกิดจากเมืองไทย มันเกิดจากวิกฤติข้างนอก ถ้ามันถดถอยมากกว่านี้เงินกู้ไม่พอเราจะทำอย่างไร ทั้งเงินกู้ในประเทศ เงินกู้ต่างประเทศ ในการจะกระตุ้นเศรษฐกิจจะทำอย่างไร ฉะนั้นรัฐบาลก็ต้องรีบคิดไว้นะครับ ไม่ใช่ว่าสถานการณ์มันเลวร้ายไปมาก ๆ แล้วก็ยังไม่ได้ตัดสินใจจะทำอะไรมันก็ยิ่งจะช้าไป ตรงนั้นผมจะค่อยเป็นข้อเสนอแนะในตอนหลังนะครับ เช่นวันนี้ในตัว ๒,๐๐๐ ล้านบาทตรงนี้ก็คงอยู่ในกรอบนะครับ แต่สิ่งหนึ่งก็คือว่าในการที่จะนำเงินไปตามกรอบ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ก็คือว่า ในข้อ ๕.๑ วัตถุประสงค์ของการกู้เงิน ซึ่งจริง ๆ แล้วมันก็เป็นกว้าง ๆ นะครับ แต่สิ่งหนึ่งกว้าง ๆ มันก็ทำให้ไม่รู้เลยว่าตกลงจะไปทำอะไร แล้วมันจะก่อให้เกิดการเจริญเติบโต จีดีพี เท่าไร อย่างไร ฉะนั้นตรงนี้ในแง่ของรัฐบาลที่จะต้องดำเนินการทำงานต่อไปเพื่อจะขอสภาอนุมัติในแง่ของการลงนามสัญญากู้คงต้องให้รายละเอียดของสภาอีกครั้งหนึ่งนะครับ ตรงนี้เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าโครงสร้างที่รัฐบาลจะเอาเงินตรงนี้ไปลงทุนในภาครัฐ สนับสนุนการต่าง ๆ การกู้เงินเมื่อมีความจำเป็นต้องกู้เงิน หรือสนับสนุนมาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจต่าง ๆ การเพิ่มสภาพคล่อง การขยายสินเชื่อมันจะทำอย่างไร ----------

แล้วสิ่งที่ต้องทำคือ ทำอะไรก่อนทำอะไรหลังนะครับ ต้องเรียงลำดับด้วยนะครับว่าทำอะไรแล้วประชาชนจะได้ประโยชน์มากที่สุด ก็อยากให้รัฐบาลไปเรียงลำดับความสำคัญด้วยว่าอะไรทำก่อนทำหลังนะครับในเรื่องโครงการต่าง ๆ

อีกประการหนึ่งที่ผมตั้งข้อสังเกตว่า หลังจากที่ทำโครงการต่าง ๆ แล้วที่จะทำให้โครงการเกิดการกระตุ้นได้ โครงการเหล่านั้นต้องทำรวดเร็วเพื่อให้เกิดมาตรการในการกระตุ้นเศรษฐกิจนะครับ แต่ทำรวดเร็วต้องโปร่งใสด้วยนะครับ ถ้าทำรวดเร็วไม่โปร่งใสก็ไม่ได้นะครับ ถ้ามีปัญหาเรื่องของการอะไรที่ไม่ดีไม่งามไม่ควรนะครับ ฉะนั้นโดยหลักแล้วต้องรวดเร็วให้ทันกับมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและต้องโปร่งใสด้วยนะครับ ในเอกสารในการกู้ยืมเงินในกรอบการเจรจา ผมฝากผ่านทางท่านประธานรัฐสภาไปยังทางท่านรัฐมนตรีนะครับ ในหัวข้อ ข้อ ๗ นี่นะครับ ถ้าเราจะดูรัฐบาลจัดเตรียมเอกสารบอกว่า การเสนอรัฐสภาในเรื่องเห็นชอบการเจรจาเงินกู้นี่นะครับ มีข้อ ๗.๑ ๗.๒ และแยกเป็นข้อ ๑ ข้อ ๒ มันขาดข้อ ๓ ไปข้อหนึ่งนะครับ ก็คือว่ารัฐบาลบอกว่า เสนอรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบในการลงนามสัญญาเงินกู้นะครับ ทางเอกสารมีแค่ธนาคารโลกกับตัว ไจก้า นะครับ ขาด เอดีบี นะครับ ไม่มีรายละเอียดเลยนะครับว่าตกลงแล้วในส่วนของเอดีบี จะดำเนินการเดือนอะไรอย่างไร จะเจรจาอย่างไรนะครับ เพราะฉะนั้นเอกสารที่นำส่งมายังขาดความเรียบร้อยนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าขาดความเรียบร้อยต้องขอให้ทางท่านรัฐมนตรีชี้แจงด้วยว่า ในส่วนของ เอดีบี จะลงนามในสัญญากู้อย่างไรอะไรด้วยนะครับ เพื่อให้ทางท่านสมาชิกได้รับทราบนะครับ ซึ่งเรื่องนี้ผมคิดว่าในรัฐบาลในเรื่องของเศรษฐกิจวันนี้ อย่างไรก็ตามเราเข้าใจว่าเศรษฐกิจถดถอยเกิดจากภาวะส่งออกที่ลดลง การท่องเที่ยวที่ลดลงนะครับ แต่สิ่งหนึ่งถ้าเราเทียบแล้วนี่นะครับก็คือว่าเรายังมีระบบสถาบันการเงินที่ค่อนข้างที่จะเข้มแข็ง ไม่ได้มีปัญหาในระบบสถาบันการเงินเท่าไร และในขณะเดียวกันผมยังคิดว่าตัวเงินตราสำรองระหว่างประเทศที่มีอยู่ ๑๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี่ก็เป็นหลักประกันความเข้มแข็งของประเทศอยู่ เพราะฉะนั้นตัวนี้เราก็เป็นตัวที่ ผมว่าเราเป็นเสาหลักอยู่ใน ๒ ตัวตัวนี้นะครับ ไม่ถึงขนาดแย่ เพียงแต่รัฐบาลก็ต้องพยายามกระตุ้นในแง่ของเรียล เซคเตอร์ (Real Sector) ให้ได้นะครับ สิ่งหนึ่งที่อยู่ในภาคเอกชนก็คือว่าอยากให้รัฐบาลเร่งทำมาตรการต่าง ๆ เหล่านั้นออกมาจริงจังนะครับ แล้วก็เร่งทำให้

มันเร็วให้กระตุ้นได้จริง ๆ นะครับ เพื่อรอวันที่เศรษฐกิจจะฟื้นตัว แล้วภาคเอกชนซึ่งจะดำเนินการในการที่จะรับไม้ต่อจากภาครัฐบาลนะครับ สิ่งหนึ่งผมจะฝากข้อเสนอแนะผ่านไปทางท่านประธานรัฐสภาไปยังท่านรัฐมนตรีก็คือว่า อยากให้รัฐบาลพิจารณานิดหนึ่งนะครับว่า ถ้าปัญหาเศรษฐกิจของประเทศมันถดถอยลงไปมาก ๆ แล้วรัฐบาลไม่มีเงินเกิดจากการที่ว่ารายรับของรัฐบาลในแง่ของภาษีไม่เข้าเป้า ต่ำลงกว่าที่ประมาณการไว้สมมุติไปถึง ๒ แสนล้านบาท ประมาณการไปถึงตรงนั้นนะครับ แล้วจำเป็นจะต้องกู้ยืมเงินเพิ่มเติมขึ้นอีก รัฐบาลจะต้องรีบดำเนินหามาตรการนะครับ เพื่อจะนำเสนอให้สภาหรือจะออกมาตรการอะไรต่าง ๆ เหล่านั้น ไม่ว่าจะเป็นพระราชกำหนดการก่อหนี้ฉุกเฉินอะไรต่าง ๆ เหล่านั้นที่เคยมีมา ผมว่ารัฐบาลต้องรีบดำเนินการคิดว่าจะทำอย่างไรนะครับ ถ้าภาวะเศรษฐกิจของโลกมันถดถอยหลังในควอเตอร์ (Quarter) ที่ ๒ ควอเตอร์ที่ ๓ นะครับ สิ่งที่รัฐบาลจะทำนี่ผมว่าเป็นการประคองเท่านั้นเอง ที่มองว่า จีดีพี มันติดลบไป ๓ ทำอย่างนี้จะติดลบไม่มากอะไรต่าง ๆ เหล่านั้นนี่นะครับ รัฐบาลต้องคิดนะครับว่าจะทำอย่างไร

อีกเรื่องหนึ่ง รัฐบาลต้องคิดนะครับว่าเงินสำรองของประเทศ ๑๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่นักวิชาการออกมาคิดว่ากู้แค่ ๒,๐๐๐ ล้านบาท รัฐบาลจะต้องมาขอเงื่อนไขของมาตรา ๑๙๐ แต่ขณะเดียวกันเงิน ๑๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้ามันเกิดโอเวอร์ (Over) กว่าความจำเป็นที่ต้องใช้จริง ๆ ที่จะเป็นเงินคลังของประเทศ รัฐบาลจะมีวิธีอย่างไรนะครับ รัฐบาลต้องไปคิดว่าเอามาช่วยกอบกู้เศรษฐกิจของประเทศได้อย่างไรนะครับ ผมฝากให้รัฐบาลคิดไว้นะครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปคุณเจิมมาศ จึงเลิศศิริ ครับ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน เจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันขออภิปรายในกรอบการเจรจาเงินกู้เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ท่านประธานคะ ในชีวิตนี้ไม่มีใครอยากเป็นหนี้หรอกนะคะ โดยเฉพาะแม่บ้าน แต่ถ้าการที่แม่บ้านคนหนึ่งนั้นครอบครัวชักหน้าไม่ถึงหลัง ก็ไม่อยากจะให้ครอบครัวเป็นหนี้อยู่แล้วก็ต้องทำเพื่อความอยู่รอดค่ะ ถึงแม้จะประหยัดหรือว่าใช้จ่ายอย่างรอบคอบอยู่แล้ว ไหนจะค่าเช่าบ้าน ไหนจะลูกป่วย ลูกต้องไปโรงเรียน ไม่มีข้าวสารจะกรอกหม้อ เพราะฉะนั้นครอบครัวก็ต้องกู้บ้างนะคะ รัฐบาลก็เหมือนกันค่ะ รัฐบาลก็เปรียบเสมือนแม่บ้านของประเทศ และในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจเช่นนี้ซึ่งได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจโลก รัฐบาลเองก็มีหน้าที่จะต้องดูแลประชาชนของประเทศ ดูแลคุณภาพชีวิตของประชาชนเพื่อให้อยู่ดีมีสุข แต่ว่าพอเพียงตามอัตภาพไม่ฟุ่มเฟือย โดยเฉพาะคนจนคนด้อยโอกาสซึ่งต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ ในรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ซึ่งได้บริหารประเทศมาเป็นเวลา ๓ เดือนก็ได้ตระหนักถึงประชาชนของประเทศเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นโครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุนะคะ เงิน อสม. โครงการต้นกล้าอาชีพหรือว่าการช่วยเหลือเกษตรกรหลาย ๆ โครงการที่ผ่านมาของรัฐบาลชุดนี้ก็เป็นการเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนอยู่แล้ว ในปี ๒๕๔๐ นั้นวิกฤติเศรษฐกิจของประเทศเกิดจากวิกฤติต้มยำกุ้งค่ะ แต่ว่าในวันนี้วิกฤติเกิดจากวิกฤติเศรษฐกิจของประเทศมหาอำนาจก็คือสหรัฐอเมริกา แล้วก็ลุกลามไปทั่วในการเป็นโลกาภิวัตน์นั้นก็ทำให้วิกฤติเหล่านี้ลุกลามไปทั่วทุกมุมโลกอย่างรวดเร็วและก็รุนแรงด้วย นับเป็นเวลา ๖๕ ปีหลังจากสงครามโลกครั้งที่ ๒ เราเองได้คาดการณ์ไว้ว่า ผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจในครั้งนี้อาจจะเป็นแค่ระยะสั้น ๙ เดือนถึง ๑ ปีเท่านั้น แต่ว่าสหรัฐอเมริกาเองเขาได้ประเมินนะคะ เขาได้ประเมินใหม่แล้วว่าความเสียหายจะเกิดจากวิกฤติเศรษฐกิจอย่างน้อยอีก ๓ ปีข้างหน้า เพราะฉะนั้นรัฐบาลของเรานั้นก็รอบคอบอยู่แล้วนะคะที่ได้เตรียมการล่วงหน้า ไม่ประมาทที่จะรองรับกับวิกฤติเศรษฐกิจอีก ๓ ปีข้างหน้าอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ รัฐบาลในอดีตตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ เป็นต้นมาก็ได้กู้เงินประมาณ ๙ แสนล้านบาท ได้ก่อหนี้สาธารณะไว้ใน

ช่วงเวลานั้น ซึ่งเวลานั้นเองสภาวะเศรษฐกิจก็ยังเป็นสภาวะเศรษฐกิจปกติอยู่ จีดีพี ของประเทศในช่วงนั้นก็ขยายตัวร้อยละ ๕ แต่รัฐบาลในช่วงนั้นก็ยังมีความจำเป็นที่จะต้องกู้เงินเพื่อมาพัฒนาบริหารประเทศ และในปัจจุบันรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะนั้นก็ได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจโลก ในไตรมาสที่ ๔ ของปี ๒๕๕๑ จีดีพี ของประเทศนั้นหดตัวลงติดลบร้อยละ ๔.๓ เพราะฉะนั้นเราก็จะมีความจำเป็นที่จะต้องหาเงินมาเสริมสภาพคล่องของประเทศ รัฐบาลจะต้องหาเม็ดเงินมาลงทุนในโครงการเพื่อจะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศเพื่อเพิ่มขีดการแข่งขันกับต่างประเทศ แล้วก็เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนไทยเราเอง ดิฉันเห็นด้วยกับท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่ได้ให้สัมภาษณ์ว่า การหาเงินเข้าสู่ประเทศนั้นมีด้วยกัน ๓ วิธีด้วยกัน วิธีแรกก็คือการขึ้นภาษี วิธีที่ ๒ การขายสมบัติชาติ วิธีที่ ๓ ก็คือการกู้ การขึ้นภาษีรัฐบาลก็ไม่อยากจะทำค่ะ ไม่อยากจะไปเพิ่มภาระให้กับประชาชน ไม่อยากจะทำให้ประชาชนต้องเดือดร้อน การขายสมบัติชาติก็เป็นไปไม่ได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นก็จะต้องเหลือแต่วิธีเดียวก็คือการกู้นะคะ ถามว่าทำไมไม่กู้ภายในประเทศ

การกู้ภายในประเทศนั้นมีข้อจำกัดจัดเพดานการกู้เงินค่ะ เราไม่สามารถที่จะกู้ในประเทศได้เกินกรอบวงเงินในร้อยละ ๒๐ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงต้องมีการกู้เงินจากต่างประเทศด้วย และถ้าต่างประเทศนั้นให้ความไว้วางใจให้การกู้เงินกับประเทศเราก็ถือว่าเขามีความเชื่อมั่นในรัฐบาลของเราใช่ไหมคะ แต่ถ้าเราได้รับเงินกู้แล้วดิฉันจะขอฝากประเด็นที่ไม่ควรจะมองข้ามไปนะคะ อย่างเช่น เราจะต้องปรับกระบวนคิด กระบวนการทำงานของภาคราชการเอง ที่เคยใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยนะคะ ก็ต้องมาคิดแล้วนะว่าตอนนี้เราอยู่ในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจแล้ว คนที่ไม่เคยรู้ร้อนรู้หนาวที่ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยก็ต้องมาปรับตัวตรงนี้ด้วย แล้วก็อยากจะทำให้ทุกคนนั้นทำอย่างจริงจังและก็ต่อเนื่อง อีกข้อหนึ่งก็คือการทำประชาพิจารณ์ค่ะ การทำประชาพิจารณ์เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชน อยากจะให้ทำอย่างทั่วถึง ให้ถึงกลุ่มคนต่าง ๆ ทุก ๆ ภาคส่วน แล้วก็กลุ่มคนที่ด้อยโอกาส คนพิการ อยากจะให้ความสนใจกับพวกเขาเป็นกรณีพิเศษด้วยนะคะ ดิฉันเองจะต้องขอพูดถึงคนเหล่านี้ เนื่องจากว่าในโครงการของรัฐบาลที่ผ่านมา โครงการเมกะโปรเจกต์ใหญ่ ๆ เงินเป็นแสน ๆ ล้านบาท อย่างเช่นขอยกตัวอย่างสนามบินสุวรรณภูมิ โครงการเมกะโปรเจกต์นี้นะคะ ท่านประธานทราบไหมคะว่า โครงการนี้ตอนที่วางแผนโครงการนั้นไม่ได้เตรียมความพร้อมในสิ่งอำนวยความสะดวกตามมาตรฐานสากลให้กับคนพิการเลย ดิฉันเองในฐานะกรรมาธิการก็ได้ลงไปตรวจเยี่ยมพร้อมกับกลุ่มคนพิการทุก ๆ ประเภทที่สนามบินสุวรรณภูมิขณะที่ก่อสร้างใกล้จะเสร็จ ในช่วงนั้นเราได้พาผู้พิการลงไปใช้สถานที่จริงเลยนะคะ เวลาคนพิการ ไม่ว่าจะเป็นคนพิการที่ต้องนั่งรถเข็น คนตาบอด หรือว่าคนหูหนวก เวลาเข้าห้องน้ำนะคะ ห้องน้ำคนพิการมีค่ะ แต่ทราบไหมคะว่าเวลาเข้าไปในห้องน้ำแล้วรถเข็นของคนพิการไม่สามารถที่จะกลับตัวได้ เวลาออกจากห้องน้ำจะล้างมือ ก๊อกน้ำก็ไม่ได้ทำให้อยู่ในระดับของรถเข็น สำหรับคนตาบอด ทางเดินที่เป็นพื้นนูนสำหรับคนตาบอดก็ไม่ได้มีทั่วถึงในสนามบินสุวรรณภูมิ แล้วถ้าคนตาบอดขึ้นลิฟท์ด้วยลำพังคนเดียวก็ไม่สามารถที่จะทราบได้ว่าเขาจะไปลงชั้นไหน เพราะว่าเขามองไม่เห็น ในลิฟท์เองถ้าตามมาตรฐานสากลจะต้องมีเสียงบอกชั้นของลิฟท์ด้วย ส่วนคนหูหนวก เวลาเครื่องบินจะออกจอที่แสดงภาพจะต้องมีคำเตือนว่า เที่ยวบินไหนกำลังจะออกแล้ว ไม่ใช่มีแต่เสียง

อย่างเดียว เมื่อคณะกรรมาธิการของเราได้ไปตรวจเยี่ยมแล้วก็ได้เชิญผู้เกี่ยวข้องเข้ามาในคณะกรรมาธิการ ทางโครงการก่อสร้างเองก็ได้พยายามปรับเพิ่ม เสริมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกมาภายหลัง แต่ว่าในการเสริมนี้มันก็ไม่ดีเหมือนกับการที่เราจะทำวางแผนตั้งแต่ตอนแรก หรือว่าขอยกตัวอย่างโครงการรถไฟลอยฟ้านะคะ ท่านประธานทราบไหมคะว่า สถานีสำหรับขึ้นรถไฟลอยฟ้าที่มีลิฟท์สำหรับคนพิการมีกี่สถานีด้วยกัน จะมีเพียงสถานีหลัก ๆ ค่ะ อย่างเช่น ที่สถานีสยามสแควร์ ที่สถานีอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ถ้าคนพิการเขาอยากจะขึ้นรถไฟลอยฟ้าเขาไปขึ้นที่สถานีสยามสแควร์ แล้วเกิดเขาอยากจะไปลงที่สถานีอื่นที่ไม่มีลิฟท์ให้เขาลงล่ะคะ ดิฉันเคยไปกับคนพิการที่นั่งรถวีลแชร์ (Wheelchair) เราไม่สามารถที่จะเข็นเขาขึ้นบันไดเลื่อนได้สะดวกเลยนะคะ เพราะฉะนั้นถ้าสถานีที่มีลิฟท์ขึ้นและลงมีเพียงไม่กี่สถานี คนพิการที่เขาจะไปใช้สถานีเหล่านี้มันจะเหมาะสำหรับคนพิการหรือเปล่า หรือว่าเขาจะต้องไปนั่งแท็กซี่ต่อนะคะ อันนี้ขอฝากข้อคิดเห็นเหล่านี้ไว้ด้วยนะคะ

และสุดท้ายดิฉันขอเรียนท่านประธานว่าวันนี้ไม่มีใครอยากเป็นหนี้หรอกนะคะ แต่เมื่อมีความจำเป็นรัฐบาลเองก็จะต้องมีการกู้เพื่อจะมาพัฒนาบริหารประเทศ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : รักษาเวลาด้วยครับ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อีกนิดเดียวค่ะท่านประธาน แล้วก็การที่ประเทศของเราจะออกจากวิกฤติเศรษฐกิจ คนทั้งประเทศจะต้องร่วมมือร่วมใจกันจะต้องช่วยกันพายเรือลำนี้ไป จะต้องช่วยกันพายรัฐนาวาลำนี้ไปพร้อม ๆ กัน แต่ถ้าใครไม่พายก็อย่าเอาเท้าราน้ำ อย่าถ่วงความเจริญของประเทศ ดิฉันเชื่อว่ารัฐบาลของนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์สามารถที่จะฟื้นฟูเศรษฐกิจและนำพาประเทศเราพ้นจากวิกฤติได้ ขอบคุณค่ะท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ เกินเวลาคนอื่นเขาครับ รักษาเวลาด้วยครับ ขอบคุณครับ ต่อไปคุณมณเฑียร บุญตัน ครับ เชิญครับ

นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นกระผมต้องกราบขอบพระคุณที่ท่านผู้เพิ่งอภิปรายจบไปเมื่อสักครู่นี้ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องพูดถึงประชาชนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งในภาวะปกติการพัฒนากระแสหลักไม่ค่อยจะรวมไปถึงบุคคลเหล่านี้ แม้ว่าเราจะมีกลุ่มคนพิการและผู้ด้อยโอกาสอยู่ในประเทศไทยเป็นหลายล้านคนก็ตามนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมก็ต้องขอกราบขอบพระคุณแทนคนพิการด้วยนะครับ เหตุผลที่กระผมจำเป็นต้องอภิปรายในหัวข้อนี้นี่นะครับ กระผมจะไม่พูดถึงเรื่องว่าสมควรหรือไม่สมควรสนับสนุนรัฐบาลในการจัดทำกรอบในครั้งนี้ เพราะกระผมคิดว่าผู้ที่มีความรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์หลายท่านก็คงจะพูดในรายละเอียดและหลักการพอสมควรแล้วนะครับ กระผมจะพูดถึงเรื่องความจำเป็นที่จะต้องใช้เงินที่รัฐบาลคิดจะไปกู้มานั้นให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเงินที่จะนำมาใช้นั้นจะต้องใช้ให้เกิดความเป็นธรรมให้มากที่สุด หลักการนี้แม้ว่าจะมีเพื่อนสมาชิก ส.ส. และ ส.ว. ได้กล่าวไปแล้วบ้าง แต่กระผมเห็นความจำเป็นจะต้องพูดถึง เพราะว่ากระผมมาจากกลุ่มคนที่ไม่ค่อยมีใครพูดถึงเท่าไร ตั้งแต่นั่งมานี้ก็เห็นจะได้แก่ท่านที่เพิ่งพูดจบไปนี่นะครับ ที่ท่านได้กรุณาพูดถึงนะครับ ในอดีตที่ผ่านมานั้นการใช้เงินจำนวนมหาศาลในการลงทุนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เป็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานนั้น ประเทศไทยเรามักจะมีปัญหาไม่ว่าจะเป็นกระบวนการการกำหนดคุณลักษณะ คุณสมบัติของ

โครงการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่เป็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ชัดเจนที่สุดก็คือเรื่องของระบบขนส่งสาธารณะหรือการสร้างอาคารขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่จะตกม้าตายตั้งแต่การเขียน ทีโออาร์ (TOR) ท่านประธานที่เคารพครับ ภายหลังจากที่เราประสบความล้มเหลวในการสร้างหลักประกันว่าสภาพแวดล้อมในสนามบินสุวรรณภูมิจะเกิดความเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ ซึ่งไม่ได้เป็นประโยชน์เฉพาะสำหรับคนภายในประเทศแต่จะเป็นประโยชน์สำหรับนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูงแล้วนี่นะครับ กระผมเองได้บากหน้าไปพบกับผู้แทนของเจบิก ต้องขอประทานโทษที่นำเรื่องนี้มาเล่าให้ที่ประชุมฟัง แต่ว่าเรื่องมันผ่านมาแล้วหลายปีก็คงไม่มีใครเดือดร้อนนะครับ กระผมบากหน้าไปพบกับตัวแทนของเจบิกในขณะนั้น ท่านก็เล่าให้ฟังเลยครับว่าการพูดคุยในเรื่องของรายละเอียดหรือเงื่อนไขต่าง ๆ กับผู้ดำเนินการฝ่ายไทยนั้นค่อนข้างจะยากลำบาก เพราะว่าฝ่ายไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่กำหนดสเปกหรือกำหนดคุณสมบัติของโครงการต่าง ๆ เขาตั้งธงไว้หมดแล้ว ทิ้งเนื้อที่เหลือเอาไว้น้อยมากที่จะมีการเปลี่ยนแปลง อันนี้กรณีประเทศญี่ปุ่นซึ่งขณะนี้ประเทศญี่ปุ่นกำลังก้าวไปสู่สังคมผู้สูงอายุ เพราะฉะนั้นเขาจะมีความระมัดระวังในการกำหนดนโยบายสาธารณะ โดยเฉพาะในส่วนเหล่านี้อย่างสูงมาก เพราะฉะนั้นเขาก็คำนึงถึงเรื่องนี้พอสมควร แต่เขาบอกว่าการสื่อสารในเรื่องเหล่านี้กับฝ่ายไทยเรานั้นค่อนข้างยากลำบาก ----------

เพราะว่าฝ่ายไทยเราไม่ค่อยจะเห็นความสำคัญในเรื่องเหล่านี้นะครับ กระผมเองก็เลยได้พูดกับผู้แทนเจบิกในขณะนั้นว่ากรณีที่จำเป็นจะต้องให้กู้ยืมเงินในอันดับต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการลงทุนกับโครงการขนาดใหญ่ โครงการที่มีเม็ดเงินมากแล้วมีผลกระทบต่อประชาชนเป็นจำนวนมาก เราอยากจะให้มีการพูดคุยในเรื่องเหล่านี้อย่างมีหลักการเพื่อที่จะชี้ให้เห็นว่าการลงทุนที่ใช้เม็ดเงินสูงขนาดนี้ แต่ว่ามีประชาชนจำนวนหนึ่งไม่ว่าจะเป็นคนพิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ก็ตามที่ไม่ได้รับประโยชน์ไม่ได้รับความเป็นธรรมในขณะที่เขาก็ต้องแบกรับภาระหนี้สาธารณะไม่ต่างจากบุคคลทั่วไปเช่นกัน ผู้ให้กู้กับผู้กู้ควรจะต้องทำความตกลงอย่างชัดเจน ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมจะชี้ให้เห็นนะครับว่าเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้วทางการไทยเราอาจจะอ้างได้ว่าขณะนั้นไม่มีกฎหมายบังคับเพราะฉะนั้นไม่มีบรรทัดฐานที่ฝ่ายบริหารจะใช้เป็นตัวยึดหรืออ้างอิงในการปฏิบัติได้นะครับ อย่างนั้นก็อ้างได้ครับ แต่กระผมตั้งขอสังเกตนะครับว่า เวลาเราจะสร้างอะไร เวลาเราจะลงทุนโครงการขนาดใหญ่อะไร เราก็มักจะอ้างว่าเราไปดูงานมาแล้วต่างประเทศเขาทำไว้ดีแล้ว เพราะฉะนั้นเราก็ทำตาม แต่กระผมไม่เห็นทำตามในสิ่งที่จะเป็นประโยชน์กับประชาชนกลุ่มเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่กระผมได้พูดถึงนะครับ ไม่ว่าจะเป็นคนพิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสก็ตาม เราก็ไปดูงานมาทั้งนั้นแต่เวลากำหนด ทีโออาร์ ทีไรก็ตกหล่นทุกทีครับจึงต้องพูดบ่อย ๆ อย่างนี้ท่านประธานครับเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้วเมืองไทยเราอาจจะพูดได้ว่ากฎหมายเราค่อนข้างอ่อน ไม่ได้มีการกำหนดมาตรการเหล่านี้เอาไว้อย่างชัดเจน แต่บัดนี้ท่านประธานที่เคารพครับ ประเทศไทยเรานั้นไม่ว่าจะโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิคนพิการซึ่งประเทศไทยให้สัตยาบันไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายระดับพระราชบัญญัติอีก ๒-๓ ฉบับล้วนแล้วแต่กำหนดมาตรการเอาไว้อย่างชัดเจนนะครับ

๑. ไม่ว่าจะเป็นโครงการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมจะต้องไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม จะต้องมุ่งส่งเสริมการพัฒนาเชิงบูรณาการ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากการพัฒนาเหล่านั้นได้อย่างเท่าเทียม กระผมเชื่อว่ารัฐบาลชุดนี้จะไม่ลืมสิ่งเหล่านี้นะครับ แต่อย่างไรกระผมจำเป็นต้องเตือนตั้งแต่แรก

เพราะตอนนี้ท่านยังไม่ได้ทำ เพราะท่านทำไปแล้วกระผมเตือนไม่ได้นะครับ หลายครั้งที่ทำไปแล้ว แล้วมาแก้ไขภายหลังเตือนไม่ได้ บอกตรง ๆ นะครับแม้กระทั่งขณะนี้โครงการรถเมล์ ๔,๐๐๐ คัน ซึ่ง ทีโออาร์ ทราบว่าอยู่ในฉบับที่ ๖ แล้ว ท่านก็ยังไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปในลักษณะที่สอดรับกับเจตนารมณ์ของกฎหมายนะครับ ท่านก็ไปกำหนดเฉพาะสายละ ๑ คัน ซึ่งมันผิดจากหลักความเป็นจริง อย่างนี้เป็นต้น ที่ยกตัวอย่างมานะครับ รถไฟฟ้าอีกหลายสายซึ่งกำลังจะมีการกำหนดวงเงิน แล้วจะมีการกำหนด ทีโออาร์ ในการก่อสร้างก็ยังไม่มีวี่แววว่าจะมีการจัดสภาพแวดล้อมในลักษณะที่เป็นธรรมเป็นสากลไม่เลือกปฏิบัติ เอื้อต่อการใช้ประโยชน์ของคนทุกกลุ่มได้ สิ่งเหล่านี้ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าได้มีการวางแผนไว้ตั้งแต่ต้น ปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของกฎหมายตั้งแต่ต้นอย่างเคร่งครัด เชื่อได้ว่าจะเป็นรากฐานสำคัญในการกำหนดยุทธศาสตร์ที่จะช่วยให้การท่องเที่ยวในอนาคตนั้นเป็นไปได้อย่างสะดวกยิ่งขึ้น เพราะกระผมเชื่อว่าผู้ที่จะมาเที่ยวในประเทศไทยในอนาคตเป็นจำนวนมากเป็นผู้ที่มีกำลังซื้อสูง ซึ่งจะเป็นคนสูงอายุ จะเป็นคนที่มีสภาพความพิการ ซึ่งเขามีเงินบำนาญเป็นจำนวนมาก สามารถที่จะมาจับจ่ายใช้สอยในประเทศไทยได้เป็นอย่างดี แต่ถ้าการลงทุนทางเศรษฐกิจ การลงทุนทางสังคมในวันนี้ หรือในอนาคตอันใกล้นี้ ซึ่งพวกเราจะต้องแบกรับภาระหนี้สาธารณะร่วมกันไม่ได้เป็นไปในทางที่จะก่อให้เกิดความสะดวก ไม่ได้เป็นไปในทางที่ไม่เลือกปฏิบัติ แต่เป็นไปบนพื้นฐานของการพัฒนาเชิงบูรณาการที่เอื้อประโยชน์ร่วมกันแล้ว เชื่อได้ว่าเราจะเสียโอกาสในการขยายฐานนักท่องเที่ยวเพื่อให้ครอบคลุมถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่น่าเสียดายครับ ----------

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอยากจะพูดถึงประเด็นอื่นอีกสักเล็กน้อยนะครับ สิ่งที่กระผมอยากจะฝากไว้ก็คือในเรื่องการใช้เงินกู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและให้เกิดความเป็นธรรมนั้น กระผมอยากจะให้ทางรัฐบาลได้กรุณาพิจารณาลงทุนในด้านการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งหาทางที่จะทำให้ประชาชนทุกกลุ่ม ทุกกลุ่มภาษาด้วย หรือในทุกวัฒนธรรมท้องถิ่นสามารถเข้าถึงเนื้อหาสาระของตำราเรียนโดยวิธีการที่ยั่งยืน โดยวิธีการที่ประหยัดที่สุด และกระผมคิดว่ารัฐบาลควรจะต้องกำหนดมาตรฐานของหนังสือที่เป็นอิเล็กทรอนิกส์เพื่อที่จะให้มาตรฐานนี้เป็นมาตรฐานเดียวกันนะครับ จะทำให้การเข้าถึงตำราเรียน จะทำให้เข้าถึงบทเรียนเป็นไปได้ด้วยความเป็นธรรมแล้วก็เอื้อประโยชน์ต่อบุคคลที่มีความหลากหลาย ทั้งในเรื่องของภาษา ทั้งในเรื่องของข้อจำกัดในการเรียนรู้สำหรับคนทุกคน และกระผมอยากจะขอฝากสุดท้ายที่สุดว่าการพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคตนี้ประเทศไทยน่าจะลดการพึ่งพาการส่งออกนะครับ แล้วก็หันมากระตุ้นให้เกิดการผลิตและการบริโภคภายในประเทศให้สูงขึ้น กระผมได้ทราบข่าวมาว่าประเทศ เช่น ประเทศออสเตรเลียนั้นพึ่งพาการส่งออกไม่ถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณมณเฑียรครับ หมดเวลาแล้วครับ

นายมณเฑียร ตันเจริญ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ขอบพระคุณมากครับ ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปเชิญท่านเรวัต สิรินุกุล ครับ

นายเรวัต สิรินุกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิรินุกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทยครับ และในฐานะสมาชิกรัฐสภา กรอบการเจรจากู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งรัฐบาลได้เสนอเพื่อขอความเห็นชอบซึ่งรัฐสภาได้พิจารณาอยู่นี้นั้น กระผมมีความคิดเห็นใคร่กราบเรียนท่านประธานว่าเมื่อสักครู่ได้ฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและท่านได้ชี้แจงว่างบประมาณปี ๒๕๕๒ เป็นงบประมาณซึ่งถือได้ว่าในการจัดงบประมาณ งบลงทุนมีน้อยมาก แล้วก็ทำให้งบประมาณรายจ่ายประจำเยอะเพิ่มขึ้น เลยเป็นข้อจำกัดในการลงทุน ความจำเป็น

ในการกู้เงินเพื่อสมทบจึงมีความจำเป็น ท่านประธานครับ ถ้ารัฐมนตรีคิดอย่างนี้กระผมเชื่อและกระผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่างบประมาณปี ๒๕๕๓ จะต้องกู้เงินมากกว่านี้ แล้วก็กู้เรื่อย ๆ เพราะว่าท่านต้องลงทุนในงบลงทุนสูงขึ้น ท่านประธานครับ ในขณะนี้กระผมกราบเรียนท่านประธาน แล้วก็ฟังดูท่านผู้มีเกียรติในรัฐสภาแห่งนี้ได้พูดไปเยอะนะครับว่าภาวะเศรษฐกิจถดถอย รายได้ประชาชาติหรือ จีดีพี ตกต่ำ ถดถอยเช่นเดียวกัน พี่น้องประชาชนยากจน ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญครับ และเป็นเรื่องที่มาที่ว่าจะทำอย่างไรที่จะให้ประเทศไทยเราฟื้นฟูเศรษฐกิจฟื้นฟูอะไรนี่ครับ ต้องกู้เงิน กู้เงินเอามาให้ตรงนี้ ซึ่งจริง ๆ แล้วกระผมเห็นด้วยครับว่าการกู้เงินนั้นเมื่อเงินเราไม่มีเราก็ต้องกู้ กู้ทั้งในประเทศต่างประเทศ ทีนี้เมื่อเป็นอย่างนี้ก็หาเงินกู้จากประเทศญี่ปุ่น ฟังท่านผู้มีเกียรติได้พูดไป ----

ท่านประธานครับการกู้เงินจากญี่ปุ่น เขาก็ต้องดูฐานะของลูกหนี้ เจ้าหนี้ต้องดูฐานะของลูกหนี้ครับ เพราะฉะนั้นจะมีเงื่อนไขต่าง ๆ การตรวจสอบต่าง ๆ นี่ครับไปกู้มา ๓ แบงก์ จะเป็น เอดีบี จะเป็นธนาคารโลกและ ไจก้า เขาก็ต้องมาตรวจสอบ ตรงนี้ครับ ท่านประธานครับก็เลยสงสัยว่า ตรงนี้จะเป็นอุปสรรคไหม สมมุติเราจะมีโครงการที่มีปัญหาเร่งด่วนเลยเราก็ต้องปรับเปลี่ยน เราก็ต้องเปลี่ยนโครงการอะไรอย่างนี้มันทำไม่ได้ เพราะเขาจำกัดด้วยเงื่อนไข ตรงนี้จะเป็นปัญหาไหมครับว่าเราไม่สามารถใช้เงินอย่างอิสระ ทุกอย่างต้องตรวจสอบไปหมด ท่านประธานครับ การกู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน กระผมกราบเรียนท่านประธานได้เลยว่าจะให้เศรษฐกิจดีขึ้นนี่ ให้เศรษฐกิจดีขึ้นในเรื่องโครงการเรื่องกู้เงินเหล่านี้ มันเป็นไปไม่ได้เลย ถ้าหากว่ารัฐบาลไม่ได้ยกฐานะของเกษตรกรหรือพี่น้องประชาชนในเรื่องพืชผลการเกษตรเป็นไปไม่ได้ เอามาลงทุนพื้นฐานอย่างไรไม่มีรายได้ พืชผลเกษตรตกต่ำอย่างนี้เศรษฐกิจไปไม่ได้ให้ดีขึ้นไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าตรงนี้เป็นสิ่งที่รัฐบาลต้องเอาใจใส่และดูแลด้วย ทำอย่างไรครับพี่น้องเกษตรกรซึ่งยึดอาชีพในเกษตรกรรมให้มีราคา ในขณะนี้ปัญหาเรื่องพืชผลการเกษตรตกต่ำนี่เป็นเรื่องใหญ่นะครับท่านประธานครับ เป็นเรื่องใหญ่ พี่น้องประชาชนเดือดร้อน ค้าขายไม่ดี ราคาข้าวตกต่ำ ราคาอ้อยตกต่ำ มันสำปะหลัง ข้าวโพด ยางพารา เหล่านี้ครับทำอย่างไรครับให้มีราคาดีขึ้น แล้วดีขึ้นนี่ไม่ใช่ว่าปีนี้ดีปีหน้าไม่ดี ไม่ใช่ ต้องดีขึ้นไปเรื่อย ๆ หลาย ๆ ปีติดต่อกัน ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญนะครับ กระผมจึงอยากจะกราบเรียนท่านประธานฝากไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่าตรงนี้ท่านต้องดูแลด้วย ดูแลให้พี่น้องเกษตรกรขายพืชผลให้มีกำไร แล้วสามารถยืนหยัดอยู่ได้บนอาชีพของเขา ถ้าพี่น้องเกษตรกรนะครับท่านประธานครับ สามารถขายพืชผลมีกำไร กระผมเชื่อมั่นครับเศรษฐกิจจะดีขึ้นแน่นอน มันเป็นรายได้ที่สำคัญที่สุดและสิ่งที่จะมีรายได้มานี่ครับท่านประธานครับ อันนี้ก็เป็นเรื่องสำคัญ เพราะว่าตรงนี้เป็นบ่อเกิดแห่งความเสียหายหรือว่าขาดทุนแล้วก็ประสบปัญหาแห่งความยากจน นั่นก็คือเรื่องน้ำครับท่านประธานครับ ฝากไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เรื่องน้ำนะครับ น้ำนี่ครับ เรื่องน้ำ ปัญหาแหล่งน้ำนี่ครับท่านประธานครับ ทำอย่างไรรัฐบาลนี้แก้ไขปัญหาไม่มีแล้งซ้ำซาก ไม่มีน้ำท่วม

ซ้ำซาก อันนี้ต้องแก้ไขครับท่านประธานครับ จะไปเอาลงแต่รถไฟฟ้าหรือว่าลงแต่พวกพื้นฐาน ตัดถนนอะไรนี่มันก็ดีนะครับ แต่ว่ามันไม่เท่ากับสิ่งที่จะยืนหยัดอยู่ได้บนอาชีพของพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นกระผมจำเป็นต้องกราบเรียนท่านประธานฝากผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่าเรื่องน้ำนะครับเป็นหัวใจในการแก้ไขปัญหาความยากจนของพี่น้องเกษตรกรเลย แก้ไขปัญหาความยากจนของพี่น้องประชาชนทั่วไปด้วย ปีไหนนะครับท่านประธานดูสิครับ แล้งเกิดแล้งขึ้นมานี่พืชผลลงไปพันธุ์ลงไปเสียหายหมด ปุ๋ยลงไปเสียหายหมด แต่ถ้ามีน้ำตลอดทั้งปี น้ำกินน้ำใช้ไม่เดือดร้อน เพราะฉะนั้นวิธีการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจใช่ว่าจะแก้เฉพาะตรงที่เอามาจากที่ว่านี่คือโครงสร้างพื้นฐาน สร้างถนน สร้างอะไร ----------

เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ปัญหาเศรษฐกิจต้องให้พี่น้องประชาชนมีรายได้บนอาชีพของเขา ตรงนี้คือหัวใจ ตรงนี้คือหัวใจครับท่านประธานครับ ท่านประธานครับ กระผมมานึก ๆ อีกอันหนึ่งที่อยากจะกราบเรียนท่านประธาน วันก่อนนี้ที่มีปัญหานะครับ กระผมมาดูในเอกสารนี้เยอะแยะเลย เอกสารเหล่านี้เป็นเรื่องของกรอบการเจรจาต่าง ๆ ก็เป็นเรื่องที่รัฐสภามาพิจารณามาคุย กระผมว่าตรงนี้ได้ประโยชน์ ได้ประโยชน์ดีกว่าที่ไปออกกฎหมายหรือว่าที่พูดกันมากนะครับ เมื่อสองวันที่แล้ว อาทิตย์ที่แล้ว เรื่องของที่หลีกเลี่ยงผิดรัฐธรรมนูญอะไรทำนองนั้นนะครับท่านประธาน นี่เอามาให้รัฐบาลนี่ครับ ไม่ต้องไปออกกฎหมายฉบับนั้นเลยและเอามาเข้ารัฐสภานี้แล้วพูดกัน ก็ได้ความรู้ ทั้งท่านวุฒิ ทั้งท่าน ส.ส. ความรู้ที่กระผมฟังมานี่ความรู้ดีแล้วก็เป็นประโยชน์ อันนี้กระผมจึงคิดว่าถ้ากรณีอย่างนี้เอามาเข้าสภาเพื่อความเห็นชอบ ให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบ และสิ่งต่าง ๆ ก็เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลในการพิจารณาแก้ไขปัญหา ท่านประธานครับ กระผมเองก็คงจะมีเรื่องกราบเรียนแค่นี้ แต่ฝากไว้ที่สำคัญต้องย้ำอีกครับ ต้องย้ำ ย้ำแล้วย้ำอีกครับว่า ถ้ารัฐบาลจะแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ จะกู้เงินอะไรก็แล้วแต่กู้ไปเถอะครับไม่เป็นไร แต่ว่าต้องมีรายได้ไปชำระหนี้เขา การที่จะมีรายได้ชำระหนี้เขานั่นก็คือพี่น้องประชาชนมีรายได้ ฐานอยู่ตรงโน้นครับ พี่น้องประชาชนไม่มีรายได้อยู่ไม่ได้หรอกครับ นี่คือหัวใจในการพัฒนาบริหารประเทศชาติ กระผมก็ขอฝากไว้แค่นี้ท่านประธานครับ ขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญท่านสมเกียรติ ศรลัมพ์ ครับ อยู่ไหมครับ ไม่อยู่ ผ่านนะครับ ต่อไป ท่านคำนูณ สิทธิสมาน เชิญครับ

นายคำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม คำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ไม่เคยอภิปรายดึกขนาดนี้นะครับ แก้ง่วงนะครับ ท่านประธานเคยอ่านนิยายกำลังภายในไหมครับ กระผมฟังการอภิปรายในเรื่องกรอบเงินกู้มาแล้วนี่นะครับ นึกถึงนิยายกำลังภายในของโกเส้งเรื่องหนึ่งที่กระผมชอบเป็นการส่วนตัว ก็อยากจะมาเล่าให้ฟังโดยสังเขป คิดเสียว่าแก้ง่วงก็แล้วกันนะครับ กระผมชอบเรื่องซาเสี่ยวเอี้ยครับ ซาเสี่ยวเอี้ยนี่เป็นตัวเอกของเรื่องนี้ เป็นมือกระบี่ที่ ๑ ของแผ่นดิน และก็มีคู่แข่งที่เป็น

ตัวละครเอกอีกตัวหนึ่งก็คืออี้จับซา อี้จับซานี่นะครับ เขามีเพลงกระบี่ที่เรียกว่า ๑๓ ท่าตาย ของอี้จับซา อี้จับซาพยายามที่จะหาวิธีประลองกระบี่กับซาเสี่ยวเอ้ยเพื่อพิสูจน์ความเป็นหนึ่งในแผ่นดินกัน แต่ในที่สุดซาเสี่ยวเอ้ยก็หายสาบสูญไปจากยุทธจักรเสียก่อน แต่ในที่สุดก็คืออี้จับซาก็ได้ไปช่วยชีวิตซาเสี่ยวเอ้ยโดยที่ไม่บอกว่าตัวเองเป็นใคร แล้วในที่สุดก็ได้ประลองกัน พลันเมื่อถึงกระบี่ที่ ๑๓ ของอี้จับซานี่นะครับ ยังเป็นรองซาเสี่ยวเอ้ยอยู่ท่าครึ่ง มันเป็นอย่างไรกระผมก็ไม่ทราบนะครับ แต่ว่าในระหว่างการต่อสู้นั้นกระบี่ที่ ๑๓ ของอี้จับซาก็ไม่หยุดอยู่แค่นั้น แต่พลันแปรเปลี่ยนเป็นกระบี่ที่ ๑๔ ก็ยังสูสีก้ำกึ่งกันอยู่ และในที่สุดนะครับ กระบี่ที่ ๑๔ ของอี้จับซาก็ยังไม่หยุดแปรเปลี่ยนพัฒนาเป็นกระบี่ที่ ๑๕ ตามนิยายนะครับ โกเล้งเขียนไว้ว่า เป็นที่ชัดเจนว่าอี้จับซานั้นจะสามารถเอาชีวิตซาเสี่ยวเอ้ยได้ในกระบี่ที่ ๑๕ แต่ดูเหมือนอี้จับซานั้นดวงตาตระหนกแตกตื่นใจ และในที่สุดก็วกกระบี่กลับมาปาดคอตัวเองตาย คำเฉลยในที่สุดก็คืออี้จับซารู้ว่ากระบี่ที่ ๑๕ นั้นเป็นกระบี่ที่พัฒนามาจนสูงสุดแล้วก็เป็นอันตรายอย่างใหญ่หลวงต่อมนุษยชาติ ----------

เพราะเป็นกระบี่ที่เจ้าของกระบี่ไม่สามารถจะควบคุมได้ กระผมอยากจะบอกว่า ระบบทุนนิยมโลกในขณะนี้เปรียบเสมือนกระบี่ที่ ๑๕ ของอี้จับซาครับ กระผมอยากจะบอกว่าเป็นโชคที่ไม่ค่อยดีของรัฐบาลชุดนี้ที่ได้ขึ้นมาบริหารประเทศภายใต้ภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ และไม่ใช่วิกฤติทางเศรษฐกิจธรรมดา แต่เป็นวิกฤติเศรษฐกิจโลก เป็นวิกฤติที่เกิดขึ้นกับระบบทุนนิยมโลก แล้วเกิดขึ้นจากประเทศที่เป็นศูนย์กลางของระบบทุนนิยมโลก เกิดขึ้นในขณะที่ทุนนิยมโลกนั้นได้พัฒนานวัตกรรมในการแสวงหากำไรต่าง ๆ มานานนับสิบปี จนแม้ในขณะนี้นะครับ นักเศรษฐศาสตร์ที่เชี่ยวชาญสุด ๆ ของระบบทุนนิยมโลกเองนี่ก็ยังคิดกันไม่ออกว่าในที่สุดนี่จะแก้กันอย่างไร ในการประชุมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของ จี ๒๐ (G ๒๐) ก็ยังตกลงกันไม่ได้ในหลายเรื่อง ท่านประธานครับ นี่คือความโชคไม่ดีของรัฐบาลชุดนี้นะครับ แต่ในขณะเดียวกันถ้าจะถือว่าเราสามารถจะแปรวิกฤติเป็นโอกาส ก็ถือว่าเป็นโอกาสอันดียิ่งของรัฐบาลชุดนี้ ปัญหาอยู่ที่ว่ารัฐบาลชุดนี้จะทำอย่างไร กรอบการกู้เงินนั้นไม่เป็นปัญหาครับ เมื่อไม่มีเงินก็ต้องกู้ ถ้าคิดกันโดยกรอบความคิดเดิม ๆ แต่ปัญหาก็คือว่ากู้มาแล้วกู้มาทำอะไร แล้วถ้ากู้มาแล้วทำอะไรแล้วคิดจะกระตุ้นเศรษฐกิจแล้ว เกิดไม่สำเร็จขึ้นมา เรามีแผน ๒ มีแผน ๓ หรือมีวิธีการคิดนอกกรอบนอกจากการกู้เงินเพิ่มขึ้นมาอีกหรือไม่ อันนี้สิครับเป็นปัญหาท่านประธานครับ หลายท่านก็พูดกันมาแล้วนะครับว่า การขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจนี่เปรียบเหมือนมี ๔ เครื่องยนต์ ตอนนี้ ๓ เครื่องยนต์ก็เดี้ยงไปหมด รัฐบาลก็ทุ่มสรรพกำลังและทรัพยากรทั้งหมดไปที่การใช้จ่ายของรัฐบาลเป็นเครื่องยนต์หลัก งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ที่เป็นการจัดที่กำหนดสภาพการขาดดุลอยู่ที่ระดับ ๒.๔๙ แสนล้านบาทในเบื้องต้น ยังมีงบประมาณกลางปีอีก ๑.๑๕ แสนล้านบาท รวมแล้วเป็นเงินประมาณ ๓.๖๕ แสนล้านบาทที่ถือว่าขาดดุล ขณะเดียวกันรายได้ของรัฐบาลในปีงบประมาณ ๒๕๕๒ คาดว่าจะปรับตัวลดลงส่งผลให้รัฐบาลต้องการเงินเพื่อนำเข้ามาเสริมทั้งเรื่องการขาดดุลงบประมาณและรายได้ที่หายไปเป็นเงินประมาณ ๔.๗ แสนล้านบาท ส่วนต่างระหว่างการขาดดุลและรายได้ที่หายไป ๔.๗ แสนล้านบาทนี้เองจะมีผลสะเทือนต่อเพดานเงินกู้เดิมอย่างแน่นอนครับ เท่านั้นยังไม่พอครับท่านประธานครับ เรายังเห็นการเตรียมจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ซึ่ง

เตรียมการขาดดุลการคลังเอาไว้อีก ๔ แสนล้านบาท สรุปว่าเป็นการขาดดุลในช่วงระยะเวลา ๒ ปีถึงกว่า ๘ แสนล้านบาท นับเป็นการเตรียมการขาดดุลครั้งใหญ่ที่สุดติดต่อกันของประวัติศาสตร์การคลังของประเทศไทย ท่านประธานครับ กระผมไม่ปฏิเสธเรื่องการกู้เงินของรัฐบาล แต่กระผมมีความกังวลที่จะเสนอต่อรัฐบาลและ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีให้ได้ตระหนักปัญหาสำคัญในการกู้ของรัฐบาลนับจากนี้ไป เพราะหากล้มเหลว รัฐบาลไม่เพียงจะไม่สามารถบริหารราชการแผ่นดินต่อไปได้เท่านั้น แต่ว่าหากการกู้เงินกระตุ้นเศรษฐกิจไม่สำเร็จประเทศก็อาจจะเข้าสู่ภาวะเงินขาดมือ ขาดความน่าเชื่อถือในการกู้เงินต่อในอนาคต หรืออาจจะต้องตกอยู่ภายใต้การครอบงำของเจ้าหนี้อีกครั้ง โดยเฉพาะเจ้าหนี้ต่างประเทศ เหมือนกับเราที่เคยเผชิญหน้ามาแล้วในยุคไหนครับก็ในยุคที่พรรคประชาธิปัตย์บริหารราชการครั้งล่าสุดก่อนหน้าครั้งนี้ เพราะฉะนั้นปัญหาจึงไม่ได้อยู่ที่ว่าจะกู้เท่าไร ปัญหาอยู่ที่ว่ากู้มาแล้วเอามาทำอะไรและถ้าล้มเหลวหรือไม่ได้ผลแล้วเราจะทำอย่างไรต่อไป มีแผน ๒ แผน ๓ แล้วหรือยัง ที่สำคัญก็คือรัฐบาลวาดภาพรวมให้ประชาชนเห็นแล้วหรือยัง ที่แน่ชัดที่สุดก็คือว่าเรายังอยู่ในกรอบความคิดของทฤษฎีทุนนิยมเดิมที่กำลังประสบวิกฤติอย่างหนัก ท่านประธานครับ กระผมไม่เห็นว่ารัฐบาลชุดนี้จะเป็นเด็ก ไม่ว่าจะเป็นคนเดียวหรือเป็น ๒ คนที่เข้ามาแก้ปัญหาเศรษฐกิจ ---

กระผมให้เป็นเหมือนว่าเป็นผู้ใหญ่ที่มีความสามารถของประเทศนี้ ๒ คน หรือหลายคน แต่วิกฤติในขณะนี้นะครับ แม้แต่ผู้ใหญ่ของระบบทุนนิยมโลก อย่างที่กระผมกราบเรียนก็ยังคิดกันไม่ออก หรือหาข้อสรุปกันไม่ได้ว่าจะไปกันอย่างไร ท่านประธานครับ กระผมมีข้อเสนอ มันอาจจะไม่ใช่แผน ๒ หรือแผน ๓ หรือถึงขนาดจะเป็นกรอบความคิดใหม่อะไรหนักหนา แต่กระผมคิดว่าน่าจะเป็นข้อเสนอแนะที่เพิ่มเติมไปนอกจากการกู้เงินนะครับว่ารัฐบาลจะมีความกล้าหาญในการทำสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ควบคู่กันไปด้วยหรือไม่

ประการที่ ๑ เป็นเรื่องที่ท้าทายมาก หยุดซื้ออาวุธกันสัก ๒ ปีหรือ ๓ ปี ได้ไหมครับ

ประการที่ ๒ หยุดโครงการที่ไม่มีความโปร่งใสและโครงการที่เอาใจผลประโยชน์ของนักการเมืองและเคร่งครัดต่อการจัดซื้อ จัดจ้าง ให้มีความโปร่งใสเป็นธรรมทุกขั้นตอน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการใช้จ่ายของรัฐบาล

ประการที่ ๓ กระผมเสนอให้เน้นการกู้เงินตรงในประเทศ กระผมเสนอให้รัฐบาลออกพันธบัตรระยะยาว แต่แทนที่จะให้ธนาคารเข้าซื้อเพื่อดูดซับสภาพคล่องก็ให้ขายพันธบัตรรัฐบาลให้กับประชาชนโดยตรงและใช้เงินกู้ต่างประเทศให้น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นจริง ๆ กระผมมีเหตุผลสนับสนุน แต่คงไม่มีเวลาพอที่จะพูด

ประการที่ ๔ กระผมเสนอให้กระทรวงการคลังหารือกับธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อกระตุ้นทำให้ธนาคารพาณิชย์ทำหน้าที่ของตัวเองในการปล่อยสินเชื่อให้กระจายมากขึ้นและให้ประชาชนเข้าถึงได้มากขึ้น ด้วยการกำหนดส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากให้ลดลง เพื่อกดดันให้ธนาคารพาณิชย์ได้ปล่อยสินเชื่อ เพื่อหารายได้ให้กับธนาคารพาณิชย์เองมากขึ้น และ

ประการที่ ๕ สำคัญมากนะครับ เสียดายที่ท่าน ส.ว. รสนา โตสิตระกูล ไม่สามารถจะได้พูดในวันนี้นะครับ ในฐานะที่รัฐบาลถือหุ้นใหญ่ของบริษัท ปตท. จำกัด และ ปตท.สผ. เป็นไปได้ไหมครับ ที่จะให้รัฐบาลทำการควบคุมราคาสินค้าพลังงานทั้งน้ำมันและก๊าซ มิให้มีกำไรส่วนเกินสวนทางกับภาวะเศรษฐกิจ ซึ่งหากสามารถทำให้ ปตท. ลดราคาพลังงานลงได้ ย่อมเท่ากับเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจและเพิ่มกำลังซื้อให้กับประชาชนโดยตรง

อันนี้เป็นข้อเสนอ ๕ ประการ ที่กระผมคิดขึ้นมาอย่างเร็ว ๆ ที่อาจจะเป็นแผน ๒ หรือ แผน ๓ แต่ว่าอาจจะไม่ใช่ แต่ก็เป็นตัวอย่างให้เห็นว่า ภายใต้สภาวการณ์ที่ระบบทุนนิยมโลกก้าวเข้าสู่สภาวะที่กระผมเรียกว่า กระบี่ที่ ๑๕ ของอี้จับซานี้ ท่านจะต้องคิดนอกกรอบครับ และการคิดนอกกรอบที่กระผมยกตัวอย่างมา ๕ ประการจบแล้วครับท่านประธานครับ น่าเสียดายกระผมขออนุญาตยืมคำของท่าน ส.ว. รสนา โตสิตระกูล มาพูดว่า มันมีเคล็ดวิชา เคล็ดกระบี่ที่จะแก้กระบี่ที่ ๑๕ ของอี้จับซานี้ได้อยู่ ๕ คำครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : รับกระบี่ไว้ก็แล้วกันครับ

นายคำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : เก็บเบี้ยใต้ถุนร้านขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ขอบคุณครับ คุณสมเกียรติวิ่งรอก ซ้าย ขวา เชิญครับ อย่าวิ่งรอก เชิญครับ

นายสมเกียรติ ศรลัมพ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม สมเกียรติ ศรลัมพ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อแผ่นดิน ในนามสมาชิกรัฐสภา ผมไม่ได้วิ่งรอกหรอกครับท่านประธานไม่ได้บอกว่าลำดับต่าง ๆ ใครบ้างเลยไปนั่งอยู่ข้างนอก

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุยไม่ฟังนี่นะครับ เขาอ่านครบ ๑๐ ท่านเขาอยู่หมด มีท่านคนเดียวเท่านั้นละที่ไม่อยู่ในที่ประชุม เชิญพูดต่อเลยครับ

นายสมเกียรติ ศรลัมพ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : เป็นอย่างไรวันนี้ท่านประธานดุเหลือเกิน เอาอย่างนี้นะครับ ขอเรียนว่าการอภิปรายในวันนี้นะครับผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะว่าเรากำลังจะกู้เงินจากต่างประเทศ การกู้เงินจากต่างประเทศนั้นหลายคนมีความภูมิใจว่าเรามีเครดิต เรามีความรู้สึกว่าเราได้กู้ แต่ผมอ่านถึงสาระถึงเงื่อนไขแล้วรู้สึกเศร้า แล้วก็หดหู่ใจเป็นอย่างมากว่าเรานี่เคยเจ็บปวด ตอนเรากู้ ไอเอ็มเอฟ ประเทศเรามีความรู้สึกว่าเราไร้ศักดิ์ศรี ที่ถูกบีบบังคับในการกระทำเรื่องนั้นเรื่องนี้ตลอดเวลา แล้วงานนี้เงื่อนไขของ เจบิก หรืออะไรก็ตามก็จะเอามีเงื่อนไขการใช้กฎหมายของประเทศเขา ผมมีความรู้สึกว่าสมาชิกที่ผ่านมาได้

พูดถึงเรื่องเงินกู้ตลอดเวลา เงื่อนไข วิธีการ ผมก็จะไม่พูดให้ซ้ำ ผมจะพูดถึงว่าเรากู้มาเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจนั้นจริงหรือไม่ แล้วเราจะคืนเงินเขาอย่างไร เราจะพ้นอิสรภาพนั้นอย่างไร

- ๙๑/๑

ทีนี้มาดูว่าประเด็นของการกู้เงิน ครั้งที่แล้วตอนงบประมาณกลางปีรัฐบาลได้มาพูดถึงเรื่องงบกลางปีนั้น ผมเคยติงรัฐบาลแล้วว่าสมมุติฐานของรัฐบาลนี้ผิด ตั้งสมมุติฐานว่าจีดีพี เรานี่จะโตถึง ๓-๔ เปอร์เซ็นต์ ผมได้พูดครั้งที่แล้วว่า ไม่ใช่จะโต ๓-๔ เปอร์เซ็นต์ จะลดลง ๓-๔ เปอร์เซ็นต์ด้วยซ้ำไป แล้วเมื่อไม่กี่วันนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ได้พูดว่า จริง ๆ แล้วอาจจะถึง ๙ ถ้าเราไม่กระทำอะไรเลย ผมต้องขอชื่นชมท่านว่าท่านกล้าที่จะบอกความจริงให้กับประชาชน ผมยังติงไม่ว่าจะเป็นสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมก็ตาม หรือว่าของกระทรวงการคลัง หรือว่าแบงก์ชาติ หรือว่าภาคเอกชน ผมบอกให้ทุกคนในฐานะเป็นคนไทยจะต้องติง ต้องพูดข้อเท็จจริงให้กับรัฐบาลว่า ณ วันนี้ จีดีพี ของเราจะลดลงเท่าไรเพื่อให้ได้เตรียมการทั้งภาคเอกชนและภาครัฐบาล ให้คุ้มว่าเราจะเดินทางไปอย่างไร ทีนี้มาดูกันครับว่าเราได้ฟังข่าวแม้อเมริกา ประเทศมหาอำนาจยุโรป ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ยอมรับเลยว่าลดลงขณะที่เขา จีดีพีสูงมากอย่างต่อเนื่อง ปีนี้ก็ยอมรับว่าลดลง แต่ว่าทั้งญี่ปุ่นและก็สิงคโปร์นั้นมีเงินเก็บมากมายมหาศาล จึงสามารถใช้ระบบเม็ดเงินเข้าไปดัมพ์ (Dump) ในกระบวนการผลิตของเขาได้ แต่ประเทศเรานั้นเราไม่มีเงินออมมากขนาดนั้น จึงมีความรู้สึกว่ามาตรการการกู้นี่นะครับ ถ้าท่านมองว่าประเทศเราเหมือนครอบครัวของท่าน ถ้าเกิดปัญหาวิกฤติในครอบครัว ถ้าหัวหน้าครอบครัวมองว่าการกู้เป็นปัญหาแรกที่จะต้องแก้ไข ผมคิดว่าคิดผิดครับ หัวหน้าครอบครัวจะต้องเรียกประชุมครอบครัวเลยว่า ทั้งลูก ทั้งญาติพี่น้องที่อยู่ในครอบครัวเดียวกันว่าเราจะประหยัดอย่างไร ก็คือลดรายจ่าย เราจะเพิ่มรายรับอย่างไร ทำให้คนในครอบครัวทุกคน คนที่ใช้เงินฟุ่มเฟือยเรียนต่างประเทศก็กลับลงมาแล้วก็ช่วยกันทำมาหากิน ทำอย่างไรที่จะต้องมองบอกคนในครอบครัวของเรา ๖๔ ล้านคนว่า เราจะทำอย่างไรให้ทุกคนขับเคลื่อนมีงานทำ แล้วก็สร้าง จีดีพี สร้างโกรว์ธ (Growth) ให้กับสังคมเรา ผมยังมองไม่เห็นเลยว่ารัฐบาลมีการเตรียมการกันอย่างไร

ทีนี้มาดูครับว่าโครงสร้างของประเทศเรา ผมจะขออนุญาตพูดว่าทำอย่างไรถึงจะสร้างโกรว์ธ ทำอย่างไรถึงจะได้เงินคืน ผมอยากให้รัฐบาลวิเคราะห์

ให้ลึกซึ้งว่าปัญหานี้เป็นปัญหาของโลก อย่างที่ผมได้มองไว้แล้วว่า อเมริกาอีก ๓-๔ ปีกว่าจะฟื้นได้ ท่านยังมาบอกเลยว่า ไตรมาสที่ ๓ ไตรมาสที่ ๔ นั้นจะเทค ออฟ (Take off) ผมเชื่อครับอีกถึงปีหน้าก็ยัง เพราะว่าเรื่องนี้มันเป็นหายนะของทุนนิยมโลก ไม่ใช่เป็นเรื่องปกติธรรมดา เพราะว่าโลกเรานี้ในระบบทุนนิยมสร้างให้ทุกคนโกรว์ธขึ้นมา แล้วก็ถ้าเราเรียนพวกนีโอ คลาสสิก (Neo classic) ทางด้านเศรษฐศาสตร์ก็จะเห็นได้ว่านี่เป็นทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ พอมันถึงมากไปมาก ๆ มันจะต้องดาวน์ (Down) ลง เมื่อเป็นเช่นนี้ลูกโป่งมันแตกแล้ว การปั่นลักษณะของทุนนิยมมันมากเกินที่จะรับได้ เพราะฉะนั้นแล้วเราต้องเตรียมดูครับว่ามันไม่ใช่เกิดเหตุการณ์ปกติ ผมจะขอเรียนว่าในโครงสร้างของจีดีพี ประเทศเรา โครงสร้างเกษตรกรรมประมาณ ๒๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ อุตสาหกรรม ๖๐-๗๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็พาณิชยกรรมบริการอีก ๑๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ท่านครับท่านกลับมาย้อนดูสิว่าเราจะทำอย่างไรให้สร้างผลผลิตสิ่งเหล่านี้ให้เกิดขึ้นให้ได้ ทีนี้เรามาดูภาคอุตสาหกรรม เห็นดู จีดีพี ที่เกิดขึ้น ๙.๘ หรือล้านล้านบาทนี่นะครับ เป็นทุนนิยมของต่างประเทศข้ามชาติประมาณ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วเขาจะใช้ฐานผลิตในประเทศไทยหรือว่าย้ายฐานผลิตที่อื่นอยู่ที่การตัดสินใจของบริษัทเขาจริง ๆ เพราะฉะนั้นที่เราชื่นชมว่าเราขายสินค้าได้จำนวนมาก เพียงแต่เขาปรับนโยบายนิดเดียวก็ใช้ฐานผลิตหยุดประเทศไทยแล้วไปใช้ที่ประเทศต่าง ๆ ที่เขามีทั่วโลก เพราะฉะนั้นผมอยากให้รัฐบาลมาแอนนะไลซ์ (Analyze) ดูให้ชัดเลยว่า ภาคเกษตรกรรมเราจะทำอย่างไร ภาคอุตสาหกรรมจะทำอย่างไร ภาคบริการจะทำอย่างไร แล้วก็เงินที่จะกระตุ้นกระตุ้นอย่างไร จึงจะรู้สึกว่าการใช้เม็ดเงินอย่างพิถีพิถันและใช้เม็ดเงินอย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะทำอย่างไร ----------

แต่ถ้าท่านดูกรอบของสิ่งเหล่านี้อย่างกว้าง ๆ แล้วนี่ ผมเกรงนะครับว่าถ้าไม่ละเอียดพอ เงินที่ท่านใช้ไปแสนกว่าล้านบาทอย่างที่ผมได้กราบเรียนไปแล้วว่า เงินงบประมาณกลางปีนั้นใช้เพื่อสังคมสงเคราะห์เสียมากกว่า เงินที่ท่านแจก ๒,๐๐๐ ล้านบาท ผมยังไม่เห็นคำชมที่คนมาชมรัฐบาลเลย ผมยังเสียดายบอกเรียนท่านว่า ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าไปสร้างงานจะสร้างได้มาก เสร็จแล้วก็คนที่ได้จะไปใช้กับอีซี่ บาย (Easy buy) ก็ตาม อิออน (Aeon) ก็ตาม หมดครับทุกคน เพราะฉะนั้นมันไม่หมุน เมื่อเป็นสิ่งเหล่านี้แล้วท่านอย่าเอาสิ่งผิดอันนี้มาเกิดขึ้นอีก ในงบต่อไปที่เรากำลังจะกู้ในงบประจำนี่นะครับ ขอกราบเรียนว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมากที่หนี้สินจะเกิดขึ้นกับเราประมาณ ๑๐ ปีถึง ๒๐ ปี เพราะฉะนั้นผมจะขอสรุปให้ท่านเห็นว่า สิ่งที่ท่านน่าจะทำที่สุดนะครับ ท่านครับ ท่านเอาเงินไปลงทุนปัจจัยพื้นฐานไม่ว่าจะเป็นรถไฟก็ตาม หรือว่าถนนหนทางหรือระบบทางน้ำก็ตาม ผมอยากจะถามว่าเมื่อไปลงสิ่งเหล่านี้ จีดีพี หรือกระบวนการผลิตจะเพิ่มขึ้นอย่างไรนะครับ ขอให้ท่านช่วยบอกหน่อยเถอะครับว่ามันจะเพิ่มขึ้นอย่างไร มีสิ่งหนึ่งที่ผมอยากเรียนท่านครับ ท่านต้องพัฒนาด้านอินฟราสตรัคเจอร์ (Infrastructure) ด้านไอซีที (ICT) ก่อนผมมาผมได้คุยกับท่านรัฐมนตรี ไอซีที ท่านระนองรักษ์แล้วว่า ท่านก็มองเห็นและพร้อมที่จะกระทำ ท่านรู้ไหมครับว่าในอเมริกาปัจจุบันนี้เวลาจะตรวจหมอที่โรงพยาบาลเดี๋ยวนี้เขาไม่จ้างหมอแล้ว เวลาทำผลแล็บ (Lab) แล้วจะส่งข้อมูลไปที่ประเทศอินเดียแล้วหมอที่ประเทศอินเดียจะวินิจฉัยแล้วก็ส่งกลับไปที่อเมริกา ประเทศเราโรงพยาบาลเรามีความสามารถสูงในการตรวจ แต่ถ้าท่านทำอินฟราสตรัคเจอร์ในเทคโนโลยีสารสนเทศให้ดีนะครับ ท่านจะสร้างคุณูปการ สร้างประโยชน์ สร้าง จีดีพี ให้กับสังคมเป็นจำนวนมาก ผมจะยกตัวอย่างว่าจะมีอาชีพอะไรเกิดขึ้นมาก ไวท์ คอลลาร์ (White-collar) ที่ตกงานกับบริษัทที่ปิดใหญ่ ๆ เขามีความรู้เป็นวิศวกร เป็นนักบัญชี ท่านไม่เคยเอาเงินเหล่านี้ไปดัมพ์กับคนเหล่านี้เลย ท่านเอาไปคนชั้นล่างเสร็จแล้วโกรว์ธมันก็ไม่เกิดขึ้นเพราะว่าสติปัญญาก็ไม่มาก แต่ถ้าท่านดูคนไวท์ คอลลาร์ ที่สามารถที่จะนำเงินที่มีคุณูปการ มีประสิทธิภาพ ผมเชื่อว่าจะสร้างฐานผลิตได้มาก ผมจะยกตัวอย่างสั้น ๆ เพื่อจะเน้นให้เห็นว่า ถ้าเราเอาเงินไปครับ มีการวิจัยของ กทช. แล้วว่าถ้าเราพัฒนา

อินฟราสตรัคเจอร์ ท่านรู้ไหมครับว่า แคท เทเลคอม (CAT Telecom) เราได้ไปลงทุนกับประเทศต่าง ๆ ในปีนี้แหละครับปี ๒๕๕๒ ไฟเบอร์ ออพติก (Fiber Optic) ที่ผ่านมาจากอเมริกาจะมาลงที่ท่าเรือศรีราชา ๖๔๐ จิกะบิต เสร็จแล้วถนนสายใหญ่มาแล้วแต่ท่านไม่ยอมทำถนนสายรอง ท่านรู้ไหมครับว่าประเทศเกาหลีตอนเศรษฐกิจตกเมื่อปี ๒๕๔๐ นี่นะครับ เปลี่ยนล้างระบบไฟเบอร์ ออพติกทั้งประเทศเลยนะครับ เพราะว่าตอนนั้นราคาถูก ท่านเชื่อไหมครับเศรษฐกิจตกตอนนี้ ถ้าท่านประมูลจะเหลือ ๑ ใน ๔ หรือว่าประมาณกึ่งหนึ่งของราคาเต็ม ถ้าท่านทำ ไฟเบอร์ ออพติกให้ทั่วทั้งประเทศเรานี่นะครับ จะมีอาชีพเกิดขึ้นมากมายไม่ว่าจะเป็น คอล เซ็นเตอร์ (Call Center) ไม่ว่าโรงพยาบาลออนไลน์ (Online) ไม่ว่าจะเป็นโรงพิมพ์ ไม่ว่าจะเป็นเว็บเพจ (Webpage) ต่าง ๆ สิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมายจะสร้าง จีดีพี เพิ่มขึ้นจาก ๙ ล้านล้านบาท ผมว่าเป็น ๑๕ ล้านล้านบาทได้แล้วคนที่เป็นนักศึกษานักเรียนต่าง ๆ ก็สามารถทำงานได้มาก

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วท่านสมเกียรติครับ หมดเวลา

นายสมเกียรติ ศรลัมพ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ขอสรุปเลยครับว่า สิ่งเหล่านี้ผมขอกราบเรียนรัฐบาลครับ เรื่องการกู้เงินจากไหนผมไม่ห่วง แต่การใช้เงินที่มีประสิทธิภาพ สร้างนวัตกรรมความคิดใหม่ ๆ ให้คน ๖๔ ล้านคนสามารถขับเคลื่อน โดยเฉพาะนักเรียนนักศึกษาที่ทำงานใหม่ สามารถจะใช้สติปัญญาได้มาก เพราะฉะนั้นขอฝากรัฐบาลครับว่าให้ใช้เงินทุกเม็ดอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อลูกหลานของเราอีก ๒๕ ปีข้างหน้าจะสามารถมีเงินใช้เขาได้ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ต่อไปเชิญท่านประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ----

ท่านประธานครับ ผมวันนี้กราบเรียนตรง ๆ ว่ายังไม่เห็นสัญญาณใด ๆ จากผู้นำและผู้บริหารของประเทศหรือว่าจะมีกระบวนการในการที่จะพาเศรษฐกิจของเราเดินได้อย่างไร และนอกจากเฉพาะในวันนี้ครับจะเป็นการกู้เงิน เสนอกรอบแนวคิดในการที่จะกู้เงินจากต่างประเทศแล้วก็ให้ตัวเลขเยอะแยะ ผมเข้าใจว่าในปี ๒๕๔๐ ตอนที่ผมดูประเทศผมเจ๊งนี่นะครับ ผมก็ชื่นชมนักการเงิน นักการคลังมาออกทีวีวิพากษ์ระบบเศรษฐกิจก็ดูไป ส่วนผมเป็นวิศวกรก็ทำงานไปในระบบอุตสาหกรรม ผมก็ดูเขา เออ เก่งนะ เราก็ไม่มีความรู้อย่างนี้ แต่พอดูไป ดูไปหลายปี พอปี ๒๕๔๐ เปรี้ยงวันที่ ๒ เดือน ๗ ครับ ลอยค่าเงินบาท เจ๊งเลยครับ ท่านประธานครับ นั่นละครับคือสิ่งที่ผมต้องจดจำ จำหลายปีจากจุดนั้นมาเห็นแนวคิด วิธีคิด กรอบความคิดของผู้นำของผู้บริหาร ผมบอกว่าถ้าคิดผิดนิดเดียวก็พาประเทศเดินไม่ได้แล้วครับ ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้ผมเข้าใจว่าไม่ว่าชาวนา ชาวสวน ชาวไร่ กรรมกร ผู้คนทุกสาขาอาชีพหรือไม่ว่าความขัดแย้งของสีเหลืองหรือสีแดงนี่ทุกคนเสียภาษีหมดครับ และวันนี้ก็ปฏิเสธไม่ได้ด้วยว่าท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรี คณะรัฐบาลนี้ ท่านวันนี้เข้ามามีอำนาจมากเหลือเกิน มากจนกระทั่งผมอยากจะกราบเรียนว่าไม่มีใครเขาจะไปโค่นล้มท่านได้หรอกครับ แต่ว่าด้วยความที่ท่านแข็งแกร่งมากเกินไป ผมเข้าใจว่าถ้าท่านไม่ปรับตัวให้เร็ว ๆ นี่ครับจะก่อปัญหาในอนาคตตามมา และอาจจะควบคุมไม่ได้ก็ได้ ในวันนี้ครับท่านประธานครับ ผมดูแนวคิดวิธีคิดของท่านนายกรัฐมนตรี ของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ผมก็บอกแล้วว่าผมดูเท่านี้นะครับ ผมเข้าใจว่าองค์กรนี้เดินได้นี่มีงานอยู่ ๓ ด้านคือ งานด้านการเงิน งานด้านการตลาด และงานด้านการผลิต วันนี้ท่านรัฐมนตรีมีความสามารถในด้านการเงิน ไม่เถียงครับจบจากนอกมามีความรู้ มีนักเศรษฐกิจ นักเศรษฐศาสตร์ให้ข้อมูลกันเยอะแยะ แต่อย่างที่ผมกราบเรียนว่าแต่ก่อนเมื่อปี ๒๕๔๐ ก็ดูเหมือนกันอย่างนี้ล่ะครับ แต่สุดท้ายประเทศผมก็เจ๊งครับ วันนี้ผมเข้าใจว่าทั้ง ๒ ท่าน ท่านนายกรัฐมนตรีกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านมีความรู้เฉพาะการเงินครับ แล้วก็พยายามที่จะนำระบบการเงินมาทำการตลาด แต่อย่างที่ผมเคยกราบเรียนแล้วว่าท่านไม่มีความรู้ในเรื่องการผลิตเลย นี่คือสิ่งที่ผมจะฟันธงครับ วันนี้ประเทศของผม คนจะไปเป็นนายกรัฐมนตรี จะเป็นรัฐบาล จะเป็นรัฐมนตรีนี่นะครับ ท่านควรจะต้องมีความรู้

ความเข้าใจในเรื่องการผลิตที่แท้จริง ในเรียล เซคเตอร์ เมื่อสักครู่ท่านสมาชิกท่านหนึ่งท่านก็บอกแล้วว่าในเรื่องของอินดัสเทรียล (Industrial) ในเรื่องของการผลิตอยู่ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมดูนโยบายนี้นะครับ ท่านใช้เม็ดเงินอัดลงไป ๒,๐๐๐ บาท ประมาณเกือบ ๑๐ ล้านคน ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ผมบอกผมดูท่านแค่นี้ผมก็ว้าเหว่ใจไม่มีสัญญาณใด ๆ เลยที่จะทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น แล้วก็ดูกระบวนการไหลของเม็ดเงินเป็นไปตามคาดครับ ไหลเข้าไปอยู่เฉพาะกลุ่มทุนครับ ส่วนชาวนา ชาวสวน ชาวไร่ พ่อค้าแม่ขาย ไม่ได้หรอกครับ แต่ว่าปัญหาเรื่องหนึ่งครับ จ่ายเป็นเช็คครับ เดี๋ยวคอยดูนะครับเปลี่ยนมือได้นะครับ เดี๋ยวไปตรวจสอบกัน ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่ผมดูว่าท่านประธานไม่เป็นก็เพราะว่าท่านไปขึ้นภาษีน้ำมัน ผมก็อุตส่าห์ชี้ตัวเลขให้แล้วว่าภาษีน้ำมัน ๕ บาท ถ้าท่านมีความรู้จริง ถ้ามีความรู้แบบมือผลิตมือนักการทำงานที่แท้จริงท่านจะต้องจับ ๓ ด้านเลย ไม่ใช่เฉพาะเอาการเงินมาเล่น วันนี้สมาชิกรัฐสภาทุกท่านให้ข้อมูลเยอะแยะมาก ผมมีความคิดเห็นที่แตกต่างแล้วก็ผมอยากจะเห็นครับ อยากให้รัฐบาลนี้ ท่านรัฐมนตรีท่านควรจะมีแนวคิดที่มันแปลกประหลาดที่มันแข็งแกร่งกล้าคิด กล้าทำที่มันดีกว่านี้ ไม่ใช่ดูเฉพาะค่าเงินมีเม็ดเงินเหลืออยู่เท่าไร จีดีพี เท่าไร เก็บภาษีได้เท่าไร แล้วก็มาประมาณการคาดคะเนกัน วิธีการเก็บของกรมศุลกากร ของกรมสรรพสามิต การเก็บภาษีทั้งหลายมารวม ๆ กันแล้วบอกว่าจะขาดดุลเท่าไร แล้วต้องกู้เท่าไร ----------

ผมว้าเหว่ครับ ผมถึงบอกว่าไม่มี ไม่มีสัญญาณใด ๆ เลยที่จะแสดงว่าท่านมีความพยายามในการที่จะทำให้ประเทศของผมมันรองรับกับระบบเศรษฐกิจที่กระหน่ำลงมาไม่มีใครทานได้ครับ ผมเข้าใจว่าวันนี้อย่างไรก็แล้วแต่ประเทศของผม อย่างไรก็ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว อยู่นิ่ง ๆ ได้ไหม ไม่ต้องกู้ หรือว่าเราพยายามไม่กู้ แต่ว่าจับทฤษฎีบางทฤษฎี เหล็กขึ้นไปลอยบนฟ้าได้ เหล็กไปลอยในน้ำได้ และเหล็กดำน้ำได้ ก็เพราะเป็นแนวคิดที่แปลก หักล้างทฤษฎีทางฟิสิกส์ แต่ก็ใช้ทฤษฎีทางฟิสิกส์ด้านอื่นประกอบเข้ามา วันนี้ทฤษฎีทางการเงินของท่าน ผมว่าเอาอย่างนี้ดีไหมครับเวลาก็ไม่ค่อยมี ผมเข้าใจว่าวันนี้นะครับ ถ้าท่านจะช่วยนะครับ ท่านทำอย่างไรก็ได้ให้ธุรกิจที่มันมีอยู่อย่าเพิ่งปิดตัว สถาบันการเงินท่านต้องกดเข้าไป ท่านปล่อยให้เขากู้ลงไปให้เขารองรับ ไม่ว่าโครงการต่าง ๆ ทั้งหลายที่คนเขาพยายามทำในการผลิตที่แท้จริง ไม่ว่าการก่อสร้างในธุรกิจทุกด้าน การผลิต ทางเกษตรกรรมก็ดี อุตสาหกรรมก็ดี ท่านก็แบคอัพ (Backup) เขาไป ท่านก็สั่งสถาบันการเงินปล่อยเขาไป แล้วท่านก็คอยควบคุมเม็ดเงินไว้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเข้าใจว่าวันนี้ถ้าผมขอพูดเข้าเนื้อหาเลยครับ ทฤษฎีแปลกประหลาดคุณธนินท์ เจียรวนนท์ เสนอ ๒ สูง ผมก็มานั่งคิด ๆ สิ่งนี้จริง ๆ แล้วเคยคิด ถ้าประเทศเจริญทำ ๒ สูงได้ แต่วันนี้ประเทศเจ๊งนี่ ประเทศยังไม่เจ๊งนะครับ ประเทศยังมีเงินอยู่ แต่ว่าท่านกล้าที่จะทำไหมครับ ยกตัวอย่าง วันนี้ผมเป็นกรรมกรค่าแรงขั้นต่ำ รับมา ๒๐๐ บาท แต่ผมก็จ่าย ๒๐๐ บาท ซื้อของ ผมก็อยู่ได้ ไม่มีเงินเก็บ แต่ถ้าวันนี้ผมเหลือ ๑๐๐ บาท เพราะว่าถ้าไม่ให้ผม ๑๐๐ บาท บริษัทก็ต้องปิด ถ้าจ่ายผม ๑๐๐ บาท แต่ว่าของก็ถูกลงครึ่งหนึ่งเหมือนกัน ผมก็เอา ๑๐๐ บาทนี่ซื้อของจับจ่ายใช้สอยได้ผมก็อยู่ได้ ลักษณะอย่างนี้ กระบวนการอย่างนี้ท่านได้คิดไหมว่าทำอย่างไรถึงทำให้ต้นทุนการผลิตเราลดลง ต้นทุนค่าใช้จ่ายลดลง ด้วยค่าแรงที่มันต่ำลงได้ไหม โดยประเทศอยู่นิ่ง ๆ ถ้าวันนี้ท่านกู้มา ท่านคิดจะไปขายของ ถึงแม้จะสร้าง โปรดักท์ (Product) ที่มี โปรดักท์ติวิตี้ (Productivity) มีผลผลิตขึ้นมา แต่ท่านก็ส่งออกไม่ได้ถ้าท่านยังส่งออกในต้นทุนที่ยังมีต้นทุนสูงอยู่เหมือนปกติตรงนี้ไม่มีทาง วันนี้มีแต่ว่าทำอย่างไร วันนี้ผมอยากกราบเรียนว่าท่านต้องส่งสัญญาณเลยครับว่า วันนี้การกู้ยังไม่อยากคิดถึงครับ ท่านต้องแสดงก่อนว่า

ท่านพยายามควบคุมแล้วในทุกด้านของการใช้เงินไม่มีการคอร์รัปชัน การใช้นโยบายที่ไม่ผิดพลาด ไม่มีการอัดเงิน ๒,๐๐๐ บาทไปซื้อชั้ว ไม่มีการขึ้นภาษีน้ำมัน ไม่มีการใช้นโยบายที่ดูแล้วมันไม่เกิดผลผลิต แต่ขณะเดียวกันท่านก็ส่งสัญญาณไปเลย บอกว่าให้คนไทยทุกคนตอนนี้ต้องรับแรงกระแทก เตรียมตัวนะครับ บริษัทที่จะปิดตัวขออย่าเพิ่งปิด สถาบันการเงินสนับสนุน รัฐบาลไปค้ำประกัน ในขณะเดียวกันคนทำงานอาจจะต้องรับเงินเดือนต่ำลงกว่าครึ่งหนึ่ง นี่หมายความว่าถึงสุด ๆ นะครับ ซึ่งทำทฤษฎี ๒ ต่ำ แต่ว่าควบคุมค่าใช้จ่ายชีวิตประจำวัน บริษัทใหญ่ ๆ ที่ผลิต ไม่ว่าน้ำ ไม่ว่าอะไรก็แล้วแต่ สินค้าอุปโภค บริโภค ให้ต่ำลงครึ่งหนึ่งได้ไหม มันเป็นความยากเหมือนกับที่จะทำให้เหล็กไปลอยในน้ำ ไปบินอยู่บนฟ้า หรือไปดำอยู่ในน้ำ แต่ผมบอกว่ามันก็เป็นแนวคิด ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้ครับ กระบวนการในการที่จะใช้ความรู้ไม่ใช่เฉพาะทางด้านการเงิน ผมบอกแนวคิดที่จะต้องอยู่นะครับ อยู่ได้ด้วยตนเองนะครับ อยู่ได้โดยลดต้นทุนค่าใช่จ่าย โดยให้พี่น้องคนไทย รีบเตือนไปนะครับ ให้เขาทำงานหนักขึ้นเป็น ๒ เท่า ค่าใช้จ่ายลดลงครึ่งหนึ่งโดยรัฐบาลควบคุม รัฐบาลจะควบคุมสินค้าอุปโภค บริโภคทั้งหลาย แล้วก็ช่วยให้องค์กรร้านค้าบริษัททั้งหลายให้เขาอยู่ได้โดยสถาบันการเงินเข้าไปแบคอัพไว้ อย่างนี้จะเป็นความท้าทาย แล้วถ้าตอนนั้นเงินไม่พอท่านค่อยกู้ครับ ขอบพระคุณมากครับ

- ๙๕/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ชุดต่อไปนะครับ คุณนฤมล ศิริวัฒน์ คุณฐิติมา ฉายแสง คุณเกียรติกร พากเพียรศิลป์ คุณสรวงศ์ เทียนทอง คุณชวลิต วิชยสุทธิ์ คุณชลน่าน ศรีแก้ว คงจะจำได้ทุกคนแล้วนะครับ เชิญท่านนฤมล ศิริวัฒน์ ครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดอุตรดิตถ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะท่านประธานคะ คอยมานานทั้งวันเลยนะคะ ก็ด้วยความรู้สึกที่อยากจะแสดงความคิดความเห็นเพื่อที่จะให้มีการบันทึกเอาไว้ ครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่พวกเราจะได้มีโอกาสพิจารณากรอบการเจรจากู้เงินเพื่อที่จะมาทำการฟื้นฟูทางด้านเศรษฐกิจ หรือจะมาทำงานทางด้านโครงสร้างพื้นฐานก็ตาม เป็นครั้งแรกค่ะ แต่เผอิญกรอบที่รัฐบาลได้เสนอเข้ามามันยังมีความไม่สมบูรณ์อยู่พอสมควร ดิฉันได้ฟังมาเกือบจะเป็นคนสุดท้ายกลุ่มสุดท้ายก็ว่าได้ หลายท่านที่ได้อภิปรายไปล่วงหน้าแล้วมีความรู้สึกว่าไม่ได้มีความขัดข้องนะคะ ยอมรับ เข้าใจว่าจำเป็นถึงเวลาที่เราจะต้องเดินหน้าเพื่อหาทางที่จะสู้กับความถดถอยของเศรษฐกิจที่ยิ่งใหญ่ในครั้งนี้ แต่สิ่งที่เพื่อนสมาชิกไม่ว่าจะเป็นฝ่ายค้านหรือว่าเป็นฝ่ายรัฐบาลเองมีความห่วงใย ก็คงจะเป็นในเรื่องของวัตถุประสงค์ของการนำเงินจากข้างนอกมาใช้ ท่านบอกว่ามันมีข้อจำกัดในการที่จะใช้เงินภายในประเทศ เงินกู้ท่านบอกว่าดอกเบี้ยจากต่างประเทศดีกว่า ถูกกว่า ท่านบอกว่าระยะเวลาในการที่จะใช้หนี้คืน ๗–๑๐ ปี เป็นระยะที่เหมาะสม รัฐบาลทำได้ พวกเราก็คิดว่ามันก็มีเหตุผลอยู่ในตัวนะคะ ดิฉันเองก็อยากจะมีสิ่งซึ่งฝากเอาไว้ว่า ความไม่เห็นหรือความเห็นไม่ลงรอยกันในช่วงของการอภิปรายนี่มันก็เป็นเรื่องที่ทุกคนมีสิทธิที่จะคิดได้ อาจจะเป็นความเชื่อส่วนตัว ความไม่เชื่อส่วนตัวในเรื่องของความสุจริตของรัฐบาลที่จะนำเงินกู้มาใช้ก็แล้วแต่บุคคล แต่สำหรับดิฉันเองดิฉันก็อยากจะบอกว่าในเมื่อมองไปข้างหน้า เราเห็นไม่ชัดเจนว่าท่านจะเอาเงินไปทำอะไรอย่างไรนะคะ จริง ๆ แล้วถ้าว่ากันตามกรอบของรัฐธรรมนูญ ท่านประธานรัฐสภาคะ รัฐธรรมนูญในวรรคสามของมาตรา ๑๙๐ บอกว่า ต้องให้รัฐบาลนำเรื่องราวเหล่านั้น เอากรอบมาเสนอให้ที่ประชุมรัฐสภาได้พิจารณากัน เขาก็ไม่ได้เขียน ท่านประธานคะว่าเอากรอบกว้าง ๆ แต่ส่วนใหญ่

ที่พูดกันมาท่านก็บอกอันนี้แค่เป็นกรอบ ดิฉันก็เรียนว่า แม้ว่าจะเป็นกรอบนี่นะคะ เป็นกรอบที่มีรายละเอียดสักหน่อย เพื่อให้เรามีข้อมูล มีงานที่จะต้องพิจารณา มีโอกาสที่จะได้คิดตามท่านไปอย่างมีเหตุผล นั่นนะคะ คือสิ่งที่ดิฉันคิดว่าถ้าทำเข้ามาปัญหาในการอภิปรายเรื่องราวต่าง ๆ มันก็จะลดลง ใช่ มีเพื่อนสมาชิกบางท่านบอกว่ามันเป็นกรอบไม่แปลกหรอก เอาแบบนี้แหละ แต่ดิฉันบอกว่ามันไม่แปลกก็จริง แต่มันจะดีค่ะ มันจะเป็นประโยชน์ถ้ามีรายละเอียดเพิ่มกว่านี้ มันจะลดอะไรที่จะพูดคุยกันอย่างที่เราได้ยินกันมาในวันนี้ไปได้มากทีเดียวค่ะ ท่านประธานคะ ดิฉันคิดว่าถ้าเรามองไปข้างหน้า เราไม่เห็นอะไรมากมายเลยที่จะใช้เป็นข้อมูลในการที่จะประกอบการตัดสินใจของเราว่าเราจะให้ความเห็นชอบกับรัฐบาลในเรื่องของการที่จะไปกู้เงิน เราก็ต้องมองย้อนหลังค่ะ เรามองย้อนหลังเมื่อ ๒ เดือน ๓ เดือนเศษนี้นะคะ ท่านมีนโยบายฟื้นฟูเศรษฐกิจออกมา จะพูดว่าที่โดดเด่นก็คือจะเป็นเรื่องของ สปส. อะไรนะคะ รบ. ๒๐๐๐ ที่ท่านใช้กันในระบบที่คุยนี่นะคะ ก็คือเอาเงิน ๒,๐๐๐ บาท ไปให้กับผู้ประกันตน แล้วก็บุคลากรของรัฐนี่นะคะ ดิฉันได้เคยอภิปรายไปในคราวที่มีการพิจารณางบประมาณรายจ่ายกลางปีเพิ่มเติมนั้นแล้วว่า โดยหลักการนั้นไม่เห็นด้วย ดิฉันอยากเห็นว่าคนจะได้เงินต้องทำงาน แล้วอยากให้มันเกิดเป็นค่านิยมที่ถูกต้องอย่างนั้น ----------

ในคราวนั้นดิฉันก็พูดไปถึงในเรื่องของความไม่ชัดเจนในเรื่องของการประเมินโครงการ เวลาเราทำโครงการอะไรนี่นะคะ เราอยากที่จะบอกว่าโครงการนี้มันคุ้มค่า คุ้มค่าต่อการลงทุนด้านใด ๆ มันต้องมีตัวชี้วัดค่ะในครั้งนั้น แล้วจนถึงวันนี้ก็ไม่ได้มีมาตรการอะไรที่บอกว่าจะมีตัวชี้วัดที่ชัดเจนนะคะในเรื่องเกี่ยวกับมาตรการหรือว่าโครงการที่จะช่วยเหลือค่าครองชีพแก่ประชาชนหรือว่าแรงงานที่มีรายได้ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาทต่อเดือนนะคะ ในเรื่องวิธีการค่ะ ท่านประธานคะวิธีการที่รัฐบาลได้พยายามที่จะนำเสนอโครงการที่จะช่วยเหลือประชาชน ท่านคะ อีก ๒-๓ วันนี้ วันที่ ๒๖ นี้ก็จะเริ่มแล้วนะคะโครงการที่ว่านี่ค่ะ ทุกคนอยากจะได้เงินหมดค่ะ ถามไปที่ผู้ประกอบการนะคะวุ่นวายไปทีเดียวเลยค่ะ ท่านรู้ไหมคะวิธีการที่ไม่ชัดเจน เมื่อต้นเดือนกุมภาพันธ์นี้ท่านบอกว่าให้ผู้ประกอบการช่วยส่งชื่อ รายชื่อของบุคคลซึ่งมีสิทธิที่จะได้รับเงินช่วยอันนี้เข้าไปให้ที่ประกันสังคมในแต่ละเขตอะไรก็แล้วนะคะ ทำกันวุ่นวายไปหมดนะคะ ดิฉันได้ข้อมูลได้ร้องเรียนมาจากผู้ประกอบการเยอะทีเดียวค่ะ เขาทำให้เสร็จไปเรียบร้อยท่านประธานคะพอมาถึงวันที่ ๑๓ มีนาคมค่ะ ดิฉันก็ไม่ทราบว่าด้วยอะไรนะคะก็มีหนังสือส่งไปถึงผู้ประกอบการทั่วไปหมดบอกว่าจะเป็นเช็คที่จะต้องไปรับด้วยตนเองค่ะ เขามีหนังสือส่งไปถึงสถานประกอบการบอกว่าต้องมารับด้วยตนเอง ขีดเส้นใต้ไว้ด้วยชัดเจนเลยค่ะท่านคะ ดิฉันอยากจะเรียนถามค่ะว่าท่านได้คำนึงถึงไหมคะว่ามาตรการที่ทางผู้ประกอบการที่จะต้องประสบเวลาที่คนงานของเขาจะต้องกรูกันออกมาทุกคนอยากได้เงินหมด มาเพื่อจะมารับเงินอันนี้ของท่านนี้นะคะ สภาพโรงงาน สภาพสถานประกอบการ สภาพร้านอาหาร โรงแรมของเขาจะเป็นอย่างไร อันนี้คือผลกระทบซึ่งไม่ได้อยู่ในตัวชี้วัดของท่านนะคะ แล้วนี่ค่ะคือความเสียหาย ความไม่มั่นใจในวิธีการที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ ความไม่ชัดเจนในเรื่องของตัวชี้วัดนะคะ แล้วก็ความไม่มีตรรกที่เหมาะสมในการใช้เงินงบประมาณนี้ล่ะค่ะ คือเหตุผลที่ทำให้พี่น้องเพื่อนสมาชิกของเราเกิดความระแวง เกิดความไม่ชอบใจ เกิดความไม่ไว้วางใจและแน่นอนค่ะ เกิดความไม่เชื่อมั่นค่ะว่าการกู้มาใหม่อีกครั้งนี้ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทจะทำประโยชน์ที่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนจริง ๆ ท่านรู้ไหมคะว่าถ้าวันนั้นมาถึงท่านบอกว่าจะมี ๗,๕๐๐ สถานประกอบการ

ที่รัฐบาลจะนำส่งให้ มี ๖๐ ม้าเร็วนำส่งให้ มี ๘ อำเภอ มีสำนักงานประกันสังคมทั้งหลายที่จะทำให้ ดิฉันยังคิดไม่ออกเลยค่ะ พนักงานคนสวนที่อยู่ในสนามกอล์ฟที่เขาอยากจะไปรับเงินเขาจะไปกันอย่างไร คนที่เขาไม่มีความพร้อมในด้านของเงินวันนั้นต้องหยุดงาน ๑ วันค่ะ ถ้าประกาศตรงกับวันหยุดของโรงงานก็ดีไม่ต้องเสียเงินวันนั้น ๑ วันรายได้ แต่ถ้าไม่ใช่วันที่เขาหยุดงานเขาจะต้องไปรอกันค่ะไปรอกันอย่างนั้นแล้วจะเสร็จเมื่อไรก็ไม่มีใครประกันได้ ท่านคะ สิ่งเหล่านี้ล่ะค่ะมันไม่ได้ทำให้เราเกิดความมั่นใจนะคะว่าการเอาเงินกู้ไปเอาเงินกู้มาแล้วจะมาทำแล้วมันเกิดประโยชน์สูงสุดจริง ๆ ผู้ประกอบการเสียเงินค่าเดินทางไป ๒ ครั้ง เสียเงินค่ารับจ้างทำงาน ๑ วัน หยุดงานไปบางคนก็เสียเบี้ยโอกาสนะคะ เคยทำงานดีไม่เคยขาดงาน ๑ เดือนได้เงินรางวัล ๕๐๐ บาท ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน ขาดไปค่ะ เพราะว่าอะไรคะ อยากได้ ๒,๐๐๐ บาทนั้นนะคะ ท่านประธานที่เคารพคะ เราพูดกันด้วยเหตุด้วยผลนะคะ เราพูดกันด้วยความรู้สึกที่หวังดีอยากจะเห็นว่าเม็ดเงินเหล่านั้นเมื่อจำเป็นต้องกู้ กู้แล้วไม่ได้เสียไม่ได้หายอะไรมากมาย หนี้สาธารณะของเราต่อสัดส่วนของ จีดีพี ท่านบอกว่ายังดีอยู่หลายประเทศเป็นอย่างนั้น ดิฉันก็คิดว่าใช่นะคะ ในแง่ของอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจถ้าไม่ลงมาช่วยเลยจะแย่กว่านี้ ดิฉันก็เห็นด้วยค่ะก็อย่างที่เพื่อนสมาชิกหลายคนได้พูดกันไปแล้วนะคะว่า ถ้าหมดก๊อกนี้แล้วจะมีก๊อกไหนอีกท่านต้องคิดยาวไว้ด้วยค่ะ ----------

ในเรื่องของความไม่เชื่อมั่นท่านต้องแก้ค่ะ กรอบของการที่เราจะคุยกันนี่นะคะ ตรงที่เป็นส่วนของเงินจะเอาไปใช้ ใช้อย่างไร ใช้กับใคร ใครได้ประโยชน์สูงสุด ประโยชน์ทับซ้อนที่จะได้แก่ใคร ดีแก่ใครบ้าง ดิฉันไม่มีเวลาที่จะพูดนะคะ แต่เรียนเลยค่ะว่าความไม่เชื่อใจความไม่เชื่อมั่น มันทำให้เกิดความรู้สึกอย่างวันนี้ที่เกิดขึ้นนะคะ เรามีรัฐธรรมนูญที่อาจจะไม่สมบูรณ์นักที่ยังต้องมีกฎหมายต่าง ๆ มาเติมในส่วนของกฎหมายลูก แต่ก็ดีค่ะในส่วนหนึ่งที่ทำให้เรามีความระมัดระวังมากขึ้นนะคะ อาจจะเหน็ดเหนื่อย แต่คิดว่าเป็นประโยชน์แล้วก็เป็นวันที่ท่านจะได้รับข้อมูลจากพวกเราไปทั้ง ๒ สภาแล้วไปดำเนินการแก้ไขกลับมาค่ะ เรายินดีที่จะช่วยกันเดินไปด้วยกันอย่างนี้ค่ะ ขอบพระคุณนะคะ สวัสดีค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญคุณฐิติมา ฉายแสงครับ

นางฐิติมา ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉะเชิงเทรา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน ฐิติมา ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะ ท่านประธานคะ ดิฉันเองอยากจะเป็นคนที่จะอภิปรายเป็นคนแรก แล้วก็ยกมือตั้งแต่แรกแต่ว่าก็ไม่เป็นไรค่ะ ชื่อมาอยู่ตรงท้าย ๆ นี้แล้วนะคะ ที่ถามว่าทำไมถึงอยากจะอภิปรายเป็นคนแรก เพราะว่าเรื่องที่ดิฉันจะถามต่อไปนั้นมันเป็นเรื่องที่ควรจะพูดกันตั้งแต่แรก ท่านประธานคะ ดิฉันเองเข้าใจว่าการที่จะเซ็นสัญญากับนานาประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศนั้น เราต้องเอาเข้าสู่รัฐสภา มาทำตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญกัน ซึ่งมาตรา ๑๙๐ นั้นที่เราพูดกันอยู่เป็นประเด็นที่หนักหน่วงอยู่มากก็คือวรรคสาม ให้รัฐบาลเอาเข้าสภาเพื่อขอกรอบการเจรจา ดิฉันเห็นด้วยว่าเราจะต้องมาขอกรอบกันก่อน แต่ว่าในวรรคสามของรัฐธรรมนูญนั้นมันมีคำบางคำที่ดิฉันเองกับหลาย ๆ คนยังคงสงสัยอยู่ค่ะ ว่าก่อนการดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญากับนานาประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศตามวรรคสองนั้น คณะรัฐมนตรีต้องให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและต้องชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับหนังสือสัญญานั้น ในการนี้ให้คณะรัฐมนตรีเสนอกรอบเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบด้วย ตรงนี้เป็นสิ่งที่ดิฉันเองวันนี้ถามเพื่อน ส.ส. ด้วยกัน ก็ยังมีคนเข้าใจไม่ค่อยจะเหมือนกัน ก็เลยอยากจะถามท่านประธานรัฐสภาผ่าน

ไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า ท่านนั้นเข้าใจว่าข้อมูลก็ดีหรือการจัดให้มีรับฟังความคิดเห็นของประชาชนนั้นเพื่อจะเอามาชี้แจงต่อรัฐสภา มันเกิดขึ้นก่อนที่จะมาเสนอกรอบ หรือมันจะเกิดขึ้นทีหลังจากการเสนอกรอบนี้แล้ว อยากเรียนถามอันนี้ก่อนค่ะท่านประธานคะ ดิฉันอยากจะเรียนถามท่านประธานให้ท่านรัฐมนตรีท่านตอบให้ดิฉันฟังตรงนี้ก่อนได้ไหมคะ ท่านรัฐมนตรีอาจจะไม่ได้ยิน ท่านประธานคะ ขอถามคำถามนี้คำถามเดียวค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านคงจดไว้แล้วครับ เดี๋ยวท่านตอบเองนะครับ

นางฐิติมา ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉะเชิงเทรา) : หรือคะ โอ.เค. ถ้าอย่างนั้นมันยังคงสงสัยอยู่ว่า ๒ แนวคิดนี้ แนวคิดหนึ่งที่ดิฉันคิดไว้ก็คือว่าถ้าการนำเสนอข้อมูลหรือการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน จะต้องมาก่อนที่จะมาเสนอกรอบ มันก็กลายเป็นว่าดิฉันเองยังไม่ได้รับข้อมูลนั้นหรือความคิดเห็นของประชาชนเลย และวันนี้ดิฉันก็ถามเจ้าหน้าที่ที่ใส่สูทสีแดงว่ามีความคิดเห็นของประชาชนมานำเสนอต่อสภาไหม เพราะไม่เห็นเลยอยู่บนโต๊ะนี้ เขาก็บอกว่าไม่มี เอาละ ดิฉันเองก็ได้รับฟังสมาชิกบางคนพูดว่า เดี๋ยวหลังจากนี้ หลังจากเสนอกรอบแล้ว ก่อนจะไปเซ็นสัญญาก็จะมาเสนอความคิดเห็นต่อไป เพราะฉะนั้นคำถามยังคงมีอยู่ว่า ท่านจะเสนอ จริง ๆ จะเสนอก่อนเป็นเรื่องที่ ๑ ก่อนจะเสนอกรอบหรือหลังกรอบนะคะ ----------

เพราะถ้าก่อนที่จะเสนอกรอบท่านไม่มีให้ ท่านขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ท่านขัดแล้วนะคะ อันนี้มันเป็นหลักใหญ่มากเลยที่ดิฉันคิดว่ามันจำเป็นต้องพูดกันให้รู้เรื่อง เอาละยังไม่ตอบดิฉันตอนนี้ เดี๋ยวจะต้องตอบให้แน่ชัด ดิฉันเองเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชน ดิฉันต้องทำหน้าที่ให้ดีที่สุด ถูกต้องที่สุด ถูกกฎหมายที่สุดด้วย เพราะฉะนั้นถูกต้องหรือดีหรืออะไรก็แล้วแต่ ถ้าไม่มีข้อมูลให้ดิฉันเสร็จ ทำงานไม่ได้ ไม่สามารถจะทำได้ดีได้ นี่คือข้อที่ ๑ ที่อยากจะเรียนถามไว้นะคะ

ข้อที่ ๒ ดิฉันพยายามจะอ่านรายละเอียดของกรอบการเจรจากู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งบอกว่าในประเด็นการเจรจาเพื่อเสนอกับรัฐสภา พิจารณาให้ความเห็นชอบนี่มันมีประเด็นเต็มเลย อยู่ในที่นำเสนอว่า เช่น วัตถุประสงค์การกู้เงิน กรอบวงเงินกู้เอย กรอบต้นทุน ระยะเวลาการกู้เงิน กรอบการจัดซื้อจัดจ้าง กรอบระยะเวลา กรอบการกำกับติดตามตรวจสอบการใช้เงิน ท่านประธานในประเด็นนี้วัตถุประสงค์การกู้เงิน กำหนดว่าให้เป็นไปตามนัยของมาตรา ๒๒ ของพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ ปี ๒๕๔๘ แล้วก็แก้ไข ปี ๒๕๕๑ ดิฉันก็หยิบพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะนี้มาอ่าน โดยเฉพาะมาตรา ๒๒ เขาก็บอกไว้ว่าการกู้เงินเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้กระทำโดยมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินนอกเหนือจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี ต้องใช้เป็นเงินตราต่างประเทศหรือจำเป็นต้องกู้เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินของประเทศอย่างนั้นอย่างนี้ พอมาวรรคสองบอกว่า การกู้เงินตามวรรคหนึ่งนั้น ให้กำหนดวัตถุประสงค์การใช้เงินอย่างชัดเจน ประเด็นคำว่า ชัดเจน จะเห็นว่า ท่านสมาชิกไม่ว่าท่าน ส.ส. หรือ ส.ว. นั้นท่านได้พูดว่ามันไม่ชัดเจนมาตั้งแต่เช้า เราพูดกันว่าไม่เห็นรู้เรื่องเลยว่าจะเอาไปทำอะไร ดิฉันเองก็สงสัยเช่นนั้นเหมือนกันท่านประธาน สงสัยว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้นจะกู้เงินนั้น เอาเงิน ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทหรือ ๒,๐๐๐ ล้านเหรียญไปทำอะไร โครงการอะไรบ้าง ด้านไหนบ้าง จะด้านเกษตรกรรม หรือด้านอุตสาหกรรม หรือด้านคมนาคม แต่ละโครงการจะใช้เงินเท่าไร สงสัยเหมือนกัน แต่ละโครงการจะไปเกี่ยวข้องกับประชาชนกลุ่มไหน อาชีพอะไรบ้าง คาดว่าจะเกิดผลกระทบกับประชาชนกลุ่มไหน คนพวกนั้น

อาศัยอยู่ที่ไหน ดิฉันก็สงสัยหมดเลย ทีนี้มาตรา ๒๒ บอกว่า ต้องพูดให้ชัดเจน ทีนี้มันเป็นปัญหาว่ามันไม่ชัดเจนนะสิท่านประธาน ทำอะไรก็ไม่รู้ ที่ไหนก็ไม่รู้ อย่างไรก็ไม่รู้ เท่าไรก็ไม่รู้ ใครได้ประโยชน์ก็ไม่รู้ ใครได้โทษก็ไม่รู้ คาดว่าผลกระทบไปเกิดกับใครก็ไม่รู้ สรุปมันไม่ชัดเจน เมื่อมันไม่ชัดเจนมันก็หมายความว่ามันอาจจะขัดกับกฎหมายนะสิท่านประธาน มันขัดกับมาตรา ๒๒ ของพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะมันอาจจะขัดต่อกฎหมายได้ ทีนี้ถามว่าพูดกันมาเยอะ เรายกตัวอย่างกันหน่อยดีกว่าว่าทำไมถึงอยากจะรู้นัก ทำไมต้องชัดเจน ทำไม ส.ส. ส.ว. ต้องอยากจะรู้นัก ท่านประธานสมมุติว่าเป็นหุ้นส่วนบริษัท เอาละ กรรมการผู้จัดการอะไรก็แล้วแต่จะไปกู้เงินสัก ๑๐๐ ล้านบาท หุ้นส่วนนี้ก็บอกว่าอยากจะรู้เหลือเกินว่า ๑๐๐ ล้านบาทเอาไปทำอะไร กรรมการผู้จัดการก็บอกว่า ไม่ต้องรู้หรอก เอาน่าขอให้อนุมัติแล้วกันนะ ๑๐๐ ล้านบาทนี่นี่มันคือความไม่ชัดเจน ถามว่าเขาทำกันหรือ เขาไม่ทำ เพราะฉะนั้นดิฉันจึงเห็นว่ามันขัดทั้ง ๒ เรื่อง ในความคิดของดิฉันอ่านวรรคสามของมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแล้วคิดว่า จะต้องมีความคิดเห็นของประชาชนมาก่อน มีข้อมูลที่ละเอียดมาให้ ----------

ถ้าไม่มีมันขัดกับมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ส่วนรายละเอียดไม่ชัดเจนก็ขัดกับมาตรา ๒๒ ของพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะอีก สรุปดิฉันมีความรู้สึกว่ามันขัดทั้ง ๒ เรื่องเลย แต่ถามว่าดิฉันเองมีความห่วงใยในหลาย ๆ ด้านไหม ห่วงใย แต่รัฐบาลต้องทำถูกกฎหมายเป็นห่วงใยอันนี้อีก ทีนี้ที่ดิฉันท้วงติงไม่ได้หมายความว่าดิฉันเองจะไปค้านการมาขอกรอบการเจรจานะคะ เห็นด้วยว่าต้องมาขอกรอบการเจรจา เห็นด้วยว่าต้องทำ แต่ว่าท่านประธานคะ ถ้าคราวหน้าถ้ารัฐมนตรีตอบว่ามันควรจะอยู่หลังจากกรอบการเจรจาครั้งนี้ ก่อนจะไปเซ็นสัญญาจะมาบอกนะว่าจะมีความคิดเห็นประชาชนอย่างไร รายละเอียดจะมีอย่างไร ถ้าจะมาบอกคราวหน้า ได้ แต่ถ้าคราวหน้าไม่บอกละก็หมายความว่า หมายความว่าท่านจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ดิฉันคงต้องใช้มาตรา ๒๗๐ แห่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันเล่นงานท่านต่อไปค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ หมดเวลาพอดี ได้เวลาต่อไปคุณเกียรติกร พากเพียรศิลป์

นายเกียรติกร พากเพียรศิลป์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปราจีนบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม เกียรติกร พากเพียรศิลป์ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดปราจีนบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ วันนี้ผมได้เห็นการทำงานของรัฐบาลในการเสนอกรอบการเจรจากู้เงินต่างประเทศ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท การกู้เงินต่างประเทศมาใช้นั้นประเด็นคือว่าอย่างที่สมาชิกหลายท่าน แต่ว่าเราจะเอาเงินมาทำอะไร รายละเอียดอย่างไร ซึ่งนโยบายรัฐบาลที่ผ่านมากระตุ้นเศรษฐกิจนั้นมีหลายอย่างหลายข้อ ซึ่งเราไม่สามารถอธิบายกับประชาชนได้ อย่างเช่น เงิน ๒,๐๐๐ บาท คือก่อนจะทำอะไรนะครับนโยบายต่าง ๆ เรียนโจทย์ เขียนโจทย์ ต้องตอบคำถามให้ได้ อย่างเงิน ๒,๐๐๐ บาทนั้นเราเขียนโจทย์ว่าเราจะแจกผู้มีเงินเดือนไม่ถึง ๑๕,๐๐๐ บาท แต่ตอนตอบจะแจกแบบไหนหาคำตอบใช้เวลานาน ผมถึงอยากให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนะครับ ทางด้านเศรษฐกิจรัฐบาลชุดนี้นะครับ จะทำอะไรควรจะปรึกษาหารือในหมู่คณะ คือถ้าเกิดเราทำอะไรโดยพลการปัญหาจะเกิดภายหลัง เพราะว่าไม่สามารถอธิบายกับประชาชนได้เฉพาะ ส.ส. ฝ่ายรัฐบาลเอง ยิ่งผมเป็น ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์นะครับ จะตอบกับชาวบ้านหรือตอบสังคมผมยังหาคำตอบไม่ได้ เพราะ

โจทย์ผมไม่ได้เป็นคนตั้ง ท่านเป็นคนตั้งโจทย์ แต่ให้ผมเป็นคนตอบคำถาม เรื่องนี้ก็เหมือนกันนะครับว่ากรอบเจรจาการกู้ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้น ถามว่าท่านมาให้เราดูวันนี้ศึกษาเพียงวันเดียว โดยไม่ผ่านความคิดเห็นของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ การทำอะไรก็ตามนะครับ การกู้เงินซึ่งเป็นเศรษฐกิจที่ระยะนี้เราจำเป็นต้องใช้สิ่งสำคัญนะครับ บ้านเมืองจะดีขึ้นนั้นการกู้เงินนั้นต้องมีประโยชน์มากที่สุด ประโยชน์มากที่สุดก็คือการท่องเที่ยว และเมืองเกษตรกรรม เพราะประเทศไทยเป็นเมืองเกษตร แต่ชั่วโมงนี้การท่องเที่ยวของประเทศไทยนั้นตกต่ำอย่างมาก เหตุเกิดจากหลายประการครับ เรื่องเกิดมาจาก ๒-๓ เดือนที่แล้วมีการปิดสนามบินสุวรรณภูมิ ปัญหาประเทศชาติสูญเสียรายได้ เงินถึง ๒๙๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าวันนั้นไม่เกิด วันนี้เราคงไม่กู้เงินใครมา คิดอยู่ว่าเรากู้เงินวันนี้แล้วปัญหาบ้านเมืองภายในยังไม่สงบ เรากู้เงินมา ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ปัญหาภายในประเทศไทยยังกู้ไม่ได้เลย กู้ปัญหาให้คนไทยรักกัน เพราะฉะนั้นการกู้เงินต่างประเทศมาช่วยเหลือคนไทยด้วยกันให้ฟื้นฟูนั้นอยากให้คณะรัฐมนตรีกู้ความดี กู้ความสัมพันธ์ ความสมานฉันท์ในประเทศชาติให้ได้เสียก่อน คือบ้านเรายังไม่เรียบร้อย เราจะเอาเงินต่างประเทศมาทำอะไร จะกู้มาทำอะไร กู้ความรักความสามัคคีในบ้านเมืองก่อนไม่ดีหรือครับ ----------

ผมเห็นด้วยเรื่องเศรษฐกิจตอนนี้ทั่วโลก มีเศรษฐกิจต้องกู้เงินมาเยียวยา แต่เราจะเยียวยาหัวใจของคนไทยให้ไม่มีแบ่งค่ายได้อย่างไร นี่คือปัจจัยสำคัญของคนไทยทุกคน ทำอย่างไรให้คนไทยม็อบเสื้อเหลือง เสื้อแดง ถ้าเสียเงิน ๗๐,๐๐๐ ล้านบาททำให้คนไทยรักกัน ผมว่าไม่ต้องกู้จะดีกว่า แต่จะทำอย่างไรให้คนไทยจำนวน ๖๕ ล้านคนรักกันสำคัญมากกว่า กว่าที่จะไปกู้เงินต่างชาติ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท เพราะวันนี้เศรษฐกิจมันอยู่ที่คนไทยด้วยกัน ทุกวันนี้คนไทยแบ่งค่ายแบ่งฝ่าย กู้เงินมาก็ไม่มีประโยชน์นะครับ เพราะว่าบริหารประเทศชาติก็คงลำบาก จะทำอะไรก็เกิดการขัดขวาง อนาคตพืชไร่อย่างที่บ้านผมนะครับ เดี๋ยวเงาะก็ออก ทุเรียนก็ออก ก็ต้องมาเทหน้าศาลากลาง รัฐบาลก็หาราคาประกันพืชผลมาอีก คือเขาเรียกว่าเรียนผูกแต่ไม่เรียนแก้ เราแก้ที่ปลายเหตุ ต้นเหตุของเศรษฐกิจอยู่ที่ไหนครับ อยู่ที่พวกเรานะครับ สมาชิกรัฐสภาทุกคนต้องสมานฉันท์กันก่อนก่อนที่จะให้ประเทศชาติเดินไปได้ ตอนนี้ในสมาชิกด้วยกันนี่ยังไม่สมานฉันท์กันเลย แล้วเราจะกู้เงินมานะครับ ต่างชาติเขามองเราอยู่นะครับว่าประเทศเรา การเมืองของเราสงบนิ่งหรือยัง พวกผมที่ทำงานเกี่ยวกับโรงแรมนะครับ แหล่งท่องเที่ยว ทุกวันนี้โทรหาทุกวันไม่คิดจะเที่ยวเมืองไทยเลย ไปเที่ยวมาเลเซีย เวียดนาม ญี่ปุ่นนะครับ ไม่เคยคิดจะมาเที่ยวเมืองไทยเพราะไม่มั่นใจในศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของเราว่า มาแล้วจะได้กลับบ้านไหม มาแล้วจะมีปัญหาเกิดไหม นั่นคือปัญหา ผมอยากให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนะครับ ทำอะไรถ้าถูกต้องผมมั่นใจผมเห็นด้วย แต่ถ้าทำอะไรผิดรัฐธรรมนูญ ผิดระเบียบผมคงไม่เห็นด้วยนะครับ อย่างเช่นมาตรา ๑๙๐ นั้น ก่อนดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญาอะไรก็ตาม เราต้องชี้แจงให้ประชาชนทราบ ไม่ใช่ให้เอกสารมาเท่านี้และเราไม่สามารถลึกซึ้งเข้าใจว่า ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้ประโยชน์ของที่กู้เงินมา ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้ทำอะไรบ้าง ได้ประโยชน์อะไรบ้าง ควรจะทำหนังสือชี้แจงให้มากกว่านี้ เพราะเราเห็นด้วยการกู้เศรษฐกิจของประเทศชาติเราเห็นด้วย แต่ว่าจะทำอย่างไรให้คนไทยทุกคน ประชาชนทุกคนที่อยู่ทางบ้านรับรู้ด้วยว่าจะเป็นอย่างไร อย่าให้เขามาต่อว่ารัฐบาลได้ว่า รัฐบาลนี้มาแล้วก็กู้ ทางเราก็เสียไปด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นฝ่ายนิติบัญญัติตรวจสอบซึ่งอยากให้รัฐบาลทำงานไปได้ดีนะครับ ทางฝ่ายนิติบัญญัติทั้งสองฝ่ายทั้งวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่เคยขัดขวางการทำงาน

ของรัฐบาล แต่การชี้แจงของรัฐบาลนั้นผมอยากให้ชี้แจงด้วยความชัดเจนและเป็นประโยชน์ให้มากที่สุดนะครับ ผมเห็นว่าเอกสารที่ให้มาทั้งหมดนี้ บางครั้งก็ให้มาทั้งภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และ ส.ส. ส.ว. ทุกคนไม่สามารถจะอ่านออกได้นะครับ ไม่สามารถเก่งเหมือนนักเรียนนอกได้นะครับ ก็อยากให้เขียนให้เข้าใจมากกว่า ดีกว่าไปเขียนภาษาจีน ผมต้องไปถามคนอื่นเพราะผมไม่ได้เรียนมาว่ามันหมายถึงอะไร พอศึกษามาแล้วว่าประเทศไทยยังไม่ได้เซ็น ก็หวังว่างานวันนี้นะครับที่จะให้ผ่านการกู้ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้น คิดว่าพวกเราทุกคนสนับสนุนอยู่แล้ว แต่อยากว่าเที่ยวหน้าหรือครั้งต่อไปควรจะมีอะไรให้ชัดเจนมากกว่านี้ เพื่อทุกคนจะได้สบายใจในการสนับสนุนรัฐบาลที่มาได้ถูกต้อง อาจจะไม่ถูกใจใครก็ได้ แต่ถูกต้องตามกฎหมายรัฐธรรมนูญนะครับ ผมกลัวจะผิดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ แต่ทางพรรคเพื่อไทยได้พูดแล้วว่าเรามีสิทธิแก้ไขถ้าเที่ยวหน้าท่านเอาคำชี้แจงหรือเอารายละเอียดมาให้มากกว่านี้ ทางผมไม่เห็นว่าจะเอาไปขัดการทำงานของรัฐบาลเลยแม้แต่นิดเดียว แต่ขอให้รัฐบาลคิดถึงว่า กู้เงินมาแล้วนี่มันเป็นภาระของทุกคน ความรับผิดชอบร่วมกันทั้งวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมัยแรกก็มากู้เงินแล้วผมคงไม่มีวันลืม ซึ่งเป็นวันที่ผมต้องกู้เงินต่างประเทศคือได้ร่วมด้วยได้ยกมือเห็นด้วย ----------

แต่ถ้าคนไทยเป็นหนี้ คนที่รับผิดชอบคือฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติได้ฟังบริหารชี้แจงเราก็เห็นด้วยเพราะอยากให้บ้านเมืองเดินไปได้ แต่ก็จะฝากฝ่ายบริหารว่าการกู้สตางค์มาแล้ว ก่อนอื่นควรจะกู้ชาติก่อน กู้ประเทศชาติให้มั่นคงให้เลิกความขัดแย้ง สิ่งไหนที่พวกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภาเสนอท่านได้ ท่านพยายามทำ ทำเถอะครับทำเพื่อประเทศชาติของเรา ถ้าเรามัวแต่ขัดแย้งกู้เงินมากี่รอบ สัก ๔-๕ รอบนะครับตามรัฐธรรมนูญ ตามระเบียบของมาตรา ๒๒ มันก็ไม่มีประโยชน์ เพราะเรากู้ให้คนไทยรักกันยังกู้ไม่ได้เลยครับ ก็ผมคงมีเรื่องแค่นี้ครับ ขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ขอบคุณครับ ทางฝ่ายค้านขอสลับตัวผู้อภิปรายนะครับ โดยขอเอาคุณชวลิต วิชยสุทธิ์ มาก่อนคุณสรวงศ์ เทียนทองเชิญคุณชวลิตครับ

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดนครพนม ในฐานะสมาชิกรัฐสภาท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อวันพุธที่ผ่านมารัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติขั้นตอนและวิธีการจัดทำหนังสือสัญญาต่อสภาผู้แทนราษฎร ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้มีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวางถึงครึ่งค่อนวันนะครับท่านประธาน ไม่น่าเชื่อว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่ผ่านการพิจารณาของสภา โดยรัฐบาลได้ถอนร่างนั้นไปนะครับ กระผมไม่คิดว่าเสียงของฝ่ายค้านซึ่งน้อยกว่าจะไปโน้มน้าวรัฐบาลให้ถอนร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปได้ แต่สิ่งที่ทำให้รัฐบาลต้องถอนร่าง พ.ร.บ. ดังกล่าวออกไปน่าจะมาจากความเห็นของกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งมีความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรเขียนไว้ชัดเจนว่า การกู้เงินจากธนาคารโลก จากธนาคารพัฒนาเอเชียเพื่อมาพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานมีผลผูกพันด้านงบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ตรงนี้สำคัญครับท่านประธาน ทำให้วันนี้รัฐบาลได้มาเสนอกรอบการเจรจากู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อดำเนินการตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ คือมาขอความเห็นชอบจากรัฐสภา กระผมเห็นด้วยกับทางคุณฐิติมาซึ่งได้อภิปรายก่อนกระผมไปเมื่อสักครู่

ขออนุญาตเอ่ยนาม เห็นด้วยกับคุณเกียรติกรครับที่อภิปรายผ่านไปเมื่อสักครู่ว่าตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ได้บัญญัติให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน รัฐบาลได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวแล้วหรือยัง ตรงนี้เป็นประเด็นแรกที่กระผมอยากจะสอบถามทางรัฐบาลเช่นกัน ในประเด็นถัดมาครับ ท่านประธานครับ หัวใจของปัญหาของบ้านเมืองในปัจจุบันคืออะไร ปัญหาของประเทศในปัจจุบันนี้มีมากมายครับท่านประธาน ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง แต่การจะแก้ไขปัญหาให้ตรงจุดต้องทราบหัวใจของปัญหา ขณะนี้รัฐบาลให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ซึ่งก็เป็นเรื่องจริงที่ต้องแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจซึ่งเกิดภาวะถดถอยทั่วโลก แล้วก็วิกฤติที่ซ้ำเติมขึ้นมาในประเทศของเราเอง แต่ในขณะเดียวกันหัวใจสำคัญของปัญหาของประเทศที่กระผมเห็นว่า สำคัญยิ่งก็คือปัญหาทางด้านการเมือง รัฐบาลยังให้ความสำคัญตรงนี้น้อย ท่านประธานความเชื่อมั่นของต่างประเทศสำคัญที่สุด เพราะว่าประเทศเราไม่ได้อยู่ในโลกใบนี้ใบเดียวโดยประเทศเดียวนะครับ ----------

เราอยู่กับประชาคมโลก ไม่ว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะไปโรดโชว์ (Road Show) ที่กรุงดาวอส สวิตเซอร์แลนด์ หรือไปที่ลอนดอน ประเทศอังกฤษ ไปที่ญี่ปุ่น และไปกรุงโตเกียว ความเชื่อมั่นจะไม่เกิดขึ้นหรอกครับท่านประธาน ไม่ว่าจะโรดโชว์อย่างไรก็ตามแต่ ถ้าความไม่มั่นคงในทางการเมือง ความไม่นิ่งในทางการเมืองที่เกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบันนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ หลังจากเกิดปฏิวัติวันที่ ๑๙ กันยายนที่ผ่านมา ประเทศเสียหายอย่างมากมายไม่อาจที่จะประมาณค่าได้นะครับ กฎหมายรัฐธรรมนูญถูกสร้างขึ้นมาเพื่อทำให้การเมืองอ่อนแอ กฎหมายรัฐธรรมนูญถูกสร้างขึ้นมาเพื่อทำลายคนคนเดียว มีการกล่าวกันว่าจะจับหนูในบ้าน ๑ ตัว แต่เผาบ้านเสียวอดวายเจ้าของบ้านไม่เหลืออะไรเลย หรือจะจับเสือสักตัวในป่านี่เผาป่าวอด มีการกล่าวกันถึงขนาดนั้นครับท่านประธาน ท่านประธานครับ ขณะนี้ท่านนายกรัฐมนตรีได้เรียกร้องความสามัคคีเพื่อกู้วิกฤติทางด้านเศรษฐกิจ เรียกร้องความปรองดองความสมานฉันท์บ่อยครั้งขึ้น ๆ ถี่ขึ้น ๆ กระผมเห็นใจ เพื่อนสมาชิกก็เห็นใจครับท่านประธานที่อยากเห็นการปรองดอง อยากเห็นความสมานฉันท์ แต่ถ้ารัฐบาลลองมองย้อนกลับไปใกล้ ๆ รัฐบาลของท่านสมชาย วงศ์สวัสดิ์ เอาใกล้ ๆ นี่เลยท่านยิ่งได้เรียกร้องความเห็นใจ เรียกร้องความสมัครสมานสามัคคี เรียกร้องความปรองดอง ความสมานฉันท์ แต่นั่นท่านหนักกว่าครับท่านประธาน ท่านไม่มีทำเนียบอยู่ ท่านเป็นรัฐบาลนอกทำเนียบ นี่ก็คือความไม่สามัคคีที่เกิดขึ้นในยุคนี้ในสมัยนี้ ท่านประธานครับ ปัญหาบ้านเมืองไม่เป็นประชาธิปไตย กฎกติกานั้นเห็นชัดเจนว่ามาจากรากเหง้าของเผด็จการ มีการกล่าวกันว่าความยุติธรรมไม่มี ความสามัคคีไม่เกิด หรือถ้าบ้านเมืองมี ๒ มาตรฐาน ความสมัครสมานสามัคคีก็ไม่เกิด นี่คือสิ่งที่กระผมอยากจะฝากไปยังรัฐบาล เมื่อสักครู่กระผมดีใจครับที่ท่านนายกรัฐมนตรีจะลงมาแก้ปัญหาการเมือง จะมีการพบปะกันในวันพุธหรือวันพฤหัสบดีนี้ กระผมอยากเห็นบรรยากาศเช่นนี้จริง ๆ แล้วก็มีการแก้ไขปัญหากันอย่างจริงจัง การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจไม่สามารถสำเร็จได้ถ้าบ้านเมืองมันยังยุ่งกันอยู่ทุกวันนี้มันต้องไปด้วยกัน ทั้งการเมืองและเศรษฐกิจ แต่รัฐบาลต้องกล้าหน่อยครับท่านประธาน กล้าแก้ปัญหาให้ตรงจุด เพราะว่าปัญหามันสุกงอมแล้ว อย่าเลยครับ อย่าไปทำในเรื่อง

ของการที่จะปฏิรูปการเมือง มันเหมือนกับการซื้อเวลา เมื่อปัญหามันสุกงอมแล้ว เห็นตรงกันแล้วเอาเลยแก้ให้ตรงจุด กระผมไม่เคยคิดที่จะแก้ไขปัญหาให้กับคนคนเดียว นี่พูดด้วยความสัตย์จริงนะครับ ไม่เคยคิดแก้ปัญหาให้คนคนเดียวเหมือนอย่างที่มีการกระแหนะกระแหนกัน เพียงแต่คนคนเดียวนั้นเขาได้รับความเป็นธรรมไหม กฎกติกานั้นมันมาตามระบอบประชาธิปไตยไหม กฎกติกาที่จัดการกับเขานั้นมันมาจากรากเหง้าเผด็จการหรือเปล่า ตรงนี้สังคมทั่วโลกเขามองอยู่ หรือคนไทยทั่วประเทศก็มองอยู่ นี่คือสิ่งที่กระผมอยากจะเรียนไว้เป็นประเด็นที่ ๒

ประเด็นที่ ๓ ครับ ประเด็นสุดท้าย การกู้ไม่น่ารังเกียจครับท่านประธาน การกู้ไม่น่ารังเกียจ แต่ถ้ากู้มาแล้วมันไม่ได้กระตุ้นเศรษฐกิจ แต่มาแจกกันเพื่อคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือเป็นประชานิยมจนเลยเถิด ไม่ได้เกิดการจ้างงาน ตรงนี้เป็นการกู้ที่น่ารังเกียจครับ ----------

สิ่งที่กระผมอยากจะยกตัวอย่าง เราเพิ่งพิจารณางบกลางปีกันไปเมื่อเร็ว ๆ นี้นะครับ ก็เห็นชัดเจนว่ารัฐบาลนั้นเอาเงินส่วนหนึ่งมาแจก เงิน ๒,๐๐๐ บาทให้กับคนบางกลุ่ม หรืองบประชานิยมอื่น ๆ ที่ไม่ได้เกิดการจ้างงาน ตรงนี้จะมีหลักประกันอะไรที่รัฐบาลจะทำให้เห็นชัดเจนว่า งบที่กู้มานั้นจะไม่ใช่การกู้มาเพื่อแจก รัฐบาลเพิ่งอนุมัติเงินสำหรับเบี้ยยังชีพคนชรา ๔๒,๐๐๐ ล้านบาท เงินค่าตอบแทนตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท เป็นการสร้างหนี้ในอนาคต รัฐบาลจะเอาเงินตรงนี้ เอาค่าใช้จ่ายตรงนี้มาจากไหน กู้อีกหรือเปล่า ท้องถิ่นกำลังตกอกตกใจว่า เอ๊ะ ฉันจะหาเงินที่ไหนมาให้กับคนชรา เพราะปัจจุบันนี้คนชราอายุยืนขึ้น เขาจะต้องมีจำนวนมากขึ้น ๆ รัฐบาลจะหาเงินมาจากไหน ต้องกู้อีกหรือเปล่า ตรงนี้เป็นสิ่งที่รัฐบาลจะต้องตอบให้ชัดเจน กระผมจบพอดีครับท่านประธานว่า ถ้ารัฐบาลชี้แจงเรื่องวัตถุประสงค์ในการกู้ให้ชัดเจนไม่ได้ ให้เห็นชัดเจนนะครับว่า กู้มาเพื่อทำอะไร กระผมค่อนข้างที่จะรับลำบาก ในขณะเดียวกันก็อยากจะให้กำลังใจทางรัฐบาล ทำให้จริงนะครับวันพุธ วันพฤหัสบดีนี้ ในการที่จะสร้างความปรองดอง สร้างความสมัครสมานสามัคคีให้เกิดขึ้น รัฐบาลเท่านั้นแหละครับที่จะทำได้ เพราะต้องเอื้อมมือก่อนเนื่องจากเป็นผู้นำ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายประสพสุข บุญเดช รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปเชิญท่านสรวงศ์ เทียนทอง ครับ

นายสรวงศ์ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สระแก้ว) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สรวงศ์ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสระแก้ว พรรคประชาราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตใช้สิทธิในการอภิปรายกรอบการเจรจาเพื่อจะเอาไปกู้เงินจากประเทศญี่ปุ่น ดังต่อไปนี้นะครับ

พรรคประชาราชของเรานั้นไม่ได้ใช้สิทธิในการอภิปรายไม่ไว้วางใจที่ผ่านมา เพราะว่าเรายังเห็นว่าการทำงานของรัฐบาลชุดนี้ยังไม่ได้ส่อถึงการทุจริตอย่างไร แต่วันนี้เป็นสิ่งที่สำคัญที่กระผมนั้นขออนุญาตใช้สิทธิที่จะอภิปราย เพราะว่าประเด็นหลัก ๆ ๓ ประเด็นที่กระผมขออนุญาตพูดก็คือ

๑. รัฐบาลจะกู้เงินอันนี้ไปทำอะไร อย่างที่ท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่านได้พูดมาตั้งแต่ช่วงบ่ายนะครับ

๒. รัฐบาลมีแนวทางที่จะใช้คืนเงินนี้อย่างไร

๓. ก็คือประเด็นเกี่ยวกับเรื่องกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ

ข้อ ๑ ครับท่านประธาน รัฐบาลนี้จะกู้เงินนี้ไปทำอะไร รายละเอียดเป็นอย่างไร อย่างที่ท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่าน ทั้งสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกฝ่ายรัฐบาลแล้วก็ฝ่ายค้านได้พูดมาตั้งแต่ต้นนะครับว่า การที่เราจะกู้เงินหรือการที่เราจะยืมเงิน ไม่ว่าจะเป็นในประเทศหรือต่างประเทศก็แล้วแต่ กระผมอยากจะเห็นรายละเอียดที่ทางรัฐบาลได้แจงกับพวกเราได้ทราบว่าจะเอาไปทำอะไรบ้าง แต่ท่านรัฐมนตรีก็บอกนะครับว่ามันยังไม่ถึงวาระนั้น กระผมก็หวังว่าเป็นอย่างนั้นนะครับว่า ถึงวาระแล้วคงจะมีรายละเอียดอะไรมาให้พวกเราได้มากกว่านี้นะครับ คราวนี้พูดถึงถ้ารัฐบาลจะเอาเงินนี้ไปทำอะไร กระผมอยากจะมีข้อเสนอแนะอย่างนี้ครับว่า การที่พวกเราซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงพื้นที่ แล้วก็เห็นการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น การให้เงินกับท้องถิ่น ----------

ส่วนใหญ่แล้วการที่ประชาชนได้รับเงินงบประมาณไปบริหารประเทศ ส่วนมากจะเป็นเบี้ยหัวแตกนะครับ ที่นี่ได้ไปส่วนหนึ่ง ที่นี่ได้ไปส่วนหนึ่ง ส่วนมากแล้วจะเอาไปเพื่อจะแก้ปัญหา ไม่ใช่ไปป้องกันปัญหา ขออนุญาตเรียนกับท่านประธานในฐานะที่กระผมเองก็เป็นประธานคณะกรรมาธิการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและสาธารณภัยเมื่อ ๒ อาทิตย์ที่แล้วได้มีโอกาสท่านสมาชิกจากพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งเป็นกรรมาธิการอยู่นะครับ ท่านสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล ได้เชิญกรรมาธิการพวกเราไปจังหวัดสุโขทัยนะครับ ไปได้ดูได้เห็นสิ่งที่กระผมเองซึ่งก็เป็น ส.ส. มาสมัยนี้สมัยที่ ๒ แล้วก็ไม่เคยคิดว่าแม่น้ำยมซึ่งเป็นแม่น้ำหลักของประเทศไทยนะครับ มีชาวบ้านลงไปเตะฟุตบอลกันในแม่น้ำครับ จะเรียกว่าเป็นคูก็ไม่ได้นะครับ แต่เป็นแม่น้ำ มันเป็นสิ่งที่พวกกระผมเห็นแล้วอึดอัดนะครับตรงนี้ กระผมอยากจะกราบเรียนกับท่านรัฐมนตรีผ่านไปยังท่านประธาน กระผมอยากจะเอาตรงนี้เป็นตัวอย่างง่าย ๆ ว่า เงินที่เราจะได้มากระผมขอเถอะครับ ขอว่าให้เราได้เพ็งเล็งไปในการแก้ปัญหาหลัก ๆ ใหญ่ของประเทศนะครับ อย่าเอาไปกระจายในการแก้ปัญหาเพราะมันไม่ใช่การแก้ปัญหามันเป็นการไปเยียวยานะครับ ไม่ใช่การแก้ปัญหาอย่างที่เขาเรียกว่า บูรณาการนะครับ ต่อมากระผมอยากจะให้รัฐบาลได้คำนึงถึงการที่จะแก้ปัญหาประเทศนะครับ การแก้ปัญหาประเทศไม่จำเป็นต้องใช้เงินมากมายไม่จำเป็นต้องไปกู้เขาก็ได้นะครับ อย่างที่ท่าน ส.ส. เกียรติกร ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ส.ส. จากจังหวัดปราจีนบุรี ได้กล่าวไปเมื่อสักครู่นี้นะครับ กระผมยังเห็นว่าการท่องเที่ยวหรือการอะไรก็แล้วแต่ ณ บัดนี้เป็นสิ่งที่พวกเรานั้นอาจจะกู้ไม่ขึ้นนะครับ เพราะว่าเป็นปัญหาทั้งโลก หมายถึงว่าวิกฤติของโลกตอนนี้เป็นกันทั้งโลก ไม่ใช่แค่ประเทศไทยประเทศเดียวนะครับ การที่เราจะส่งเสริมการท่องเที่ยว กระผมคิดว่าป่วยการครับ เพราะว่าคนที่เขาจะมาเที่ยวประเทศไทยมีน้อยลงอยู่แล้ว แล้วเขาก็มาจับจ่ายประเทศไทยน้อยลงอยู่แล้วนะครับ เพราะว่าปัญหาเศรษฐกิจตอนนี้เป็นทั้งโลก กระผมยังมองว่าควรจะใช้วิกฤติให้เป็นโอกาสครับ ควรจะใช้วิกฤติให้เป็นโอกาสโดยการที่เราควรจะปิดบ้านเลยครับ คือไม่เชิงว่าปิดเศรษฐกิจรอบนอกนะครับ แต่เราต้องหันมาดูประเทศของเราว่ามีปัญหาอะไรตอนนี้ เหมือนบ้านที่กำลังผุ ตอนนี้เขามาเที่ยวบ้านเราน้อย เราควรจะใช้ตรงนี้ให้เป็นโอกาสในการที่จะสร้างหรือว่าแก้ปัญหาซ่อมบ้านเรานะครับ กระผมได้เคย

อภิปรายในรัฐสภาแห่งนี้แล้วว่า สิ่งหนึ่งที่กระผมอยากจะเห็น อยากจะเห็นพี่น้องชาวอีสานได้รับประทานอาหารทะเลสด ๆ จากทางภาคใต้ของเรา อยากจะเห็นพี่น้องภาคใต้ได้ทานข้าวหอมมะลิหรือข้าวเหนียวใหม่ ๆ อร่อย ๆ จากทางภาคอีสานนะครับ กระผมว่ามันเป็นลูกโซ่ที่เราเคยเรียนมาตั้งแต่เด็ก ๆ ว่า มีคนไปซื้อของ คนซื้อของก็มีเงินไปซื้อของจากผู้ที่ผลิตแล้วก็วนอยู่อย่างนี้แค่นั้นนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ครับเวลามีน้อยมาก กระผมอยากจะถามรัฐบาลนิดหนึ่งว่าความสามารถในการที่จะคืนเงินตรงนี้อยู่ตรงไหน ทั้ง ๆ ที่ท่านเองก็พูดว่าเศรษฐกิจของโลกตอนนี้มีแนวโน้มที่จะขยายตัว หรือว่าดีขึ้นโอกาสตรงนี้น้อยมากนะครับ แล้วกระผมอยากจะเรียนถามว่าความเชื่อมั่นของชาวต่างประเทศที่จะมาลงทุนในประเทศไทยมีมากน้อยแค่ไหน กระผมเป็น ส.ส. จากจังหวัดสระแก้ว ซึ่งเป็นจังหวัดชายแดนนะครับ แล้วจังหวัดสระแก้วเองก็มีตลาดซึ่งเป็นตลาดที่กระผมว่าทำเงินให้กับประเทศไทยก็ไม่น้อย ชื่อว่า ตลาดโรงเกลือ สิ่งต่าง ๆ วันนี้ได้รับความกรุณาจากท่านผู้ว่าราชการจังหวัดฝากมาเรื่องหนึ่งว่า ไม่ต้องดูอะไรมาก ดูจากเศรษฐกิจจากตลาดโรงเกลือ ซึ่งเคยเฟื่องฟูมาก ปัจจุบันนี้นักท่องเที่ยว ไม่ว่าเป็นนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวประเทศเขมรก็ดีหรือว่าจะมาเป็น แบค แพ็ก (Bag pack) ก็ดีนะครับ เศรษฐกิจลดลง ๒๗ เปอร์เซ็นต์ครับท่าน ๓ เดือนที่ผ่านมา กระผมไม่ได้ว่าหรือตำหนิรัฐบาลเพราะว่ามันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงที่ท่านมารับตำแหน่งพอดี นั่นคือเหตุผลที่พรรคประชาราชไม่ได้อภิปรายในเรื่องของความไม่ไว้วางใจนะครับ กระผมก็อยากจะฝากท่านรัฐมนตรีด้วยว่า อย่างไรต้องหาทางแล้วก็เสนอกับสภาให้ได้ว่าท่านมีแนวทางที่จะชดใช้เงินส่วนนี้อย่างไรนะครับ

ประเด็นที่ ๓ กระผมขออนุญาตพูดถึงเรื่องของตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านฐิติมา ฉายแสง ได้กล่าวไปเมื่อสักครู่นี้ กระผมมีความเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่ารัฐธรรมนูญสิ่งที่ท่านกำลังทำอยู่ตอนนี้ คือเอากรอบเข้าการประชุมสภา แต่สิ่งที่ท่านยังไม่ได้ทำอีกอย่างหนึ่ง ก็คือการขอความคิดเห็นจากประชาชน ซึ่งถ้าดูตามรัฐธรรมนูญแล้วมาก่อนนะครับ แล้วไม่ใช่ว่าท่านจะเลือกทำได้อย่างใดอย่างหนึ่ง เพราะรัฐธรรมนูญได้เขียนว่า และ ไม่ใช่ หรือ เพราะฉะนั้น กระผมกราบเรียนกับท่านรัฐมนตรีนะครับ กระผมอยากจะเห็นประเทศนี้เดินทางการแก้ปัญหานี้ให้ถูกทาง กู้เราไม่ว่านะครับ ไม่ใช่ว่าสิ่งนี้ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน แต่ท่านต้องแจงให้กับที่ประชุมแห่งนี้ แล้วก็พี่น้องประชาชนที่อยู่ทางบ้านได้รับทราบว่า รัฐบาลนี้มีแนวทางที่จะกู้เงินตรงนี้ไปทำอะไร จะใช้คืนอย่างไร แล้วอย่าลืมทำตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสาม อย่างที่เพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่านได้เรียกร้อง ก็ขออนุญาตอภิปรายเพียงเท่านี้ครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านชลน่านเชิญครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมต้องขอบคุณท่านประธานที่อนุญาตให้กระผมได้มีโอกาสพูดจาแสดงเหตุแสดงผล ตามที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอกรอบการเจรจาในการกู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐานมาให้รัฐสภาแห่งนี้ได้ช่วยพิจารณา เพื่อให้ความเห็นชอบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนที่กระผมจะลงไปในรายละเอียด กระผมต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่าประเด็นไหนที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว กระผมจะไม่ลงไปในรายละเอียด แต่จะเป็นประเด็นที่เพิ่มเติม เป็นข้อคิดเห็นเกี่ยวกับกรอบที่เสนอมา ท่านประธานครับ โดยรวมแล้วกรอบที่ทางรัฐบาลเสนอมาในโครงการนี้ที่จะกู้เงิน ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท หรือประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านเหรียญ มีอยู่ ๖ เรื่อง ๖ กรอบใหญ่นะครับ ๖ เรื่อง ๖ กรอบใหญ่ก่อนที่กระผมจะลง

รายละเอียด ๖ กรอบใหญ่ตรงนี้ กระผมขออนุญาตท่านประธานถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนะครับว่า

เรื่องที่ ๑ ท่านรัฐมนตรีมีความมั่นใจหรือไม่ว่า ในปี ๒๕๕๒ และปี ๒๕๕๓ เรื่องของหนี้สาธารณะที่เพิ่มขึ้นเท่าที่ดูสัดส่วนของตัวเลขจะไม่เกินกรอบวินัยการเงินการคลังที่ดี ถ้าตามที่ท่านรัฐมนตรีได้แถลงต่อรัฐสภาแห่งนี้ ก็คือเป็นตามหลักสากล คำถามกระผมตรงนี้นะครับ ถ้าเราดูปี ๒๕๔๒ หนี้สาธารณะอยู่ที่ ๔.๐ ล้านล้านบาท ปี ๒๕๔๓ อยู่ที่ ๔.๔ ล้านล้านบาท เอาตัวเลขกลม ๆ นะครับ แต่รายได้ที่เป็นผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเรา ถ้าดูตามคาดการณ์อัตราการเจริญเติบโตแล้ว กระผมคิดว่าดีที่สุดประมาณ ๑ ล้านล้านบาทที่เราจะสูญเสียไป นั่นหมายความว่า ถ้าดูจากปี ๒๕๕๑ ๙.๑ ล้านล้านบาท ปี ๒๕๕๒ โดยประมาณครับ ๘ ล้านล้านบาท ถ้าคาดการณ์อย่างนั้น ถ้าดีที่สุดอยู่ตรงนั้น หรือ ๘ แสนล้านบาท หรือดีว่า ๑ ล้านล้านบาท เพราะว่าจริง ๆ เราควรจะมีอัตราการเจริญเติบโตอยู่ที่ ๓ แต่กลับติดลบ ก็คือไป กลับ นั่นคือคำถามข้อแรกของกระผมเรื่องวินัยการเงินการคลัง

ข้อที่ ๒ ครับ เรียนถามท่านรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องของวัตถุประสงค์ที่ท่านชี้แจงต่อรัฐสภาแห่งนี้นะครับ มีสมาชิกหลายท่านแสดงความคิดเห็นไปแล้วว่าท่านยึดเอาตามพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะปี ๒๕๔๘ แก้ไขปี ๒๕๕๑ เป็นแนวทางกำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ ----------

แล้วตรงนั้นเองก็บอกว่าการกู้หนี้สาธารณะระหว่างต่างประเทศก็ต้องทำตามมาตรา ๒๒ เพื่อนสมาชิกหลายท่านเน้นไป ต้องมีวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน ท่านประธานครับ เรื่องนี้ท่านรัฐมนตรีต้องตอบว่าท่านมั่นใจนะครับว่าได้ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด

ในเรื่องที่ ๓ ท่านประธานครับ กระผมขออนุญาตกลับมาลงในรายละเอียดกรอบทั้ง ๖ กรอบที่ท่านเสนอมาให้เราพิจารณานะครับมีกรอบเรื่องของวัตถุประสงค์ของการกู้เงิน ซึ่งแน่นอนครับพอสรุปย่อ ๆ ได้ ๒ เรื่องใหญ่ ก็คือเรื่องของการสนับสนุนการลงทุนโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้เงินตราระหว่างประเทศ แล้วก็เรื่องที่ ๒ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางด้านการเงินของประเทศตามที่ท่านชี้แจงต่อรัฐสภา เพราะว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ท่านต้องทำ ๒ อย่างครับ ท่านต้องชี้แจงในรายละเอียดด้วยแล้วก็เสนอกรอบมาด้วย ท่านเสนอมาครับ ๖ กรอบ ความหมายของกระผมในเรื่องนี้เป็นคำถามเหมือนข้อที่ ๒ ก็คือว่า สิ่งที่ท่านต้องนำไปใช้ถ้าเป็นตามวัตถุประสงค์นี้เพื่อนสมาชิกก็อยากจะรู้ว่าท่านต้องการทำอะไร จะฟื้นฟูเศรษฐกิจด้านใดให้สอดคล้องกับภาวะวิกฤติเศรษฐกิจที่มันจะเกิดขึ้น โดยเฉพาะในปี ๒๕๕๒ และปี ๒๕๕๓ เพราะว่าเท่าที่ดูระยะเวลาดูกรอบต่าง ๆ ที่ท่านให้มานี่ท่านคิดว่าจะต้องใช้เงินภายใน ๓ ปี แล้วกระผมดูกรอบเวลาที่ท่านขอกับสภานี่ครับ เงินเบิกเร็วที่สุดจากธนาคารโลก กรกฎาคมนะครับ จาก เอดีบี จากธนาคารพัฒนาเอเชีย แล้วก็จากองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่นในเดือนกันยายน ปี ๒๕๕๒ นั่นหมายความว่าที่ท่านจะได้เงินมาในเดือนกรกฎาคมแล้วก็เดือนกันยายน ท่านก็เข้าสู่โครงการ เม็ดเงินอยู่ที่ ๒,๐๐๐ ล้านบาท ท่านทราบเม็ดเงินอย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นเท่าที่กระผมศึกษารายละเอียดของกระบวนการวิธีการกู้เงินของกระทรวงการคลังเองที่เขียนมาอย่างชัดเจนในเอกสารประกอบของสมาชิกในวันนี้ กระผมว่าเขาเก่งมากครับที่ทำเรื่องนี้มา มีรายละเอียดมีกระบวนการทั้งหมด มีถึงแม้กระทั่งว่าต้องศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้วย เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ ที่ท่านจะตัดสินใจที่จะเสนอกรอบในวันนี้กระผมเข้าใจว่ามีโครงการอยู่หมดแล้ว ไม่น่าเกลียดเลยครับที่ท่านจะเสนอโครงการและแผนงานมาพร้อมกับกรอบเจรจาเพื่อให้สมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ได้ใช้เป็น

เครื่องมือในการพิจารณาไม่ได้เสียหายนะครับท่านประธาน ถึงแม้ท่านจะเสนอกรอบนั่นประเด็นที่ ๑ ในเรื่องของกรอบตามวัตถุประสงค์

เรื่องที่ ๒ ครับ เป็นกรอบของวงเงินกู้ กระผมจะไม่ลงรายละเอียดครับ ๒,๐๐๐ ล้านเหรียญตรงนี้ เพราะว่าท่านกู้จากธนาคารโลก ๑,๐๐๐ ล้านเหรียญ จาก เอดีบี ๕๐๐ ล้านเหรียญ แล้วก็จาก ไจก้า อีก ๕๐๐ ล้านเหรียญ คำถามที่กระผมจะถามในเรื่องนี้ก็คือว่า ๒,๐๐๐ ล้านเหรียญนี่ท่านต้องมีตัวเลขที่ชัดเจนอยู่แล้ว ตอนที่ท่านจะไปรับฟังความคิดเห็นจากพี่น้องประชาชนหลังจากที่เสนอกรอบแล้ว กระผมคิดว่าสิ่งเหล่านั้นจะเป็นประโยชน์กับการที่ท่านจะให้ข้อมูลกับพี่น้องประชาชนตามรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้แล้วก็เป็นข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนที่จะได้แสดงความคิดเห็นท่านประธานที่เคารพครับ รัฐธรรมนูญได้กำหนดให้ทางคณะรัฐมนตรีได้ให้ข้อมูลกับพี่น้องประชาชนอย่างทั่วถึงและรับฟังความคิดเห็น จริงอยู่ครับท่านจะทำช่วงไหนก็ได้ยิ่งทำช่วงก่อนที่จะเสนอกรอบให้รัฐสภาได้รับทราบก็ยิ่งเป็นประโยชน์ เพราะว่าท่านกำหนดกรอบไว้ให้เรา แต่ก็ไม่จำเป็นครับ เพราะรัฐธรรมนูญไม่ได้ระบุอย่างนั้น ขณะที่ท่านเสนอกรอบ เสนอเสร็จแล้วท่านจะเอากรอบนี้พร้อมกับรายละเอียดโครงการลงไปให้พี่น้องประชาชนได้รับทราบข้อมูลโดยละเอียด แล้วก็รับฟังความคิดเห็นเขาไปด้วยก็ได้ท่านประธานครับ สิ่งที่เราอยากเห็นหลังจากที่เราอนุมัติกรอบให้ท่านไปแล้วใน ๖ กรอบท่านไปรับฟังความคิดเห็น ----------

กระผมเองมีคำถามต่อไปว่าความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนนั้นจะกลับเข้ามาสู่สมาชิกรัฐสภาได้อย่างไร ท่านจะมีการเปลี่ยนแปลงกรอบหรือไม่ หรือมีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดที่จะเป็นร่างสัญญาที่จะเสนอกลับมาให้เราหรือไม่อย่างไร ท่านประธานครับด้วยความเข้าใจครับท่านประธานครับ กระผมเองก็พยายามที่จะเอาใจช่วยรัฐบาล แต่สิ่งหนึ่งที่ท่านต้องทำหลังจากที่รัฐสภาแห่งนี้อนุมัติกรอบท่านแล้ว ท่านต้องลงไปและสิ่งที่จะต้องกลับมาให้เราในเดือนพฤษภาคมหรือเดือนมิถุนายนก็คือร่างสัญญาที่ท่านจะต้องจัดทำรายละเอียดเพื่อจะไปกู้เงิน อันนั้นเราจะอนุมัติให้ท่านอีกครั้งหนึ่ง ท่านประธานครับสิ่งที่กระผมเองมีข้อกังวลและข้อเป็นห่วงที่จะกราบเรียนฝากท่านประธานไป ช่องทางครับช่องทางการให้ข้อมูล จริงอยู่ครับ ท่านบอกว่าจะนำเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ของหน่วยราชการเยอะแยะครับ กระทรวงการคลัง สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา มีการแถลงข่าวและมีการจัดเตรียมประชุมปรึกษาหารือ กระผมไม่แน่ใจครับว่านี่คือกระบวนการ ให้ข้อมูลถูกต้องครับแต่กระบวนการรับฟังความคิดเห็นนี่ท่านจะฟังตอนไหน จะให้พี่น้องประชาชนสะท้อนมาได้อย่างไร ถ้าท่านใช้ช่องทางสื่อเหล่านี้ กระผมคิดว่าเป็นการทำเป็นนามสมมุติอย่างเดียวเพื่อให้ครบตามรัฐธรรมนูญ และท่านอาจจะมีบุคคลใดกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่ส่งข้อคิดเห็นมาให้ท่านเพื่อประกอบเท่านั้นเอง ซึ่งเรื่องนี้กระผมคิดว่าไม่น่าจะเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชน และไม่น่าที่จะปฏิบัติกับรัฐธรรมนูญที่มีบทบัญญัติไว้ว่าต้องให้ข้อมูลโดยละเอียด ก็รับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริงให้พี่น้องประชาชนมีส่วนร่วม ท่านประธานที่เคารพครับ ในกรอบ ๖ กรอบที่กระผมมีข้อกังวลที่จะต้องนำเรียนท่านประธานในระยะเวลาจำกัดตรงนี้ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี เรื่องการจัดซื้อจัดจ้างครับ การจัดซื้อ จัดจ้าง ท่านบอกว่าจะใช้กฎระเบียบของราชการไทยเป็นหลัก แต่กระผมถามว่าถ้าท่านไปกู้กับไจก้า ๕๐๐ ล้านเหรียญ ไจก้าเขามีข้อแก้ว่าเขาจะใช้กฎหมายภายในประเทศเขา ถ้าเขายืนยันที่จะทำอย่างนั้น ท่านจะมีวิธีการเจรจาอย่างไรที่บอกว่าจะต้องใช้กฎหมายไทย ไจก้าเขายืนยันครับ เขาเป็นองค์กรให้ความร่วมมือระหว่างประเทศ และเขาปฏิบัติตามกฎหมายภายในประเทศเขา ที่ท่านอ้างบอกว่าจริง ๆ กู้กับไจก้าไม่ต้องผ่านสภาก็ได้เนื่องจากไม่ได้ใช้กฎหมายระหว่างประเทศ ถ้าสิ่งนั้นเกิด

ขึ้นมาท่านจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไรในการที่จะเตรียมการในเรื่องของเป็นกรอบเจรจาและเอาเป็นร่างสัญญาที่มาให้เราดู ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเป็นประการสุดท้าย การกู้เงินไม่ผิดหรอกครับ ท่านนายกรัฐมนตรีก็พูด ไม่ว่าจะกู้ยุคไหนสมัยไหน แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดกู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับพี่น้องประชาชน กระผมอยากเห็นเม็ดเงินมาฟื้นฟูเศรษฐกิจครับ ญาติพี่น้องกระผมกำลังจะออกจากกรุงเทพมหานคร กำลังจะออกจากเมืองใหญ่กลับไปสู่บ้าน ท่านประธานทราบหรือเปล่าครับ เขาไปปลูกพริกแค่ ๓ งานครับ ๖ เดือนเขาได้ ๘๐,๐๐๐ บาท ปลูกพริกแค่ ๓ งานนะครับ ๖ เดือนได้ ๘๐,๐๐๐ บาท ท่านรัฐมนตรีครับ ท่านไปรองรับจุดนี้ไหมครับ เพื่อให้สภาพเศรษฐกิจฐานรากมันกลับมาอยู่ในตัวเขาเองได้ ท่านใช้เวลา ๓ ปีที่จะทำโครงการชลประทาน ใช้เวลา ๓ ปีในการทำโครงสร้างพื้นฐาน เม็ดเงินที่จะไปหมุนรอบให้ท่าน กระผมไม่แน่ใจหรอกครับ ท่านบอกว่า จีดีพี ถ้าไม่ทำอะไรเลยจะลดประมาณ ๘-๙ หรือ ๑๐ แต่ถ้ามีโครงการนี้จะเหลือประมาณ ๔ กระผมไม่มั่นใจ ถ้าท่านมีข้อมูลข้อเท็จจริงที่จะชี้แจงตรงนี้เหมือนที่หน้าสื่อลง กระผมอยากให้ท่านชี้แจงต่อรัฐสภาแห่งนี้ด้วย กราบขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านอดุลย์นะครับ

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แม่ฮ่องสอน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตจังหวัดแม่ฮ่องสอน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับในประเด็นเรื่องของเศรษฐกิจ ทุกคนทราบว่าเรากำลังเกิดภาวะเศรษฐกิจไม่ใช่เฉพาะประเทศเราแต่เกิดทั่วโลก เป็นจริงครับท่านประธาน แต่การที่จะแก้วิกฤติเศรษฐกิจครั้งนี้ กระผมเห็นว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดคือความเชื่อมั่น ความเชื่อมั่นนี้เป็นสิ่งสำคัญ พูดง่าย ๆ เลยครับท่านประธาน การค้าใด บริษัทใด ----------

ถ้าหากว่าไม่มีผู้คนที่เชื่อมั่นหรือไม่มีนายทุนหรือการค้าใด ๆ ไม่มีความเชื่อมั่นแล้ว ไม่มีทางที่จะรุ่งเรืองขึ้นมาได้มีแต่จะล้มหายตายจากไป เมื่อสักครู่นี้ก็มีเพื่อนสมาชิกได้พูดมาว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลไม่เกิดความเชื่อมั่นแล้ว กู้เงินมาเท่าไรมันก็ละลายหายไปหมด ท่านประธานครับ ที่มาของความเชื่อมั่น เมื่อสักครู่นี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็พูดเองว่ามาจากประเด็นที่หลากหลาย กระผมเห็นด้วยครับท่านประธานครับ ประเด็นที่มาของการจัดตั้งรัฐบาลก็มีความสำคัญ ประเด็นภาพลักษณ์ของตัวรัฐมนตรียิ่งสำคัญ ประเด็นของความจริงใจที่รัฐบาลจะทำให้ประเทศนี้เป็นนิติรัฐก็สำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน โดยเฉพาะประเด็นของความจริงใจในการที่จะบังคับใช้กฎหมายของรัฐบาลอย่างเคร่งครัด ด้วยความเสมอภาค เท่าเทียม และมีการปฏิบัติจริง ๆ ไม่ใช่ปฏิบัติด้วยลมปาก กระผมว่ามีความสำคัญที่สุดครับท่านประธานครับ ที่กระผมพูดไปแล้ว ยกตัวอย่างมานั้น มีการอภิปรายมาหลายวาระหลายครั้ง และการตอบสนองต่อประเด็นต่าง ๆ ของฝ่ายรัฐบาลต่อประเด็นที่กระผมพูดไปนั้น เป็นอย่างไรก็เป็นที่รู้ ๆ กัน ซึ่งกระผมจะไม่พูดลึกเข้าไปเพราะเวลาน้อย ท่านประธานครับ แต่เพียงอยากจะย้ำให้รัฐบาลเข้าใจ เข้าใจถึงจิตใจของคนที่ถูกกระทำ โดยเฉพาะประเด็นของคนเสื้อแดง ท่านประธานครับ ใครจะปฏิเสธอย่างใดก็แล้วแต่ แต่กระผมเชื่อว่า ความเข้าใจของคนครึ่งค่อนประเทศ หรืออาจจะของต่างประเทศด้วยที่ติดตามการเมืองของประเทศไทยแล้ว กระผมมั่นใจว่าผู้คนต่าง ๆ มีความเข้าใจ และมองภาพพรรคใหญ่ซึ่งเป็นแกนนำของรัฐบาลว่ามีความเกี่ยวข้องกับคนเสื้อเหลือง และมีการสนับสนุนอุ้มชูกันมาโดยตลอด ท่านประธานครับ ดังนั้นถ้าหากมีผู้ใดในซีกพรรคใหญ่ซึ่งเป็นแกนนำของรัฐบาลมาเรียกร้องเรื่องความสมานฉันท์ มาเรียกร้องให้คนเสื้อแดงหยุดความเคลื่อนไหว มาเรียกร้องบอกว่าให้หยุดเถอะ จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศชาติยิ่งย่อยยับไปอีก ท่านประธานครับ มันเหมือนกับพระเอกมาบอกว่าอีกฝ่ายเป็นผู้ร้าย กระผมว่าคนเสื้อแดงท่านประธานจะยิ่งเจ็บช้ำน้ำใจ มันเหมือนยั่วยุเขา มันเหมือนทำให้เขาเคียดแค้น ท่านประธานครับ กระผมว่าเลิกพูดเลิกเรียกร้องได้แล้ว ให้ทำจริง ๆ ดำเนินการตามกฎหมายอย่างรวดเร็ว เคร่งครัด เสมอภาคและเท่าเทียม ไม่ว่าจะเป็นเสื้อเหลืองหรือเสื้อแดง กระผมว่าทุกอย่างก็จะยุติไปเอง

ประเทศชาติก็จะกลายเป็นนิติรัฐอย่างแท้จริง และความเชื่อมั่นก็จะกลับคืนมา การฟื้นฟูเศรษฐกิจจะง่ายดายมากท่านประธานครับ อีกประเด็นหนึ่งของการเกิดความเชื่อมั่นนะครับ ท่านประธานครับ กระผมเห็นด้วยกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่ท่านบอกว่าต้องหยิบยกประเด็นเรื่องเศรษฐกิจมาพูดกันอย่างตรงไปตรงมา ขอเน้นนะครับท่านประธานครับ ตรงไปตรงมา ต้องมีการสื่อสารกันอย่างตรงไปตรงมาด้วย ท่านประธานครับ กระผมขอเพิ่มเข้าไปอีกนิดหนึ่ง คือจะต้องมีการคาดการณ์เศรษฐกิจอย่างถูกต้องแม่นยำ และก็นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเองจะพูดแต่ละครั้งท่านประธานครับ พูดแล้วมันต้องค่อนข้างถูกต้องหน่อยท่านประธาน โดยเฉพาะเรื่องตัวเลข อย่าไปเถียงเลยครับ ผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญเขาบอกว่าเศรษฐกิจจะติดลบ ท่านประธานคิดดู เขาบอกว่าเศรษฐกิจจะติดลบ บางท่านบอกว่าจะติดลบ ๔ เปอร์เซ็นต์ ก็ออกมาเถียงไม่จริง ไม่จริง เป็นบวกหรืออย่างเลวที่สุดก็เป็น ๐ ท่านประธานครับ บริษัทหลักทรัพย์ยักษ์ใหญ่ของโลกวิเคราะห์บอกว่าเศรษฐกิจจะติดลบ ๙ เปอร์เซ็นต์ เอาละ ก็เถียงก็ว่าเขาอะไรเขา เสร็จแล้วเป็นอย่างไรครับท่านประธาน ตอนนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมาพูดเอง บอกว่าถ้าหากไม่กู้แล้วก็รีบมีมาตรการเศรษฐกิจลงไป เศรษฐกิจจะติดลบถึง ๘-๙ เปอร์เซ็นต์ท่านพูดเองวันนี้ นี่ครับท่านประธานครับ หลายครั้ง ๆ ที่เกิดขึ้น พอพูดมาแล้วมันก็ขัดแย้งกับที่เคยพูดมาตอนแรก ๆ เพราะฉะนั้นอย่าพูดมากเกินไป ----------

อันนี้ยิ่งทำให้เกิดความไม่เชื่อมั่น คิดดูสิครับท่านประธานครับ ตอนเสนองบประมาณรายจ่ายมีการท้วงติงกันว่างบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี ๒๕๕๒ น่าจะไปทำให้เกิดประโยชน์ ทำให้เกิดผล ไปลงทุน มีการท้วงติงว่ามันเหมือนกับไปซื้อเสียงล่วงหน้า มันไม่เกิดการฟื้นฟูทางเศรษฐกิจนะ กระผมจำได้ว่าผู้ใหญ่ในรัฐบาล ๒ ท่านนั่นละก็บอกว่าให้รอดูผลอีก ๒-๓ เดือน เดี๋ยวจะเกิดผลดี พอไตรมาส ๓ เศรษฐกิจที่ถดถอยก็จะหยุด พอไตรมาส ๔ การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจจะเริ่มเห็นผล ท่านประธานครับ นี่เป็นเรื่องของความเชื่อมั่น ซึ่งถ้าเกิดว่ามีการผิดพลาด และพอพูดไป ๆ มันเหมือนกับ ความรู้สึกกระผมมันเชื่อไม่ได้ ไม่รู้ว่าตรงไหนจะเป็นจุดต่ำสุด ตรงไหนจะเป็นสิ่งที่แท้จริง ท่านประธานครับ ในวันนี้การนำกรอบการเจรจา กรอบการเจรจาการกู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน นำเข้ามาปรากฏว่าก็มีคนที่เรียกร้อง มีรายละเอียดคร่าว ๆ สักนิดก็ยังดี แต่ปรากฏว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังบอกว่าเป็นการพิจารณาหลักการและเหตุผล ไม่จำเป็นจะต้องมีรายละเอียดในการใช้เงิน ซึ่งหมายถึงว่าไม่จำเป็นจะต้องบอกว่านำไปลงทุนโครงการอะไรบ้าง ท่านประธานครับ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมกลางปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ตัวนั้นก็เป็นการกู้เงินมา แต่ก็มีการเสนอต่อสภานี้ มีทั้งหลักการและเหตุผล มีทั้งรายละเอียดต่าง ๆ มีหมดครับ อันนี้มันก็น่าจะเช่นเดียวกัน มันก็คล้าย ๆ กับการเสนอกฎหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง มีหลักการ มีเหตุผล แล้วมันก็น่าจะมีรายละเอียดมาบ้างไม่มากก็น้อย ถามว่ามีเวลาไหม มีครับท่านประธาน มติ ครม. ตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ นี่วันที่ ๒๔ มีนาคม เดือนกว่าครับท่านประธานครับ คือที่จริงมันต้องรู้แล้วก่อนที่จะไปกู้เขา พ่อค้าที่จะไปกู้เงินแบงก์มันต้องมีโครงการ มันต้องไปโน้มน้าว มันจะต้องโน้มเหนี่ยวใจให้เขาอนุมัติให้กู้ท่านประธาน อันนี้จะมาให้สภานี้อนุมัติไม่มีอะไรเลยท่านประธานครับ ไม่มีรายละเอียดใด ๆ ที่จะมาโน้มน้าวให้กระผมอยากจะเห็นด้วยเลย แล้วกระผมจะให้ฉันทานุมัติให้ไปทำได้อย่างไร โดยเฉพาะงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี ๒๕๕๒ เอาไปใช้แทบไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ ท่านประธานครับ หลักการก่อหนี้สาธารณะในหนังสือที่เขียนมานี้ เขียนมาเองครับท่านประธานครับ เงินกู้นั้นควรจะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ คือเกิดดอกออกผล ดังนั้นการกู้เงินที่ดีควรยึดหลักว่าเป็นการกู้

เพื่อการลงทุนให้เกิดประโยชน์ แทนที่จะเป็นการกู้เพื่อใช้จ่ายหมดไป โดยไม่ทำให้เกิดดอกออกผล ซึ่งมักเรียกว่าเป็นการกู้เพื่อการบริโภค งบประมาณส่วนใหญ่ของงบรายจ่ายเพิ่มเติมกลางปี ๒๕๕๒ เข้าหลักนี้เลยครับท่านประธาน เงินจำนวนมากนำไปใช้เป็นการกู้เพื่อการบริโภค ดังนั้นในวันนี้เมื่อท่านขอกรอบการกู้เงินมาโดยไม่มีรายละเอียดบางส่วนหรือทำให้เราเข้าใจได้ว่าจะนำไปใช้ในการลงทุนเพื่อเกิดประโยชน์จริง ๆ กระผมก็ไม่สามารถที่จะอนุมัติให้ท่านมีกรอบไปเจรจาการกู้เงินได้ครับ ท่านประธานครับขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ต่อไปก็ท่านวิทยา เชิญครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : ขอบคุณครับท่านประธานครับ ผม วิทยา บุรณศิริ ส.ส. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ที่จริงแล้วผมก็ไม่อยากจะใช้เวลาของรัฐสภานะครับ แต่เนื่องจากว่ามันต้องลงมติ เพราะฉะนั้นการลงมติโดยไม่เห็นชอบนั้นคงจะขัดกับความรู้สึกของตัวผมสักนิดหนึ่ง ----------

ประเด็นของผมมีในเรื่องของความเชื่อมั่นครับ ที่เรียนตามตรงว่า ผมนั้นไม่สามารถที่จะให้คำรับรองในกรอบที่รัฐบาลได้นำเสนอนะครับ มาครั้งนี้เรื่องของกรอบการเจรจากู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน กราบเรียนท่านประธานถึงนายกรัฐมนตรีนะครับด้วยความเคารพ ผมเรียนตามตรงนะครับว่าผมไม่เชื่อมั่นเรื่องความสามารถในการชำระหนี้ของรัฐบาล นี่เป็นเรื่องที่ผมได้ติดตามงานของท่านนายกรัฐมนตรีแล้วก็คณะรัฐมนตรีมา ๓ เดือน ประมาณ ๓ เดือนนั้นทำให้ผมและสมาชิกในซีกของฝ่ายค้านได้รับทราบว่ามีหลายประเด็นนะครับที่เรียนตามตรงว่าขาดความเชื่อมั่น ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญนะครับที่จะนำไปสู่ในเรื่องของการบริหารการจัดการเรื่องเม็ดเงิน แม้กระทั่งเงินงบประมาณที่ได้ผ่านสภาแห่งนี้ไป ซึ่งจริง ๆ แล้วนี่อยู่ในอำนาจที่รัฐมนตรีหลายท่านรวมถึง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีสามารถกระทำได้ ท่านก็ไม่มีความพยายามที่จะเร่งรัดการใช้จ่ายเม็ดเงินเห็นได้ชัดครับหลายโครงการ โดยเฉพาะโครงการล่าสุดนั้นที่รัฐบาลเพิ่งผ่านในเรื่องของการขอกู้เงิน ๑๑๖,๐๐๐ ล้านบาทต่อสภาแห่งนี้ไป เรียนตามตรงครับไปตรวจสอบเมื่อ ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมา โดยเฉพาะเรื่องของโครงการที่เกิดขึ้นที่รัฐบาลได้มีโครงการเรื่องการเกี่ยวข้องกับพี่น้องในกระทรวงแรงงาน นั่นคือลูกจ้างหรือแรงงานที่เป็นประเด็นปัญหาอยู่ ท่านประธานเชื่อหรือไม่นะครับว่าเกิดอะไรขึ้น เดี๋ยวนี้มีตัวเลขเทียมที่เกิดขึ้นครับท่านนายกรัฐมนตรี กองทุนประกันสังคมผมคิดว่าอันตรายมาก เมื่อถูกเลิกจ้างงานนะครับ ทำไมผมต้องพูดถึงประเด็นนี้นะครับ ผมพูดถึงว่าลักษณะของโครงการตามแนวนโยบายของรัฐบาลเองมันขาดความรัดกุม แล้วเกิดความเสียหายจริง ๆ เมื่อผู้ประกันตนตกงาน เอาแค่ง่าย ๆ ครับ การจ่ายเงินชดเชย ๖ เดือน ๆ ละ ๔,๐๐๐ บาท ๔ ๖ ๒๔ ๒๔,๐๐๐ บาทต่อคน ตัวเลขเป็นล้านคนนะครับ เกิดตัวเลขเทียมขึ้นได้อย่างไรผมงงครับ สิ่งเหล่านี้ก็เป็นเครื่องชี้ให้เห็นนะครับว่าแม้การบริหารการจัดการนี่ ซึ่งจะต้องควบคุมดูแลโดยท่านนายกรัฐมนตรี สิ่งเหล่านี้ก็ยังเกิดความบกพร่อง ถามว่ากองทุนประกันสังคมนั่นอันตรายแล้ว นอกจากจะการจ้างงานยังไม่เกิด นั่นคือที่มาของรายได้รัฐบาล เรื่องรายได้การส่งออกนะครับ ภาคอุตสาหกรรม ภาคอะไรต่าง ๆ นั้นไม่ได้รับการดูแล ถามว่าสิ่งนั้นเป็นภาษีของรัฐที่รัฐควรจะได้ มาตรการบางอย่างที่ ครม. หรือ

คณะรัฐมนตรีนั้นไม่เคยแสดงให้เห็นถึงที่มารายได้ ซึ่งจะนำไปสู่ความเชื่อมั่นในการชำระหนี้ ถ้าถามว่าตอนนี้นะครับ ถ้าเปรียบเป็นภาคเอกชนนะครับ เวลาเราเดินไปกู้หนี้ของธนาคารนี่ครับ สิ่งแรกเลยสำคัญที่สุดก็คือ เขาจะถามเลยขีดความสามารถในการชำระหนี้ของคุณนี่ ถ้ามองดูจากเวิร์ค สเคดดวล (Work schedule) นะครับ หรือสิ่งที่รัฐบาลได้ทำอยู่ปัจจุบันนั้น มันไม่สามารถมีความเชื่อมั่นเลยว่าเราจะสามารถชำระหนี้ได้ และสำคัญที่สุดก็คือ ท่านสมาชิกรัฐสภาหลายท่านได้กล่าวในเรื่องของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ซึ่งมันกระทบไปถึงผู้เสียภาษีที่เขาจะต้องมาตอบสนองนะครับ ก็คือต้องเสียเม็ดเงินเหล่านั้นนะครับตอบแทนให้กับรัฐบาลในเรื่องของเขาต้องทำและปฏิบัติหน้าที่ในการเป็นผู้เสียภาษี สิ่งนี้จะมองให้เห็นชัดนะครับว่ามันอันตรายเป็นอย่างยิ่ง ถ้าขีดความสามารถในการชำระหนี้ไม่สามารถจะสะท้อนให้เห็นว่ารัฐบาลไทยต่อไปในอนาคตใครที่ยังไม่มีบุตรหลานนะครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่าน บุตรหลานของท่านคลอดออกมาก็คงจะเป็นหนี้แล้วแน่นอน กลับมาสู่อีหรอบเดิมนะครับ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมเรียนตามตรงเลยนอกจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ที่เป็นประเด็นซึ่ง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีกำลังจะชวนผมและคณะได้มีโอกาสหารือในการปรับปรุงแก้ไขนั้น

ผมว่าเป็นสิ่งที่ดีนะครับ ควรที่จะเร่งรีบ และเรียนตามตรงว่า ถ้าดูในรายละเอียดตามที่ผมได้นำเรียนแล้ว ผมก็ไม่สามารถที่จะมีมติผ่านความเห็นชอบในเรื่องของกรอบที่คณะรัฐมนตรีนำเสนอต่อรัฐสภานะครับ อันนั้นเป็นสิ่งที่ผมต้องกราบเรียนต่อท่านประธาน การสร้างแรงจูงใจนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่งเช่นกัน ผมอาจจะกล่าวกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ผมว่าสิ่งนี้ผมให้กำลังใจตลอด แต่ผมต้องพูดว่าการสร้างแรงจูงใจนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด คือมันสามารถแสดงออกได้โดยที่ไม่จำเป็นในเรื่องของกฎหมายเหล่านี้ นั่นคือที่มาของรายได้ ผมได้เฝ้ามองมา ๓ เดือน ท่านไม่เคยสร้างแรงจูงใจสำหรับรายได้ที่จะเกิดขึ้นในภาครัฐเลย เช่น การจัดเก็บ ผมบอกเสมอนะครับว่าอยากจะให้ทำ มาตรการที่จะสร้างแรงจูงใจกับผู้เสียภาษีให้กับรัฐก็ไม่เคยมีออกมา อยากจะเห็นจริง ๆ ครับ เอาใจช่วย ผมเคยยกตัวอย่างให้ฟังนะครับว่าถ้าเราซื้อรถมาคันหนึ่ง ราคา ๕ ล้านบาท ท่านเคยคิดไหมว่า จะให้เขาไปดีแคร์ (Declare) ภาษีสัก ๒ ล้านบาท จากเดิมได้แค่ล้านเดียว มันก็ไม่เคยมี ท่านเคยคิดหรือไม่ว่าภาษีที่ดินนะครับรายจ่ายจากซื้อที่ดินในภาคอุตสาหกรรม ในการลงทุนในเรื่องของที่ดินนะครับ เอามาสามารถดีแคร์ภาษีได้ ไม่เคย ๓ เดือนที่ผมเฝ้าดูนะครับว่าพยายามจะมองว่ารัฐบาลจะมีกลไกอะไรใหม่ ๆ เข้ามาช่วยในเรื่องของรายได้ ไม่มี ยิ่งหนี้สาธารณะในส่วนของรัฐวิสาหกิจ ไม่มีเลย และถามจริง ๆ ว่าวันนี้ ถ้าเราจะต้องกู้เรามาเพิ่มหนี้สาธารณะขนาดนี้ ผมคิดว่ากรอบการเจรจายิ่งต้องทำความเข้าใจกับพี่น้องประชาชนอย่างมาก ยิ่งต้องรับฟังความคิดเห็นเขาอย่างมาก เพราะเขาเหล่านั้นกำลังได้รับผลกระทบในอนาคตแน่นอน แต่ถ้ามาตรการที่ผมบอกสร้างแรงจูงใจมันยังเนียนนะ ที่ผมบอกเรื่องที่ ๑ ก็คือสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ที่เขาเสียภาษีให้เราที่มีจิตและวิญญาณอยากจะเสียภาษีให้ในฐานะช่วยเหลือประเทศชาติอย่างไร อันนี้นายกรัฐมนตรีต้องทำครับ ฟังออกมาต่อพับลิค (Public) ที่มีเสมอเลยนะครับว่า กู้ กู้ กู้ มันเป็นภาพที่สะท้อนให้เห็นแล้วครับอยากจะกู้ แต่เราไม่ขัดข้องที่จะให้กู้ แต่ว่าในกรอบที่จะต้องเจรจา แต่โปรดกรุณาได้สร้างความมั่นใจในการชำระหนี้ให้ด้วย เพื่อให้บุตรหลานที่เขายังเป็นรุ่นน้องเรา หรือรุ่นลูกเราได้มีความเชื่อมั่นว่า รัฐบาลอภิสิทธิ์มีความมั่นคงหรือมีความสามารถในการชำระหนี้อย่างไร

เพราะฉะนั้นการแก้ไขนะครับ หนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ไม่เคยมีมาเลย ตอนนี้ยังไม่เห็นเลย เอาแค่รถไฟ หนี้เป็นแสนล้านบาทนะครับ ยังไม่เห็นเลยครับว่าเรื่องแอสเซท (Asset) ของรถไฟจะทำอย่างไร ต้องรีบนะครับ เดี๋ยวจะอันที่ ๒ เดี๋ยวจะพูดแล้วเรื่องรถไฟความเร็วสูง หรือสายสีอะไรต่าง ๆ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ต้องประเมินผลนะครับว่าจุดคุ้มทุนมันอยู่ที่ไหน โรงงานอุตสาหกรรมเขาเจ๊ง เราทำไว้เพื่อรองรับคนงานนะครับ สิ่งเหล่านี้เราต้องพูดกัน ปฏิเสธไม่ได้นะครับว่าภาระต่าง ๆ มันเกิดขึ้นตอนท่านมารับ ผมฟังอยู่เสมอและเอาใจช่วย แต่อยากให้มีมาตรการ นอกจากการแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญแล้ว การสร้างความเชื่อมั่นให้กับพี่น้องคนไทยที่เขาต้องต่อสู้ฟันฝ่าภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ อันนี้มีความจำเป็น ผมได้ฟังความจากผู้ประกอบการเยอะแยะมาก ๆ รออยู่นะครับ ตอนนี้ เอ็นพีแอล (NPL) มันเริ่มกลับมา ๓ เดือนอย่าลืมครับ ตั้งแต่ท่านรับงานเป็นนายกรัฐมนตรี และเป็นรัฐบาล มาครบ ๓ เดือนพอดีนะครับ เอ็นพีแอล เพราะฉะนั้นการแก้ปัญหาเรื่อง เอ็นพีแอล รีเอนทรี (Re entry) มันก็ต้องเตรียมไว้นะครับ แก้ปัญหาเรื่องรีสตรัคเจอร์ (Restructure) หนี้ก็ต้องเตรียมครับ แฮร์คัท (Hair Cut) หนี้ก็ต้องเตรียมครับ แต่ไม่มีในมาตรการที่จะต้องแสดงไว้ให้เห็น ผมเรียนตามตรงนะครับ ในกรอบนี้ผมขออนุญาตเบื้องต้นนะครับ เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญนะครับ ท่านน่าที่จะปฏิบัติตาม ถ้าท่านปฏิบัติตามแล้ว ผมจึงจะเห็นชอบจึงขอได้แสดงความคิดเห็นไว้ ณ โอกาสนี้ ขอบคุณครับท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ มีท่านที่ขออภิปรายแต่ไม่มีในบัญชีของวิปนะครับ วิปฝ่ายค้านท่านอนุญาตได้ไหมครับ คนละ ๕ นาที ได้ไหมครับ เชิญท่านกิตติศักดิ์นะครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตเสนอปิดอภิปรายได้ไหมครับท่านครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ผมเห็นว่าการอภิปรายนั้นก็ได้มีผู้ที่ได้เสนอในประเด็นต่าง ๆ มากันอย่างรอบคอบแล้ว อย่างครบถ้วนแล้ว แล้วก็หลายประเด็นก็ซ้ำกันด้วยซ้ำไป ผมขอให้ท่านประธานใช้อำนาจของท่านประธานในข้อ ๖๖ นะครับ ประธานจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าจะปิดอภิปรายหรือไม่ก็ได้ ขอให้ท่านพิจารณาครับ ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านเสนอให้ปิดอภิปรายใช่ไหมครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ปิดอภิปรายนะครับ อภิปรายเป็นอันยุติ เชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงครับ ท่านมีอะไรครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเสนอขอเปิดอภิปรายต่อครับ เนื่องจากมีผู้ประสงค์ที่จะอภิปรายอยู่ ๒-๓ คนครับท่านประธานครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ชินวรณ์ บุณยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมทราบว่ายังมีเพื่อนสมาชิกที่จะขออภิปรายอีก ๒ ท่านนะครับ เมื่อสักครู่ท่านประธานได้กรุณาว่าได้ให้อภิปรายอีก ๒ ท่าน คนละ ๕ นาที

นะครับ ผมคิดว่าทางพรรคร่วมรัฐบาลไม่ขัดข้องนะครับ ถ้าหากตกลงกันได้ครับ ไม่ต้องลงมติครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ เอานะครับ เอาอีก ๒ ท่าน เชิญ ท่านบุญยอดถอนนะครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ได้ครับ ท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ คนละ ๕ นาทีนะครับ เชิญท่านกิตติศักดิ์นะครับ เชิญท่านขจิตร ขอโทษ เชิญท่านขจิตรครับ ต่อไปคือท่านกิตติศักดิ์เป็นคนสุดท้ายนะครับ เชิญท่านขจิตรครับ

นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดมหาสารคาม ผมนั่งฟังมาก็ความเห็นของท่านสมาชิกไม่ตรงกับที่ผมคิด ผมเลยต้องขออภิปราย ท่านประธานครับ ผมอยากกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า เวลาเราพูดถึงเศรษฐกิจเรากำลังเดินตามเศรษฐกิจแบบที่ไปสู่ความล้มเหลว เวลาไม่มีเงินเรามักจะกู้มา แต่วันดีคืนดีเราก็พูดถึงว่า เศรษฐกิจพอเพียง เวลาบ้านเมืองมีปัญหาเวลาขาดเงิน วัตถุดิบซึ่งเป็นเรื่องจริงก็คือ ข้าว ปลา เป็นของจริง เงินทองเป็นของมายา วันนี้เรากำลังวิ่งตามสิ่งที่เป็นมายา เราบอกว่าเงิน ๗๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทที่ท่านเสนอเข้ามาในกรอบการเจรจานี่ถามว่าใช้อะไร ก็ยังไม่ชัดเจนอีก บอกถ้าจะเป็นประโยชน์กับคนชนบทบ้างไหม มันจะฟื้นฟูเศรษฐกิจได้โดยตรงหรือเปล่า ผมก็ไม่มั่นใจ ผมขออนุญาตแลกเปลี่ยนท่านประธานไปยังรัฐบาลว่า ในหลักการถ้าพูดถึงว่าเวลาบ้านเมืองเกิดวิกฤติเราบอกว่าเราต้องหันไปพึ่งตัวเองเป็นหลัก ต้องเชื่อมั่นในหลักเศรษฐกิจพอเพียง ผมก็ดูไม่เห็นว่าเขาจะต้องรีบไปกู้เงินมา ผมเห็นด้วยกับหลายท่านที่บอกเงินที่ค้างอยู่ตามท่อเป็นแสนล้าน ท่านก็ไม่คิดที่จะไปไล่ออกมาให้มันถึงมือประชาชน ท่านก็คิดแต่ว่าต้องไปกู้มองออกไปข้างนอกกู้เงินต่างประเทศเข้ามา เวลาจะกู้เงินต่างประเทศท่านก็บอกว่าดอกเบี้ยมันถูกกว่าในประเทศ ----------

เวลาค่าเงินเปลี่ยนแปลงมา ดอกเบี้ยมันเพิ่มขึ้นเท่าตัว บ้านเมืองก็ล่มจม คนที่เสนอกู้วันนี้ว่าจะแก้ปัญหาเศรษฐกิจได้ก็ไม่มีใครโผล่หน้ามารับผิดชอบบ้านเมือง ผลสุดท้ายก็มีแต่ประชาชนเท่านั้นที่รับหนี้ไว้ ท่านประธานครับ ด้วยความเห็นที่แตกต่างอย่างยิ่ง ผมไม่เห็นด้วยกับหลักการที่จะกู้เงินด้วยซ้ำไป แล้วยิ่งไม่มีรายละเอียดว่าพี่น้องประชาชนจะได้รับผลอย่างไร ฟื้นฟูเศรษฐกิจอย่างไร โครงสร้างพื้นฐาน ถ้าท่านบอกว่าจะเอาไปทำถนนปลอดฝุ่นให้ชาวบ้าน ฝุ่นเต็มหมู่บ้าน ในเขตเลือกตั้งต่าง ๆ ทั่วประเทศ ชาวชนบทต้องกินฝุ่นกันอยู่ตลอดเวลาท่านก็ไม่เอาไปนะครับ เงินจำนวนนี้ท่านก็ตอบยังไม่ชัดเจนด้วยว่าท่านได้ตัดสินใจเอาไปทำอะไรแล้ว เวลานี้ท่านขออนุมัติไปแสนกว่าล้านบาท งบประมาณกลางปี เรื่องโครงการเรียนฟรี วันนี้ก็ไม่รู้เกิดอะไรขึ้นในโรงเรียน มีการเรียกผู้ปกครองไปหลายโรงเรียนมากตามที่ ส.ส. หลายท่านได้ถามรัฐบาล ไม่รู้เกิดอะไรขึ้น ผู้อำนวยการโรงเรียนเรียกผู้ปกครองไปให้ขอเขียนสละสิทธิว่าไม่รับเงิน ช่วยดูหน่อยครับว่าทำไมถึงมีอย่างนี้อยู่ หรือว่ามันเป็นการกระซิบกันภายในบอกเงินไม่มีนะ ใครสละสิทธิไม่เอางบจากรัฐบาลให้โล่ให้รางวัลกันไปก็มีบางโรงเรียน ไปช่วยดูกันหน่อยว่าเกิดอะไรขึ้น ผมไม่เชื่อครับ ไม่เชื่อว่าการกู้เงินมานี่บอกว่า ถ้าไม่กู้เศรษฐกิจจะติดลบก็เลยไปกู้เสียเลย มันลบก่อนที่จะทำอีกครับ คือไปลบเสียก่อน มันของง่าย ๆ ผมพูดไม่ต้องใช้หลักเศรษฐศาสตร์อะไรมากหรอก ใช้หลักชาวบ้าน วันนี้ถ้าผมฟังชาวบ้านมานะ ถ้าเอาเงิน ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทไปประกันราคาพืชผล คนที่เขามีผลิตผลมันสำปะหลัง อ้อย เขาจะขึ้นจากตันละ ๖๐๐ บาท เป็นตันละ ๑,๒๐๐ บาทเหมือนเดิมอีกเขาจะมีเงินทันทีเลย แล้วท่านทำไมไม่เอาไปนะครับ ท่านทำไมไม่เอาลงไป เสร็จแล้วเวลาท่านมีเงิน ๑๐,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ ล้านบาทท่านก็ไม่ได้ทำสิ่งเหล่านี้ ผลงานของประชาชนที่เขาผลิต ภาคการผลิต ที่เขาผลิตกันกองทั่วบ้านทั่วเมืองอยู่เวลานี้มีปัญหาเรื่องราคา ทำไมท่านไม่จัดเงินลงไปแก้ปัญหาในเรื่องนี้ วันนี้ก็ไปคิดกันอีกบอกว่าเอามานี่ต้องสร้างโครงสร้างพื้นฐาน สร้างแหล่งน้ำ สร้างอะไร สร้างทำไมที่ไม่มี เวลานี้เราบอกว่าวิกฤติเศรษฐกิจรุนแรง การแก้ปัญหาเศรษฐกิจรุนแรงมันต้องฉับไว ทัน แล้วเข้าถึง ผลผลิต ภาคการผลิต ขณะนี้กองเต็มบ้านเต็มเมือง ท่านก็บอกว่าใช้เงินไปมากแล้ว พอเวลากู้มาท่านก็เอาไปลง ซึ่งห่างไกลจากมือของประชาชน ผมจึงไม่เห็นด้วย สิ่งต่าง ๆ ที่ประชาชนเขาสร้างเป็น

ผลงานขึ้นมา วันนี้ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่าสิ่งที่จะต้องพิสูจน์ก็คือว่าผลงานจากน้ำพักน้ำแรงของพี่น้องประชาชน ทำให้มันมีค่ามีราคา ทำให้มันเป็นเงิน เปลี่ยนสิ่งเหล่านั้นเป็นเงิน แทนที่จะเป็นความยากลำบากของชาวบ้านหยาดเหงื่อแรงงานเหล่านั้น ท่านกู้มาแล้วก็ท่านไปเปลี่ยนผลงานเหล่านั้นให้เป็นเงิน ให้เป็นเม็ดเงินยังจะดีกว่าที่ท่านจะเอาไป ทำไมจะต้องไปสร้างโครงสร้างพื้นฐานซึ่งต้องระยะยาว กว่าจะสร้างแหล่งน้ำ กว่าจะเอาไปเป็นการเกษตร วันนี้ปัญหาเฉพาะหน้าของประชาชนไม่ใช่อย่างนั้น ปัญหาเฉพาะหน้าของประชาชนคือ ผลผลิตที่เขาสามารถสร้างขึ้นมามันไม่เป็นราคา แล้วท่านบอกมีนโยบายประกันราคาพืชผลด้วย เมื่อไรท่านจะประกาศประกันราคาให้ประชาชนสามารถที่จะฟื้นเศรษฐกิจของเขาได้ นี่คือสิ่งที่ผมอยากจะเรียนต่อรัฐบาลว่าท่านเสนอกรอบการเจรจามาโดยไม่ระบุ โดยไม่ยอมบอกชัดเจน เสมือนหนึ่งว่าท่านมีอะไรจะเอาไปอยู่แต่บอกไม่ได้อะไรอย่างนี้

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านขจิตรครับ หมดเวลาแล้วนะครับ เชิญท่านสรุปอีกนิดหนึ่งนะครับ เชิญ

นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ครับ เพราะฉะนั้นกล่าวโดยสรุปก็คือว่า ถ้าผมฟังโดยผมเป็นผู้แทนประชาชนมานี่ ประชาชนเขาก็ไม่รู้อะไรมากหรอก แต่เพียงว่ากู้มาหมื่นล้านบาท แสนล้านบาท ในครอบครัวเขาก็ไม่มีอะไรจะเพิ่มขึ้น เขายังยากจนอยู่ ถ้าเขาขายผลิตผลไม่ได้เขาก็ยังขาดทุนอยู่ เพราะฉะนั้นกู้มาแสนล้านบาทก็ไม่ได้มีผลถึงชาวบ้านในทันที วิกฤติเศรษฐกิจวันนี้มันต้องการเห็นผลทันที ถ้าเอาเงินไปซื้อผลผลิตเขา เขาก็ได้เงินทันที เขาสามารถใช้หนี้สินได้ ทำไมท่านไม่ทำแบบนั้น ท่านประธานครับ ผมไม่อาจจะรับรองอันนี้ได้ครับ ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุดท้ายนะครับ ท่านเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ เชิญครับ

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา จริง ๆ แล้วกระผมก็ได้รับฟังสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดไปหลายท่านนะครับท่านประธาน กระผมก็ไม่อยากจะมาใช้เวลาตรงนี้หรอกครับนะครับ แต่ว่าเมื่อสักครู่นี้มีชาวบ้านโทรศัพท์มาหาผม ที่จังหวัดอุดรธานีเขาโทรศัพท์มาบอกว่า เอ้า รัฐบาลนี้กู้อีกแล้วหรือ เขาว่านะครับท่านประธาน กระผมยิ่งมาอ่านตัวนี้ว่า ร่างหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น กระผมสมัยนั้นยังไม่ได้เป็นผู้แทนราษฎรนะครับท่านประธาน แต่ตอนนี้ก็เป็นใหม่นะครับยังไม่ถึง ๓ เดือนเลยนะครับท่านประธาน มาเห็นญี่ปุ่นผมก็ตกใจ เอ๊ะ มิยาซาวาอีกแล้วหรือนะครับ ทีนี้ผมก็เลยอยากจะเล่าถึงชาวบ้านที่เล่าเรื่องรัฐบาล ขอประทานอภัยนะครับที่เอ่ยนามท่านรัฐบาลชวน หลีกภัย นะครับซึ่งขณะนั้นเป็นหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ตอนนั้นจังหวัดอุดรธานีผมได้ผู้แทนราษฎรตั้ง ๗ คนนะครับพรรคประชาธิปัตย์ สมัยท่านชวนนะครับ ทีนี้นะครับท่านประธาน เมื่อมารัฐบาลท่านอภิสิทธิ์ ชาวบ้านผมว่ารูปหล่อนะครับ แต่พอมาเป็นนายกรัฐมนตรีแล้วท่านจะไปกู้เงินนี่ท่านทำให้เขาเชื่อมั่นในตัวของท่านหรือยังนะครับ ชาวบ้านพูดนะครับไม่ใช่ผมพูด บอกว่าท่านเป็นนายกรัฐมนตรีคราวนี้ถ้าพูดตามหลักก็เป็นไม่ถูกทำนองคลองธรรมนะครับท่านประธาน เป็นพรรคอันดับ ๒ แต่เขาพูดว่า ปล้นมาเป็นรัฐบาลนะครับ ถ้าพูดง่าย ๆ ก็บอกว่าท่านไปทำความเชื่อมั่นหรือยังท่านนายกรัฐมนตรี

(นายอภิชาติ สุภาแพ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายอภิชาติ สุภาแพ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประท้วงอะไรครับ

นายอภิชาติ สุภาแพ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ผมประท้วง ผู้อภิปรายครับท่านประธานครับ ผม อภิชาติ สุภาแพ่ง ส.ส. จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอให้ถอนคำว่า ปล้น ครับ คำว่า ปล้น นี่ผิดกฎหมายนะครับ ปล้นเขามาเป็นรัฐบาลต้องถอนครับ ผิดกฎหมายนะครับถ้าปล้นมา นายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ติดคุกเลยนะครับ ต้องถอนครับ

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ชาวบ้านเขาพูดมานะครับ ผมเปรียบเทียบให้ฟังนะครับท่านประธาน

นายอภิชาติ สุภาแพ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ท่านประธานครับ ต้องถอนครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : คือเอาอย่างนี้

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ คือผมเปรียบเทียบให้ฟัง ชาวบ้านเขาพูดมานะครับท่านประธาน เปรียบเทียบให้ฟังนะครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้นะครับ เป็นการเปรียบเทียบนะครับ เปรียบเปรยนะครับ ไม่เป็นไรนะครับ ผมวินิจฉัยนะครับ เชิญท่านนั่งลงได้ครับ

นายอภิชาติ สุภาแพ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ไม่ได้ครับท่านประธานครับ เผอิญว่ามีข้อความส่งมาที่ผมนะครับเป็นคนจังหวัดเพชรบุรีครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : นะครับ ผมวินิจฉัยแล้วนะครับ เชิญท่านนั่งได้นะครับ เชิญท่านนั่งลงได้ครับ เชิญนั่งลงได้ เชิญท่านนั่งนะครับ ท่านที่ประท้วงเชิญท่านนั่งครับ ท่านประท้วงอะไรอีกครับ

นายอภิชาติ สุภาแพ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : เสียหายนะครับ ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าพรรคผมนะครับ ชาวบ้านได้ฟังอยู่แล้วมันเป็นเรื่องเสียหาย คำว่า ปล้นเขามาเป็นรัฐบาล นี่ครับ ท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : นะครับ คือมันก็เป็นคำพูดธรรมดานะครับ ก็เปรียบเปรยนะครับ เปรียบเปรยนะครับ เชิญครับ

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ

นายอภิชาติ สุภาแพ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานคิดว่าเป็นคำเปรียบเปรย ท่านประธานปล้นตำแหน่งประธานวุฒิสภามาหรือเปล่าครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : คืออย่างนี้นะครับ ผมวินิจฉัยไปแล้วนะครับ ต้องเป็นเด็ดขาดแล้วนะครับ เชิญท่านนั่งได้นะครับ เกี่ยวกับเรื่องปล้นนี่นะครับ เชิญท่านนั่งลงได้ เชิญท่านต่อครับ ที่ท่านประท้วงนี่

(นายเจะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายเจะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) : ท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายเจะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) : ผมขออนุญาตประท้วงครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม เจะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขออนุญาตประท้วงท่านประธาน ถ้าท่านประธานวินิจฉัยอย่างนี้กระผมถามว่าต่อไปสภาผู้แทนราษฎรจะประชุมกันอย่างไรครับ ถ้ากระผมเปรียบเทียบว่าคนที่พูดนี่เหมือนโจร

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้นะครับ ข้อบังคับบอกว่าผมวินิจฉัยแล้วเป็นที่สุดนะครับ ผมวินิจฉัยตามนั้นนะครับ ตามที่ผมรู้สึก เพราะผมรู้สึกว่าก็เป็นคำเปรียบเปรยธรรมดาเท่านั้นแหละ ท่านนั่งลงได้นะครับ ประเด็นนี้ผมวินิจฉัยแล้วนะครับ เชิญครับ

(นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง ผมเคารพในคำวินิจฉัยของท่านประธาน และผมคิดว่าผมไม่สามารถเปลี่ยนคำวินิจฉัยของท่านประธานได้ ถ้าท่านประธานท่านอื่นนั่งทำหน้าที่อยู่ผมจะไม่ลุกขึ้นประท้วงครับ แต่ว่าท่านเป็นผู้พิพากษาที่ทำหน้าที่มาอย่างสูงส่ง เป็นนักกฎหมาย ท่านบอกว่าเป็นคำเปรียบเทียบ ผมเรียนท่านแล้วว่าผมยอมรับคำวินิจฉัยของท่าน ขอความรู้ผมสักนิดเถอะครับ ถือว่าผมเป็นลูกศิษย์ของท่านก็แล้วกัน ท่านหมายความว่าอย่างไรครับ เปรียบเทียบมันต้องมีสิ่ง ๒ สิ่งมาเปรียบเทียบกัน ท่านกำลังเปรียบเทียบตอนนี้กับอะไรครับ คำว่า ปล้นเขามา ครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ใช่ มันเป็นคำกล่าวของชาวบ้านธรรมดา

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านอธิบายสิครับ ผมจะได้ขอความรู้จากท่าน

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ เอาอย่างนี้ก็แล้วกันครับท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัย ผมอธิบายว่าผู้อภิปรายพูดเปรียบเปรยเท่านั้นเองนะครับ เปรียบเปรยว่าการที่เข้ามาเป็นรัฐบาลนั้นนะครับ อย่างโน้นอย่างนี้เท่านั้นแหละ มันไม่ได้ร้ายแรงอะไรถึงขนาดนั้นนะครับ ผมไม่ได้อยู่ในความกลัวอะไรทั้งสิ้นนะครับ ผมวินิจฉัยแล้วต้องเป็นอย่างนั้นนะครับ นี่อย่างไรความรู้ผมก็ให้แล้วก็เป็นอย่างนี้แหละ ก็เปรียบเทียบบอกว่า การที่เข้ามาเป็นรัฐบาลแย่งกันมาอะไรเท่านั้นเอง ก็ไม่เป็นไรนะครับ ก็คือผมวินิจฉัยว่าก็ใช้คำแย่งกันมานั่นแหละ แต่เป็นคำชาวบ้านเท่านั้นเอง ก็คือโหวตกันมา คืออย่าวุ่นวายนะครับผมว่า คือผมว่าถ้าอย่างนั้นประชุมไม่ได้นะครับ ถ้าเผื่อท่านไม่เคารพในคำวินิจฉัยของผม ก็อธิบายแล้วอย่างไรครับ ก็ผมอธิบายแล้วนะครับ ก็อธิบายว่าที่เขาเปรียบเปรยว่าแย่งกันมาเท่านั้นแหละ ก็โหวตกันอย่างไรครับ เชิญนั่งได้นะครับ จะได้ประชุมต่อ ไม่ใช่ก็ผมบอกแล้วอย่างไรเป็นคำเปรียบเปรย ผมวินิจฉัยแล้วว่าไม่ได้เป็นการเสียดสีนะครับ

ไม่ต้องถอน ไม่เป็นไรครับ ผมวินิจฉัยแล้วต้องถือตามคำวินิจฉัยนั้นนะครับ ผมอธิบายไปแล้วอย่างไร ก็บอกว่าเหมือนแย่งกันมาเท่านั้นเอง ก็โหวตกันอย่างไรครับ ก็โหวตกันนั่นแหละ คืออย่างนี้นะครับ เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ก็เห็นใจเพื่อนสมาชิกที่ลุกขึ้นประท้วงนะครับ คือผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า เมื่อท่านประธานวินิจฉัยแล้วพวกกระผมก็คงทำเป็นอย่างอื่นไม่ได้ นอกจากยอมรับคำวินิจฉัยของท่านประธาน แต่ว่าแม้ว่าท่านประธานจะบอกว่านี่เป็นการเปรียบเปรย ซึ่งความจริงการเปรียบเปรยก็อย่างที่ท่านสมาชิกกล่าวนะครับ ก็ต้องมีถามว่าเปรียบกับอะไร แต่ว่าคำพูดของเพื่อนสมาชิกแม้ว่าจะอ้างว่าเป็นคำพูดของชาวบ้านก็เป็นการกล่าวหาที่รุนแรง ถ้าท่านประธานจะยืนยันคำวินิจฉัยนี้หลังจากท่านอภิปราย กระผมก็คงต้องขอใช้สิทธิในการชี้แจง และอธิบายว่าการปล้นซึ่งเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายมันควรจะเปรียบกับอะไร เช่น การทำผิดกฎหมายเลือกตั้งครับ ศาลวินิจฉัยว่าทำผิดกฎหมายครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวผมให้ท่านชี้แจงเชิญท่านต่อนะครับ

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ นะครับ เอาอย่างนี้ก็แล้วกันนะครับท่านประธาน เพื่อให้สมาชิกพรรครัฐบาลได้สบายใจนะครับ เมื่อคำกล่าวของผมที่เอาจากชาวบ้านมาว่ามันรุนแรง ผมก็บอกว่าไม่เป็นไร ไม่ได้บอกว่าปล้นมาก็ได้นะครับ ขอถอนก็ได้คำว่า ปล้น นะครับท่านประธาน ผมเป็นสมาชิกใหม่นะครับท่านประธาน ยังไม่ถึง ๒ เดือนดังที่กล่าว เพราะผมเป็นชาวบ้าน ชาวบ้านเลือกผมมาเขาพูดอย่างนั้น มันก็จริงนะครับ เมื่อครั้งที่ผมยังไม่เป็นผู้แทนราษฎร สมัยที่ท่านชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ท่านก็ไปกู้เงินมิยาซาวาอย่างนี้ล่ะครับท่านประธาน อันนี้มาก็จะกู้อีกแล้วจากญี่ปุ่นอีกแล้วนะครับท่านประธาน กู้ที่ผมอ่านไปก็มีจะมาสร้างรถไฟในกรุงเทพมหานครนะครับท่านประธาน

(นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประท้วงอะไรอีกครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ผมต้องประท้วงอีกครั้งนะครับ ท่านครับ ผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุงนะครับ เมื่อสักครู่นี้ผมคิดว่าผมให้อภัยท่านได้ ท่านบอกว่าท่านเป็น ส.ส. ใหม่ และท่านครับ และใครเป็นคนกู้ล่ะครับ กู้ ไอเอ็มเอฟ ของมิยาซาวาที่ท่านพูดถึง ท่านมีหลักฐานไหมครับ รัฐบาลไหน ท่านจะดูหลักฐานมาดูที่ผมเลยครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวตอนนี้ประเด็นอยู่ที่ท่านประท้วง ประท้วงอะไรครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ผมประท้วงว่า กล่าวคำเท็จเสียดสีครับ ซึ่งไม่เป็นความจริงครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ว่าอย่างไรครับ

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ อีกนิดเดียวก็จบแล้วครับท่านประธาน ทนนิดเดียวนะครับ มิยาซาวา

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านถอนก่อนสิครับ

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ต่อมาก็เป็น ไอเอ็มเอฟ นะครับท่านประธาน กำลังจะไปถึง ไอเอ็มเอฟ นะครับท่านประธาน นิดเดียวนะครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : อย่างนี้ต้องถอนครับ ท่านประธานครับ ใครไปกู้ ไอเอ็มเอฟ ล่ะครับ ผมจะอ่านให้ฟังไหมครับ เสียเวลาหน่อยนะครับ ท่านจะฟังไหมครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ฟังครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : คนที่กู้ ไอเอ็มเอฟ นะครับ มีบันทึกเมื่อ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๐ ผมไม่อ่านทั้งหมดนะครับ คนที่ลงนามในการกู้ ไอเอ็มเอฟ ครั้งที่ ๑ เมื่อ ๑๔ สิงหาคม ท่านทราบไหมครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นายทนง พิทยะ ครับ และก็ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย

นายชัยวัฒน์ วิบูลย์สวัสดิ์ ครับ รัฐบาลนั้นเป็นรัฐบาลของ พลเอก ชวลิต ครับ ต้องถอนคำพูดครับ ท่านครับ

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ว่าอย่างไรครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผม สุนัย จุลพงศธร ขอประท้วง

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุนัยว่าอย่างไรครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผมคิดว่า

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านวินิจฉัยที่ผมพูดก่อนสิครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ผมประท้วงท่านที่

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้นะครับ เดี๋ยว ผมถามท่านเกียรติ์อุดมก่อนว่าอย่างไร ที่พูดนี่ท่านจะถอนคำพูดไหม เชิญครับ เดี๋ยว ท่านสุนัยนั่งลงก่อนนะครับ เอาทีละคนนะครับ

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ นะครับ คือผมก็ได้เรียนท่านประธานไปแล้วว่าผมเป็นผู้แทนราษฎรใหม่นะครับ เพราะว่าตอนนั้นผมยังไม่ได้เป็น ส.ส. ชาวบ้านเขาเล่ากันว่าขณะนั้น

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยว ๆ ท่าน เอาอย่างนี้นะครับ ข้อมูลที่ท่านได้ผิดแล้วนะครับ ท่านถอนใช่ไหมครับ

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ถอนก็ได้ครับท่านประธาน ไม่มีปัญหานะครับ ถอนก็ได้นะครับท่านประธานนะครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ถอนแล้ว คราวนี้ท่านสุนัยมีอะไรครับ ท่านสุนัย

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ กระผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วนจังหวัดนครสวรรค์ของพรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ ผมเห็นว่าบรรยากาศการอภิปรายมันก็ดึกแล้ว แล้วก็ทราบมาว่ายังจะต้องอีกฉบับหนึ่ง คือท่านเกียรติ์อุดมนี่ครับ ท่านก็เป็น ส.ส. ใหม่ท่านก็บอกแล้ว ผมคิดว่าท่านผู้ประท้วงเมื่อสักครู่นี้ก็เป็น ส.ส. หลายสมัย ท่านก็ไม่ได้ดื้อรั้นครับท่านครับ เมื่อให้ถอนท่านก็ถอนแล้วยังจะเอาอะไรกันอีก แล้วกระทำผิดข้อบังคับครับไปกล่าวถึงบุคคลภายนอก คือท่าน พลเอก ชวลิต ผมว่าการกระทำอย่างนี้ไม่ได้ส่งผลในเรื่องที่

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ท่านสุนัยเอาละครับ เขาเรียบร้อยแล้วครับ เรียบร้อยแล้วครับ เอาอย่างนี้ น่ากลัวยุ่งแล้วผม ประท้วงหลายประท้วงเหลือเกินนะครับ เอาท่านสุนัย เอาทีละคน ท่านสุนัยก่อนนะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ นี่คือมัน ๒ อย่างครับ

อย่างที่ ๑ คือท่านประธานก็คงจะดึกไป ก็ด้วยความเคารพท่าน ท่านก็เลยปล่อยให้ผู้ประท้วงเห็นว่าอาวุโสก็เลยให้พูดไป พอพูดไปก็ผิดข้อบังคับ อันที่ ๑

อันที่ ๒ ก็ดูจะไม่มีน้ำใจเลยต่อเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เขาเพิ่งมาไม่ถึง ๒ เดือน เขาก็พยายามจะทำหน้าที่ของเขาในการสะท้อนความรู้สึกของประชาชนหลายคนกลับไปแล้วครับ แต่เขายังอยู่ นี่ต้องให้เกียรติเขาว่าเขาได้พยายามทำหน้าที่อันนี้ พอดำเนินการอย่างนี้มันก็ยิ่งทำให้เรื่องขยายวงใหญ่ อย่างกรณีที่ไปกล่าวพาดพิงถึงบุคคลภายนอกจะไปตีกินกับ ท่าน พลเอก ชวลิต ทำไมครับ เขาเป็นบุคคลภายนอกนี่เป็นการผิดข้อบังคับครับ

(นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : จบแล้วนะครับ จบแล้วท่านประท้วงอะไรอีกครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพิษณุโลก ผมขอเวลาสั้น ๆ ครับท่านประธาน ประมาณสัก ๑ นาทีที่อธิบายให้ท่านประธานฟังว่าเพราะอะไรผมถึงต้องประท้วง เมื่อสักครู่ผมฟังท่านสุนัยได้กล่าวพาดพิงถึงท่านนิพิฏฐ์ว่าไม่มีน้ำใจ ผมอยากจะกราบเรียนว่าถ้าพี่น้องประชาชนทางบ้านฟังแล้วเหมือนกับท่านนิพิฏฐ์นั้นไม่มีน้ำใจจริง ๆ แต่ผมอยากจะกราบเรียนว่าถึงท่านผู้ที่กล่าวอภิปรายตอนแรกที่อ้างบอกว่าเป็นสมาชิกใหม่ ๒ เดือน แต่การอยู่ร่วมกันในสภาผู้แทนราษฎรนั้นต้องใช้ข้อบังคับการประชุม สิ่งที่ท่านนิพิฏฐ์ได้ทำการประท้วงนั้นประท้วงตามข้อบังคับการประชุมไม่ใช่เรื่องของน้ำใจครับ อยากให้ท่านประธานวินิจฉัยให้ถอน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้นะครับ ข้อเท็จจริงทุกอย่างคนพูดต้องรับผิดชอบเอาเองอยู่แล้วนะครับ

(นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประท้วงอะไรครับ

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดนครพนม ท่านประธานครับ ผมเป็นอดีตสมาชิกพรรคความหวังใหม่สมัย พลเอก ชวลิต เป็นหัวหน้าพรรคนะครับ เมื่อสักครู่มีการพาดพิงถึงท่าน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวนะครับท่านประท้วงอะไรครับ ท่านประท้วงอะไร

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ มีการกล่าวถึงบุคคลภายนอกทำให้ท่านเสียหาย แล้วก็ผมมีข้อมูลข้อเท็จจริงซึ่งเป็นรายงานของ ศปร. ศปร. นี้เป็นองค์กรกลางนะครับท่านประธาน แล้วก็แต่งตั้งโดยรัฐบาลนะครับ รายงานของ ศปร. นะครับท่านประธาน การเปิดเสรีทางด้านการเงิน การผ่อนคลายกับการปริวรรตเงินตรานะครับ อัตราแลกเปลี่ยนค่อนข้างคงที่ สินเชื่อวิเทศธนกิจ บีไอบีเอฟ (BIBF) ท่านประธานครับ คำเหล่านี้ถูกบรรจุอยู่ในรายงานของ ศปร. ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของกลไกที่บกพร่อง

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านชวลิตครับ

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านอย่าเพิ่งขัดผม ให้ผมจบเหลืออีก ๒ บรรทัดเองครับท่านประธาน คำเหล่านี้ถูกบรรจุอยู่ในรายงานของ ศปร. ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของกลไกที่บกพร่อง ทำให้เกิดการก่อหนี้ต่างประเทศของภาคเอกชนครั้งประวัติศาสตร์ แล้วก็เป็นผลทำให้เกิดวิกฤติเศรษฐกิจในปี ๒๕๔๐ ท่านประธานครับ เรื่องที่บอกว่าวิกฤติเศรษฐกิจเกิดขึ้นในสมัย พลเอก ชวลิต ก็พูดกันไปพูดกันมาโทษกันไปโทษกันมา แต่ตรงนี้เป็นรายงานของ ศปร. ครับ เป็นขององค์กรกลาง ก็อยากจะย้อนกลับไปว่า ผมจะไม่พาดพิงเพื่อเอ่ยชื่อพรรคให้เสียหาย แต่อยากจะกล่าวกลับไปว่า ตรงนี้เกิดขึ้นในสมัยใด ผมมีเท่านี้ท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เอาสัก ๒ นาทีก็พอครับ แล้วจะได้ยุติสักทีนะครับ ชาวอุดรเขาฟังดีอยู่แล้ว

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ นะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ค้างอยู่นาทีเดียวครับ ๑๒ นาที

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ๒ นาทีครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : แต่ว่าไม่เป็นไรครับ ให้ เพราะว่าท่านเป็นคนอาวุโส คือว่าเพิ่งได้รับเลือกตั้ง

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ขอบพระคุณท่านประธานมากนะครับ สมกับที่ผมเคารพท่านเหมือนคุณพ่อนะครับท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านต้องยอมรับอีกนิดหนึ่งว่าผมก็เคยได้ยินว่าสมัยนั้นท่านก็ไปกู้เงินมาก็จะขอระยะเวลาชำระคืน ๒๕ ปี มาวันนี้ก็ ๒๕ ปีอีกแล้วครับท่านประธาน ๒๕ ปีอีกแล้วนะครับ แล้วก็รวมระยะเวลาปลดหนี้ ๗ ปีนะครับ ท่านประธานแล้วก็จะมีการตั้งงบประมาณไว้ชำระดอกเบี้ยอีก ๓๐,๐๐๐ ไปไหนแล้วไม่รู้นะครับท่านประธาน เมื่อสักครู่นี้ยังอยู่ เพราะว่าผมเป็นสมาชิกใหม่นะครับ ท่านประธานเดี๋ยวนะครับ ท่านผู้มีเกียรติอย่าเพิ่งประท้วงนะครับ ให้อ่านบ้างนะครับ ท่านประธาน

(นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เดี๋ยว หยุดสักเดี๋ยวมีผู้ประท้วง เชิญคุณนิพิฏฐ์ ผมว่าไม่ประท้วงกระมังครับ จะจบแล้วครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วผมไม่อยากให้ท่านประธาน

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : จะจบแล้วนะครับ ท่านประธาน เดี๋ยวผมพูด ๒๕ ปี ๗ ปีนี่ก็จะจบแล้วนะครับท่านประธาน ท่านก็เป็นสมาชิกหลายสมัยแล้วนะครับ ทนหน่อยนะครับ ฝ่ายรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีอย่าใจแคบนะครับ ท่านประธาน อันนี้ในสภานะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาพอดีแล้ว

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ก็ประท้วงอยู่ก็หมดเวลาหรือครับ ท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาพอดีแล้วครับ เดี๋ยวเราค่อยพูดต่ออีกไม่เป็นไร

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ผมยังไม่จบนะครับ ท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ เท่านี้ชาวจังหวัดอุดรธานีเขาปลื้มใจแล้ว

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ขอให้ผมจบก่อนนะครับท่านประธาน ผมก็ยังจะฝากนายกรัฐมนตรี ผมชื่นชมนายกรัฐมนตรีนะครับ ท่านเป็นคนรุ่นใหม่นะครับ แม้ว่าท่านจะนำบุคคลที่เป็นรัฐมนตรีผมไม่ชอบ ผมก็ยังศรัทธาท่านอยู่นะครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับ ดีแล้ว

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ถ้าท่านปลดวันนี้ก็ยิ่งดีนะครับท่านประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศนะครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ถ้าอย่างนั้นเอาแค่นี้ก็ได้ครับ ฝากท่านประธานไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีนะครับ อย่างไรก็ตามพี่น้องประชาชนคนไทยก็ยังรอท่านที่จะบริหารประเทศชาติ ผมไม่อยากจะได้ยินว่า

รัฐบาลมีแต่กู้นะครับ ผมไม่อยากจะได้ยินนะครับท่านประธาน เพราะว่าผมเป็นสมาชิกกว่าจะได้มานี่ลำบากนะครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : จบได้แล้วครับ

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ก็ฝากท่านประธานไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีนะครับ ขอขอบคุณนะครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : รับฝากแล้วครับ นั่งลงครับ เชิญคุณนิพิฏฐ์ครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานครับ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ครับ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ผมเกรงใจท่านประธานนะครับ แล้วก็ผมเรียนท่านประธานว่าผมให้เกียรติท่านสมาชิกใหม่นะครับ แต่ว่าท่านสมาชิกใหม่ก็ต้องปฏิบัติตัวให้เหมาะสมในสภาผู้แทนราษฎรด้วย ที่ท่านพูดทั้งหมดนี่เป็นความเท็จทั้งสิ้นนะครับ ท่านบอกว่ารัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ไปกู้มาและใช้เวลากู้ ๒๕ ปี เป็นเท็จทั้งสิ้นครับ เอามาจากไหนครับ ต้องทำการบ้านนะครับ

(นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วง ตอนนี้ประท้วงนะครับท่านประธาน ผมขอให้ท่านสมาชิกได้ถอนคำพูดบอกว่า สมาชิกใหม่ปฏิบัติตัวไม่เหมาะสม นะครับ ทุกคนมี

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : และท่านต้องพูดความจริงสิครับ ผมไม่อยากประท้วงสมาชิกใหม่เลยครับ แต่ว่าสิ่งที่ท่านพูดผมเรียนชัด ๆ นะครับ ฟังให้ดีนะครับ ที่ท่านพูดเป็นความเท็จทั้งสิ้น

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผมขอให้ถอนนะครับ คำว่า

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : เป็นความเท็จ ผมถอนไม่ได้นี่คือหลักฐานในมือผมครับ ท่านเอามาจากไหนละครับว่าประชาธิปัตย์กู้ ๒๕ ปี

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ปฏิบัติตัวไม่เหมาะสมนี่ครับท่านประธาน

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : เอามาจากไหนล่ะครับ ๒๕ ปี

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ผมจบปริญญาตรีนะครับท่านประธาน ปริญญาตรีนะครับท่านประธาน เป็น ส.จ. มาแล้วนะครับ ผมเป็นคณะกรรมการการกระจายอำนาจสมัยท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธานนะครับ เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีนะครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่า

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ผมเท็จจะไรล่ะครับท่านประธาน ปฏิบัติตัวไม่เหมาะสมอะไรครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็เหมาะสมอยู่แล้วครับ

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ก็ให้ถอนครับ ให้เพื่อนสมาชิกถอนนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมคิดว่าไม่จำเป็นต้องถอนหรอกครับ เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ขอกันได้ครับ อย่างนี้เชิญนั่งเถอะครับ คุณนิพิฏฐ์พอแล้วครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ครึ่งนาทีครับไม่อย่างนั้นผมเสียหายครับ พรรคผมเสียหายครับ ผมเรียนสั้น ๆ เพื่อเป็นความรู้ท่านสมาชิกใหม่ด้วย เมื่อสักครู่ผมบอกว่ารัฐบาลสมัยนั้นนะครับกู้ ไอเอ็มเอฟ มา เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๐ ท่านประธานครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง คือ นายทนง พิทยะ

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือจะไปกันใหญ่แล้วครับ ขอความกรุณาเถอะครับ คุณนิพิฏฐ์ครับ คือประท้วง

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ผมเข้าใจครับท่าน ผมเข้าใจครับ ผมต้องชี้แจงผมเสียหายครับ ผมเป็นรัฐบาลอยู่ในขณะนั้นครับ ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้สั้น ๆ ครึ่งนาทีครับว่าเมื่อรัฐบาลในสมัยนั้นใครเป็นนายกรัฐมนตรีผมไม่พูดถึงแล้วนะครับ ไปกู้ ไอเอ็มเอฟ มานี่ก็มีข้อตกลงว่า

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผู้กำลังที่จะอภิปรายไม่ใช่ประท้วงแล้วครับท่านประธาน

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ผมชี้แจงอย่างไรครับ

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ท่านอยู่นานแล้วทำไมท่านไม่รู้ข้อบังคับ ท่านประธานครับ ท่านต้องวินิจฉัยนะครับท่านประธาน ท่านต้องวินิจฉัย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็เป็นบรรยากาศที่ดีนะครับ หายเครียดนิดหน่อย ไม่เป็นไรครับ เชิญนั่งลงเถอะ

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านต้องให้ผู้กำลังอภิปรายนั่งก่อนครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวจะนั่งทั้งสองฝ่ายนะครับ

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ถ้าผู้กำลังอภิปรายนั่งผมก็จะนั่งครับ เพราะว่าผมเป็นผู้อภิปรายในเวลา ท่านผู้กำลังอภิปรายมาประท้วง แต่มาอภิปรายไม่ได้ดูข้อบังคับครับท่านประธาน ทุกคนนี่ครับมีภาวะทั้งนั้นละครับท่านประธานครับ กว่าจะได้เป็น ส.ส. มานี่ไม่ใช่ธรรมดานะครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เอาพอแล้ว

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านให้คุณกำลังอภิปรายนั่งลงก่อนครับท่านประธาน ผมก็จะนั่ง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าไม่นั่ง ผมก็จะให้ยืนทั้งคู่ละครับ

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ก็ดีครับ ไม่มีปัญหาครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ฉะนั้นก็ช่วยยืนทั้งคู่นะครับ

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : เพราะว่าผมไปพูดที่สนามหลวงก็ยืนทั้งวันทั้งคืนครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ช่วยยืนนะครับ อย่าเพิ่งนั่งลงครับ แต่ปิดไมค์นะครับ

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ต้องปิดทั้งคู่นะครับท่านประธาน

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานครับ ผมไม่ตลกด้วยนะครับ ผมประท้วงตามสิทธิของผมครับ

(นายประมวล เอมเปีย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงอยู่ข้างหลังนะครับ คุณนิพิฏฐ์

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : .ให้ผมประท้วงก่อนได้ไหมครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เขาประท้วงอยู่ข้างหลัง ประท้วงใครประท้วงผมหรือประท้วง

นายประมวล เอมเปีย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ผมประท้วงท่านผู้อภิปรายเสร็จไปเมื่อสักพักนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ประท้วงใครนะให้มันชัด ๆ หน่อยสิ

นายประมวล เอมเปีย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ส.ส. ใหม่เหมือนกัน ผมก็ ส.ส. ใหม่เหมือนกัน ผมอยากจะประท้วง ส.ส. ใหม่ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ใหม่ทั้งคู่ไม่ใช่หรือ

นายประมวล เอมเปีย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ใช่ครับ ผมใหม่ทั้งคู่ครับ จะได้สมน้ำสมเนื้อหน่อยครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ผมนิดเดียวท่านประธานครึ่งนาทีครับ คืออย่างนี้ครับท่านครับ เมื่อรัฐบาลไปกู้ ไอเอ็มเอฟ มาเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๐

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญนั่งลงเถอะครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมยอมไม่ได้ท่านประธานครับ ผม ประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา เขากำลังอภิปรายครับท่านประธานครับ ผมว่าท่านประธานขอร้องทุกคนให้นั่งลงเถอะครับ ให้บรรยากาศกำลังมาดีเหลืออภิปรายอยู่คนเดียว

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : บรรยากาศเริ่มดีแล้วนะครับ ผมขอพักการประชุม ๒ นาทีครับ

พักการประชุมเวลา ๒๓.๒๘ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๒๓.๓๑ นาฬิกา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพทุกท่านนะครับ ผมพัก ๒ นาทีได้เวลาแล้วนะครับ ต่อไปนี้ผมขอความกรุณาท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ ขอปิดการอภิปราย เพราะเราได้อภิปรายมาพอสมควรแล้วนะครับ ขอปิดอภิปรายนะครับ ต่อไปนะครับ ผมขอเชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงครับ

นายกรณ์ จาติกวณิช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม กรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ขออภัยสมาชิกรัฐสภานะครับ วันนี้ก็ได้นั่งฟังข้อเสนอแนะและการอภิปรายของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติมาร่วม ๑๐ ชั่วโมงก็เกือบรวดนะครับ ก็ต้องขออภัยที่บางครั้งบางคราวต้องลุกขึ้นจากที่นั่งบนบัลลังก์ อย่างไรก็แล้วแต่ถึงแม้ไม่ได้อยู่บนที่นั่งบนนี้ก็ได้ฟังแล้วก็ได้จดข้อเสนอแนะและคำถามของท่านสมาชิกไว้เกือบครบถ้วนนะครับ แต่ด้วยเวลาที่ล่วงไปผมไม่ได้มีความตั้งใจที่จะใช้เวลาของรัฐสภามากเกินไปในการที่จะชี้แจงครับ ก่อนอื่นก็อยากจะเรียนนะครับว่า ผมและคณะรัฐบาลชุดปัจจุบันเข้ามารับภาระหน้าที่ในช่วงที่ประเทศประสบสภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำมากที่สุดเป็นประวัติการณ์จริง ๆ ก็เป็นเรื่องที่ทำให้เราหนักใจ ท่านสมาชิกวันนี้ก็ได้อภิปรายแนวความคิดไปหลายทิศหลายทาง บางท่านก็เร่งรัดให้เรากู้มากขึ้นเร็วขึ้น บางท่านก็ตักเตือนว่าไม่อยากให้กู้ยืมเลย ข้อเท็จจริงก็คือทางเลือกของรัฐบาลค่อนข้างจำกัด ถ้าเราเลือกที่จะใช้งบประมาณเพียงเทียบเท่ากับรายได้ของรัฐบาล ผมเรียนตามตรงเลยครับว่าประเทศชาติประสบปัญหาแน่นอน ไม่ต้องคิดมากนะครับ เพียงแค่เปรียบเทียบกับงบประมาณประจำปี ๒๕๕๒ ถ้าเราเลือกที่จะใช้งบประมาณเทียบเท่ากับรายได้ของรัฐบาล ผมเรียนกับท่านสมาชิกได้เลยครับว่า รัฐบาลจะไม่มีงบลงทุนเลยแม้แต่บาทเดียว ซ้ำแล้วงบรายจ่ายประจำอาจจะต้องถูกตัดทอนลงมาอีกด้วยซ้ำไปนะครับเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ที่เก็บได้จริง ดังนั้นเบี้ยผู้สูงอายุจะไม่มี การเรียนฟรีจะไม่มี การรักษาพยาบาลจะต้องถูกตัด นี่คือเงื่อนไขและข้อจำกัดของรัฐบาล และนี่คือสาเหตุนะครับที่แม้แต่ในสมัยที่เราเป็นพรรคฝ่ายค้านในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์เราก็ได้ยืนยันการสนับสนุนในหลักการในส่วนของการของบขาดดุล

ในส่วนของงบประจำปี ๒๕๕๒ เพราะเราก็ตระหนักถึงความจำเป็นที่รัฐบาลมีความจำเป็น ณ วันนั้นที่จะต้องกู้ยืมเพื่อช่วยเหลือพี่น้องประชาชน อันนี้ในส่วนของข้อเสนอแนะและคำตักเตือนนะครับ ก็ล้วนแล้วแต่เป็นประโยชน์เกือบทั้งสิ้น ----------

- ๑๒๑/๑

โดยเฉพาะประเด็นของหลาย ๆ ท่านที่ได้แนะนำให้รัฐบาลมีความระมัดระวังต่อการใช้เงินกู้ยืม ตรงนี้ต้องเรียนว่าเป็นข้อเสนอและการตักเตือนที่มีค่าและเป็นประโยชน์ ส่วนข้อเสนอที่เราควรที่จะนำเงินกู้นี้ไปสู่การปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจเพื่อให้มีการพึ่งพาธุรกิจส่งออกหรืออุตสาหกรรมส่งออกให้ลดน้อยลง เช่นเดียวกันครับ ผมคิดว่าเป็นข้อคิดที่เราต้องหาวิธีที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ

ประเด็นข้อเสนอที่ผมคิดว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อรัฐบาลก็คือ คำเตือนนะครับว่า เศรษฐกิจไม่มีทางที่จะรุ่งเรืองได้ตราบใดที่รายได้ของเกษตรกรอยู่ในระดับที่ต่ำเกินไป มีหลายท่านนะครับได้อภิปรายว่าทำไมเราถึงไม่หาวิธีในการใช้เงินกู้ส่วนนี้ไปอุ้มชูรายได้ของพี่น้องเกษตรกร ผมขออนุญาตเรียนนะครับ จากแถลงการณ์ที่ผมได้แถลงไปสู่รัฐสภาเมื่อประมาณ ๑๐ ชั่วโมงที่แล้ว เราได้เรียนว่าเนื่องจากเงินกู้ส่วนนี้เป็นเงินกู้เงินตราต่างประเทศ ข้อจำกัดมี ตามพระราชบัญญัติหนี้สาธารณะ ข้อจำกัดมีในแง่ของความจำเป็นที่จะต้องใช้เงินกู้ส่วนนี้กับโครงการที่มีสัดส่วนการนำเข้าสินค้าทุนจากต่างประเทศ กล่าวคือความจำเป็นที่จะต้องมีส่วนในการใช้เงินตราต่างประเทศหรือไม่ก็เป็นการใช้ในการส่งเสริมเสถียรภาพของเศรษฐกิจ ดังนั้นการที่เราจะใช้เงินกู้ส่วนนี้ในการค้ำประกันราคาพืชผล ยกตัวอย่างข้อเสนอของท่านสมาชิกบางท่านโดยตรงนั้นเป็นสิ่งที่เราทำไม่ได้ แต่ผมก็จะขออนุญาตเรียนกับท่านสมาชิกอย่างนี้นะครับว่าเงินก็คือเงิน ได้มาจากไหนค่าของมันก็เท่ากัน ดังนั้นการที่เราสามารถที่จะกู้ยืมเงินส่วนนี้มาได้ก็จะทำให้ส่วนที่เหลืออยู่ที่ตามกฎหมายสามารถนำไปใช้ในการค้ำประกันราคาพืชผลให้กับพี่น้องเกษตรกรนั้นสามารถทำได้มากขึ้น ยกตัวอย่างโดยตรงเลยนะครับ ณ ปัจจุบันนโยบายการค้ำประกันรายได้พืชผลของพี่น้องเกษตรกรนี่เราใช้สัดส่วนการค้ำประกันเงินกู้โดยรัฐบาล โดยกระทรวงการคลัง ถ้าในอนาคตผมไม่จำเป็นที่จะต้องให้กระทรวงการคลังไปค้ำประกันเงินกู้ในส่วนของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐที่ไปลงทุนในระบบขนส่งมวลชน เป็นต้น เพราะผมได้เงินกู้จากต่างประเทศส่วนนี้ไปใช้ในโครงการในลักษณะนั้น วงเงินค้ำประกันของผมที่เหลืออยู่เพื่อที่จะใช้กับพี่น้องเกษตรกรก็จะมีมากขึ้น นี่คือสาเหตุที่ในเมื่อเราพิจารณาความจำเป็นในการระดมทุนจากแหล่งเงินต่าง ๆ ของรัฐบาลนั้นเราต้องมองให้ครบถ้วน ใช้ทุกมิติและเครื่องมือ

ที่รัฐบาลมีนะครับ อันนี้ก็เป็นคำอธิบายนะครับว่ากรอบของการใช้เงินส่วนนี้เราสามารถที่จะใช้ทำอะไรได้อย่างไร แต่ผมก็เห็นด้วยครับ เศรษฐกิจไทยจะฟื้นฟูได้ พี่น้องเกษตรกรรายได้ต้องดีขึ้น อย่างไรก็แล้วแต่สิ่งที่ปฏิเสธไม่ได้ก็คือความจำเป็นในการที่จะต้องเพิ่มบทบาทของทางรัฐบาลในการที่จะช่วยเหลือพี่น้องประชาชน แล้วผมก็พูดแล้วพูดอีกเน้นหลายครั้งว่าถ้ารัฐบาลนิ่งเฉย ผู้ที่จะรับเคราะห์ ผู้ที่จะเดือดร้อนก็คือพี่น้องประชาชน เพราะตอนนี้สภาวะเศรษฐกิจในส่วนของภาคเอกชนถดถอย ท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่านได้ชี้ให้เราเห็นแล้วในประเด็นนี้ บทบาทของรัฐบาลที่จำเป็นที่จะต้องเพิ่มขึ้นก็เพื่อที่จะช่วยลดประเด็นปัญหา โดยเฉพาะในเรื่องของการว่างงานของพี่น้องประชาชน ผมเรียนเลยครับถ้ารัฐบาลไม่เร่งเกียร์ ไม่เพิ่มบทบาท ไม่อัดฉีดเงินเข้าสู่ระบบในวิธีต่าง ๆ พี่น้องประชาชนเดือดร้อนแน่ ตกงานแน่ ทีนี้ต่อส่วนคำอภิปรายนะครับว่ารัฐบาลอย่ามัวแต่ถกเถียงกับผู้รู้หรือผู้อ้างว่ารู้ในเรื่องของการคาดการณ์เศรษฐกิจ ผมต้องขออนุญาตเรียนนะครับว่าทั้งผมและท่านนายกรัฐมนตรี รวมทั้งเพื่อนสมาชิกในคณะรัฐมนตรีไม่เคยออกไปถกเถียงกับใครหรอกครับ เรารับฟัง เราอาจจะซักถามในประเด็นสมมุติฐานที่เขาใช้ แต่สุดท้ายแล้วภาพที่ปรากฏชัดไม่สามารถที่จะเถียงได้ก็คือสภาวะเศรษฐกิจที่ท้าทายต่อพวกเราทุก ๆ คน ผมได้เรียนไปแล้วว่าถ้ารัฐบาลไม่ทำอะไร--

ปริมาณประชาชนที่จะตกงานจะเพิ่มขึ้น ก็มีคำถามว่า ตอบได้ไหมว่าการกู้ยืมเงิน ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทโดยประมาณในครั้งนี้จะส่งผลต่ออัตราการจ้างงานเท่าใด ผมก็ตอบไม่ได้อย่างแม่นยำนะครับ แต่ผมขอเสนออย่างนี้ว่าผมคาดว่าส่วนของ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยตรงมีผลต่อเศรษฐกิจประมาณ ๐.๓ เปอร์เซ็นต์ของ จีดีพี แต่เมื่อรัฐบาลสามารถใช้เป็นเชื้อทุน และอาจจะมีการสมทบโดยทุนจากแหล่งอื่น คิดว่าผลต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจจะมีมากขึ้น ที่เราประมาณการไว้ในกระทรวงการคลัง เราประมาณว่าถ้าใช้ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ในแนววิธีที่หลาย ๆ ท่านได้นำเสนอที่จะส่งผลต่ออัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ เราสามารถที่จะช่วยเพิ่มอัตราการจ้างงานได้ประมาณ ๑๕๐,๐๐๐-๒๐๐,๐๐๐ อัตรา ผลต่อ จีดีพี ไม่ต้องพูดถึงครับ เพราะความสำคัญของผลต่อ จีดีพี ที่มีก็คือผลต่อพี่น้องประชาชน และตามที่ผมได้เรียนครับ ถ้าพวกเราสามารถที่จะเห็นพ้องต้องกันในการอนุมัติกรอบให้กระทรวงการคลังไปเจรจากู้ยืมเงินส่วนนี้ได้ผมเชื่อว่าผู้ที่ได้รับประโยชน์โดยตรงคือพี่น้องประชาชนประมาณ ๒ แสนคนที่จะมีงานทำ

ต่อคำถามว่า ผมจะขอเรียนอย่างนี้นะครับ จริง ๆ ผมได้สรุปประเด็นคำถามไว้ทั้งหมด ๘ ประเด็น เมื่อสักครู่ผมได้ตอบในแง่ของความจำเป็นของการใช้เงินส่วนนี้ ในประเด็นที่ ๒ ที่มีคำถามก็คือในเรื่องเงื่อนไขที่เกี่ยวกับกฎหมาย คืออย่างนี้ครับ วันนี้เรากำลังจะพิจารณากรอบ จากการพิจาณากรอบกระทรวงการคลังก็ตามที่ผมได้เรียนจะไปเจรจาในตัวรายละเอียดสัญญา หน้าที่ผมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ในการประชุมรัฐสภาครั้งต่อไปที่จะพิจารณาเรื่องนี้ก็คือการนำรายละเอียดของสัญญามาให้ท่านพิจารณา ความจริงรัฐธรรมนูญไม่ได้พูดถึงรายละเอียดของโครงการเลยนะครับ ครั้งต่อไปผมมีหน้าที่ที่จะนำเสนอรายละเอียดของสัญญาให้ท่านได้พิจารณา แต่แน่นอนที่สุดครับ เวลาผ่านไปผมก็เชื่อว่าเราสามารถที่จะตอบคำถามของท่านในแง่ของรายละเอียดการใช้เงินได้มากขึ้นกว่าที่เราได้ทำในวันนี้ อย่างไรก็แล้วแต่นะครับ คำถามที่ท่านควรที่จะต้องมีก็คือ การกู้ยืมเงินส่วนนี้อยู่ในกรอบของกฎหมายหรือไม่ กฎหมายที่ว่าก็คือ พ.ร.บ. หนี้สาธารณะ และกรอบที่เป็นกฎหมายกำกับวงเงินกู้ในกรณีนี้ก็คือ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณรายจ่าย ซึ่งผมเรียนได้เลยครับว่าการกู้ยืมครั้งนี้อยู่ใน

กรอบ ก็มีท่านสมาชิกอภิปรายไปแล้ว ความจริงเราใช้ประมาณเพียงแค่ครึ่งหนึ่งของวงเงินที่เราสามารถกู้ยืมภายใต้กรอบนี้ได้

คำถามที่ ๓ ที่ควรจะมี และท่านสมาชิกหลายท่านก็ได้ถาม ก็คือประเทศเรารับภาระหนี้ที่เพิ่มเติมขึ้นได้หรือไม่ แล้วก็มีคำถามต่อเนื่องจากท่านสมาชิกหลายท่านว่าแล้วเราจะคืนหนี้ส่วนนี้ได้อย่างไร ต่อคำถามว่าเรารับภาระหนี้ส่วนนี้ได้หรือไม่ ผมเรียนนะครับว่า ภาระหนี้ต่องบประมาณหลังจากที่จะมีการกู้ยืมเงินส่วนนี้บวกกับการกู้ยืมในส่วนของงบประมาณกลางปีจะอยู่ที่ประมาณ ๑๒-๑๓ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณแผ่นดิน กล่าวคือเราสามารถที่จะแบกรับภาระนี้ได้ สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ จีดีพี พูดกันไปแล้วหลายท่านนะครับ ก็อยู่ในเกณฑ์ที่รับได้ และยังต่ำกว่าเกณฑ์เมื่อสิบกว่าปีก่อนอยู่อีกหลายเปอร์เซ็นต์ คืนเงินอย่างไร ก็จะคืนเงินนะครับ อันดับแรก นี่เป็นการกู้ยืมเงินในระยะยาว ยังไม่มีความจำเป็นต้องคืนเงินต้นอีก ๗-๑๐ ปี เพราะฉะนั้นการขยายตัวของเศรษฐกิจในช่วงเวลานั้นก็จะสามารถทำให้เราคืนเงินทั้งในส่วนของเงินต้นและดอกเบี้ยได้

คำถามที่ ๔ เกี่ยวกับเรื่องของการขอความคิดเห็นจากพี่น้องประชาชน ก็คือการทำประชาพิจารณ์ ก็มีหลายท่านได้อภิปรายในเรื่องนี้นะครับ มีคำถามว่า ทำแล้วหรือยัง จริง ๆ ตามกฎหมายจะต้องทำช่วงไหน ผมก็จะขออนุญาตเรียนนะครับว่า เราก็ได้อิงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ฉบับปี ๒๕๔๘ ขออภัยครับ แล้วก็จะขออนุญาตเรียนต่อสมาชิกผู้ทรงเกียรตินะครับว่า

ทางกระทรวงการคลังก็ได้เริ่มดำเนินการไปแล้ว ในลำดับแรกเราก็ได้ให้ข้อมูลผ่านระบบสารสนเทศ แล้วก็ได้เปิดให้มีการแสดงความคิดเห็นผ่านทางไปรษณีย์ ทางโทรศัพท์ โทรสาร และถ้าท่านเข้าไปดูในระบบสารสนเทศท่านก็จะเห็นนะครับว่าพี่น้องประชาชนก็ได้เริ่มส่งความคิดเห็นเข้ามาสู่ระบบสู่กระทรวงการคลังแล้ว ซึ่งเป็นความคิดเห็นที่หลากหลายครับ มีทั้งท่านที่เห็นด้วย มีทั้งท่านที่ไม่เห็นด้วย แล้วผมก็พร้อมนะครับความจริงท่านไม่ต้องขอให้ผมนำมาเสนอต่อสภาในการพิจารณาในครั้งต่อไปเลย เพราะท่านสามารถเข้าไปดูได้ด้วยความโปร่งใสนะครับ แล้วก็สามารถที่จะร่วมแสดงความคิดเห็นในที่นั้นได้ด้วย การดำเนินการในเรื่องนี้ความจริงเริ่มมาตั้งแต่วันที่ ๑๗ มีนาคม หลังจากที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติกรอบการเจรจาไปในวันที่ ๑๐ และวันที่ ๒๐ มีนาคม ทางกระทรวงการคลังก็ได้ขอความร่วมมือเพิ่มเติมนะครับจากทางสื่อมวลชนให้ช่วยเผยแพร่รายละเอียดเกี่ยวกับกรอบการเจรจากู้เงิน แล้วเราก็มีแผนดำเนินการในช่วงเดือนเมษายนและเดือนพฤษภาคมก่อนที่จะกลับมาขออนุมัติในส่วนของรายละเอียดสัญญาต่อรัฐสภาอีกครั้งหนึ่งว่าจะมีการจัดประชุมปรึกษาหารือระดับตัวแทนกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องและผู้ที่ได้รับประโยชน์ที่มีผลกระทบโดยตรง เพราะฉะนั้นนั่นก็คือส่วนและกระบวนการการรับฟังความคิดเห็นของทางกระทรวงการคลังที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

คำถามที่ ๕ ก็คือ อัตราดอกเบี้ยสมเหตุสมผลอย่างไรหรือไม่ ความจริงก็มีผู้อภิปรายไปหลายท่านว่า อัตราดอกเบี้ยหลังจากที่แปลงมาเป็นเงินบาทแล้วก็ยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าทางเลือกอื่นของทางรัฐบาล นอกจากนั้นระยะเวลาในการคืนเงินต้นก็เป็นเงื่อนไขที่เป็นประโยชน์ โดยเฉพาะต่อโครงการที่ใช้เวลาในการลงทุนและใช้เวลาในการส่งผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและทางสังคม เพราะฉะนั้นทางกระทรวงการคลังก็ได้พิจารณารอบคอบนะครับว่า ทางเลือกทั้ง ๓ นี้เป็นทางเลือกที่เป็นประโยชน์สูงสุดต่อประเทศเราในฐานะผู้กู้ยืม

คำถามที่ ๗ ก็คือ มีความรอบคอบในการใช้เงินหรือไม่อย่างไร อันนี้ก็เป็นคำถามเกี่ยวกับกรอบการใช้เงิน ซึ่งกว้าง ๆ นะครับ ก็ได้เรียนนะครับว่าตามกฎหมายนี้ก็เป็นการกู้ยืมเพื่อสนับสนุนโครงการลงทุนภาครัฐที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

ซึ่งผมก็ได้เรียนไปเมื่อจังหวะที่ผมได้ชี้แจงไปเมื่อประมาณ ๙ ชั่วโมงที่แล้วนะครับว่า ตรงนี้จริง ๆ ก็คือรวมถึงโครงการต่าง ๆ ที่เป็นโครงการยกระดับมาตรฐานสาธารณูปโภคของประเทศ รวมถึงขนส่งมวลชน ขนส่งสินค้า และถึงแม้เราอาจจะไม่ใช้เงินกู้นี้ในการพัฒนาระบบชลประทานโดยตรง แต่ด้วยเงื่อนไขและตรรกเดียวกันกับที่ผมได้หยิบยกไปเมื่อสักครู่กับการค้ำประกันราคาพืชผล การที่เราสามารถที่จะนำเงินส่วนนี้ไปลงทุนในโครงการที่ตรงต่อวัตถุประสงค์ของการกู้ยืมได้ ก็จะทำให้เงินส่วนที่เรากู้ยืมในประเทศสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาระบบชลประทานได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย นอกจากนั้นนะครับก็เป็นการกู้ยืมเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินของประเทศ ซึ่งในส่วนของตรงนี้ก็จะรวมถึงเรื่องของการเข้ามาค้ำประกันโดยผ่านสถาบันการเงินของรัฐในการที่จะค้ำประกันสินเชื่อ ในการที่จะค้ำประกันการส่งออกต่าง ๆ นานา ซึ่งก็มีผลโดยตรงต่อความมั่นคงทางการเงินของประเทศ

คำถามสุดท้ายก็คือคำถามว่า การกู้ยืมนั้นมีเงื่อนไขผูกมัดอย่างไรหรือไม่ ในประเด็นนี้ผมต้องขออนุญาตเรียนด้วยความเคารพนะครับว่า ก็มีหลายท่านสมาชิกได้อภิปรายด้วยข้อมูลที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับเงื่อนไขผูกพัน ผมต้องขอเรียนว่าการกู้ยืมจากทั้ง ๓ องค์กรนี้เป็นการกู้ยืมที่เรียกกันว่า โปรแกรม โลน (Program Loan) ต้ขออภัยที่ใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษ แต่เป็นการกู้ยืมที่ปราศจากเงื่อนไขจากผู้ปล่อยกู้ ความจริงเงื่อนไขทั้งหมดที่ผมเรียนไปเมื่อสักครู่ เรื่องของสัดส่วน การลงทุนในโครงการที่ต้องใช้เงินตราต่างประเทศ เรื่องของการลงทุนในโครงการที่เสริมความมั่นคงทางการเงินของประเทศล้วนแล้วแต่เป็นเงื่อนไขของไทยเองที่กำหนดให้กับตัวเราเอง แต่ในส่วนของผู้ปล่อยกู้ในกรณีนี้เงื่อนไขไม่มีเลยครับ จริง ๆ เรายืมมาแล้วเราจะไปแจกจ่ายตามที่ท่านได้ตักเตือนขอไม่ให้ทำ เราก็ทำได้ ตามเงื่อนไขการกู้ ----------

แต่เราได้ตีกรอบให้กับตัวเราเองเพื่อให้สร้างความมั่นใจในส่วนของท่านสมาชิกและพี่น้องประชาชนว่ารอบสองของการฟื้นฟูของเศรษฐกิจของรัฐบาลนี้คือการลงทุนในระบบโครงสร้างที่จะส่งผลในระยะกลาง ระยะยาวต่อพี่น้องประชาชนและประเทศชาติโดยรวม ซึ่งก็สะท้อนต่อความเหมาะสมของการใช้เงินตราต่างประเทศเช่นเดียวกัน มีบางท่านถามนะครับว่าทำไมถึงจำกัดอยู่แค่กับ ๓ องค์กรนี้ โดยเฉพาะทำไมต้องกู้ยืมจากญี่ปุ่นอีก ทำไมไม่ไปเจรจากับทางรัฐบาลจีน ผมก็ต้องขอเรียนนะครับว่าทางกระทรวงการคลังก็มีความรอบคอบเราก็ได้พิจารณาทุกแหล่งที่มาในแง่ของความเป็นไปได้ของการกู้ยืมประเทศจีนเองนะครับเงื่อนไขผมเรียนตามตรงผมจะไม่ลงในรายละเอียดครับ แต่ว่าเมื่อเปรียบเทียบกันแล้วเป็นเงื่อนไขที่ทำให้ประเทศเราในฐานะผู้กู้ยืมเสียประโยชน์นะครับเมื่อเปรียบเทียบกับเงื่อนไขการกู้ยืมจาก ๓ องค์กรที่เรากำลังพิจารณาอยู่ ยกตัวอย่างนะครับการกู้ยืมจาก ไชน่า เอ็กซิมแบงก์ (China Exim Bank) ธนาคารเพื่อการส่งออกของจีนนะครับ ก็มีข้อกำหนดว่าจะต้องซื้อสินค้าจากจีนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ของวงเงินโครงการ นอกจากนั้นอัตราดอกเบี้ยก็สูงกว่าที่ ๓ เปอร์เซ็นต์เป็นเงินสกุลสหรัฐมีค่าธรรมเนียมต่าง ๆ นานาที่สูงกว่าการกู้ยืมจาก ๓ องค์กรที่เรากำลังพิจารณาอยู่ นอกจากนั้นมีประเด็นว่าเมื่อเกิดเหตุรัฐบาลจีนสามารถยึดทรัพย์สินของราชการได้ ซึ่งก็ขัดต่อกฎหมายของไทย ดังนั้นก็เป็นเงื่อนไขที่ผมคิดว่าประเทศไทยไม่ได้ประโยชน์ก็เป็นสาเหตุที่สุดท้ายแล้วหลังจากการพิจารณาเราไม่ได้นำเสนอในการที่จะขอกรอบเจรจากับทางองค์กรของทางจีน ทั้งหมดนี้นะครับก็คือคำถามหลัก ๆ จากท่านสมาชิก ผมหวังว่าผมได้ให้ความกระจ่างไปเท่าที่ทำได้ในเวลาที่ค่อนข้างจำกัด

ประเด็นที่ผมเห็นใจท่านสมาชิกนะครับก็คือเรื่องของความชัดเจนในรายละเอียดของโครงการ ผมก็ต้องขออนุญาตนะครับว่านี่เป็นครั้งแรกที่พวกเราได้พิจารณากรอบการกู้เงินภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ตามมาตรา ๑๙๐ ความจริงการกู้เงินภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ จากองค์การต่างประเทศนั้นเกิดขึ้นแล้วครั้งหนึ่งพวกเราคงจำได้ คือเมื่อปีที่แล้วทางรัฐบาลก็ได้มีการกู้ยืมไปแล้วนะครับรัฐบาลที่แล้วของท่านสมัคร สุนทรเวช ขออนุญาตเอ่ยนาม เป็นโครงการการกู้ยืมเพื่อลงทุนในรถไฟฟ้าสายสีม่วง ก็เป็นการกู้ยืม

จากองค์การเศรษฐกิจระหว่างประเทศของญี่ปุ่นเช่นเดียวกับที่เรากำลังพิจารณาอยู่ในวันนี้ละครับ แต่เป็นการกู้ยืมที่รัฐบาลนั้นไม่ได้นำเสนอให้รัฐสภามีโอกาสได้พิจารณา ผมเข้าใจนะครับว่าก็ยังมีการตีความกันอยู่ว่าสุดท้ายแล้วมีความจำเป็นมากน้อยแค่ไหนที่จะต้องนำสัญญากู้กับองค์การนี้เข้าสู่การพิจารณาภายใต้มาตรา ๑๙๐ ตามที่เพื่อนสมาชิกบางท่านได้อภิปรายไป แต่ในส่วนของรัฐบาลชุดปัจจุบันของท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เราพิจารณาว่าความโปร่งใสน่าจะมาก่อนและคิดว่าพี่น้องประชาชนและที่สำคัญที่สุดก็คือ เพื่อนสมาชิกรัฐสภาน่าจะได้ประโยชน์จากการที่จะรับฟังการชี้แจงและในส่วนของรัฐบาลก็น่าจะได้ประโยชน์จากการรับฟังข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิก แต่สุดท้ายนะครับความคิดเห็นที่หลากหลายในเรื่องนี้ก็เป็นความคิดเห็นที่พวกเราทุกคนในคณะรัฐมนตรีน้อมรับและมีความเคารพ ไม่ว่าจะกู้เร็วไป กู้ช้าไป กู้มากไป หรือกู้น้อยไป แต่สุดท้ายหน้าที่ของพวกเราที่อยู่ในฝ่ายบริหารก็คือเราต้องตัดสินใจและผมก็สุดท้ายเพียงต้องการที่ยืนยันกับเพื่อนสมาชิกรัฐสภาว่า เราจะยึดผลประโยชน์ของประเทศชาติและพี่น้องประชาชนในการพิจารณารายละเอียดของกรอบเงินกู้และรายละเอียดของสัญญาเงินกู้ ถ้าท่านอนุมัติให้เราดำเนินการต่อไป ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็ถือว่าเป็นการปิดอภิปรายไปแล้วนะครับ ต่อไปผมจะขอมติ

นางฐิติมา ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานคะ ดิฉันขออนุญาตค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีอะไร

นางฐิติมา ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉะเชิงเทรา) : อนุญาตไหมคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ คุณฐิติมามีอะไร

นางฐิติมา ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉะเชิงเทรา) : กราบเรียนท่านประธานค่ะ ดิฉัน ฐิติมา ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เนื่องจากว่าคำตอบที่ท่านรัฐมนตรีท่านได้ตอบนั้น

เป็นตอบคำถามของดิฉันค่ะ แต่ว่ามันยังไม่ค่อยที่จะชัดเจนนักก็เลยอยากจะขออนุญาตท่านประธานพูดสักเล็กน้อยได้ไหมคะ เพื่อที่จะถามท่าน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ปิดการอภิปรายแล้วครับ

นางฐิติมา ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉะเชิงเทรา) : ก็ท่านยังไม่ได้ตอบคำถามดิฉันเลยนะคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : อย่างนั้นเราก็โหวตเอาก็แล้วกันครับ

นางฐิติมา ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉะเชิงเทรา) : โหวตดิฉันก็คงจะแพ้แน่ ๆ อยู่แล้วค่ะ เพราะว่าพวกท่านมากกว่านะคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็อย่าฝืนข้อบังคับเลยครับ เพราะว่าเราปิดแล้วก็ถือว่าเป็นการปิด

นางฐิติมา ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉะเชิงเทรา) : มันเป็นเรื่องเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญนะคะท่าน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็ตีความเอาครับ เอาตอนนั้นไม่เป็นไรครับ พอแล้ว ขอบคุณครับ ผมขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับกรอบการเจรจากู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหรือไม่นะครับ ก่อนที่ผมจะลงมติก็ขอนับองค์ประชุมก่อน ตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ ขอเชิญสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้าห้องประชุมครับ

(นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติของรัฐสภาเข้าห้องประชุมแล้วก็นั่งประจำที่ เสียบบัตรแสดงตนทุกท่านด้วยนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกรัฐสภาครับ เสร็จแล้วใช่ไหมครับ เสียบบัตรแสดงตนกันหมดแล้วใช่ไหมครับ มีท่านใดยังไม่ได้เสียบมีไหมครับ ช่วยเสียบให้เร็วหน่อยก็แล้วกันครับ เมื่อเรียบร้อยแล้วนะครับ ก็ปิดการแสดงตนนะครับ ส่งผลของผู้เข้าอยู่ในห้องประชุมครับ ขณะนี้ในห้องประชุมมีผู้เข้าประชุม ๓๓๓ ท่าน ครบองค์ประชุมครับ องค์ประชุม ๓๐๗ ท่าน เกินนะครับ

ต่อไปผมจะถามมตินะครับ ท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพ ท่านใดเห็นชอบโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ผู้ใดไม่เห็นชอบโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ผู้ใดเห็นว่าควรงดออกเสียงโปรดกดปุ่ม งดออกเสียง ครับ เชิญใช้สิทธิของท่านครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ใช้สิทธิเรียบร้อยแล้วนะครับ ถ้าใช้สิทธิเรียบร้อยแล้วก็แสดงผล ขณะนี้จำนวนผู้เข้าอยู่ในห้องประชุมที่ใช้สิทธิออกเสียง ๓๖๗ ท่านนะครับ เห็นด้วย ๓๐๗ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๓๖ ท่าน งดออกเสียง ๑๗ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๗ ท่าน ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นด้วยในกรอบการเจรจาการกู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานนะครับ ก็ถือว่าผ่านนะครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ ร่างหนังสือหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น และร่างสัญญาเงินกู้ เชิญรัฐมนตรีแถลงครับ

- ๑๒๖/๑

นายกรณ์ จาติกวณิช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม กรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ตามที่กระทรวงการคลังได้มีหนังสือทาบทามขอใช้เงินกู้รัฐบาลญี่ปุ่นอย่างเป็นทางการไปยังรัฐบาลญี่ปุ่น โดยผ่านสถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทยเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ เพื่อเสนอโครงการพัฒนาที่ขอใช้เงินกู้รัฐบาลญี่ปุ่น สำหรับโครงการรถไฟฟ้า ๓ สาย คือโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงบางใหญ่–บางซื่อ และสายสีน้ำเงิน ช่วงหัวลำโพง–บางแค และช่วงบางซื่อ–ท่าพระ ของการรถไฟขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย และโครงการรถไฟฟ้าสายสีแดง ช่วงบางซื่อ–รังสิต ซึ่งต่อมาเรียกว่า โครงการรถไฟฟ้าชานเมืองสายสีแดง ช่วงบางซื่อ–รังสิต ของการรถไฟแห่งประเทศไทย

ท่านประธานที่เคารพครับ โครงการรถไฟชานเมืองสายสีแดง ช่วงบางซื่อ–รังสิต มีวัตถุประสงค์เพื่อก่อสร้างโครงการรถไฟชานเมือง โดยทำให้สถานีบางซื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางด้านการเดินทาง เป็นศูนย์การการคมนาคมเพื่อการเดินรถไฟทางไกลสายเหนือและสายอีสาน รวมทั้งเป็นศูนย์กลางด้านการเดินทางจากภาคใต้และตะวันออกในอนาคต โดยจะเชื่อมต่อกับโครงการระบบรถไฟชานเมืองช่วงบางซื่อ–ตลิ่งชัน ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกในการเดินทางให้กับประชาชนรวมทั้งลดการใช้พลังงานเชื้อเพลิง กระทรวงการคลังได้ดำเนินการเกี่ยวกับการกู้เงินจากรัฐบาลญี่ปุ่น สำหรับโครงการรถไฟชานเมืองสายสีแดง ช่วงบางซื่อ–รังสิต มาอย่างต่อเนื่อง โดยร่วมกับสำนักนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร และ รฟท. หารือและเจรจารายละเอียดโครงการกับคณะผู้แทนรัฐบาลญี่ปุ่น เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ จากนั้นองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น หรือ ไจก้า ได้มาหารือรวม ๒ ครั้ง เพื่อรวบรวมข้อมูลและประเมินโครงการ เมื่อวันที่ ๑๒–๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๐ และเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ถึงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑

ต่อมานายทาโร อาโซะ นายกรัฐมนตรีประเทศญี่ปุ่น ได้ประกาศความพร้อมในการให้เงินกู้อย่างเป็นทางการแก่ประเทศไทย สำหรับโครงการรถไฟชานเมืองสายสีแดง ช่วงบางซื่อ–รังสิต ระหว่างการหารือทวิภาคีในโอกาสที่นายกรัฐมนตรี

ได้เดินทางไปเยือนประเทศญี่ปุ่น เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ รัฐบาลไทยได้ขอให้ฝ่ายญี่ปุ่นเร่งรัดการพิจารณาเงินกู้โครงการรถไฟชานเมืองสายสีแดง ช่วงบางซื่อ–รังสิต อย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด เมื่อรัฐบาลญี่ปุ่นได้ประกาศให้เงินกู้แก่ประเทศไทย สำหรับโครงการรถไฟชานเมืองสายสีแดงแล้ว สัญญาเงินกู้โครงการดังกล่าวจำเป็นที่จะต้องมีการลงนามภายในเดือนมีนาคม ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นกำหนดสิ้นปีงบประมาณของประเทศญี่ปุ่น เนื่องจากรัฐบาลญี่ปุ่นได้จัดสรรเงินงบประมาณสำหรับโครงการดังกล่าวไว้แล้ว การลงนามในสัญญาเงินกู้หลังเดือนมีนาคม ๒๕๕๒ อาจจะกระทบวงเงินกู้ที่รัฐบาลญี่ปุ่นให้แก่ประเทศไทยในปีงบประมาณใหม่ของประเทศญี่ปุ่น ซึ่งจะเริ่มในเดือนเมษายน ๒๕๕๒ นอกจากนั้นหากการลงนามในสัญญาเงินกู้ดังกล่าวล่าช้า การพิจารณาเงินกู้โครงการอื่น ๆ ก็อาจจะล่าช้าออกไป โดยตามแนวทางปฏิบัติต้องมีการลงนามระหว่างรัฐบาลในหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินและระหว่างผู้กู้กับผู้ให้กู้ในสัญญาเงินกู้

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ได้กำหนดว่า ก่อนการดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญากับนานาประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศตามวรรคสอง คณะรัฐมนตรีต้องให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และต้องชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับหนังสือสัญญานั้น ในการนี้ให้คณะรัฐมนตรีเสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบด้วย อย่างไรก็ดีภายใต้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๕ (๕) ระบุว่า การใดที่เกี่ยวกับการจัดทำหรือดำเนินการตามหนังสือสัญญาที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญให้เป็นอันใช้ได้ และมิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม มาใช้บังคับ แต่ให้นำบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับกับการดำเนินการที่ยังคงค้างอยู่และต้องดำเนินการต่อไป กระทรวงการคลังได้มีการเจรจากับรัฐบาลญี่ปุ่นและไจก้ามาต่อเนื่อง ตั้งแต่ก่อนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ อย่างไรก็ตามเพื่อความรอบคอบในการดำเนินงาน กระทรวงการคลังจึงนำเรื่องเงินกู้รัฐบาลญี่ปุ่นสำหรับโครงการรถไฟชานเมืองสายสีแดง ช่วงบางซื่อ–รังสิต เสนอต่อคณะรัฐมนตรี โดยก่อนลงนามในสัญญาเงินกู้และเอกสารที่

เกี่ยวข้อง คณะรัฐมนตรีจะต้องนำเสนอร่างสัญญาเงินกู้และเอกสารที่เกี่ยวข้องให้รัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบ กระทรวงการคลังได้ดำเนินการเจรจาตกลงใน

๑. หลักการของร่างหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น และ

๒. รายละเอียดของร่างสัญญาเงินกู้สำหรับโครงการรถไฟชานเมืองสายสีแดง ช่วงบางซื่อ–รังสิต โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

- ๑๒๗/๑

๑. ร่างหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น เป็นหนังสือมาตรฐานระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาลที่รัฐบาลญี่ปุ่นลงนามกับรัฐบาลของประเทศที่ใช้เงินกู้รัฐบาลญี่ปุ่น สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑.๑ รัฐบาลญี่ปุ่นตกลงที่จะให้กระทรวงการคลังกู้เงินโดยผ่านองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่นหรือไจก้า จำนวน ๖๓,๐๑๘ ล้านเยน สำหรับโครงการรถไฟชานเมืองสายสีแดง ช่วงบางซื่อ-รังสิต

๑.๒ เงินกู้ดังกล่าวข้างต้นมีเงื่อนไขดังนี้

๑. อัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๑.๔ ต่อปี ยกเว้นอัตราดอกเบี้ยสำหรับส่วนของการจ้างที่ปรึกษาอัตราร้อยละ ๐.๐๑ ต่อปี โดยมีค่าธรรมเนียมผูกพันเงินกู้ร้อยละ ๐.๑ ต่อปีของวงเงินกู้ที่ยังไม่ได้เบิกจ่าย

๒. ระยะเวลาชำระเงินกู้ ๒๕ ปี รวมระยะปลอดหนี้ ๗ ปี

๓. ขั้นตอนการเบิกจ่ายเงินกู้ เงื่อนไขการซื้อสินค้าและบริการให้ดำเนินการตามแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างของไจก้า โดยจัดซื้อได้จากทุกประเทศ

๔. การเบิกจ่ายเงินกู้ภายใน ๗ ปี ๓ เดือน

๑.๓ สำหรับการขนส่งทางเรือและการประกันภัยทางทะเลของสินค้าที่จัดซื้อด้วยเงินกู้สำหรับโครงการนี้ รัฐบาลไทยต้องงดเว้นการกำหนดข้อบังคับใด ๆ ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันโดยเสรีและเป็นธรรมระหว่างบริษัทเดินเรือและบริษัทประกันภัยของประเทศทั้งสอง

๑.๔ การชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยภายใต้วงเงินกู้ดังกล่าวจะได้รับการยกเว้นในเรื่องของภาษีอากรและเอกสิทธิ์ที่ใช้บังคับในราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลไทยจะต้องอนุญาตให้บุคคลสัญชาติญี่ปุ่นที่จำเป็นต้องเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติงานตามโครงการเงินกู้ รวมทั้งพำนักอยู่ในประเทศไทยได้ตามกฎหมายเท่าที่จำเป็น

๑.๕ รัฐบาลไทยจะต้องใช้เงินกู้อย่างเหมาะสมสำหรับโครงการดูแลความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างและการดำเนินโครงการและดูแลให้สิ่งก่อสร้างที่ใช้เงินกู้รัฐบาลญี่ปุ่นได้รับการใช้และบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม

๑.๖ รัฐบาลไทยจะแจ้งข้อมูลที่จำเป็นและแจ้งความคืบหน้าของโครงการให้รัฐบาลญี่ปุ่นและไจก้าทราบ

๑.๗ รัฐบาลทั้งสองจะหารือหากมีประเด็นใดเกิดขึ้นเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน

ข้อ ๒ ร่างสัญญาเงินกู้ กระทรวงการคลังได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเจรจาในรายละเอียดของร่างสัญญาเงินกู้สำหรับโครงการรถไฟชานเมืองสายสีแดงช่วงบางซื่อ–รังสิต ของการรถไฟแห่งประเทศไทย โดยมีสาระสำคัญสอดคล้องกับเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่นดังกล่าวข้างต้น โดยสัญญาเงินกู้เป็นเอกสารมาตรฐานที่รัฐบาลญี่ปุ่นใช้กับทุกประเทศที่ใช้เงินกู้รัฐบาลญี่ปุ่น ซึ่งมีเนื้อหาแบ่งเป็น ๓ ส่วนหลักดังนี้

ส่วนที่ ๑ รายละเอียดเกี่ยวกับเงินกู้ วงเงินกู้ และวัตถุประสงค์เงินกู้ รวมทั้งแนวทางการใช้เงินกู้

ส่วนที่ ๒ การชำระคืนเงินกู้ ดอกเบี้ย เงื่อนไขเงินกู้และค่าธรรมเนียมผูกพันเงินกู้

ส่วนที่ ๓ เงื่อนไขทั่วไปในการจัดซื้อจัดจ้าง แนวทางการเบิกจ่ายเงินกู้และแนวทางในการใช้เงินกู้

รายละเอียดอื่น ๆ ของร่างสัญญาเงินกู้จะเกี่ยวกับโครงการและขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

รายละเอียดโครงการ แนวทางการจัดสรรเงินกู้ ตารางการชำระคืนเงินกู้ ขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้าง ขั้นตอนและวิธีการเบิกจ่ายเงิน

ท่านประธานที่เคารพครับ การลงนามในหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น และสัญญาเงินกู้ได้ภายในเดือนมีนาคม ๒๕๕๒ จะทำให้สามารถดำเนินโครงการรถไฟฟ้าชานเมืองสายสีแดงช่วงบางซื่อ–รังสิต ได้อย่างรวดเร็วเป็นการกระตุ้นบรรยากาศการลงทุนและเป็นการสร้างความเชื่อมั่นของรัฐบาลไทยในสายตานานาประเทศ นอกจากนี้เมื่อโครงการเสร็จสิ้น

ยังเป็นการอำนวยความสะดวกในการเดินทางให้กับประชาชนและการขนส่งสินค้า รวมทั้งลดการใช้พลังงานเชื้อเพลิง ดังนั้นจึงขอความเห็นชอบให้กระทรวงการคลังลงนามในหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่นและสัญญาเงินกู้ รัฐบาลขอให้ความเชื่อมั่นแก่รัฐสภาอันเป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินว่าจะใช้เงินกู้โดยยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนชาวไทยเป็นที่ตั้งอย่างแท้จริงต่อไป ขอบคุณครับ

- ๑๒๘/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปท่านสมาชิกจะอภิปรายแสดงความคิดเห็น เชิญท่านเจตน์ ศิรธรานนท์

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในนามของสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นผมก็ต้องขอแสดงความยินดีกับคนใน กทม. และคนในปริมณฑลที่จะได้มีความหวังในการจะใช้รถไฟฟ้าเพิ่มขึ้นอีก ๑ สาย นโยบายในกรอบการกู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่รัฐบาลส่งมาขอความเห็นชอบจากรัฐสภานี้ที่กำหนดกรอบเอาไว้ ๒,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ หรือ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท จากธนาคารโลก ธนาคารพัฒนาเอเชียและองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่นนั้น มีงบประมาณ มีกรอบการกู้เงินของรถไฟชานเมืองสายสีแดง ช่วงบางซื่อ-รังสิต ของการรถไฟ ซึ่งมีวงเงิน ๖๓,๐๑๘ ล้านเยน รวมอยู่ด้วย ตรงนี้เมื่อทอนเป็นเงินบาทคิดที่ ๑๐๐ เยนต่อ ๓๖ บาทแล้ว ก็จะได้ประมาณ ๒๒,๖๐๐ ล้านบาทเศษ หรือ ๓๒.๓ หรือร้อยละ ๓๒.๓ ซึ่งเป็นการกู้มาจากองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น ท่านประธานครับ ฝากถึงท่านรัฐมนตรีที่ท่านกล่าวว่า กรอบในการกู้เงินจากญี่ปุ่นไม่มีพันธสัญญาอะไรต่อกัน ผมก็ดีใจ แต่จากที่เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาได้อภิปรายไปเมื่อหลายชั่วโมงก่อนหน้านี้ ก็ติงไว้ด้วยความเป็นห่วงในการกู้เงินจากองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่นนั้น เพราะว่าในอดีตเราเคยมีปัญหาเรื่องที่มีความผูกพันหลาย ๆ เรื่อง ในเรื่องนี้ก็คงเช่นเดียวกัน กรอบในนี้องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น ตอนที่เสนอแผนของรถไฟสายสีแดง ซึ่งรถไฟสายสีแดงนี้จริง ๆ แล้วมีสายสีแดงกับสายสีแดงอ่อน สายสีแดงก็คือช่วงบางซื่อ-รังสิต บางซื่อ-หัวลำโพง หัวลำโพง-มหาชัย สายสีแดงอ่อนก็คือแอร์พอร์ท ลิงค์ (Airport Link) แล้วก็บางซื่อ-ตลิ่งชันกับบางซื่อ-มักกะสัน ซึ่งถ้าหากว่าเครือข่ายของรถไฟชานเมืองนั้นเสร็จสมบูรณ์ก็สามารถที่จะเชื่อมโยงเข้าเป็นขนส่งมวลชนภายในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างดียิ่งนะครับ ปัญหาก็คือว่า ข้อแนะนำขององค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่นนั้นแนะให้รวมค่าตู้รถไฟฟ้าเพิ่มอีก ๖,๕๖๐ ล้านบาท ซึ่งจำนวนเงินนั้นอ้างเหตุผล

ว่า เพิ่มขึ้นมาเพื่อให้การเดินรถสามารถเชื่อมเป็นระบบเดียวกันได้ ตรงนี้ผมอยากจะฝากไว้เป็นข้อสังเกตข้อหนึ่ง แล้วก็จะตามดูว่าตู้รถไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นมาที่เราจะต้องซื้อนั้นผลสุดท้ายมันจะเป็นบริษัทของญี่ปุ่นหรือไม่นะครับ การลงทุนรถไฟฟ้าหรือการลงทุนในขนส่งมวลชนในยุคที่เศรษฐกิจตกต่ำ ยุคที่เศรษฐกิจถดถอย ยุคที่เศรษฐกิจมีปัญหาเป็นการลงทุนที่ผมเชื่อว่าเป็นการลงทุนที่เหมาะสมแล้วก็คุ้มค่ามากที่สุด โดยเฉพาะในอนาคต เมื่อเรามีความเชื่อว่าการขนส่งทางรางเป็นการขนส่งที่มีสัดส่วนแค่ร้อยละ ๑๗ โดยที่ว่าส่วนใหญ่เป็นการขนส่งทางบกแล้วนั้น จะเห็นว่าการพัฒนาของประเทศชาติด้วยการใช้ขนส่งสาธารณะขนส่งมวลชน เน้นหนักไปทางขนส่งทางถนนหรือการขนส่งด้วยรถ นานาประเทศล้วนแต่เป็นการพัฒนาที่ผิดทิศผิดทาง แท้ที่จริงแล้วการพัฒนาเราต้องมุ่งเน้นไปที่เรื่องของขนส่งมวลชนด้วยระบบราง ฉะนั้นตรงนี้คือส่วนหนึ่งที่จะมาชดเชยแก้ไขความผิดพลาดที่เรามีมาแต่ในอดีต ท่านประธานครับ ผมให้กำลังใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ผมให้กำลังใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และผมก็ให้กำลังใจกับท่านนายกรัฐมนตรี ซึ่งจะทำโครงการเหล่านี้ให้เกิดความสำเร็จ เพื่อจะช่วยเรื่องของการนำเข้าน้ำมันซึ่งเป็นปัญหาเรื่องของพลังงานต่อไปในอนาคต อย่างไรก็ตามผมมีปัญหาในเรื่องนี้ในการเลือกเส้นทางสายนี้ซึ่งเป็นเส้นทางสายบางซื่อ-รังสิต มีคำถามฝากผ่านท่านประธานถึงท่านนายกรัฐมนตรีแล้วก็รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ๓ ข้อนะครับ

ข้อที่ ๑ นโยบายสนามบินเดี่ยว หรือ ซิงเกิล อินเตอร์เนชันแนล แอร์พอร์ต (Single International Airport) นั้น เรามีเหตุผลที่ว่า อันที่ ๑ การบินไทยบอกว่าขาดทุนปีละ ๖๐๐ ล้านบาทนะครับ แล้วก็อีกข้อหนึ่งก็คือว่า ผู้โดยสารไม่สะดวกในการที่ขนส่งแล้วก็ลงจากสนามบินหนึ่งแล้วก็ไปต่ออีกสนามบินหนึ่ง เพราะฉะนั้นในการสร้างทางรถไฟที่เชื่อมโยงระหว่างบางซื่อ-รังสิต ซึ่งผ่านดอนเมือง ต่อไปดอนเมืองก็จะสามารถเดินทางด้วยรถไฟฟ้าหรือรถขนส่งมวลชนมาที่บางซื่อ ต่อมาที่พญาไทไปมักกะสันแล้วต่อไปสนามบินสุวรรณภูมิตามโครงข่ายที่เป็นแผนแม่บทตรงนั้นแล้ว ถามว่าตรงนั้นมีเหตุผลหรือไม่ เพราะถ้าหากท่านคิดว่าเป็นสนามบิน มีทั้งดอนเมืองและมีสุวรรณภูมิด้วย เส้นทางสายนี้ก็จะแก้ปัญหาในข้อที่ ๒ นั้นได้ เพราะว่าสามารถที่ใช้การคมนาคมใช้ขนส่งมวลชนนี่เชื่อมโยงระหว่าง ๒ สถานีนั้นได้ ซึ่งก็จะทำให้ปัญหาที่อ้างว่าไม่สะดวกในการเปลี่ยนเครื่องบินจาก ๒ สนามบินนี้หมดไป เพราะฉะนั้นน้ำหนักในการที่คงสนามบินดอนเมืองไว้ก็น่าจะมีน้ำหนักที่สูงอยู่นะครับ พอดีเผอิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมท่านก็ได้นั่งอยู่ในที่นี้ ท่านเคยคุยกับผมแล้วก็ให้ความเห็นว่าความคิดเห็นที่คงดอนเมืองไว้จะด้วยเป็นที่สำหรับโลว์ คอสท์ แอร์ไลน์ (Low Cost Airline) หรือเป็นศูนย์ซ่อมเครื่องบินอะไรก็ตาม ผมก็คิดว่ามันเป็นความคิดเห็นที่ถูกต้อง เพียงแต่ว่าเรามีความเห็นว่าถ้าวันหนึ่งข้างหน้า สนามบินสุวรรณภูมิเกิดความแออัดขึ้นมาเกิดมีปัญหาขึ้นมานะครับ หรือนโยบายของรัฐบาลใน ๓ ปีข้างหน้าเปลี่ยนแปลง เพราะว่ารถไฟสายสีแดงนี้มีระยะเวลาก่อสร้างนาน ๓ ปี เกิดผู้บริหารเปลี่ยนแปลงเราก็สามารถใช้สนามบิน ๒ สนามนี้ให้เกิดประโยชน์ได้ เพราะฉะนั้นในขณะนี้ผมมีความคิดเห็นว่าไม่น่าจะยุบให้เป็นสนามบินเดียว และก็ควรจะใช้ประโยชน์สนามบินดอนเมืองให้คุ้ม

ข้อที่ ๒ ในแบบข้อก่อสร้างที่เผยแพร่ต่อสาธารณชนแล้ว เราพบว่ารถไฟสายสีแดงเข้มนี้จะสร้างอยู่บนโครงสร้างเก่าของตอม่อของเส้นทางโฮปเวลล์ เพราะว่าสะดวกแทบไม่ต้องเวนคืน ไล่ที่เฉพาะบ้าน ๖๔๐ หลัง เพิง ๗๑ หลัง แผงร้านค้า ๑๗๐ แห่ง และก็อื่น ๆ อีก ๑๔๔ หน่วย เพราะฉะนั้นเป็นการที่เวนคืนน้อย สร้างง่ายนะครับ การตัดสินใจตรงนี้ถูกต้องหรือไม่ แต่ข้อสำคัญก็คือ บริษัท โฮปเวลล์ ประเทศไทยยังมีคดีความอยู่กับกระทรวงคมนาคม เพราะว่าอนุญาโตตุลาการตัดสินให้

กระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นผู้คัดค้านที่ ๑ และการรถไฟแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นผู้คัดค้านที่ ๒ แพ้คดีต่อบริษัท โฮปเวลล์ ต้องคืนเงินที่ใช้ในการก่อสร้างโครงการถึง ๙,๐๐๐ ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี รวมเป็นเงิน ๑๒,๓๘๘.๗๕ ล้านบาทให้แก่ผู้เรียกร้อง เนื่องจากการบอกเลิกสัญญาในวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๔๑ ในสมัยท่านรองนายกรัฐมนตรี สุเทพ ขัดกับเงื่อนไขในสัญญาสัมปทาน คำถามก็คือว่า ผลของคดีความจากอนุญาโตตุลาการจะมีปัญหาต่อการเข้าใช้พื้นที่ก่อสร้างของรถไฟชานเมืองสายสีแดงหรือไม่ น่าจะไม่สามารถเข้าใช้พื้นที่เนื่องจากคดียังไม่ถึงที่สุด แล้วท่านนายกรัฐมนตรีจะมาอนุมัติให้กู้เงินเพื่อมาก่อสร้างทางรถไฟชานเมืองสายนี้ได้อย่างไร ในเมื่อข้อพิพาทกับบริษัทอยู่ในชั้นศาล ทำไมไม่รอให้คดีถึงที่สุด

ข้อ ๓ นี่สำคัญมาก ผมตั้งคำถามถึงท่านประธาน ฝากไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมแล้วก็ท่านนายกรัฐมนตรีว่า ทำไมขนาดความกว้างของรางจึงมีขนาดเท่ารางรถไฟทั่วไปคือมีขนาดเพียง ๑ เมตร ในขณะที่ขนส่งมวลชนอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นรถไฟบีทีเอส รถไฟฟ้ามหานคร แม้กระทั่งรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนทั่วโลกมีขนาดความกว้างของราง ๑.๔๓๕ เมตร แม้กระทั่งสายแอร์พอร์ต ลิงค์ ซึ่งเป็นของการรถไฟด้วยกัน ก็ยังมีขนาดความกว้าง ๑.๔๓๕ เมตร เช่นเดียวกัน ผมตั้งคำถามผ่านท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีแล้วกันนะครับว่า เป็นไปได้หรือไม่ว่าหัวรถจักรแล้วก็รถโบกี้นั้นมีขนาดรางเมตรเดียวผลิตในญี่ปุ่นเท่านั้น ไม่มีในประเทศอื่น ๆ เพราะว่าเขาเลิกใช้กันแล้ว ----------

ไม่ว่าจะเป็นในประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศจีน ยุโรป หรือประเทศอื่น ๆ ผมตั้งคำถามตรงนี้ฝากเอาไว้นะครับ เพราะว่าเราลงทุนตั้ง ๖๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท ซึ่งทั้งทีทำไมเราไม่เปลี่ยนระบบรางตรงนี้ให้มันเป็นระบบที่ถูกต้องนะครับ เพราะว่าถ้ามันเปลี่ยนเป็นระบบที่ถูกต้องแล้วในอนาคตข้างหน้าเราก็สามารถพัฒนาต่อ ๆ กันไปได้ครับ อันนี้ก็ฝากเป็นคำถามไว้ ๓ ข้อ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพรักทุกท่านนะครับ เนื่องจากเราได้อภิปรายกันมาตั้งแต่กลางวันจนถึงขณะนี้นะครับ ๖ ทุ่มล่วงแล้ว กระผมก็ถือโอกาสนี้พักการประชุม ประชุมต่อเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกาของวันนี้ ขอเชิญท่านสมาชิกรัฐสภาทุกท่านพร้อมเพรียงกันในการประชุมในวันนี้เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป จนถึง ๑๓.๐๐ นาฬิกา ขอขอบคุณครับทุกท่านครับ

พักการประชุมเวลา ๐๐.๒๔ นาฬิกา

ของวันพุธที่ ๒๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา
ของวันพุธที่ ๒๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ วันนี้เราก็เริ่มประชุมไปจนจะเสร็จสิ้นนะครับ เพราะว่าอย่าให้มันค้างอยู่ในระเบียบวาระเราจะดำเนินการต่อไป แล้วก็สภากำลังออกหนังสือครับ เมื่อวานนี้เป็นการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๓ คือร่างหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่นและร่างสัญญาเงินกู้ ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และคณะรัฐมนตรีได้เสนอเสร็จสิ้นแล้ว แล้วก็มีทางวุฒิสมาชิกคือ ท่านเจตน์ได้อภิปรายไปแล้ว ต่อไปก็เป็นผู้ที่ยกมือค้างการอภิปรายเมื่อวาน ๔ ท่านด้วยกันคือ มีท่านสามารถ ราชพลสิทธิ์ ท่านฐิติมา ฉายแสง ท่านชวลิต วิชยสุทธิ์ ท่านชลน่าน ศรีแก้ว ๔ ท่านด้วยกันนะครับ ส่วนท่านใดที่จะอภิปรายต่อเดี๋ยวจะเพิ่มรายชื่อต่อ ขอให้ ๔ ท่านนี้ก่อนเชิญครับท่านสามารถครับ

นายสามารถ ราชพลสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สามารถ ราชพลสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ การที่กระทรวงการคลังทำการกู้เงินจากประเทศญี่ปุ่นโดยผ่านทางองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น หรือไจก้านั้น ผมถือว่าเป็นทางออกที่ดีทางหนึ่งในการหาเงินทุนมาก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีแดงช่วงรังสิต-บางซื่อ ตอนแรกนั้นผมเห็นร่างหนังสือแลกเปลี่ยนฉบับนี้ก็รู้สึกแปลกใจว่าเหตุใดจึงกู้เงินจากไจก้า ทำไมไม่กู้เงินจากเจบิก หรือธนาคารญี่ปุ่นเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศ เพราะเจบิกนั้นทำหน้าที่ให้เงินกู้ แต่ไจก้าทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือแบบให้เปล่า แต่เมื่อกระผมได้ดูข้อมูลเพิ่มเติมก็พบว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้นั้นมีการปรับโครงสร้างองค์กรในประเทศญี่ปุ่น มีการรวมเจบิกเข้ากับไจก้าทำให้กลายเป็น นิว ไจก้า (New JICA) หรือไจก้าใหม่ ท่านประธานที่เคารพครับผมมีข้อสังเกตเกี่ยวกับการกู้เงินครั้งนี้ดังนี้ครับ

เงื่อนไขการกู้นั้น อัตราดอกเบี้ย ๑.๔ เปอร์เซ็นต์ต่อปี ระยะเวลาการใช้หนี้เงินกู้ ๒๕ ปี และระยะเวลาปลอดหนี้ ๗ ปีนั้น ผมถือว่าเป็นเงื่อนไขที่ดี เป็นเงื่อนไขผ่อนปรน เมื่อเปรียบเทียบกับการกู้เงินจากแหล่งเงินกู้อื่น ๆ แต่อย่างไรก็ตามครับ อัตราดอกเบี้ย ๑.๔ เปอร์เซ็นต์ต่อปี ซึ่งถือว่าต่ำนั้น ก็ยังสูงอยู่ครับเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราดอกเบี้ยที่เราเคยกู้ได้จากเจบิก คือ ๐.๗๕ เปอร์เซ็นต์ต่อปี เมื่อครั้งที่เราใช้ในการก่อสร้างรถไฟฟ้าใต้ดินสายสีน้ำเงินช่วงหัวลำโพง-บางซื่อ ท่านประธานครับ ผมเข้าใจดีครับว่าเวลานี้ไจก้าได้มีการปรับเปลี่ยนแก้ไขเงื่อนไขการกู้ ทำให้อัตราดอกเบี้ยนั้นเพิ่มสูงขึ้น แต่ผมก็ดีใจครับที่รัฐบาลของเราได้ตัดสินใจเลือกเงื่อนไขเงินกู้ประเภทนี้ เพราะไม่ทำให้ประเทศไทยของเรานั้นต้องมีข้อผูกมัดกับประเทศญี่ปุ่นในเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง กล่าวคือ เราไม่จำเป็นต้องซื้อสินค้าอุปกรณ์วัสดุจากประเทศญี่ปุ่น ไม่จำเป็นต้องใช้ผู้รับเหมาญี่ปุ่น เงื่อนไขการกู้บางประเภทนั้น อัตราดอกเบี้ยต่ำมากครับ ----------

เช่น ๐.๒ เปอร์เซ็นต์ต่อปี ระยะเวลาใช้หนี้เงินกู้ยาวนานถึง ๔๐ ปี และระยะปลอดหนี้นานถึง ๑๐ ปี แต่เงื่อนไขเหล่านั้นมีข้อผูกมัดครับ เช่น เราจำเป็นต้องซื้อสินค้าวัสดุอุปกรณ์จากญี่ปุ่นไม่น้อยกว่า ๓๐ เปอร์เซ็นต์ของวงเงินสัญญา และจำเป็นต้องใช้ผู้รับเหมาหลักที่เป็นบริษัทญี่ปุ่น ท่านประธานครับ แม้ว่าอัตราดอกเบี้ยจากไจก้าจะต่ำก็ตาม แต่เมื่อมีการแปลงหนี้เงินกู้จากหนี้เงินเยนเป็นหนี้เงินบาทแล้ว ก็พบว่าอัตราดอกเบี้ยนี้นั้นจะเพิ่มสูงขึ้นครับ สูงขึ้นกว่า ๓ เปอร์เซ็นต์ต่อปี ซึ่งอาจจะสูงกว่าการกู้เงินจากแหล่งเงินกู้อื่น เช่น จากธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชียหรือ เอดีบี หรือจากธนาคารโลก ดังนั้นผมขอให้รัฐบาลพิจารณาให้รอบคอบครับว่า ควรจะกู้จากแหล่งใดมากน้อยแค่ไหน สิ่งที่ผมต้องการฝากไปถึงรัฐบาลก็คือ ขอให้รัฐบาลใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ผลิตในประเทศให้มากที่สุด รวมทั้งบุคลากรคนไทยต้องใช้มากที่สุดด้วยครับ เพราะผมไม่ต้องการให้ประเทศไทยของเราต้องขาดดุลทางวิชาการ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานนั้นเรายังมีความจำเป็นเรายังใช้ผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศอยู่ไม่น้อยครับ ทั้ง ๆ ที่บุคลากรของเรามีความรู้ความสามารถอยู่แล้ว นั่นคือสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เราขาดดุลทางวิชาการ การขาดดุลทางวิชาการนั้นเริ่มตั้งแต่ช่วงการศึกษาจนถึงระยะเวลาการทำงานเลยทีเดียว ในช่วงการศึกษานั้นเราต้องซื้ออุปกรณ์ตำราจากต่างประเทศ บางสถาบันนั้นต้องจ้างอาจารย์เป็นชาวต่างประเทศ บางคนส่งลูกไปเรียนตั้งแต่เยาว์วัย บางคนส่งไปเรียนช่วงปิดเทอม บางคนไปเรียนขั้นอุดมศึกษา บางคนไปเรียนด้วยทุนเอง บางคนไปเรียนด้วยทุนรัฐบาล หรือบางคนไปเรียนด้วยทุนบริษัท เหล่านี้ล้วนเป็นการขนเงินออกนอกประเทศทั้งนั้น การลงทุนเพื่อการศึกษานั้นผมถือว่ามีความจำเป็น แม้ว่าเราจะขาดดุลในช่วงการศึกษาก็ตาม แต่ถ้าเราสามารถนำความรู้มาพัฒนาประเทศของเราโดยไม่ต้องพึ่งพาชาวต่างประเทศได้ ผมถือว่าเป็นการลงทุนที่เหมาะสม และหากบางคนสามารถนำความรู้ความสามารถไปช่วยพัฒนาประเทศอื่นได้ และสามารถนำเงินตรากลับเข้าสู่ประเทศเราได้ ผมถือว่าเป็นการใช้ความรู้ความสามารถได้อย่างคุ้มค่า แต่ท่านประธานครับ เมื่อมองไปที่การพัฒนาบางโครงการกลับพบว่าคนไทยของเรานั้นถูกปิดกั้นโอกาสอยู่ไม่น้อยครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโครงการที่ต้องการความช่วยเหลือจากต่างประเทศ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานนั้นมีขั้นตอนหลัก ๓ ขั้นตอน ก็คือ ๑.การทำการศึกษาความเหมาะสม

๒. ออกแบบรายละเอียด และ ๓. ทำการก่อสร้าง บทบาทของต่างประเทศนั้นนะครับ มีตั้งแต่ช่วงศึกษาความเหมาะสมจนถึงการก่อสร้าง ในช่วงการศึกษาความเหมาะสมนั้น ต่างประเทศมักจะให้เงินฟรีเป็นการช่วยเหลือแบบให้เปล่าครับ แต่การทำธุรกิจนั้น ไม่มีคำว่า ฟรี หรอกครับ เขาจะส่งผู้เชี่ยวชาญของเขามาทำการศึกษาให้เราเป็น การขนเงินกลับประเทศของเขา คนไทยของเราได้ส่วนแบ่งเพียงเล็กน้อยครับในการ ร่วมมือทำการศึกษาของเขา ยิ่งไปกว่านั้นเขายังได้ข้อมูลที่ดีกลับไปประเทศของเขาด้วย ข้อมูลเหล่านี้เป็นลู่ทางทำธุรกิจที่ดีในขั้นตอนต่อไป เพราะในขั้นตอนการศึกษา ความเหมาะสมแบบรายละเอียดนั้นเขามักจะเสนอแนะให้ใช้อุปกรณ์วัสดุต่าง ๆ ที่ทำหรือ ผลิตในประเทศของเขาไม่ทางตรงก็ทางอ้อมครับ ท่านประธานที่เคารพครับ หนทางแก้ไข ปัญหาเรื่องนี้นั้นหนีไม่พ้นที่รัฐบาลจะต้องหาทางให้คนไทยได้มีโอกาสทำงาน ให้มากที่สุดทุกขั้นตอน พูดได้ว่าพยายามหาทางให้เงินไหลเวียนอยู่ในประเทศ จะอยู่ที่ บริษัทใดนั้นไม่ใช่ประเด็นสำคัญ การให้คนไทยทำงานนั้นนอกจากใช้ค่าใช้จ่ายต่ำกว่า แล้วเรายังมีความรักบ้านเมืองของเรา ต้องการเห็นการพัฒนาเป็นไปอย่างถูกทิศถูกทาง ต่างกับคนต่างชาติครับ เขาทำงานเสร็จแล้วก็กลับบ้านไป บางคนยังทิ้งปัญหาต่าง ๆ นานาให้เราแก้ไขกันอีก ดังที่หลายท่านได้ประจักษ์ปัญหาในหลายโครงการนะครับ แม้ว่าจะเป็นการดำเนินงานโดยชาวต่างประเทศที่เราคิดว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญก็ตาม ท่านประธานที่เคารพครับ ที่พูดมาทั้งหมดนี้ผมไม่ได้หมายความว่าเราไม่จำเป็นต้องใช้ ชาวต่างประเทศเลย เรายังมีความต้องการ ยังมีความจำเป็นต้องใช้ชาวต่างประเทศครับ แต่ควรจะใช้ให้น้อยลง ----------

เพื่อลดการขาดดุลทางวิชาการครับ ท่านประธานครับ การกู้จากไจก้าครั้งนี้เรากู้ ๖๓,๐๑๘ ล้านเยน คิดเป็นเงินไทยเงินบาทประมาณ ๒๓,๐๐๐ ล้านบาท ในขณะที่วงเงินการก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีแดงช่วงนี้นะครับ คิดเป็นเงินทั้งหมด ๗๕,๕๔๘ ล้านบาท เรายังขาดเงินอยู่ประมาณ ๕๒,๐๐๐ ล้านบาทครับ ผมไม่ทราบว่ารัฐบาลจะหาจากที่ไหนหรือมีแนวทางให้เอกชนร่วมลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงของการบริหารรถไฟฟ้า เรื่องนี้ต้องฝากไปที่รัฐบาลด้วยครับ พูดถึงค่าก่อสร้างแล้วครับ ผมรู้สึกเป็นห่วงครับ ค่าก่อสร้างนั้นมีการปรับขึ้นเป็นระยะ ๆ เริ่มในเดือนสิงหาคม ๒๕๔๘ ราคาก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีแดงช่วงนี้นะครับอยู่ที่ ๔๖,๐๖๖ ล้านบาท ปัจจุบันนี้ครับเพิ่มขึ้นมาเป็น ๗๕,๕๔๘ ล้านบาทครับ เพิ่มขึ้นมากทีเดียว ทั้ง ๆ ที่ราคาน้ำมันถูกลง ทั้ง ๆ ที่เงินบาทของเราแข็งตัวขึ้น เพราะฉะนั้นขอให้รัฐบาลทบทวนอีกครั้งครับว่าราคาก่อสร้างนั้นควรจะปรับลดลงได้หรือไม่ การก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีแดงช่วงนี้ผมถือว่ารัฐบาลตัดสินใจถูกต้องครับ เพราะเป็นเส้นทางที่คาดว่าจะมีผู้โดยสารเป็นจำนวนมาก เป็นการเชื่อมชานเมืองกับตัวเมือง เป็นการขนคนจากแหล่งที่อยู่อาศัยมาสู่แรงงานครับ และอีกทั้งเรามีสถานีปลายทางคือ สถานีรังสิต ซึ่งถือว่าเป็นศูนย์รวมของการเดินทางจากชานเมืองตอนเหนือกรุงเทพฯ ฯ ครับ เป็นการขนคนจากชานเมืองเข้าสู่ตัวเมือง ท่านประธานครับ ผมอยากเห็นโครงการนี้ได้รับความสำเร็จเป็นรูปธรรมโดยเร็วครับ ก็อยากจะฝากว่ารัฐบาลต้องมีรูปแบบการลงทุนที่ชัดเจนนะครับว่า เราจะลงทุนโดยภาครัฐนั้นเป็นเงินเท่าไร จากจำนวนเงินทั้งหมด ๗๕,๕๔๘ ล้านบาทนั้น รัฐต้องควักกระเป๋าเท่าไร ต้องหาเงินกู้หรือเอกชนร่วมลงทุนเท่าไร ต้องคิดให้รอบคอบนะครับว่าถ้าเอกชนลงทุนนั้นดีหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารจัดการเดินรถไฟฟ้า ดังเช่น โครงการรถไฟฟ้าใต้ดินสายสีน้ำเงินช่วงหัวลำโพง–บางซื่อครับ ภาครัฐลงทุนทั้งหมด ๘๐ เปอร์เซ็นต์โดยประมาณ ที่เหลือ ๒๐ เปอร์เซ็นต์เป็นการให้เอกชนลงทุนครับ เป็นการให้สัมปทานระยะเวลา ๓๐ ปีในรูปแบบ บีทีโอ (BTO) บิวด์ ทรานเฟอร์ โอเพอเรท (Build Transfer Operate) ครับ ผมขอฝากทั้งหมดนี้ไปที่รัฐบาลครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ คือเนื่องจากเมื่อวานนี่นะครับ มีรายชื่อ ๔ ท่าน ดังที่ผมเรียนแล้วนะครับ ทีนี้ผมถามคุณฐิติมา คือจะให้

คุณสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล อภิปรายก่อน เชิญ เพราะผมจะต้องรับผิดชอบเรื่องนี้เดี๋ยวจะหาว่าผมลำเอียง เป็นกลางเต็มที่ครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอบคุณท่านประธานครับที่ได้ให้โอกาสกระผมที่จะอภิปรายก่อน ที่จริงแล้วนี่เอกสารที่ได้มานี่ครับเป็นร่างหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่นและร่างสัญญาเงินกู้ ผมไม่มีข้อคัดค้านใด ๆ นะครับ ผมเห็นด้วยว่าการกู้เงินนี้ควรจะทำ รัฐบาลควรจะทำ เพราะว่าเป็นโครงการระบบรถไฟชานเมืองสายสีแดงช่วงบางซื่อ-รังสิต ประชาชนจะได้รับประโยชน์จากโครงการนี้อย่างแน่นอน แต่กระผมมีประเด็นที่อยากจะติติงเพียงเล็กน้อยนะครับท่านประธาน วงเงินกู้ที่เรากำลังจะกู้จากญี่ปุ่นหรือไจก้านี่นะครับ เป็นเงิน ๖๓,๐๐๐ ล้านเยน ก็คิดง่าย ๆ เป็นเงินไทยประมาณ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งที่จริงแล้วมาตรา ๒๒ ของพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ ก็ได้กำหนดกรอบวงเงินกู้นี้ไว้อยู่แล้ว ซึ่งถ้าไม่มีรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ รัฐบาลก็สามารถที่จะดำเนินการได้เลย แต่บังเอิญมีรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ โดยเฉพาะมาตรา ๑๙๐ ----------

ผมบอกว่า มาตรานี้เป็นตัวปัญหา เป็นตัวปัญหาที่ทำให้การบริหารงานของรัฐบาลสะดุดติดขัด เพราะว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ มาตรา ๑๙๐ ถ้าคณะรัฐมนตรีไม่ทำให้ถูกต้อง โอกาสที่จะถูกถอดถอน ถูกปลด เกิดขึ้นได้ตลอดเวลานะครับ ผมไม่อยากจะเท้าความถึงท่านนพดล ปัทมะ ท่านก็โดนมาตรา ๑๙๐ มาตรานี้ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี่แหละครับ ตัวปัญหาตัวนี้ที่ทำให้การปฏิบัติงานของรัฐมนตรีต้องสะดุดลง ท่านประธานครับ ที่จริงแล้วเงินกู้ก้อนนี้ ๖๓,๐๐๐ ล้านเยน ได้ดำเนินการโดยรัฐบาลที่ผ่านมาตกลงกับรัฐบาลญี่ปุ่นมาโดยต่อเนื่องครับ บังเอิญท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์เข้ามารับตำแหน่งก็ได้มีโอกาสไปประเทศญี่ปุ่น ก็ได้ไปคุยกันนะครับ ก็ได้มีการตกลงร่วมกัน เพราะว่ารัฐบาลญี่ปุ่นต้องอธิบายให้พี่น้องประชาชน ตลอดจนเพื่อนสมาชิกรัฐสภาทั้งหลายได้รับทราบว่า มันมีอย่างนี้ครับว่า งบประมาณของญี่ปุ่นเขาจะสิ้นสุดเดือนมีนาคม ๒๕๕๒ คือวันที่ ๓๐ นี้แหละครับ เพราะฉะนั้นการลงนามในหนังสือแลกเปลี่ยนฉบับนี้ การตกลงในสัญญาจะต้องลงนามให้แล้วเสร็จภายในเดือนนี้ สมมุติว่ากฎหมายฉบับนี้หรือการพิจารณาวันนี้ไม่ผ่าน ความเสียหายเกิดขึ้นท่านประธาน ผมก็ไม่เข้าใจว่าทำไมรัฐบาลต้องนำหนังสือเข้ามาพิจารณาเกือบจะสิ้นเดือนแล้ว อีก ๔ วันแค่นั้นเอง จะต้องลงนามให้แล้วเสร็จ ความเสียหายมันเกิดขึ้นท่านประธาน ถ้าเกิดแอคซิเดนท์ (Accident) เกิดอุบัติเหตุขึ้นมา ความเสียหายเกิดขึ้น พี่น้องประชาชนก็จะไม่มีรถไฟฟ้าสีแดงไว้ใช้ คนที่จะเดินทางจากบางซื่อไปรังสิตก็จะประสบปัญหาเดือดร้อนอีก อย่างนี้นี่นะครับ วันหลังต้องพิจารณาให้รอบคอบ รัฐบาลต้องรีบดำเนินการอย่าไปเกรงกลัวครับ แผนการขั้นตอนในการทำงานของรัฐบาลต้องจัดให้รูปแบบที่มันเป็นไปได้มากที่สุด ให้เวลากับตัวเอง ไม่ใช่ทำอะไรลวก ๆ แล้วบ้านเมืองมันจะเสียหาย โดยเฉพาะเงินกู้ก้อนนี้ท่านประธาน เขาบอกว่าการเบิกจ่ายเงินกู้ภายใน ๗ ปี ๓ เดือน เงินกู้ก้อนนี้ไม่ได้กระตุ้นเศรษฐกิจเลยนะครับ การใช้จ่ายเงินก้อนนี้เขาบอกว่าซื้อสินค้าจากต่างประเทศได้ ถามว่าจะไปสนับสนุนให้มีการใช้จ่ายในประเทศ ซื้อสินค้าที่เป็นผลิตภัณฑ์ในประเทศได้หรือไม่ มันไม่ได้นะครับ เพราะว่า โครงการอย่างนี้มันต้องนำเข้า ทั้งนั้น อย่างตัวรถไฟฟ้าก็ดี รางรถไฟก็ดี คงไม่ได้ผลิตในประเทศไทยหรอกครับ ญี่ปุ่นเขาคงจะเอาจากประเทศเพื่อนบ้านหรือประเทศเขาเองที่ผลิตมา เงินก็ออกนอกประเทศ

วันนี้ต้องอธิบายให้พี่น้องประชาชน ตลอดจนเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ได้เข้าใจว่า โครงการ ๖๓,๐๐๐ ล้านเยน หรือ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่กำลังจะขออนุมัติสภานี้นะครับ ไม่ใช่เป็นงบกระตุ้นเศรษฐกิจ ที่จะเห็นเงินหมุนไป กำลังจะหมุนไป กำลังจะหมุนไป ไม่ใช่นะครับ ผมยังเสียดายว่า เงินยอดนี้ ถ้าไม่ใช่เป็นรถไฟฟ้าผมจะคัดค้าน เอามาใช้กระตุ้นเศรษฐกิจ มาใช้ช่วยพี่น้องเกษตรกรคนยากคนจน เอาเงินไปแจกคนยากคนจน ๒,๐๐๐ บาท เหมือนที่แจกผู้มีรายได้ ๑๕,๐๐๐ บาทจะดีกว่าไหม อันนี้นะครับ ท่านประธาน ต้องฝากไว้ว่ารัฐบาลต้องฉุกคิด สิ่งไหนที่จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศฟื้นขึ้นมาโดยเร็ว จำเป็นอย่างยิ่ง ผมก็ไม่อยากจะไปก้าวล่วงถึงงบประมาณส่วนอื่น แต่ก็อยากจะฝากไว้ครับว่า งบประมาณรายจ่ายเหล่านี้มันเป็นประโยชน์ แต่มันจะเป็นประโยชน์จริง ๆ ต้องเกิดการจ้างงาน เมื่อไปใช้แล้วการจ้างงานเกิดขึ้น พี่น้องประชาชนมีเงินจับจ่ายเพื่อให้เศรษฐกิจในประเทศหมุนเวียน ผมอยากจะฝากประเด็นเหล่านี้ไปยังรัฐบาลด้วยนะครับ

เรื่องสุดท้าย ในส่วนของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เหล่านี้ไม่ใช่เป็นปัญหาใหญ่ เพราะโครงการเหล่านี้จะให้ดอกเบี้ยในอัตราที่ต่ำ และการใช้หนี้กว่าจะใช้หนี้ก็ใช้เวลานาน แต่ผมก็ดีใจครับที่ว่าโครงการอย่างนี้ใช้มาตรา ๒๒ ระบุชัดเจนว่าจะไปทำอะไร แต่เมื่อวานนี้ที่เราพิจารณางบก้อนเดียวกัน ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ๒,๐๐๐ ล้านเหรียญ อันนั้นนี่นะครับมีปัญหา เพราะว่ารัฐบาลไม่ได้บอกว่าจะไปใช้ในโครงการไหนให้ชัดเจน ซึ่งมันเป็นงบประมาณที่ผ่านมาตรา ๒๒ ผมต้องเน้นมาตรา ๒๒ ของพระราชบัญญัติหนี้สาธารณะพูดไว้ชัดเจนว่า รัฐบาลจะกู้เงินที่เป็นเงินตราต่างประเทศ จะไปทำอะไรต้องบอกให้ชัดเจน โครงการอะไรต้องเขียนให้ชัดเจนเพื่อความถูกต้อง อย่างไจก้าถูกต้องเลยครับ ประชาชนได้รับประโยชน์ ถามว่ากระตุ้นเศรษฐกิจไหม มันก็กระตุ้นแต่มันล่าช้า มันจะไม่ทันกิน ๗ ปี ๓ เดือน กว่าจะเบิกจ่ายเงินกู้นี้ครบ และการก่อสร้างโครงการนี้ก็จะต้องใช้เวลา อย่างน้อย ๆ ก็ ๕-๖ ปีกว่าจะสร้างเสร็จ หรืออาจจะไม่เสร็จก็แล้วแต่นะครับท่านประธาน ผมก็อยากจะฝากประเด็นเหล่านี้ไว้ให้รัฐบาลได้ฉุกคิด เพราะวันนี้เศรษฐกิจของประเทศชาติมีปัญหา เงินที่เรากู้มานั้นร่อยหรอไป เพดานเงินกู้ก็จะติดแล้ว ในที่สุดรัฐบาลก็ต้องแก้กฎหมายเพื่อเพิ่มเพดานเงินกู้ให้กู้ได้มากขึ้น วันนี้ก็เริ่มออกมาแล้วว่าหนี้สาธารณะไม่เป็นปัญหาในประเทศ เอาละครับ เข้าใจ แต่อย่านำพาให้ประเทศชาติไปล่มจมโดยการกู้ กู้มาแล้วใช้เงินไม่เป็น ไม่ได้กระตุ้นเศรษฐกิจ ความล่มสลายมันจะเกิดขึ้นท่านประธาน ผมเป็นห่วงสิ่งเหล่านี้นะครับ เพราะว่าพี่น้องประชาชนคนไทยที่เกิดมาทุกคน วันนี้เป็นหนี้เพิ่มขึ้น โดยรัฐบาลชุดนี้มาก่อหนี้อีกก็เป็นหนี้เพิ่มขึ้นอีก ท่านประธาน ผมก็ไม่อยากจะให้ลูกหลานผมต้องใช้หนี้แทนประเทศชาติโดยที่เขาไม่ได้รับรู้เลย ฝากไว้แค่นี้ครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบพระคุณครับ รักษาเวลาได้ดีมากครับ เชิญคุณฐิติมา ฉายแสง ครับ

นางฐิติมา ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉะเชิงเทรา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน ฐิติมา ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะ ท่านประธานคะ เมื่อวานดิฉันได้อภิปรายเรื่องเกี่ยวกับการขอกรอบการเจรจากู้เงิน ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทไปแล้ว สิ่งที่ดิฉัน

เปิดไว้ก็คือเรื่องเกี่ยวกับมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ซึ่งดิฉันได้เรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า การให้ข้อมูล การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน แล้วมาชี้แจงต่อสภาเสนอกรอบการเจรจาด้วยนั้น การรับฟังความคิดเห็นนั้นมาก่อนการเสนอกรอบการเจรจาหรือมาหลัง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ตอบดิฉันว่ากระทรวงการคลังนั้นได้ลงในเว็บไซต์เพื่อขอความคิดเห็นจากประชาชน ให้ประชาชนตอบกลับมา และให้พวกเราตัวแทนปวงชนชาวไทยไปดูในเว็บไซต์ได้เลย โดยที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไม่ได้นำความคิดเห็นของประชาชนมาชี้แจงต่อสภานั่นหมายความว่าท่านไม่ได้ทำตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสาม อย่างถูกต้อง ท่านให้ดิฉันหรือ ส.ส. ไปดูในเว็บไซต์เอาเอง ประเด็นการดูในเว็บไซต์ ท่านประธานนอกจากดิฉันเป็นตัวแทนปวงชนชาวไทยซึ่งควรจะได้รับการชี้แจงในสภาอยู่แล้ว เมื่อเราคำนึงถึงประชาชน ตาสี ตาสา คนตาดำ ๆ เขาจะเข้าถึงเว็บไซต์ต่าง ๆ เข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้อย่างไร เพราะฉะนั้นเขาก็จะแสดงออกซึ่งความคิดเห็นของเขาไม่ได้ด้วยเช่นกัน อันนี้คือเรื่องที่เป็นส่วนสำคัญมาก ๆ ส่วนวันนี้ดิฉันมาอภิปรายเรื่องของการกู้เงินของการที่จะลงนามในสัญญาการกู้เงินเพื่อที่จะทำรถไฟฟ้าสายสีแดง ----------

ดิฉันก็คงยังเกิดคำถามอยู่เช่นเดียวกันว่า แล้วท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้นจะเอาความคิดเห็นของประชาชนอยู่ช่วงไหน เพราะขณะนี้ดิฉันก็ยังไม่ได้รับความคิดเห็นของประชาชนเรื่องเกี่ยวกับรถไฟฟ้าสายสีแดงมาอยู่ในมืออยู่ดี ยังไม่มีค่ะท่านประธาน ดิฉันเลยงงว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้น ท่านจงใจที่จะทำผิดรัฐธรรมนูญหรือเปล่า ไม่มีอยู่ในมืออยู่ดี แล้วอย่างนี้คืออะไรคะท่านประธาน จะให้ดิฉันพิจารณากันอย่างไรคะ และการที่เราจะดูรัฐธรรมนูญหรือดูกฎหมายนั้นมันไม่ได้หมายความว่าเราจะมาแปลกันได้ว่า เรื่องนี้แปลตรงนี้แล้วกัน เอามาก่อนเสนอกรอบแล้วกัน หรือไม่ก็ฉันคิดว่าอย่างนี้ ฉันเอามาหลังเสนอกรอบกับรัฐสภาแล้วกัน มันทำแบบนั้นไม่ได้ท่านประธาน กฎหมายมันคือกฎหมายมันต้องแน่ชัด เพราะฉะนั้นดิฉันอยากจะเรียนถามท่านประธานอย่างนี้ค่ะว่า ดิฉันมี พาวเวอร์พอยท์ (PowerPoint) ชุดหนึ่งท่านประธานคะ เป็นขั้นตอนของมาตรา ๑๙๐ ง่าย ๆ สั้น ๆ เลยค่ะ ขออนุญาตท่านประธานนำเสนอได้ไหมคะ นิดเดียวเองค่ะท่านคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ยังไม่ได้ตรวจสอบ ไม่มีมลพิษนะครับ

นางฐิติมา ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉะเชิงเทรา) : ไม่มีค่ะ ไม่มีความน่ากลัวโหดร้ายใด ๆ ค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : แน่นอนนะครับ

นางฐิติมา ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉะเชิงเทรา) : ไม่มีเลยค่ะท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนั้นอนุญาต

นางฐิติมา ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉะเชิงเทรา) : ขอเชิญเจ้าหน้าที่โสตทัศนูปกรณ์ช่วยเปิดให้หน่อยได้ไหมคะ ท่านคะนี่คือเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ที่ดิฉันและหลายคนเมื่อวานนี้เข้าใจว่าการให้ข้อมูลก็ดี การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนก็ดี ที่จะต้องมาชี้แจงต่อสภานั้นควรจะมาก่อนการเสนอกรอบ คือเอามาเสนอกรอบนี่ถูกต้องแล้วทำตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม เสนอกรอบกับสภา เห็นด้วย เมื่อวานดิฉันก็บอกว่า เห็นด้วย แต่ว่าต้องมีความคิดเห็นของประชาชนมาก่อน แต่ในที่นี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังพูดเหมือนกับว่าจะมา

หรือว่า ส.ส. ท่านอื่นของพรรคประชาธิปัตย์ก็ตามนะคะ พูดเหมือนกับว่ามาทีหลังก็ได้ดิฉันเลยงง ก็เลยจะขอให้ฉายภาพที่ ๒ ของ พาวเวอร์พอยท์ ดิฉันค่ะ จากเจตนารมณ์มาตรา ๑๙๐ วรรคสามนี้นะคะท่านประธาน ขั้นตอนค่ะ ขั้นตอนของการจัดทำหนังสือสัญญานี้ที่ดิฉันเข้าใจ เชิญต่อเลยค่ะ ครม. จัดทำกรอบการเจรจาค่ะ จัดทำกรอบการเจรจาแล้วก็ส่งต่อมา เชิญต่อเลยค่ะ ส่งต่อมาให้รัฐสภาเพื่อขอกรอบการเจรจา ขณะนี้เราอยู่เมื่อวานนี้เป็นขั้นนี้นะคะ ทีนี้ขั้นต่อไปเชิญเลยค่ะ ขั้นต่อไปตรงนี้ ครม. มาขอไปดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญา นี่ถามว่านะคะ ขั้นตอนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เชิญเลยค่ะ มันจะอยู่ในช่วงไหน การให้ข้อมูลและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนอยู่ช่วงไหนคะ อยู่ช่วงที่ ๑ ขณะนี้กำลังนำเสนอเลยนะคะ ขั้นที่ ๑ คือระหว่างก่อนจะมาเสนอกรอบ ต่อเลยค่ะ หรือขั้นที่ ๒ คือหลังเสนอกรอบการเจรจา จะเอาอย่างไรแน่ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐบาลชุดนี้จะเอาอย่างไรแน่คะ ดิฉันไม่เข้าใจเพราะขณะนี้ดิฉันยังไม่มีความคิดเห็นของประชาชนอยู่ในมืออยู่ดี ไม่ว่าจะเป็น ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ก่อนจะเสนอกรอบก็ไม่มี ไม่มีความชัดเจนใด ๆ หรือหลังจากเสนอกรอบแล้ว ขณะนี้อยู่ในช่วงก่อนเซ็นหนังสือสัญญาก็ไม่มีความคิดเห็นของประชาชนอยู่ดี เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐบาลของท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กำลังทำผิดขั้นตอนของมาตรา ๑๙๐ วรรคสามค่ะท่านประธาน ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพราะฉะนั้นคำถามของดิฉันจึงยังคงถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอยู่ซึ่งขณะนี้ท่านยังไม่มาให้เห็น แต่ฝากคำถามไว้ว่าท่านจะเอาอย่างไรแน่ และขอหารือท่านประธานเลยว่า ขณะนี้ดิฉันพูดอภิปรายอยู่ในรัฐสภา ท่านประธานฟังดิฉันอยู่ ขอให้ท่านประธานเป็นพยานและดำเนินการขั้นต่อไปเลยนะคะว่า ส่งต่อไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องเลยค่ะ ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐบาลชุดนี้คาดว่า จงใจจะทำผิดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ----------

เพราะไม่มีความคิดเห็นของประชาชนมาให้ดิฉันซึ่งเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทยที่ต้องการที่จะทำหน้าที่เป็นผู้แทนราษฎรที่ดีที่สุด ที่ถูกต้องที่สุด แล้วก็ปกป้องผลประโยชน์ของชาติ และทำถูกต้องตามกฎหมาย วันนี้ดิฉันคงจะมีเรื่องเพียงแค่นี้ท่านประธาน เพราะว่ามันเป็นเรื่องที่ดิฉันไม่ได้ขัดแย้งหรือว่าเป็นเรื่องที่ดิฉันไม่เห็นด้วยต่อการที่จะพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ ไม่ใช่นะคะ ดิฉันเห็นด้วยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ แต่ต้องทำให้ถูกต้องตามกฎหมายค่ะ ขอบพระคุณค่ะท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญ คุณประพนธ์ นิลวัชรมณี

นายประพนธ์ นิลวัชรมณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม ประพนธ์ นิลวัชรมณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ ในนามสมาชิกรัฐสภาท่านประธานครับ กระผมดีใจนะครับที่รัฐบาลได้ตัดสินใจเอากรอบการเจรจาเงินกู้ระหว่างประเทศ แล้วก็สัญญาเงินกู้ระหว่างประเทศนี้เข้ามาให้ทางรัฐสภาได้รับทราบและอนุมัติหลักการ ทั้งที่ก่อนหน้านี้ผมคิดว่าเรื่องอย่างนี้เป็นเรื่องปกติธรรมดาของหน่วยราชการที่ได้กระทำกันมาหลายสิบปี มีโครงการกู้เงินอย่างนี้นับพันโครงการ ก่อนหน้านี้ผมมีความคิดเห็นว่า งานอย่างนี้ ภาระอย่างนี้ ไม่จำเป็นที่รัฐบาลต้องนำมาเข้าสู่รัฐสภาและคิดว่ามาตรา ๑๙๐ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น ผมคิดว่าไม่น่าจะครอบคลุมถึงภารกิจอันนี้ แต่อย่างไรก็ตามครับ จากที่ได้ฟังการนำเสนอการอภิปรายทั้งคำชี้แจงของรัฐมนตรีและของเพื่อนสมาชิกนั้น ผมดีใจครับ เพราะเรื่องอย่างนี้หากรัฐบาลมีความโปร่งใส มีความเชื่อมั่น มีความซื่อสัตย์สุจริตที่จะกู้เงินมาใช้เพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชนนั้นเป็นสิ่งที่ดีครับ ที่จะทำให้ตัวแทนของพี่น้องประชาชนได้รับทราบ พี่น้องประชาชนที่รับฟังก็จะได้รับทราบส่วนหนึ่ง อย่างน้อยก็จุดเริ่มต้นว่าการกู้เงินนั้นไปเพื่อทำอะไรบ้างอย่างไรครับ ผมจึงดีใจครับที่รัฐบาลได้ตัดสินใจนำกรอบการเจรจาเงินกู้และสัญญาเงินกู้นี้มาเพื่อให้รัฐสภาได้พิจารณา ผมก็จะไม่ใช้เวลามากจะไม่ซ้ำประเด็นกับเพื่อนสมาชิกที่ได้อภิปรายกันมามากแล้วนะครับ แต่ที่มีการท้วงติงกันเรื่องเกี่ยวกับการนำเสนอของรัฐบาล เกี่ยวกับกรอบสัญญาเงินกู้นี้ว่าไม่สมบูรณ์นั้น ซึ่งเมื่อสักครู่ผมได้กราบเรียนไปครั้งหนึ่งแล้วว่า จริง ๆ แล้วรัฐบาลได้แสดงความโปร่งใส

มาถึงระดับอย่างนี้แล้วก็เป็นที่น่าพอใจ เพราะว่าโครงการอย่างนี้มันเรื่องปกติ มันผิดกับตามรัฐธรรมนูญ มาตรา๑๙๐ ฉบับ ๒๕๕๐ นั้น การกู้เงินอย่างนี้ครับมันไม่เหมือนกับสัญญา สัญญาที่ทางรัฐบาลไปทำสัญญาเกี่ยวกับอธิปไตยดินแดนของประเทศเหมือนอย่างที่รัฐบาลที่แล้วได้ทำมา มันต่างกันมากครับ เพราะนั่นบางที ๑๐ ปี ๒๐ ปี จึงจะมีการทำครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นเป็นเหตุผลที่ผมว่ารัฐบาลนี้มีความโปร่งใสมากแล้วนะครับ ท่านประธานรัฐสภาครับ ผมมีรายละเอียดของสัญญาเงินกู้ระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่นที่จะนำเสนอในรายละเอียดอยู่ ๒ ประเด็นครับ

ประเด็นแรกก็คือเรื่องของระเบียบการจัดซื้อจัดจ้าง มีความขัดแย้งกันอยู่บ่อยครั้งระหว่างระเบียบพัสดุ การจัดซื้อจัดจ้างของรัฐบาลไทย กับของประเทศผู้ให้เงินกู้หรือเจ้าของโครงการเงินกู้ ไม่ว่าจะเป็น เวิลด์ แบงก์ เอดีบี หรือว่าเจบิกก็ตามครับ ทราบว่าขณะนี้นั้น เวิลด์ แบงก์ แล้วก็กรมบัญชีกลางได้มีการเจรจากันเพื่อทำความเข้าใจในเรื่องนี้ให้เป็นทิศทางในแนวเดียวกันนั้น กำลังเจรจาเกี่ยวกับเรื่องการพัสดุอย่างนี้ ยกตัวอย่างเช่น การประกวดราคาของประเทศไทยนั้น หลังจากมีการยื่นซอง เปิดซอง ดูราคากันแล้ว คณะกรรมการเปิดพิจารณารับราคานั้นสามารถที่จะต่อรองราคาได้ แม้ราคานั้นจะไม่สูงกว่าราคากลาง แต่ว่าในข้อจำกัดของสัญญาเงินกู้ระดับ เวิลด์ แบงก์ หรือระดับ เจบิก เอดีบี นั้น ได้มีข้อจำกัดไว้ว่า ในเมื่อการประกวดราคานั้นไม่สูงกว่าราคากลาง ห้ามให้รัฐบาลไทยต่อรองราคาอีก ซึ่งอันนี้นั้นผมว่าพฤติกรรมของการประกวดราคาระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่น หรือประเทศอื่นนั้นมันมีความแตกต่างกันในพฤติกรรมของการปฏิบัติครับ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ควรจะทำความเข้าใจกันให้เป็นที่แน่ชัดจะได้ไม่มีปัญหาในอนาคต

อีกประเด็นหนึ่งครับก็คือว่า เรื่องของในสัญญาเงินกู้นั้นมีภาระแน่ชัดอยู่อันหนึ่งคือว่าต้องจ้างที่ปรึกษา จ้างที่ปรึกษานี่ก็มี ๒ ระดับ ระดับแรกคือจ้างที่ปรึกษามาเพื่อพิจารณาโครงการว่ามีผลคุ้มค่าไหม รูปแบบของโครงการเป็นอย่างไร ที่ปรึกษาระดับสองก็คือว่า หลังจากมีโครงการที่เรียบร้อยแล้ว มีการกู้เงิน มีการเริ่มประกวดราคาเซ็นสัญญานั้น จะมีที่ปรึกษาในระดับของควบคุมดูแลงานก่อสร้างให้เป็นไปตามสัญญาต่าง ๆ ครับ ที่แล้วมาจากการสอบถาม จากการตรวจสอบว่าที่ปรึกษาที่เราจ้างมานี่ก็ใช้เงินสูงพอสมควรนะครับ อย่างที่เพื่อนสมาชิกว่าประมาณ ๗-๘ เปอร์เซ็นต์ในปัจจุบันนี้นะครับ ซึ่งเป็นเงินนับร้อยล้านและเป็นพันล้าน แต่ว่าที่ปรึกษาที่เข้ามาให้คำปรึกษาโครงการนี้นะครับ เท่าที่ปฏิบัติมาก็เพียงแต่ว่ามาเหมือนเป็นผู้ที่คอยตรวจสอบว่าการปฏิบัติงานของโครงการนั้นผู้รับเหมาทำไปถึงไหน แล้วก็ตรวจสอบการทำงานว่ามันเรียบร้อยแค่ไหน เพื่อที่จะรับรองรายการเพื่อจะไปเบิกจ่ายเงินจากเงินกู้เท่านั้นครับ ซึ่งอันนี้ผมว่าจ้างที่ปรึกษาในราคาที่สูงความรับผิดชอบน่าจะสูงกว่านั้น ไม่ใช่มีเพียงมาเป็นผู้ที่เหมือนกับไปรษณีย์ มาเพียงเป็นผู้ประทับตราเซ็นชื่อใน เพย์เมนท์ (Payment)

อันนี้เป็นเรื่องสำคัญครับท่านประธาน ที่ผมยกมาเป็นประเด็นในการที่เสนอรัฐบาลเพื่อพิจารณาเรื่องนี้ เพราะว่าถ้าโครงการนั้นมีการเปลี่ยนแปลง ยกตัวอย่างอย่างสนามบินสุวรรณภูมินี่ครับ โครงการสนามบินสุวรรณภูมิมีการเปลี่ยนแปลงหลายสิ่งหลายอย่าง หลังจากที่มีการรับรองตรวจสอบสัญญากันเรียบร้อยแล้วนะครับ ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างต่าง ๆ ลดสเปกลงจากมาตรฐาน เอ เป็น บี เป็น ซี ลดขนาดลง แยกส่วนออกไปนะครับ อย่างโครงสร้างของเหล็กก็ลดความหนาลง อันนี้เพื่อนผมเป็นคนไปลดขนาด ลดสเปกกันเองครับ เพราะว่าเพื่อนผมทำด้วยความบริสุทธิ์ใจว่ามันจะเป็นการลดงบประมาณครับ แต่อันนี้รัฐบาลชุดนั้นก็ออกมาเที่ยวหลอกประชาชนว่าประกวดราคาแล้วสามารถลดเงินลงได้ ๒๐,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นเรื่องที่เสียหายกับโครงสร้าง เสียหายกับรูปแบบของสนามบินสุวรรณภูมิอย่างยิ่งจนเป็นปัญหาจนถึงปัจจุบันนี้ครับ

- ๑๓๙/๑

อีกประการอย่างหนึ่งอย่างเรื่องของ ซีทีเอ็กซ์ (CTX) เหมือนกันนะครับที่ปรากฏความเสียหายกับประเทศชาติ ปรากฏว่าเรื่องอย่างนี้นะครับ บริษัทที่ปรึกษาที่จ้างมาไม่มีส่วนรับรู้ ไม่มีส่วนจะเสนอแนะ ไม่มีส่วนแสดงความคิดเห็นในการที่จะบอกเราซึ่งเป็นเจ้าของเงินงบประมาณว่าโครงการแก้ไขอย่างนี้มันดีหรือไม่อย่างไรนะครับ ไม่อย่างนั้นไม่ต้องซื้อเครื่อง ซีทีเอ็กซ์ ตั้ง ๒๖ เครื่อง เสียเงินมหาศาล เป็นโครงการที่โด่งดังไปทั้งประเทศว่ามีการคอร์รัปชันกันอย่างมากมายนะครับ ผมจึงขอฝากไปถึงรัฐบาลว่าขอให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเงินกู้ทั้งหลายนี้ได้เพิ่มภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของบริษัทที่ปรึกษา ซึ่งเราจ้างกันมาเป็นร้อยล้านบาทพันล้านบาทนั้นให้มีภาระรับผิดชอบในสิ่งเหล่านี้ด้วยเพื่อจะรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติและของประชาชนครับท่านประธาน ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสถาพร มณีรัตน์ ครับ ไม่ใช่ครับ ประทานโทษครับ คุณสงวน พงษ์มณี ขอประทานอภัย

นายสงวน พงษ์มณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สงวน พงษ์มณี พรรคเพื่อไทย จังหวัดลำพูน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ความจริงผมเองไม่ได้ตั้งใจที่พูดเมื่อวานนี้ เนื่องจากว่าคิดว่าทางสมาชิกรัฐสภาจะให้ความเห็นที่หลากหลายแล้ว แต่เมื่อมาตรวจสอบและมานั่งฟังตลอดเห็นว่ามีหลายเรื่องที่ต้องขอแสดงความคิดเห็นเพื่อให้เป็นหลักฐานในสภานี้ ผมพูดทุกครั้งผมจะยึดโยงรัฐธรรมนูญกับรัฐบาล ผมคิดว่ามี ๓ เรื่องที่สำคัญที่อยากจะบอกรัฐบาลให้เข้าใจว่า

เรื่องที่ ๑ มันไม่ได้เป็นกรอบอย่างเดียวอย่างที่ท่านพูดกันนะครับ มันเป็นรายละเอียดของสัญญาเงินกู้ด้วย เป็นสาระสำคัญที่จะต้องมาดูกันว่าสาระสำคัญอย่างนี้มันจะมีผลต่อรัฐบาล ต่อประชาชนอย่างไร

เรื่องที่ ๒ ก็คือ พูดกันตลอดว่าที่ต้องนำเข้ามาเนื่องจาก มาตรา ๑๙๐ พูดแค่นี้แล้วก็จะต้องอ้างว่าไม่ต้องไปฟังอะไรมากก็ได้ เพราะมันเริ่มต้นมาแล้วเป็นไปตามมาตรา ๓๐๕ ฝ่ายบริหารก็คงคิดอย่างนี้ เพราะในมาตรา ๓๐๕ ได้ยกเว้นไว้ แต่ท่านอ่านให้ละเอียดนะครับ เขายกเว้นว่า อันไหนที่ทำมาแล้วไม่ต้องนำวรรคสามมาปฏิบัติ แต่อันไหน

ที่ยังไม่ได้ทำต้องเข้มงวดในวรรคสาม คุณฐิติมาได้พูด ต้องขออนุญาตเอ่ยชื่อท่าน ได้ชี้แจงว่า ท่านเห็นว่าการรับฟังความคิดเห็นไม่พอ ผมจะเพิ่มตรงนี้นิดหนึ่งครับท่านเมื่อเทียบเรากับอเมริกา ๒ วันนี้ข่าวใหญ่ ผู้มีอำนาจสูงสุดของอเมริกาเขาบอกว่า เขาจำเป็นต้องขออำนาจจากรัฐสภาเพื่อไปดำเนินการกับสถาบันการเงิน ซึ่งเขาไม่มีอำนาจควบคุม นั่นแสดงว่ากฎหมายของประเทศเขาเอาอำนาจของฝ่ายบริหารมาไว้ในรัฐสภาครับท่านประธานครับ กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็ได้เพิ่มความเข้มข้นของ มาตรา ๑๙๐ ให้อำนาจมาอยู่ที่สภา แต่มันหนักเข้าไปอีกนิดหนึ่งท่านประธานครับ ตรงนี้สำคัญนะครับท่านรัฐมนตรีต้องนำไปเรียนท่านนายกรัฐมนตรี ท่านต้องขออำนาจกับเจ้าของประเทศโดยตรงนะครับ คือ ประชาชน เวลาผมพูดคุยกับนักกฎหมายของพรรคท่านของฝ่ายรัฐบาลซึ่งรู้จักกันดี ผมรู้สึกว่าท่านไม่ได้อ่านรัฐธรรมนูญทั้งองคาพยพของมัน ไม่ได้หมายความ มาตรา ๑๙๐ ท่านจะเกี่ยวข้องกับวรรคท้ายเท่านั้นนะครับ ท่านไปดู มาตรา ๒๗๑ ชาวบ้าน ๒๐,๐๐๐ คน ถ้าสาระสำคัญมีผลกระทบกับเขาแล้วท่านไม่ให้ความรู้เขาเพียงพอ ไม่ให้เขาเข้าถึงในกรอบนี้ เขา ๒๐,๐๐๐ คนนะครับก็สามารถดำเนินการตามมาตรา ๒๗๐ ได้เลย ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นปัญหาแน่นอนเพราะว่าอะไรครับ เพราะว่าวันนี้คนปริวิตกไม่ไว้ใจองค์กรใด ๆ เลย เพราะอะไรครับ ------

เพราะว่ารัฐบาลของเราเอง หรือรัฐสภาเอง หรือประชาชนเอง ไม่ได้มีอำนาจจริง ๆ อำนาจของประเทศไทยไปอยู่ที่องค์กรตามรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นฝ่ายบริหารจะไปคิดว่าท่านผ่านกระบวนการนี้โดยมือมากยกให้ผ่านได้ท่านจะยุติ เพราะว่าคำอภิปรายของผมและของหลาย ๆ ท่านมันจะเป็นใบเสร็จที่สำคัญว่า ท่านไม่ได้ห่วงใยหรือใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ จะเข้ามาตรา ๒๗๐ นะท่านนะ หลายท่านเวลาผมพูดก็หาว่าผมข่มขู่ ผมบอกว่าไม่ใช่ ท่านดูให้ดีนะครับ ผมจะฉายภาพสั้น ๆ ให้ท่านดู ท่านเห็นไหมครับ ท่านผ่านมติ ครม. วันที่ ๑๐ วันนี้วันที่ ๒๕ เพียง ๑๕ วันนะครับ และสาระสำคัญของสัญญาเงินกู้ใครจะรู้ ท่านเผยแพร่ผ่านสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ องค์กรต่าง ๆ ของประชาชนเขาไม่รับรู้นะท่าน เพราะฉะนั้นเมื่อพูดประเด็นนี้ท่านต้องระมัดระวังเรื่องไหน ท่านครับ ยังไม่มีใครพูดถึงว่าร่างสัญญาเงินกู้รายละเอียดสาระสำคัญเป็นอย่างไร ท่านดูนะครับ ข้อ ๑ ๑.๑ บอกจำนวนเงินที่จะได้กู้ ๑.๒ บอกดอกเบี้ย ๑.๓ บอกระยะเวลา นี่เราได้นะครับ แต่ตั้งแต่ข้อ ๑.๒. (๑) (๒) (๓) เรายังได้ แต่พอ ๑.๓ ท่านครับ เป็นข้อผูกมัดเลยนะท่าน เป็นข้อผูกมัดว่า การขนส่งทางเรือ การประกันภัย เรายุ่งเขาไม่ได้นะครับ เขาให้ยกเว้นนะครับ ยกเว้นเอกสิทธิ์ของประเทศไทยเราเลย ๑.๔ การชำระเงินต้น ก็ยกเว้นเอกสิทธิ์อีกเหมือนกัน แล้ว ๑.๕ ต้องดูแลความปลอดภัยคนของเขาด้วย นี่เป็นข้อผูกมัดที่ท่านคิดว่าชาวบ้านโดยทั่วไปวันนี้เขายอมได้หรือ ผมมีตัวอย่างเล็ก ๆ ที่สำคัญมากนะครับ ที่รัฐสภาแห่งนี้ต้องรับทราบ ทำไมผมเรียกว่า มันเล็ก ๆ เพราะว่าไม่มีใครสนใจเลย วันนี้ประเทศไทยปกครองโดยอะไร ผมถามท่านผ่านท่านประธานไป ท่านครับ สภาพัฒน์เราเป็นกังวลก็มีสภาที่ปรึกษาเข้ามาแก้ แต่มีหน่วยงานอื่นนะท่านประธานครับ หน่วยงานที่สำคัญหน่วยงานหนึ่งทำผิดหน้าที่ วันนี้ต้องบอกอย่างนี้นะครับ ผมกล่าวหากฤษฎีกาครับ กฤษฎีกาโดยอำนาจคุณเป็นที่ปรึกษาทางกฎหมายของรัฐบาล ถามว่ากฎหมายมันขัดหรือแย้งกันอย่างไรคุณก็บอกมา แต่วันนี้กฤษฎีกาทำหน้าที่เป็นนักยุทธศาสตร์ประเทศไม่เห็นด้วย ใช้ไม่ได้เลยนะครับ ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ ครับ การลงทุน ผมพูดให้มันเห็นว่าการลงทุนครั้งหนึ่ง และกฤษฎีกาทำให้มีปัญหาอย่างไรท่านดูนะครับ การลงทุนในกองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ และกระทรวงกลาโหม มูลค่าเป็นแสนล้านบาทนะครับ เงินลงทุนหลายหมื่นล้านบาท วันนี้รัฐบาลโดยรัฐมนตรีท่านหนึ่งก็ไปขอให้

กฤษฎีกาดูว่า ทหารเขาขอเปลี่ยนแปลงกฎหมายว่าด้วยการลงทุนของทหารให้เหมือนต่างประเทศเขา คำตอบคืออะไรครับ ทำไม่ได้ เพราะอะไรครับ เพราะว่าจะแข่งขันกับเอกชน นี่แสดงว่ากฤษฎีกาต้องการให้ประเทศนี้ตกอยู่ในใต้อุ้งตีนของนายหน้าค้าอาวุธหรือครับ ผมกล่าวหาแรง ๆ อย่างนี้เลย เพราะอะไรครับ มีโรงงานอาวุธโรงงานหนึ่งลงทุน ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท หลายปีมานี้ผลิตแค่ ๑๐.๘ เปอร์เซ็นต์ครับท่าน แล้วต้องไปซื้อต่างประเทศเพราะอะไรครับ ----------

ลงทุนก็ไม่ได้ ร่วมทุนก็ไม่ได้ ประเทศอื่นเขาไม่เป็นอย่างเรา นี่กฤษฎีกาต้องทบทวนตัวเองนะครับ ผมฝากรัฐสภาช่วยดูแลด้วย ท่านประธานที่เคารพ ทำไมผมมีอารมณ์กับเรื่องนี้มาก ในวิกฤติการเมืองอย่างนี้ วิกฤติเศรษฐกิจอย่างนี้ การลงทุนมันเกิดได้อย่างเดียวคือลงทุนในอุตสาหกรรมทหาร เราซื้อเราต้องมีเงื่อนไขที่จะให้เขามาลงทุนด้วย เกี่ยวกับเรื่องที่ผมจะพูดไหม เกี่ยวครับ ในข้อผูกมัดของเรานี่เราซื้อ เขาบอกว่าให้เราได้ซื้อกับประเทศไหนก็ได้ เราก็ต้องมีเงื่อนไขว่า ซื้อของคุณแล้วคุณต้องมาลงทุนในเราด้วย ยกตัวอย่างอย่างนี้นะครับ ซื้อรถไฟคุณมาลงทุนประกอบบ้านเราบ้างไหม แล้วไปขายให้ต่างประเทศอีก อย่างตอนนี้นะครับ ถ้าเปลี่ยนกฎหมายฉบับนี้ฉบับเดียว ที่อนุมัติให้ซื้อรถหุ้มเกราะ หลายประเทศเขาพร้อมจะมาลงทุนหลายหมื่นล้านบาทเพื่อจะขาย เราซื้อแค่ ๙๐ คัน แล้วเขาจะขายให้ประเทศเพื่อนบ้านเราได้หลายร้อยคัน เราก็ยังได้กำไรส่วนนั้น อยู่ที่ผมพูดเรื่องนี้เพราะอะไรครับ เพราะข้อผูกมัดในสาระสำคัญแห่งสัญญาเงินกู้ ท่านต้องกลับไปพิจารณาและทำไปแก้ไข อย่าเอาเท่านี้นะครับ ถ้าท่านเอาเท่านี้ผมคิดว่าชาวบ้านเขาคงรับไม่ได้ ผมมีเวลาแค่นี้เอง ท่านประธานครับ แต่ผมจะสรุปอย่างนี้นะครับว่าผมไม่เห็นด้วยเลยที่ละเลยอำนาจของเจ้าของประเทศที่แท้จริง แล้ววันนี้สภานี้ผ่านให้คุณนะครับ ถ้าประชาชน ๒๐,๐๐๐ คนไม่ผ่าน ท่านต้องรับกรรมตามมาตรา ๒๗๑ ในกระบวนการมาตรา ๒๗๐ ขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญคุณชาญชัย อิสระเสนารักษ์

นายชาญชัย อิสระเสนารักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครนายก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชาญชัย อิสระเสนารักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครนายก ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตท่านประธาน แล้วก็ขอให้ข้อมูลกับท่านประธานในฐานะที่ได้เคยพูดจาในสภานี้เกี่ยวกับเรื่องรถไฟสายสีม่วงที่รัฐบาลได้มีเจตนารมณ์ในการนำเรื่องนี้เข้ามาเพื่อจะขออนุมัติให้ไปเซ็นกรอบสัญญาเงินกู้กับประเทศญี่ปุ่นหรือไจก้า เดิมทีเป็นเจบิก อย่างที่เพื่อนสมาชิกได้พูดถึง ขณะนี้ ๒ หน่วยงานรวมกันไปเรียกเจบิก ผมต้องชมรัฐบาลนะครับที่การตัดสินใจแล้วก็ไม่ตีความเข้าข้างตัวเอง การใช้มาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญ ในเมื่อลงนามตามสัญญาและเจตนาผูกพัน

ตามวรรคสอง ต้องให้รัฐสภาได้เห็นชอบก่อน อันนี้ถือว่าเป็นการกระทำโดยเพื่อต้องการให้เกิดความโปร่งใสและปฏิบัติตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ เป็นประโยชน์กับเพื่อนสมาชิกที่อยู่ในสภาแห่งนี้ เพราะว่าเรื่องทั้งหลายทั้งปวงก่อนที่ฝ่ายบริหารจะไปทำอะไรเดิมทีเราไม่เคยทราบ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้กำหนดไว้ว่า ต่อไปนี้ต้องขออนุมัติต่อรัฐสภาเพื่อให้สมาชิกซึ่งเป็นตัวแทนปวงชนชาวไทยได้รับทราบเรื่องผูกพัน และความผูกพันในอนาคต และความเสียหายจะเกิดขึ้นเช่นไร อันนี้เป็นเจตนารมณ์ชัดเจน ถือว่าข้อกฎหมายไม่ได้เป็นการสุ่มเสี่ยง หรือว่าเป็นการตีความเข้าข้างตัวเอง หรือจะไปทำตามใจชอบที่ฝ่ายบริหารจะทำได้ อันนี้หลักข้อกฎหมายถือว่ารัฐบาลได้เปิดใจกว้าง อันที่ ๑ ต้องยอมรับว่าเปิดใจกว้าง ๒. ได้ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญโดยเคร่งครัด ๒ เรื่องนี้ผมจะมีข้อเปรียบเทียบจากข้อมูลที่ผมได้ทำการศึกษา ๖ เดือน มันมีข้อเท็จจริงปรากฏอย่างนี้ครับท่านประธานครับ เรื่องข้อกฎหมายผมจะชี้แจงท่านประธานให้ทราบให้ครบ เมื่อรัฐบาลที่แล้วได้มีการ ๒ รัฐบาลที่ผ่านมาได้มีการกำหนดโครงการเมกะโปรเจกต์ที่จะขอกู้เงินในลักษณะเช่นนี้ แล้วเอามาสร้างรถไฟฟ้าทั้งหมด ๙ สาย เป็นวงเงินทั้งหมด ๕ แสนกว่าล้านบาท เดิมที ต่อมาปรากฏว่าน้ำมันขึ้นราคา เหล็กขึ้นราคา ไปปรับวงเงินขึ้นอีก ๒ แสนล้านบาท เป็น ๗ แสนล้านบาท หมายความว่าอย่างไรครับ หมายความว่า ๒ รัฐบาลที่ผ่านมาคือรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีสมัครและท่านนายกรัฐมนตรีสมชายก็ได้ตั้งงบประมาณไว้อย่างนี้ แล้วถามว่าไปทำอะไร เราถามเขาในกรรมาธิการ ป.ป.ช. ---

เขาบอกว่า เอาไปกระตุ้นเศรษฐกิจ ก็หมายความว่าในขณะนั้นปี ๒๕๕๑ รัฐบาลก็รู้แล้วว่าภาวะเศรษฐกิจไม่ดี ก็ยืนยันว่าเศรษฐกิจไม่ได้ถึงขนาดล้มเหลวขนาดนี้ เศรษฐกิจทั่วโลกไม่ได้ถึงขนาดที่จะกระทบกระเทือนไปทั่วโลกขณะนี้ และยังมองว่า จีดีพี ยังจะโตประมาณ ๔-๕ เปอร์เซ็นต์ด้วย ไม่ได้ติดลบอีกด้วย วันนั้นก็ยังตั้งงบประมาณไว้ถึง ๕ แสนล้านบาท และเพิ่มไปอีก ๒ แสนล้านบาท เป็น ๗ แสนล้านบาท ในกรณีที่เอามาสร้างรถไฟฟ้า ๙ สาย เพราะฉะนั้นวันนี้ที่พูดกันคือ ๑ ใน ๙ สายนั้นด้วย แต่ในรัฐบาลขณะนั้นไม่ได้ใช้มาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญ และไม่ได้ยอมปฏิบัติตามนั้นด้วย เหตุเพราะว่าผมไปตรวจสอบเจอพบว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในขณะนั้น รถไฟฟ้าสายสีม่วงมีการจัดประมูลราคา ประมูลรถไฟฟ้าสายสีม่วง วงเงินเดิมมีอยู่ ๓๑,๐๐๐ ล้านบาท บินไปเจรจาที่ประเทศญี่ปุ่นด้วยมติ ครม. แล้วไปขอวงเงินเพิ่มอีก ๕,๐๐๐ ล้านบาท เป็น ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท จนเป็นเหตุให้ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดเกิดขึ้นแล้วด้วย นั่นเรื่องของการดำเนินการก็ว่ากันไป แต่ว่ากรอบว่าด้วยเรื่องการใช้กฎหมายนั้นแล้วก็ให้เกียรติกับรัฐสภา แล้วให้ความชัดเจนกับเป้าหมายในการใช้เงินเพื่ออะไร เพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชนตรงไหน แล้วก็ให้รายละเอียดได้เท่าที่จะทำได้ หลังจากนั้นไปก็คงจะเป็นรายละเอียดที่รัฐบาลต้องนำเสนออีกที ผมกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาว่า ในฐานะที่ได้ทำการศึกษาเรื่องนี้ ผมดูแล้วยืนยันและเป็นการบันทึกไว้ในสภาแห่งนี้นะครับ ๒ รัฐบาลได้ทำมาแล้ว และไปขอเตรียมการจะกู้เงินไว้ ๕ แสนล้านบาท มากกว่าที่เราพูดกัน ณ วันนี้

แล้วมีอีกเรื่องหนึ่งขอบันทึกเอาไว้เลย บังเอิญผมเป็นคณะอนุกรรมาธิการพิจารณางบประมาณเรื่องน้ำ มีการของบประมาณในการจะสร้างแหล่งน้ำที่จะไปต่อท่อจากประเทศลาวอีก ๓ แสนกว่าล้านบาท รวม ๒ โครงการเมกะโปรเจกต์ในรัฐบาลขณะนั้น เบ็ดเสร็จก่อนที่รัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีสมชายจะไปคือประมาณ ๑ ล้านล้านบาทเข้าไปแล้ว เพราะฉะนั้นทั้งหมดทั้งหลายทั้งปวงนั้นเป็นเรื่องข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในสภาแห่งนี้ ในคณะกรรมาธิการ ป.ป.ช. ไม่ใช่ผมคนเดียวที่เป็นผู้ดำเนินการศึกษาและสอบสวน มีเพื่อนสมาชิกทุกพรรคการเมืองรับรู้ด้วยกันทั้งหมด เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมพูดไปนั้นเป็นข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้นแล้ว การที่นำมาตรา ๑๙๐ เอามาให้รัฐสภา

แห่งนี้ได้ทราบข้อเท็จจริงเป็นเรื่องที่ดี และเราในฐานะเป็นตัวแทนปวงชนชาวไทยจะได้ทราบ และได้ท้วงติง และเสนอแนะได้ เพราะฉะนั้นข้อเท็จจริงปรากฏอย่างนี้นะครับท่านประธานครับ ไม่ใช่เรื่องผิดปกติที่ต้องต่อว่าต่อเถียงกันเลย แต่ว่าเป็นเรื่องที่จำเป็นจะต้องพูดให้เกิดความเข้าใจกับพี่น้องประชาชนและเรียนท่านประธานด้วย เพราะว่าอย่างน้อยที่สุดสิ่งที่รัฐบาลนำมาเสนอต่อสภาแห่งนี้ทั้งหมด ผมพูดเฉพาะฉบับสายสีแดงท่านจะเห็นว่าเงินที่กู้ ๖๐,๐๐๐ กว่าล้านเยนนั้น จริง ๆ รัฐบาลกู้ก็ยังไม่ครบหรอกครับ ถ้าจะศึกษาตามแบบแล้ว ผมมีแบบทั้งหมด ๑๖ ลัง เขาส่งมาให้ผมตรวจสอบหมด แล้วก็ราคาก็อยู่ในราคาที่เรากำลังตรวจสอบ เพราะฉะนั้นผมไม่กังวลที่รัฐบาลจะไปทำ เพราะว่าเราได้ใช้เครื่องมือกรรมาธิการได้ตรวจสอบในฝ่ายนิติบัญญัติอยู่ แต่วันนี้ที่รัฐบาลเอาเข้ามาสู่รัฐสภาเพื่อจะขอกรอบวงเงิน เรายังไม่พูดรายละเอียดกัน เพราะรายละเอียดนั้นรัฐบาลต้องนำมาเสนอทีหลัง เพราะฉะนั้นกรอบวงเงินวันนี้ที่ต้องรีบอนุมัติ เพราะรัฐบาลญี่ปุ่นจะต้องใช้งบประมาณปี ๒๕๕๓ ภายในวันที่ ๑ เมษายน เขาต้องเข้าสภาของเขาเหมือนกัน เพราะเป็นเงินภาษีประชาชน ที่เราไปกู้นั้นไม่ใช่เป็นเงินธนาคารนะครับ แต่เป็นเงินภาษีประชาชน เขาจำเป็นต้องเข้าสภาเพื่อขออนุมัติการกู้เงินนี้ให้กับประเทศไทย เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราต้องทำวันนี้คือ ถ้าคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ชอบและจำเป็นต้องทำเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ เพื่อสร้างงาน และผมเรียนท่านประธานในขณะที่ได้ศึกษาเรื่องไว้ว่า รถไฟสายสีแดงที่จะทำจากบางซื่อไปรังสิต มีอยู่ตัวหนึ่งครับถกเถียงกันมาประมาณ ๑๕ ปีไม่จบสิ้นสักทีหนึ่ง คือเรามีจุดข้ามรถไฟผ่านกลางเมือง ๘ จุด รถต้องติดอยู่ตรงทางแยกเป็นเวลา ๑๐ ปี แต่ละปีเราสูญเสียงบประมาณ เสียดุลการค้า ผมขออนุญาตครับ ขอโทษใช้คำผิด เสียดุลการค้า คือน้ำมันที่เราจอดและเผาผลาญน้ำมันเพื่อรอรถไฟวิ่งไปวิ่งมา เช้าร้อยกว่าเที่ยว เย็นร้อยกว่าเที่ยว ----------

ปีละไม่ต่ำกว่า ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท สูญเสียไปโดยใช่เหตุ เพราะฉะนั้นตรงนี้ถ้าเร่งทำได้ก็จะเป็นประโยชน์ ๕ ปีก็เท่ากับแสนล้านบาท ถ้าลงทุนตรงนี้ ๕ ปี ก็ดึงเงินส่วนที่จะเสียไปเหมือนครอบครัวใหญ่มันเสียโดยใช่เหตุ ฟุ่มเฟือยโดยใช่เหตุ แล้วก็ไม่แก้ไขตรงนี้ให้จบสิ้นสักทีหนึ่ง

อันที่ ๒ การขนส่งมวลชน ก็คือเอาจากคนในเมืองออกไปสู่รังสิต ซึ่งเป็นหมู่บ้านใหญ่ จังหวัดใหญ่ แล้วก็มีหมู่บ้านคนเข้าออกวันละเป็นจำนวนเกือบล้านคน ถ้าใช้ตรงนี้ได้ทำให้การใช้รถในถนนจะน้อยลงไป อันนี้คือผลที่เห็นชัด เพราะฉะนั้นกรอบวงเงินที่จะต้องขออนุมัติวันนี้ ผมถือว่าเป็นเรื่องที่รัฐบาลทำด้วยชอบ แล้วก็เป็นเรื่องควรจะสนับสนุน เพียงแต่ขออย่างเดียวครับ จากที่เราศึกษามาโครงการจะช้าทุกโครงการที่เกิดขึ้นในประเทศไทย คือมีเรื่องทุจริต เพราะฉะนั้นผมฝากเรียนท่านประธานไปทางรัฐบาลว่าให้เข้มงวดเรื่องนี้ และผมก็ดีใจครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่ติดตามการทำงานของกรรมาธิการ มีรถไฟสายสีม่วงที่พวกเราได้ใช้เวลาในการศึกษา ๖ เดือนเหมือนกันว่า ราคาที่แท้จริงในการประมูลควรจะเป็นเท่าไร เนื่องจากท่านรัฐมนตรี ผมขออนุญาตเอ่ยนามด้วยว่า เป็นเรื่องจริงเกิดขึ้น คือท่านรัฐมนตรีสันติ ท่านบินไปเจรจาขอเพิ่มวงเงินแล้วเอาไปใส่ในงบประมาณ เป็นกรอบวงเงิน จะทำให้เกิดการทุจริตง่ายขึ้น แล้ววันนี้มันมีเหตุที่เกิดขึ้นแล้ว ราคากลางไม่มี เราได้ช่วยคิดราคากลางให้กับรัฐบาลไปแล้ว ท่านรัฐมนตรีกรณ์ได้พยายามถามตลอดเวลาว่า คณะกรรมาธิการได้คิดตัวเลขเหล่านี้เสร็จหรือยัง ผมถือว่ารัฐมนตรีกรณ์ต้องพูดกับท่านตรงไปตรงมาในฐานะที่ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านรับฟังความเห็นกับกรรมาธิการ แล้วท่านขอข้อมูลด้วยเพื่อจะให้ท่านรัฐมนตรีโสภณในฐานะที่เป็นคนดูแลเรื่องนี้ รัฐมนตรีโสภณก็พยายามที่จะต่อรองราคาเรื่องนี้จากข่าวสื่อมวลชน เปิดราคาซองขึ้นมา ๑๖,๕๐๐ ล้านบาท มีการเจรจาต่อรองราคาไปเหลือ ๑๕,๕๐๐ ล้านบาท นี่ผมพูดถึงรถไฟสีม่วงนะครับที่มีการเปิดซองในสัญญาที่ ๑ และบอร์ดมีมติไม่เห็นชอบด้วยราคาที่ต่อรอง ให้ไปต่อรองลดลงมาให้เหลือ ๑๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท ในขณะเดียวกันรัฐมนตรีโสภณท่านเองก็ใช้ความพยายามในฐานะเป็นผู้กำกับดูแลว่าควรจะลดราคามากกว่า ๑๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท

ผมได้ให้ข้อมูลกับรัฐมนตรีกรณ์ไปเพื่อจะได้ไปเป็นข้อมูลในการที่จะไปปกป้องรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ ท่านรัฐมนตรีกรณ์ก็จะเทียวไล้เทียวขื่อ พยายามจะขอข้อมูลนี้ เพิ่งจะเสร็จครับ ผมเรียนท่านประธานว่าเพิ่งจะเสร็จ และเพิ่งจะส่งให้ แล้วผมยังไม่ได้รายงานต่อสภา ก็ขออนุญาตกล่าวสรุปโดยความเห็นของผมว่าเป็นเรื่องที่ต้องรีบดำเนินการครับ ไม่อย่างนั้นจะเกิดปัญหา เพราะว่าเรามีเวลาทำงานน้อย เงินจำนวนนี้เป็นดอกเบี้ยเงินกู้ที่ถูกที่สุด ๒. เงื่อนไขน้อยที่สุด แล้วไม่มีพันธะผูกพัน แล้วก็เป็นเรื่องที่จำเป็นต้องทำครับ ก็ขอบคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ สภายินดีต้อนรับตัวแทนกลุ่มเกษตรกร อำเภอฝาง อำเภอแม่อาย และอำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ด้วยความยินดีนะครับ อีกกลุ่มหนึ่ง สภายินดีต้อนรับครู นักเรียน จากโรงเรียนบ้านโนนยาง อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้วยความยินดีนะครับ ต่อไปเชิญคุณสถาพร มณีรัตน์ ครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผมวิชาญครับ ขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ยังไม่มีใครพาดพิงถึงท่านเลย

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาตครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านสมาชิกที่กำลังอภิปรายจบไปนั้นพาดพิงถึงรัฐบาลชุดที่ผ่านมาครับ บังเอิญผมอยู่ในรัฐบาลชุดที่ผ่านมาครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีพาดพิงอะไร เพียงแต่ว่า

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : มีสิครับ ท่านประธานครับ ท่านพูดบอกว่า ในกรรมาธิการมีการตรวจสอบในเรื่องของโครงการเงินกู้ดังกล่าว แล้วก็มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลชุดที่แล้วในการใช้จ่ายหรือกู้เงินนั้นเกินกรอบวงเงินที่สูงขึ้นไป อ้างว่า ราคาค่าน้ำมัน ค่าเหล็ก ค่าของ ขึ้นมาเป็นปัจจัย แล้วก็เกิดปัญหาว่าจะมีการทุจริตนะครับ แล้วมีเรื่องส่งไป ถ้าผมฟังไม่ผิดมีการส่งเรื่องไปที่ ป.ป.ช. แล้ว ผมขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็ท่านพูดแล้วนี่ครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาตอภิปรายนิดหนึ่งครับท่านประธานครับ ท่านต้องให้อภิปรายชี้แจงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าเดี๋ยวพอท่านมาลงชื่อแล้วก็อภิปรายพ่วงไปก็ได้ครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ก็ขออนุญาตตรงนี้ก่อนครับ เพราะว่าเดี๋ยวผู้ที่จะต้องมาชี้แจงเพราะว่าพาดพิงไปถึงอดีตท่านรัฐมนตรีสันติด้วยนะครับ บังเอิญเมื่อสักครู่นี้ท่านโทรคุยกับผม ก็ขอแจ้งตรงนี้นิดหนึ่งครับ ขออนุญาตท่านประธาน คงไม่ใช้เวลามากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญสัก ๒ นาทีครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม วิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ จากสักครู่ที่มีเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายถึงกรอบวงเงินที่เรากำลังพิจารณาอยู่ แล้วก็มองไปถึงในเรื่องของวงเงินซึ่งเป็นวงเงินสมัยรัฐบาลทักษิณนะครับ ที่มีการกู้เงินประมาณ ๕ แสนล้านบาทใน ๙ เส้นทาง แล้วก็มีการเพิ่มเติมในส่วนเงินเพิ่มอีกประมาณ ๒ แสนล้านบาท ซึ่งก็ไปกล่าวพาดพิงถึงรัฐบาล ๒ รัฐบาล คือสมัยท่านสมัคร สุนทรเวช กับสมัยท่านสมชาย ขออนุญาตครับ บังเอิญผมอยู่ในคณะของรัฐบาลทั้งสองชุดนะครับ ขออนุญาตชี้แจงว่าในเหตุการณ์ดังกล่าวนั้นมีการเสนอขอกรอบวงเงินนะครับ ซึ่งเป็นการพิจารณาโดยรวมของสำนักงบประมาณและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องว่าขณะนี้มีอัตราของราคาของน้ำมันที่มีราคาสูงขึ้น ก็เป็นเหตุเป็นผลที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนในเรื่องของราคาในขณะนั้นนะครับ ซึ่งจริง ๆ แล้วภาวะดังกล่าวนะครับ ต้องยอมรับว่าทุกครั้งเมื่อมีการปรับในเรื่องของราคานี่นะครับ โดยเฉพาะเรื่องน้ำมันเป็นเรื่องสำคัญก็จะมีการนำเสนอเรื่องต่าง ๆ เข้ามา ซึ่ง ค.ร.ม. เองก็มีมติไปแต่ส่วนที่สำคัญนะครับในเรื่องมติต่าง ๆ ก็ให้ไปดูการประกวดราคาที่แท้จริงในขณะวันนั้นนะครับ อันนี้ก็คงขออนุญาตชี้แจงว่า มันเป็นช่วงเวลาซึ่งก็เป็นธรรมเนียมปฏิบัติต่าง ๆ นะครับ แล้วก็ถ้าไม่สามารถดำเนินการได้ก็จะมีการร้องขอมาเป็นส่วน ๆ แต่ละส่วนของหน่วยงาน ผมขออนุญาตนะครับว่า ในส่วนของรถไฟที่จริง ๆ แล้วที่มีการอนุมัติแล้วก็ประกวดราคาในรัฐบาลชุดที่ผ่านมาก็คือสายสีน้ำเงินเท่านั้นเอง ส่วนสายแดงนั้นก็เป็นเพียงแต่ขั้นตอนที่ได้ดำเนินการ แต่ยังไม่มีการพิจารณาถึงในเรื่องของรายละเอียดนะครับ ก็คงขออนุญาตท่านประธานครับว่า การพิจารณาบางอย่างนั้นถ้าจะพาดพิงนี่ก็คงจะต้องมีเหตุผลครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ คุณสถาพรไม่พูดกระมัง เพราะว่าคุณวิชาญพูดไปแล้ว เชิญครับ

นายสถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน พรรคเพื่อไทย ขออนุญาตอภิปรายตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับงบประมาณเงินกู้ที่จะ

ก่อหนี้สาธารณะให้กับคน ๖๓ ล้านคนทั่วประเทศ เพราะผมถือว่าเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ข้อสังเกตของกระผมนั้นคงจะสะท้อนนัยถึงความต้องการของพี่น้องประชาชนกรอบวงเงินงบประมาณที่จะนำมาสร้างสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานเฉพาะส่วนของกรุงเทพมหานครนั้น ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท นำมาสร้างถนนรถไฟสายสีแดงเพื่อให้พี่น้องประชาชนชานเมืองของกรุงเทพฯ ฯ เข้าเมืองโดยสะดวก สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตก็คือว่า การกระจายงบประมาณเข้ามากระจุกตัวในกรอบวงเงินกู้ของคน ๖๓ ล้านคนนั้น การเรียงลำดับพี่น้องประชาชนในภาคชนบทที่ต้องการความสะดวกต้องการความสบายก็มีครับ ยกตัวอย่างเช่น การก่อสร้างถนน ๔ ช่องทางจราจรที่จะเข้าไปยังเขตภาคเหนือ ถนนพหลโยธิน ๑๐๖ วันนี้ผมต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมคือท่านโสภณว่า ถนนเส้นนี้นั้นก็เป็นความต้องการของพี่น้องประชาชนเหมือนกัน แต่ปรากฏว่าไม่ได้รับการดูแลทุกยุคทุกสมัย แต่ในขณะเดียวกันนั้นถ้าพี่น้องทางกรุงเทพฯ ฯ มีความอึดอัดต้องการความสะดวกสบายต้องวิ่งไปกู้เงินเสียดอกเบี้ยแต่เป็นหนี้ของคนทั้งหมด ๖๓ ล้านคน ผมเห็นด้วยครับ ในแง่ของการเข้ามาพัฒนา แต่อยากจะใ ห้มีการกระจายภาระหนี้ให้ความเป็นธรรมกับพี่น้องภาคชนบท ถนนพหลโยธิน ๑๐๖ นั้นออกจากอำเภอเถินเข้ามาสู่อำเภอลี้เข้ามาสู่จังหวัดลำพูนและทะลุไปที่จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการประหยัดงบประมาณในการเดินทางส่งสินค้าเกษตรจากจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูนเข้าสู่กรุงเทพมหานคร ไปกลับ ๑๒๐ กิโลเมตร ซึ่งจะได้ประหยัดงบประมาณ ได้ประหยัดเรื่องของน้ำมัน เรื่องของการขนส่งสินค้า นี่ก็มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องการก่อสร้าง -----

แต่รัฐบาลเองใช้งบปกติครับ ซึ่งตามแผนนั้นงบปกติอีก ๓๐ ปีครับถึงจะได้ก่อสร้าง แต่ในขณะที่พี่น้องกรุงเทพมหานครนั้นมีความต้องการเหมือนกัน แต่มีเสียงดังกว่า ตรงนี้เป็นเรื่องที่เราเองในฐานะผู้แทนปวงชนชาวไทย เราอยากจะให้ความเป็นธรรมกับพี่น้องชนบทเหมือนกัน

ส่วนที่ ๒ งบเรื่องแหล่งน้ำครับ งบเรื่องแหล่งน้ำนั้นไม่เห็นมีใครกระเหี้ยนกระหือรือในการที่จะไปกู้เงินมาสร้างงบแหล่งน้ำเพื่อกระจายความเจริญของแหล่งน้ำไปสู่ภาคชนบท ผมเห็นถนนบางเส้นในกรุงเทพมหานครนั้นเป็นที่หลบฝนครับ เวลาฝนตกจะมีมอเตอร์ไซค์มาหลบใต้ถนนทางด่วนเต็มหมดเลยครับ เงินไม่รู้กี่แสนล้านบาทครับ มากองมาทับมาถมอยู่ตรงนี้ แต่ในภาคชนบนนั้นไม่เคยเห็นมีแหล่งเงินกู้เลยครับ เข้าหาแหล่งเงินกู้เป็นความยากลำบาก ผมเองไม่ใช่สะท้อนเฉพาะรัฐบาลชุดนี้ ทุกสมัยทุกรัฐบาล ในการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พยายามสะท้อนให้เห็นว่าภาคชนบทนั้นต้องการเงินกู้เหมือนกันครับ กู้มาพัฒนาแหล่งน้ำครับ ผมยกตัวอย่างเช่น โครงการผันน้ำแม่กวง แม่งัด เพื่อที่จะป้องกันน้ำท่วมเชียงใหม่ ลำพูน ใช้งบทั้งหมด ๗,๐๐๐ กว่าล้านบาท รัฐบาลไม่พยายามที่จะกระตุ้นเลยครับว่างบตรงนี้มีความเป็นไปได้ไหมครับที่จะต้องกู้เงินเข้ามาลงทุน เพราะต้องการน้ำจากเขื่อนแม่งัดเข้าสู่เขื่อนแม่กวงแล้วก็ระบายน้ำจากเชียงใหม่เข้าสู่ลำพูน โดยน้ำไม่ต้องท่วมเชียงใหม่ลำพูน กักเก็บน้ำไว้ในเวลาหน้าฝน แล้วก็ระบายสู่ท้องไร่ท้องนาเวลาหน้าแล้ง น้ำจะไหล ๑๒ เดือน ซึ่งตรงนี้จะได้ทั่วถึง ไม่มีใครสะท้อนครับ เราก็ต้องการ พี่น้องประชาชนก็ต้องการ เข้าไปพบพื้นที่เขาก็พร้อมที่จะเป็นหนี้ครับ พร้อมที่จะลืมตาอ้าปาก และพร้อมที่จะชดใช้หนี้เหมือนกัน นี่คือข้อสังเกตของกระผมว่าการก่อหนี้สาธารณะ ชื่อก็บอกว่าหนี้สาธารณะไม่ควรกระจุกที่จะสร้างความเจริญเฉพาะเมืองใหญ่ ๆ เพราะว่าเป็นเมืองที่ได้รับการดูแลดีเหลือเกินครับ ถนนทุกเส้นทางด่วนเก็บเงินก็กู้เงินมาสร้าง แต่เป็นเฉพาะส่วนของกรุงเทพมหานคร ผมเองก็ไม่ใช่ว่าจะคัดค้านโครงการเหล่านี้ แต่ควรที่จะกระจายคำว่า หนี้สาธารณะ นั้นสร้างความเจริญให้ทั่วประเทศบ้าง ไม่ใช่กระจุกเฉพาะกรุงเทพมหานคร นี่ยังมีอีกหลายเส้นนะครับเส้นสีน้ำเงิน เส้นสีน้ำตาล เส้นสีม่วงอ่อน เส้นสีม่วงแก่ ไม่รู้กี่เส้นครับ ที่เราจะต้องรับภาระในการเป็นหนี้สาธารณะ แต่ปรากฏว่า

ถนนเร่งด่วนภาคอีสานก็ต้องการ ภาคเหนือก็ต้องการ เข้าทะลุถึงเขมร เวียดนาม ลาว เราก็ต้องการทั้งนั้นแหละครับ แต่ไม่มีใครที่กระตือรือร้นที่จะต้องก่อหนี้สาธารณะเพื่อให้กับพี่น้องภาคชนบท เหมือนกับภาคกรุงเทพมหานคร และหรือกรุงเทพมหานครคือประเทศไทย ที่ผมได้เสนอตรงนี้ก็คืออยากจะให้รัฐบาลนั้นพยายามดูเมกะโปรเจกต์ในภาคชนบทบ้าง ไม่ใช่ดูเฉพาะเมกะโปรเจกต์ในส่วนที่เป็นของกรุงเทพมหานครในภาคชนบทนั้นเมกะโปรเจกต์หลายเมกะโปรเจกต์ที่ยังต้องการเงินกู้ แต่สิ่งที่ผมยังตั้งข้อสังเกตอีกประเด็นหนึ่ง ก็คือเรื่องของขั้นตอนของกฎหมายในการทำประชาพิจารณ์เราเองถ้าเราทำประชาพิจารณ์อย่างถูกต้องตามมาตรา ๑๙๐ เราจะได้สะท้อนความเห็นของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศประกอบการพิจารณาว่า กรอบการที่จะเป็นหนี้ ลูกหลานเราจะเป็นหนี้ ประเทศจะเป็นหนี้นั้น เขามีความคิดเห็นอย่างไร แล้วเราจะได้สรุปความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนเหล่านั้นมาประกอบการพิจารณาในรัฐสภา เพราะเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ นั้น ซึ่งมีเจตนารมณ์ที่เมื่อก่อนนั้นการกู้เงินของรัฐบาลเมื่อก่อนนั้นไม่เคยผ่านสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา ปล่อยอำนาจบริหารกู้เงินจนกระทั่งเราต้องเข้าเงื่อนไข ไอเอ็มเอฟ จนกระทั่งลูกหลานต้องเป็นหนี้ จนกระทั่งเราจะต้องมีความไม่สบายใจกันทั้งประเทศในกรอบการก่อหนี้ นี่คือเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๙๐ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ เมื่อมาตรา ๑๙๐ ได้เป็นกรอบในการดำเนินการทางรัฐบาลเองก็เสนอเข้ามาพิจารณา แต่ความพิจารณาจะให้สมบูรณ์นั้นมันจะต้องมีข้อคิดเห็นของพี่น้องประชาชนด้วยประกอบการพิจารณาว่างบ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทที่จะไปกู้ประเทศญี่ปุ่นนั้นเอามาใช้อะไรบ้าง เอามาแยกแยะบ้าง จะใช้หนี้เราจะเอาเงินที่ไหนมาใช้หนี้ ----------

กรอบการใช้หนี้เราจะดึงเงินที่ไหนมาใช้หนี้ ดอกเบี้ยเท่าไร เวลาพิจารณานั้นพี่น้องประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างไร ตรงนี้เป็นสาระสำคัญที่ทางรัฐบาลจะต้องดำเนินการให้ได้ ในการที่จะให้ข้อมูลของรัฐสภาแห่งนี้สมบูรณ์ในการประกอบการพิจารณา เพราะเงินมันไม่ใช่บาทสองบาท เงินเป็นแสน ๆ ล้านบาท เพราะฉะนั้นต้องฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนเป็นส่วนรวม ท้ายที่สุดนี้ครับ ผมเองนั้นย้ำอยู่เสมอว่าการประกอบกิจการของรัฐบาลนั้นในการจะก่อหนี้ภาคสาธารณะนั้น ควรอย่างยิ่งที่ไม่ควรก่อหนี้เชิงกระจุกตัวเฉพาะเขตเมืองใหญ่ เช่น กรุงเทพมหานคร ควรจะคิดถึงเรื่องของการกระจายภาคชนบท เรื่องของถนน ๔ เลน เรื่องของถนนไร้ฝุ่น ถ้าการจะก่อหนี้เหล่านั้นอย่างน้อยเป็นการเยียวยาให้พี่น้องภาคชนบทได้มีส่วนร่วมบ้างก็จะเป็นการดี การก่อหนี้สาธารณะนั้นถ้าจะเป็นการดีก็ควรจะเป็นการก่อหนี้ในเชิงแหล่งน้ำ ไม่ว่าการจัดให้มีระบบชลประทานทางท่อ การเจาะอุโมงค์ผันน้ำในเขตภาคเหนือ การก่อสร้างเมืองใหม่ลำพูน สันกำแพง เชียงใหม่ เมืองใหม่ ซึ่งเป็นการพัฒนาในกรอบของภาคชนบทก็จะเป็นการดี ผมหวังไว้ว่ากรอบการอภิปรายตั้งข้อสังเกตของกระผมนั้นคงจะทำให้ทางรัฐบาลได้เอาไปใช้ และได้ไปตั้งข้อสังเกตในการที่จะพิจารณากรอบการสร้างก่อหนี้สาธารณะในอนาคตต่อไปครับ กราบขอบคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปเชิญท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภานะครับ ในการพิจารณาในตัวให้ความเห็นชอบในการลงนามในตัวสัญญาเงินกู้ดังกล่าวนะครับ ในประการแรกนะครับ อยากให้ทางรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องให้คำชี้แจงนิดหนึ่งนะครับว่า ในการดำเนินการดังกล่าวได้ผ่านเงื่อนไขของมาตรา ๓๐๕ ในเรื่องของกรอบการเจรจา ซึ่งคิดว่ากรอบเจรจาเกิดก่อนที่จะมีรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นะครับ ถ้ากรอบการเจรจาเกิดขึ้นก่อนก็คงไม่ต้องขอความยินยอมจากรัฐสภา แต่หลังจากนั้นถ้าในการก่อนจะลงนามในตัวสัญญาเข้าเงื่อนไขมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ในหลักการถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จ ก็คงต้องมีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนนะครับ คงอยากจะ

ถามผ่านไปทางท่านประธานรัฐสภาไปถึงท่านรัฐมนตรีว่า การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในส่วนของสัญญาเงินกู้ดังกล่าวนี้มีสะท้อนอะไรออกมาแล้วหรือเปล่านะครับ ในกรณีนี้ในตัวสัญญาเงินกู้ดังกล่าว ผมมีข้อพิจารณาสังเกตดังต่อไปนี้นะครับว่า

ประการแรก ในตัวสัญญาเงินกู้ดังกล่าวที่จะกู้จากไจก้า เทอม (Term) ที่เราได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับเทอมอื่น พอดีผมไม่ได้เคยเห็นกรอบการเจรจาว่าเราเปรียบเทียบกับแหล่งเงินกู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นเวิลด์ แบงก์ หรือ เอดีบี ในเทอมของตัวไจก้าเป็นเทอมที่ดีที่สุดหรือเปล่านะครับ ไม่ว่าจะเป็นตัวระยะเวลาเงินกู้คืน ในตัวดอกเบี้ยของตัวค่าธรรมเนียมการกู้ต่าง ๆ หรือว่าเงื่อนไขข้อจำกัดในการเบิกจ่ายเงินกู้ว่า เป็นเทอมที่ดีหรือเปล่านะครับ ก่อนที่จะลงนามในสัญญาเงินกู้ก็ขอให้รัฐบาลให้คำชี้แจงนะครับว่าเป็นเทอมที่ดีหรือเปล่า

ประการที่สอง การกู้เงินกู้ดังกล่าวประมาณ ๖๐,๐๐๐ ล้านเยนตรงนี้นะครับ อยู่ในกรอบของการก่อหนี้สาธารณะ ก็คงอยู่ภายใต้กรอบวินัยการเงินการคลัง แต่ขณะเดียวกันสิ่งที่อยากจะขอข้อมูลก็คือว่า การกู้เงินดังกล่าวก่อให้เกิดประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ ที่เราเรียกภาษาทางการเงินว่า อีไออาร์อาร์ (EIRR) นี่นะครับ คือเห็นทางข้อมูลเอกสารให้ข้อมูลผลตอบแทนของโครงการว่าในโครงการบางซื่อ-รังสิต ให้ อีไออาร์อาร์ ประมาณ ๑๖.๔๙ เปอร์เซ็นต์ ปกติในข้อมูลตัวนี้ในทางธุรกิจก็คงต้องมีข้อมูลประกอบว่าผลตอบแทนมันเป็นอย่างไร คิดอย่างไร ซึ่งก็ไม่มีเอกสารประกอบในแง่ของโครงการนี้ว่ามีลักษณะได้ประโยชน์ประเภทไหนอย่างไร

อีกอันหนึ่งสิ่งที่เป็นข้อสังเกตก็คือว่า การที่จะดำเนินการในการกู้ยืมเงินดังกล่าวมันก่อให้เกิดประโยชน์ในแง่ของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจกับประเทศคงต้องดูด้วยว่าสิ่งที่เอาเงินตรงนี้ไปโดยรายละเอียดบอกว่าจะเริ่มที่จะมีการก่อสร้างในโครงการตรงนี้ประมาณปี ๒๕๕๓ เงินที่จะเข้าไปจะเกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจก็คงประมาณแถว ๆ ปีหน้า กว่าจะเซ็นสัญญาเงินกู้ กว่าจะมีการเบิกถอน สิ่งหนึ่งอยากจะให้รัฐบาลไปพิจารณาก็คือว่า ในการที่จะนำเงินดังกล่าวไปใช้ก็คงต้องเปิดโอกาสให้ผู้รับเหมาไทยได้มีส่วนในการที่จะได้รับในแง่ของการเข้าไปมีโอกาสในการประมูลงานนี้ ซึ่งเท่าที่ผมดูนี่นะครับ ในโครงการนี้มีสัญญาที่อาจจะต้องมีการประมูล แล้วก็อาจจะต้องให้โอกาสผู้รับเหมาไทยประมาณ ๓ สัญญา ก็คือ สัญญาที่ ๑ สัญญางานโยธาในสถานีกลางบางซื่อในวงเงินประมาณ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท อันที่ ๒ ก็คือว่า สัญญาที่ ๒ คืองานโยธาจากบางซื่อไปรังสิต ประมาณ ๗ สถานี ก็วงเงินประมาณ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท อีกอันที่ ๓ งานระบบไฟฟ้าและเครื่องกลรวมสายบางซื่อ-ตลิ่งชัน วงเงินประมาณ ๒๗,๐๐๐ ล้านบาท ตรงนี้นะครับ ถ้าให้โอกาสในแง่ของผู้รับเหมาไทยไปดำเนินการก็สามารถที่จะทำให้เกิดเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจได้ เพียงแต่ว่าในแง่ของการประมูลงานต่าง ๆ เหล่านี้ก็ต้องมีความโปร่งใส อย่างที่ผมเคยเรียนไปแล้วว่า ถ้าทำเร็วก็อาจจะขาดความโปร่งใส แต่ถ้าทำช้าก็อาจจะทำให้ไม่เกิดมาตรการในการกระตุ้นเศรษฐกิจได้ ก็เลยอยากจะเรียนนะครับว่าในการดำเนินการดังกล่าวต้องให้โอกาสตัวผู้รับเหมาไทยในการเข้าไปดำเนินการดังกล่าว

อีกประการหนึ่งในข้อสังเกตของผมก็คือว่า ในการดำเนินการกู้ยืมเงินในเงินกู้ต่างประเทศต่าง ๆ เหล่านี้เพื่อมาใช้ในโครงการสาธารณูปโภค ผมได้เรียนชี้แจงว่าก็คือรัฐบาลมีความจำเป็นว่าต้องเอาเงินกู้ดังกล่าวมาลงทุนในโครงการพื้นฐาน แต่ขณะเดียวกันก็เกิดเป็นปัญหาหนี้สาธารณะกับประเทศขึ้นมา ผมอยากจะให้รัฐบาลเร่งนะครับ เร่งการลงทุนในแง่ของปัจจัยสาธารณูปโภคพื้นฐานต่าง ๆ แต่มีลักษณะของการลงทุนร่วมกัน อย่างเช่น ในโครงการไม่ว่าจะเป็นตัว ๓ จี หรือโครงการสาธารณูปโภคต่าง ๆ เหล่านี้ อาจจะดึงนักลงทุนต่างประเทศเข้ามาร่วมลงทุน ซึ่งจะทำให้เกิดการแบ่งเบา เป็นลักษณะแบ่งเบาเงินกู้ เป็นลักษณะของการ จอยน์ เวนเจอร์

(Joint Venture) หรืออะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ก็จะทำให้เป็นการแบ่งเบาไม่ก่อให้เกิดหนี้สาธารณะ และดึงต่างชาติเข้ามาร่วมลงทุนนะครับ และอยากให้รัฐบาลลองมองหาแนวทางตรงนั้นบ้าง เพื่อจะลดภาระปัญหาหนี้สาธารณะ และให้เกิดการลงทุนในประเทศให้ได้นะครับ

ประการสุดท้ายนะครับว่า ในการดำเนินการในโครงการดังกล่าวอยากให้รัฐบาลดูเทอม นะครับ โดยเฉพาะเทอมการกู้ ในส่วนของตัวพันธะผูกพันภายใต้ร่างสัญญาดังกล่าว โดยเฉพาะในตัวตารางที่ ๔ ว่ามีการจำกัดขอบเขตการดำเนินงานหรือเปล่า เพราะว่าถ้ามีการดำเนินการการจำกัดขอบเขตว่าต้องได้รับความยินยอมจากรัฐบาลญี่ปุ่น อาจจะเป็นการดำเนินการที่ทำให้ผู้รับเหมาไทยอาจจะไม่ได้มีโอกาสในการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการที่จะรับเหมางานต่าง ๆ เหล่านั้น เลยฝากให้ทางรัฐบาลผ่านทางท่านประธานรับไว้พิจารณานะครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณจุติ ไกรฤกษ์

นายจุติ ไกรฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จุติ ไกรฤกษ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมขอสนับสนุนวาระที่ ๓ นะครับ ร่างหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น ผมกราบเรียนท่านประธานว่า โครงการนี้ประเทศไทยคอยมานานมากครับท่านประธานครับ นับตั้งแต่มีการวางแผนกัน พ.ศ. ๒๕๔๖ ครับท่านประธาน ----------

จนถึงปัจจุบันนี้เป็นเวลา ๖ ปี ใน ๖ ปีนั้นค่าก่อสร้างท่านประธานครับได้เพิ่มขึ้นตั้งแต่ครั้งแรกได้ประมาณการไว้ที่ ๔๘,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ขณะนั้นก็มีเพียง ๕ สถานี ต่อมาก็ได้มีการปรับปรุงค่าก่อสร้าง เพราะว่าปรับปรุงตามราคาน้ำมันและราคาเหล็ก ซึ่งต้นทุนในการก่อสร้างนั้นได้ถูกประมาณการสูงไปถึง ๗๗,๐๐๐ ล้านบาท แต่เมื่อมีการประเมินใหม่ว่าราคาน้ำมันและต้นทุนของเหล็กและต้นทุนค่าก่อสร้างนั้นลดลงมาก็มีการประเมินราคาว่า ๖๕,๐๐๐ ล้านบาทนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้กราบเรียนท่านประธานว่ามันจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลจะต้องเร่งรีบดำเนินการก่อสร้างให้เสร็จก่อนที่จะมีต้นทุนที่สูงไปกว่านี้ สิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานคือว่า ตรงนี้ถ้าเกิดการก่อสร้างขึ้นท่านประธานครับ มันจะมีผลของเศรษฐกิจติดตามมาอย่างมากมาย

ประเด็นแรกคือการจ้างงานครับ แล้วก็ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างรวมถึงการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งปัจจุบันนี้อยู่ในภาวะซบเซาอยู่ ถ้ามีรถไฟฟ้าที่ไหนท่านประธานเห็นได้ว่าจะมีโครงการต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย ฉะนั้นหากรัฐสภาให้การเห็นชอบ กระผมเชื่อว่ารถไฟฟ้าเส้นบางซื่อ-รังสิต จะเกิดประโยชน์ในความคุ้มค่าอย่างมาก ถึงแม้ว่าจะเป็นเงินกู้ เพราะว่าวันนี้เรามีเงินไม่พอที่จะใช้ในการก่อสร้างจากงบประมาณ เราก็จำเป็นต้องกู้ เมื่อกู้แล้วมันเกิดประโยชน์กับประชาชนอย่างไรบ้างท่านประธานครับ

ประการแรกก็คือรถไฟทางไกลที่สายภาคเหนือ สายภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากรุงเทพฯ ตรงนั้นจะมีความสะดวกมาก เพราะว่าประชาชนที่ใช้เส้นทางนี้อยู่การเดินรถวันละ ๗๕ เที่ยวต่อวันก็จะเกิดขึ้น การขนส่งผู้โดยสารวันละ ๒ แสนกว่าคนก็จะเกิดขึ้น นอกจากนั้นแล้วกระผมไปดูว่าสิ่งที่คาดว่าจะมีปัญหาในเรื่องของสิ่งแวดล้อมในเรื่องของการทำประชาพิจารณ์ว่ามีการทำทั่วถึงหรือไม่นะครับ แล้วก็ประชาชนที่ได้รับผลกระทบนั้นได้มีการตกลงกันเป็นที่พอใจหรือไม่ ก็ทราบว่าในสัญญาเงินกู้ที่เราตั้งใจจะไปเซ็นกู้กับเขานี่นะครับ ทางไจก้าทางประเทศญี่ปุ่นมีข้อผูกมัดค่อนข้างเข้มงวดในเรื่องมาตรฐานของการทำประชาพิจารณ์และมาตรฐานของสิ่งแวดล้อมครับ ถึงขนาดว่ากระทรวงการคลังนั้นต้องไปเจรจากับผู้ที่เข้ามาบุกรุกที่รถไฟ ๑,๒๙๖ ครัวเรือน ในที่สุดแล้วตกลงกันว่าต้องจ่ายค่าขนย้ายให้แต่ละครัวเรือนนั้นเป็นจำนวนเงินถึง ๖๐,๐๐๐ บาท

ต่อครัวเรือนครับ แล้วก็ตรงนี้ก็เป็นต้นทุนอันหนึ่งที่รัฐบาลนั้นจะต้องดูแลผลกระทบที่เกิดขึ้นกับประชาชน

ประการที่สองครับ ในเรื่องของสิ่งแวดล้อมนั้นผมกลับไปดูก็ปรากฏว่ามีการทำสิ่งแวดล้อม คือตรวจสอบเรื่องสิ่งแวดล้อมนี่ผ่านถึง ๒ ครั้ง ครั้งแรกเมื่อเดือนมิถุนายน ปี ๒๕๔๘ ส่วนครั้งที่ ๒ นั้นเพิ่งผ่านให้ครับเมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ปี ๒๕๕๑ เมื่อปีที่แล้วเอง ฉะนั้นตรงนี้กระผมคิดว่าตรงนี้มีความพร้อมอย่างมากในการที่จะทำให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ แล้วก็เกิดการจ้างงานกับประชาชน กระผมตามไปดูว่าในสัญญาเงินกู้นั้นสอดคล้องกับร่างหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่นหรือไม่ ก็ปรากฏว่าถ้าเผื่อใครสนใจเรื่องอัตราดอกเบี้ย เรื่องระยะเวลาการกู้เงินนั้น อัตรากู้ไปดูในอาร์ติเคิล ๒ (Article 2) เซคชั่น ๒ (Section 2) ก็จะพบครับว่าอยู่ตรงนั้น ไม่ใช่ว่าไม่มีรายละเอียด ส่วนในเรื่องของสัญญาเงินกู้นั้น โลน อะกรีเมนท์ (Loan Agreement) ก็อาร์ติเคิล ๑ แล้วก็เซคชั่น ๑ ก็ระบุไว้ชัดเจน เพราะฉะนั้นตรงนี้กระผมก็ค่อยค่อนข้างสบายใจ หลังจากตอนแรกที่นั้นมีความตระหนกตกใจว่าจะมีความไม่ชัดเจนเกิดขึ้น แต่ตรงนี้ก็ได้รับการชี้แจงจากเอกสารจนได้รับความชัดเจนแล้ว

ประการต่อมาครับ ท่านประธานครับ หากโครงการนี้เกิดขึ้นได้เร็ว กระผมยืนยันเลยครับว่า ตรงนี้ละครับรถใน กทม. ที่ติดขัดกัน ๘ แห่ง ๘ จุด ซึ่งเป็นจุดวิกฤติของกรุงเทพมหานครที่เป็นอัมพาตอยู่นี่มันจะเกิดการแก้ไข เพราะว่ารถไฟฟ้าพวกนี้ก็จะหลบลงใต้ดิน ฉะนั้นจะมีการประหยัดค่าน้ำมัน ประหยัดเวลา ค่าเสียโอกาสต่าง ๆ เยอะแยะไปหมด ที่สำคัญครับท่านประธานครับ โครงการนี้จะเป็นโครงการบูรณาการระหว่างรถขนส่งสินค้า รถผู้โดยสาร แล้วก็รถไฟฟ้าชานเมืองอยู่ด้วยกัน ----------

ฉะนั้นตรงนี้กระผมก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมขอสนับสนุนให้รัฐสภานั้นได้ผ่านร่างหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่นไปนะครับ นอกจากนั้นแล้วกระผมอยากฟังจากทางรัฐบาลด้วยว่า เงินกู้ที่สมาชิกรัฐสภาบางท่านบอกว่ากู้แล้วก็มาถมแต่กรุงเทพฯ กระผมก็เห็นด้วยว่า คนไทยนั้นมี ๖๓ ล้านคน จะเฉพาะกรุงเทพฯ คงไม่ได้ กระผมอยากได้ความกระจ่างชัดเจนว่ากระทรวงการคลังก็ตาม กระทรวงคมนาคมก็ตามที่ดูแลอยู่ เงินกู้ที่รัฐสภาจะอนุมัติให้วันนี้ทั้งกรอบเมื่อคืนแล้วก็กรอบวันนี้จนถึงเสร็จ กระผมอยากจะทราบว่าประชาชนในชนบทจะเกิดการจ้างงานเท่าใด กระผมประเมินคร่าว ๆ นะครับจากรายงานจากผลวิเคราะห์ของนักวิชาการฝ่ายต่าง ๆ ก็ปรากฏว่าหากรัฐบาลนำเงินกู้เหล่านี้นะครับไปลงทุนในรถไฟรางคู่ก็ตาม ไปลงทุนในถนนไร้ฝุ่นก็ตาม ไปลงทุนในรถไฟฟ้านี่ก็ตาม ไปลงทุนในแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรก็ตาม ท่านใช้ความคุ้มค่านี้ให้ถูกต้อง อย่างน้อยที่สุดถ้าท่านดำเนินโครงการนี้พร้อม ๆ กัน การจ้างงานโดยตรงนั้นจะเกิดขึ้นประมาณ ๒ แสนอัตราครับท่านประธาน นอกจากนั้นแล้วถ้าเผื่อมีเรื่องของพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เกิดขึ้น อิฐ หิน ปูน ดิน ทราย แรงงาน คนงาน เหล็กทั้งหลาย วัสดุทั้งหลายในการก่อสร้างนั้นก็จะกระเตื้องไปด้วย ตรงนั้นนะครับจะมีคนที่มีอาชีพเกี่ยวเนื่องทางอ้อมอีกประมาณ ๕ แสนอัตรา ฉะนั้นกระผมอยากจะให้รัฐบาลนั้นและรัฐสภานั้นได้เห็นความสำคัญและเร่งอนุมัติและก็ดำเนินการให้เกิดขึ้นให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ครับ กระผมจึงอยากจะขอให้ทุกท่านนั้นได้ช่วยกรุณาสนับสนุนร่างหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น และร่างสัญญาเงินกู้ด้วยครับ ขอกราบขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณชวลิต วิชยสุทธิ์

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดนครพนม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐบาลได้เสนอร่างหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น และร่างสัญญาเงินกู้ สรุปสาระสำคัญว่ารัฐบาลญี่ปุ่น

ตกลงที่จะให้กระทรวงการคลังกู้เงิน โดยผ่านองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่นหรือไจก้านะครับ สำหรับโครงการรถไฟฟ้าชานเมืองสายสีแดงช่วงบางซื่อ-รังสิต ของการรถไฟแห่งประเทศไทย ท่านประธาน ในการพิจารณาเมื่ออาทิตย์ก่อนโน้น ผมได้นำเรื่องโครงการระบบรถไฟชานเมืองสายสีแดงช่วงบางซื่อ-รังสิต ซึ่งผ่านมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม มีข้อสังเกตอย่างนี้ครับท่านประธาน คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ อนุมัติกรอบวงเงินลงทุนค่าก่อสร้างโครงการระบบรถไฟฟ้าชานเมืองสายสีแดงช่วงบางซื่อ-รังสิต ภายใต้ความรับผิดชอบของการรถไฟแห่งประเทศไทย จากเดิมที่คณะรัฐมนตรีเคยอนุมัติไว้ รัฐบาลเก่านะครับท่านประธาน เคยอนุมัติไว้ ๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท วงเงินกลมๆ นะครับ ๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ปรับเป็นเงิน ๖๕,๐๐๐ ล้านบาท โดยมีรายละเอียดซึ่งผมจะไม่กล่าวถึงนะครับ ผมมีข้อสงสัยครับท่านประธาน มีข้อสงสัยว่ารัฐบาลที่ผ่าน ๆ มา ก็อยู่กันสั้น ๆ นะครับท่านประธาน ในช่วงนั้นค่าน้ำมัน ค่าเหล็ก สูงนะครับ ยุคปัจจุบันนี้น้ำมันลดลง เหล็ก วัสดุก่อสร้างต่าง ๆ ก็ลดลง แต่ทำไมวงเงินค่าก่อสร้างเพิ่มขึ้นมากมาย ๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เป็น ๖๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ท่านประธาน ตรงนี้ผมคิดว่าเราคงจะมาเสนอแต่เพียงเอกสารสั้น ๆ ให้รัฐสภาพิจารณาคงไม่ได้ ท่านอาจจะพิจารณากันในคณะรัฐมนตรี พิจารณากันในฐานะพรรคร่วมรัฐบาล แต่สมาชิกรัฐสภาไม่ได้ร่วมพิจารณาด้วยในขั้นรายละเอียด ผมถึงอยากจะเห็นเอกสารว่า รวมทั้งเพื่อนสมาชิกด้วยทั้ง ส.ส. ส.ว. ว่ามีเหตุผลใดถึงเพิ่มวงเงินค่าก่อสร้างมากมายขนาดนั้น ----------

เพื่อน ๆ สมาชิกสภาด้วยกันถึงกับแซวว่ารางรถไฟนี้เลี่ยมทองหรือเปล่า ผมหวังว่าคงไม่ใช่อย่างนั้นครับท่านประธาน คงมีเหตุผลอะไรที่พวกเรายังไม่ทราบ ก็อยากจะได้เป็นเอกสารเป็นหลักฐาน ไม่ได้เพียงคำชี้แจงเท่านั้นท่านประธาน มีข้อที่น่าสงสัยในเรื่องราคาดังที่กล่าวแล้ว ผมยังติดใจในประเด็นมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ท่านประธาน ที่ได้อภิปรายไว้เมื่อวานนี้ ในส่วนของมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม พูดถึงเรื่องสำคัญ ๆ ทั้งนั้นเลยท่านประธาน ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงอาณาเขตของประเทศ นั่นเป็นเรื่องใหญ่มากที่จะต้องรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชน การใช้จ่ายงบประมาณที่มีนัยสำคัญตรงนี้ก็ต้องรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชน ครม. เพิ่งมีมติเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคมนี้เอง รัฐบาลจะฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนได้ทันได้อย่างไรในการใช้เงินกู้จำนวนมากเช่นนี้ ผมยังติดใจในประเด็นของขั้นตอนตามกฎหมายรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนในประเด็นสุดท้าย เพื่อไม่ให้เสียเวลากับเพื่อนสมาชิกในจำนวนมากก็คือว่า การที่รัฐบาลได้กู้เงินมาจำนวนมากเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานกระตุ้นเศรษฐกิจ ผมเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกจำนวนมากที่ได้อภิปรายไปก่อนหน้านี้ แต่ผมอยากจะลงลึกในเรื่องของการแก้ไขปัญหาความยากจนของประเทศ ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ ก็คือพี่น้องเกษตรกร พี่น้องเกษตรกรที่อยู่ในชนบทยากจนข้นแค้น จำนวนประชากรก็มากกว่า มากมาย โดยเฉพาะพี่น้องในภาคอีสานของพวกผม พื้นที่ชลประทานมีเพียง ๑๑ เปอร์เซ็นต์กว่า ๆ ทำอย่างไรพื้นที่ชลประทานถึงจะเพิ่มขึ้นถึง อย่างน้อย ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ พี่น้องชาวอีสานของผมถึงจะได้มีน้ำทำนา มีน้ำเพื่อการเกษตรแก้ไขปัญหาความยากจน ทำอย่างไรเขาถึงจะไม่อพยพพลัดพรากจากครอบครัวมาอยู่ในกรุง หรืออยู่ในเมืองใหญ่ สิ่งที่ผมอยากจะเรียนฝากผ่านท่านประธานไปยังรัฐบาลก็คือว่า ทำอย่างไรเงินกู้ที่ได้มาจากการกู้เงินต่างประเทศ และคนไทยทั่วประเทศต้องเป็นหนี้เป็นสินไปด้วย ทำอย่างไรเม็ดเงินนั้นถึงจะส่งผลกับคนส่วนใหญ่ของประเทศ แล้วก็แก้ไขปัญหาให้ตรงจุดกับความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ผมคิดว่าเรื่องน้ำซึ่งกรมชลประทานเป็นเลขานุการในเรื่องนี้ มีข้อมูลพร้อมอยู่แล้วที่รัฐบาลสามารถที่จะนำข้อมูลของกรมชลประทานมาเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้ได้อย่างน้อย ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ในอีกกี่ปีข้างหน้าก็ว่ามา ผมอยากจะเห็นอย่างนั้นครับ

ท่านประธาน ผมขอมอบเวลาที่เหลือให้คุณประเกียรติ นาสิมมา ที่จะอภิปรายในโอกาสต่อไป ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณหมอวรงค์

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดพิษณุโลก วันนี้กระผมดีใจนะครับท่านประธาน ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยรัฐบาลได้เอาร่างสนธิสัญญาที่เป็นข้อผูกพันระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น ในการขอกู้เงินเพื่อมาทำโครงการรถไฟฟ้าชานเมืองสายสีแดงช่วงบางซื่อ-รังสิต กระผมถือว่าโครงการดังกล่าวนั้นเป็นโครงการที่พี่น้องประชาชน โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล คือช่วงรังสิตได้รอคอยมาหลายปี เมื่อสักครู่นี้ท่านจุติ ไกรฤกษ์ ก็ได้กล่าวมาแล้วว่าโครงการนี้ประชาชนรอคอยมาถึง ๖ ปี และอย่างน้อย ๆ โครงการดังกล่าวจะทำให้พี่น้องประชาชนได้เห็นอนุสาวรีย์ที่มันบาดหูบาดตาได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้ดูดีขึ้น ----------

กระผมจำเป็นจะต้องขออนุญาตลงรายละเอียดให้พี่น้องประชาชนได้รับทราบในเงื่อนไขเอกสารที่ทางรัฐบาลได้เขียนมาให้พวกเราได้รู้ อย่างน้อยประชาชนได้รับรู้ว่าเงินก้อนนี้เมื่อรัฐบาลได้มาแล้วรัฐบาลจะเอาไปใช้ประโยชน์ให้เกิดประโยชน์อย่างไรบ้าง โครงการดังกล่าวนั้นเป็นโครงการรถไฟฟ้าระยะทางทั้งสิ้น ๒๖ กิโลเมตร ลักษณะของโครงการนี้เป็นโครงการยกระดับโดยที่แบ่งช่วงยกระดับตั้งแต่ช่วงบางซื่อมาถึงช่วงดอนเมืองเป็นช่วงที่ ๑ และช่วงที่ ๒ คือเป็นช่วงที่ดินครับ ก็คือตั้งแต่ช่วงดอนเมืองไปถึงช่วงรังสิตโดยแบ่งเป็น ๒ ช่วง และลักษณะโครงการดังกล่าวก็จะมีกำแพงหรือว่ามีรั้วตลอดโครงการทั้งสิ้น นี่คือโครงการรถไฟชานเมืองสายสีแดง ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอยากจะสรุปเป็นประเด็นที่ตามเอกสารที่รัฐบาลแจ้งให้พวกเราได้รับรู้ อย่างน้อยพี่น้องประชาชนที่ได้ฟังรายการวิทยุของรัฐสภาจะได้รับทราบว่า วันนี้รัฐบาลไทยจะไปเซ็นสัญญากู้เงินจากต่างประเทศประชาชนจะได้รับประโยชน์อะไรบ้าง เราหวังว่าโครงการดังกล่าวนั้นอย่างที่กระผมกราบเรียนไปแล้วว่า คือ

ข้อที่ ๑ โครงการโฮปเวลล์ที่พี่น้องประชาชนขับรถผ่านไปผ่านมาเห็นเป็นอนุสาวรีย์นั้นจะได้รับการพัฒนา กระผมทราบจากเอกสารที่รัฐบาลแจกมาว่าโครงการรถไฟสายสีแดงนั้นจะเป็นการพัฒนาต่อยอดพื้นฐานสิ่งที่เกิดขึ้นจากโครงการโฮปเวลล์ และ

ข้อที่ ๒ คืออย่างน้อย ๆ ปัญหาของโครงการดังกล่าวจะเป็นการช่วยลดหรือแก้ไขปัญหาจราจรที่เกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่เส้นทางที่ออกไปทางด้านรังสิต มีเพื่อนสมาชิกหลายท่านนะครับว่าเอกสารที่ทางการรถไฟแห่งประเทศไทยได้แจ้งพวกเรามาว่าจะเป็นการลดแก้ปัญหาจุดตัดที่ทำให้จราจรติดขัดถึง ๘ จุดที่เกิดขึ้นในช่วงชานเมืองที่เกิดขึ้น

ในส่วนที่ ๓ หวังไว้ว่าโครงการดังกล่าวนั้นจะช่วยในการขนถ่ายประชาชนหรือผู้โดยสารในเรื่องของการขนถ่ายประชาชนจำนวนปริมาณมาก ๆ ซึ่งคาดว่าโครงการดังกล่าวจะสามารถขนถ่ายผู้โดยสารได้ถึง ๒๗๒,๕๐๐ คนต่อวัน ซึ่งถือว่าเป็นปริมาณที่สูงพอสมควร และ

ในข้อที่ ๔ เขาคาดว่าถ้าโครงการดังกล่าวได้รับการต่อยอดไปถึงชุมทางบ้านภาชีจะทำให้การขนถ่ายผู้โดยสารเพิ่มขึ้นจาก ๒๗๕,๐๐๐ คน ขึ้นไปถึง ๔ แสนคนต่อวัน ซึ่งถือว่าเป็นปริมาณที่สูงมากเช่นกัน และ

สุดท้ายจากการศึกษาโครงการนี้จะทำให้มีการประหยัดพลังงานหรือประหยัดน้ำมันเป็นมูลค่าถึง ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาท รวมถึงปริมาณเงินที่ได้กำไรคืนทุนทั้งสิ้น ๗๖๓,๐๐๐ ล้านบาท ในตลอดระยะเวลาโครงการ ๓๐ ปี ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อฟังเหตุผลถึงความจำเป็นดังกล่าวที่เกิดขึ้นที่ทางรัฐบาลได้แจ้งให้พวกเราได้รับทราบและได้ทราบว่าพี่น้องประชาชนรอคอยกันมานาน ขณะเดียวกันกระผมถือว่าเรื่องนี้เราต้องให้เครดิตทุกรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง กระผมทราบมาว่ารัฐบาลอดีตที่ผ่านมาได้มีมติคณะรัฐมนตรีตั้งแต่วันที่ ๑๖ เดือนตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐ คณะรัฐมนตรีในยุคนั้นได้อนุมัติโครงการดังกล่าว ถ้าเรามองย้อนไปตั้งแต่วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ จนกระทั่งถึงปัจจุบันก็คือมีนาคม ๒๕๕๒ นั่นผ่านมาถึงรัฐบาลหลาย ๆ รัฐบาล เราต้องให้เครดิตนะครับว่าถึงแม้แต่โครงการนี้จะสำเร็จมาในช่วงท่านรัฐบาลนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ แต่ก็มีรัฐบาลอย่างน้อย ๆ หลาย ๆ รัฐบาลได้มีส่วนในการผลักดันโครงการดังกล่าว ดังนั้นกระผมถือว่าทุกคนต้องรับเครดิตร่วมกัน ขณะเดียวกันโครงการนี้ได้มอบหมายให้กระทรวงการคลังไปดำเนินการติดต่อหาแหล่งเงินกู้ ซึ่งวันนี้เอกสารดังกล่าวก็เป็นการบ่งบอกว่ากระทรวงการคลังได้ดำเนินการหน้าที่นี้แล้ว โดยได้แหล่งเงินกู้จากรัฐบาลญี่ปุ่นผ่านไปที่เจบิก ซึ่งสมัยก่อนเรียกชื่อว่า เจบิก และช่วงหลังได้มีการเปลี่ยนชื่อจากเจบิก เป็นไจก้า ในวงเงินทั้งสิ้น ๖๐,๐๐๐ กว่าล้านเยน ท่านประธานครับ กระผมมีข้อกังวลหลาย ๆ ส่วนที่มีเพื่อนสมาชิกได้มีการกล่าวพาดพิงถึงโครงการดังกล่าว พยายามที่จะอ่านเอกสารที่ทางรัฐบาลหรือกระทรวงการคลังได้แจกให้กับพวกเราอย่างน้อยก็รับมาว่าโครงการนี้ได้มีการเตรียมแผนการมาอย่างดี ได้มีการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและได้มีการรายงานว่าโครงการดังกล่าวนั้นไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตั้งแต่วันที่ ๑๘ มิถุนายน ปี ๒๕๕๑ ----------

และกระผมอยากจะเรียนเพิ่มเติมว่าในโครงการดังกล่าวนั้นได้รับการบรรจุเป็นแผนโครงการหลักในแผนการก่อหนี้ต่างประเทศภายใต้แผนบริหารหนี้สาธารณะตั้งแต่งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๒ เรียบร้อยแล้ว คำถามมีอยู่นิดเดียวครับว่า ทำไมรัฐบาลจะต้องเร่งรีบให้โครงการนี้อนุมัติภายในวันนี้ กระผมเพิ่งได้รับทราบจากเพื่อนสมาชิกและเอกสารที่แจ้งมาว่า เนื่องจากว่าโครงการดังกล่าวนี้ทางรัฐบาลญี่ปุ่นได้จัดสรรงบประมาณรอรับรัฐบาลไทยไว้เรียบร้อยแล้ว และรัฐบาลญี่ปุ่นก็มีแผนงานงบประมาณของเขาเป็นปีงบประมาณ ซึ่งทราบข่าวว่าปีงบประมาณของรัฐบาลญี่ปุ่นจะเริ่มต้นในเดือนเมษายน ดังนั้นถ้ารัฐสภาอนุมัติโครงการนี้ล่าช้า ดูแล้วในระยะยาวจะมีผลกระทบเสียมากกว่าผลในเชิงบวก กระผมอยากจะเรียนเพิ่มเติมว่า ในเงื่อนไขของการกู้เงินประมาณ ๖๐,๐๐๐-๗๐,๐๐๐ ล้านเยน ถามว่ามีเงื่อนไขอย่างไรบ้างที่ประชาชนจะต้องรับทราบ อย่างน้อย ๆ ในดอกเบี้ยของโครงการซึ่งได้รับการอนุมัติมาในอัตราดอกเบี้ย ๑.๔ เปอร์เซ็นต์ต่อปี ซึ่งถือว่าเป็นอัตราดอกเบี้ยที่น้อยนะครับ โดยที่ดอกเบี้ยในส่วนค่าจ้างที่ปรึกษาคือ ๐.๐๑ ต่อปี ก็ถือว่าน้อย ระยะเวลาการชำระคืนเงินกู้ ๒๕ ปี ปลอดหนี้ ๗ ปี ก็ถือว่าเป็นเงื่อนไขที่ใช้ได้ และสุดท้ายคือการเบิกจ่ายเงินกู้ ใช้ระยะเวลา ๗ ปี ๓ เดือน ซึ่งกระผมดูในเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ทางรัฐบาลได้แจ้งให้กับพวกเราได้รับทราบ กระผมถือว่าพี่น้องประชาชนควรจะต้องรับรู้ตรงนี้ด้วย และกระผมเชื่อว่าเงื่อนไขดังกล่าวนี้น่าจะเป็นเงื่อนไขที่พี่น้องประชาชนพอใจ กระผมอยากจะเพิ่มเติมอยู่นิดหนึ่งว่า ในช่วงที่ผ่านมาถ้าเราได้อ่านเอกสารทางเศรษฐกิจเราจะเห็นนักคิดทางด้านเศรษฐศาสตร์ให้คำแนะนำรัฐบาลอยู่หลายเรื่อง อย่างเช่นบางสำนักก็เสนอว่า ในการแก้วิกฤติเศรษฐกิจปัจจุบันนี้รัฐบาลต้องลงทุนในเมกะโปรเจกต์ เช่น โครงการรถไฟฟ้าเพื่อมาแก้วิกฤติเศรษฐกิจ และขณะนี้รัฐบาลได้ดำเนินการแล้ว มีบางสำนักที่บอกว่า รัฐบาลจะต้องเอาเงินลงไปสู่พี่น้องประชาชนระดับรากหญ้าให้รวดเร็วแล้วก็มีผลมากที่สุด ผมขอชื่นชมรัฐบาลว่าวันนี้รัฐบาลได้ทำทั้ง ๒ อย่าง รัฐบาลได้ทำทั้งเอาเงินไปสู่พี่น้องประชาชนในระดับรากหญ้า ขณะเดียวกันขณะนี้รัฐบาลได้กำลังเริ่มต้นโครงการที่เรียกว่า เมกะโปรเจกต์ ก็คือโครงการรถไฟฟ้าสายสีแดง กระผมอยากจะสรุปเป็นประเด็นให้ท่านได้รับทราบว่า โครงการกระตุ้นเงินที่มีนักวิชาการ นักคิดบางคนเสนอว่ารัฐบาลต้องเอาเงินลงสู่รากหญ้า เช่น โครงการ

เช็คช่วยชาติ ซึ่งวันที่ ๒๖ นี้มีผลแล้วกับพี่น้องประชาชน ก็คือคนที่ทำประกันสังคม และส่วนราชการประมาณ ๑๐ ล้านคน นอกจากนี้แล้วโครงการประกันราคาพืชผลทางการเกษตร กระผมขอชื่นชมท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะประธานคณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติ ที่เร่งในการรับจำนำข้าวในฤดูกาลนี้เร็วขึ้นถึงครึ่งเดือนครับ เพราะช่วงเดือนมีนาคมที่ผ่านมาไม่มีการรับจำนำข้าว พี่น้องประชาชนจะมีปัญหาอย่างยิ่งเนื่องจากว่าข้าวราคาจะตก แล้วก็เกษตรกรต้องเอาเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. ภายในเดือนมีนาคม วันนี้รัฐบาลได้รับจำนำข้าวเร็วขึ้นครึ่งเดือน นอกจากนี้แล้วโครงการเบี้ยกตัญญูหรือเบี้ยยังชีพที่ดูแลผู้สูงอายุ ๕ ล้านคน ยังมีโครงการ อสม. ที่ดูแล อสม. เดือนละ ๖๐๐ บาทต่อเดือนกับ อสม. ๑ ล้านคน หรือแม้กระทั่งโครงการเรียนฟรีที่รัฐบาลจะดูแลโครงการเรียนฟรีทั้งสิ้น ๑๕ ปี ที่มีผลกระทบกับพี่น้องประชาชนทั้งสิ้นประมาณ ๑๒ ล้านคน เป็นเด็กนักเรียนที่เราจะต้องอุดหนุนลงไป และสุดท้ายที่กระผมคิดว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องบอกก็คือโครงการเพิ่มเงินเดือนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่รัฐบาลได้มีมติที่จะเพิ่มในวันที่ ๑ ตุลาคมที่จะถึงนี้ ดังนั้นกระผมชื่นชมรัฐบาลที่รัฐบาลทำทั้ง ๒ แนวคิดที่นักคิดนักวิชาการต่าง ๆ เสนอมา ทั้งเมกะโปรเจกต์ และโครงการที่อัดเม็ดเงินงบประมาณลงสู่รากหญ้า ดังนั้นท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้ก็คือโครงการเมกะโปรเจกต์ ซึ่งกระผมคิดว่าท่านประธาน โดยเฉพาะสมาชิกรัฐสภาน่าจะเห็นด้วยให้ผ่านโครงการนี้ออกไป เพื่อจะได้มีผลต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจแก้ไขปัญหาจราจรของพี่น้องประชาชนครับ ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภาได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายประสพสุข บุญเดช รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านรัฐมนตรีครับ

นายสันติ พร้อมพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผมพาดพิงครับ ขออนุญาตท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญนะครับ สั้น ๆ

นายสันติ พร้อมพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผม สันติ พร้อมพัฒน์ นะครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบสัดส่วน

พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมมีประเด็นที่เมื่อสักครู่สมาชิกฝ่ายทางประชาธิปัตย์ได้พาดพิงผมเกี่ยวกับเรื่องโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ที่ขณะนี้เรากำลังพิจารณากันอยู่ในเรื่องของกรอบแลกเปลี่ยนความร่วมมือทางการเงินระหว่างไทยกับญี่ปุ่นนะครับ ก็คงต้องเรียนแบบนี้นะครับว่า กรอบความร่วมมือระหว่างไทยกับญี่ปุ่นนั้นก็ต้องบอกว่าเป็นสิ่งดี ----------

เพราะว่าประเทศของเรานั้นก็ยังไม่ใช่ประเทศที่มีความร่ำรวยนะครับ การจะสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐาน หรือสาธารณูปโภคต่าง ๆ ในการที่จะพัฒนาประเทศเพื่อให้พี่น้องประชาชนอยู่ดีกินดีและเพื่อการลดต้นทุนในการดำรงชีพของพี่น้องประชาชน ไม่ว่าในกรุงเทพฯ ปริมณฑลหรือในชนบทนั้นเป็นสิ่งที่จะต้องทำนะครับ และการกู้เงินก็คงเป็นทางเลือกหนึ่งของรัฐบาลที่ผ่าน ๆ มา รวมถึงรัฐบาลนี้นะครับ ดังนั้นนี่นะครับ การกู้เงินก็คงมีความจำเป็น แต่ในเรื่องของระหว่างการกู้เงินระหว่างไทยกับญี่ปุ่นนั้นก็ต้องบอกว่าก็มีข้อครหาตลอดมาในเรื่องของการกู้เงินแล้วนำมาใช้จ่ายนะครับ ก็จะถูกกล่าวหาว่าไม่โปร่งใสโดยตลอดนะครับ ตามที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายไว้นะครับ พาดพิงถึงผมในสมัยที่ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมอยู่นั้นนะครับ ก็คงมีหลาย ๆ โครงการโดยเฉพาะโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงนะครับ บางซื่อ-บางใหญ่ ซึ่งได้ประมูลไปแล้วตอนหนึ่ง เปิดซองแล้ว ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท ข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้ครับ ทาง รฟม. ในสมัยนั้นนะครับ ได้คิดคำนวณราคา ช่วงตอนคิดคำนวณราคาครั้งแรกนะครับ เป็นประมาณปี ๒๕๔๙ ปี ๒๕๕๐ นะครับ คิดคำนวณราคาไว้ประมาณ ๑๑,๐๐๐ ล้านบาทนะครับ ขณะนั้นราคาน้ำมันบาร์เรลละประมาณ ๔๐ เหรียญต่อบาร์เรลนะครับ หลังจากที่ใกล้ ๆ จะเริ่มประมูลนะครับ น้ำมันก็ขึ้นมาประมาณ ๕๐ เหรียญต่อบาร์เรล ทาง รฟม. ก็ไปปรับกรอบวงเงินของตนเองขึ้นมาประมาณ ๑๓,๐๐๐ ล้านบาท และต่อมาอีกประมาณเดือนเศษ ๆ นะครับ น้ำมันในตลาดโลกได้ขยับขึ้นมาถึง ๑๕๐ เหรียญต่อบาร์เรลนะครับ ก็ทำให้ทาง รฟม. ได้ถูกเจบิก สมัยนั้นยังชื่อเจบิกอยู่นะครับ ทักท้วงว่า ถ้าหากว่าใช้ราคาเดิมนะครับ ๑๑,๐๐๐ หรือ ๑๓,๐๐๐ นะครับ ก็จะไม่มีผู้เข้าร่วมประมูล ทาง รฟม. โดยที่ปรึกษาของ รฟม. ที่ปรึกษาโครงการของ รฟม. ก็ได้คิดคำนวณราคาว่า กรอบวงเงินในปัจจุบันตอนนั้นควรจะเป็นประมาณ ๑๖,๐๐๐ ล้านบาทเศษ เมื่อได้ส่งมาถึงผมนะครับ ผมก็มาตรวจดูรายละเอียดแล้วนะครับ ตรวจดูแล้วก็เป็นกรอบวงเงินเท่านั้นเอง ไม่ได้หมายความว่าจะใช้ราคานั้นนะครับ แต่ก็เป็นกรอบวงเงินก็ได้นำเข้า ครม. ไปเพื่อขอขยายกรอบวงเงินนะครับ ซึ่งขณะนั้นน้ำมันบาร์เรลละ ๑๕๐ เหรียญ ดังนั้นขณะนี้น้ำมันลดลงไปเหลือบาร์เรลละ ๔๐ กว่าเหรียญ ดังนั้นราคามันก็ควรจะกลับไปอยู่ตรงประมาณ ๑๑,๐๐๐ ล้านบาท ไม่เกิน ๑๓,๐๐๐ ล้านบาท แต่ว่าเมื่อการยื่นซองเปิดซองออกมา

มันก็ได้ในราคา ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท ผมเองต้องขอเรียนว่ากำลังดูรัฐบาลอยู่ กำลังดูท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและท่านรัฐมนตรีคมนาคมอยู่ว่า ขณะนี้น้ำมันลงราคามาขนาดนี้นะครับ ก็ยังไม่มีผู้ใดในรัฐบาลนี้ทำหนังสือขอปรับกรอบวงเงินที่เมื่อตอน ๑๕๐ เหรียญได้ปรับขึ้นไปประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์เศษ ๆ ขณะนี้ถ้ารัฐบาลมีความจริงใจแล้วก็น้ำมันลดราคาลงมาขนาดนี้ก็น่าจะปรับกรอบวงเงินให้เป็นปกติตามภาวะน้ำมันในปัจจุบัน ----------

ผมต้องขอกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า โดยเฉพาะรถไฟสายสีแดง บางซื่อ-รังสิต ที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้ไปเยือนญี่ปุ่นแล้วกลับมาได้แถลงอย่างดีอกดีใจว่า เพราะท่านไปทางญี่ปุ่นก็ถึงได้ให้กู้เงินมาอีกประมาณ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทเศษ ที่จะมาทำรถไฟสายสีแดง บางซื่อ-รังสิต ก็ต้องบอกว่าเป็นสิ่งดีที่จะได้สร้างสักที เพราะเส้นทางนี้มีจุดตัดของทางรถยนต์เป็นจำนวนมากทำให้การจราจรติดขัด แต่ท่านทราบไหมครับว่ารถไฟเส้นนี้มีกรอบวงเงินประมาณ ๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นผมจึงขอฝากท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังให้ช่วยดูในเรื่องกรอบราคาเหล่านี้ เพราะว่าขณะนี้ราคามันได้ปรับลงมาแล้วนะครับ เพราะฉะนั้น ครม. น่าจะลงมาดูตรงนี้ให้มันมีความเหมาะสม แต่ถ้ากรอบวงเงินยังไปคาอยู่อย่างนั้นนะครับ เพราะว่าวงเงินเดี๋ยวนี้มันเป็นที่เปิดเผย ผู้รับเหมาก็อาจจะหลงผิดแล้วก็ยื่นราคาสูง ๆ ทำให้เกิดปัญหาในการเจรจาต่อรอง ถ้าลดมากเกินไปมันก็ดูไม่ดีนะครับ ถ้าหากว่าปรับกรอบ ถ้าหากรัฐบาลมีความจริงใจถ้าได้ดำเนินการดังนี้ก็จะเป็นประโยชน์นะครับ

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมได้ยินได้ฟังรัฐบาลบอกว่าใน ๒-๓ ปีนี้จะกู้เงินให้ชนเพดาน เงินกู้ ๑.๔ ล้านล้านบาท ผมก็คงอยากจะฝากนะครับว่าถ้ากู้เงินมาแล้วเพราะรัฐบาลเสียงมากไม่เป็นไร กู้มาแล้วก็เอามาใช้ให้เป็นประโยชน์ อย่าเอามาแจกอย่างเงิน ๒,๐๐๐ บาทอีกนะครับ อย่าเอามาแจก เพราะว่าแจกเงิน ๒,๐๐๐ บาท ใช้ ๓ วันก็หมด ๕ วันก็หมดนะครับ ถ้ากู้เงินมาแล้วถ้ามาสร้างรถไฟฟ้า มาสร้างถนนปลอดฝุ่นตามโครงการของรัฐบาลที่แล้วที่ทำเอาไว้นะครับ ผมก็ว่าสมควรจะกู้มาพัฒนาประเทศได้นะครับ แต่การกู้เงิน ๑.๔ ล้านล้านบาทนั้นมีความสำคัญนะครับว่าเราได้เอาประชาชนทั้ง ๖๓ ล้านคนเข้าไปค้ำประกัน เพราะว่า ๑.๔ ล้านล้านบาท เฉลี่ยต่อหัวต่อคนนะครับ เท่ากับประมาณ ๒๕,๐๐๐ บาท เราได้นำประชาชนทั้งประเทศของเราเข้าไปค้ำประกันเงินกู้ที่รัฐบาลจะกู้มา เพราะฉะนั้นก็อยากจะเรียนรัฐบาลไว้ว่าต้องพึงสังวรว่าเงินส่วนนี้เป็นเงินของประชาชนนะครับ เกิดมาร้องอูแว้เดียวก็ ๒๕,๐๐๐ บาทแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นก็ต้องดูในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ให้รัดกุม ถ้ากู้มาแจกผมไม่เห็นด้วยนะครับ ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวท่านมีอะไรครับ

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกรัฐสภา พรรคประชาธิปัตย์ครับท่านประธานครับ คงเป็นเรื่องที่กระผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของท่านประธานครับ ตามข้อบังคับที่เราอนุโลมมาบังคับใช้ระหว่างที่กำลังร่างข้อบังคับก็คือ ข้อ ๘ ของการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : เมื่อสักครู่ท่านประธานจะเห็นได้ว่ากระผมไม่อยากจะขัดจังหวะท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่มาชี้แจง ซึ่งท่านบอกว่าใช้สิทธิพาดพิง แต่ถ้าท่านประธานจำได้ก่อนหน้านี้นะครับ ก็มีสมาชิกของพรรคฝ่ายค้านท่านหนึ่งซึ่งเป็นอดีตรัฐมนตรีเช่นเดียวกันก็ลุกขึ้นมาใช้สิทธิพาดพิงไปแล้ว แต่ท่านประธานก็ยังให้ท่านรัฐมนตรีลุกขึ้นมาใช้สิทธิพาดพิงอีก ซึ่งกระผมก็ไม่ได้ว่าอะไรครับ เพราะจะทำให้ประโยชน์มากยิ่งขึ้น แต่ประเด็นของปัญหาก็คือมันไม่ใช่ใช้สิทธิพาดพิง แต่เป็นการอภิปราย และตรงนี้ครับมันทำให้ในกรอบที่ ๒ ของเราซึ่งตอนนี้ก็ถึงเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกาแล้ว มันก็ช้าไปอีก ซึ่งถ้าหากท่านประธานจะได้กรุณาในการทำหน้าที่ของท่านประธานตามข้อบังคับ ถ้าเป็นใช้สิทธิพาดพิงหมดประเด็นพาดพิงก็จบครับ แต่ถ้าท่านปล่อยให้อภิปรายไปอีกนี่ครับมันก็ยาว และเวลาต่าง ๆ นี่ครับเราก็มีค่าในการ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาละครับ เดี๋ยวก็ยิ่งช้าไปใหญ่ครับ เอาละครับ เดี๋ยวเชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงก่อนนะครับ เชิญท่านนั่งนะครับ ผมเข้าใจจุดของท่านแล้ว

นายกรณ์ จาติกวณิช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม กรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ต้องขออนุญาตที่จะรบกวนการอภิปรายของเพื่อนสมาชิกต่อกรอบ ๒ เกี่ยวกับการกู้ยืมเงิน สำหรับโครงการรถไฟฟ้าชานเมืองสายสีแดงช่วงบางซื่อ-รังสิต ผมจะขออนุญาตอย่างนี้นะครับ พอดีวันนี้ก็มารับฟังและก็พร้อมที่จะชี้แจงร่วมกันกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งนั่งอยู่กับผมตั้งแต่เช้า ต้องขออนุญาตเรียนไว้ล่วงหน้านะครับว่า ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดของตัวโครงการว่าจะดำเนินการอย่างไร มีผลอย่างไรต่อพี่น้องประชาชน รวมถึงนโยบายของทางรัฐบาลในการที่จะลงทุนในการยกระดับโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่ง ทั้งในแง่ของสินค้าและมวลชน ผมจะขออนุญาตให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นผู้ชี้แจง ซึ่งท่านก็ได้ฝากผมเรียนต่อรัฐสภานะครับว่า ท่านก็คงจะรอฟังคำอภิปรายและข้อเสนอแนะของเพื่อนสมาชิกให้ครบถ้วนก่อน ส่วนผมขออนุญาตชี้แจงในส่วนที่เกี่ยวข้องสั้น ๆ นะครับ เพราะว่าจะต้องขออนุญาตมีภารกิจข้างนอกที่จะต้องรีบออกไปดำเนินการก่อนที่จะกลับมารับฟังข้อเสนอแนะของเพื่อนสมาชิกในรอบต่อไป ก็คือผมอยากที่จะขออนุญาตเรียนในประเด็นคำถามที่มีเกี่ยวกับเรื่องของการทำความเข้าใจกับพี่น้องประชาชนตามกฎหมายต่าง ๆ นะครับ และผมก็ดีใจที่ท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านก็ได้เข้ามาร่วมฟังการอภิปรายด้วย เพราะว่ามีบางประเด็นที่จริง ๆ แล้วต่อการตอบคำถามของเพื่อนสมาชิกที่อยู่ในพรรคฝ่ายค้านควรที่จะถามกับท่านมากกว่าที่จะถามกับผมนะครับ เพราะกระบวนการขั้นตอนในส่วนของการดำเนินการในเรื่องของรถไฟชานเมืองสายสีแดงที่เรากำลังพิจารณากันอยู่นี้ เป็นโครงการที่ได้มีการริเริ่มมาตั้งแต่สมัยช่วงปี ๒๕๔๘ เรื่อยมาจนถึงวันนี้ ซึ่งก็อยู่ในช่วงสุดท้ายในส่วนของการพิจารณารายละเอียดของสัญญาการกู้ยืมเงิน ก่อนที่ทางกระทรวงการคลังจะไปดำเนินการในการเซ็นสัญญาต่อไป กล่าวคือบทบาทหน้าที่ในการทำความเข้าใจ การทำประชาพิจารณ์กับพี่น้องประชาชนนั้น ความจริงได้มีการริเริ่มมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ แล้ว ในส่วนของโครงการเส้นสีแดง แล้วก็ได้มีการดำเนินการตลอดมาจนกระทั่งโครงการนี้ได้รับการอนุญาตที่เขาเรียกว่า อีไอเอ (EIA) นะครับ และก็ได้มีการทำการประชาพิจารณ์เพิ่มเติมต่อเนื่อง เพราะฉะนั้นในส่วนของ

ความครบถ้วนหรือไม่ต่อการทำประชาพิจารณ์นั้น จริง ๆ แล้วผมต้องขออนุญาตเรียนด้วยความเคารพนะครับ เป็นคำถามที่จะต้องถามกับรัฐบาลชุดที่แล้ว และเป็นคำถามที่จะต้องถามกับท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม คราวนี้พูดถึงหน้าที่ทางกฎหมาย ในส่วนของทางรัฐบาลที่จะต้องดำเนินการในเรื่องของการทำความเข้าใจกับประชาชนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ก็มีการอภิปรายกันหลายท่านในประเด็นนี้ ผมจะขออนุญาตเรียนนะครับว่า รัฐธรรมนูญความจริงก็มีความชัดเจนในระดับหนึ่งเกี่ยวกับภาระหน้าที่ทางกฎหมายในการทำประชาพิจารณ์ ในการทำความเข้าใจ ในวรรคสองของมาตรา ๑๙๐ ก็พูดไว้ชัดเจนนะครับ ผมขออนุญาตท่านประธานได้อ่าน ก่อนการดำเนินการเพื่อการทำหนังสือสัญญากับนานาประเทศหรือองค์กรระหว่างประเทศตามวรรคสอง คณะรัฐมนตรีต้อง ๑. ผมสรุป จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และ ๒. ชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับหนังสือสัญญานั้น ในการนี้ให้คณะรัฐมนตรีเสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อความเห็นชอบด้วย เพราะฉะนั้นในสิ่งที่เรากระทำเมื่อวานนี้ต่อกรอบ ๑ เรื่องของการกู้ยืมเงินจาก ๓ องค์กรระหว่างประเทศ ก็เป็นการเสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อความเห็นชอบ จากนั้นก็มีบทบาทหน้าที่ที่จะต้องไปดำเนินการข้อ ๑ และข้อ ๒ ต่อไป ข้อ ๑ ก็คือเรื่องของการทำความคิดเห็นจากพี่น้องประชาชน ข้อ ๒ ก็คือเอารายละเอียดสัญญากลับเข้ามาให้รัฐสภาได้มีโอกาสพิจารณา ส่วนกรอบ ๒ วันนี้ที่เรากำลังพิจารณาอยู่ ก็คือขั้นตอนที่ ๒ ก็คือการนำเอารายละเอียดสัญญานี่กลับเข้ามาให้กับรัฐสภาพิจารณา ระหว่างก่อนหน้านั้นท่านถามว่ามีการทำประชาพิจารณ์แล้วหรือยัง ผมก็ตอบนะครับ เท่าที่ผมได้ตรวจสอบจากทางกระทรวงคมนาคม ผู้ที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ตั้งแต่สมัยปี ๒๕๔๘ ก็ได้มีการรายงานนะครับว่ามีการทำประชาพิจารณ์แล้ว เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ผมไม่ได้ตำหนิติเตียนท่านอดีตรัฐมนตรีแต่อย่างใด แต่ต่อคำถามที่เพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านมีต่อประสิทธิภาพหรือประสิทธิผลของการทำประชาพิจารณ์ จริง ๆ ต้องถามท่านอดีตรัฐมนตรีครับ ไม่ใช่ถามผม ในส่วนของตรงนี้

แต่บทบาทหน้าที่ทางกฎหมายในส่วนของผมและท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในปัจจุบันนะครับก็มีต่อเนื่อง และเราก็ยังจะดำเนินการในส่วนของการทำความเข้าใจรวมไปถึงในวรรคสุดท้ายนะครับของรัฐธรรมนูญในการที่จะแก้ไขเยียวยาให้กับประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการนะครับ ก็จะมีการดำเนินการต่อเนื่องเช่นเดียวกัน ซึ่งบทบาทในส่วนของทางกระทรวงการคลังในเรื่องนี้นะครับ ก็คือเมื่อมีการลงนามในสัญญาเงินกู้แล้วทางกระทรวงการคลังก็จะนำรายละเอียดของสัญญาเงินกู้ไปประกาศนะครับ ทั้งในราชกิจจานุเบกษาและเผยแพร่โดยสื่อต่าง ๆ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและพี่น้องประชาชนได้มีโอกาสได้เข้าถึงรายละเอียดของสัญญาตามบทบัญญัติของทางรัฐธรรมนูญ จริง ๆ ผมมีประเด็นที่น่าจะต้องถามเพิ่มเติมนะครับต่อข้อทักท้วงว่าเราได้ดำเนินการตรงตามกฎหมายแล้วหรือยังในการพิจารณากรอบ ณ ปัจจุบัน ผมขอเรียนอย่างนี้นะครับว่าอย่างน้อยที่สุดนี่ทางรัฐสภาก็กำลังได้รับโอกาสในการที่จะได้รับฟังรายละเอียดของสัญญาเงินกู้ในส่วนของรถไฟฟ้าเส้นสีแดงนะครับ ในขณะที่ท่านรัฐมนตรีหรือท่านอดีตรัฐมนตรีก็คงต้องชี้แจงต่อสภานะครับว่า ด้วยเหตุใดท่านถึงมิได้นำสัญญาเงินกู้ที่ท่านเองได้เป็นผู้ดำเนินการและลงนามในช่วงมีนาคม ปี ๒๕๕๑ เข้าต่อรัฐสภาเพื่อให้รัฐสภาได้มีโอกาสพิจารณา เพราะฉะนั้นประเด็นในเรื่องของการทำประชาพิจารณ์หรือทำความเข้าใจกับพี่น้องประชาชนนั่นคือส่วนหนึ่งนะครับ และเราได้ดำเนินการไปแล้วท่านเองในระดับหนึ่งก็ได้ดำเนินการไปแล้ว แต่เพื่อนสมาชิกในฝั่งของท่านยังมีความเคลือบแคลงใจว่ามีความละเอียดถี่ถ้วนหรือความครบถ้วนอย่างไร ท่านก็ควรจะชี้แจงแต่ส่วนประเด็นว่าทำไมท่านถึงไม่ได้นำสัญญาให้รัฐสภาได้มีโอกาสพิจารณานะครับตามมาตรา ๑๙๐ ที่ระบุไว้นั้นท่านก็คงให้คำชี้แจงกับเพื่อนสมาชิกของท่านเองเช่นเดียวกัน แต่ในส่วนของรัฐบาลชุดปัจจุบัน ผมคิดว่านอกจากการทำความเข้าใจและรับฟังความคิดเห็นจากพี่น้องประชาชนแล้วเราก็ได้แสดงถึงเจตนาตั้งใจในความที่จะยึดตามบทบัญญัติของทางรัฐธรรมนูญ ของทางกฎหมาย และในหลักการความโปร่งใสในการดำเนินการในทุกขั้นตอน ด้วยการนำรายละเอียดของสัญญาเงินกู้เพื่อดำเนินการโครงการรถไฟฟ้าชานเมืองสายสีแดงนั้นเข้ามาให้รัฐสภาพิจารณา เพราะฉะนั้นผมถือว่าขั้นตอนการดำเนินการของทางรัฐบาลครบถ้วนทุกประการครับ ขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านชลน่านนะครับ

นายสันติ พร้อมพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสันติเชิญนั่งนะครับ เชิญท่านชลน่านครับ

นายสันติ พร้อมพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : เมื่อสักครู่ท่านรัฐมนตรี

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : คือผมฟังแล้วนะครับ ก็ไม่มีหรอก ไม่ได้พาดพิงอะไรถึงท่านอะไรนะครับ เชิญท่านสันตินั่งนะครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ เสียดายที่ท่านรัฐมนตรีมีภารกิจที่ต้องออกไปข้างนอกไม่สามารถที่จะฟังคำอภิปรายของผมได้ ท่านประธานครับ ตามที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างสัญญาหรือร่างหนังสือสัญญา ผมใช้คำว่า หนังสือสัญญา ครับถึงแม้ท่านจะไม่เขียนว่าเป็นหนังสือสัญญา เป็นร่างหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางด้านการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น ก็คือร่างหนังสือสัญญา กับร่างสัญญาเงินกู้มาให้รัฐสภาแห่งนี้พิจารณาเพื่อให้ความเห็นชอบให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ วรรคสอง ผมเน้นนะครับ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสอง เพราะเป็นขั้นตอนที่ท่านได้ไปทำการเจรจา ได้ไปทำความตกลงในเบื้องต้นมาหมดแล้ว แล้วก็เพื่อจะทำหนังสือสัญญาเพื่อจะลงนาม ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสอง ท่านประธานครับ สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือว่า สมาชิกรัฐสภาอย่างเช่นผมจะต้องมาดูในกรอบของสัญญา ไม่ใช่กรอบครับ สาระของสัญญาเลยว่าสาระของหนังสือสัญญานี้ที่ท่านจะไปให้ความร่วมมือด้านการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่นนี่โดยผ่านองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่นคือไจก้านี่ มีสาระสำคัญอย่างไร เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญหรือไม่

มีผลกระทบต่อพี่น้องประชาชนและประเทศชาติได้ประโยชน์ที่แท้จริงหรือไม่ ถึงจะสามารถให้ความเห็นชอบได้ และก็ร่างสัญญานี้มี ๒ อย่างครับ เป็นสัญญาเงินกู้ด้วย ท่านบอกว่าร่างสัญญาเงินกู้มีเนื้อหาสาระเช่นเดียวกับร่างสัญญาแลกเปลี่ยนความร่วมมือด้านการเงิน ----------

- ๑๕๗/๑

เพราะฉะนั้นผมก็ถือว่าเป็นร่างสัญญาเดียวกันก็ใช้กรอบนี้พิจารณา ท่านประธานที่เคารพครับ ร่างหนังสือสัญญาฉบับนี้มีสาระสำคัญอยู่ทั้งหมด ๗ เรื่อง ทั้ง ๗ เรื่องนี่นะครับ

เรื่องที่ ๑ เรื่องของวงเงิน ซึ่งผมจะขออนุญาตมาลงรายละเอียดทีหลัง

เรื่องที่ ๒ เรื่องของรายละเอียดเกี่ยวกับเงื่อนไขต่าง ๆ ที่จะดำเนินการไม่ว่าจะเป็นอัตราดอกเบี้ยระยะชำระคืนเงินกู้ ขั้นตอนการเบิกจ่าย การเบิกจ่ายเงินกู้อะไรต่าง ๆ

เรื่องที่ ๓ เป็นเรื่องการขนส่ง

เรื่องที่ ๔ การชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยภายในวงเงินกู้ที่มีรายละเอียดที่จะเขียนนะครับ

เรื่องที่ ๔ กับเรื่องที่ ๕ เป็นเรื่องที่ผมจะลงรายละเอียดกับท่านประธานเพื่อที่จะขอคำชี้แจงจากทางรัฐบาลเพิ่มเติม และ

เรื่องที่ ๖ เป็นเรื่องที่รัฐบาลจะต้องแจ้งข้อมูลที่จำเป็นและแจ้งความคืบหน้าของโครงการให้รัฐบาลญี่ปุ่นและไจก้าทราบ

เรื่องที่ ๗ รัฐบาลทั้งสองจะหารือ หากมีประเด็นใดเกิดขึ้นเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน ขออนุญาตอ่านในเอกสารที่ทางรัฐบาลส่งมาให้

ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมต้องกราบเรียนท่านประธาน สืบเนื่องจากท่านรัฐมนตรีเองได้ชี้แจงเมื่อสักครู่ว่า ร่างหนังสือสัญญานี้ได้ผ่านกระบวนการการเจรจาก็คือกรอบการเจรจาได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ จนกระทั่งรัฐบาลชุดท่านนายกรัฐมนตรีสมัคร ต้องขออนุญาตเอ่ยนามท่าน เมื่อเดือนตุลาคมปี ๒๕๕๐ ได้ลงนาม ได้มีมติครับ ไม่ได้ลงนาม มีมติของคณะรัฐมนตรีที่จะอนุมัติให้ไปกู้เงินแล้วมีวงเงินกำกับตอนนั้นคือ ๕๙,๘๘๘ ล้านบาทนะครับ วงเงินรวม เม็ดเงินรวมของโครงการ มีมติชัดเจนตรงนั้น จริงอยู่ครับที่เพื่อนสมาชิกให้เกียรติกับให้เครดิตกับรัฐบาลทุกรัฐบาลที่ช่วยกันทำเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพนะครับ ในหลักการผมเห็นด้วยว่าประเทศชาติบ้านเรานี่จำเป็นจะต้องใช้เม็ดเงินในการที่จะมาพัฒนาสิ่งที่มีความจำเป็น โดยเฉพาะการลงทุนหรือการสร้างงานที่มีผลต่อประเทศชาติในเรื่องของด้านเศรษฐกิจในระยะกลางและระยะยาว โดยเฉพาะการลงทุน

ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเรื่องการคมนาคมขนส่ง ตรงนี้แหละครับเป็นสิ่งที่ผมเชื่อว่าสมาชิกทุกท่าน โดยเฉพาะไม่ว่าฝ่ายค้านหรือรัฐบาลหรือท่านสมาชิกวุฒิสภามีความเห็นคล้ายกันครับ ไม่ได้ปฏิเสธเลย เป็นเรื่องจำเป็นครับ เพราะว่าเราต้องเพิ่มขีดความสามารถในการที่จะแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านได้ แข่งขันกับนานาอารยธรรมประเทศได้ เป็นเรื่องดีครับ มันเป็นเรื่องดีเมื่อเปรียบเทียบกับการที่รัฐบาลมากู้เงินแล้วก็เอาไปใช้จ่ายในโครงการที่ไม่ก่อเกิดการสร้างงาน ก่อเกิดการสร้างรายได้ เพียงหวังว่าจะต้องเอาเงินไปกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยการไปเพิ่มเรื่องการใช้จ่ายภาคประชาชน ตรงนั้นเหมือนกับเอาเงินโยนลงไปในแม่น้ำหายต๋อม ผลกลับคืนมาเท่าไรผมไม่ทราบ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท คาดการณ์ว่า จีดีพี ที่จะได้นี่ ๐.๐๒ เปอร์เซ็นต์ ได้ตามจริงหรือเปล่าผมไม่แน่ใจ ท่านประธานครับ ผมกลับมาในร่างสัญญาที่ผมมีข้อคำถามที่จะกราบเรียนถามผ่านท่านประธานไปยังรัฐบาล

ประเด็นที่ ๑ เรื่องวงเงิน ในร่างสัญญานี้ท่านต้องกู้เงินเป็นเงินเยนนะครับ ๖๓,๐๑๘ ล้านเยน ตีเป็นเงินไทยประมาณ ๒๔,๐๐๐ ล้านบาท เม็ดเงินที่จะใช้ในระยะแรก ในระยะแรกก็คือโครงการสายสีแดงช่วงบางซื่อ-รังสิตเท่านั้น แต่โครงการทั้งหมดนี้รัฐบาลต้องใช้เงินถ้าตาม ครม. เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๐ อนุมัติไว้นี่ ตัวเลขกลม ๆ ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท ๕๙,๘๘๘ ล้านบาท มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคมครับ วันที่ ๑๑ มีนาคมนะครับ ผมเข้าใจว่าผ่านกระบวนการพิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว อนุมัติวงเงินเพิ่มในโครงการทั้งหมดเป็น ๖๕,๑๔๘ ล้านบาท เฉพาะบางซื่อ-รังสิต ๖๒,๗๔๕ ล้านบาท ท่านประธานครับ ถามว่าทำไมเม็ดเงินมันเพิ่มขึ้น เมื่อสภาวะการพิจารณาขณะที่เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๐ กับเดือนมีนาคม ๒๕๕๒ นี่ปัจจัยเรื่องน้ำมันมีข้อแตกต่างกันอย่างชัดเจน ตรงนี้รัฐบาลต้องตอบนะครับในเรื่องที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ สิ่งที่จะเป็นปัญหากับรัฐบาลไทยในเรื่องที่จะต้องปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างของไจก้า ซึ่งเขามีเงื่อนไขอยู่ แล้วเขาก็ใช้กฎหมายภายในประเทศเขามาเป็นตัวกำหนด ไม่ใช่กฎหมายระหว่างประเทศ ----------

ตรงนี้รัฐบาลต้องตอบให้กับสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้อย่างชัดเจนนะครับว่า ถ้าท่านได้ดำเนินการแล้ว ผลประโยชน์หรือผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเทียบข้อดีข้อเสีย เราได้หรือเสียอันนั้นเป็นสิ่งที่ต้องตอบ ในร่างสัญญาข้อ ๑.๔ ให้เอกสิทธิ์เรื่องของภาษีอากร เรื่องของจะให้บุคคลสัญชาติญี่ปุ่นที่เข้ามาทำงานในบ้านเรา เข้ามาพำนักอาศัยภายใต้กฎหมายที่จำเป็น และก็ ๑.๕ เรื่องของดูแลความปลอดภัยของบุคคลและก็วัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เรื่องเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราต้องให้สิทธิเขา ที่เขาต้องมาปฏิบัติงานเรา เขาอยู่ในสัญญา ถามสิ่งเหล่านี้ถ้าให้ไปอย่างนี้จะมีผลกระทบกับพี่น้องประชาชนเราหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่ผมต้องกราบเรียนท่านประธานอีกประเด็นหนึ่งก็คือว่า ความจำเป็นที่จะต้องลงนามในช่วงเดือนมีนาคม ผมเห็นกรอบเวลาที่รัฐบาลทำมาสัญญานี้ลงนามแล้วมีผลบังคับใช้และผูกพันเลยนะครับ ไม่ใช่กรอบสัญญาครับ เป็นสัญญาที่ลงนามและมีผลใช้บังคับใช้แล้วผูกพัน กุมภาพันธ์ถึงมีนาคม รัฐบาลและไจก้า ลงนามประกาศให้กู้เงิน ก็คือท่านไปเจรจากรอบเงินกู้มาเรียบร้อยแล้ว เอามาผ่านรัฐสภามีนาคม ก็จะลงนามในช่วงเมษายนที่ท่านให้เหตุผลแนบท้ายกับเอกสารสัญญาว่าจำเป็นและเร่งรีบมาก จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาภายในมีนาคม เพราะว่ารัฐบาลญี่ปุ่นปีงบประมาณเขาสิ้นมีนาคม ถ้าไม่เซ็นสัญญาตรงนี้ เงินที่เขาให้มาหรือวงเงินที่กำหนดมาให้อาจจะตกไปหรือมีผลกระทบกับโครงการเงินกู้อื่น ๆ ที่จะต้องขอจากเขา ซึ่งผมเองจะต้องถามและท่านรัฐมนตรีตอบผ่านท่านประธานว่า ๖๕,๐๐๐ ล้านบาทที่เหลือนะครับ ใช้ไป ๒๔,๐๐๐ ล้านบาท เป็นเงินไทย ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ที่เหลือนี่ ท่านจะกู้อย่างไร จะทำสัญญาอย่างไร มีกรอบเจรจาแล้วหรือไม่ สิ่งนี้ต้องชี้แจงกับทางรัฐสภาด้วยครับ ท่านเอาโครงการมา ๑ โครงการ มาบอกว่ามีความจำเป็นมากต้องกู้และที่เหลือท่านก็บอกว่ามันจำเป็นเช่นกัน เพราะกู้เขาไปแล้วส่วนหนึ่ง เหมือนมัดมือชกครับ ก็ฝากท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีนะครับ สิ่งนี้ต้องมาชี้แจงกับทางรัฐสภาด้วยว่า กรอบที่เหลือนี่ท่านมีกรอบการเจรจาเป็นอย่างไร ท่านประธานครับ เรื่องต่อไปที่มีเพื่อนสมาชิกได้ให้ความเห็นไว้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีพูดเองนะครับว่าสิ่งที่ดำเนินการมาแล้ว รัฐบาลชุดก่อนต้องชี้แจงกับสมาชิกของรัฐสภา จริง ๆ ไม่ใช่ครับ

ผู้เสนอขอต่อสมาชิกรัฐสภาต้องมาชี้แจงกับรัฐสภาครับ ท่านประธานครับ วรรคสามเขียนชัดเจนครับ ต้องมีกรอบหรือหนังสือสัญญา และก็มาชี้แจงเกี่ยวกับหนังสือสัญญานั่นหมายความสิ่งที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ทั้งหมดนะครับ ไม่ว่าจะเป็นการให้ข้อมูล การรับฟังความคิดเห็น การศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม ต้องเป็นสาระที่นำมาชี้แจงด้วย ถ้าจะปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ผมขอเวลาอีกนิดเดียวครับท่านประธานครับ ผมจะชี้ให้เห็นว่ามันต่างกันอย่างไร สมาชิกหลายท่านบอกว่าทำไปแล้วครับ อีไอเอ ก็ทำไปแล้ว ขออนุญาตที่ใช้ภาษาอังกฤษ ศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมทำไปแล้ว รับฟังความคิดเห็นก็ทำไปแล้ว แต่ท่านนำมาชี้แจงต่อรัฐสภาหรือไม่ มันจะต้องเป็นหลักฐานซึ่งบันทึกไว้ในรัฐสภาแห่งนี้นะครับท่านประธานครับ เพื่อประกอบการพิจารณา ท่านบอกว่าก็ไปเปิดเว็บไซต์เอาสิ ไปศึกษาเอาข้อมูลที่หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องสิ ไม่ใช่หน้าที่ครับ แต่หน้าที่ท่านต้องมาชี้แจงเกี่ยวกับหนังสือสัญญานั้นกับรัฐสภาตรงนี้แหละครับที่ผมอยากจะชี้ให้ท่านประธานเห็นว่า รัฐบาลอาจจะพลาดเรื่องนี้ ไม่สายครับ ถ้าท่านส่งเอกสารมานะครับ นำมาประกอบให้รัฐสภาแห่งนี้ได้รู้ได้เห็นว่าสิ่งที่ท่านทำ ท่านได้ผ่านความรอบคอบในการที่จะศึกษาผลกระทบที่มีผลกับพี่น้องประชาชนไม่ว่าเป็นผู้ประกอบการ ผมฟังรัฐมนตรีบอกว่า ท่านมีมาตรการที่จะเยียวยาหลังจากเซ็นสัญญาแล้วก็แจ้งไปแล้ว นั่นท่านทำตามวรรคสี่ถูกต้องครับ ผมไม่ได้ว่าอะไร แต่สิ่งที่ท่านจะต้องทำท่านอย่าลืมนะครับ รัฐธรรมนูญฉบับนี้มันซ่อนพิษไว้เยอะ มันซ่อนพิษไว้เยอะครับ ท่านรัฐมนตรีเองเมื่อสักครู่นี้ก็สรุปมันก็ไม่ถูกทั้งหมดครับ รัฐบาลต้องมีหน้าที่ให้ข้อมูลด้วยนะครับ ไม่ใช่รับฟังความคิดเห็นอย่างเดียว ต้องให้ข้อมูลด้วย ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับว่า สิ่งที่จะเกิดขึ้นในสภาแห่งนี้คือความเห็นชอบของสมาชิกรัฐสภา ผมว่าหลายท่านให้ความเห็นชอบ ผมเองก็ไม่ปฏิเสธครับ ผมเองอยากเห็นโครงการนี้เกิดขึ้นเป็นภาพรวมของประเทศ ถึงแม้มันจะอยู่ในกรุงเทพมหานคร ----------

แต่ว่าสิ่งที่ท่านมาเสนอต่อสภาต้องเป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ถ้าท่านไม่อยากให้เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญก็ไปแก้ครับ แก้แล้วทำกฎหมายมารองรับ ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ ครับ ให้อำนาจสักนิดหนึ่งนะครับในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวท่านชลน่านหมดเวลาแล้วนะครับ เอาอีกสักนาทีหนึ่งนะครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : สรุปครับท่านครับ ท่านประธานครับ สิ่งที่เกิดขึ้นตรงนี้มันเป็นผลพวงที่รัฐธรรมนูญ แน่นอนครับส่วนหนึ่งมีประโยชน์ เพราะงบประมาณที่มันผูกพันกับประเทศที่ทำให้ทุกคนเป็นหนี้สมาชิกรัฐสภาควรจะให้ความเห็นชอบ แต่สิ่งที่บางอย่างมันไม่จำเป็น ถ้าสมมุติว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ถูกแก้ไขนะครับ เขียนไว้สักนิดก็ได้ครับ ให้มีกฎหมายบัญญัติเกี่ยวกับรายละเอียดของหนังสือสัญญา หรือประเภทหนังสือสัญญา เหมือนเขียนว่า ค่า ครับ แต่ว่า ค่า นี่เป็นขั้นตอนและวิธีการการจัดทำ ไม่ใช่ประเภทหนังสือสัญญา พวกเราเองอาจจะมีข้อกังวลน้อยกว่านี้ แล้วก็สามารถพิจารณาในเรื่องเนื้อหาสาระที่จำเป็นได้ท่านประธานครับ มันถึงเวลาแล้วครับ สมาชิกรัฐสภาของพวกเราจำเป็นต้องมาดูกติกากลางทั้งระบบว่ามันเป็นสิ่งที่เอื้ออำนวยกับการพัฒนาประเทศชาติบ้านเมืองเราหรือไม่ ผมไม่ปฏิเสธครับหนังสือสัญญานี้มีประโยชน์ แล้วผมก็จะฟังท่านรัฐมนตรีชี้แจง ถ้าเป็นคำถามที่ผมถามแล้วท่านชี้แจง ผมพอใจ ผมยินดีให้ความเห็นชอบครับ กราบขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ก่อนที่จะเชิญท่านพิเชษฐนะครับ ที่จัดไว้อย่างนี้นะครับ หลังจากท่านพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล แล้วก็ท่านซูการ์โน มะทา ท่านประเกียรติ นาสิมมา แล้วก็ท่านขจิตร ชัยนิคม นะครับ เชิญท่านพิเชษฐครับ

(นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประท้วงอะไรครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาตจะเสนอปิดอภิปรายครับ ท่านครับ เพราะว่าคิดว่าเราได้ฟังเนื้อหาสาระมาอย่างครบถ้วนรอบด้านทั้ง ๓ ด้านแล้วครับ ผม บุญยอด สุขถิ่นไทย พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตท่านประธานว่าเราได้พิจารณากันเรื่องนี้ตั้งแต่เมื่อวานมาจนถึงวันนี้นะครับ แล้วก็คิดว่าเนื้อหาสาระคงจะได้อย่างครบถ้วนแล้วครับ จึงอยากจะขอเสนอในการปิดอภิปรายในประเด็นนี้ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(สมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พรรคเพื่อไทย จังหวัดชัยภูมิ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมอยากขอร้องเพื่อนสมาชิกนะครับ ความจริงก็พูดกันไม่รุนแรงนะครับ ความจริงอย่าปิดปากคนเลย ถ้าท่านไปปิดความคิดเห็นของคนอื่น ตอนนี้แม้แต่ท่านประธานรัฐสภาท่านยังบอกให้ประชุมต่อเลยครับ มีหนังสือมา ผมก็ไม่รู้ว่าผิดระเบียบหรือเปล่า มีหนังสือมาว่าให้ประชุมต่อ ถ้าท่านจะปิดอย่างนี้นะครับ เดี๋ยวต่อไปจะมีปัญหา มีปัญหาแน่นอน พวกผมไม่ได้ก่อกวนนะครับ ผมเสนอความคิดเห็น ซึ่งจริง ๆ ท่านประธานครับในความเห็นผม ผมขอร้องเขา ผมได้เสนอว่าจะให้ แต่ว่าถ้าอย่างนี้ความร่วมมือมันจะไม่มีนะครับ ความร่วมมือจะไม่เกิดขึ้นนะครับ แล้วต่อไปหลายอย่างนะครับท่านประชุมต่อไม่ได้หรอกนะ ท่านจะประชุมต่อไม่ได้ ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวขออย่างนี้ได้ไหมครับ ก็เอาเท่าที่ผมอ่าน ท่านพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ท่านซูการ์โน มะทา ท่านประเกียรติ นาสิมมา ท่านขจิตร ชัยนิคม แค่นี้พอไหมครับ ท่านถอนขอปิดไปเสียนะครับ

(นางชมภู จันทาทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นางชมภู จันทาทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองคาย) : ขอประท้วงค่ะท่านประธานคะ กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : มีท่านชมภูอีกคนนะครับท่านประท้วงอะไรครับ

นางชมภู จันทาทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองคาย) : ประท้วงท่านประธานค่ะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ว่าอย่างไรครับ

นางชมภู จันทาทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองคาย) : ดิฉัน ชมภู จันทาทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานคะ ประท้วงท่านประธานเพราะว่าท่านจะปิดแค่นั้นไม่ได้ค่ะ ตัวดิฉันเองอยากให้ท่านปิดตามรายชื่อที่ทางเจ้าหน้าที่เราได้เสนอท่านประธานไว้ค่ะ เพราะว่า ส.ส. สมาชิกแต่ละท่านที่เป็นตัวแทนของประชาชนมีความเดือดร้อนไม่เหมือนกันค่ะท่านประธาน ให้เขามีโอกาสได้พูดบ้างค่ะ ขอบคุณมากค่ะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : อันนั้นคงไม่ใช่ประท้วงที่ผมพูดนี่หมายความว่าขอให้ท่านถอนญัตติที่ปิดไปแล้วก็ให้พูดเท่าที่มีได้ไหมครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผม บุญยอด สุขถิ่นไทย พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ก็ทางฝ่ายรัฐสภานั้นไม่ได้ต้องการหรือว่ามีความประสงค์ที่จะไปปิดปากใครนะครับ สภาแห่งนี้มีไว้สำหรับการแสดงความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์และเป็นสาระต่อประชาชนอย่างแท้จริงนะครับ ทางฝ่ายรัฐบาลก็ยินดีครับที่จะถอนการปิดอภิปรายนะครับ ขอให้อภิปรายต่อไป แต่ขอให้อยู่ในประเด็นด้วยครับ ขอบพระคุณท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณนะครับ ต่อไปนี้ก็จะมีท่านพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ท่านซูการ์โน มะทา ท่านประเกียรติ นาสิมมา ท่านขจิตร ชัยนิคม และท่านชมภู จันทาทอง หลังจากนั้นก็ปิดเลยนะครับ เชิญท่านพิเชษฐครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธานที่เคารพ ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดกระบี่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมจะขออนุญาตอภิปรายสรุปเป็นประเด็นสั้น ๆ เพียง ๓-๔ ประเด็นครับ

ประเด็นแรกก็คือ เรื่องดอกเบี้ย ในหนังสือที่แสดงต่อรัฐสภาก็ระบุว่าอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๑.๔ แล้วก็มีค่าผูกพันสำหรับเงินกู้อีกร้อยละ ๐.๑ ต่อวงเงินกู้ที่ยังไม่ได้เบิกจ่าย เงินกู้จำนวนนี้เป็นการเบิกจ่ายทั้ง ๗ ปี ๓ เดือน เพราะฉะนั้นมันก็เป็นการทยอยเบิกจ่ายตามลำดับ แต่สำหรับเงินที่ยังไม่ได้เบิกจ่ายมีภาระดอกเบี้ยร้อยละ ๐.๑ เพราะฉะนั้นสรุปแล้วยอดเงินเกือบทั้งหมดภาระดอกเบี้ยจริง ๆ ก็คือร้อยละ ๑.๕ ไม่ใช่ร้อยละ ๑.๔ ดังกล่าว คำถามก็คือว่าอัตราดอกเบี้ยดังกล่าวนี้เป็นอัตราดอกเบี้ยที่กำหนดประจำตลอดสัญญา ๒๕ ปีหรือไม่ หรือจะมีอัตราดอกเบี้ยที่แปรผันไปด้วยศาสนการหรือข้อผูกพันอะไรหรือไม่อย่างไร ซึ่งทางภาษาการเงินก็คงจะเรียกว่าอัตราดอกเบี้ยนี้เป็นอัตราดอกเบี้ยที่ฟิกซ์ เรท (Fix Rate) เอาไว้หรือเปล่า หรือจะมีการปรับอัตราดอกเบี้ยไปในวันข้างหน้าด้วย

ในประเด็นที่สอง ก็คือว่า การเบิกจ่ายแล้วก็การชดใช้เงินกู้นี้เป็นระยะเวลานานมากคือถึง ๒๕ ปี ใน ๒๕ ปีดังกล่าวนี้เรากู้เป็นเงินเยน และก็ต้องคืนเป็นเงินเยนแน่นอนครับ อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินเยน ณ วันนี้และในอนาคตตลอดไปจนถึงวันที่จะต้องชำระเงินกู้นั้น มีส่วนสัมพันธ์กับยอดเงินที่จะต้องจ่าย ก็อยากทราบว่ากระทรวงการคลังได้มีการพิจารณาเอาไว้ ศึกษาไว้ล่วงหน้าแล้วหรือยังครับว่าใน ๒๕ ปีข้างหน้านี้เทียบระหว่างเงินเยนกับเงินบาท เงินใครจะแข็งกว่าหรือไม่อย่างไร แน่นอนครับวันที่เงินกู้เข้ามาเราก็อยากให้เงินเยนแข็ง เพื่อที่เอาเงินเยนจำนวนดังกล่าวนี้จะได้แลกอัตราแลกเปลี่ยนเป็นเงินบาทได้มากขึ้น แต่เมื่อวันที่ถึงเวลาที่จะชำระหนี้ ค่าเงินบาท ณ วันนั้นก็เป็นส่วนต่างที่สำคัญอันหนึ่ง บทเรียนในกรณี ไอเอ็มเอฟ ท่านประธานครับ

เรียนว่าการรับเงินงวดจาก ไอเอ็มเอฟ ที่เป็นดอลลาร์เทอมหรือเป็นรูปเงินดอลลาร์เข้ามาแต่ละงวดมีส่วนที่ผูกพันกับยอดเงินค่าแลกเปลี่ยนในเงินไทยมาก ตกลงกันทีแรกว่าอยู่ที่ ๑ เหรียญสหรัฐ ประมาณ ๓๐ บาท แต่เมื่อเข้ามาจริง ๆ ก็อาจเป็น ๓๕-๔๐ บาท ก็ทราบว่าตัวเลขจำนวนหนึ่งมีการแปรผันกันอยู่มาก ก็อยากทราบว่าได้มีการศึกษาไว้ชัดเจนหรือยังว่าในการกู้เงินเยนในลักษณะเช่นนี้ถึงใน ๒๕ ปีข้างหน้า เมื่อถึงวาระที่จะต้องชำระเงินคืนค่าเงินบาทกับค่าเงินเยนจะมีส่วนแปรผันสักประมาณเท่าไร เพราะส่วนแปรผันนั้นในยอดเงินสูง ๆ อย่างนี้มันก็ไม่ใช่น้อยทีเดียวนะครับ

ในประเด็นต่อมา เนื่องจากว่าการเบิกจ่ายเงินใช้เวลาถึง ๗ ปี ๓ เดือน ก็แน่นอนครับ ปีที่ ๑ ปีที่ ๒ เริ่มโครงการก็ยังแทบจะไม่ได้ใช้เงินอะไรมากนัก เพราะฉะนั้นเงินกู้จำนวนนี้ก็ไม่หวังว่าจะกระตุ้นเศรษฐกิจซึ่งน่าที่เป็นอยู่ ณ ขณะนี้ได้ โครงการที่จะต้องกระตุ้นเศรษฐกิจซึ่งน่า ณ ขณะนี้เป็นสิ่งที่รัฐบาลจะต้องเตรียมเพื่อโครงการอื่นอีกหลาย ๆ อย่าง แต่โครงการนี้คาดหวังได้ก็คือโปรแกรมในระยะยาวในวันข้างหน้าจะได้ผลหรือไม่ ณ ถึงวันนั้นภาวะวิกฤติเศรษฐกิจของเราอาจจะจบไปแล้วหรืออาจจะรุนแรงขึ้นกว่าเดิม อย่างไรก็ตามขึ้นอยู่กับกาลข้างหน้า สิ่งที่ผมได้เตือนไว้เมื่อวานอย่างหนึ่งก็คือว่าเงินกู้จำนวนนี้ภาระผูกพันมีแค่ไหน ท่านรัฐมนตรีก็ตอบทำนองว่าไม่มีพันธะผูกพันอย่างอื่นใดทั้งสิ้น แต่ถ้าดูตามเอกสารที่สภานี้ได้แจกนะครับ ในหน้าที่ ๑ ก็ได้มีการระบุไว้ในข้อ ๑.๓ ว่า สำหรับการขนส่งทางเรือและการประกันภัยทางทะเลสินค้าที่จัดซื้อด้วยเงินกู้ สำหรับโครงการนี้รัฐบาลไทยต้องงดเว้นการกำหนดข้อบังคับใด ๆ ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันโดยเสรีและโดยชอบธรรม ก็เรียนว่าการซื้อขายสินค้าคิดว่าส่วนที่จะต้องนำเข้าจากประเทศญี่ปุ่นไม่ใช่น้อยเลยจากเงินหลาย ๆ หมื่นล้านดังกล่าวนี้นะครับ ----------

และสินค้าที่จะเข้าหรือวัสดุปัจจัยทั้งหลายคงเป็นราคา ซีไอเอฟ (CIF) ราคา ซีไอเอฟ ดังกล่าวคือ ราคาบวกด้วยประกันภัยและบวกด้วยค่าระวาง ค่าระวางและประกันภัยเป็นส่วนหนึ่งที่เกี่ยวกับธุรกิจบริการในทางเศรษฐกิจที่ค่อนข้างจะสำคัญ เพราะฉะนั้นโอกาสเช่นนี้ถ้าถูกกำหนดเช่นนี้เราจะไม่มีโอกาสช่วยพาณิชย์นาวีไทย และเราจะไม่มีโอกาสที่จะใช้เงินจำนวนนี้ช่วยระบบประกันวินาศภัยของไทยได้เลยเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ส่วนหนึ่งก็อยากคิดว่าในการเจรจาในกรอบดังกล่าวต่อไปนี้ รัฐบาลก็น่าที่จะได้มีการพิจารณาสิ่งเหล่านี้เป็นสำคัญส่วนหนึ่งด้วย

ท่านประธานครับ ผมก็คงจะมีสั้น ๆ เพียงแค่ไม่กี่เรื่อง ก็ขอทบทวนในประเด็นก็คือว่า ดอกเบี้ย ๑.๔ และผูกพันกับเงินที่ยังไม่ได้เบิกอีก ๐.๑ จริง ๆ แล้วดอกเบี้ยก็จะรวมกันแล้วประมาณ ๑.๕ เป็นดอกเบี้ยที่ฟิกซ์ เรทเอาไว้หรือเปล่า เป็นกำหนดแน่นอนตลอดสัญญาเช่นนี้หรือเปล่า หรือมีตัวแปรผันสำหรับดอกเบี้ยอย่างนี้ตรงนี้อย่างไรบ้าง ใน ๒๕ ปีข้างหน้าศึกษาหรือยังว่าค่าเงินบาทกับค่าเงินเยนอัตราแลกเปลี่ยนมันจะเป็นอย่างไร แล้วก็ ณ วันที่จะต้องชำระคืนจะเป็นอย่างไร ฝากเพียงว่าขณะนี้ญี่ปุ่นเขาก็ประสบภาวะเศรษฐกิจรุนแรงไม่แพ้เราหรืออาจจะหนักหนากว่าเราด้วย การที่มาตรการช่วยเหลือเราทั้งหมดในการที่จะให้กู้เงินก็ดี ในการช่วยเหลือต่าง ๆ ก็ดี ผมคิดว่าคงจะไม่ใช่อาศัยด้วยอัธยาศัยอย่างเดียว หรือไปเรื่องไมตรีอย่างเดียว เขาต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ในภายภาคหน้าไว้อย่างชัดเจน อย่างน้อยที่สุดเงินจำนวน ๖๐,๐๐๐ กว่าล้านเยน ถ้ามีการปล่อยเรากู้และกำหนดเวลามันก็เหมือนกับว่าฟิกซ์ เรทอัตราแลกเปลี่ยนของ ๒๕ ปีข้างหน้าของเขาเอาไว้เลยตรงนี้ ซึ่งอันนี้ก็อยากให้ผู้ไปเจรจาทั้งหลายได้เป็นข้อสังเกตพึงพิจารณาด้วยครับ ท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญ ท่านซูการ์โนนะครับ

นายซูการ์โน มะทา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ซูการ์โน มะทา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดยะลา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นผมขอเรียนผ่านท่านประธานรัฐสภาและเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านว่า วันนี้เรากำลังพิจารณาเรื่องสำคัญซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับ

พี่น้องประชาชน ๖๓ ล้านคนที่จะต้องเป็นผู้ที่รับผิดชอบต่อภารกิจที่เราจะต้องดำเนินการในรัฐสภาแห่งนี้ แต่น่าเสียดายครับท่านประธานที่เคารพ ในขณะที่รัฐบาลพยายามที่จะนำเรื่องสำคัญเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาแห่งนี้ เพื่อให้ประชาชนและพวกเราในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภานั้นได้เข้าถึงข้อมูลของกรอบการเจรจาหรือสนธิสัญญาต่าง ๆ ที่ได้เสนอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ๑ วันที่ผ่านมาเราก็จะได้พิจารณา ๑๐ ชั่วโมงที่พยายามอภิปราย และมีเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้ตั้งข้อสังเกตหรือท้วงติงการดำเนินการของรัฐบาล ผมอยากเรียนผ่านท่านประธานรัฐสภาถึงรัฐบาลว่า กฎหมายหรือโดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายรัฐธรรมนูญมีความสำคัญมากกว่าความโปร่งใส ฉะนั้นจะเห็นได้ว่ามีเพื่อนสมาชิกหลายท่านพยายามตั้งข้อสังเกตและประเด็นว่า วันนี้ข้อชี้แจงของรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องนั้นอาจจะส่อให้เห็นถึงเจตนาที่จะปฏิบัติหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินที่อาจจะขัดกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ทางรัฐบาลและเพื่อนสมาชิกและหลาย ๆ รัฐบาลก็ได้ชี้ให้เห็นว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่มีปัญหาต่อการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลหลาย ๆ รัฐบาล แต่วันนี้เพื่อให้การพิจารณาของรัฐสภาแห่งนี้เป็นไปที่ก่อเกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชนที่รับฟังการถ่ายทอดการกระจายเสียงของวิทยุรัฐสภา ได้เข้าใจถึงว่าภารกิจหน้าที่ที่พวกเราในรัฐสภาแห่งนี้ที่จะต้องทำและจะต้องท้วงติงรัฐบาลโดยเฉพาะอย่างยิ่งผมในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภา ----------

และเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้าน ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องชี้จุดด้อยของรัฐบาลในการดำเนินการตามขั้นตอนของทางรัฐบาล และเพื่อนสมาชิกอันทรงเกียรติที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในซีกของฝ่ายรัฐบาล ก็จำเป็นที่จะต้องชี้จุดเด่นของท่าน แต่วันนี้ผมในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยะลา ก็ขออนุญาตท่านประธานชี้ประเด็นที่เป็นจุดด้อยและข้อห่วงใยของพวกเราในส่วนที่เป็นสมาชิกซีกฝ่ายค้านว่า ท่านประธานที่เคารพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่รัฐบาลนำกฎหมายสำคัญเข้าสู่รัฐสภาแห่งนี้ แต่รัฐบาลกลับเร่งรีบจำกัดเรื่องของเวลาในการอภิปรายของเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอภิปรายที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณเรื่องของการเงินหรือการก่อหนี้สาธารณะหรือเอ็นพีแอลนั้น ท่านให้เวลาเพียง ๑๐-๑๕ นาที แต่มีเพื่อนสมาชิกหลายท่านที่มีความรู้ความเข้าใจในประเด็นของหนี้สาธารณะหรือการก่อหนี้ผูกพันของรัฐบาลนั้น พยายามที่จะชี้จุดด้อยที่จะส่งผลกระทบต่อพี่น้องประชาชนในระดับรากหญ้าในอนาคตนั้นหลายท่าน แต่ทุกคนก็ไม่สามารถที่จะลงลึกในประเด็นเหล่านั้น ผมอยากเรียนฝากผ่านท่านประธานรัฐสภาถึงคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนายกรัฐมนตรี ท่านจะต้องให้เวลาให้ความสำคัญกับรัฐสภาแห่งนี้ เพราะรัฐสภาแห่งนี้เป็นศูนย์รวมของเพื่อนสมาชิก ไม่ว่าจะเป็นจากซีกรัฐบาลหรือซีกของฝ่ายค้าน แต่ทุกคนมีหน้าที่อย่างที่ผมกล่าวข้างต้นว่าฝ่ายรัฐบาลก็ต้องชี้จุดเด่น ฝ่ายผมซึ่งเป็นฝ่ายค้านก็ต้องชี้จุดด้อยเพื่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดให้กับพี่น้องประชาชน ผมเชื่อมั่นครับท่านประธานว่าในประเด็นวันนี้ที่เราพยายามอภิปรายนั้นหลายคนก็มีความห่วงใยว่าทำไมรัฐบาลจะต้องเร่งรีบที่จะต้องผ่านกรอบหนังสือสัญญาที่จะให้รัฐสภาแห่งนี้ได้พิจารณา ทั้ง ๆ ที่หลายคน โดยเฉพาะเพื่อนสมาชิกหลายท่านก็ได้ชี้แจงและอภิปรายแล้วว่า ปีงบประมาณของรัฐบาลญี่ปุ่นที่จะให้เงินกู้นั้นก็มีสิ้นสุดวันที่ ๓๑ มีนาคมนี้ ขึ้นวันที่ ๑ เมษายนก็ปีงบประมาณใหม่ ทำไมเราจะไม่ดำเนินการให้ถูกต้องตามกระบวนการของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสอง และวรรคสาม แล้วนำมาพิจารณาในสภาแห่งนี้ ผมเชื่อมั่นว่าจากคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นของมาตรา ๑๙๐ วรรคสองและวรรคสาม ผมก็จะ

ไม่พูดถึง แต่ผมจะพูดถึงในมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ที่รัฐมนตรีพยายามขึ้นมาชี้แจงหลายครั้งแล้ว เมื่อวานก็ชี้แจง วันนี้ก็ชี้แจง และวันนี้ยังมีการพาดพิงถึงรัฐบาลที่ผ่านมาว่ารัฐบาลที่ผ่านมานั้นได้ดำเนินการ ซึ่งผมก็ไม่แน่ใจว่าการดำเนินการของรัฐบาลนั้นได้ปฏิบัติตามกรอบของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ หรือไม่ สิ่งเหล่านี้มีเพื่อนสมาชิกหลายท่านเมื่อสักครู่ก็ได้พูดถึง มันเป็นหน้าที่ของรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีรัฐบาลชุดนี้ที่จะต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ไม่ใช่อำนาจหน้าที่ของรัฐบาลที่ผ่านมา วันนี้ผมเชื่อมั่นว่าการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีนั้นไม่ได้ดำเนินการตามกรอบรัฐธรรมนูญ วรรคสาม ก่อนการดำเนินการนั้นท่านจะต้องเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของรัฐบาล และต้องรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชน ท่านประธานที่เคารพ เมื่อวานท่านรัฐมนตรีกรณ์ จาติกวณิช ก็ได้ขึ้นมาชี้แจงในสภาแห่งนี้ อยากฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านโสภณ ซารัมย์ นะครับ ท่านจะได้ชี้แจงในประเด็นเหล่านี้ว่า แนวเดียวกับท่านรัฐมนตรีกรณ์ จาติกวณิช นะครับ ท่านบอกว่าข้อมูลเหล่านี้เปิดเผยในสารบบหรือสารสนเทศของรัฐบาล ----------

ผมถามว่ามีพี่น้องประชาชนที่เป็นคนในระดับรากหญ้าที่ได้รับผลกระทบโดยตรงกี่คนครับท่านรัฐมนตรีที่เข้าถึงระบบสนเทศสามารถดูข้อมูลข่าวสารในระบบอินเตอร์เน็ต ตาสี ตาสา นายดำ นายแดง ที่สุดท้ายหากดำเนินการตามมาตรการหรือนโยบายของรัฐบาลแล้วมาก่อหนี้ผูกพันต้องรับผิดชอบร่วมกันกับพี่น้องประชาทุกคนนั้นเขาได้เข้าถึงหรือไม่ ผมพยายามฟังเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายแล้วไม่มีส่วนไหนนะครับที่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบว่ามีข้อมูลได้ดำเนินการถูกต้องตามขั้นตอนของมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ผมเรียนฝากท่านรัฐมนตรีที่จะมาชี้แจงในประเด็นข้อกฎหมาย ผมยังยืนยันคำเดิมนะครับท่านรัฐมนตรีและท่านประธานถึงท่านรัฐมนตรีว่าความถูกต้องตามกฎหมายต้องมาก่อนความโปร่งใส ท่านอย่าได้บอกว่าความโปร่งใสต้องมาก่อนความถูกต้องครับ ขอบคุณมากครับท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประเกียรตินะครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกรัฐสภาจากพรรคเพื่อไทยครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าทรัพยากรของประเทศเหมือนขนมเค้กอยู่บนจาน กรีดจากอาบเหงื่อต่างน้ำของประชาชนพลเมืองของประเทศ ๖๓ ล้านคน มาวางบนจานเพื่อที่จะให้นักการเมืองเป็นคนจัดสรร จัดสรรไม่พอนะครับอาจจะบอกว่าถลุงก็ได้ ท่านนายกรัฐมนตรีเดินทางไปญี่ปุ่นที่ผ่านมารีบร้อนเดินไปนั้นน่ะมีความจริงอยากจะบอกคนไทยเจ้าของประเทศหรือเปล่า ปกปิดความจริงอะไรไว้หรือเปล่า ผมอ่านกรอบการเจรจาที่ส่งมานี้มันเป็นความคับแค้นถ้าคนไทย ๖๓ ล้านคนได้อ่านเหมือนผมและเข้าใจเหมือนผม ตรงนี้เราเป็นทาสญี่ปุ่นเงิน ๖๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทในโครงการที่กำลังขอรัฐสภาเพื่ออนุมัติ ถ้าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ที่ญี่ปุ่นจะได้กำไรจากจุดนี้ประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ๖๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ๔๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นเงินเท่าไรท่านประธาน นั่นคือเราต้องสูญเสียฟรี ๆ ไปที่ประเทศญี่ปุ่น แต่ก็ยังมีเค้กที่จะต้องแบ่งกันในประเทศไทยอีกเท่าไรยังไม่ได้คิด ผมอยากจะกราบเรียนว่าข้อผูกมัดและเงื่อนไขเมื่อวานนี้ก็ได้พูดกันแล้ว การเจรจากับ

ญี่ปุ่นก็ขอให้ระวังหน่อยนะ เงื่อนไขที่ประเทศไทยที่จะต้องแบกรับมีอะไรบ้าง อย่าไปอยู่ในภายใต้เงื่อนไขที่จำกัดจนเกินไป เอาล่ะ เรื่องดอกเบี้ยร้อยละ ๑.๔ เป็นดอกเบี้ยถาวร เราดูเหมือนได้ประโยชน์ แต่พอกลับมาดูสิทธิต่าง ๆ หรืออภิสิทธิ์ต่าง ๆ ที่เราควรจะมีกลับถูกตัดสิทธิไปหมด โครงการนี้ต้องซื้ออุปกรณ์วัตถุดิบทุกอย่างจากญี่ปุ่นหมด หรือประเทศที่ญี่ปุ่นยอมรับ แรงงานคนงานอยู่ที่ญี่ปุ่นจะตัดสินใจ เมื่อสร้างเสร็จญี่ปุ่นเป็นคนที่จะต้องมาอนุมัติเรื่องค่าโดยสาร ท่านประธานที่เคารพ ดูแล้วมันน่าเจ็บใจที่สุด ญี่ปุ่นเชิญท่านนายกรัฐมนตรีไปประเทศญี่ปุ่น เพื่อที่จะบีบให้ทางญี่ปุ่นมาขอสภาแห่งนี้อนุมัติเรื่องนี้ เพราะญี่ปุ่นได้ประโยชน์ แล้วยังแถมบอกว่าถ้าอนุมัติเรื่องนี้แล้วก็จะให้กู้เรื่องอื่น ๆ อีกต่อไป นี่คือความเจ็บช้ำ ผมว่ารถไฟสายนี้ไม่ได้ก่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ความคุ้มค่าไม่มีเลยนะครับ ----------

เพราะเป็นระยะทางสายสั้น ขนคนออกจากเมืองมาสู่รังสิต ขนคนจากรังสิตเข้าไปสู่เมือง ตัวที่จะขนนี่ผมอ่านจากตัวภาษาอังกฤษเขียนว่า เป็นโปรเจกต์ที่เกี่ยวกับแมส ทรานซิส ซิสเต็ม โปรเจกต์ (Mass Transit System Project) มันขนทั้งคนและสินค้า แต่ถ้าจะได้ประโยชน์จริง ๆ รถไฟสายนี้ต้องไปถึงโน่นครับ อยุธยานะครับ ต้องไปถึงอยุธยา นวนคร ต้องผ่านครับ เพราะศูนย์อุตสาหกรรมของเราอยู่ที่โน่น เราจะได้ขนสินค้าที่เกิดจากอุตสาหกรรมขนถ่ายได้ แต่กรณีนี้ค่ารถไฟก็อาจจะต้องแพง ในขณะเดียวกันทำคู่ขนานกับรถไฟที่เรามีอยู่ ถ้าขนคน รถไฟชั้น ๓ เราขึ้นฟรีกันอยู่แล้ว คนก็ต้องขึ้นตรงนั้น นี่แหละคือสิ่งที่มันจะเกิดขึ้นในอนาคต แล้วเราจะเสียเปรียบญี่ปุ่นอย่างมหาศาล ความคุ้มประโยชน์คุ้มค่าไม่มีสำหรับรถไฟสายนี้นะครับ ถ้าอยากจะให้คุ้มค่าคุ้มประโยชน์ต้องครบวงจรครับ ต้องทำให้ครบโครงการจึงจะคุ้มค่าคุ้มประโยชน์ ที่บอกว่าคุ้มอย่างโน้นคุ้มอย่างนี้ ผมฟังแล้วผมก็วิเคราะห์ไม่ออก วิเคราะห์ไม่ถูกนะครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากสิ่งที่ผมได้กราบเรียนไปแล้วว่าเราไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย แล้วเรายังเสียเปรียบญี่ปุ่นมหาศาลเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมอยากจะขอกราบเรียนว่า ธรรมาภิบาลนี่พูดกันจังในรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ว่าจะต้องมีธรรมาภิบาล มีนิติรัฐนะครับ แต่ธรรมาภิบาลตัวจริงไม่ทราบว่าท่านประธานทราบไหม รัฐบาลทราบหรือเปล่าก็ไม่รู้นะ แต่อย่างไรก็ตามผมพอได้อ่านเรื่องธรรมาภิบาลของประเทศอังกฤษมาบ้าง ผมก็อยากจะกราบเรียนให้ท่านประธานทราบ แล้วก็จะได้บอกไปทางรัฐบาลว่ามันมีอะไรบ้างประกอบไปด้วยอะไร คือจริง ๆ แล้วหลักของธรรมาภิบาลแล้วข้อที่ ๑ มันคือหลักความเสียสละให้แก่สาธารณะ หลักที่ ๒ ก็คือความโปร่งใส หลักที่ ๓ ก็คือการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ หลักที่ ๔ ก็คือหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้มีส่วนได้เสีย หลักที่ ๕ ก็คือหลักของการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง และหลักความยุติธรรมที่เข้มแข็ง แต่ว่าของเรานี่นะครับ จากที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีประกาศว่าจะเป็นนิติรัฐ เคยใช้ระบบนิติรัฐอย่างเข้มแข็งไหมครับ ผมว่าเรื่องที่เกิดขึ้นขณะนี้ มีเพื่อนผมหลายคนได้พูดถึงว่ามันไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ เลย แม้กระทั่งว่าได้บอกว่ารัฐบาลที่แล้วน่าจะมีการได้รับฟังความคิดเห็นของประชาชนแล้ว แต่ความคิดเห็นของประชาชนในนี้ก็ไม่ได้ส่งมา ถ้ามีจริงก็คงต้องส่ง

มาแล้วนะครับ นี่ก็คือเรื่องที่ไม่ได้ปฏิบัติตามนิติรัฐจริงจัง อะไรที่ได้ประโยชน์ก็คงจะทำนะครับ และ

อีกอันหนึ่งในเรื่องราคาของโครงการนี้มันมากเกินไป ในภาวะปัจจุบันนี้มากจริง ๆ เพราะขณะที่ประมูลเรื่องนี้มันอยู่ที่ราคาน้ำมันที่ ๑๕๐ ยูเอสดอลลาร์ต่อบาร์เรล วันนี้อยู่ที่ประมาณ ๔๐-๕๐ บาทต่อบาร์เรล ราคาน้ำมันลดลงครับ เปรียบเทียบกับสายสีม่วงประมูล ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท รฟม. ขณะประมูลราคาน้ำมันอยู่ที่ ๑๕๐ บาร์เรลต่อยูเอสดอลลาร์ พอน้ำมันลดลง รฟม. ได้ทำหนังสือถึงไจก้าบอกว่าราคาที่เป็นธรรมและเป็นกลางที่สุดคือ ๑๑,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้น สายสีม่วงนะครับ แต่ก็ยังมีความพยายามที่จะไปตกลงกับญี่ปุ่นเป็น ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อที่จะให้เหลือประมาณสัก ๓,๐๐๐ ล้านบาท แล้วเอา ๒ หารนะครับ เรื่องนี้ก็เหมือนกันคณะรัฐมนตรีน่าจะทำการประชุมปรึกษาหารือกันว่า ----------

การประมูลขณะนั้นอยู่ที่น้ำมัน เหล็ก ราคาที่สูงลิ่วในตลาดโลก ในตลาดที่ไหนก็สูงลิ่ว ทั้งนั้น แต่ขณะนี้เหล็กและน้ำมันลดลงมาแล้วครับ ลดลงกว่า ๒๐๐ เปอร์เซ็นต์ นี่ละคือถูกญี่ปุ่นบีบให้มาจำยอมทำสัญญาเพราะเขามีกำไรมหาศาล คณะรัฐมนตรีน่าจะขอปรับราคานี้ลง ถ้าปรับลงได้ ผมคิดว่าปรับลงได้ไม่ต่ำกว่าหมื่นล้านบาทนะครับ แต่ก็ไม่ยอมปรับเพราะอะไรครับ มีการเจรจากันหรือเปล่า ๓ หารหรือเปล่า เพราะฉะนั้นเค้ก ประเทศไทยนอกจากคนไทยจะเอาไปเป็นประโยชน์ของตนแล้ว ยังให้ประโยชน์ต่อต่างชาติอีกหรือตรงนี้ละครับที่ผมไม่สามารถที่จะไว้วางใจ ไม่อนุมัติโครงการนี้

อีกประการหนึ่งเมื่อวานนี้พูดไม่จบ อยากจะเหลือเวลาไว้สักเล็กน้อย อยากจะถาม ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเหมือนกัน เรื่องที่ว่าจะต้อง ๑. จะต้องขายทรัพย์สินของประเทศ ๒. กู้ ๓. ขึ้นภาษีที่จะมีรายได้ในภาครัฐเพื่อที่จะมาใช้จ่ายเป็นเม็ดเงินในเครื่องยนต์เครื่องที่ ๔ ที่ผมพูดไว้เมื่อวานนี้ ผมขอแม้กระทั่งเมื่อเช้านี้ผมไปกราบเรียนถาม ฯพณฯ พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ว่าทองคำที่เป็นรีเซิร์ฟ (Reserve) ของเราสมัยก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๑ มีประมาณ ๙๒ ตัน ทองคำนะครับ ฝากไว้ที่ฟอร์ดน็อคที่ประเทศอเมริกา ทองคำตรงนั้น เที่ยวที่ท่านเป็นรัฐมนตรีผมก็เคยไปถาม ท่านก็บอกว่ายังมีอยู่ แต่ไม่ทราบว่าอยู่ในลักษณะใด ผมก็จึงอยากจะถาม ฯพณฯ กรณ์ จาติกวณิช เหมือนกันว่า ท่านค้นหาได้ไหมทองคำ ๙๒ ตันนี่ ผมรู้ด้วยนะว่า ๙๒ ตันเป็นซีรีส์ นัมเบอร์ (Series number) ไม่สามารถที่จะเปลี่ยนเอาทองอื่นมาแทนที่ได้ ตรงนี้ถ้าเราเอาไปขายวันนี้ ไม่ใช่สมบัติชาตินะครับ ทองสมัยนั้นเอาไว้ทำเป็นรีเซิร์ฟ แต่ทุกวันนี้ไม่จำเป็น ทุกวันนี้เราใช้ทรัพยากร ใช้ จีดีพี ใช้ตะกร้าเงินเป็นเรื่องรีเซิร์ฟนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าเราสามารถที่จะเอาทอง ๙๒ ตันมาขายนี่เราจะได้เงินเท่าไรรู้ไหมครับ ๙๒ ตันนะครับ ตันหนึ่งก็มี ๑,๐๐๐ กิโลกรัม กิโลกรัมหนึ่งมี ๓๒.๑๔๘ ออนซ์ ผมทราบว่าราคาทองคำอยู่ที่ออนซ์ละประมาณ ๑,๐๐๐ ยูเอสดอลลาร์ ท่านลองเอา ๑,๐๐๐ คูณประมาณ ๓๕ และคูณเป็นตัวเลขออกมาผมคูณให้คร่าว ๆ จะได้เงิน ๒ ล้าน ๘ แสนล้านบาท ค้นหาได้ไหมครับ ทองคำก้อนนี้อยู่ที่ไหน ใครเก็บ หรือมีหรือไม่มี ชี้แจงต่อประชาชนให้รับทราบได้ไหม เพราะทองคำนี้ความจริงคือมันมี แต่มันมีอยู่ที่ไหน อยากจะขอให้ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงการคลัง ค้นหาหน่อยได้ไหมครับ เพื่อที่จะเป็นประโยชน์กับประชาชนตาดำ ๆ ที่ไม่รู้ไม่เห็นกับเรื่องนี้ ให้เขารู้เขาเห็นเกิดความกระจ่างเสียว่าประเทศไทยนี้ยังมีทรัพย์สินที่สามารถที่จะขายเปลี่ยนเป็นเงินมาช่วยเศรษฐกิจชาติได้นะครับ ถ้าหากว่าสามารถที่จะทำได้ผมก็จะขอขอบพระคุณ แล้วก็จริง ๆ แล้วถ้าได้จริงเรื่องนี้ไม่ต้องอาศัยเงินกู้จากต่างประเทศ ไม่ต้องไปถูกบีบจากรัฐบาลญี่ปุ่น อย่าไปเป็นทาสรัฐบาลญี่ปุ่นอีกต่อไปเลย ผมขอร้องครับ ขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านขจิตรครับ

นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ ผม ขจิตร ชัยนิคม สมาชิกรัฐสภาจากพรรคเพื่อไทย จังหวัดมหาสารคาม ในเรื่องของกรอบที่จะไปเจรจาเพื่อกู้เงินจากประเทศญี่ปุ่นที่เรากำลังพูดกันอยู่นี่

ประการแรก ผมอยากเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่าผมไม่เห็นด้วย ที่ไม่เห็นด้วยเป็นเรื่องใหญ่ไม่มีเวลาพูด มันเป็นความเชื่อ ท่านเชื่อในทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ที่ท่านเรียนมาจากตะวันตก ผมเชื่อและมุ่งมั่นและเชื่ออย่างบริสุทธิ์ใจว่าถ้าจะกอบกู้ประเทศไทยวันนี้ต้องใช้ทฤษฎีพอเพียงอย่างที่ในหลวงท่านตรัสไว้ ไม่ใช่ว่ากล่าวถึงเฉย ๆ แล้วเวลาทำก็สวนทางกันหมด เหมือนที่กำลังทำอยู่วันนี้ ท่านประธานครับ กรอบการเจรจาที่กำลังจะพูดกันนี้ก็คือขอกู้เงิน ๖๕,๑๔๘ ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิมเมื่อปี ๒๕๕๐ ครม. ชุดก่อนอนุมัติ ๕๙,๘๘๘ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจำนวนมาก ในขณะที่น้ำมัน เหล็ก อะไรลงวินาศสันตะโร แต่ว่า ครม. ชุดนี้มีความเชี่ยวชาญเก่งกาจมาก สามารถใช้หลักเหตุผลอธิบายแล้วเพิ่มงบประมาณได้ ก็ไม่ทราบว่ามีอะไรอยู่เบื้องหลังหรือเปล่า ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนว่านอกจากผมไม่เห็นด้วยในหลักการ หลักทฤษฎีในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจวันนี้แล้ว ผมยังไม่เห็นด้วยในการที่จะเอามาทำรถไฟฟ้าหรือรถไฟชานเมือง สายบางซื่อ-รังสิตที่เสนออยู่นี้ ผมไม่เห็นด้วยครับ ที่ไม่เห็นด้วยเพราะว่าวันนี้พี่น้องประชาชนชานเมืองสะดวกสบายครับ แล้วท่านย้ายสนามบินดอนเมืองออกไปทางเส้นนี้โล่งเลยครับ โล่งจนมีชาวบ้านมาประท้วงบอกต่อไปการจราจรแถวนี้มันจะโล่งมาก นี่ท่านเลิกสนามบินไปแล้ว ทางด่วนก็มี ๓-๔ เส้นทางระบายคนออกไป ไม่มีเหตุผลถ้าใช้สติปัญญาคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมแล้ว ไม่มีเหตุผลที่จะสร้างรถไฟสายนี้ แล้วไม่มีความเร่งด่วนด้วย อย่ามาบอกว่าประเทศญี่ปุ่นเขาจะปิดงบประมาณเดือนมีนาคมนี่ไปเป็นสาขาของประเทศญี่ปุ่นตั้งแต่เมื่อไรรัฐบาลชุดนี้ เขาจะปิดก็ปิดไป เราเอางบประมาณของเรา หรือว่าปีหน้าเขาไม่มีองค์กรนี้เขาจะยุบใช่ไหม นี่อย่ามาอ้างเหตุผลนี้แล้วขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังให้มีวุฒิภาวะในการตอบผมหน่อย อย่ามาตอบว่าให้ผมไปถามรัฐบาลชุดที่แล้ว ทุกคนอนุมัติวันที่ ๑๑ คนที่เป็น ครม. อยู่ต้องรับผิดชอบร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่ใช่ทำเหมือนเด็ก ชี้ไปว่าให้ผมไปถามรัฐบาลชุดก่อน ขอความกรุณาเถอะครับ นี่ผมเตือน ต่อไปผมจะด่าถ้าไม่ฟัง ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าจะสร้างรถไฟจริง ๆ ทำไมท่านไม่สร้างสายอีสาน-กลาง บ้านผมยังไม่มีจากชุมทางบ้านไผ่ไปจังหวัดมหาสารคาม จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดนครพนม รถไฟธรรมดาเขายังไม่มีเลยประชาชนประเทศไทยด้วยกัน ทำไมท่าน

ไม่สร้างก่อน ระบบรถไฟที่ลำเลียงไปปกติ แล้วทำไมท่านมาคิดถึงแต่ประชาชนชานเมือง วันนี้ถ้าพูดกันจริง ๆ ถ้าพูดเรื่องทางรถไฟมันต้องไปสายนั้น แต่ถ้าผมทำได้ วันนี้ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมหรือผมเป็นนายกรัฐมนตรีผมไม่ทำเลย ผมจะทำถนนปลอดฝุ่นซึ่งกรมทางหลวงชนบทนี่ ขณะนี้พี่น้องผมต้องกินฝุ่น ๒๔ ชั่วโมง อยู่หลายหมู่บ้านในชนบท ท่านโสภณก็มาจากชนบททำไมท่านลืมชนบทไปแล้ว ทำไมไม่ทำ ๓๔,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้น ครึ่งเดียว ครึ่งเดียวของ ๖๕,๐๐๐ ล้านบาท คนชนบทคุณภาพชีวิตในโครงสร้างพื้นฐานเรื่องถนน เรื่องเหล่านี้เขาก็ต้องการความสะดวก ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านด้วยความจริงใจว่าถ้ามีโอกาสถ้าจัดได้เงิน ๖๕,๐๐๐ ล้านบาท จำนวนมหาศาลมาก ทำไมไม่ดูแลชีวิตโครงสร้างในชนบท เรื่องถนนปลอดฝุ่น ถนนลาดยางคอนกรีตก็ได้ เชื่อมทุกหมู่บ้าน วันนี้ อบต. รอเงินอยู่ทุก อบต. จัดลงไปนี่ กู้ไปหรือว่าเขาไม่ให้กู้ เพราะว่าต้องไปผูกพันกับซื้อรางรถไฟกว้าง ๑ เมตร มันเป็นของที่เขาเหลืออยู่เขาต้องขายหรือเปล่า พอยืมมาปุ๊บเขาต้องได้ ท่านประเกียรติพูดว่า ๔๐ เปอร์เซ็นต์ มันก็ ๒๖,๐๐๐ ล้านบาท เกือบทำลาดยางทั่วประเทศไทยได้ทั้งหมด ทำไมไม่ทำ นี่คือสิ่งที่ผมให้เหตุผลว่าผมไม่เห็นด้วย ----------

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถ้าบอกว่าถ้าไม่เอาเงินมารัฐบาลไม่มีเงิน ประชาชนจะอยู่ไม่ได้ภายในระยะเวลาสั้น ต้องไปกู้เขามา รีบเอาเงินใส่ลงไป ไม่จริงครับ ผมรับรองว่าคนที่จะตายก็ตาย แต่ว่าถ้าไม่กู้เงินนี้คนที่จะตายก็ตาย คนที่จะไม่ตายก็ไม่ตาย ไม่ได้เป็นเพราะว่าไม่มีทางสายนี้แล้วบ้านเมืองจะเดือดร้อน ไม่ใช่ แล้ววันนี้มันอยู่ในภาวะวิกฤติท่านพูดใช่ไหม รัฐบาลก็พูดใช่ไหม ท่านบอกว่าท่านกำลังบริหารเศรษฐกิจในภาวะวิกฤติอย่างยิ่ง แล้วในภาวะวิกฤติอย่างยิ่งท่านจะยืมเงินตั้ง ๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ๖๕,๐๐๐ ล้านบาทเอามาใส่อย่างนี้หรือครับ เอามาใส่เพื่อให้คนนั่งรถไฟเร็วขึ้นอย่างนี้หรือครับ มันไม่เหมาะสมในการที่จะใช้บริหารงบประมาณ จริงอยู่เป็นเงินกู้ ผมถามท่านจริงๆ เถอะครับ ถามผ่านท่านประธานไปถึงนายกรัฐมนตรีอันดับ ๑ ไม่ได้อยู่ก็ตาม ท่านต้องฟังอยู่ อันดับ ๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง อันดับ ๓ ท่านที่นั่งอยู่ ท่านโสภณ น้องรักผม เป็นครูมาแต่ก่อน ผมก็เป็นครูกับท่าน ท่านเก่งจริง ๆ พอมานี้ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมนี่เก่งมาก นอกจากเสนองบประมาณโครงการเดิมได้มากกว่าแล้ว พรรคประชาธิปัตย์ก็เอาตามหมด นี่ครับผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งเพราะว่าสิ่งที่ท่านกำลังทำนี้มันไม่ใช่ความเร่งด่วนอะไร ในภาวะวิกฤติถ้ายืมเงินมาได้ทำไมไม่ใส่ลงไปกับคนที่เขาเดือดร้อน ทำไมไปใส่เพื่อให้คนนั่งรถไฟเร็วขึ้นอะไรอย่างนี้ ทั้ง ๆ ที่รถยนต์ก็จะสะดวกขึ้นอย่างที่ผมอภิปรายมาแล้ว ท่านประธานครับ ผมอยากจะถามจริง ๆ ถามผ่านท่านประธานไปยังนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีที่นั่งเป็นคณะอนุมัติเรื่องนี้ ผมถามด้วยความเคารพแล้วตอบผมด้วยความจริงใจหน่อย ถ้าบอกว่าโครงการนี้มันคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ จำเป็นเร่งด่วนมหาศาล ผมในฐานะที่เป็นรัฐบาลถ้ายึดอำนาจจากท่านได้วันนี้ ผมจะถามท่านให้คณะท่านไปกู้ แล้วเอาสมบัติของท่านมาค้ำประกัน ท่านจะทำไหมโครงการนี้ คณะรัฐมนตรีทุกคนเอาไปกู้เลย เอาสมบัติของพวกท่านมา ไม่ต้องเอาประชาชนของผมไปค้ำประกัน ท่านจะกู้ไหมผมถามจริง ๆ เถอะ ท่านไม่กู้ ท่านกู้มาทำไมประชาชนเดือดร้อนอยู่ทุกหย่อมหญ้า จะเดินทางในชนบทแถวเขตเลือกตั้งผม ในชนบทท่านเหมือนกัน บางตำบลหลายตำบลไม่มีทางที่ปลอดฝุ่น เป็นฝุ่นแดงอยู่ ทั้งหมดในชนบท แล้วท่านทำไมไม่มองเห็น หรือจะให้คนในชนบทลุกขึ้นมาทั้งประเทศท่านถึงจะ

มองเห็น นี่ท่านมาเล่นสร้างรถไฟวิ่งให้มันเร็วขึ้นแค่นั้น เอามาอ้าง ไม่ใช่หรอกครับ อย่ามาอธิบายเลยครับ ไม่ใช่เรื่องจริงละครับ แล้วประโยคที่ท่านเขียนมาเป็นร้อยแก้วนี่ เขียนที่จะให้ผมเห็นด้วย ผมไม่เห็นด้วยละครับ แล้วผมท้าเลย รัฐมนตรีทั้งหมด คณะทั้งหมดนี่เปิดเลย ไฮด์ ปาร์ค (Hyde Park) เลย ประชาชน ผมคนเดียวนี่ ผมอธิบายแล้วประชาชนต้องลงมติไม่เห็นด้วย ไหนบอกว่าท่านนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ใช่ไหม ขอทวนหน่อย ทบทวนหน่อย พรรคประชาธิปัตย์ประชาชนต้องมาก่อนใช่ไหม จะไปกู้เรื่องนี้ประชาชนรู้สักคนหรือยัง ทำไมไม่ประชาพิจารณ์ อย่ามาอ้างนะว่ารัฐบาลก่อนประชาพิจารณ์แล้ว ถ้าประชาพิจารณ์แล้วเอามาสิหลักฐานเอามาให้ผม เราพูดวันนี้ความรับผิดชอบต้องเกิดวันนี้ ไม่ใช่พูดเหมือนเด็ก บอกถามวันนี้ให้กลับไปถามรัฐบาลก่อน วันนี้คุณไม่เป็นรัฐบาลหรืออย่างไร ถ้าคุณเป็นแล้วรัฐมนตรีแต่ละคนอย่าพูดอย่างนี้อีกนะ ผมบอกให้ ต้องพูดด้วยความรับผิดชอบ ท่านประธานครับ เวลา ๑๐ นาทีของผมหมดนะครับ แต่ว่าเหลืออีก ๕ นาทีของท่านชวลิตนะครับ ที่โอนมาให้ท่านประเกียรติไม่ใช้แล้วให้ผมใช้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ของท่านประเกียรติใช้ไปแล้วนะครับที่โอนเมื่อสักครู่นี้

นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพครับ ด้วยความเคารพต่อความคิดเห็นที่แตกต่าง แต่ด้วยเหตุด้วยผลแล้ว ในภาวะที่บ้านเมืองเกิดวิกฤติ พี่น้องประชาชนเดือดร้อน ชนบทยังเต็มไปด้วยฝุ่นตลบอบอวล ๓๔,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้นท่านไม่ทำ ท่านไม่ทำ ----------

วันนี้ผมไม่ได้ว่าไม่ได้อิจฉาคนอยู่ชานเมือง เพราะเขาสะดวกมากอยู่แล้ว รถยนต์ก็วิ่งสบายอยู่แล้ว ทางด่วนรถยนต์วิ่งสบายสะดวกมาก ท่านประธานครับ แต่พี่น้องประชาชนในชนบทของกระผมขอถนนลาดยางเชื่อมทุกหมู่บ้านยังไม่มีโอกาสเลย เพราะฉะนั้นผมพูดไว้นะครับ ถ้าพูดว่าคิดถึงคนชนบทนี่อย่าสักแต่พูด โครงการแบบนี้ไม่ใช่มาก่อนทำให้นั่งรถไฟได้เร็วขึ้นนี่ไม่ใช่เรื่องจำเป็นกว่าคนที่กินฝุ่นอยู่ในหมู่บ้านอยู่ในชนบททุกวัน ๆ ขอบคุณมากครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุดท้ายนะครับ เชิญท่านชมภูนะครับ

นางชมภู จันทาทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองคาย) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางชมภู จันทาทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะ ท่านประธานคะ ดิฉันเองจะใช้เวลานิดเดียวค่ะ เพราะว่าสมาชิกทุกท่านนั้นก็ได้ชี้ประเด็นหลาย ๆ อย่างที่เป็นข้อบกพร่องของรัฐบาลในการเสนอโครงการทำระบบรถไฟชานเมืองสายสีแดงนี้ค่ะ ตัวดิฉันเองในฐานะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทางภาคอีสานค่ะท่าน หลาย ๆ ท่านอย่างเช่น ส.ส. ทางลำพูนก็พูดถึงเรื่องปัญหาและความเดือดร้อนของภาคเหนือ ตัวดิฉันเองก็อยากจะพูดทางภาคอีสานบ้างนะคะ ตามที่รัฐบาลได้ทำเสนอกรอบกู้เงินทางรัฐบาลญี่ปุ่น ตัวดิฉันเองนี่ขอสนับสนุนเหมือนกันค่ะแต่ว่าโครงการใหญ่ ๆ เมกะโปรเจกต์ใหญ่ ๆ อย่างนี้ทางภาคอีสานในสภาแห่งนี้มี ส.ส. มากที่สุดในรัฐสภาแห่งนี้ค่ะ แต่ว่าโครงการใหญ่ ๆ ภาคอีสานนั้นไม่เคยได้รับ ได้รับก็น้อยค่ะท่านประธาน โครงการของสายไฟฟ้า โครงการระบบไฟฟ้าสายสีแดงนี่ค่ะก็จะเป็นการพัฒนาและก็ดูแลความเดือดร้อนของพี่น้องชุมชนในชุมชนเมือง ตัวดิฉันเองในชุมชนชนบทนะคะ ตัวดิฉันเองนั้นก็น้อยใจกับประชาชนที่อยู่ทางภาคอีสานของเราไม่เคยได้รับระบบในโครงการใหญ่ ๆ อย่างนี้เลยนะคะ ตัวดิฉันเองอยากพูดถึงประเด็นในความเดือดร้อนที่ทางภาคอีสานของเราที่ได้รับความเดือดร้อน อย่างเช่น ท่าน ส.ส. ที่พูดเมื่อสักครู่นี้พวกเราเดือดร้อนเรื่องถนนค่ะ เราได้รับฝุ่นตลบตลอด ถ้าท่านมาหารในเงินที่ยืมมานี่นะคะแล้วไปทำระบบถนนไร้ฝุ่นที่ทาง

รัฐบาลที่ผ่านมาเขาทำเสนอโครงการไว้นะคะ แล้วจะทำให้แก้ไขปัญหาและประชาชนทั่วประเทศก็จะได้รับผลประโยชน์ทั้งหมดและเขาก็จะยอมรับอย่างน่าหน้าชื่นตาบานที่จะเป็นหนี้ร่วมกับทางรัฐบาลที่ได้เสนอไว้นะคะ

อีกประเด็นหนึ่ง ตัวดิฉันเองอยากกราบเรียนท่านประธานผ่านไปทางรัฐบาลที่มีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่จะมีส่วนร่วม ทั้งท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในการมีส่วนร่วมที่จะอนุมัติเงินครั้งนี้นะคะว่าตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ดิฉันขอสนับสนุนท่าน ส.ส. ฐิติมา ฉายแสง ที่ได้พูดในรัฐสภาแห่งนี้ว่าปัญหาในการที่จะปฏิบัติงานที่จะอนุมัติงบประมาณโครงการอะไรต่าง ๆ ก็ตามนะคะ หลาย ๆ ท่านก็พูดเหมือนกัน รัฐธรรมนูญฉบับนี้ทำงานเราจะต้องให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการที่จะอนุมัติเงินแล้วก็รู้เห็นทุกครั้งไปนะคะ ทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเมื่อสักครู่ท่านก็ตอบไปแล้วว่าให้ทาง ส.ส. ฝ่ายค้านได้ถามอดีตรัฐมนตรี ท่านสันติ พร้อมพัฒน์ ว่าตอบสิว่าได้ขอความคิดเห็นจากทางประชาชนหรือยัง แต่ว่ารัฐบาลปัจจุบันของพรรคประชาธิปัตย์นะคะท่าน ----------

แล้วก็ปัจจุบันท่านได้ทำหรือยัง ถ้าทำเหมือนท่านขจิตรพูด ก็อยากจะขอหลักฐานเหมือนกัน ประชาชนต้องรับรู้แล้วก็รับทราบ แล้วก็ได้มีส่วนร่วมในการอนุมัติเงินที่จะกู้ยืมตรงนี้ด้วยนะคะ ตัวดิฉันเองในฐานะอยู่ในเขตชายแดนในเขตภาคอีสานตอนบนนี่คะท่านมีความเดือดร้อนเรื่องเกี่ยวกับผูกพัน ดิฉันเองผูกพันกับระบบน้ำโขง ความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนนั้น เรื่องการแก้ไขปัญหาทำเขื่อนป้องกันตลิ่ง แก้ไขปัญหาเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนในการเสียดินแดน บ้านเรือนที่อยู่ริมโขงพลัดตกหายไปกับแม่น้ำโขงได้รับความเดือดร้อน รัฐบาลไหนก็ตาม ตัวดิฉันเองเป็น ส.ส. ใหม่ค่ะท่านประธาน เสนอหารือประมาณ ๒ ครั้ง หรือ ๓ ครั้งแล้วค่ะ แต่งบประมาณสมัยที่แล้ว ตัวดิฉันเองนี่ค่ะก็อนุมัติไปแค่ ๖-๗ โครงการแค่นั้น เหลืออีกมากมายที่รัฐบาลยังไม่ได้ดูแล ก็ขอฝากทางรัฐบาลนะคะว่าการอนุมัติกู้ยืมเงินของใครก็ตาม ประเทศญี่ปุ่นนี้ก็ตามนะคะ แต่ขอให้กระจายเงินงบประมาณไปช่วยเหลือประชาชนทั่วทั้งประเทศค่ะ ไม่ใช่ว่ากระจุกอยู่แค่ชุมชนเมืองแค่นั้นค่ะ ดิฉันก็ฝากด้วยขอบคุณมากค่ะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ เมื่อสักครู่ที่ตกลงกันไว้ว่าท่านชมภู ท่านสุดท้ายแล้ว จะมีคนขออภิปรายอีกไหมครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ ผมขอสิทธิหน่อยนะครับท่านประธาน เพราะว่าผมไม่ได้พูด ชุดที่แล้วผมก็ไม่ได้พูด อันนี้ผมไม่ได้แสดงความคิดเห็นเลยนะครับท่านประธาน มันเหลืออยู่ไม่กี่คนนะครับท่านประธาน เพราะว่ามันก็เหลือไม่กี่คนท่านประธานก็ให้พูดแสดงความคิดเห็น ผมว่าเรื่องเงินกู้มันเรื่องสำคัญครับ เรื่องถัดต่อไปนี่ผมว่าคนพูดไม่มากครับท่านประธานเรื่องถัดต่อไปนี่ แต่เรื่องนี้มันสำคัญกับประเทศนะครับ เราไปกู้เงินเขานะครับ ฝากท่านประธานพิจารณาครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ขอรัฐมนตรีชี้แจงก่อนครับ

นายโสภณ ซารัมย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม โสภณ ซารัมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ใคร่กราบเรียนต่อท่านประธานและรัฐสภาแห่งนี้ ก่อนที่กระผมจะได้ตอบคำถามของท่านสมาชิกรัฐสภา กระผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานได้ทราบถึงความกังวลจากที่ฟังการอภิปรายในกรอบที่หนึ่งเมื่อวานนี้ อยากกราบเรียนนะครับว่าเมื่อวานนี้เราขอกรอบการเจรจากู้เงินเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจแล้วก็โครงสร้างพื้นฐาน หลายท่านก็เป็นที่กังวลว่ารัฐบาลชุดนี้ไม่ได้ดูแลคนชนบทก็พูดกันไปถึงเรื่องภารกิจของกระทรวงคมนาคมก็คือถนนที่ท่านบอกว่าถนนปลอดฝุ่น วันนี้รัฐบาลชุดนี้ก็ได้ให้ความสำคัญเรื่องถนนแต่ได้เปลี่ยนจากถนนปลอดฝุ่น เป็นถนนไร้ฝุ่น คนก็ถามอีกว่า เอ๊ะ แค่ปลอดฝุ่น ไร้ฝุ่น มีความหมายเป็นลักษณะของโครงการ คือโครงการของถนนไร้ฝุ่นที่รัฐบาลชุดนี้ที่จะได้ทำขึ้นให้แก่พี่น้องประชาชนในชนบท คือเป็นการเชื่อมโครงข่ายถนนที่มีอยู่แล้วระหว่างตำบล อำเภอไปยังทางหลวงแผ่นดินก็อยู่ในความรับผิดชอบของกรมทางหลวงชนบท เพราะฉะนั้นวันนี้เงินที่ท่านอนุมัติให้รัฐบาลไปเจรจาขอกู้ในกรอบวงเงินที่ท่านได้อนุมัติไปแล้ว ได้ลงมติไปเมื่อคืนนี้ เงินส่วนนั้นละครับที่จะกลับมาช่วยเหลือพี่น้องประชาชนในเขตชนบทที่ท่านจะได้รับอานิสงส์จากรัฐสภาแห่งนี้ครับ ก็ต้องกราบขอบพระคุณท่านนะครับที่ท่านมีส่วนที่จะช่วยให้ภารกิจของกระทรวงคมนาคมที่จะบำบัดความเดือดร้อนในเรื่องถนนไร้ฝุ่น ซึ่งต่างจากที่เราจะไปลาดยางในถนนหมู่บ้าน ซึ่งในอดีตที่เราเรียกว่าถนนปลอดฝุ่น เพราะฉะนั้นต้องขอกราบเรียนว่ารัฐบาลชุดนี้โดยภารกิจของกระทรวงคมนาคมไม่ได้ทอดทิ้ง ไม่ได้ละเลยในภารกิจที่จะดูแลพี่น้องประชาชนในชนบท คือถนนไร้ฝุ่นที่เราจะทำในอนาคต โดยใช้เงินที่จะได้จากกรอบการเจรจาในขั้นที่อนุมัติไปแล้ว อันนี้ขอกราบเรียนนะครับ

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมต้องกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาได้ทราบนะครับท่านประธานที่เคารพครับวันนี้ท่านทั้งหลาย ----------

ตามที่ผมฟังการอภิปรายของทุกท่าน ล้วนเห็นด้วยกับประโยชน์ที่จะให้มีโครงการรถไฟฟ้าสายสีแดง บางซื่อ-ตลิ่งชัน บางซื่อ-รังสิต ทุกท่านเห็นด้วย ก็มีบางท่านผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานและท่านสมาชิกรัฐสภาว่าผมจะไม่เอ่ยนามสมาชิกท่านใด เกรงว่าจะเป็นผลกระทบ ท่านทั้งอภิปรายสนับสนุนและอภิปรายที่เห็นแย้ง ก็ไม่เป็นไร ครับ เป็นหน้าที่ที่ผมจะต้องกราบเรียนชี้แจง ส่วนที่ท่านไม่เห็นด้วยว่า โครงการนี้ไม่มีประโยชน์ โครงการนี้ไม่เป็นประโยชน์ ไม่เป็นโครงการที่เร่งด่วน ผมกราบเรียนนะครับว่า โครงการนี้ไม่ได้เกิดขึ้นในรัฐบาลชุดนี้ โครงการนี้ดำริเมื่อปี ๒๕๔๘ ก็ไปจบลงตอนปี ๒๕๕๐ โดยในรัฐบาลชุดนั้นได้อนุมัติกรอบวงเงินไว้ประมาณที่ท่านสนใจนะครับ ๕๙,๘๘๘ ล้านบาท ซึ่งกรอบวงเงินตอนนั้นแบบก็ยังไม่แล้วเสร็จ ยังไม่มีแบบเลยครับ เพียงแต่ ครม. ได้อนุมัติกรอบให้ไปสร้างระบบรถไฟชานเมืองสายสีแดงช่วงบางซื่อ-รังสิต อนุมัติกรอบกว้าง ๆ ไว้อย่างนี้นะครับ โดยให้ไปทำงานโยธาและระบบไฟฟ้า วันนี้หลังจากนั้นแล้ว ทาง รฟท. คือการรถไฟแห่งประเทศไทยก็ได้มาจัดทำแบบ เมื่อทำแบบเสร็จแล้ว ซึ่งเป็นตามข้อเท็จจริงนะครับ เมื่อทำแบบเสร็จแล้วท่านทั้งหลาย ผมจะลำดับให้เห็นว่าผมอธิบายแค่ว่าแพงแค่นั้น วันนี้ที่มีคนสงสัยว่า มันแพง ผมจะอธิบายให้ท่านฟังว่า กรอบที่อนุมัติคราวที่แล้ว ๕๙,๘๘๘ ล้านบาท วันนี้กรอบมาเป็น ๖๕,๑๘๘ ล้านบาทก็ต้องขอบคุณละครับที่มีคนชมว่าผมอภิปรายให้คนได้เห็นด้วยว่า เพิ่มวงเงินได้ ต้องขอบคุณนะครับ จริง ๆ แล้วไม่ใช่ คือวงเงินตอนนั้น แบบยังไม่เรียบร้อย เมื่อแบบเสร็จเรียบร้อยแล้วนะครับ เขาก็ทำแบบเสร็จเรียบร้อยก็ไปคิดราคาเป็นที่เรียกว่า ราคาต่อหน่วยหรือ ยูนิต คอสท์ (Unit Cost) ก็ได้วงเงินโดยประมาณการขึ้นเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๑ นะครับ โดยราคาน้ำมันขณะนั้น เหล็กขณะนั้น ได้วงเงิน ๖๕,๑๔๘ ล้านบาท จึงเป็นเหตุเพิ่มวงเงินมา ๖๕,๑๔๘ ล้านบาท ท่านที่เคารพครับอธิบายต่อไปอีกว่า ท่านที่ยังสงสัยว่าโครงการนี้ไม่ควรทำ ไม่ควรทำอย่างไรครับ โครงการนี้เขาสร้างแล้ว เขาสร้างโครงการรถไฟฟ้าบางซื่อ-ตลิ่งชัน โครงการนี้จะสมบูรณ์แบบใช้เกิดประโยชน์ก็คือ ทำบางซื่อ-ตลิ่งชัน กับ บางซื่อ-รังสิต ในขณะนั้นรัฐบาลที่แล้วก็ไปดำเนินการก่อสร้างบางซื่อ-ตลิ่งชัน แต่ไม่ได้พูดถึงระบบรถเอาไว้ ว่าท่านจะเอารถจากไหนมา ไม่ได้ตั้งงบประมาณซื้อรถเอาไว้ ฉะนั้นจึงเป็นเหตุว่าเมื่อเราทำโครงการเสร็จเรียบร้อยนะครับ เมื่อทำโครงการเสร็จเรียบร้อยแล้ว เราก็เสนอเงินกู้ การกู้

ไจก้าก็ไม่ได้กู้โดยดำริของรัฐบาลชุดนี้ ก็รัฐบาลที่แล้วก็ดำเนินการขอกู้ไจก้ามา ไจก้าเขามาประเมินโครงการ เขาก็มีข้อเสนอแนะซึ่งร่วมกันก็เห็นชอบร่วมกันว่า ๑. คุณไม่ตั้งงบซื้อรถไฟไว้เลย เมื่อสร้างเสร็จแล้วจะเอารถจากไหนมาวิ่ง บางคนบอกว่า สร้างเสร็จแล้วค่อยไปซื้อระบบตู้ เดี๋ยวก็ไปโดนล็อก เพราะรางมันสร้างเสร็จแล้ว ระบบสร้างเสร็จแล้วก็จะไปโดนข้อหาล็อกสเปกอีก ฉะนั้นวันนี้จึงไปพร้อมกัน จึงเกิดเหตุให้มีการเพิ่มวงเงินให้ซื้อรถไฟนะครับ ซื้อรถไฟซึ่งเพิ่มวงเงินออกมาเป็นที่ผมจะต้องกราบเรียนว่า ให้มาเพิ่มทั้งสอง ซึ่งบางซื่อ-ตลิ่งชัน ไม่ได้เพิ่มวงเงินซื้อรถตู้ไว้เลย เป็นงานซื้อรถตู้ไฟฟ้าจากบางซื่อ-รังสิต ๖,๕๖๐ ล้านบาท ----------

อันนี้กรอบเก่าไม่ได้ตั้งเอาไว้ แล้วก็งานตู้รถไฟฟ้าจากบางซื่อ-ตลิ่งชัน อีก ๓,๘๔๐ ล้านบาท เป็นวงเงิน ๑๐,๔๐๐ ล้านบาท เงินตัวนี้ละครับที่บ่งบอกว่ามันเกิน แล้วอีกเรื่องหนึ่งที่เกินมาก็คือ อยากกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่าเมื่อญี่ปุ่นมาดูการอพยพผู้คน เขาก็บอกว่า ไจก้าเขาก็มีความกังวลแล้วก็มีเงื่อนไขว่าต้องอพยพผู้คนไปในคุณภาพชีวิตที่ดี ขณะที่ประเมินโครงการนี้มีผู้บุกรุก ๗๐๐ ครอบครัว แต่พอทำจริง ๆ นะครับ ผู้บุกรุก ๑,๒๐๐ กว่าครอบครัว เงินที่ตั้งไว้ขณะนั้น ๒๕ ล้านบาท พอเอาจริง ๆ ก็เป็นเงิน ๑๐๕ ล้านบาท ฉะนั้นตัวเงินที่โป่งมาที่ท่านสมาชิกบอกว่าผมมีความสามารถอะไร จึงไม่ใช่ มันเป็นไปตามข้อเท็จจริงว่าเราซื้อตู้รถ เราไปเพิ่มชดเชยอพยพผู้คนให้ที่ได้รับความเดือดร้อนออกไปให้อยู่ในคุณภาพที่ดี ฉะนั้นผมก็ขอกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาว่าวันนี้โครงการนี้ที่จะสำเร็จได้ก็มันเริ่มต้นมาจากหลายรัฐบาล แต่รัฐบาลนี้มาแก้ แก้คือ ๑. ต้องไปดูเรื่องรถ ทำเสร็จแล้วท่านที่เคารพครับ ซึ่งผมก็ไม่อยากเอ่ยในเรื่องงานในอดีต เพราะว่าเมื่อผมมารับผิดชอบตรงนี้ ผมปฏิเสธความรับผิดชอบ ไม่ว่าเรื่องแอร์พอร์ต ลิงค์ เรื่องอะไรทั้งหลายที่ท่านสงสัยก็จะอธิบายในอนาคต ฉะนั้นสิ่งที่ผมจะต้องกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาด้วยความเคารพว่าเรื่องการรับฟังความคิดเห็น ท่านที่เคารพครับ รัฐบาลชุดนี้ได้ทำถูกต้องตามกระบวนการกฎหมายครอบคลุมทุกอย่างถูกต้อง แต่ว่าจะครอบคลุมหรือไม่นั่นต้องไปดูที่ข้อกฎหมาย รัฐบาลชุดนี้ไม่ได้ทำผิดกฎหมายครับ ถูกต้องรัฐธรรมนูญทุกอย่าง แต่จะให้ครอบคลุมประชาชนทุกคน รัฐบาลไม่ปฏิเสธครับ สภาเราต้องมาดูครับ ต้องมาแก้ไข เราต้องไปดูว่ากฎหมายลูก การรับฟังความคิดเห็นจะให้ดำเนินการถึงขั้นไหน เราต้องออกกฎหมายลูกขึ้นมานะครับ ฉะนั้นเรื่องอนาคตต่อไปรัฐสภาแห่งนี้ต้องแก้ไขอันนี้นะครับ สิ่งที่ต้องกราบเรียนต่อท่านผู้มีความห่วงใยเรื่องราง เรื่องรางท่านสมาชิกรัฐสภาได้พูดไว้เมื่อคืนก็ต้องกราบขอบคุณท่านนะครับ ท่านสงสัยว่าทำไมไม่ให้มันเป็นสแตนดาร์ด (Standard) ซึ่งเป็นราง ๑ เมตรกว่า ๆ ซึ่งทั่วโลกเขาใช้ แล้วท่านเกรงว่าถ้าเราทำราง ๑ เมตร จะเป็นการโบราณ ความหมายก็คือโบราณ จริง ๆ แล้วไม่ใช่ครับ เราต้องการรถไฟชานเมือง เราอยากเชื่อมกับรถไฟที่มีแล้ว ณ ปัจจุบัน วันนี้ถ้าเราทำรางรถไฟเหมือนแอร์พอร์ต ลิงค์ เราเชื่อมใครไม่ได้เลย เพราะรถไฟที่มีอยู่ขณะนี้รางรถไฟที่มีอยู่ในประเทศขณะนี้คือ

๑ เมตร ต่อไปเราก็จะเอารถไฟที่มีอยู่ที่ทำวิ่งยกขึ้นข้างบน ก็จะแก้ไขปัญหาการจราจร ฉะนั้นผมจึงกราบเรียนต่อท่านประธานว่าเรื่องนี้ไม่ได้ล็อกสเปก เพราะว่ามีผู้ที่ใช้รถไฟราง ๑ เมตร อยู่ทั่วโลกประมาณ ๓๐ กว่าประเทศ แล้วก็เป็นเรื่องที่ผมต้องกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภา ต่อท่านสมาชิกว่าท่านก็ต้องดูต่อไปว่าการดำเนินโครงการจะเป็นไปอย่างโปร่งใส นั่นท่านต้องดู เรื่องอนาคตอย่างที่ผมกราบเรียนต่อรัฐสภาแห่งนี้

ส่วนเรื่องที่อันนี้ผมต้องตอบ เพราะว่ามีคนสงสัยเรื่องสายสีม่วงหรืออะไรทั้งหลาย ซึ่งไม่เกี่ยวกับประเด็นนี้ ทำไมขณะนี้ เพราะมันเกี่ยวกันว่าวงเงินเดิมกรอบวงเงิน ๑๓,๐๐๐ ล้านบาท แล้ว ครม. ไปอนุมัติ ๖,๐๐๐ ล้านบาท ขณะนี้มีผู้ยื่นซองที่กำลังเจรจากันอยู่อย่างที่ท่านเอ่ยว่า ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท หมื่นอะไรทั้งหลายที่ทั้งสมาชิกที่ฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้านที่สงสัย ผมก็อยากเรียนอย่างนี้นะครับ ขั้นตอนสายสีม่วงนี่เกินที่รัฐบาลจะไปขอลดกรอบวงเงิน มีแล้วในอดีตครับ ในอดีตเราไปขอลดกรอบวงเงินหลังจากที่ผู้รับเหมายื่นซอง จึงเป็นเหตุให้ ป.ป.ช. ชี้มูลอยู่ขณะนี้ ----------

กำลังสอบสวนอยู่ขณะนี้ ฉะนั้นวันนี้หน้าที่ของกระทรวงคมนาคมคือไปเจรจาลดให้เป็นไปตามราคาที่เป็นจริงอยู่ขณะนี้ จึงเป็นหน้าที่ของผมนะครับที่จะดำเนินการอยู่ ณ ขณะนี้นะครับ ก็ต้องดูกัน ถึงแม้นว่าทางประเทศญี่ปุ่นเองจะไม่เจรจา แต่เราก็ขอที่จะให้เป็นไปในราคาตามความเป็นจริง เพราะฉะนั้นผมจึงกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาว่าโครงการอะไรทั้งหลายทั้งปวงที่รัฐบาลชุดนี้ได้ดำเนินการขึ้นมา ผมเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชน แล้วก็ความดีนี้ก็ไม่ใช่ว่ามาเกิดขึ้นในรัฐบาลชุดนี้ แต่มันมาสำเร็จในรัฐบาลชุดนี้ รัฐบาลชุดก่อนก็ได้ดำริมา สิ่งไหนที่เป็นปัญหารัฐบาลชุดนี้ก็แก้ไขนะครับที่จะเป็นประโยชน์แก่พี่น้องประชาชน กราบขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภาได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เนื่องจากมีท่านมีความประสงค์จะอภิปรายอีก ๔ ท่านด้วยกัน ก็อยากจะขอความกรุณาคุณบุญยอดนะครับ คือว่าให้ท่านอภิปรายไปนะครับ สภานี้เป็นที่ที่สำหรับพูด ให้เขาพูดคนละ ๑๐ นาที อีก ๔๐ นาทีก็จบนะครับ เราจะได้ปิดการอภิปรายนะครับ ก็ขอความกรุณานะครับ เชิญตามลำดับนะครับ คุณนิยม ช่างพินิจ เชิญครับ มีคุณนิยม ช่างพินิจ คุณประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ คุณสันติ พร้อมพัฒน์ คนสุดท้ายนะครับ แต่ว่าคุณชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง มากั้นนะครับ เชิญครับ

นายนิยม ช่างพินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นิยม ช่างพินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องขอขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างมากที่ได้ให้โอกาส ได้นำข้อเสนอแนะมาพูดคุยในสภาแห่งนี้นะครับ สิ่งที่สำคัญของร่างหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างประเทศไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น หรือพูดง่าย ๆ ก็ร่างสัญญาเงินกู้นะครับ

ท่านประธานครับ โครงการระบบไฟฟ้าชานเมืองสายสีแดงช่วงบางซื่อ-รังสิตนะครับ ในรายละเอียดเพื่อนสมาชิกก็ได้อภิปรายและเสนอแนะไปมากมายหลายเรื่อง แต่สิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนให้ท่านประธานทราบว่าสิ่งที่สำคัญของ

การอภิปรายเรื่องนี้ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเป็นเรื่องของข้อตกลงในการกู้เงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น และเป็นสิ่งที่สำคัญมาก กระผมดูจากเอกสารก็จะบ่งบอกถึงผลประโยชน์ที่ได้รับ เพราะจริง ๆ แล้วถ้าเป็นผู้บริหารด้วยใจอันบริสุทธิ์ ก็ควรจะบอกข้อเท็จจริงนะครับว่าสิ่งที่ได้ประโยชน์นั้นมีอะไรบ้าง และสิ่งที่ผลกระทบด้วยข้อเท็จจริงก็ระหว่างความรู้สึกของพี่น้องประชาชนเขามีความรู้สึกอย่างไรนะครับ ไม่ว่าจะเป็นในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ที่ระบุไว้ว่าให้ทำกรอบการเจรจาการทำประชาพิจารณ์อย่างนี้แล้วก็ช่องทางในการกระทำประชาพิจารณ์ก็ค่อนข้างจะแคบนะครับ ก็ดูจากในการเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ตนะครับ ตรงนี้ถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ถ้าเป็นผู้บริหารจริง ๆ ก็ควรจะมาตอบเลยนะครับ ตอบว่าหรือไม่ก็ตอบในเอกสารนี้ก็ได้ ในเอกสารนี้ไม่มีเลย มีแต่ผลประโยชน์ทั้งนั้นนะครับ ก็ควรจะตอบไปเลยว่าสิ่งที่สำคัญผลกระทบในความรู้สึกของพี่น้องประชาชนมีอะไรบ้างนะครับ แล้วก็ตอบให้เพื่อนสมาชิกได้ทราบและเพื่อนสมาชิกเองก็จะได้ข้อเสนอแนะ แนวทางในการแก้ไขหรือในการแก้ปัญหา เพราะว่าในการสร้างหนี้ครั้งนี้ ระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่นเป็นเงินจำนวนมากนะครับ ตั้ง ๖๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เพราะเชื่อได้ว่าทุกคนที่เกิดมาก็ต้องเป็นหนี้ร่วมกันนะครับ แต่สิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนให้ท่านประธานทราบว่าในฐานะที่กระผมเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนซึ่งเกิดในชนบท ในความรู้สึกของกระผม ถ้าจะมาสร้างเศรษฐกิจในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจโลกในช่วงนี้ สิ่งที่สำคัญกระผมอยากจะให้คำนึงพื้นที่ในส่วนของภูมิภาค ส่วนของชนบท ไม่ว่าจะเป็นในการสร้างงานในชนบทและต่าง ๆ นะครับ เพราะการสร้างทางรถไฟกระผมถือว่าเป็นเรื่องสำคัญนะครับในเขตพื้นที่ของ กทม. แต่สิ่งสำคัญว่ากระผมมองว่ามันเป็นการมองที่มันกระจายทรัพยากรที่มีค่าแล้วกู้มาด้วย มันกระจุก มันไม่กระจายสู่ส่วนภูมิภาค ตรงนี้ถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เราทำอย่างไรครับ คำนึงถึงการที่จะแก้ปัญหาประเทศชาติ แก้วิกฤติเศรษฐกิจ ปัญหาหนี้สินภาคประชาชน ทำอย่างไรถึงจะช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรได้นะครับ ท่านประธาน ----------

โดยคำนึงถึงว่าเราจะไปประหยัดค่าใช้จ่ายเพิ่มรายได้จะทำอย่างไร ก็คำนึงถึงว่าเราจะลดรายจ่ายเขานี่ไปสร้างโรงงานปุ๋ยแห่งชาติ สร้างโรงงานปุ๋ยอำเภอละ ๑ โรง ตำบลละ ๑ โรง อย่างนี้ผมว่าจะสร้างงานแล้วก็จะลดรายจ่ายให้กับพี่น้องเกษตรกร แล้วผมเชื่อได้ว่าถ้าเป็นการกู้เพื่อช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกร โดยเฉพาะลดต้นทุนของพี่น้องเกษตรกรนั้น ผมว่าเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้เห็นด้วย

อีกเรื่องหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลยุคไหน ผมต้องอภิปรายอยู่แล้วในการกู้นี่นะครับ กู้มาสร้าง ผมมองว่าพัฒนาด้านวัตถุก็แล้วกันนะครับ โดยเฉพาะโครงการรถไฟฟ้านะครับ สิ่งที่สำคัญผมยังไม่เห็นเลยว่าจะกู้มาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะเรื่องของการศึกษานะครับ ถึงวันนี้เองรัฐบาลจะให้ความสำคัญไม่ว่าจะเป็นเรียนฟรีอะไรต่าง ๆ ก็ช่าง แต่สิ่งที่สำคัญผมว่ามันยังไม่ตรงจุดนะครับ สาเหตุที่ไม่ตรงจุดเพราะว่าวันนี้เองเมื่อวันที่ ๒๓ จะเห็นได้ว่านักเรียนในชนบทเข้ามาสอบเรียนต่อในมัธยมศึกษา พ่อแม่ร้องห่มร้องไห้สอบไม่ติด ซึ่งแตกต่างกับนักเรียนในเมืองนะครับ นักเรียนในเมืองส่วนใหญ่จะสอบได้หมด ตรงนี้ผมถามว่าการกระจายสื่อการเรียนการสอนและกระจายความรู้ ผมว่ามันไม่เกิดความเสมอภาค และสิ่งที่สำคัญไปกว่านั้นนะครับ วันนี้ต้องพูดกันด้วยข้อเท็จจริงในฐานะที่เป็นตัวแทน การศึกษาถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมาก บางโรงเรียนมีเด็ก ๓๐ คน ๔๐ คน มีครู ๒ คน ครู ๓ คน ซึ่งเทียบกับอัตราส่วนและการบริหารการจัดการ ผมว่ามันเกิดความไม่เสมอภาคซึ่งเทียบกับโรงเรียนในเมือง ตรงนี้เองนะครับ แล้วรัฐบาลเองก็จ่ายไปสนับสนุน โดยจ่ายเป็นรายหัวนะครับ ท่านลองมองสิครับ เราลองนึกว่าตัวเราประกอบธุรกิจ ลองคิดสิครับท่านประธานคิดอย่างไรว่าโรงเรียนที่มีเด็ก ๒๐ คน ๓๐ คน จ่ายรายหัวมาก ๆ หน่อยตามอัตราส่วน ส่วนโรงเรียนที่มีเด็กมากก็ลดหลั่นลงมาครับ ตรงนี้มันจะช่วยในการพัฒนา อย่างโรงเรียนที่มีเด็ก ๔๐ คน ๕๐ คนอย่างนี้ ลองเทียบจ่ายรายหัวเท่ากันทั่วประเทศนะครับ ผมตั้งข้อสังเกตให้นะครับว่าจ่ายรายหัวทั่วประเทศมันจะได้เงินสักเท่าไร กับโรงเรียนที่มี ๒๐๐-๓๐๐ คน แต่จ่ายนี่จ่ายเท่ากันนะครับ จ่ายเท่ากัน ตรงนี้ผมในฐานะที่ผมเป็นตัวแทน แล้วก็เกิดในพื้นที่ชนบท ผมจึงเห็นว่าควรจะให้ความสำคัญ

แล้วก็อีกเรื่องหนึ่งนะครับ โครงสร้างพื้นฐานในส่วนภูมิภาคนะครับ ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมอาชีพ ตรงนี้ก็เป็นสิ่งที่สำคัญมากนะครับ ทำอย่างไรเรากู้มาแล้วเอาเม็ดเงินลงไปสู่ส่วนภูมิภาคหรือส่วนท้องถิ่น แล้วทำให้เกิดการสร้างงานและเกิดการหมุนเวียน อย่างนี้เองถ้าโครงการอย่างนี้ครับ ถ้าถามคนใน กทม. เห็นด้วย แต่ผมถามว่าถ้าถามคนในชนบท ผมว่าน้อยคนที่จะเห็นด้วย และสิ่งที่สำคัญครับท่านประธานกรอบในการใช้หนี้นะครับ ไหน ๆ ก็จะเอาพี่น้องเกษตรกรและพี่น้องส่วนภูมิภาคหรือชนบทเป็นหนี้เป็นสินแล้ว ลองมาช่วยคิดสักนิดเถอะครับ ในกรอบการใช้นี่ลองคิดสักหน่อยว่า ญี่ปุ่นเขาก็ต้องการพืชผลทางการเกษตรนะครับ ไม่ว่าจะเป็นข้าว ข้าวโพดหรืออะไรทุกสิ่งทุกอย่าง ลองมีการชำระหนี้เอาพืชผลเกษตรไปแลกเปลี่ยนได้ไหมในการชำระหนี้อย่างนี้นะครับ ผมว่าเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดก็อยากจะกราบเรียนให้ท่านประธานไปถึงรัฐบาลว่า แนวทางการชำระหนี้ลองนึกดูนะครับ เอาพืชผลทางการเกษตรไปชำระหนี้แทน โดยคำนึงถึงว่าไม่ว่ารัฐบาลญี่ปุ่นอยู่ได้ เราอยู่ได้ แล้วเราก็ไม่ได้คำนึงถึงกำไรอะไรมากมาย คำนึงถึงพี่น้องเกษตรกร ผลผลิตน่ะเหลือพออยู่ได้ พอนะครับ ถ้าในการประกอบธุรกิจสิ่งที่สำคัญในฐานะที่ผมก็ประกอบธุรกิจผมจะคำถึงอยู่ ๔ อย่างด้วยกัน ๑. ผู้ว่าจ้างอยู่ได้ ๒. ตัวเราอยู่ได้ ๓. เพื่อนร่วมงานเราอยู่ได้ และ ๔. สังคมอยู่ได้อย่างนี้เป็นต้น ในการที่จะมาตอบ ผมขอสรุปตอนท้ายนะครับเนื่องจากเวลามีน้อย ผมจะสรุปไว้ว่าในการที่ทางรัฐบาลนำเสนอมานี้ ผมเชื่อว่ารัฐบาลตอบได้แล้วตอบได้ดีด้วยนะครับ แต่สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านรัฐมนตรีก็ดีนะครับ ไม่ใช่ตอบให้เพื่อนสมาชิกที่ตั้งข้อสังเกตแล้วก็ซักถาม ตอบความรู้สึกของพี่น้องประชาชน ตรงนี้ก็ขอให้ตระหนักและคำนึงถึงด้วยว่าความรู้สึกของพี่น้องประชาชนนั้นเป็นอย่างไร เพราะทุกคนเขาเป็นหนี้ร่วมกับเราหมด และตรงนี้เป็นสิ่งที่สำคัญมาก ก็ต้องขอขอบพระคุณท่านประธานรัฐสภา ขอบพระคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญหมอประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ พรรคเพื่อไทย จังหวัดชัยภูมิ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ วันนี้รัฐบาลได้นำเสนอร่างหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น และร่างสัญญาเงินกู้ ต้องยอมรับนะครับว่า ผมได้ศึกษารายละเอียด ผมมีความสงสัยหลายอย่าง อยากเรียนท่านประธานครับว่าตอนนี้ภาวะเศรษฐกิจของโลกมีปัญหาทุกคนยอมรับ การกู้เงินทุกคนก็รู้นะครับว่าจะต้องกู้เงิน แต่กู้เงินแล้วท่านประธานครับมันต้องก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ประชาชนทั้งประเทศต้องได้รับทั้งหมดท่านประธานครับ แต่ปรากฏว่าผมไปอ่านดูวงเงินกู้ ๖๓,๐๑๘ ล้านเยนนะครับท่านประธาน ในข้อตกลงทั้งหลายผมก็ไม่ทราบว่ารัฐบาลไปเจรจาอย่างไร โดยเฉพาะ ๑. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ร้อยละ ๑.๔ รวมค่าธรรมเนียมอีกนะครับ ๐.๑ รวมแล้วจะเสียดอกเบี้ยประมาณ ๑.๕ เปอร์เซ็นต์ต่อปี ท่านประธานทราบไหมครับ ตอนนี้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากของญี่ปุ่นใกล้ ๐ แล้วครับ ไม่ทราบว่ารัฐบาลใช้ความสามารถหรือเปล่า ขอร้องเขาหรือเปล่าว่าคิดดอกเบี้ยมันมากเกินไปหรือเปล่า เราเป็นเพื่อนสมาชิกที่มีความสัมพันธ์กันอย่างยาวนาน ผมว่าเราสามารถตกลงลดลงไปได้นะท่านประธานในความเห็นผมนะครับ เพราะตอนนี้ต้องยอมรับว่าบ้านเมืองของเราไม่มีเงินจะจ่ายแล้วครับ เงินนี่ลำบากมาก ตอนนี้เราติดหนี้ติดสิน เป็นหนี้สินเดือนกันยายน ๒๕๕๑ ประเทศไทยเป็นหนี้ไจก้า ๕๖๓,๖๖๘ ล้านเยนที่เราไปกู้เขาอยู่ เราขอเจรจาผ่อนผันเขาได้ไหมครับดอกเบี้ย ให้ลดลงหน่อยได้ไหม ดอกเบี้ยเก่าเราก็ลำบากนะครับ ปีนี้ผมว่าลำบาก และอีกเรื่องหนึ่งครับที่ผมอ่านดูข้อ ๒ คือระยะเวลาชำระเงินกู้ ๒๕ ปี บอกว่ามีรวมระยะปลอดหนี้แล้ว ๗ ปี แต่ท่านประธานดูในข้อ ๔ บอกว่า การเบิกจ่ายเงินต้องใช้เวลาถึง ๗ ปีกับ ๓ เดือน ผมก็ไม่ทราบว่าระยะปลอดหนี้ ๗ ปี มันเป็นอย่างไรครับ อยากถามทางรัฐมนตรีนะครับว่ามันนับจากไหนครับ นับจากที่จ่ายเงินหมดแล้วหรือว่าพอกู้ปุ๊บก็นับเลย อย่างนี้เขาไม่เรียกว่าปลอดหนี้ละครับ เพราะเราจ่ายเงินกว่าจะได้เสร็จสิ้นโครงการ ๗ ปี กับ ๓ เดือน ผมมีความสงสัยมากครับท่านประธาน ถึงอยากฝากท่านประธาน แล้วข้อ ๓ อ่านดู

แล้วเราเสียเปรียบมากเลยนะครับท่านประธาน นั่งอ่านดูแล้วแบบนี้เราก็เสียเปรียบ กู้เงิน ตอนนี้ท่านประธานครับ ผมอยากเรียนว่า ผมไม่ใช่ไม่เห็นด้วยนะครับโครงการนี้ แล้วผมก็ไม่อยากมีความคิดเหมือนเพื่อนสมาชิก ไม่อยากให้รัฐมนตรีไหนพูดว่า ก็โครงการของคุณ ความผิดของคุณ อย่างนั้นก็อย่าไปเป็นรัฐมนตรีเลยครับ ถ้าอยากเป็นรัฐมนตรีท่านทำเลยครับ อย่าไปโทษคนนั้นโทษคนนี้ ให้พวกผมโทษครับ ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องพูด แต่ท่านเป็นรัฐบาล ท่านประธานครับ ขอร้องเถอะครับ อย่าไปบอกก็โครงการของคุณ ผมดูแล้วมันไม่เข้าท่าเลยครับ บอกว่าเขาไม่ดีอย่างนั้นอย่างนี้แต่ไปทำตามเขา นี่ก็เมกะโปรเจกต์ สิ่งที่ดี ๆ มันน่าจะเอามามากกว่านี้ ชะลอได้ไหมครับ โครงการสีแดง ถามผมว่าเห็นความสำคัญไหม เห็นครับ ความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนในกรุงเทพมหานคร เห็นครับ แต่ถามท่านประธานว่าทำไปแล้วมันกระตุ้นเศรษฐกิจขนาดไหนครับ ผมอ่านดูแล้วนะครับ มันจะไปกระตุ้นเศรษฐกิจเฉพาะกลุ่มพ่อค้าบางกลุ่มเท่านั้นเอง ประชาชนจะไม่ได้มากเท่าที่ควร โครงการต่าง ๆ เมกะโปรเจกต์ที่รัฐบาลที่ทำมาก่อน เมกะโปรเจกต์เยอะเลยครับ ไม่ว่าจะเรื่องกระทรวงสาธารณสุขครับสมัยท่าน พันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ท่านทำไว้ ๒ แสนล้าน ตอนนี้ต้องยอมรับครับ ผมเป็นประธานคณะกรรมาธิการการสาธารณสุข ทั่วประเทศเลยครับร้องเรียนเรื่องอุปกรณ์การแพทย์ เรื่องอะไรต่ออะไรทางการแพทย์ ถ้าเราไม่ดูแลแพทย์ ไม่ดูแลกระทรวงสาธารณสุข ในอนาคตนี่ท่านประธานมีปัญหาแน่นอน ถ้าสุขภาพร่างกายของคนไทยไม่ดีอย่าไปโทษหมอนะครับ ----------

ตอนนี้ก็ออกกฎหมายหลายอันมาบีบบังคับ ตอนนี้ครับอุปกรณ์เขาได้จากการบริจาค ท่านประธานครับ หมอนี่ต้องไปขอต้องมีกล่องบริจาคครับ ใครจะบริจาคหย่อนลง ท่านประธานน่าสงสารไหมครับท่านประธาน ทำไมรัฐบาลไม่ทำเมกะโปรเจกต์ครับ ต้องยอมรับตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ มานี่มีปัญหา เพราะว่ารัฐบาลสมัยนั้นท่านให้ค่าต่อหัวนะครับ ๑,๕๐๐ บาท มันไปกินเงินหลายอย่างนะครับ มันไปทำให้เงินอื่น ๆ ที่จะพัฒนาทางการแพทย์มันหมดไป ฯพณฯ ทักษิณ พิจารณาปี ๒๕๔๖ ครับทำเป็นเมกะโปรเจกต์จะหาเงินอีกก้อนหนึ่ง ตอนนั้นกำลังหาเงินอีก ๒ แสนล้านบาทในการพัฒนาของโรงพยาบาลทั้งหมด ไม่ว่าจะเครื่องมือแพทย์ ไม่ว่าจะอุปกรณ์การแพทย์ ตึกนะครับ ตอนนี้ท่านไปดูครับทุกโรงพยาบาลทั่วประเทศมีเตียงเสริมทั้งนั้นครับ จังหวัดชัยภูมิ ๕๐๐ เตียง เสริมเป็นพันเตียงนอนตามทางเดินเต็มไปหมดครับท่านประธาน แออัด โรคอย่างนี้โรคติดต่อจะเกิดขึ้นอย่างมากมายครับ คนบางคนเป็นโรคนี้เข้าไปแถมอีกโรคหนึ่งท่านประธาน มันไม่มีห้องแยกไม่มีห้องอะไรเลย ถ้าเราไม่มีการพัฒนา ผมอยากฝากไปถึงรัฐบาล มันถึงเวลาหรือยังครับที่เราจะต้องมาคิดเรื่องอย่างนี้บ้าง ไม่ใช่อะไรก็เอาโครงการสายใหญ่ ๆ ก็อย่างที่เพื่อนสมาชิกพูดมันมีผลประโยชน์เยอะ แล้วก็ที่ท่านรัฐมนตรีโสภณท่านตอบกระผมว่ากระผมอ่านดูแล้วมันไม่เหมือนกับที่ท่านพูดนะครับ เรื่องตู้รถไฟมันเป็นอีกโครงการหนึ่งนะครับ หมื่นล้านบาทมันคนละอันกับที่ท่านพูด ๖๕,๐๐๐ ล้านบาท คนละอันกันนะครับ กระผมฟังท่านแล้วกระผมมานั่งอ่าน กระผมก็งง ๆ เอ๊ะ ท่านตอบประเด็นเดียวกันหรือเปล่า อยากกราบเรียนท่านประธานนะครับว่าฝากหน่อยครับ ฝากไปถึงท่านโดยเฉพาะนายกรัฐมนตรี ความจริงเมกะโปรเจกต์ของกระทรวงสาธารณสุขมันจะกระจายไปหมดเลยครับ เงิน ๒ แสนล้านบาทที่เป็นเมกะโปรเจกต์อันเก่า

แล้วอีกเรื่องหนึ่งครับ คือเรื่องการเกษตร ต้องยอมรับครับวิกฤติเศรษฐกิจทุกทีประเทศไทยอยู่ได้เพราะเป็นภาคเกษตร เมื่อก่อนเจ๊ง ใครเจ๊ง ปรากฏว่าเกษตรกรทำให้กู้ชาติมานะครับเกษตรกรนี้ ถ้าเราไม่มีเกษตรกร ไม่มีข้าว ไม่มีอะไร เราตายแล้วนะครับ ถ้าเราเป็นเหมือนสิงคโปร์ตอนนี้เราลำบากมาก ปี ๒๕๔๐ ก็โดนไปครั้งหนึ่ง

ปีนี้โดนอีก กระผมก็เชื่อว่าภาคเกษตรจะช่วยนะครับท่านประธาน กระผมว่าจะช่วยเหลือชีวิตของคนไทย นี่คือภาคเกษตร แต่ปรากฏว่าเงินที่ท่านลงไปมันไม่มีเลยนะ จะไปพัฒนาแหล่งน้ำ จะไปพัฒนาอะไรต่ออะไร ไปด้านอื่น ๆ เกือบหมดเลยครับ น่าสงสารภาคอีสานครับ จังหวัดชัยภูมิมีพื้นที่สำหรับชลประทานแค่ ๗ เปอร์เซ็นต์ มันน่าน้อยใจนะท่านประธานเทียบกับภาคกลางแล้วต่างกันมากครับ บ้านกระผมตอนนี้แล้งมากเลยท่านประธานโครงการเมกะโปรเจกต์ของท่านสมัคร ๒ แสนล้านบาทไม่หยิบขึ้นมาครับ มันเป็นเมกะโปรเจกต์อันเก่าอยู่แล้วครับ แต่ท่านไปหยิบรถไฟสายสีแดงสายนี้กระผมไม่ได้เห็นคัดค้าน แต่กระผมว่าชะลอไปได้ไหม เอาเงินนี้เงินที่เราจะได้นี่ถ้าเราจะไปกู้ตรงไหนดูถามพี่น้องประชาชนหน่อย เดือดร้อนกันหมดครับเกษตรกรน้ำก็ไม่มี วัวก็ขายราคาตก พืชไร่ก็ไปกันหมดแล้วครับ ถ้าเมืองไทยไม่ตัดสินใจกู้เงินมาสร้างแหล่งน้ำกระผมว่าชาติหน้าก็ยังทำไม่ได้เลยครับ ไม่มีละครับจะเอาเงินงบจากกรมชลประทานกี่หมื่นล้านบาทก็ไปลงโปรเจกต์ของมือใครยาวสาวได้ก็สาวเอาท่านประธาน ก็มีอยู่ไม่กี่จังหวัดครับที่ได้เงินงบประมาณในการพัฒนาแหล่งน้ำ กระผมดีใจคิดว่าสมัยนั้นเราตั้งอนุกรรมการขึ้นมาท่านเสนาะเป็นประธาน กระผมเห็นศึกษา กระผมดีใจมากคิดว่าจะได้งบเม็ดเงินไม่ได้สักบาทครับท่านประธาน ไม่ได้เลย ไม่ได้เลย กระผมถึงบอกว่าเมืองไทยไม่ใช่เมืองเกษตรหรือท่านประธาน กระผมว่ามันน่าจะพัฒนาด้านเกษตร กระผมสงสารเกษตรกรนะครับ ฝากท่านประธานถึงนายกรัฐมนตรีนะครับว่าสมควรที่จะนี่กู้เลยครับเรื่องแหล่งน้ำกู้เลยครับ เรื่องพัฒนาภาคเกษตรกู้เลยครับ อย่าไปกู้แบบนี้นะครับ แบบนี้กระผมว่าชะลอไว้ก่อน ไม่ใช่ไม่เห็นด้วยนะครับ ชะลอไว้ก่อน ท่านบอกประชาชนต้องมาก่อนตอนนี้มันกลายเป็นพ่อค้าต้องมาก่อนนะท่านประธาน พ่อค้าต้องมาก่อนผลประโยชน์มันเกิดขึ้น เดี๋ยวก็มีการอภิปรายกันอีกก็อยากฝากท่านประธานเพื่อผ่านข้อคิดนี้ให้ตอบหน่อยครับลดดอกเบี้ย ผลประโยชน์มันเกิดขึ้น เดี๋ยวก็มีการอภิปรายกันอีกนะครับ ก็อยากฝากท่านประธานเพื่อผ่านข้อคิดนี่นะครับ ให้ตอบหน่อยครับ ลดดอกเบี้ยได้ไหมนะครับ ขอบคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยนาท) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยนาท ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องขอกราบเรียนท่านประธานเพื่อบันทึกไว้นะครับ เมื่อวานนี้วันที่ ๒๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒ เรามีประชุมร่วมรัฐสภาครั้งหนึ่ง วันนี้ต่อเนื่องมาเป็นวันที่สอง ต้องขอประทานอภัยท่านประธานว่า เมื่อวานนี้เป็นเรื่องของกรอบการกู้เงินที่รัฐบาลนำเรื่องเข้าสู่สภาในการขออนุมัติกู้เงินฉบับที่ ๑ เมื่อวานนี้นะครับ ๗๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท วันนี้อีก ๖๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท กระผมก็ไม่แน่ใจเหมือนกันว่ามันจะมีต่อเนื่องอีกสักกี่สิบฉบับที่จะกู้ไปอย่างนั้น อยากจะกราบเรียนท่านประธานครับ กระผมเองเมื่อวานนี้ได้พูดในที่นี้ต่อท่านประธานว่าไม่เห็นด้วยกับการกู้ เช่นเดียวกันวันนี้ก็ไม่เห็นด้วยกับการกู้ด้วยครับ และก็ยิ่งเห็นโครงการที่จะทำยิ่งไม่น่ากู้ใหญ่เลย เมื่อวานนี้กระผมได้กราบเรียนท่านประธานผ่านไปทางรัฐมนตรีว่า ถ้าไม่กู้นี่มีวิธีอื่นทำไหม ท่านบอกทำได้ ๓ วิธี ข้อที่ ๑ ท่านบอกว่าเป็นของท่านนายกรัฐมนตรีนะครับ อันที่ ๑ ก็คือกู้ แล้วถ้าพูดถึงอันที่ ๓ ท่านบอกว่าต้องขายสมบัติชาตินะครับ สิ่งเหล่านี้อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ท่านคิดว่าวิธีอื่นไม่มีแล้วหรือ อยากจะกราบเรียนครับ ๖๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท เป็นเรื่องที่เอามาสร้างรถไฟฟ้า เพื่อนสมาชิกหลายท่านบอกมีความจำเป็นต้องทำไหม คำถามถามง่าย ๆ ท่านลองตอบว่าถ้าเป็นเงินท่าน ท่านจะทำไหมท่านรัฐมนตรี เป็นเงินท่าน ท่านจะทำไหมในสภาวะประเทศที่มีเศรษฐกิจที่ตกต่ำขนาดนี้ มีนักลงทุนคนไหนบ้างที่เศรษฐกิจมันตกต่ำแล้วลงทุนเพิ่ม มีไหม ไม่มี ไม่มีเลย กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าถ้ามีนี่มันย้อนกับหลักวิชาการแล้ว หลักวิชาเขาทำไม่ได้ อยากจะกราบเรียนว่าถ้ายังดื้อจะทำ ถ้าดื้อจะทำนะ มันมีวิธีที่ไม่กู้มี นั่นก็คือให้เอกชนเขามาสัมปทานไปเสีย ให้เอกชนเขามาทำ รัฐบาลยังได้สตางค์ แต่ถ้ารัฐบาลลงทุนเอง ปรากฏไหนจะเงินกู้ ๖๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ระยะทางนี่ ๑๕ กิโลเมตรเท่านั้นนะท่านประธาน ๑๕ กิโลเมตร ๖๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนะครับ แล้วมันมีอีกเป็นสิบ ๆ โครงการที่จะต้องต่อเนื่องไม่รู้อีกเท่าไร กู้กันพูดง่าย ๆ เป็นแสนล้าน นี่คือสิ่งที่มันจะเกิดขึ้น นับหลายแสนล้าน นับเป็นเงินล้าน ๆ บาทนะท่าน อยากจะกราบเรียนท่านประธานครับ

กระผมยกตัวอย่างการรถไฟแห่งประเทศไทย วันนี้ถามว่าการรถไฟขาดทุนเท่าไร ประเทศไทยวัน ๆ หนึ่ง ปี ๆ หนึ่งต้องเอาเม็ดเงินในงบประมาณที่เก็บภาษีพี่น้องประชาชน โดยรถไฟอ้างว่าทำเพื่อคนยากคนจน เป็นรถไฟราคาถูกเพื่อวิ่งให้คนยากคนจน ถามคำถามว่าปีหนึ่ง ๗๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทงบประมาณใส่ลงไป ขาดทุนอีกปีหนึ่ง ๗๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทครับ สมบัติชาติที่มีอยู่เป็นอาณาเขตบริเวณที่เป็นรถไฟฟ้ามหาศาลในประเทศไทย ที่ให้คนโน้นคนนี้ไปเช่า ไปอยู่ ได้รับค่าเช่ามา ปรากฏเอาใส่ลงไปด้วยท่านประธาน ค่าเช่าไม่ใช่นิดหน่อยนะ กระผมยกตัวอย่างที่เราพูดกันมากแถว ๆ ถนนรัชดาภิเษก ห้างเซ็นทรัลที่บริเวณแยกลาดพร้าว ยกตัวอย่าง รายได้มหาศาลพอสมควรที่ได้ค่าเช่าเม็ดเงิน ปรากฏเอาใส่ลงไปด้วยนะท่านประธาน ยังขาดทุนเลยท่านประธาน ต้องใช้งบประมาณอีกปีหนึ่ง ๑๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท ถามว่าแล้วถ้าไม่มีรถไฟล่ะ ถ้าพี่น้องประชาชนคนยากคนจนต้องใช้รถเมล์ทั่วไปที่คนอื่นที่เขาไม่มีโอกาสได้ใช้แล้วใช้รถเมล์เลย คำถามว่า รัฐต้องเสียเงินอีก ๑๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท ไม่ต้องเสียใช่ไหม

แต่นี่ต้องไปเก็บภาษีเขาใช่ไหม แล้วทำไมไม่ใช้วิธีที่เราจะใช้สัมปทาน รัฐก็ไม่ต้องเงินอีก ๖๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท แล้วพอทำไปแล้ว จดบันทึกไว้ด้วยนะให้ลูกหลานอ่าน ว่าปีต่อไปโอกาสต่อไปในสมัยลูกหลานมันจะขาดทุนอีกปีหนึ่งเท่าไร กระผมบอกไว้ได้เลยว่ามันต้องขาดทุน บางเรื่องบางอย่างมันจำเป็นต้องใช้งบประมาณ เพราะว่าหาคนร่วมลงทุนไม่ได้ หาคนสัมปทานไม่ได้ จำเป็น แต่บางเรื่องมันไม่จำเป็น แล้วทำไมใช้วิธีนี้ ถ้าใช้วิธีนี้มันก็ผลาญเงินชาติ ผลาญเงินประเทศ ผลาญเงินพี่น้องประชาชน กระผมเองบอกได้เลยไม่เห็นด้วย พี่น้องเกษตรกร พี่น้องชาวบ้าน ข้าราชการทั่วไปหรือใครก็ตามแต่ต้องเสียภาษีให้กับรัฐนี่เพื่อหวังผลว่า รัฐจะได้มีโอกาสมาสร้างผลประโยชน์ความกินดีอยู่ดี โอกาสฐานะ ความเป็นสุขให้พี่น้องประชาชน เปล่า ถามคำถามว่าวันนี้เก็บภาษีเขาเยอะแยะมากมายมหาศาลตั้งแต่ในอดีตจนกระทั่งปัจจุบันนี้ถามว่าเงินเดือนข้าราชการมันเหมาะไหม มันพอเพียงไหม มันไม่เหมาะไม่พอสม ไม่พอเพียงใช่ไหม แล้วเอาไปใช้กันที่ไหน ความเสียหายอย่าง ขสมก. อย่างนี้เป็นต้น ความเสียหายปีหนึ่งเสียหายเท่าไร โดยประมาณก็คือ ๑๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท นี่คือความเสียหายชาติ แล้วท่านลองไปคิดโดยเก็บสิว่า โดยเก็บค่าโดยสารแล้วนี่คนหนึ่งตกเกือบ ๑๐๐ บาทนะท่านประธาน ต่อครั้งต่อหัว รัฐต้องซับซิดี้ (Subsidy) ลงไป ต้องใช้เงินเข้าไปช่วยนี่เคยคิดตัวเลขกลับกันบ้างไหม มันมีที่ไหนรถเมล์แค่นี้วิ่งเส้นหนึ่ง คนหนึ่งต้องใช้เป็นร้อย ๆ บาท มันผลาญกันชัด ๆ กระผมไม่ได้ว่าข้าราชการเขาโกงหรือพนักงานเขาโกง แต่ว่าวิธีการบริหารการจัดการมันใช้ไม่ได้ มันผิด มันไม่ถูกมันต้องแก้ไขใหม่ ถ้าถามว่าไม่แก้ไขใหม่ วิธีการที่ทำอยู่อย่างนี้ตรงนั้นก็ ๗๐,๐๐๐ บาท ตรงนี้ก็ ๘๐,๐๐๐ บาท ตรงนั้นก็ ๓๐,๐๐๐ บาท ถามคำถามว่ามันไม่ใช่ ๓๐,๐๐๐ บาทนะ มัน ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ถามว่าแล้วประเทศมันจะเอาเงินที่ไหน เก็บภาษีกันอย่างไรไหว มันไม่ไหว นี่คือสิ่งที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าเปลี่ยนใหม่ได้ไหม ไม่ใช้วิธีนั้น ถ้าใช้วิธีสัมปทาน รัฐจะได้เงินค่าสัมปทานแต่ละปี แล้วรัฐไม่ต้องปวดหัวกับงบประมาณที่ต้องรวมตัวไว้ ที่จะต้องไปเก็บเงินภาษีพี่น้องประชาชน ข้าราชการ ชาวบ้าน ชาวไร่ ชาวนา เอามาไว้เวลาขาดทุน เอามาไว้เวลาซ่อม นี่เราเอาเงินงบประมาณ ภาษีพี่น้องประชาชนไปทำอย่างอื่นไม่ได้หรือบางเรื่องมันทำได้ ผมยกตัวอย่างที่ท่านทำในขณะนี้ขัดแย้งกัน เวลารถไฟท่านก็จะขอ

งบประมาณไปสร้างเลย ไม่ใช้วิธีที่เรียกว่าอะไร ที่ผมบอกว่า สัมปทาน ขณะที่รถเมล์ ขสมก. ท่านจะใช้วิธีอย่างไร ใช้วิธีเช่า นี่มันขัดแย้งกันเอง ท่านใช้ทฤษฎีอะไรมาการบริหาร ใช้หลักการอะไรมาวิธีการจัดการ พอเวลาเรื่องนี้ท่านก็อธิบายไปแบบโน้นแบบนี้ อ้างสารพัดแบบ พอไปเวลาเรื่องนี้ท่านก็อ้างสารพัดอย่าง อย่างนี้มันได้อย่างไร มันไม่ใช่ ผมอยู่ในสภาแห่งนี้ กราบเรียนท่านประธานตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ ในสมัยอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคมนาคมแล้วก็อื่น ๆ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการสร้างรถไฟ กระผมก็ได้มีโอกาสอภิปรายเรื่องนี้ ศึกษาเรื่องนี้ กระผมบอกได้เลย กระผมไม่เห็นด้วยกับวิธีการจัดการของบ้านเรา เรามีความรู้เพียงพอแล้วหรือในการบริหารในการจัดการอย่างนี้ วันนี้อยากจะกราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับว่า เรื่องน้ำ เรื่องระบบชลประทาน เราให้คนอื่นมาสัมปทานในการทำเส้นทางน้ำในระบบชลประทานให้พี่น้องเกษตรกรมันทำไม่ได้ คนที่จะมาสัมปทานเรื่องนี้มันไม่มี มันหายาก ถ้าอย่างนี้เราต้องใส่งบประมาณลงไป รัฐกระตุ้นตรงนี้ลงไป แล้วผลผลิตของพี่น้องเกษตรกรมันก็จะดีขึ้น ทำอย่างไรให้พี่น้องประชาชนนี่ชีวิตเขาไม่อยู่กับฟ้าได้ไหม ----------

วันนี้ฝนไม่ตกอย่างเดียวตายหมดเลยคน แล้วท่านทราบหรือไม่ท่านประธาน เวลาผลผลิตไม่ได้ ๑ คราวจนไป ๓ ปีนะ อีก ๓ ปีที่ได้ผลผลิตนะถึงจะคืนทุนลงมา แล้วถ้าเกิดบอกว่าใน ๓ ปีถ้าเกิดว่าเกิดความเสียหายอีกท่านประธาน อะไรจะเกิดขึ้น พี่น้องเกษตรกรก็แย่อีก แล้วเราก็บอกว่าพี่น้องเกษตรกรคนยากคนจนหลังสู้ฟ้าหน้าสู้ดิน มันไม่สู้ฟ้าหน้าสู้ดินได้อย่างไร ก็เพราะอย่างนี้ครับ เวลาเราจะกู้ทั้งทีแทนที่จะคิดถึงพี่น้องเกษตรกร คิดถึงชาวบ้านชาวช่องว่าตรงนั้นเงินเม็ดนี้เรากู้มาแล้วจะมีผลประโยชน์ต่อพี่น้องเกษตรกร เราก็กลับไม่ทำ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยนาท) : กระผมเข้าใจท่านประธานว่าหมดเวลา แต่กระผมเชื่อว่าถ้าถามพี่น้องเกษตรกรพี่น้องชาวบ้านเขาอยากให้กระผมพูดแล้วนะ เพราะว่าเรื่องที่พูดนี่คือพี่น้องเกษตรกร วันนี้กู้เพื่อใครล่ะ กู้ไปทำอะไร แจกแจงได้ไหมว่าผลประโยชน์ตรงนี้ใครจะได้รับ ไม่ได้หมายความว่าท่านรัฐมนตรีจะได้รับ หมายความว่าคนที่จะได้รับในเรื่องของการขายราง ขายโครงการ มันสักกี่คน เงินตั้ง ๖๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท คนที่จะได้รับ ครอบครัวที่จะได้รับอานิสงส์จาก ๖๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท มันมีกี่คน ศึกษาไปหรือยัง ถ้าเราใช้ระบบนี้ว่าเอาเงินเม็ดนี้ลงเข้าไปทำคู คลอง ไร่นา หรือไปทำถนน พี่น้องเกษตรกรได้อานิสงส์นับเป็นแสน ๆ ครอบครัว เป็นล้าน ๆ ครอบครัว

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : อย่าติดพันมากเลยครับ ได้เนื้อหาสาระพอสมควรแล้วนะครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยนาท) : นี่คือสิ่งที่อยากจะเกิดขึ้น อยากจะกราบเรียนท่านประธานครับ ต้องขอกราบขอบคุณมากเป็นอย่างยิ่ง แต่อย่างไรก็ตามแต่ไม่เห็นด้วยกับการกู้นะครับ แล้วก็ไม่เห็นด้วยกับโครงการอย่างนี้ครับ แต่ว่าถ้าจะทำต้องใช้วิธีสัมปทาน รัฐจะได้เงิน แต่ไม่ใช่กู้มาทำ ถ้ากู้มาทำต้องเป็นเงินของท่านเองนะครับ ถ้าเป็นเงินของพวกกระผม กระผมไม่ยอมนะครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ขอบคุณครับ ต่อไปทางฝ่ายซีกทางนี้ครับ เชิญท่านคำนูณ สิทธิสมาน ครับ เชิญ ๕ นาทีครับ ท่านจำกัดเวลาของท่านเองครับ ๕ นาที

นายคำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายคำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้จะไม่ชวนท่านประธานอ่านกำลังภายในนะครับ เพราะว่าเป็นเวลากลางวันอยู่ครับ ท่านประธานครับ กระผมมีเรื่องที่อยากจะสอบถามจุดยืนของรัฐบาลนะครับ คือไม่ถามไม่สบายใจครับ คือการอภิปรายในครั้งนี้นะครับ กระผมเห็นว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง แล้วก็เป็นคุณประโยชน์ของมาตรา ๑๙๐ ซึ่งเป็นของใหม่ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ที่ทำให้เรื่องการจะไปกู้เงิน การจะไปค้ำประกันเงินกู้ที่ไหนจะต้องเข้ามาขอความเห็นชอบจากรัฐสภานะครับ แต่เรื่องที่ทำให้กระผมไม่สบายใจก็คือว่าเมื่อสัปดาห์ที่แล้วในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานก็คงจะทราบดีนะครับว่ารัฐบาลเสนอร่างกฎหมายลูกของมาตรา ๑๙๐ วรรคห้า เข้าสู่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร กระผมไม่สบายใจก็คือว่าในร่างกฎหมายของรัฐบาลฉบับนั้นในมาตรา ๔ วรรคสอง ระบุไว้ว่า หนังสือสัญญาตามวรรคหนึ่งไม่รวมถึงหนังสือสัญญากู้เงินหรือค้ำประกันเงินกู้ที่รัฐบาลไทยหรือราชอาณาจักรไทยทำขึ้นตามกฎหมายที่ให้อำนาจไว้เป็นการเฉพาะหรือเป็นการทั่วไป ท่านประธานครับ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีต้องตอบกระผมครับ รัฐบาลต้องตอบกระผมครับว่ารัฐบาลจะเอาอย่างไรกันแน่ เห็นว่าเรื่องเงินกู้นี้จะต้องเข้าสภาตามมาตรา ๑๙๐ นี้ต่อไปหรือไม่ ในวันนั้นรัฐบาลแก้ต่างว่านี่เป็นร่างของกฤษฎีกา ไม่ใช่ครับ กฤษฎีกาเป็นหน่วยงานของรัฐบาล ทำในนามของรัฐบาล มันอยู่ที่นโยบายของรัฐบาล รัฐบาลอ้างต่อไปว่ากฤษฎีกานั้นเพิ่มคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญเข้าไป เพราะเห็นว่าเรื่องเงินกู้นี้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พุทธศักราช ๒๕๔๘ ที่ให้อำนาจกระทรวงการคลังไว้เป็นเอกเทศเป็นการเฉพาะ ท่านประธานครับ กระผมอุตส่าห์ไปค้นหามาดู คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญในครั้งนั้นมีขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ ในกรณี แอลโอไอ (LOI) ที่กู้เงินจาก ไอเอ็มเอฟ

เป็นคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญก่อนที่จะมีรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ในขณะเดียวกัน พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะก็เกิดขึ้นในปี ๒๕๔๘ ก่อนมีรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ จะอ้างอย่างนี้ไม่ได้ครับท่านประธานครับ ----------

เพราะถ้ารัฐบาลจะอ้างอย่างนี้ คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญฉบับล่าสุด ปี ๒๕๕๑ เรื่องไทย-กัมพูชา นั้นก็เสมือนหนึ่งได้เพิ่มเงื่อนไขของสัญญาที่ต้องเข้าสู่รัฐสภาตามมาตรา ๑๙๐ ขึ้นไปอีกเรื่องหนึ่งก็คือ หนังสือสัญญาที่อาจทำให้เสียอาณาเขตประเทศไทย เพิ่มคำว่า อาจ เข้าไป แต่กฤษฎีกาก็ไม่เห็นเขียนเพิ่มไว้ในเงื่อนไขของร่างกฎหมายลูกตามมาตรา ๑๙๐ วรรคห้า ท่านประธานครับ แม้ในที่สุดในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานก็ทราบดีว่า เมื่อสัปดาห์ที่แล้วนั้นท่ามกลางเสียงคัดค้านอย่างหนักนั้น รัฐบาลต้องถอนร่างออกไป รัฐบาลอ้างว่าเจตนาของรัฐบาลนั้นต้องการให้สัญญาเงินกู้เข้าสู่สภาแล้วก็ยกตัวอย่างเรื่องทั้งหลายที่เข้าสู่วันนี้ ๒ เรื่อง กระผมเห็นด้วยครับท่านประธานครับ แต่กระผมเห็นว่ารัฐบาลมีท่าทีชอบกล ๆ อย่างไรอยู่ กระผมต้องการทราบจุดยืนที่แท้จริงของรัฐบาลว่าจะเอาอย่างไรกันแน่ ท่านเห็นว่าเรื่องสัญญาเงินกู้ สัญญาค้ำประกันเงินกู้จำเป็นจะต้องเข้าสู่รัฐสภาต่อไปตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญหรือไม่ ท่านจะให้สัญญาได้ไหมว่า ร่างกฎหมายลูกฉบับใหม่ที่รัฐบาลรับกลับไปทบทวนที่จะนำเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรนั้น จะต้องไม่มีเช่นกรณีของมาตรา ๔ วรรคสอง อีกต่อไป หรือว่ารัฐบาลยังมีความคิดเห็นที่ลังเลในเรื่องนี้ว่าจะเอาอย่างไรกัน ซึ่งถ้าเผื่อรัฐบาลมีความลังเลว่าต่อไปเรื่องเงินกู้ เรื่องค้ำประกันเงินกู้ไม่ต้องเข้าสภา รัฐบาลก็ต้องทบทวนเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ครับ ไม่ใช่ลักไก่ หรือพยายามจะลักไก่ออกกฎหมายลูก แล้วเมื่อถูกคัดค้านก็บอกว่าเป็นเรื่องของกฤษฎีกา อันนี้ไม่ได้ครับท่านประธานครับ กระผมมีข้อสังเกตแล้วก็เป็นความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่ต้องการฟังคำตอบจากรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากหัวหน้ารัฐบาล ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปเชิญคุณพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ถ้าสัก ๕ นาทีได้ก็ดีครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : ท่านประธานครับ ใช้เวลาไม่มากครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมนายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย ท่านประธานครับ จังหวัดเชียงรายไม่มีรถไฟครับ ทั้ง ๆ ที่เป็นจังหวัดชายแดนซึ่งติดต่อกับพม่า ลาว แล้วก็จีน ตอนนี้ประเทศจีนก็ทำถนนมาเรียบร้อยแล้วนะครับ แล้วรถไฟก็มาจ่ออยู่แล้ว

กระผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีอย่างนี้นะครับ ประเทศไทยนั้นขณะนี้เรื่องของรถไฟพัฒนาไปไม่ถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์เลยเมื่อเทียบกับประเทศยุโรป คือประเทศเราเป็นประเทศเกษตรกรรมนะครับ ถ้าเกิดว่าเราได้พัฒนาเรื่องการรถไฟให้เจริญก้าวหน้ากว่านี้ เราจะขนส่งยางพารา จะขนส่งข้าวเข้าสู่ท่าเรือหรือเข้าสู่ตลาดกลางมันก็จะง่ายขึ้น ฉะนั้นวันนี้กระผมมองแล้วการรถไฟแห่งประเทศไทยพร้อมที่จะจน และพร้อมที่จะอยู่อย่างนี้ กระผมคิดว่าข้าราชการทั้งหลายก็เป็นเสมือนกับลูกน้องของสหภาพแรงงานการรถไฟ ไปดูบ้านพักก็เก่าโทรมซอมซ่อ ไม่พยายามจะเปลี่ยนแปลง และชอบที่จะมีหนี้อยู่ตลอดเวลา ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเสนอให้ตั้งกระทรวงรถไฟ รีบตั้งเถอะครับ ท่านรัฐมนตรี กระทรวงรถไฟนี่ถ้าเกิดในยุคท่านนะครับ กระผมคิดว่ารูปของท่านก็จะได้ติดตามกระทรวงและก็ตามสำนักงานรถไฟใต้ดินพวกนี้นะครับ กระผมอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีเอาเรื่องเข้าสภาทีละเส้น วันนี้สีแดง เดี๋ยวเดือนหน้าสีน้ำเงิน แล้วก็สีเขียว สีอะไร ทำไมท่านไม่เอาเข้าทีเดียวล่ะครับ บอกเลยครับว่ารถไฟทั้งหมด รถไฟใต้ดินทั้งหมดนี้ ๕ แสนล้านบาท เอามาเข้าทีเดียวเลยครับ ไหน ๆ ก็โดนด่าแล้วก็ให้มันด่าทีเดียว ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมเป็นห่วงนะครับ กระผมอยากจะขอร้องท่านรัฐมนตรีว่า ถ้าท่านทำได้ รถไฟสายเด่นชัย-เชียงราย ศึกษามาแล้วหลายรอบจะเกิด ๆ ก็ไม่เกิด ตอนนั้นงบ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ตอนนี้น่าจะเป็น ๓๐,๐๐๐ ล้านบาทเข้าไปแล้วนะครับ ฝากท่านรัฐมนตรี อย่างไรคนเหนือก็รอคอยมาตลอดนะครับ หวังว่าวันนี้กระผมได้พูดในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ ฝากท่านรัฐมนตรีแล้ว กระผมจะไปตามนะครับ หวังว่าท่านรัฐมนตรีจะได้ให้ความสนใจเส้นนี้ด้วยนะครับ ก็กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปคุณนฤมล ศิริวัฒน์ ท่านขอเวลา ๓ นาที เชิญครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (อุตรดิตถ์) : กราบขอบพระคุณค่ะท่านประธานคะ ดิฉัน นฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดอุตรดิตถ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภานะคะ ท่านประธานคะ ๓ นาทีนี้จะเป็น ๓ นาทีที่มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อพวกเราที่จะมีหน้าที่ที่จะให้ความเห็นชอบนะคะ เพราะในหมู่ของพวกที่เป็นวุฒิสมาชิกของเรานี่นะคะยังมีความเข้าใจไม่ชัดเจนกันนะคะ ยังมีความเห็นที่แตกแยกกันว่า โครงการสายสีแดงที่ท่านว่านี่ค่ะ ที่ท่านรัฐมนตรีว่านี้คือโครงการรถไฟฟ้าหรือรถไฟดีเซล ความเห็นของเรายังมีความเห็นที่แตกต่าง คำถามที่ ๑ เป็นรถไฟฟ้าหรือเป็นรถดีเซล คำถามที่ ๒ ถ้าเป็นรถไฟฟ้าทำไมไม่ใช้รางที่เป็นรางสแตนดาร์ด เกท (Standard Gate) เลย คือ ๑ ใน ๔๓ นะคะ และถ้าเป็นรถดีเซล ทำไม ๒๕ กิโลเมตรถึงได้มีค่าก่อสร้างถึง ๒๕,๐๐๐ ล้านบาทประมาณว่านะคะ ดิฉันคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ความคาดหวังของประชาชนสูงค่ะเขามองกันนะคะว่าเขาจะได้รถไฟฟ้าที่จะไปเชื่อมต่อกับระบบ เช่นเดียวกับรถไฟฟ้าที่เราใช้กันอย่างสะดวกสบายในเมืองคือรถสีน้ำเงิน สีเขียวนะคะ แล้วก็รถของ กทม. นะคะสีม่วงอะไรที่จะเกิดขึ้นนี่ละค่ะหรือแอร์พอร์ต ลิงค์ ซึ่งเป็นมาตรฐาน ถ้าจะเป็นอย่างนั้นอย่างที่บอกท่านต้องให้เราชัดเจนกว่านี้ค่ะ เราถึงจะสบายใจนะคะ ประชาชนเองนี่นะคะเขามีความเห็นแตกต่างกัน ดิฉันอยู่ภาคเหนือค่ะ เป็นสะใภ้จังหวัดอุตรดิตถ์ ดิฉันก็อยากจะให้มีรถไฟความเร็วสูงขึ้นไปภาคเหนือของเรานะคะ พี่น้องภาคเหนือลงมาไล่ลงมาเรื่อยก็จะได้มีโอกาสที่จะได้ความสะดวกสบายแบบอย่างนี้บ้างนะคะ แน่นอนค่ะรถไฟดีเซลหรือรถไฟฟ้านะคะ ท่านตอบพวกเรานะคะ ดิฉันคิดว่าเวลา ๓ นาทีนี่นะคะไม่มากแต่ว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อทั้งเพื่อนสมาชิกของเรา เอกสารของท่านท่านบอกว่าเป็นรถที่จะลากด้วยดีเซล เป็นรถที่จะลากเฉพาะสินค้าหรือว่าจะลากคนขึ้นไปด้วยค่ะ ถ้าเป็นดีเซลจะลากคนขึ้นไปบนโครงสร้างของโฮปเวลล์นี่ละค่ะท่านมันจะพิลึกพิลั่นไหมคะ แต่ถ้าสมมุติว่าเป็นไฟฟ้านี่นะคะท่านมันก็จะมีข้อครหาในเรื่องของมลพิษอะไรน้อยลงไปได้นะคะ เรื่องค่าต้นทุนของพลังงานก็ลดลงไปได้ ท่านอภิปรายว่าเป็นรถไฟฟ้านะคะ ท่านรัฐมนตรีคะ ท่านประธานคะ เพราะฉะนั้นนี่ค่ะ กรุณาเถอะค่ะ

ว่าให้เราได้ความชัดเจนเราจะได้ทำหน้าที่ของเราได้อย่างสมบูรณ์นะคะ กราบขอบพระคุณค่ะ สวัสดีค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ใช้เนื้อหาสาระดีมากครับ เวลาเหลือนิดหน่อยครับ เป็นพระคุณครับ ต่อไปท่านรัฐมนตรีสันติ พร้อมพัฒน์ เชิญครับ

นายสันติ พร้อมพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ขอบคุณท่านประธานครับ ผมจะใช้เวลาไม่นาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขออนุญาตสักนิดได้ไหมครับ

นายสันติ พร้อมพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ทางสภายินดีต้อนรับลูกหลานเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการยุวชนประชาธิปไตย ประจำปี ๒๕๕๒ ทุกท่านที่เข้าเยี่ยมชมรัฐสภาในวันนี้ เราเป็นกำลังสำคัญในอนาคตข้างหน้าดูตัวอย่างเอาไว้นะลูก ๆ หลาน ๆ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสันติ พร้อมพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ผมก็คงจะใช้เวลาไม่มากนะครับ ก่อนอื่นท่านประธานครับ ๒-๓ วันที่แล้วผมได้อ่านหนังสือพิมพ์ได้พบข้อความของกระทรวงคมนาคมนะครับที่ได้ดำริที่จะดำเนินการรถไฟฟ้าเพิ่มขึ้นอีกสายหนึ่งก็คือสายสีชมพูนะครับที่จะไปผ่านศูนย์ราชการ เพราะว่าศูนย์ราชการตอนที่ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการอยู่นั้นนะครับก็ได้รับการร้องเรียนอย่างมากมาย เพราะว่าในอนาคตนี่ศูนย์ราชการถ้าเปิดแล้วก็จะมีข้าราชการผู้คนไปใช้หลายหมื่นคนที่นั่น ก็ทราบว่าจะมีการเพิ่มสายสีชมพูนะครับ ก็ต้องขอถือโอกาสขอบคุณท่านรัฐมนตรีว่าการคนปัจจุบันที่ได้ห่วงใยในปัญหาของการจราจรของบ้านเมืองนะครับ โครงการระบบรถไฟฟ้าที่เรากำลังจะกู้เงินอยู่วันนี้นั้น ก็ต้องเรียนว่าในอดีตเป็นความปรารถนาดีแล้วก็เป็นความตั้งใจของรัฐบาลของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร ในสมัยนั้นนะครับ ถ้าพวกเราจำไม่ผิดสมัยนั้นก็ ๗ เส้นทางจะใช้เงินประมาณ ๕๔๐,๐๐๐ ล้านบาทเศษ ๆ นะครับ พอมาถึงรัฐบาลของท่านสมัคร ซึ่งมีผมเป็นรัฐมนตรีว่าการอยู่นั้นนะครับ ----------

ท่านนายกรัฐมนตรีสมัครได้ปรับปรุงเป็นประมาณ ๙ เส้นทาง จะใช้งบประมาณประมาณ ๗ แสนกว่าล้านบาท ก็เป็นสิ่งที่ดีนะครับ พอมาถึงรัฐบาลนี้ก็จะเพิ่มอีกเส้นหนึ่งก็คงจะเป็น ๑๐ เส้นทาง ก็เป็นประโยชน์นะครับ ล้วนแล้วแต่เป็นประโยชน์ทั้งสิ้น เพราะว่าระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพฯ และปริมณฑลนั้นก็ต้องบอกว่าเมื่อเราสามารถสร้างเสร็จจากการศึกษาตอนผมอยู่นั้น จะสามารถคืนทุนประมาณ ๗ แสนกว่าล้านบาทนี้จะสามารถคืนทุนภายในไม่เกิน ๗ ปีเท่านั้น แล้วมันยังช่วยระบบอะไรต่าง ๆ ในบ้านเรามากมาย รวมทั้งคุณภาพชีวิตต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเพิ่มเวลาให้กับพี่น้องประชาชนในกรุงเทพฯ และปริมณฑลที่ไม่ต้องขับรถมาติดอยู่บนถนน ๒ ชั่วโมงเช้า ๒ ชั่วโมงเย็น แล้วก็สามารถที่จะจอดรถเอาไว้บ้าน ลดการใช้เชื้อเพลิง ลดต้นทุนของการดำรงชีวิตของคนกรุงเทพฯ และปริมณฑลได้อย่างอเนกอนันต์ มากมายมหาศาลนะครับ ก็ต้องขอบคุณนะครับที่ได้คิดเรื่องรถไฟฟ้าสายสีชมพู ผมจะกลับมาที่เมื่อตอนต้นนะครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ได้บอกว่าให้ไปถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมคนก่อน ก็คือมาถามผมนั่นเอง ในเรื่องของรถไฟสายสีแดงนี้ ในเรื่องของสิ่งแวดล้อมก็ดี ในเรื่องของการทำประชาพิจารณ์ก็ดี พูดในทำนองว่าประสิทธิภาพผมนี่ไม่ดีนะครับ คือทำช้า ไม่เร่งรีบ ผมก็จะขอกราบเรียนที่มาที่ไปของรถไฟสายสีแดง บางซื่อ-รังสิต เส้นนี้ให้พี่น้องประชาชนและท่านสมาชิกรัฐสภาได้รับทราบในสิ่งที่เป็นไปและเป็นมานะครับ ก็คงต้องเรียนว่าโครงการนี้ก็เกิดตามที่ท่านรัฐมนตรีได้พูดถึงก็คือเกิดตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ แล้วก็เริ่มมาจะจบประมาณปี ๒๕๕๐ แล้วก็ดำเนินการเรื่อยมานะครับ เรื่องของสิ่งแวดล้อมก็คงเป็นไปตามขั้นตอน เพราะว่าสิ่งแวดล้อมนั้นมีขั้นมีตอนของมันอยู่ เราคงไปลัดขั้นตอนนี้ไม่ได้ การทำประชาพิจารณ์ก็มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนต่าง ๆ ที่จะต้องให้ประชาชนแสดงความคิดเห็น ก็เป็นขั้นเป็นตอนของมันนั่นเองนะครับ แต่เมื่อมาถึงผม ทางกระทรวงการคลังได้เจรจากับทางเจบิกในสมัยนั้นว่าจะขอกู้เงินโครงการนี้ และที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่าโครงการนี้นั้นตอนประเมินราคา ประเมินค่าก่อสร้าง ตอนนั้นเป็นเงินเพียง ๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทเศษ คร่าว ๆ ยังไม่ค่อยมีรายละเอียดอะไร เป็นความจริง คำว่า ไม่ค่อยมีรายละเอียด อะไรนั้นก็คงหมายความว่า ไม่มีเรื่องหัวรถจักร ไม่มีรายละเอียดเรื่องราง เรื่องอะไรต่าง ๆ หลังจากที่ออกแบบจนใกล้ที่จะเสร็จแล้วเสนอ

มาถึงผม ผมก็ได้ถามไปทางที่ปรึกษา แล้วก็ทางรถไฟ ตลอดจน สนข. ว่าเพราะเหตุใด ผมได้ถามไปเหมือนกับท่านวุฒิสมาชิกท่านนฤมล ศิริวัฒน์ วุฒิสมาชิกของจังหวัดอุตรดิตถ์ ขอโทษครับที่เอ่ยนามและถ้าผมจำไม่ผิดนะครับว่า รถไฟของการรถไฟสายสีแดงนั้นเป็นรถไฟดีเซลรางหรือเป็นรถไฟฟ้า สรุปว่าเป็นรถไฟฟ้าครับ เป็นรถไฟฟ้า ผมจึงได้ถามหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่า แล้วเราใช้ขนาดรางขนาดเท่าไร ก็ได้รับคำตอบว่าเป็นขนาดมิดเดิล เกท (Middle Gate) ก็คือรางขนาด ๑ เมตรนั่นเอง ผมจึงได้ถามไปทางรถไฟ สนข. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่าโลกกำลังพัฒนา แล้วโลกส่วนใหญ่ขณะนี้เขาใช้สแตนดาร์ด เกท หมดแล้ว โดยเฉพาะรถไฟขนส่งมวลชนที่เรากำลังทำอยู่ก็ใช้สแตนดาร์ด เกท ทั้งสิ้นนะครับ สแตนดาร์ด เกท ก็คือขนาดราง ๑.๔๓๕ เมตร คือรางขนาดใหญ่ใหญ่ทั้งความกว้างและใหญ่ทั้งตัวราง ซึ่งสามารถรับน้ำหนักได้มากกว่าขนาดมิดเดิล เกท เกือบ ๑ เท่าตัว

แล้วอีกเรื่องหนึ่งที่ผมได้ถามไปทางเจ้าหน้าที่แล้วให้นโยบายไปว่า แอร์พอร์ต ลิงค์ ของเราก็ใช้รางขนาดสแตนดาร์ด เกท ก็คือ ๑.๔๓๕ เมตรเช่นเดียวกัน แล้วระบบรถไฟทางคู่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตประมาณ ๒,๔๓๕ กิโลเมตรทั่วประเทศที่จะทำขึ้นใหม่ รถไฟทางคู่ ก็จะใช้รางขนาดรางสแตนดาร์ด เกท เช่นเดียวกัน ก็คือ ๑.๔๓๕ เมตรเช่นเดียวกัน ดังนั้นถ้าหากว่ารถไฟสายสีแดงเส้นนี้ถ้าเราใช้มิดเดิล เกท ก็จะเกิดปัญหาในการเชื่อมต่อ เพราะรถไฟเส้นนี้ในอนาคตก็จะต้องเชื่อมกับแอร์พอร์ต ลิงค์ จะเชื่อมกันอย่างไร แล้วจะทำอย่างไรถ้าหากว่าเรารีบที่จะกู้เงินแล้วมาทำ แล้วอนาคตการรีบไปกู้เงินมาก่อสร้าง แล้วถ้าเราจะเปลี่ยนระบบรางมิดเดิล เกท เป็น สแตนดาร์ด เกท ในระหว่างที่เราไปขอเงินกู้มาแล้ว ผมก็เจรจากับญี่ปุ่น ญี่ปุ่นบอกไม่ได้ ถ้าขอกู้แบบสแตนดาร์ด เกท ก็คือสแตนดาร์ด เกท ถ้าขอกู้แบบมิดเดิล เกท จะไปเปลี่ยนเป็นสแตนดาร์ด เกท นี่ไม่ได้ ผมเลยหารือกับทางกระทรวงการคลังว่า ถ้าอย่างนั้นเราจะช้านิดหนึ่งได้ไหม ขอให้บริษัทที่ปรึกษาไปออกแบบ ไปแก้ไขเป็นสแตนดาร์ด เกท เสีย เพื่อให้ได้เข้ามาตรฐานของนโยบายของเรา และเข้ามาตรฐานของตลาดโลกนะครับ ทางกระทรวงการคลังก็นำไปพิจารณา แต่เมื่อรัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงก็กลับมาเป็นเช่นนี้อีก ก็ต้องบอกว่าเราจะรีบร้อนไปขนาดไหน เราจะรีบร้อนไปทำไม เพราะว่าเรื่องของรถไฟนั้นเราจะใช้ไปอีก ๑๐๐ ปี ๒๐๐ ปี เราจะใช้ไปอีกยาวนาน แล้วเราก็ต้องตัดสินใจว่าเราจะใช้ระบบ ๑.๔๓๕ เมตร หรือจะใช้ระบบ ๑ เมตร ทั้ง ๑ เมตร และทั้ง ๑.๔๓๕ เมตรนั้นก็คงมีข้อดีข้อเสีย ข้อดีของ ๑.๔๓๕ เมตร สแตนดาร์ด เกท ก็คือขณะนี้การผลิตในโลกนี้ส่วนใหญ่เขาก็มุ่งเน้นไปที่สแตนดาร์ด เกท ทั้งสิ้น มุ่งเน้นไปที่นั่น แล้วการผลิตจำนวนมาก ๆ ในสมัยใหม่และเป็นความนิยมก็จะทำให้ตัวรถก็ดี สิ่งต่าง ๆ อุปกรณ์ต่าง ๆ ก็จะมีผู้ผลิตอยู่ตลอดเวลา และตัวรถก็จะถูกลง ๆ ตลอดเวลา แต่เป็นมิดเดิล เกท นั้น หลายประเทศเลิกผลิตไปแล้ว หลายประเทศก็ผลิตเพื่อทดแทนของเก่าเท่านั้น แต่ถ้าหากว่าเราสั่งทำเขาก็ผลิตให้ ซึ่งต้องใช้เวลายาวนาน อย่างรถไฟขณะนี้ การรถไฟก็มีปัญหาเรื่องลูกล้อล้อเลื่อน เรื่องแหวนวงล้ออะไรต่าง ๆ ซึ่งเวลาสั่งไป ทางต่างประเทศก็ไม่ผลิตแล้ว ถ้าจะผลิตก็ต้องสั่งเป็นจำนวนมากๆ สั่งจำนวนเป็นหลาย ๆ ร้อยล้านบาท หลาย ๆ พันล้านบาท

ซึ่งการรถไฟก็ไม่สามารถที่จะสั่งวงล้อเหล่านี้มาสต็อกไว้ได้ ก็จะมีปัญหาไปซื้อจากจีนบ้าง ซื้อจากมาเลเซียบ้าง ซื้อมาแล้วลูกล้อเหล่านี้คุณภาพก็ต่ำ ไม่ได้มาตรฐาน ก็จะมีปัญหาตลอด ก็ทำให้รถไฟจอดเสียเป็นจำนวนมากในระบบล้อ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้สภาแห่งนี้วันนี้จะต้องตัดสินใจว่าเราจะใช้ระบบที่ได้มาตรฐานของโลกที่เขาใช้อยู่ หรือเราจะใช้ในระบบเก่า อันนี้มีความสำคัญ มีความจำเป็น ผมจึงมีความเห็นว่าไม่น่าจะรีบร้อนถอนออกไปก่อน แล้วไปปรับปรุงให้เรียบร้อย เพราะว่าสภาแห่งนี้วันนี้ถ้าอนุมัติโครงการนี้ออกไปแล้ว อนุมัติเงินกู้ตัวนี้ไปแล้ว แล้วในอนาคตจะไปเชื่อมต่อกับแอร์พอร์ต ลิงค์ได้อย่างไร จะไปเชื่อมต่อกับระบบรถไฟรางคู่ ๒,๔๓๕ กิโลเมตรที่เราจะทำทั่วประเทศได้อย่างไรนะครับ การตัดสินใจวันนี้มีความสำคัญ ถ้าไม่อย่างนั้นเราจะต้องไปปรับรถไฟทางคู่ทั้งหมดให้มันเป็นมิดเดิล เกท มิดเดิล เกท นั้นสามารถที่จะบรรทุกสินค้าได้ไม่มากน้อยมาก สิ่งนี้เป็นปัญหา เพราะฉะนั้นก็เลยต้องกราบเรียนท่านสมาชิกรัฐสภาว่าจะต้องดูการกู้เงินอันนี้เป็นพิเศษให้เป็นต้นแบบ ก็คงกราบเรียนท่านประธานนะครับว่าวันนี้การตัดสินใจวันนี้นั้นจะส่งผลและมีผลถึงระบบขนส่งมวลชน ระบบการขนส่งสินค้าทั่วประเทศตลอดไป ถ้าวันนี้เราตัดสินใจผิดอนาคตเศรษฐกิจลูกหลานจะมองเราอย่างไร วันนี้ก็เลยต้องขอถือโอกาสนี้กราบเรียนท่านประธาน ขอบคุณครับ

- ๑๘๓/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ คนสุดท้ายนะครับในการอภิปราย ผมก็ให้เกียรตินะครับ ความจริงก็ควรจะจบแล้ว แต่ว่าให้เกียรติคุณสุรชัย เบ้าจรรยา ครับ รวบรัดสัก ๕ นาทีก็พอครับ เชิญครับ

นายสุรชัย เบ้าจรรยา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพรักครับ ผม นายสุรชัย เบ้าจรรยา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพรักครับ จริง ๆ ผมเตรียมข้อมูลไว้เยอะ แต่ท่านประธานบอกว่าไม่เกิน ๕ นาที ก็จำเป็นอย่างยิ่งครับที่จะต้องรวบรัดครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ

นายสุรชัย เบ้าจรรยา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมาดูร่างสัญญาหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินกับประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นเงินกู้จำนวนเงิน ๖๓,๐๐๐ ล้านเยน หรือเงินไทย ๒๒,๐๐๐ ล้านบาท โดยดอกเบี้ย ๔.๑ เปอร์เซ็นต์ ระยะผ่อน ๒๕ ปี ท่านประธานที่เคารพรักครับ ในระยะผ่อนส่ง ๒๕ ปี ผมก็ไม่รู้ว่าท่านประธานกับผมจะได้ผ่อนหมดหรือยังก็ยังไม่ทราบนะครับ เพราะว่าระยะ ๒๕ ปีก็นานเหลือเกิน ท่านประธานครับ ผมขอแสดงความคิดเห็นสำหรับโครงการเงินกู้แห่งนี้ ผมไม่ได้ขัดขวาง แล้วก็ไม่ได้ห้าม แต่ผมอยากจะให้รัฐบาลระมัดระวังแล้วก็ไม่รวบรัดเสียจนเกินไป การกระจายอำนาจนั้นท่านประธานครับก็ต้องไปทั่วทุกภาคหรือทั่วทั้งประเทศของประเทศไทย โดยเฉพาะต่างจังหวัดครับ เป็นรูปธรรมชัดเจนครับ เมืองหลวงของพวกเราก็ต้องมีความเจริญรุ่งเรือง โดยเฉพาะรัฐบาลไปกู้เงินจากญี่ปุ่นมา มาสร้างโครงการรถไฟฟ้าสีแดง ถามว่าเห็นสมควรไหม จริง ๆ แล้วก็สมควร ต่างประเทศเมืองหลวงของเขาเจริญรุ่งเรือง ไม่ว่าประเทศฝรั่งเศส ประเทศอังกฤษ หรือว่ากรุงลอนดอน ผมอยากขอยกตัวอย่างครับ ใกล้ ๆ บ้านเราก็คือประเทศสิงคโปร์ อันนั้นก็ต้องยอมรับครับว่ามีความเจริญรุ่งเรืองในเมืองหลวง แต่ขณะเดียวกันครับท่านประธานครับ ต่างจังหวัดของพวกเรามีทั้งหมด ๗๖ จังหวัด ก็ต้องมีความเจริญรุ่งเรืองด้วย ในความคิดของผมอยากจะฝากถึงรัฐบาล เมืองหลวงเจริญสัก ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ต่างจังหวัดสัก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ก็ยังดีครับสำหรับเงินกู้มาแห่งนี้

ฉะนั้นผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าต่างจังหวัดกำลังรอคอย รอคอยความหวังกับรัฐบาล ขอให้ทั่วหน้าทั่วถึงกัน โดยเฉพาะทางภาคอีสานความเจริญรุ่งเรืองมันลดหลั่นกันมาก ไม่เหมือนภาคกลางหรือว่าภาคอื่น ๆ เขา ฉะนั้นวันนี้ครับท่านประธานครับ ผมอยากจะบอกท่านประธานผ่านไปถึงคณะรัฐมนตรีที่รับผิดชอบโครงการนี้ โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ประชาชนทุกหมู่เหล่าเขาก็อยากเห็นความเจริญรุ่งเรืองในการบริหารราชการแผ่นดิน แล้วก็อยากให้รัฐบาลชุดนี้ครับให้ทัดเทียมกันจริง ๆ โดยเฉพาะเรื่องถนนหนทาง ท่านประธานที่เคารพรักครับ บางจังหวัดฝุ่นละอองเยอะ ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง แล้วเงินส่วนต่าง ๆ นี่ท่านประธานครับผมว่าถ้ามีก็ยังดี ถ้ามีเยอะก็จะดีเพราะว่าจะได้สมน้ำสมเนื้อที่เราบริหารราชการแผ่นดิน ท่านประธานที่เคารพรักครับ ผมขอฝากเรื่องคือ การบริหารเงิน รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยก็บอกว่า จะพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรือง ผมยังจำแม่นเสมอว่าเมื่อก่อนนี้ครับโครงการมิยาซาวา แพลน (Miyazawa Plan) เกิดจากรัฐบาลนี้ละครับที่ไปกู้เงินญี่ปุ่นมา แต่ผลสุดท้ายครับ ลงสู่ท้องถิ่น ให้เงินผู้นำองค์กรสู่ท้องถิ่นไปทำความเจริญ ไปดายหญ้าไปทำถนนลูกรัง พอดีฝนตกลงมาครับท่านประธานครับ ยังไม่ถึงเดือน ก็เซาะขาดลงมาหมดอันนั้นการบริหารราชการแผ่นดินผิดพลาด ผมไม่อยากให้ประวัติศาสตร์ซ้ำรอยครับท่านประธานครับ อยากให้รัฐบาลตั้งความจริง แล้วก็ความจริงใจกับประชาชนทุกหมู่เหล่านะครับ ----------

โดยเฉพาะการบริหารประเทศชาติให้ทัดเทียมกันครับ กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงของประเทศไทย ผมก็ใฝ่ฝันว่าอยากจะให้มีความรุ่งเรืองแล้วก็เจริญเหมือนกับประเทศอื่นเขา ในขณะเดียวกันครับท่านประธานครับ ๗๖ จังหวัดของประเทศไทยก็มีความเจริญรุ่งเรืองเท่า ๆ กัน ผมขอฝากท่านประธานแค่นี้ละครับ ขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบพระคุณครับ ถือว่าการอภิปรายสิ้นสุดแล้วนะครับ ก็ด้วยความขอบคุณสมาชิกรัฐสภาทุกท่านนะครับ ที่ไปด้วยความเรียบร้อย เชิญตอบครับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม สั้น ๆ หน่อยครับเวลามันจำกัด เหลืออีกตั้ง ๗ เรื่อง ๖ เรื่อง

นายโสภณ ซารัมย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม โสภณ ซารัมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ก็ใช้เวลาสักเล็กน้อยนะครับ ก่อนอื่นต้องขอบพระคุณท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมนะครับที่ชี้แจงเกือบหมดแล้ว เสียดายเกือบ ถ้าท่านชี้แจงในพรรคกระผมจะไม่ได้เครียดขนาดนี้นะครับ เรื่องที่ต้องกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกรัฐสภาก็คือ

ประการแรกนะครับ โครงการนี้ที่รัฐบาลให้กู้โครงการนี้ ไม่กระทบกับโครงการที่จะนำเงินไปพัฒนาในชนบท ไม่ว่าจะเป็นโครงการที่ อย่างกระผมที่กราบเรียนขอยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า โครงการนี้ไม่กระทบกับเงินที่จะนำไปพัฒนาชนบท ไม่ว่าจะเป็นเรื่องถนน น้ำ เพราะฉะนั้นขอยืนยันว่าไม่กระทบนะครับ

ส่วนเรื่องที่สอง ที่บอกว่า โครงการนี้จำเป็นเร่งด่วน ชะลอได้ไหม ชะลอไม่ได้ครับ เพราะโครงการนี้ได้สร้างไปแล้วนะครับ โครงการรถไฟฟ้าชานเมือง รถไฟฟ้าความเร็วสูงชานเมือง ได้สร้างไปแล้วคือบางซื่อ-ตลิ่งชัน ใช้งบประมาณทางราชการ ๘,๙๐๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นงบประมาณทางราชการสร้างไปแล้ว ถ้าท่านไม่สร้างตัวนี้ ถ้าท่านไม่ซื้อตู้รถไฟฟ้ามาก็ไม่สามารถมาดำเนินการได้ก็จะเป็นอนุสาวรีย์ เพราะฉะนั้นจึงดำเนินการไปตามกระบวนการที่ศึกษาวางแผนเอาไว้

ส่วนเรื่องที่ท่านสมาชิกสงสัยว่า ราง ๑ เมตร ที่บอกว่าสแตนดาร์ด เกท มิดเดิล เกท คือ ๑ เมตรกับ ๑.๔ เมตร วันนี้ทำไมเราไม่ใช่ สแตนดาร์ด เกท เพราะว่า

เราจะเอารถอย่างที่ท่านสมาชิกท่านสงสัยว่าที่มีดีเซลขึ้น คือเอารถทั้งความเร็วสูง รถไฟฟ้าความเร็วสูงวิ่ง แล้วก็เอารถไฟฟ้าที่มีอยู่ขณะนี้วิ่ง ทั้ง ๒ ระบบพร้อมกัน ฉะนั้น กราบเรียนว่าวันนี้ทำไมเราไม่รื้อใช้ สแตนดาร์ด เกท ทั้งหมด ก็อย่างที่กระผมกราบเรียนว่าประเทศชาติกำลังยากจน ประเทศหลายประเทศก็ยังใช้ระบบราง ๑ เมตรอยู่ ฉะนั้น ถ้าเราไปรื้อระบบ ประเทศชาติเรากำลังยากจนนะครับ ฉะนั้นจึงกราบเรียนว่าเรื่องนี้ได้ผ่านการศึกษาแล้ว จึงเดินหน้าไปนะครับ ตามผลที่ได้ศึกษา

อีกเรื่องหนึ่งที่กระผมต้องกราบเรียนว่า เรื่องสัมปทาน ท่านครับ รัฐบาลเองก็เข้าใจเรื่องนี้นะครับ ท่านนายกรัฐมนตรีเองก็มีดำริที่จะให้เอกชนมาร่วมทุนหรือให้สัมปทาน ซึ่งเรื่องนี้ก็เป็นนโยบายของรัฐบาล แต่ท่านครับบางเรื่องท่านต้องเข้าใจว่าเป็นการบริการสาธารณะเชิงสังคม อย่างที่ท่านพูดถึงเรื่องรถเมล์รถอะไรทั้งหลาย วันนี้ถ้าเราให้ไปสัมปทานก็จะผลักภาระนี้ไปให้ประชาชนก็ไปขึ้นค่าโดยสารอะไรทั้งหลาย ฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่าโครงการนี้ได้ผ่านการศึกษาแล้วแล้วก็ผ่านมาหลายยุคหลายสมัยของรัฐบาลที่ดำเนินการมา กระผมในฐานะผู้รับผิดชอบที่จะไปปฏิบัติกระทรวงการคลังในฐานะผู้รับผิดชอบในการหาเงิน กระผมก็ขอกราบเรียนยืนยันต่อรัฐสภาแห่งนี้ว่าจะดำเนินการโครงการนี้ให้สมประโยชน์และให้โปร่งใส ตรวจสอบได้ ฉะนั้นก็ขอให้ท่านสมาชิกรัฐสภากรุณาได้ให้ข้อเสนอแนะของกระผมที่จะให้ตรวจสอบให้เป็นที่สมประโยชน์ของทุกฝ่าย ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ

นายสันติ พร้อมพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตผมนิดหนึ่ง พาดพิงนิดหนึ่งครับ ผม สันติ พร้อมพัฒน์

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือผมปิดอภิปรายแล้วนะครับ ปิดอภิปรายแล้ว ค่อยต่อเรื่องอื่นมันเกี่ยวโยงเยอะครับ เหลืออีกตั้ง ๕-๖ เรื่อง ท่านรัฐมนตรีไม่ต้องห่วงหรอกเดี๋ยวได้พูดครับ

นายสันติ พร้อมพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านฐิติมาก็เหมือนกัน รอ ไม่ต้องหรอกลูก เป็นคนพูดเก่งที่สุดอยู่แล้วใคร ๆ เขาก็ยอมรับอยู่แล้วในสภา พอเถอะครับ ขอปิดการอภิปรายนะครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับร่างหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น และร่างสัญญาเงินกู้หรือไม่นะครับ แต่ก่อนที่จะลงมติกระผมขอสอบเรื่ององค์ประชุมก่อน เพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ เชิญท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่อยู่นอกห้องประชุมเข้าห้องประชุมทุกท่านนะครับ เชิญครับ

(นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติที่อยู่นอกห้องประชุมนะครับ ช่วยกรุณาเข้ามานับองค์ประชุมด้วยนะครับ เชิญครับทุกท่านนะครับ ท่านที่อยู่ห้องประชุมคณะกรรมาธิการหยุดประชุมให้หมดนะครับ ท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพทุกท่านนะครับ เมื่อท่านนั่งประจำที่แล้วโปรดเสียบบัตรแสดงตนทุกท่านนะครับ ครบแล้วนะครับ ทุกท่านนะครับ เมื่อท่านเสียบบัตรแล้วโปรดกดบัตรแสดงตนให้มันชัดว่าได้ใช้สิทธิแล้วนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านใดยังไม่ได้ใช้สิทธิมีไหมครับ เชิญเร็วหน่อยครับด้วยความกรุณาครับไปหลับอยู่ที่ไหนล่ะครับ ทุกท่านพร้อมแล้วนะครับ ก็ถือว่าทุกคนได้เสียบบัตรแสดงตนหมดแล้ว เชิญหน่อยครับ เอ๊ะ ผมว่าพวกเราเป็นคนขยันนะทำไมช้าเหลือเกิน คือยังเหลืออีกหลายฉบับนะครับ แล้วก็วันนี้จะต้องโหวตกันทุกฉบับนะครับ ช่วยกรุณาอย่าออกนอกพื้นที่ของสภานะครับ ให้อยู่ให้พร้อมเพรียงกันขอความกรุณาด้วยครับ เมื่อเสียบบัตรแสดงตนเสร็จแล้วนะครับ ก็ขอผลคะแนนผลปรากฏว่าอยู่ในห้องประชุม ๓๕๐ ท่าน ครบองค์ประชุม องค์ประชุม ๓๐๗ คน อยู่ในห้องประชุม ๓๕๐ คน ก็ดำเนินการลงมติได้นะครับ

ต่อไปผมจะถามมติที่ประชุม ท่านสมาชิกที่จะใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนผู้ใดเห็นชอบกับร่างหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น และร่างสัญญาเงินกู้ ขอโปรดลงคะแนนเห็นชอบ ผู้ใดไม่เห็นชอบโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ครั้งแรกนะครับ เห็นชอบโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ไม่เห็นชอบโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย งดออกเสียงก็โปรดกดปุ่ม งดออกเสียง โปรดใช้สิทธิทุกท่าน ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ใช้สิทธิเสร็จแล้วนะครับ ท่านใดยังไม่ได้ใช้สิทธิมีไหมครับ ไม่มี ถือว่าทุกท่านได้ใช้สิทธิสมบูรณ์แบบแล้วนะครับ ปิดการใช้สิทธิ ส่งผลคะแนนมา ตอนนี้มีผู้เข้าประชุม ๓๙๑ ท่าน เห็นด้วย ๒๙๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๖๕ ท่าน งดออกเสียง ๑๖ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑๒ ท่าน ผลปรากฏว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบตามที่รัฐบาลเสนอ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่เสนอใหม่

๕.๑ ขอความเห็นชอบกรอบการเจรจาการสำรวจและจัดทำหลักเขตแดนไทย–ลาว ในกรอบของคณะกรรมาธิการเขตแดนร่วมไทย-ลาว และกลไกอื่น ๆ ของไทยภายในใต้กรอบนี้ ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้ร้องขอให้มีการประชุมลับ ท่านชินวรณ์มีอะไรครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เมื่อวานนี้กระผมได้ขอเลื่อนระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๒ เรื่องด่วนที่ ๓ ลำดับต่อไปจะเป็นวาระเรื่องด่วนที่ ๕.๖ กรอบการเจรจามาตรการริเริ่มเชียงใหม่ไปสู่การเป็นพหุภาคีครับ ขออนุญาตท่านประธานได้ดำเนินการตามที่ได้ขอเลื่อนไว้แล้ว

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็เลื่อนทั้งหมดนี่ครับ คุณเลื่อนทั้งหมดไม่ใช่หรือครับ เลื่อนทุกฉบับไม่ใช่หรือครับ ทางสภาก็บรรจุระเบียบวาระตามที่คุณขอเสนอเลื่อน

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : แต่ได้เสนอเลื่อนเป็นตามลำดับที่ได้เสนอเรื่องเมื่อวานนี้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็มี ๕.๑ แล้วก็ ๕.๒ ๕.๓ ๕.๔ ๕.๕ ก็มีตามนี้ทั้งหมด นอกจากที่ท่านจะเสนอว่าจะรวมการพิจารณาหรือไม่เท่านั้นเอง ระเบียบวาระมันก็มี มีอะไรว่ามาเชิญครับ

นายภราดร ปริศนานันทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ภราดร ปริศนานันทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอ่างทอง พรรคชาติไทยพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ เมื่อวานนี้ท่านประธานวิปฝ่ายรัฐบาลได้ขอเลื่อนระเบียบวาระการประชุมดังต่อไปนี้ครับ ----------

ท่านได้เลื่อนเรื่องด่วนเรื่องที่ ๒ ขึ้นพิจารณาก่อน เสร็จจากนั้นให้เลื่อนเรื่องด่วนที่ ๓ เสร็จเรียบร้อยแล้วให้เลื่อนเรื่องด่วนที่ ๕.๖ ตามด้วย ๕.๑ ตามด้วย ๕.๕ ตามด้วย ๕.๒ ๕.๓ และ ๕.๔ ตามลำดับครับ ผมยืนยันสิ่งที่ท่านประธานวิปได้กล่าวเมื่อสักครู่ครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือหมายความว่าตั้งแต่ ๕.๑–๕.๖ นี้ คุณชินวรณ์ลองพูดใหม่สิ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมคิดว่าประเด็นที่กระผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานนั้นเป็นประเด็นที่กระผมได้ขออนุมัติจากที่ประชุมนี้ไปตั้งแต่เมื่อวานแล้วนะครับ ในการเรียงตามลำดับนะครับ เข้าใจว่าฝ่ายเลขาธิการได้นำเสนอต่อท่านแล้วในขณะนี้นะครับ กระผมอยากเรียนอย่างนี้ได้ไหมครับท่านประธานว่า เมื่อมีการที่จะขอเลื่อนตามลำดับนะครับ เพื่อที่จะให้เป็นกลุ่มของรัฐมนตรีที่จะได้ชี้แจงนะครับ ซึ่งก็จะเริ่มจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ลำดับต่อไป ๕.๖ นี้กระทรวงการคลังนะครับ ลำดับต่อไป ๕.๑ ๕.๒ นี่กระทรวงการต่างประเทศ ลำดับต่อไป ๕.๒ กระทรวงคมนาคมนะครับ ๕.๓ กระทรวงพาณิชย์ และ ๕.๔ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือตอนนี้เราพิจารณาเสร็จไปแล้ว ๒ เรื่องใช่ไหมครับ ยังอยู่เฉพาะเรื่อง ๕.๖ ใช่ไหมครับ อย่างนั้นหรือเปล่า

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ถูกต้องครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เราก็จะพิจารณา ๕.๖ ก่อน

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ถูกต้องครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ฉะนั้นก็ดำเนินการได้

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับตามที่ชีท (Sheet) นี้ก็เพิ่งเห็นครับ เชิญรัฐมนตรีเสนอครับ

นายภราดร ปริศนานันทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อ่างทอง) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีอะไรอีกครับ

นายภราดร ปริศนานันทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อ่างทอง) : เพื่อทำความตกลงให้เข้าใจโดยทั่วกันนะครับ ผม ภราดร ปริศนานันทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอ่างทอง พรรคชาติไทยพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เมื่อวานนี้ท่านชินวรณ์ บุณยเกียรติ ได้กรุณาเลื่อนอย่างที่ท่านประธานได้กล่าวไปเมื่อสักครู่ถูกต้องแล้วครับ คือขณะนี้จะพิจารณาเรื่องที่ ๕.๖ เสร็จจากนี้เราจะพิจารณาเรื่องที่ ๕.๑ แล้วก็จะไปที่ ๕.๕ ต่อด้วย ๕.๒ ๕.๓ และ ๕.๔ เป็นเรื่องสุดท้ายครับ ขอทำความเข้าใจอย่างนี้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ก็พอเข้าใจครับ

นายภราดร ปริศนานันทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อ่างทอง) : ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับลูกหลาน ขอบคุณครับ เชิญท่านรัฐมนตรีแถลงครับ

นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ (รองนายกรัฐมนตรี) : ขอบคุณท่านประธานครับ กอร์ปศักดิ์ สภาวสุ รองนายกรัฐมนตรี และท่านนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ผมเป็นผู้นำเสนอนะครับ เป็นการนำเสนอกรอบการเจรจามาตรการริเริ่มเชียงใหม่ไปสู่การเป็นพหุภาคี เสนอเพื่อขอให้ทางท่านสมาชิกรัฐสภาให้ความเห็นชอบ ความจริงเรื่องนี้เกิดมานานแล้วนะครับ ผมจะขออนุญาตใช้เวลาเล่าให้ฟังสักนิดหนึ่งเพื่อให้เกิดความเข้าใจแล้วก็ทางท่านสมาชิกจะได้ซักถามต่อไปนะครับ มาตรการริเริ่มเชียงใหม่นี่ครับเกิดขึ้นหลังจากที่ประเทศเราเกิดวิกฤติเศรษฐกิจนะครับ เมื่อปี ๒๕๔๐ วิกฤติเศรษฐกิจในขณะนั้นเกิดขึ้นเพราะเงินสำรองที่เรามีอยู่ที่เป็นเงินตราต่างประเทศนั้นเสียหายแล้วก็ลดลงไปเป็นจำนวนมาก รัฐบาลที่เข้ามาแก้ไขปัญหาในขณะนั้นก็มีความวิตกกังวลครับ

ว่าเราควรจะสร้างมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อที่จะป้องกันไม่ให้เรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นมาอีก เมื่อปี ๒๕๔๓ ครับ ประเทศญี่ปุ่นก็ได้พยายามที่จะผลักดันให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียน ซึ่งขณะนั้นมีอยู่ด้วยกัน ๑๐ ประเทศ แล้วก็มีคำที่ใช้กันก็คือ อาเซียน+๓ หมายความว่ามีญี่ปุ่น มีจีน แล้วก็มีเกาหลีเพิ่มขึ้นมา ----------

ในการประชุมกันที่เชียงใหม่เมื่อปี ๒๕๔๓ จึงมีการตกลงกันว่า ถ้าเกิดเหตุการณ์ในลักษณะต้มยำกุ้งขึ้นมาอีก ประเทศทั้ง ๑๓ ประเทศนั้นมีเงินสำรองที่เป็นเงินตราต่างประเทศที่ต่างกันน่าจะช่วยเหลือหรือหยิบยืมกันได้บ้าง ในขณะนั้นวงเงินที่ตั้งไว้ก็ ๘๐,๐๐๐ ล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ ข้อตกลงในวันนั้นมีส่วนที่เป็นที่น่าสนใจก็คือว่า เป็นเรื่องที่ว่า ๑๐ บวก ๓ คือ ๑๓ ประเทศนี่ครับเขาตกลงกันว่า ถ้าเกิดปัญหาขึ้นเขาจะจับคู่กัน ความหมายก็คือเป็นเรื่องของทวิภาคี ก็ทำกันมาแล้ว แล้วก็ทำกันมานานครับ นานจนกระทั่งมาถึงปี ๒๕๕๐ เมื่อเข้าไปดูหลังจากดำเนินการมา ๖-๗ ปีก็เห็นว่าที่บอกว่า ๑๓ ประเทศจะมาจับคู่กันและวงเงิน ๘๐,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ ดูท่ามันจะไม่เป็นประโยชน์ ไม่ได้ผล ก็เลยคิดว่าถ้าอย่างนั้นเอามารวมกันแล้วลงขันกันเป็นกองทุนดีกว่า วงเงินในขณะนั้นก็พูดถึงวงเงินเดิมครับ แต่พอพูดถึง ๑๓ ประเทศต้องมาลงขันกันมาเป็นกองใหญ่ พูดแค่นี้ก็ยากแล้วครับ เพราะไม่รู้ว่า ๑๓ ประเทศใครจะลงเท่าไรอย่างไร ก็ไปได้ไม่ถึงไหนครับ จนกระทั่งเมื่อปี ๒๕๕๒ ก็เมื่อไม่นานมานี้เองครับ ก็มีข้อตกลง ตอนนี้เป็นข้อตกลงในลักษณะการพูดจากันเฉย ๆ นะครับ ว่าเอาอย่างนี้ก็แล้วกัน เราเพิ่มขนาดหน่อยจาก ๘๐,๐๐๐ ขึ้นไปเป็น ๑๒๐,๐๐๐ เนื่องจากมี ๑๐ บวก ๓ เขาก็พูดกันว่าแบ่งกันอย่างไร ก็บอกเอาอย่างนี้ก็แล้วกัน ๓ ประเทศใหญ่ ญี่ปุ่น จีน เกาหลี ลงขัน ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของ ๑๒๐,๐๐๐ ส่วนที่เหลืออีก ๑๐ ประเทศ คืออาเซียน ให้ลง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ตรงนี้ก็พอพูดจากันรู้เรื่อง แต่ไม่ได้เป็นการเจรจานะครับ เป็นการพูดคุยกันกรอบกว้าง ๆ ในวันนี้รัฐบาลเตรียมที่จะหารือกันอีก จะมีการประชุมอาเซียนบวก ๓ บวก ๖ ในเร็ว ๆ วันนี้ จึงมีความจำเป็นครับ ตามมาตรา ๑๙๐ ว่ารัฐบาลต้องเอาประเด็นเข้ามาพูดคุยกับทางสภาเพื่อขอความเห็นชอบ อันนี้ก็คือกรอบที่เรากำลังจะนำเสนอท่านในวันนี้

ประเด็นที่ ๑ ก็คือเรามาขอความเห็นชอบให้เราไปดำเนินการต่อ ทำงานต่อ ก็คือในส่วนเงินที่จะขอเพิ่มนั้นจะเป็น ๘๐,๐๐๐-๑๒๐,๐๐๐ ล้านเหรียญ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือในส่วน ๑๒๐,๐๐๐ ล้านเหรียญนั้นตกลงกันเรียบร้อยแล้ว ๓ ประเทศที่มีเศรษฐกิจแข็งแกร่ง รับไป ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ตรงนั้นเป็นเรื่องของเขา ในส่วน ๒๐ เปอร์เซ็นต์ที่เป็นของอาเซียนนี่ครับ รับมาเต็ม ๆ ๑๒๐,๐๐๐ คูณ

๒๐ เปอร์เซ็นต์ก็ประมาณ ๒๔,๐๐๐ คำถามจึงมีอยู่ว่าวันนี้เรามาขอสภาว่าจะขอไปเจรจาในกรอบว่าเราจะลงขันไม่เกิน ๕,๐๐๐ ครับ ประเด็นมีเท่านี้ครับ ไม่ได้มีมากไปกว่านี้ ผมอยากจะเรียนเพิ่มเติมว่า แม้กระทั่งใน ๑๐ ประเทศ ความสามารถในการลงขันเพื่อจัดเป็นกองทุนก็ต่างกัน จึงมีคำถามว่าแล้วเขาใช้กฎเกณฑ์อย่างไร เขาดูกันที่เงินสำรองระหว่างประเทศที่มีอยู่ในแต่ละประเทศครับ มีบรูไน มีประเทศกัมพูชา มีอินโดนีเซีย มีลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนามและประเทศไทย จริง ๆ แล้วเขาแบ่งเป็น ๕ บวก ๕ อีก ๕ หนึ่งก็คือเศรษฐกิจอ่อนแอหน่อย อีก ๕ หนึ่งก็แข็งแรง จึงเป็นข้อตกลงกันว่า บรูไน คอมโบเดีย ลาว พม่า และเวียดนาม เปอร์เซ็นต์ที่ออกลงขันนี่ก็จะน้อยหน่อย ส่วนที่เหลือนั้นก็มาก และในส่วนของประเทศไทยก็ถือเป็นประมาณ ๔.๗๖๘ เปอร์เซ็นต์

ความหมายก็คือว่า กองทุน ๑๒๐,๐๐๐ เขาไปพูดคุยกันมาว่า ๑๐ ประเทศน่าจะรับได้ประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วประเทศยักษ์ใหญ่อย่างจีน ญี่ปุ่นบอกฉันรับ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ใน ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของพวกเรา ๑๐ ประเทศนี่ครับ เราก็ต้องมาตกลงกันเอง วันนี้ยังไม่มีการตกลงอะไรทั้งสิ้น มีแต่เป็นเพียงกรอบซึ่งจะมาขออนุมัติสภาในวันนี้ว่า ในส่วนที่พูดคุยกันหารือกันบนโต๊ะอาหารนี่ครับ ออกมาแล้วปรากฏว่าประเทศไทยนี่จะพร้อมและยินดีที่จะลงขันก็เท่ากับมาเลเซียครับคือ ๔.๗๖๘ เปอร์เซ็นต์และเท่ากับอินโดนีเซียและเท่ากับสิงคโปร์ เขาดูกันที่เงินสำรองที่มีอยู่ครับ เวลานี้ของเรามีเงินสำรองทั้งหมดมากครับ ๑๐๖.๒๙ แสนกว่าพันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ ทั้งหมดก็เป็นข้อมูลเพื่อที่จะให้ทางท่านประธานแล้วก็ทางท่านสมาชิกได้พิจารณาครับ ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายประสพสุข บุญเดช รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ก็เชิญท่านแรกนะครับ ท่าน พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช เชิญครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ใคร่ขออนุญาตอภิปรายในเรื่องกรอบการเจรจามาตรการริเริ่มเชียงใหม่หรือเชียงใหม่ อินนิชิเอทีฟ (Chiang Mai Initiative) ไปสู่การเป็นพหุภาคี ซึ่งจริง ๆ ที่ผมได้เสนอตัวอภิปรายในเรื่องนี้ก็เพราะว่าดูแล้วเหมือนกับเป็นเรื่องใหญ่ แต่ข้อมูลที่ให้มาเพียงหน้าเดียวแล้วก็เป็นข้อมูลที่ไม่ค่อยชัดเจน ก็จึงได้พยายามตั้งใจฟังท่านผู้แทนรัฐบาลได้กรุณาชี้แจง ซึ่งท่านก็ไม่ได้ให้ข้อมูลอะไรเพิ่มเติม จึงอยากจะเรียนตั้งเป็นประเด็นคำถามมากกว่าที่จะอภิปรายในตัวโครงการ เพราะตัวโครงการเองก็ค่อนข้างที่จะสั้น ๆ เพียง ๑ หน้า แล้วก็มีข้อความหลายข้อความที่ผมเชื่อว่า เพื่อนสมาชิกรัฐสภาอ่านแล้วก็คงจะไม่ได้ ไม่มีความเข้าใจหรือได้ใจความอะไรมากนัก ซึ่งถ้าเราจะอนุมัติให้รัฐบาลไปดำเนินการเจรจาต่อหรือไปลงนามในสัญญาในอนาคต เราก็ควรที่จะมีความเข้าใจในสิ่งที่เราจะได้อนุมัติหรือให้ความเห็นชอบ อย่างเช่นในเรื่องของการจัดทำกองทุนลักษณะเช่นนี้

ซึ่งผมก็เชื่อว่าเป็นเรื่องที่ดี คล้าย ๆ กับ ไอเอ็มเอฟ อันนี้ก็จะเรียกว่าเป็น เอเอ็มเอฟ (AMF) คือเป็นอาเซียน มอนิทารี่ ฟันด์ (Asian Monetary Fund) เพื่อช่วยเหลือกันเองในยามที่ประเทศหนึ่งประเทศใดประสบปัญหาวิกฤติทางด้านการเงินหรือทางด้านเศรษฐกิจ โดยช่วยเหลือกันก่อนที่จะไปพึ่งพากองทุน ไอเอ็มเอฟ หรืออาจจะพึ่งพาไม่ได้ แต่ข้อเสนอที่จะให้เราอนุมัตินั้นยังค่อนข้างจะไม่ค่อยชัดเจน จึงอยากจะให้ทางท่านรองนายกรัฐมนตรีหรือท่านรัฐมนตรีได้กรุณาให้ข้อมูลกับเราเพิ่มเติม เพราะถ้าถามว่าเรื่องนี้มีผลต่อประเทศแล้วก็เป็นการดำเนินการตามมาตรา ๑๙๐ หรือไม่ ก็ต้องยอมรับว่าใช่ เพราะในกรอบวงเงินที่ฝ่ายไทยต้องสมทบเป็นเงินถึงประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณกว่า ๑๗๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้นก็เป็นเงินที่ไม่ใช่น้อย เพราะฉะนั้นจึงคิดว่าทางรัฐบาลควรจะได้ให้ความมั่นใจกับเพื่อนสมาชิกหรือรัฐสภาแห่งนี้ในข้อมูลต่าง ๆ ที่ชัดเจนขึ้นว่า เราจะได้ประโยชน์อะไรจากการเข้าไปร่วม อะไรที่เราจะต้องคอมมิท (Commit) หรือที่เราจะต้องใส่เข้าไป เพราะลักษณะของกองทุน ไอเอ็มเอฟ นั้นค่อนข้างจะชัดเจน ประเทศที่เดือดร้อน เมื่อไปร้องขอความช่วยเหลือ ถ้า ไอเอ็มเอฟ เห็นชอบก็ได้รับตัวเงิน เป็นเงินอย่างชัดเจนแล้วก็มีขั้นตอนมีเงื่อนไขการชำระคืนเหมือนกับที่เราก็เคยเป็นลูกค้า ไอเอ็มเอฟ มาแล้วในอดีต แล้วปัจจุบันก็มีหลายประเทศในโลกนี้ที่ไปพึ่งพากองทุน ไอเอ็มเอฟ เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจถดถอยทั่วโลก ----------

แต่ในส่วนของกองทุนนี้ซึ่งเราเรียกว่ากองทุน เอเอ็มเอฟ หรือว่าเชียงใหม่ อินนิชิเอทีฟ นั้น ถ้าเราจะเข้าไปร่วมแล้วต้องไปคอมมิทเงินถึงเกือบ ๒ แสนล้านบาท ก็น่าจะมีหลาย ๆ คำถามที่จะต้องให้ชัดเจนก่อนที่จะให้รัฐสภาแห่งนี้ให้ความเห็นชอบ อย่างเช่น ในเรื่องของเงินสำรองระหว่างประเทศ ซึ่งอยู่ในความดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทยถ้าผมเข้าใจไม่ผิด ตรงนี้รัฐบาลจะไปคอมมิทแทนธนาคารแห่งประเทศไทยได้หรือไม่อย่างไรนะครับ แล้วก็เป็นเงินที่ไม่ใช่น้อย แล้วก็ตัวเงินสำรองของประเทศในอนาคตจะเป็นอย่างไร เพราะการจัดทำหรือความริเริ่มในเรื่องของเชียงใหม่ อินนิชิเอทีฟนี้ได้มีกันมาหลายปีแล้ว ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ แต่วันนี้เมื่อเกิดวิกฤติเศรษฐกิจทุกประเทศแทบจะเดือดร้อน สิงคโปร์เองก็ถูกคาดการณ์ว่าจะเป็นประเทศที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดประเทศหนึ่งในเอเชีย ในเรื่องของการเติบโตทางเศรษฐกิจก็จะลบมากที่สุด เพราะฉะนั้นก็จึงคิดว่าในเมื่อเรากำลังจะไปเจรจาในเรื่องนี้ในภาวะที่เกิดวิกฤติเศรษฐกิจขึ้นจริง ๆ เราก็ควรจะให้ความมั่นใจแก่ทางรัฐสภา อย่างคำพูดที่ว่าวงเงินเบิกถอนความช่วยเหลือกลุ่มอาเซียนสามารถเบิกถอนวงเงินความช่วยเหลือได้ไม่ต่ำกว่า ๒ เท่าของวงเงินสมทบ ผมคิดว่ามันไม่น่าจะเป็นคำพูดที่ถูกต้องที่บอกไม่ต่ำกว่า ๒ เท่า แสดงว่ามันไม่มีลิมิต (Limit) ข้างบน ไม่มีแคพ (Cap) ไว้ข้างบน จึงน่าจะมีการแปลที่ผิดพลาด ที่จริงในบางครั้งเรามีภาษาอังกฤษแนบมาให้ เพื่อนสมาชิกบางท่านก็บอกให้มาทั้งจีน ทั้งญี่ปุ่น ทั้งอเมริกา ทั้งภาษาอังกฤษ แต่บางครั้งเมื่อไม่มีภาษาอังกฤษแล้วพอมีความพยายามที่จะแปลเป็นภาษาไทยก็ทำให้เราไม่สามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนว่าคำแปลนั้นถูกต้องหรือไม่ เพราะฉะนั้นความช่วยเหลือที่กลุ่มอาเซียนจะเบิกถอนเงิน ความช่วยเหลือนั้นไม่ต่ำกว่า ๒ เท่า แล้วไม่มีแคพไว้ข้างบนก็ไม่น่าจะเป็นสิ่งที่ถูกต้องนะครับ

อีกประการหนึ่ง กรณีของประเทศที่ไม่ได้เข้าร่วม ไอเอ็มเอฟ โปรแกรม (Program) จะสามารถเบิกถอนได้ไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของวงเงินความช่วยเหลือ อันนี้ก็ยังไม่มีความชัดเจนว่าร้อยละ ๒๐ ของวงเงินความช่วยเหลือตัวนี้ กับที่ผมพูดไปเมื่อสักครู่นี้จะต้องดูว่าวงเงินกองไหนมากกว่ากันหรือไม่ หรือน้อยกว่ากันที่จะให้ความช่วยเหลือได้ เพราะฉะนั้นจึงคิดว่าโครงการนี้ที่ให้ข้อมูลมาเพียงหน้าเดียวเพื่อไปเจรจา และส่วนใหญ่แล้วเมื่อไปเจรจาแล้วพอกลับมาที่สภาแห่งนี้พอเราจะแก้อะไรก็ยากแล้ว เพราะถือว่า

ไปตกลงกันแล้ว ยิ่ง ๑๓ ประเทศด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะขอความกรุณาผ่านท่านประธานสภาไปยังทางรัฐบาลที่จะให้ข้อมูลกับพวกเราให้ชัดเจนเพิ่มเติมก่อนที่เราจะไปคอมมิทเงินถึง ๑๗๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ซึ่งวันนี้เราอาจจะยังไม่ต้องใส่เงินกองนี้ลงไป ก็เป็นการคอมมิทกันทางบัญชี แต่ในภาวะเศรษฐกิจเช่นนี้ผมเชื่อเหลือเกินว่าน่าจะมีประเทศที่เดือดร้อนและอยากใช้เงินกองนี้ก่อนที่จะไป ไอเอ็มเอฟ เพราะฉะนั้นโอกาสที่ถ้าเราไปคอมมิทแล้วเราจะต้องใส่เงินไปเพื่อให้ประเทศเพื่อนบ้านของเรากู้ ถ้ารัฐบาลของเราสามารถที่จะรักษาสภาพเศรษฐกิจที่ดีไม่ต้องไปพึ่งพาอาศัยกองทุนกองนี้ อย่างที่ทางรัฐบาลได้มีความตั้งใจและพยายามแล้วก็ได้กล่าวอยู่เสมอ เราก็จะต้องดูให้ชัดเจนว่าถ้าเราเข้าร่วมในสัญญาเพื่อจัดทำเชียงใหม่ อินนิชิเอทีฟ ให้เป็นกองทุน เอเอ็มเอฟ ขึ้นมาจริง ๆ แล้ว ประเทศไทยจะสามารถที่จะสนับสนุนวงเงินงบประมาณนั้นได้แล้วก็ได้รับประโยชน์จากการที่เข้าไปร่วมอยู่ในสัญญาแห่งนี้ ขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสถาพร มณีรัตน์ครับ

นายสถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดลำพูน ในนามสมาชิกรัฐสภา ซึ่งกระผมขออนุญาตท่านประธานรัฐสภาในการให้ความคิดเห็นก่อนที่จะมีการเห็นชอบในกรอบการเจรจาริเริ่มเชียงใหม่ไปสู่การเป็นพหุภาคี สิ่งที่กระผมได้ศึกษาคร่าว ๆ ในข้อตกลงฉบับนี้ก็คือว่าประเทศไทยและประเทศเอเชียคงมีประสบการณ์ในวิกฤติต้มยำกุ้งในปี ๒๕๔๐ ----------

ซึ่งห้วงเวลานั้นถ้าเราจำกันได้ ผู้นำของแต่ละประเทศตกอกตกใจวิ่งขอกู้เงิน วิ่งกันอุตลุดไปหมด ซึ่งถือว่าเป็นสภาวะฉุกเฉินที่เห็นแล้วก็ทำให้เราไม่ค่อยสบายใจว่า การที่มีนักเล่นเงินหรือนักปั่นเงินเข้ามาโจมตีค่าเงินของแต่ละประเทศ แล้วอาศัยจุดอ่อนของเงินคงคลังของแต่ละประเทศเป็นเครื่องมือหรือว่าไปอินไซด์ (Inside) ข้างในแล้ว แล้วตัวเองมีกำลังในการที่จะเข้าโจมตีแล้วเอาสภาวะอย่างนั้นไปสร้างความเจริญเติบโตให้กับประเทศทุนนิยมขนาดใหญ่ ซึ่งก็ถือว่าเป็นบทเรียนอันเจ็บปวดของประเทศเรา ณ ขณะนั้น ผมเห็นด้วยครับที่ประเทศในอาเซียนหรือในเอเชียจะรวมกันเพื่อที่จะถ่วงดุลกองทุน ไอเอ็มเอฟ ก็ดี ถ่วงดุลในประเทศที่มีเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งกว่าของเราก็ดี แต่ข้อห่วงใยของกระผมนั้นก็หมายความว่า กรอบการที่ประเทศไทยจะไปเจรจานั้น ข้อห่วงใยก็คือถ้าเจอวิกฤติจริง ๆ แล้ว เหมือนสภาวะวันนี้ ปี ๒๕๕๒ นี่ ซึ่งทั่วโลกมีเศรษฐกิจที่ตกต่ำ กองทุนนี้ยังจะใช้โมเดล (Model) เดิม ๆ หรือรูปแบบเดิม ๆ ในการที่จะเจรจากันอยู่หรือไม่ เพราะวิกฤติวันนี้มันแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับตอนที่เราเจอ ไอเอ็มเอฟ วิกฤติวันนี้เป็นวิกฤติทั้งการเลิกจ้างงาน วิกฤติค่าเงิน วิกฤติความไม่มั่นใจในสถานภาพของเศรษฐกิจในขณะนี้ว่าเราจะเดินกันอย่างไร เพราะฉะนั้นกรอบการเจรจาในอนาคตข้างหน้า ควรที่รัฐบาลควรจะศึกษารูปแบบที่จะเป็นประโยชน์ในสถานการณ์ของประเทศไทยที่วันนี้เงินคงคลังเราก็มีจำกัด อัตราการส่งออกเราก็ถดถอย ผู้คนก็ตกงาน เราจะใช้กรอบเหล่านี้ไปสร้างความเข้มแข็งให้กับประเทศของเราอย่างไร สินค้าเกษตรของเราแต่ละตัวนั้นก็เป็นคู่แข่งกันไปแต่ละส่วน เวียดนามก็มีข้าว เราก็มีข้าว เวียดนามมียางพารา เราก็มียางพารา เพราะฉะนั้นวิกฤติเหล่านี้มันก็เป็นวิกฤติเหมือน ๆ กันหมด ถ้ากรอบการเจรจาของเรานั้นถ้าจะทำให้ประเทศเรามีความเสียเปรียบหรือไม่สามารถที่จะปฏิบัติตามเงื่อนไขไปได้นี่ ท่าทีตรงนี้ของรัฐบาลควรดำเนินการอย่างไร เพราะฉะนั้นข้อตกลงกรอบการเจรจามาตรการริเริ่มเชียงใหม่ไปสู่การเป็นพหุภาคี ที่เดิมนั้นก็คงจะเป็นการสร้างเอเชียหรือเอเชีย บอนด์ (Asia Bond) ให้เข้มแข็ง แล้วนำไปสู่การถ่วงดุลของกองทุนระหว่างประเทศ เป็นรูปแบบที่เราเอาวิกฤติต้มยำกุ้งเป็นตัวตั้ง แต่ในขณะนี้มันไม่ใช่วิกฤติต้มยำกุ้ง เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะได้ฟังทางรัฐบาล โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและท่านรองนายกรัฐมนตรีว่า ทิศทางในการจะเข้าไปเจรจาเพื่อที่จะให้รัฐสภาแห่งนี้มีความ

สบายใจ เงินตั้ง ๒ แสนล้านบาทที่เราจะเอาเข้าไปสำรองไว้ตรงนั้นมันจะเป็นประโยชน์ในแง่ของทางบัญชีก็ดี ในแง่ของทางเศรษฐกิจก็ดี และในแง่ของทางความมั่นคง ความเชื่อถือของประเทศก็ดีนั้นผลเป็นอย่างไรนะครับ กระผมเองก็คงจะต้องขอคำอธิบายความของทางรัฐบาลอีกครั้งหนึ่งว่า กรอบการเจรจานั้นจะทำให้ประเทศของเรานั้นมีความมั่นคง มีความมั่นใจ และจะทำให้นำไปสู่การเจรจาที่เป็นไปได้ ควรจะเป็นอย่างไรครับ กระผมคงต้องรอฟังทางรัฐมนตรีชี้แจงอีกครั้งครับ ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุรพงษ์ครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ กรอบการเจรจามาตรการริเริ่มเชียงใหม่ไปสู่การเป็นพหุภาคีนั้น กระผมรับได้นะครับ เพราะอย่างน้อยก็ใช้ชื่อเชียงใหม่ ซึ่งกระผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดเชียงใหม่ นับว่าเป็นเกียรติครับที่พี่น้องชาวเชียงใหม่จะได้มีส่วนร่วมให้ประเทศอาเซียนบวก ๓ ได้มีกองทุนนี้ขึ้นมาเพื่อที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในกรณีที่ประเทศต่าง ๆ ประสบปัญหาขาดเงินขาดทอง ----------

ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่กระผมได้ฟังท่านรองนายกรัฐมนตรีชี้แจง กระผมมีประเด็นที่อยากจะถามเพราะว่าท่านบอกว่าประเทศไทยจะต้องใช้เงินประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านเหรียญ วันนี้พี่น้องประชาชนฟังการอภิปรายของพวกกระผมอยู่ พี่น้องประชาชนอาจจะแปลกใจว่า เอ๊ะ เราจะเอาเงินที่ไหนไป ๕,๐๐๐ ล้านเหรียญ เพราะเมื่อวานรัฐสภาแห่งนี้ได้พิจารณาที่รัฐบาลจะไปกู้ยืมเงิน ๒,๐๐๐ ล้านเหรียญ ประชาชนงงแน่นอนครับ ประชาชนคนจนที่อยู่ในชนบทเปิดวิทยุฟังการอภิปรายในวันนี้งงเป็นไก่ตาแตกท่านประธาน ก็เมื่อวานยังอภิปรายอยู่ดี ๆ ว่าจะไปกู้ ๒,๐๐๐ ล้านเหรียญ วันนี้จะเอาเงิน ๕,๐๐๐ ล้านเหรียญไปใช้อย่างไร เอาที่ไหนไป แล้วประเด็นที่อยากจะถามครับว่าพอไปตกลงกันแล้วกองทุนนี้จะเริ่มต้นเมื่อไร เงินนี้ประเทศไทยเราจะเป็นประเทศแรกที่ต้องกู้จากกองทุนนี้หรือไม่ วันนี้ต้องตอบให้ได้นะครับ เพราะสิ่งที่กระผมถามนั้นเป็นห่วงอย่างยิ่งท่านประธาน เป็นห่วงว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยจะย่อยยับย่อยสลายเร็วกว่าประเทศในอาเซียนอื่น ๆ เนื่องจากว่าผลกระทบของเศรษฐกิจโลกบวกกับการปิดสนามบินของพันธมิตรสร้างความเสียหายให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างใหญ่หลวง เพราะฉะนั้นก็เป็นห่วงว่าเราจะกู้ทันไหม เราจะเป็นประเทศแรกที่ไปกู้เงินจากองทุนนี้หรือไม่ อันนี้เป็นประเด็นสำคัญท่านประธาน และเงินคงคลังเรานั้นที่บอกว่ามีแสนล้านเหรียญนั้นไปเปิดเซฟดูได้ไหมครับ หรือมันเก็บเป็นทองคำไว้อย่างไร เพราะเงินคงคลังนั้นถ้าจำไม่ผิด สมัยที่หลวงตามหาบัวก็ได้มีการบริจาคทองคำเอาเก็บไว้ในเงินคงคลังอันนี้ ถามว่าถ้าวันนี้ไปเปิดดูในตู้เซฟที่เก็บไว้มันจะแสนล้านเหรียญจริง ๆ หรือไม่ อันนี้เป็นข้อสงสัยครับท่านประธาน สำหรับตัวกระผมเองนั้นเข้าใจแต่พี่น้องประชาชนเขาอยากจะได้ความเชื่อมั่นว่าประเทศไทยเราไม่ได้จนอย่างที่คิดหรือไม่ เพราะวันนี้ท่านประธานครับ ปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชนคนไทยถึงขั้นตกงานเป็นเรื่องใหญ่มาก ๆ พี่น้องประชาชนได้เงินไปจับจ่ายไม่รู้จะต้องกระตุ้นเศรษฐกิจจริงหรือไม่ เพราะว่ามีประเทศเดียวในโลกครับที่แจกเงินไปแล้วต้องไปคอยบอกว่าต้องจับจ่ายนะ แม้กระทั่งช่อง ๓ รายการเรื่องเล่าเช้านี้ ท่านประธานได้ดูไหมครับ ใส่เสื้อยืดสีขาวบอกจับจ่าย ๆ กลัวคนเอาไปออมไว้โดยไม่จ่ายเงิน อันนี้คือปัญหาใหญ่

ครับท่านประธาน แต่อย่างไรผมก็ภาคภูมิใจครับที่ว่ากรอบการเจรจามาตรการริเริ่มเชียงใหม่ อันนี้จังหวัดกระผมเลยครับ กระผมดีใจมาก ดีไม่เปลี่ยนไปเป็นจังหวัดอื่นแทนนะครับ และอย่างน้อยก็น่าจะมีให้เกียรติคนที่ริเริ่มการประชุม ๓ รัฐมนตรีระดับอาเซียน+๓ ประเทศนี่นะครับ ควรจะให้เกียรติเขาสักเล็กน้อย อย่างน้อยในเอกสารนี้เขียนชื่อรัฐมนตรีคนนั้นคนนี้รัฐบาลไหนบ้าง ไม่น่าอายหรอกครับให้เกียรติกัน สภาแห่งนี้ต้องรู้จักให้เกียรติกันซึ่งกันและกัน ท่านประธานผมขออภิปรายแค่นี้ละครับ ขอบคุณมากครับที่ใช้ชื่อเชียงใหม่ ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านพิเชษฐครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดกระบี่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับเพื่อกันมิให้เกิดความเข้าใจผิด แล้วอาจจะเกิดเป็นกระแสไปวิพากษ์วิจารณ์กันอยู่ข้างนอกมากด้วยความเข้าใจผิดก็จำเป็นที่จะต้องอภิปรายแสดงความชัดเจนในบางส่วน ----------

ดูตามเอกสารของสภา กรอบการเจรจามาตรการริเริ่มเชียงใหม่ไปสู่การเป็นพหุภาคี เรียนว่าเรื่องนี้เริ่มต้นมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑ ขณะที่เรามีวิกฤติต้มยำกุ้ง และผมไปเกี่ยวข้องอยู่ที่กระทรวงการคลัง สิ่งที่เกรงจะเกิดปัญหาให้ถูกวิพากษ์วิจารณ์ผิดก็คือว่า ในบรรทัดสุดท้ายที่ ๑ และที่ ๒ ก็คือ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๒ ในการขอผูกพันวงเงินทุนสำรองระหว่างประเทศในวงเงินไม่เกิน ๕,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ เพื่อใช้ในการลงเงินในกองทุนซีเอ็มไอเอ็ม (CMIM) ดังกล่าว ที่เกรงจะเกิดความเข้าใจผิดประการแรก เพื่อนสมาชิกเมื่อสักครู่นี้พูดไปถึงเรื่องเงินคงคลัง เรียนว่าความจริงเรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับเรื่องเงินคงคลัง แต่กำลังพูดถึงการใช้ทุนสำรองเงินตราระหว่างประเทศที่อยู่ในการดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทย พอไปพูดถึงทุนสำรองเงินตราระหว่างประเทศก็เกรงจะเป็นการเข้าใจผิดและวิพากษ์วิจารณ์ว่ารัฐบาลนี้กำลังเอาทุนสำรองออกมาใช้ ก็จะเป็นความเข้าใจผิดที่จะไปกันใหญ่ ผมกราบเรียนสรุปว่าทุนสำรองเงินตราระหว่างประเทศที่อยู่ในการดูแลของประเทศไทยจะมีกี่บัญชีก็ตาม แต่แบ่งได้ ๒ กลุ่มครับ

กลุ่มแรกประมาณครึ่งหนึ่งอยู่ในการดูแลของฝ่ายกิจการธนาคาร ทุนสำรองเงินตราในฝ่ายกิจการธนาคารในประเทศประมาณครึ่งหนึ่งนี้ไม่มีข้อผูกมัดใด ๆ ทั้งสิ้น ส่วนใหญ่เป็นเงินสด และสามารถซื้อขายทันทีหรือซื้อขายล่วงหน้าหรือในการที่จะออกตั๋วอะไรต่าง ๆ ได้โดยอิสระเสรี

ส่วนอีกประมาณครึ่งหนึ่งอยู่ในการดูแลของฝ่ายออกบัตร ซึ่งคือฝ่ายพิมพ์ธนบัตร ฝ่ายออกบัตรก็ประมาณครึ่งหนึ่งดังกล่าวนี้ละครับคือส่วนที่หลวงตามหาบัวเรียกว่า คลังหลวง ในทุนของฝ่ายออกบัตรนี้มีพระราชบัญญัติเงินตราเขียนไว้ว่าทั้งทุนประเดิมและกำไรดอกผลทั้งหมดในกองนี้ห้ามเอาไปใช้ทั้งสิ้น พระราชบัญญัติเงินตราควบคุมไว้ดังกล่าว หลวงตามหาบัวจึงเอาทองคำที่ท่านหาได้ทั้งหมดอยู่ในฝ่ายนี้ เพราะในกองนี้มันห้ามใช้ สิ่งที่เป็นพันธะที่เรากำลังพิจารณาหารือกันนี้ก็คือ การใช้เงินไปบัญชีของฝ่ายกิจการธนาคาร ฝ่ายกิจการธนาคารที่ทำการปริวรรตเงินตรา ซื้อขายเงินตรากิจการธนาคารอยู่ทุกวัน ซึ่งจะไม่เกี่ยวกับเงินในคลังหลวงหรือของฝ่ายออกบัตรหรือฝ่ายพิมพ์ธนบัตรที่ถือว่าเป็น แบคอัพ เคอเรนซี่ ฟันด์ (Backup Currency Fund) หรือจำนวนค่าเงินบาทจะไม่เกี่ยวกันเลย ในบัญชีของฝ่ายออกบัตรหรือฝ่ายพิมพ์ธนบัตร

ดังกล่าวนั้น ขอกราบเรียนว่าไม่ใช่เป็นเงินสดทั้งหมด อาจจะเป็นทองคำ อาจจะเป็นตั๋วตราสาร อาจจะเป็นสิทธิประโยชน์ใด ๆ ที่จะพึงมีของประเทศไทยที่มีอยู่ ณ ต่างประเทศที่คำนวณแล้วเป็นเงินเหรียญสหรัฐ อาจจะเป็นเงินทุกตระกูลในโลกเมื่อคำนวณแล้วเป็นเงินเหรียญสหรัฐเท่าไรอยู่ตรงส่วนนี้ ในบัญชีของฝ่ายออกบัตรมีอยู่เท่าไร ไม่ได้แปลว่าเป็นเงินสดเท่านั้น อาจจะมีเงินสดเพียงจำนวนเดียว แต่ตัวเลขผมไม่ทราบชัดเจนว่า ณ วันนี้เรามีทองคำอยู่ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเท่าไร มีทองคำอยู่ที่ธนาคารกลางของอังกฤษเท่าไร มีทองคำอยู่ที่ เฟดเดอรัล แบงก์ (Federal bank) หรือธนาคารชาติของสหรัฐอเมริกาเท่าไร นี่เป็นส่วนหนึ่ง ผมเรียนว่าผมมีความห่วงว่าที่เราไปดีใจกันว่าทุนสำรองเงินตราระหว่างประเทศของเราเพิ่มขึ้นมากในช่วงหลายปี แต่ผมเกรงว่าส่วนหนึ่งที่เพิ่มขึ้นมาเพราะเราไปตีราคาทองคำจากราคาเดิมที่คิดเป็นเงินไทยบาทละไม่กี่ร้อย แล้วบัดนี้เราไปปรับเป็นราคาเป็นหมื่น ตรงนั้นหรือเปล่าอย่างนั้นไม่ทราบ แต่อย่างไรก็ตามนั่นเป็นส่วนหนึ่งที่ไม่เกี่ยวข้องเลย มาตรการที่กำลังพิจารณาของสภา ณ ขณะนี้จะไม่ไปเกี่ยวข้องใด ๆ กับทุนสำรองเงินตราระหว่างประเทศที่อยู่ในบัญชีของฝ่ายออกบัตร หรือที่หลวงตามหาบัวเรียกว่า คลังหลวง เด็ดขาด เพียงแต่นำบัญชีของฝ่ายที่อยู่ในกิจการธนาคารที่จะทำ สวอพ จะทำสปอท จะซื้อขายแลกเปลี่ยน จะปริวรรตโดยปกติ และขณะนี้ถ้า ๕,๐๐๐ ล้านเหรียญก็คงจะไม่ใช่เอาเงินทั้งหมดออกไปหรือใช้ ----

แต่น่าจะไปออกเป็นหลักฐานตั๋วเงินอะไรให้ไปเข้ากองทุนไว้ เผื่อเรียกในวันข้างหน้าเท่านั้นครับ ผมเป็นห่วงอย่างเดียวว่ามันจะเป็นข่าวที่กระแสที่เข้าใจผิด และจะเกิดวิพากษ์วิจารณ์ว่า วันนี้รัฐบาลกำลังจะถลุงทุนสำรองเงินตราระหว่างประเทศ กำลังจะเอาคลังหลวงเอาไปใช้ ก็เพื่อความชัดเจน ผมขออนุญาตใช้เวลาเพียง ๕ นาที ชี้แจงตรงนี้เพื่อความชัดเจนครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ เชิญท่านจุติครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผมจุติ ไกรฤกษ์ จังหวัดพิษณุโลก ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมคิดว่าจำเป็นจะต้องอภิปรายสนับสนุนกรอบการเจรจามาตรการริเริ่มเชียงใหม่ไปสู่การเป็นพหุภาคี กระผมคิดว่าข้อสงสัยหลายประการถ้าเผื่อประชาชนฟังอยู่นั้น อาจจะมีความสับสน ผมจึงอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาตอบคำถามของท่านผู้อภิปรายก่อนหน้านี้ และอาจจะหมายถึง คำถามของผมด้วย ท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วหลักการของกรอบการเจรจามาตรการริเริ่มเชียงใหม่ไปสู่พหุภาคีนั้นก็เป็นสิ่งที่ริเริ่มมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ครับ เป็นการนำสรุปเอาบทเรียนประวัติศาสตร์วิกฤติเศรษฐกิจของประเทศไทยนั้นมาเป็นบทเรียนแล้วก็บอกว่า สิ่งเหล่านี้ไม่ควรเกิดซ้ำขึ้นกับประเทศไทยอีก สิ่งเหล่านี้ไม่ควรเกิดขึ้นกับประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ถ้าท่านประธานไปดูนะครับ ท่านประธานครับ ว่าในหลักการอันนี้กรอบการเจรจามาตรการริเริ่มเชียงใหม่ มันเป็นผลที่พัฒนาขึ้นมาจากปี ๒๕๔๓ และจนถึงปี ๒๕๕๒ ครับท่านประธาน เกือบ ๑๐ ปี กว่าที่จะมาขอกรอบเจรจาไปเจรจากับ ๑๒ ประเทศเพื่อนบ้าน กระผมคิดว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นและก็ถ้าเผื่อรัฐสภาอนุมัตินั้นจะเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ แล้วก็เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ทำมาค้าขาย ผู้ที่ทำงาน พึ่งพาเศรษฐกิจต่าง ๆ เหล่านี้ ผมขอยกตัวอย่างให้ท่านประธานฟังว่าถ้าท่านประธานไปดูว่าในรอบ ๑๒ ปีที่ผ่านมาเศรษฐกิจโลกครับ มีวิกฤติเศรษฐกิจ ๒ ครั้งใหญ่ ๆ คือต้มยำกุ้ง ที่เริ่มต้นที่ประเทศไทย แล้วก็วิกฤติเศรษฐกิจสหรัฐ ซึ่งเริ่มต้นที่สหรัฐอเมริกา แต่วันนี้มาตรการริเริ่มของเชียงใหม่นั้นกำลังจะบอกว่า ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน อตฺตาหิ อตฺตโน นาโถ ก็คือว่าพวกเราคนเอเชียด้วยกัน ๑๓ ประเทศ มารวมกันให้แข็งแกร่ง ถ้าท่านประธานไปดูนะครับว่า

อาเซียน ๑๐ ประเทศ บวกจีน ญี่ปุ่น เกาหลี มีประชากรรวมกัน ๒,๐๐๐ ล้านคน และใน ๑๓ ประเทศนี้จะมีผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศหรือ จีดีพี รวมกัน ๙ ล้านล้านเหรียญสหรัฐครับ มูลค่าของจีดีพี นอกจากนั้นแล้ว ๑๓ ประเทศนี้ก็จะมีทุนสำรองรวมกันครับ ๓.๖ ล้านล้านเหรียญสหรัฐครับ และท่านประธานเห็นไหมครับว่า ถ้าลำพังทุนสำรองของประเทศจีนประเทศเดียวบอกว่ามี ๒ ล้านล้านเหรียญสหรัฐ แต่ถ้าเผื่อรวมกัน ๑๓ ประเทศ จะมีสูงถึง ๓.๖ ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ถ้าบอกว่าลำพังทุนสำรองระหว่างประเทศของประเทศไทยวันนี้มีอยู่ ๑ แสนล้านเหรียญสหรัฐ ก็บอกว่าดูน้อย แต่ถ้าเผื่อรวมกัน ๑๓ ประเทศแล้วทำให้เกิดความเชื่อมั่นอย่างยิ่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นี้ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า มาตรการต่าง ๆ เหล่านี้ท่านประธานจะได้เห็นครับว่า ตราบใดที่เราสร้างความเชื่อมั่นว่ามีทุนสำรองระหว่างประเทศมั่นคง นั่นหมายถึงว่าค่าเงินในภูมิภาคนี้จะมีเสถียรภาพ เมื่อค่าเงินมีเสถียรภาพแล้ว นั่นคือการส่งเสริมสินค้าส่งออกและนำเข้า ทุกคนจะมีความมั่นใจในการคำนวณต้นทุนครับ สินค้าส่งออก นำเข้า ว่าเมื่อผลิตไปแล้วมีขายยอดกำไรที่ชัดเจน ไม่ปั่นป่วน และก็ไม่ประสบภาวะขาดทุน นั่นก็หมายถึงว่านักธุรกิจนั้นเมื่อมั่นใจแล้วก็สามารถส่งออกสินค้าได้มากขึ้นเสรีมากขึ้น หมายถึงการจ้างงานในภูมิภาคนี้ก็จะมีมากขึ้น แต่หากถ้าเผื่อเราเห็นแก่ตัวปล่อยให้ตัวใครตัวมัน ประเทศเล็ก ๆ ประสบปัญหาท่านประธานครับ อย่าคิดว่าปัญหาเหล่านั้นจะไม่ถึงประเทศไทย มันถึงกันทั่วกันหมด ท่านประธานเห็นแล้วว่าเหตุเกิดที่สหรัฐอเมริกา แต่คนแถวเอเชียตกงาน คนในยุโรปตกงานมันถึงกันหมด บ้านเราไม่เว้นท่านประธานครับ สมมุติเพื่อนบ้านเราเกิดมีปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจ เขาก็ต้องหนีข้ามแดนมาหางานทำในเมืองไทย มีปัญหาเศรษฐกิจ มีปัญหาสังคมอีกมากมาย ฉะนั้นตรงนี้ครับเป็นมาตรการป้องกันอย่างดีที่สุดที่เรานั้นจะสามารถร่วมมือกันได้ใน ๑๓ ประเทศ

สิ่งที่ผมอยากให้ท่านประธานเห็นก็คือว่า หลายท่านมีความไม่มั่นใจว่า เอ๊ะทุนสำรองระหว่างประเทศของประเทศไทยนั้นมีอยู่ ๑ แสนล้านเหรียญ ถ้าเผื่อเราบอกว่าเราเปิดวงเงินไว้ให้ ๕,๐๐๐ ล้านเหรียญนั้น จะมีอะไรไหม ผมบอกท่านประธานได้ว่าวันนี้ทุนสำรองระหว่างประเทศของประเทศไทยนั้นมีความมั่นคงมากกว่าในอดีต เราสามารถมีถึงแสนล้านเหรียญ เราจะสามารถบอกว่าหากเพื่อนบ้านเรามีวิกฤติ เรามีข้อจำกัดในวงเงิน ๕,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ หลายท่านบอกว่าเป็นเงินถึง ๑๗๐,๐๐๐ ล้านบาทที่เดียว แต่นั่นไม่ได้เป็นเงินที่ควักออกไปให้เขาครับ เปิดวงเงินไว้เพื่อความอุ่นใจของเพื่อนร่วมสมาชิกอีก ๑๒ ประเทศ ผมอยากให้ท่านประธานเห็นเพื่อความมั่นใจครับของประชาชนในประเทศไทยว่า ทุนสำรองของประเทศไทยวันนี้ ๑๑๐,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ นั้นคือปี ๒๕๕๒ ในอดีตเราก็มีทุนสำรองที่มีปัญหามาแล้วเป็นบทเรียนครับ และเราก็ไม่ต้องการให้ซ้ำอีก ผมอยากจะได้ความมั่นใจจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่าวันนี้ ๑๑๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้นจะไม่กลับไปเหมือนเมื่อปี ๒๕๔๐ ผมต้องการความมั่นใจจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า เมื่อปี ๒๕๓๘ ครับ เรามีทุนสำรอง ๓๗,๐๐๐ ล้านเหรียญ ปี ๒๕๓๙ เรามีทุนสำรอง ๓๘,๗๐๐ ล้านเหรียญ แล้วก็ปี ๒๕๔๐ ก่อนเข้า ไอเอ็มเอฟ ครับ เรามีทุนสำรองอยู่ ๓๐,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ แต่ภายหลังสิ้นปี ๒๕๔๐ เรามีเพียงแค่ ๓,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ นั่นเป็นจุดที่ต่ำสุดและทำให้มีที่มาของว่าบ้านเมืองเรามีวิกฤติจากค่าเงินบาท ในวันนั้นทุกคนจำได้ว่าคนไทยเจ๊งทั้งประเทศ แต่ก็มีมหาเศรษฐีเกิดใหม่จากกำไรค่าเงินบาทอีกหลายคน นอกจากนั้นแล้ว ถ้าท่านประธานไปดูครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไปดูว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ครับ ตอนนั้นสิ้นรัฐบาลท่านชวน หลีกภัย ก็ได้สร้างจาก ๓,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ ขึ้นมาเป็น ๓๒,๗๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐในทุนสำรองระหว่างประเทศ แล้วปี พ.ศ. ๒๕๔๔ จาก ๓๒,๗๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐนั้น ก็ขึ้นมาเป็น ๓๓,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ จนถึงเมื่อสิ้นปี ๒๕๔๙ ครับ ประเทศไทยนั้นมีทุนสำรองระหว่างประเทศสูงถึง ๖๗,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ จากปี ๒๕๔๙ มาจนถึงปี ๒๕๕๒ ครับ ก็รัฐบาลที่ผ่านมา ท่าน พลเอก สุรยุทธ์ ก็ตาม รัฐบาลท่านสมัครก็ตาม ท่านสมชายก็ตาม ก็ได้สะสมจาก ๖๗,๐๐๐ ล้านเหรียญนั้นมาเป็น ๑๑๐,๐๐๐ ล้านเหรียญ ที่ผมลำดับให้ท่านประธาน

มาให้ฟังนี้ผมต้องการคำมั่นจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า แนวนโยบายของท่านถ้ามาตรการริเริ่มของเชียงใหม่แล้ว ประเทศไทยจะไม่กลับไปสู่หุบเหวเดิมเหมือนเมื่อปี ๒๕๔๐ คนไทยจะไม่ประสบปัญหาต้มยำกุ้งเหมือนในอดีต แต่ผมอยากจะให้คนไทยนั้นได้เห็นครับ ได้เห็นว่าถ้าเผื่อเราร่วมมือกัน พึ่งพากัน น้ำพึ่งเรือ เสือพึ่งป่า พี่ช่วยน้องช่วยนั้น เราสามารถรวบรวมนะครับ กำลังซื้อของประชากร ๒,๐๐๐ ล้านคนครับ เศรษฐกิจมหาศาล การท่องเที่ยวมหาศาล เรามีผลิตภัณฑ์มวลรวม จีดีพี ครับ ๙ ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ใน ๑๓ ประเทศครับ เรามีทุนสำรองระหว่างประเทศร่วมกัน ๓.๖ ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ฉะนั้นผมต้องการความมั่นใจว่าสิ่งเหล่านี้ประเทศไทยได้ประโยชน์จากข้อตกลงกรอบเจรจาที่ไปขอตกลงกับต่างประเทศเขา ๑๓ ประเทศว่าประเทศไทยนั้นได้ประโยชน์ เศรษฐกิจไทยนั้นได้ประโยชน์ ธุรกิจไทยนั้นประโยชน์ คนไทยได้รับการจ้างงาน มีความมั่นคงในชีวิตครับ ผมอยากจะฟังคำตอบนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ไม่มีผู้ใดขออภิปรายนะครับ ถือว่าการอภิปรายเป็นอันยุตินะครับ เชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจง

นายกรณ์ จาติกวณิช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนประธานที่เคารพ ผม กรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เมื่อสักครู่ต้องขออภัยต่อเพื่อนสมาชิกรัฐสภานะครับที่เดินทางกลับมาจากการทำภารกิจนอกสภาไม่ทันต่อการที่จะอ่านคำชี้แจง แต่ก็ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ นะครับ ที่ได้ปฏิบัติหน้าที่แทน ท่านกอร์ปศักดิ์ก็ขออนุญาตให้ผมก่อนอื่นเลยนะครับเรียนแก้ไขรายละเอียดเล็กน้อยนะครับจากสิ่งที่ท่านได้แถลงไป ท่านได้แถลงในส่วนของส่วนร่วมของแต่ละประเทศที่ได้ระบุว่า แนวส่วนร่วมในส่วนของประเทศไทย ยกตัวอย่างนะครับ ที่ ๔.๗๖๘ นั้น ท่านได้แถลงไปเป็นสัดส่วนจากร้อยหรือเปอร์เซ็นต์นะครับ แต่แท้จริงแล้วเป็นตัวเม็ดเงินในสกุลเงินสหรัฐอเมริกา ก็คือ ๔.๗ ๔,๗๖๘ ล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งคาดว่าน่าจะเป็นส่วนของประเทศไทยที่จะมีส่วนร่วมในกองทุนเสริมสภาพคล่อง กองทุนริเริ่มเชียงใหม่นี้นะครับ ในรายละเอียดส่วนของตัวเลขสุดท้ายก็ขึ้นอยู่กับขั้นตอนในการเจรจานะครับ ----------

ซึ่งคาดว่าจะมีการประชุมระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของประเทศอาเซียนอีกครั้งหนึ่งในวันที่ ๘ วันที่ ๙ เมษายนที่จะถึงนี้ ก่อนหน้าที่จะมีการประชุมผู้นำสูงสุดที่เมืองพัทยา และในฐานะประธานอาเซียน กระผมเองในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็เป็นผู้ดำเนินการในฐานะประธาน หลังจากนั้นก็คาดว่าน่าจะมีโอกาสที่จะสรุปในสัดส่วนส่วนแบ่งของประเทศสมาชิก ๑๐ ประเทศอาเซียนได้ แล้วก็จะนำไปสู่การเจรจาในขั้นสุดท้ายที่บาหลี ที่จะเป็นการพบกันระหว่าง ๑๐ ประเทศอาเซียนบวก ๓ อีกครั้งหนึ่งนะครับ ซึ่งในช่วงของส่วนแบ่งระหว่างประเทศบวก ๓ ก็คือ ประเทศจีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่นนั้น ก็เป็นการเจรจานอกรอบนะครับระหว่าง ๓ ประเทศที่เขาต้องมีกันเองระหว่างวันนี้กับวันที่จะมีการประชุมกันที่บาหลีในช่วงเดือนพฤษภาคม ทีนี้ก็มีประเด็นที่ท่านสมาชิกได้เรียนถามอยู่หลายประเด็นเหมือนกันนะครับที่กระผมพอจับความได้นะครับ คำถามที่กระผมคิดว่าน่าจะต้องมีคำตอบมากที่สุดนะครับ ก็เป็นคำถามจากท่านผู้อภิปรายท่านแรกเลยนะครับ พลเอก เลิศรัตน์ ท่าน ส.ว. ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านได้ถามนะครับว่าเราจะได้ประโยชน์อะไร กระผมคิดว่าคำถามนี้เป็นคำถามที่จำเป็นที่จะต้องมีคำตอบนะครับ แต่เพื่อนสมาชิกหลายท่านหลังจากนั้นก็ได้ลุกขึ้นอภิปรายชี้แจงถึงที่มา วัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่พี่น้องประชาชนคนไทยจะได้รับจากกองทุนริเริ่มกองทุนเสริมสภาพคล่องหรือที่เรียกว่า ริเริ่มเชียงใหม่ ที่ได้เริ่มมีการดำเนินการมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ สืบเนื่องมาจากประสบการณ์จากวิกฤติทางการเงินของเอเชียที่เราเองก็ได้ประสบมาในช่วงปี ๒๕๔๐ วิกฤติการณ์ครั้งนั้นกระผมคิดว่าความชัดเจนในแง่ของผลที่มีต่อพี่น้องประชาชนคงไม่จำเป็นที่จะต้องบรรยายนะครับ ในช่วงเวลานั้นพี่น้องประชาชนก็ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจในทุกระดับสังคม มีการเลิกจ้างในอัตราที่สูงที่สุดในรอบหลายปี มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ติดลบถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ในช่วง ๑ ปีหลังจากวิกฤติการณ์ที่เกิดขึ้น ส่งผลทำลายกระบวนการการผลิตของประเทศนะครับ แล้วก็ต้องใช้เวลาหลายปีกว่าที่จะฟื้นตัวกลับคืนเข้าสู่สภาพปกตินะครับ ดังนั้นสิ่งที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในช่วงนั้นของอาเซียน+๓ ได้มีแนวความคิดร่วมกันก็คือ เราไม่อยากที่จะกลับเข้าไปสู่สภาวะวิกฤติในลักษณะนั้นอีกนะครับ และประเด็นที่สำคัญนะครับแล้วผมขออนุญาตยืมคำบรรยายหรือนิยามของท่านจุติเมื่อสักครู่ ท่านจุติ ไกรฤกษ์

ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ที่ท่านได้เรียนว่า เป็นแนวคิดว่าตนเป็นที่พึ่งของตน ซึ่งในส่วนของตรงนี้นี่มันก็สะท้อนให้เห็นนะครับว่าในช่วงปี ๒๕๔๐ นั้น ความจำเป็นของหลาย ๆ ประเทศในเอเชียรวมถึงประเทศไทยด้วย ที่จะต้องพึ่งพากองทุนระหว่างประเทศหรือไอเอ็มเอฟนะครับ รวมถึงเงื่อนไขผูกพันต่อประเทศในแง่ของการบริหารนโยบายการเงินและการคลัง ก็เป็นหนึ่งในเหตุผลนะครับที่ทำให้การบริหารจัดการเป็นไปด้วยความยากลำบาก และนำมาซึ่งระดับของความเสียหายต่อเศรษฐกิจและผลกระทบต่อพี่น้องประชาชน ดังนั้นในเมื่อในหมู่ประเทศเอเชียเองก็ตั้งแต่วันนั้นจนถึงวันนี้มีความสามารถในการสะสมเงินทุนสำรองระหว่างประเทศเพิ่มขึ้น จนถึงมูลค่ารวมตามที่ท่านสมาชิกได้เรียนไปเมื่อสักครู่นะครับ ๓.๖ ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ก็มีความรู้สึกว่าเราไม่น่าจะมีความจำเป็นที่จะต้องพึ่งพากองทุนระหว่างประเทศเพียงอย่างเดียว เราน่าจะมีกองทุนที่ตั้งขึ้นมาระหว่างพวกเรากันเองที่ปลอดจากเงื่อนไขของทางกองทุนระหว่างประเทศหรือไอเอ็มเอฟ เพื่อเราจะได้ดูแลซึ่งกันและกันได้นะครับ และเบื้องหลังแนวคิดหรือตรรกนี้นะครับก็คือความเชื่อว่าถ้าประเทศใดประเทศหนึ่งในภูมิภาคเอเชียประสบปัญหาประเทศอื่น ๆ ก็คงปฏิเสธว่าจะต้องได้รับผลกระทบ ดังนั้นถึงแม้ว่าในส่วนของประเทศไทยเอง ด้วยเงินกองทุนระหว่างประเทศสูงถึง ๑๑๐,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐนั้น ถือว่าเป็นปริมาณเม็ดเงินที่อาจจะเรียกได้ว่าเกินต่อความจำเป็นที่จะต้องคงไว้ ณ เวลานี้นะครับมีการวิเคราะห์ว่าเป็นหนึ่งในประเทศที่มีสถานภาพทางการเงินที่มั่นคงและเข้มแข็งที่สุดประเทศหนึ่ง ----------

เราเองก็สามารถที่จะมีส่วนร่วมในการที่จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคเอเชียได้ และการมีกองทุนริเริ่มเชียงใหม่นั้นก็จะเป็นช่องทางให้กับทุก ๆ ประเทศรวมถึงประเทศไทยด้วยในกรณีที่อาจจะเกิดวิกฤติ แต่อย่างน้อยที่สุดในกรณีที่ไม่มีวิกฤตินะครับก็เป็นตัวที่จะสร้างความเชื่อมั่นและเป็นภูมิคุ้มกันไม่ให้ผู้ที่คิดจะเข้ามาเก็งกำไรในส่วนของอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศต่าง ๆ ในเอเชียกล้าที่จะเข้ามา เพราะรู้ว่าไม่ใช่เพียงแค่กองทุนสำรองของแต่ละประเทศเท่านั้นที่พร้อมที่จะหนุนหลังสกุลเงินของแต่ละประเทศ แต่มีกองทุนที่มีการหนุนหลังโดยกองทุนสำรองของทุก ๆ ประเทศในเอเชียร่วมกันแล้วก็เป็นกองทุนสำรองก้อนที่ใหญ่ที่สุดในโลก ดังนั้นภูมิคุ้มกันนี้ก็จะเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้ผมตอบคำถามของท่านสมาชิกว่าเราพร้อมที่จะยืนยันความมั่นคงของการเงินการคลังของประเทศของเราได้อย่างไรนะครับ

นอกจากนั้นก็มีการอภิปรายถามถึงที่มาของแหล่งเงินในส่วนของไทยที่จะต้องมีส่วนร่วมในกองทุนเสริมสภาพคล่องกองทุนนี้ ท่านสมาชิกเมื่อสักครู่ผมขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านพิเชษฐก็ได้ชี้แจงไปอย่างชัดเจนแล้วนะครับ กล่าวคือในส่วนของทุนสำรองระหว่างประเทศนั้นอธิบายง่าย ๆ ก็คือแยกเป็น ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งเป็นส่วนของบัญชีธนาคารแห่งประเทศไทยเอง อีกส่วนหนึ่งเป็นส่วนที่เราเรียกว่า ทุนสำรองเงินตราภายใต้ พ.ร.บ. เงินตรานะครับ ซึ่งส่วนไม่ว่าจะเป็นบัญชีทุนสำรองเงินตรา ผลประโยชน์ประจำปี หรือส่วนที่เรียกว่า สำรองพิเศษ ก็คือเงินของหลวงตามหาบัวนั้น อยู่ในส่วนของทุนสำรองเงินตรา ซึ่งมีใครแตะต้องไม่ได้นะครับ จำนวนเม็ดเงินสำรองโดยรวม ๑๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ความจริง ณ วันนี้นะครับก็แบ่งเป็น ๒ ส่วนเกือบเท่า ๆ นะครับ จะมีส่วนที่อยู่ในบัญชีของธนาคารแห่งประเทศไทยสัดส่วนที่มากกว่าเล็กน้อยคือ ๖๐,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ และส่วนที่เราจะนำไปสมทบกองทุนสำรองสภาพคล่อง เสริมสภาพคล่อง หรือกองทุนริเริ่มเชียงใหม่นี้ก็คือส่วนที่จะมาจากบัญชีของธนาคารแห่งประเทศไทย และจะเป็นในลักษณะของสัญญาที่จะกู้นะครับสัญญาแลกเปลี่ยน ซึ่งความหมายของคำว่า แลกเปลี่ยนก็คือแลกเปลี่ยนเงินทุนสำรองที่เป็นสกุลเงินสหรัฐของบัญชีธนาคารแห่งประเทศไทยกับเงินสกุลของประเทศที่ต้องการที่ได้รับความช่วยเหลือจากกองทุนในกรณีที่เกิดปัญหาสภาพคล่องนะครับ เพราะฉะนั้นผมจะขออนุญาตเรียนโดยการสรุป

นะครับว่า กองทุนนี้เมื่อเกิดกองทุนนี้ ระดับความเชื่อมั่นที่จะเกิดขึ้นในทุก ๆ ประเทศในเอเชียต่อความมั่นคงในเรื่องสภาพคล่องในเรื่องของทุนสำรองจะมีเพิ่มขึ้นทันที เพราะตามที่ผมได้เรียนนะครับ แต่ละประเทศจะมีสิทธิเข้าถึงการเสริมสภาพคล่องผ่านกองทุนนี้ในปริมาณเม็ดเงิน ๒-๓ เท่า เมื่อเปรียบกับเม็ดเงินสมทบของประเทศนั้นเอง ดังนั้น ถ้าเราสมทบในสัดส่วนของเราที่ประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ เราก็สามารถที่จะเข้าถึงกองทุนนี้ได้นะครับในกรณีที่เราต้องการมีการเสริมสภาพคล่องในวงเงินประมาณ ๑๐,๐๐๐-๑๕,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ ตรงนี้ก็จะมีส่วนในการช่วยที่จะเสริมสร้างความเชื่อมั่นให้กับทุก ๆ ประเทศที่เป็นคู่สัญญาในกองทุนริเริ่มเชียงใหม่นะครับ ดังนั้นผมจึงขออนุญาตท่านประธานนะครับที่จะชี้แจงต่อเพื่อนสมาชิกรัฐสภาถึงที่มาความสำคัญ และประโยชน์ที่พี่น้องประชาชนจะได้รับจากความมั่นคงที่จะเกิดขึ้นนะครับ จากการที่รัฐสภาอนุมัติให้ทางกระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยดำเนินการในการที่จะเจรจาในรายละเอียดเพื่อลงนามในสัญญานี้ต่อไป ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ต่อไปจะขอมติที่ประชุมนะครับ ท่านสมาชิกท่านอภิปรายไม่ได้อีกแล้วนะครับ เพราะว่าเมื่อสักครู่ผมบอกแล้วครับอภิปรายเป็นอันยุติแล้วนะครับ ก็ต้องลงมติครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานคะ ดิฉันนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดอุตรดิตถ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เมื่อสักครู่นี้ก่อนที่ท่านรัฐมนตรีจะยืนขึ้นนะคะ ดิฉันก็ยกมือนะคะแต่ว่าท่านยังไม่ได้ให้โอกาสดิฉันได้พูดในตอนนั้นค่ะ ก็อยากจะเรียนไม่ใช่การอภิปรายอะไรมากมายค่ะ เป็นการตั้งข้อสังเกตไว้สั้น ๆ ๑ นาทีเท่านั้นค่ะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านนฤมลครับต้องขอโทษนะครับ เผอิญไปบอกคำว่าอภิปรายยุติแล้วตามข้อบังคับอภิปรายไม่ได้อีกเลยนะครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (อุตรดิตถ์) : แต่เมื่อสักครู่ท่านประธานไม่เห็นดิฉันนะคะ ดิฉันยกมือ แต่ว่าท่านเลขาธิการรัฐสภา สุวิมล ก็พยายามจะชี้ให้ท่านดู ท่านไม่ได้เห็นนะคะ ก็ไม่เป็นไรค่ะ ดิฉันก็อยากจะบอกว่าถ้าเป็น ๓ หน้ากระดาษ แล้วมีคำภาษาอังกฤษปนมาในคำชี้แจงเยอะ ๆ มันยากแก่สมาชิกที่จะทำความเข้าใจค่ะ เอาคำง่าย ๆ เลย เซอร์เวเลินซ์ (Surveilance) นี่นะคะ จะกี่คนในสภามันไม่ใช่ง่ายค่ะ ขอบคุณค่ะ

(นายประสพสุข บุญเดช รองประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้าห้องประชุมด้วยครับ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกห้องประชุมขอเชิญเข้าห้องประชุมนะครับเพื่อใช้สิทธิลงคะแนนนะครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับกรอบการเจรจามาตรการริเริ่มเชียงใหม่ไปสู่การเป็นพหุภาคีหรือไม่ ก่อนออกเสียงลงคะแนนเพื่อให้ความเห็นชอบ ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อน ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิแสดงตน โปรดเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตนครับ

นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : ท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตนะครับ ตอนนี้สมาชิกวุฒิสภากำลังเดินทางเข้ามาครับ เมื่อสักครู่นี้เขาโทรแจ้งมาครับ ขอแป๊บเดียวครับ อยู่ที่อาคารรัฐสภา ๒ ครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : รอ ๒ นาทีนะครับ ลบคะแนนก่อน

(นายประสพสุข บุญเดช รองประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ตกลงว่าให้กดแสดงตนแล้วหรือยังครับ เพราะว่าเมื่อสักครู่เห็นว่ามีการล้างตัวเครื่องไปรอบหนึ่งใช่ไหมครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ยังครับ เดี๋ยวจะเริ่มใหม่นะครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ยังนะครับ ขอบพระคุณครับ

- ๑๙๙/๑

นายวรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตท่านประธานส่งเสียงนิดหนึ่ง เพราะตึกโน้นจะไม่ได้ยินเสียงนะครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ได้ครับ

(นายประสพสุข บุญเดช รองประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เข้ามาในห้องประชุมครบหมดแล้วนะครับ ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิแสดงตน โดยเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : แสดงตนเสร็จแล้วนะครับ เชิญส่งผลมาได้ครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๓๑๑ คนนะครับ ครบองค์ประชุมนะครับ

ต่อไปผมจะขอเชิญสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนผู้ใดเห็นชอบโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ผู้ใดไม่เห็นชอบโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ผู้ใดเห็นว่าควรงดออกเสียงโปรดกดปุ่ม งดออกเสียง เชิญลงมติได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : มีสมาชิกท่านใดยังไม่ได้ใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนไหมครับ เจ้าหน้าที่ติดต่อท่านด้วย เรียบร้อยนะครับ ถ้าเรียบร้อยแล้วนะครับ ผมขอปิดการลงคะแนนนะครับ เชิญส่งผลมาได้ มีผู้เข้าร่วมประชุม ๓๖๒ เห็นด้วย ๓๓๘ ไม่เห็นด้วย ๘ งดออกเสียง ๓ ไม่ลงคะแนนเสียง ๑๓ นะครับ แสดงว่าที่ประชุมเห็นชอบกับกรอบการเจรจามาตรการริเริ่มเชียงใหม่ไปสู่การเป็นพหุภาคีนะครับ

ต่อไปก็เป็นเรื่อง ๕.๑ ขอความเห็นชอบกรอบการเจรจาการสำรวจและจัดทำหลักเขตแดนไทย-ลาว ในกรอบของคณะกรรมาธิการเขตแดนร่วมไทย-ลาว และกลไกอื่น ๆ ของไทยภายใต้กรอบนี้ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้ร้องขอให้ประชุมลับโดยเห็นว่ากรอบการเจรจานี้มีความละเอียดอ่อนและอาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผมจึงขอดำเนินการประชุมลับตามที่คณะรัฐมนตรีร้องขอ

ดังนั้นขอเชิญผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องออกนอกห้องประชุมและขอให้งดการกระจายเสียงทางสถานีวิทยุและโทรทัศน์วงจรปิดด้วย ขอเชิญท่านรัฐมนตรีแถลง

(ผู้ที่อยู่ในที่ประชุมและผู้เข้าฟังการประชุม ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการประชุมได้ออกไปจากห้องประชุม)

- ๒๐๐/๑

ตั้งแต่หน้า ๕๐๑ ถึงหน้า ๕๔๓

เป็นรายงานการประชุมลับ พิจารณา เรื่องที่เสนอใหม่

๕.๑ ขอความเห็นชอบกรอบการเจรจาการสำรวจและจัดทำหลักเขตแดนไทย-ลาว ในกรอบของคณะกรรมาธิการเขตแดนร่วมไทย-ลาว และกลไกอื่น ๆ ของไทยภายใต้กรอบนี้ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายประสพสุข บุญเดช รองประธานรัฐสภา ได้ดำเนินการประชุมโดยเปิดเผย)

(นายประสพสุข บุญเดช รองประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านที่อยู่นอกห้องประชุมเชิญเข้ามาในห้องเพื่อลงมตินะครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับกรอบการเจรจาการสำรวจและจัดทำหลักเขตแดนไทย-ลาว ในกรอบของคณะกรรมาธิการเขตแดนร่วมไทย-ลาว และกลไกอื่น ๆ ของไทยภายใต้กรอบนี้หรือไม่ ก่อนออกเสียงลงคะแนนเพื่อให้ความเห็นชอบ ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนครับ ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิแสดงตน โปรดเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตนด้วย

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : กดปุ่มแสดงตนหมดทุกท่านแล้วนะครับ เชิญแจ้งผลมาด้วย มีผู้เข้าร่วมประชุม ๓๒๓ ท่าน ครบองค์ประชุมนะครับ

ต่อไปก็ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนน ผู้ใดเห็นชอบโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ผู้ใดไม่เห็นชอบโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ผู้ใดเห็นว่าควรงดออกเสียงโปรดกดปุ่ม งดออกเสียง ลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : มีสมาชิกท่านใดยังไม่ใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนบ้างไหมครับ ถ้าไม่มีขอปิดการลงคะแนนนะครับ ส่งผลลงคะแนนมาได้ ผลของการลงคะแนนมีดังนี้ มีผู้เข้าร่วมประชุม ๓๔๓ ท่าน เห็นด้วย ๓๓๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๐ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๘ ท่าน แสดงว่าที่ประชุมเห็นชอบในกรอบการเจรจาการสำรวจและจัดทำเขตแดนไทย-ลาว ในกรอบของคณะกรรมาธิการร่วมไทย-ลาว และกลไกอื่น ๆ ของไทยภายใต้กรอบนี้

นางอานิก อัมระนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานคะ ขออภัยกดไม่ติดค่ะ อานิก อัมระนันทน์ เบอร์ ๓๙๕ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เห็นด้วยค่ะ เบอร์ ๑ ค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เจ้าหน้าที่เพิ่มไปนะครับเชิญครับ

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดลพบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันขออนุญาตเสนอญัตติเพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมนะคะ สืบเนื่องจากวาระที่รัฐสภาของเราจะได้พิจารณาในวาระต่อไปนั้น ในญัตติที่ ๕.๒ ๕.๓ ๕.๔ และ ๕.๕ เป็นญัตติที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณา ----------

เรื่องของกรอบเจรจาการค้าซึ่งมีความหลากหลายในการอภิปรายนะคะ แล้วก็เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน จึงขออนุญาตเสนอต่อที่ประชุมตามข้อบังคับ ข้อ ๔๗ (๔) ขอเสนอให้มีการรวมพิจารณาแล้วก็แยกกันลงมติค่ะ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : รวมกันพิจารณานะครับ ก็เอากรอบให้ท่านแถลงทั้ง ๕ กรอบเลยใช่ไหมครับ

เอา ๕.๒ ก่อนแล้วกันนะครับ

๕.๒ พิธีสารข้อผูกพันชุดที่ ๕ ของบริการขนส่งทางอากาศภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน

นายโสภณ ซารัมย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายโสภณ ซารัมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในนามคณะรัฐมนตรี ขอเสนอที่ประชุมรัฐสภาได้พิจารณาการให้สัตยาบันพิธีสารข้อผูกพันชุดที่ ๕ ของการบริการขนส่งทางอากาศภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยการบริการของอาเซียนด้วยเหตุผลและความจำเป็นตลอดจนหลักการและพิธีสารดังที่จะกล่าวต่อไปนี้

เหตุผลและความจำเป็น ท่านประธานที่เคารพครับ ขอกราบเรียนว่าในการเจรจาการค้าการบริการขนส่งทางอากาศภายใต้กรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการบริการของอาเซียนรอบที่ ๑ ๒ ๓ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๙–๒๕๔๗ ประเทศสมาชิกอาเซียนได้ตกลงจัดทำข้อผูกพัน จำนวน ๔ ชุด สำหรับการเปิดเสรีการขนส่งทางอากาศ จำนวน ๔ บริการ ได้แก่

๑. บริการการซ่อมและการบำรุงท่าอากาศยาน

๒. บริการการขายและการตลาดของการขนส่งทางอากาศ

๓. บริการสำรองที่นั่งด้วยคอมพิวเตอร์ และ

๔. การบริการเช่าอากาศยานไม่มีลูกเรือ

ต่อมาได้มีการเจรจารอบที่ ๔ ระหว่างปี ๒๕๔๘ และปี ๒๕๔๙ ประเทศสมาชิกได้ทำความตกลงที่จะจัดทำข้อผูกพันชุดที่ ๕ ซึ่งประเทศไทยได้ยื่นข้อเสนอเปิดตลาดบริการตัวแทนจัดการขนส่งสินค้าทางอากาศ ซึ่งรัฐมนตรีขนส่งอาเซียนได้ร่วมกันลงนามพิธีสารข้อผูกพันดังกล่าวระหว่างการประชุมรัฐมนตรีขนส่งอาเซียน ครั้งที่ ๑๒ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ณ กรุงเทพมหานคร

ในการประชุมรัฐมนตรีอาเซียน ครั้งที่ ๑๔ ในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๑ ณ ประเทศฟิลิปปินส์ที่ประชุมได้ขอให้ประเทศอาเซียนได้ให้สัตยาบันพิธีสารดังกล่าว เนื่องจากพิธีสารจะมีผลบังคับใช้ก็ต่อเมื่อประเทศสมาชิกกลุ่มอาเซียนได้ให้สัตยาบัน ปัจจุบันนี้ประเทศที่ให้สัตยาบันแล้วได้แก่ ประเทศกัมพูชา สปป. ลาว พม่า และสิงคโปร์ จาก ๔ ประเทศ หลักการและสาระที่สำคัญในพิธีสาร โดยหลักการและสาระสำคัญของพิธีสารข้อผูกพันชุดที่ ๕ ของการขนส่งอากาศภายใต้กรอบความตกลงด้วยการบริการ

อาเซียน ในส่วนของประเทศไทยก็คือการเปิดบริการตลาดตัวแทนการขนส่งสินค้าทางอากาศในแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

ด้านที่ ๑ เป็นการให้บริการข้ามแดนของประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นโดยไม่มีการตั้งบริษัทในประเทศไทย เช่น การให้บริการผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งจะทำได้ยากในทางปฏิบัติ

ด้านที่ ๒ เป็นการให้บริโภคในต่างแดน ผู้ที่ได้รับบริการชาวไทยจะได้รับบริการในประเทศอาเซียนซึ่งสามารถกระทำได้อยู่แล้ว

ด้านที่ ๓ การตั้งกิจการตัวแทนจัดการขนส่งสินค้าทางอากาศในประเทศไทยคนในชาติสมาชิกอาเซียนสามารถทำได้ ทั้งนี้ ต้องถือหุ้นไม่เกิน ๔๙ เปอร์เซ็นต์

ด้านที่ ๔ เป็นเรื่องที่บุคคลธรรมดาชาวต่างชาติที่เข้ามาทำธุรกิจในประเทศไทย ซึ่งระบุให้เป็นไปตามกฎหมายของไทยที่เกี่ยวข้อง กล่าวโดยสรุปก็คือ ข้อผูกพันชุดนี้เป็นการแจ้งเงื่อนไขในการเข้าสู่ตลาดของคนชาติอาเซียนที่ต้องดำเนินการธุรกิจแทนจัดการขนส่งสินค้าทางอากาศในไทย ซึ่งเป็นไปตามกฎหมายภายในของไทย ในการปฏิบัติของชาวต่างชาติสามารถร่วมทุนกับไทยและถือหุ้นไม่เกินกึ่งหนึ่งอยู่แล้ว ทั้งนี้ กระทรวงคมนาคมและตัวแทนภาคเอกชนได้หารือสมาคมตัวแทนขนส่งสินค้าทางอากาศของไทยและสมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มของไทยเห็นว่า ----------

การให้สัตยาบันพิธีสารข้อผูกพันชุดที่ ๕ ดังกล่าวจะสอดคล้องและเปิดเสรีทางการบินเที่ยวบินขนส่งในอาเซียน จะเป็นการกระตุ้นให้เกิดการแข่งขันระหว่างผู้ประกอบการซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการส่งออกมากยิ่งขึ้น และยังทำให้เกิดการจ้างงานด้วย กระผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาเพื่อให้ที่ประชุมได้โปรดพิจารณาอนุมัติให้ประเทศไทยให้สัตยาบันพิธีสารข้อผูกพันชุดที่ ๕ ของการบริการขนส่งทางอากาศ ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยการบริการของอาเซียน ดังที่ผมกราบเรียนข้างต้น ขอกราบขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไป ๕.๓ การขยายระยะเวลาแผนกิจกรรมทวิภาคีระหว่างกระทรวงพาณิชย์และสำนักงานสิทธิบัตรยุโรป เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

ร ๔/๒๕๕๒ (ส. ทั่วไป) วีรพร ๒๒๔/๒

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม นายอลงกรณ์ พลบุตร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ในนามของคณะรัฐมนตรี ขอเสนอเรื่องการขอขยายระยะเวลาแผนกิจกรรมทวิภาคีระหว่างกระทรวงพาณิชย์และสำนักงานสิทธิบัตรยุโรปให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบ ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ วรรคสอง ก่อนมอบให้กระทรวงพาณิชย์ดำเนินการขยายระยะเวลาต่อไป

แผนกิจกรรมความร่วมมือทวิภาคีระหว่างกระทรวงพาณิชย์และสำนักงานสิทธิบัตรยุโรป เป็นเอกสารความร่วมมือที่มีการลงนามระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ในขณะนั้น กับประธานสำนักงานสิทธิบัตรยุโรป มีผลบังคับใช้เป็นเวลา ๒ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และสามารถขยายอายุได้คราวละ ๒ ปี โดยการแลกเปลี่ยนหนังสือแสดงเจตนารมณ์ของทั้งสองฝ่าย กระทรวงพาณิชย์จึงได้นำเรื่องนี้เข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เห็นชอบการขอขยายระยะเวลาแผนกิจกรรม และได้ส่งเรื่องดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาให้ความเห็นชอบของรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ โดยแผนกิจกรรมภายใต้ความร่วมมือนี้เป็นความร่วมมือทางด้านวิชาการ และเป็นการให้เปล่า มีขอบเขตครอบคลุมการพัฒนาระบบสิทธิบัตรใน ๕ ด้าน ได้แก่

๑. การสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิบัตรแก่สาธารณชน

๒. การส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนากฎหมายภายในของไทยที่เกี่ยวข้องกับสิทธิบัตรเท่าที่ฝ่ายไทยเสนอและเห็นสมควรเท่านั้น

๓. การพัฒนาบุคลากรด้านสิทธิบัตร

๔. การปรับปรุงระบบการตรวจสอบสิทธิบัตรของไทย

๕. การพัฒนาระบบอัตโนมัติของการบริหารงานทรัพย์สินทางปัญญาไทย

ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์พิจารณาแล้วเห็นว่า กิจกรรมที่ผ่านมาเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบสิทธิบัตรของไทย ประกอบกับยังมีกิจกรรมที่ต้องการขอรับความร่วมมือจากสำนักงานสิทธิบัตรยุโรป เช่น การศึกษาแนวทางการเป็นองค์กรพึ่งพา

ตนเองของกรมทรัพย์สินทางปัญญา การพัฒนาผู้ตรวจสอบสิทธิบัตรในด้านเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาและเกิดขึ้นใหม่อยู่ตลอดเวลา และการพัฒนาระบบสิทธิบัตรของไทย เป็นต้น จึงเห็นควรให้มีการขยายระยะเวลาแผนกิจกรรมทวิภาคีระหว่างกระทรวงพาณิชย์และสำนักงานสิทธิบัตรยุโรปออกไปอีก ๒ ปี เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง จึงนำเรียนท่านประธานรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภาต่อไปครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไป ๕.๔ บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านสื่อสารมวลชนระหว่างจีนและประเทศสมาชิกอาเซียน เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

ร ๔/๒๕๕๒ (ส. ทั่วไป) วีรพร ๒๒๔/๔

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม สาทิตย์ วงศ์หนองเตย รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ในนามของคณะรัฐมนตรี ขอเสนอบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านสื่อสารมวลชนระหว่างจีนและประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบ

เรื่องนี้เป็นเรื่องสืบเนื่องจากประเทศไทยในฐานะสมาชิกของอาเซียนได้ร่วมลงนามในประกาศว่าด้วยหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์เพื่อสันติภาพและความมั่นคงระหว่างอาเซียนกับจีน เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ปี ๒๕๔๖ ที่ประเทศอินโดนีเซีย หลังจากนั้นได้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อขยายความร่วมมือระหว่างกันด้านสารสนเทศและสื่อ ปี ๒๕๔๙-๒๕๕๗ ที่ประเทศอินโดนีเซียเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๙ เพื่อขยายความร่วมมือในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การแลกเปลี่ยนสื่อและการร่วมผลิตรายการตลอดจนการขยายเครือข่ายสารสนเทศ ----------

และสื่อของอาเซียนและจีน ที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียนและจีน ผู้รับผิดชอบงานด้านสารสนเทศและสื่อ ซึ่งจัดขึ้นที่เขตปกครองกวางสีจ้วง ระหว่างวันที่ ๑๓–๑๖ ตุลาคม ปี ๒๕๕๑ มีมติเห็นชอบร่างบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านสารสนเทศและสื่อ โดยประเทศอาเซียนทั้งเก้ายินดีลงนามในบันทึกความเข้าใจดังกล่าว ยกเว้นประเทศไทย ซึ่งต้องขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาก่อน

บันทึกความเข้าใจดังกล่าวแบ่งเป็น ๑๐ ข้อ มีวัตถุประสงค์สำคัญที่จะขยายและส่งเสริมความร่วมมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารระหว่างประเทศอาเซียนและประเทศจีน เพื่อส่งเสริมความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างกัน ด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม โดยสอดคล้องกับกฎหมายภายใน ระเบียบ นโยบาย และแนวทางการบริหารของแต่ละประเทศ ขอบเขตความร่วมมือจะมีทั้งระยะกลางและระยะยาว ซึ่งในเรื่องนี้ได้มีการนำเข้าที่ประชุมของคณะรัฐมนตรีแล้ว

ในเรื่องนี้ก็มีประเด็นว่ามีการกล่าวถึงเรื่องของการส่งเสริมอำนวยความสะดวกในการผลิตสื่อภาคอุตสาหกรรมรวมทั้งการตลาด โดยข้อความหนึ่งระบุว่า คู่ภาคีจะอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาดผลิตภัณฑ์โสตทัศน์ โดยการเจรจาและปรึกษาหารือ ซึ่งจากการหารือกับกระทรวงการต่างประเทศแล้ว ตอบว่าไม่ขัดข้องในการลงนาม แต่ในเอกสารเห็นว่าน่าจะตัดประโยคนี้ออก เพราะอาจมีนัยทางกฎหมายในการอำนวยความสะดวกให้สินค้าประเภทโสตทัศน์เข้าสู่ตลาด แต่หากไม่ตัดประโยคดังกล่าวออกต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาก่อนการดำเนินการ

ในความเห็นและการดำเนินงานของกรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดูแลเรื่องนี้อยู่นั้น เห็นว่าแนวคิดนโยบายประเทศอาเซียนเพื่อลงนามในความตกลงฉบับนี้ เริ่มมาแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ ดังจะเห็นได้จากการลงนามในประกาศร่วมว่าหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์เพื่อสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศจีนกับอาเซียน และในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อขยายความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับจีนด้านสารสนเทศและสื่อ ปี ๒๕๔๙–๒๕๕๓ ซึ่งผู้นำอาเซียนเห็นชอบแล้ว

ในเรื่องนี้ยังมีกิจกรรมต้องดำเนินงานตาม เอ็มโอยู (MOU) ในกรอบอาเซียนนี้ เช่นเดียวกับนานาประเทศมาแล้วโดยลำดับ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี

โดยไม่มีปัญหาในทางปฏิบัติแต่อย่างใด ทางรัฐบาลจึงเห็นว่าควรจะนำเรื่องนี้เข้าขอความเห็นชอบจากรัฐสภา โดยก่อนนำเข้าความเห็นชอบในวันนี้นั้นได้มีการนำสาระของบันทึกความเข้าใจดังกล่าวเผยแพร่เพื่อเชิญชวนประชาชนแสดงความคิดเห็นในเรื่องสาระสำคัญของบันทึกความเข้าใจดังกล่าวแล้ว จึงเสนอมาเพื่อรัฐสภาให้ความเห็นชอบในบันทึกความเข้าใจฉบับนี้ครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเป็น ๕.๕ กรอบการเจรจาพันธกรณีต่าง ๆ ภายใต้บทที่ ๙ การเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น เจเทปป้า (JTEPA) เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
ท่านประธานรัฐสภา กระผม นายอลงกรณ์ พลบุตร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรงพาณิชย์ ในนามของคณะรัฐมนตรี ขอเสนอกรอบการเจรจาพันธกรณีต่าง ๆ ภายใต้บทที่ ๙ การเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น หรือเจเทปป้าต่อที่ประชุมรัฐสภา เพื่อให้รัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อกรอบการเจรจาดังกล่าว ก่อนที่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องหลัก ๆ กล่าวคือกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงแรงงาน จะได้นำกรอบที่ว่านี้ไปเจรจากับฝ่ายญี่ปุ่น สำหรับความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น ซึ่งเริ่มการเจรจาตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ จนกระทั่งลงนามและมีผลใช้บังคับในปี ๒๕๕๐ นั้น ได้ระบุให้มีเรื่องที่จะต้องเจรจาเพิ่มเติม รวมทั้งทบทวนกันอีกหลายเรื่อง โดยเฉพาะในส่วนของการค้าสินค้า การค้าบริการ กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า และการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา

ในส่วนที่เกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา ซึ่งเป็นประเด็นที่จะขอความเห็นชอบกรอบการเจรจาจากรัฐสภานั้นมี ๖ ประเด็นย่อย ซึ่งกำหนดไว้ในความตกลงว่าทั้ง ๒ ฝ่ายมีสัญญาหรือพันธกรณีจะต้องเข้าสู่การเจรจาและให้ได้ข้อสรุปภายใน ๒ ปี หลังจากที่ความตกลงเจเทปป้ามีผลใช้บังคับ คือภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๒ นี้เป็นอย่างช้า รายละเอียดของพันธกรณีดังกล่าวนี้ปรากฏอยู่ในบทที่ ๙ ข้อ ๑๒๑ และภาคผนวก ๗ ของความตกลง โดยใน ๖ พันธกรณีขั้นต้นนั้นขอเรียนสรุปดังนี้

พันธกรณีของไทย ๔ เรื่อง ได้แก่

๑. ความเป็นไปได้ที่จะผ่อนปรนเรื่องข้อกำหนดอัตราส่วนการจ้างงานคนไทย ๔ ต่อคนต่างชาติ ๑ คน

๒. ความเป็นไปได้ที่จะผ่อนปรนเรื่องข้อกำหนดจำนวนคนต่างชาติไม่เกิน ๑๐ คนต่อ ๑ บริษัท

๓. ความเป็นไปได้ที่จะผ่อนปรนเรื่องกฎระเบียบพนักงานต่างชาติที่โอนย้ายเข้ามาประจำในไทย

๔. ความเป็นไปได้ที่จะผ่อนปรนเรื่องกระบวนการแจ้งต่อกระทรวงแรงงานเกี่ยวกับการเข้ามาทำงานของคนต่างชาติ และ

พันธกรณีของญี่ปุ่น ๒ เรื่อง ได้แก่

๑. ความเป็นไปได้ที่จะเปิดตลาดแรงงานสำหรับคนไทยเพื่อเข้าไปทำงานเป็นคนผู้ดูแลผู้สูงอายุในญี่ปุ่น

๒. ความเป็นไปได้ที่จะเปิดตลาดแรงงานสำหรับคนไทยเพื่อเข้าไปทำงานเป็นพนักงานสปาในญี่ปุ่น

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ เนื่องจากมีข้อจำกัดในแง่ของเงื่อนเวลาที่จะต้องสรุปการเจรจาให้ได้ภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๒ คณะรัฐมนตรีจึงได้พิจารณาเรื่องข้างต้นและมีมติเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๒ เห็นชอบให้เสนอกรอบการเจรจาในเรื่องขั้นต้นต่อรัฐสภาโดยมีสาระและเป้าหมาย ดังนี้

๑. ในส่วนของข้อผูกพันของไทย เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักธุรกิจญี่ปุ่นในประเทศไทยเท่าที่จะกระทำได้ตามพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องของไทย เช่น ระเบียบกรมการจัดหางานว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๗ และคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๗๗/๒๕๕๑ ข้อ ๒.๑ เรื่อง อัตราส่วนการจ้างคนต่างด้าว ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความสัมพันธ์และผลประโยชน์ด้านการค้า การลงทุนของญี่ปุ่นกับประเทศไทยที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาขีดความสามารถทางเศรษฐกิจ การกระตุ้นสภาวะการจับจ่ายใช้สอยด้านอสังหาริมทรัพย์และการจ้างงานในประเทศไทย

๒. ในส่วนของข้อผูกพันของญี่ปุ่น เพื่อเปิดตลาดการจ้างแรงงานไทยในธุรกิจสปาและคนดูแลผู้สูงอายุในญี่ปุ่น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึง

๑. การพัฒนาขีดความสามารถ ความพร้อมของแรงงาน รวมทั้งสภาวการณ์ของตลาดการจ้างงานในไทย

๒. มาตรฐานความเป็นอยู่ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเหมาะสมของอัตราค่าจ้าง

๓. การให้ความคุ้มครองด้านกงสุลและสิทธิในการเข้าถึงการให้สวัสดิการพื้นฐานทางสังคมของประเทศผู้รับ

กระผมขอเรียนด้วยว่าคู่ขนานไปกับการเสนอกรอบเจรจาเพื่อขอรับความเห็นชอบจากรัฐสภานี้ รัฐบาลได้ดำเนินการจัดให้มีเวทีสาธารณะเพื่อให้ข้อมูลและรับฟังข้อคิดเห็นจากภาคส่วนต่าง ๆ ไปแล้วเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา และเตรียมจะจัดเวทีสาธารณะในลักษณะเช่นนี้ตลอดระยะเวลาของการเจรจาหลังจากจบสิ้นการเจรจา รวมทั้งก่อนที่จะมีการลงนามในหนังสือสัญญา หากการเจรจาได้ข้อสรุปในลักษณะที่จะต้องมีการทำหนังสือสัญญา นอกจากนี้ยังได้ดำเนินการให้มีการศึกษาวิจัยผลกระทบและมาตรการเยียวยาจากการเจรจานี้ ซึ่งสำนักงานกองทุนเพื่อการวิจัยหรือ สกว. ได้รับที่จะเป็นเจ้าภาพในเรื่องนี้ ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ วรรคสอง กระผมจึงขอให้รัฐสภาได้โปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบกรอบการเจรจาพันธกรณีต่าง ๆ ภายใต้บทที่ ๙ การเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น ดังกล่าว เพื่อส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจะได้นำไปใช้ในการเจรจากับฝ่ายญี่ปุ่นต่อไป จึงขอความเห็นชอบมายังรัฐสภา

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ขอเชิญท่านสมาชิกอภิปรายแสดงความคิดเห็น เชิญท่านอนุศักดิ์ คงมาลัย ครับ

นายอนุศักดิ์ คงมาลัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อนุศักดิ์ คงมาลัย สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมขออนุญาตอภิปรายถึงเรื่องของกรอบเจรจาพันธกรณีภายใต้

บทที่ ๙ ของการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดาในเรื่องของเจเทปป้า ซึ่งทางราชการได้มีการตั้งคณะอนุกรรมการร่วมไทย-ญี่ปุ่น ว่าด้วยการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดาในกลุ่มนี้ ตั้งแต่เมื่อปี ๒๕๕๑ และมีการประชุมไปแล้ว ๒ ครั้งในเดือนมิถุนายนและเดือนกรกฎาคม ในขณะที่ได้มีการเริ่มยกร่างกรอบเจรจาเมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์นี้เองนะครับ สักประมาณเดือนเศษ ๆ ที่ผ่านมา ----------

- ๒๒๗/๑

แล้วจากนั้นก็มีการเวียนให้ส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้พิจารณา จากนั้นที่ท่านรัฐมนตรีได้พูดถึงการรับฟังข้อมูลความคิดเห็น เป็นการกระทำ ๑ ครั้ง ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าไปร่วมประมาณ ๑๐๐ คน ซึ่งตัวเลขนี้คงจะมีความหมายเหมือนกันสำหรับการเตรียมการในการที่จะเข้าสู่ข้อตกลงอันนี้อย่างมีนัยสำคัญ ฉะนั้นในการจัดเวทีสาธารณะเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์นั้น ก็มีภาคส่วนต่าง ๆ ที่เข้ามาร่วม และดูแล้วถ้าหากว่าจะศึกษาจากเอกสารที่ได้รับจากทางสำนักเลขาธิการ เราจะพบได้ว่าภาคส่วนต่าง ๆ นั้นยังไม่ครอบคลุมถึง แล้วก็จำนวนน้อยจนเกินไป ในขณะที่ก่อนหน้านั้นมีการประชาสัมพันธ์ผ่านเวทีสาธารณะเพียงแค่ผ่านเว็บไซต์ของกระทรวงการต่างประเทศ แล้วเว็บไซต์ของเจเทปป้าเอง เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์เป็นต้นมา จากนั้นในตอนปลายเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมาก็มีกระบวนการในการศึกษาวิจัยผลกระทบทั้งที่เป็นนักวิจัยและคณาจารย์จากหลายมหาวิทยาลัย ซึ่งตรงนี้ก็คงจะเป็นประเด็นที่ว่าคณะศึกษาวิจัยจะต้องศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบและมาตรการเยียวยา ซึ่งเรื่องนี้จะเป็นเรื่องที่สำคัญและจะต้องมีผลในอนาคตอย่างแน่นอนนะครับ โดยที่ในระหว่างนี้หลังจากที่ ครม. ผ่านเรื่องเข้าสู่สภาแล้ววันนี้สภาผ่านให้ไปนี่นะครับ ปลายเดือนมีนาคม กรมเอเชียตะวันออกก็จะมีการจัดประชุมอนุกรรมการ ครั้งที่ ๓ ใช้เรียกว่า เป็นการหยั่งท่าทีเพิ่มเติม ในการหยั่งท่าทีเพิ่มเติมในครั้งนี้คงจะมีความหมายเป็นอย่างมาก เพราะว่าอยู่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการเจรจาต่อรอง นั่นคือสิ่งที่สำคัญก็คือภาคเอกชนผู้มีส่วนได้เสีย และสิ่งที่สำคัญที่สุดคงเรียกว่า ผู้มีส่วนได้เสีย หรือว่าสเตกโฮลเดอร์ (Stakeholder) ขออภัยนะครับที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศ นั่นก็คือผู้ประกอบการในคลัสเตอร์ (Cluster) หรือกลุ่มต่าง ๆ ในสายอาชีพต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสายอาชีพที่ได้มีการพูดถึงอยู่ในรายงานอันนี้ นอกจากนี้ก็มีกลุ่มนักวิชาการแล้วก็ประชาชนทั่วไปที่จะมีการเข้ามาร่วมในเวทีสาธารณะ ครั้งที่ ๓ เท่าที่ดู จากรายงาน ภายในวันที่ ๓๑ ตุลาคมนี้ทุกอย่างจะต้องจบ เพื่อที่จะมีการสรุปผลการเจรจาแล้วก็รายงานต่อรัฐบาลและรายงานต่อรัฐสภาอีกครั้งหนึ่ง โดยที่ในเดือนพฤศจิกายนจะเผยแพร่ให้กับประชาชนทราบผลการเจรจาแล้วก็นำเสนอสิ่งที่เรียกว่า เป็นมาตรการเยียวยา ซึ่งเรื่องนี้เราคงจะได้เห็นผลกระทบในเชิงวงกว้างจากผู้ประกอบการในวงการต่าง ๆ ถ้าหากว่ากระบวนการจากวันนี้เป็นต้นไป

จนถึงเดือนพฤศจิกายนนั้น ถ้าทำไม่ได้มีประสิทธิภาพอย่างเท่าที่ควร นอกจากนี้ถ้าหากว่าจะศึกษาจากเอกสารที่ได้กล่าวถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใน ๑-๒ ปีหลังจากที่เจเทปป้ามีผล ซึ่งเริ่มมีผลมาตั้งแต่เมื่อปลายปี ๒๕๕๐ เมื่อเดือนพฤศจิกายน ซึ่งตอนนี้ก็ผ่านไปแล้วปีเศษ ความจริงทางญี่ปุ่นจะเปิดโอกาสให้ประเทศไทยนั้นสามารถนำเสนอได้ครอบคลุมถึงผู้ดูแลผู้สูงอายุ พนักงานสปา แล้วก็พนักงานนวดของไทย ในขณะที่ในระยะเวลา ๑-๓ ปี ก็คืออีกประมาณ ๒ ปีข้างหน้า ประเทศไทยจะต้องอำนวยความสะดวกเร่งรัดขั้นตอนในการแจ้งกระทรวงแรงงานตามมาตรา ๗ ของ พ.ร.บ.การทำงานของคนต่างด้าวเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับคนญี่ปุ่นเข้ามาในประเทศไทย ต้องมีการผ่อนผันข้อบังคับเกี่ยวกับผู้โอนย้ายภายในกิจการของญี่ปุ่น ต้องมีการทำข้อบังคับเกี่ยวกับการเข้าเมืองในการจ้างไทยสี่ต่อต่างชาติหนึ่ง แล้วก็การผ่อนผันข้อจำกัดในการออกใบอนุญาตในเรื่องกำหนดคนต่างชาติไม่เกิน ๑๐ คน ต่อ ๑ บริษัท ซึ่งตรงนี้ประเทศไทยยังจะต้องมีการทำ วัน สต็อป เซอร์วิส (One stop service) ทั้งวีซ่า ทั้งใบอนุญาตการทำงาน อำนวยความสะดวกสำหรับพนักงานในบริษัทเครือญี่ปุ่นที่มาทำงานในสาขาประเทศไทย แล้วก็มีการลงทุนไม่ต่ำกว่า ๓ ล้านบาท หรือว่าผู้ให้บริการสัญชาติญี่ปุ่น ลูกจ้างในบริษัทไทยที่มีเงินชำระแล้วไม่ต่ำกว่า ๒ ล้านบาท รวมทั้งนักลงทุนญี่ปุ่นที่นำเงินมาลงทุนไม่น้อยกว่า ๒ ล้านบาท

ท่านประธานครับ เท่าที่ดูข้อตกลงในส่วนที่จะเป็นการแลกเปลี่ยนในข้อตกลงอันนี้ ถ้าดูแล้วเราคงจำเป็นนะครับที่จะพิจารณาเห็นได้ว่าความจริงแล้วการค้าขายระหว่างไทยกับญี่ปุ่นความสัมพันธ์ในเรื่องของแรงงานมีมาโดยนานแล้วนะครับ ----------

ไม่ว่าจะภาวะเศรษฐกิจของญี่ปุ่นจะก้าวหน้าพัฒนาไปอย่างไรก็ตาม แต่ว่าในส่วนของประเทศไทยนั้นยังคงด้อยแล้วก็ยังล้าหลังตามเขาไม่ทัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการใช้ภาษา สิ่งที่สำคัญที่สุดนั้นก็คือเรื่องของข้อมูลพื้นฐานที่ประเทศไทยมีอยู่ในการทำงานเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่นไม่ใช่ว่าเป็นเรื่องยาก แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือเรื่องที่กีดกันจากประเทศญี่ปุ่นเอง นอกเหนือจากทางเรื่องของภาษาแล้วยังมีเรื่องของมาตรฐานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นมาตรฐานข้อกำหนดทางด้านการให้บริการ ข้อกำหนดด้านคุณภาพ ข้อกำหนดด้านสุขอนามัย ด้านสาธารณสุข ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องที่ทำให้ประเทศไทยนั้นมีโอกาสที่จะใช้ความได้เปรียบในเชิงการแข่งขัน มีโอกาสที่จะใช้ในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้หรือจะเรียกว่ามีความสามารถในการใช้โอกาสที่มีนั้นยังไม่ได้เต็มที่เท่าที่ควร ดังนั้นในวันนี้ผมคงจะกราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีไม่ว่าจะเป็นธุรกิจในคลัสเตอร์ใด ๆ ก็ตาม ทั้งอาหารกล่อง บริการด้านไอที รักษาพยาบาล สปา นวดเสริมสวย จัดส่งแรงงานภาคเกษตร จัดส่งแรงงานทักษะปานกลาง และแรงงานทักษะปานกลางทั้งทั่วไปและแรงงานหนักด้วยนะครับ รวมทั้งธุรกิจรับซักรีด มีความเป็นไปได้มีความเป็นจริงแค่ไหนในทางปฏิบัติ มีการสนับสนุนจากภาคส่วนของราชการที่รับผิดชอบในหน่วยงานเหล่านี้อย่างไรบ้างนะครับ เพราะว่าการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องของการทำการค้าระหว่างไทยกับญี่ปุ่นนั้นที่จริงที่ผ่านมามีมากมาย แต่ได้นำเอามาใช้ในการปฏิบัติในการดำเนินการในช่วงนี้เพื่อเตรียมการในเรื่องนี้อย่างเต็มที่ มีการวางแผนรับฟังความคิดเห็นและติดตามแก้ไขการเยียวยาทำอย่างรัดกุมเพียงพอแล้วหรือยังจาก ๑๐๐ คนที่ได้มาร่วมประชุมภาคส่วนต่าง ๆ ที่เคยเป็นผู้ที่ไปทำการค้าอยู่ในประเทศญี่ปุ่นเองแล้ว แม้กระทั่งร้านอาหาร ๒๐๐-๓๐๐ แห่งที่อยู่ในประเทศญี่ปุ่นเอง ไม่ว่าจะถูกกฎหมายไม่ถูกกฎหมายก็ตามเขามีประสบการณ์มีบทเรียนและรู้ถึงรสชาติชีวิตที่อยู่ในญี่ปุ่นดี รวมทั้งพนักงานสปาไทยที่ไปอยู่ในประเทศญี่ปุ่น แต่ในที่สุดก็จำเป็นจะต้องไปแต่งงานกับชาวต่างชาติเพื่อที่จะดำรงชีวิตอยู่ต่อไป คนต่าง ๆ เหล่านี้ได้เข้ามามีส่วนในการให้ข้อคิดเห็นในการที่จะพัฒนาภารกิจตรงนี้ได้มากน้อยแค่ไหน ดังนั้นผมได้สังเกตไหมครับจากส่วนราชการที่เข้ามา ไม่ว่าจะเป็นกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กรมเอเชียตะวันออก กระทรวงสาธารณสุขทั้งหลายคงจะต้องเรียนว่ามีกรมส่งเสริม

อุตสาหกรรมไหม มีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าหรือเปล่าที่จะต้องมีบทบาทเข้าไปช่วยเสริมให้กับภารกิจของผู้ประกอบการแล้วมีความสามารถในการที่จะใช้โอกาสที่ได้รับจากการเจรจาในครั้งนี้มากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ยังมีสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คงต้องบอกว่านี่คือเป้าหมายหลักเป้าหมายหนึ่งในเป้าหมายหลาย ๆ เป้าหมายในการที่จะขยายภารกิจด้านธุรกิจของประเทศไทยเราภายใต้ข้อตกลงของเจเทปป้าที่มี สำหรับทางญี่ปุ่นนั้นเขาได้เปรียบเราอยู่ตลอดเวลาอยู่แล้ว โอกาสที่เขามาลงทุนมีมากอยู่แล้ว สิ่งที่สำคัญผมอยากจะเห็นสิ่งที่เรียกว่าเป็นทีมประเทศไทยที่ผู้ประกอบการที่เจ้าของผู้ประกอบการเป็นคลัสเตอร์ต่าง ๆ จริง คลัสเตอร์ของผู้ประกอบการสปา คลัสเตอร์ของผู้ประกอบการแรงงานส่งไปญี่ปุ่น คลัสเตอร์ของผู้ประกอบการด้านอื่น ๆ ที่อยู่ในเป้าหมายนะครับ ได้มารวมตัวกันภายใต้การสนับสนุนภายใต้การผลักดัน ภายใต้การดูแล การใต้การโอบอุ้มและการบ่มเพาะ จริง ๆ แล้วคงจะต้องใช้คำว่า บ่มเพาะ อีกมากเลยทีเดียว เพราะผู้ประกอบการในธุรกิจต่าง ๆ เหล่านี้ของประเทศไทยล้วนแต่เป็นผู้ประกอบการเอสเอ็มอีทั้งขนาดกลาง ขนาดย่อม พร้อมที่จะโดนภัยอันตราย คือแรงคุกคามต่าง ๆ ในกระบวนการของการทำธุรกิจระหว่างประเทศนอกเหนือจากจุดอ่อนทางด้านภาษาอย่างเดียว ดังนั้นผมคงคาดหวังนะครับว่าท่านรัฐมนตรีและทีมงานคงจะสามารถจัดตั้งทีมไทยแลนด์เพื่อที่จะอาศัยโอกาสในการที่เรามีการเจรจาในเรื่องของเจเทปป้าให้ได้ผลมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ขอขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่าน พันเอก วินัย ครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้พิจารณาพิธีสารข้อผูกพันชุดที่ ๕ ของบริการขนส่งทางอากาศภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียนแล้ว กระผมได้พิจารณาด้วยความรอบคอบ แล้วก็อยากจะให้ข้อคิดความเห็นต่อท่านประธานรัฐสภาโดยย่อ ๆ ดังต่อไปนี้ครับ

อันที่จริงประเทศไทยเราค่อนข้างจะโชคร้ายในเรื่องที่ตั้งทำเลของประเทศในทางทะเลนั้นถือว่าเราตั้งอยู่ในทำเลในจุดภูมิศาสตร์ที่ค่อนข้างจะเสียเปรียบ เรามีที่ตั้งทางทะเล มีอ่าว มีที่จอดเรือ มีท่าเรือในกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นเหมือนซอยที่ต้องเว้าลึกเข้ามาเหมือนโรงแรมดี ๆ มีชื่อเสียง แต่ว่าไปตั้งอยู่ในซอยลึก ๆ เหมือนอย่างท่าเรือคลองเตย แม้รัฐบาลจะแก้ไขโดยมีท่าเรือน้ำลึกทางชีกตะวันออกของประเทศ อย่างไรก็แล้วแต่ที่ตั้งทางทะเลที่แก้ไขไปนั้นก็ยังเป็นปมด้อยอยู่ดี เพราะเรือทะเลที่จะขนส่งสินค้าไปยังต่างประเทศหรือนำสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาสู่ประเทศไทย ก็ต้องอ้อมแหลมมะละกาเข้ามายัง อีสเทิร์น ซีบอร์ด (Eastern seaboard) อย่างไรก็แล้วแต่ครับ ก็นับเป็นความโชคดีของประเทศเราที่แม้นเราจะมีปมด้อยในเรื่องที่ตั้งทางทะเล แต่เราประเทศไทยนั้นเป็นประเทศที่มีปมเด่น เป็นความโดดเด่นในเรื่องที่ตั้งทางอากาศของประเทศไทย จนกระทั่งประเทศไทยนั้นบรรพบุรุษของเราได้มีความภาคภูมิใจมาถึงปัจจุบันว่าเราประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางอากาศ เป็น ฮับ (Hub) ของการขนส่งสินค้าพัสดุ ผู้คนในทางอากาศดีที่สุดในกลุ่มประเทศอาเซียนด้วยกัน ท่านประธานที่เคารพครับ เราเป็นศูนย์กลางการขนส่งผู้โดยสารทั่วโลก ปี ๆ หนึ่งเราจะมีผู้โดยสารมาใช้สนามบินของไทยเรานะครับ ที่ดอนเมือง ๔๕ ล้านคนกว่านั้น จนกระทั่งต้องไปสร้างสนามบินสุวรรณภูมิ วันนี้สนามบินสุวรรณภูมิ ๔๕ ล้านคน ก็แออัดจนจำเป็นจะต้องขยายเพิ่มมากขึ้น หรือต้องใช้สนามบินถึง ๒ แห่ง คือไม่ว่าจะเป็นดอนเมืองหรือสุวรรณภูมิ มันสะท้อนถึงความเป็นแอร์ ฮับ (Air hub) เป็นศูนย์การขนส่งทางอากาศที่มีประสิทธิภาพที่มีความเหมาะสม เราเป็นศูนย์กลางของด้านการขนส่งโลจิสติกส์ สินค้าและบริการต่าง ๆ กรุงเทพฯ เป็น

ศูนย์กลางการขนส่งสินค้าพวกแอร์เฟรท (Airfreight) จิปาถะ มาทางอากาศ มาทางเรือไม่แพ้กัน ท่านประธานสภาที่เคารพครับ เมื่อเราเป็นศูนย์กลางของการขนส่ง ไม่ว่าจะเป็นสินค้าหรือผู้คน เราถึงได้ชื่อว่าเป็นฮับที่ดีที่สุดใน เซาท์ อีสท์ เอเชีย (South East Asia) ในกลุ่มประเทศอาเซียน (ASEAN) มันเป็นจังหวะที่พอเหมาะพอดีในเรื่องทำเลที่ตั้ง ไม่ว่าสินค้าหรือผู้คนจะมาจากทางตะวันตกมาจากทางยุโรป เมื่อมาถึงกรุงเทพฯ ประเทศไทยมันเป็นจุดพอดี ๆ พอเหมาะที่ไม่ว่าคนหรือว่าเครื่องบินครับครับ มันเป็นจุดพักเครื่องเป็นจุดถ่ายคน เป็นประตูสู่หลาย ๆ ประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียนเช่นเดียวกันครับ ไม่ว่าผู้คนหรือสินค้าที่มาจากทางซีกตะวันออก อเมริกา ญี่ปุ่น เกาหลี พอมาถึงกรุงเทพฯ ประเทศไทยมันเป็นจุดพอดี ๆ พอเหมาะที่เครื่องบินจะต้องร่อนลงพักเติมน้ำมัน ซ่อมบำรุง ขนถ่ายผู้คนต่าง ๆ นี่ล่ะครับ เป็นความโชคดีของประเทศไทยในเรื่องการเป็นแอร์ ฮับ เป็นศูนย์กลางการขนส่งทางอากาศ เพราะฉะนั้นกระผมจึงได้พิจารณาประเด็นที่ทางรัฐบาลจะไปทำข้อตกลงทำพิธีสารกับกลุ่มประเทศอาเซียนอย่างรอบคอบ ไม่ว่าจะประเด็นทางด้านการบริการซ่อมบำรุงรักษาอากาศยาน เมนเทนแนนซ์ (Maintenance) ซึ่งเราก็ทำได้ที่ดอนเมืองเป็นอย่างดี ที่สุวรรณภูมิเริ่มทำได้นะครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการขาย การตลาด บริการขนส่งทางอากาศ ไม่ว่าจะเป็นการบริการสำรองที่นั่งโดยระบบคอมพิวเตอร์ หรือการบริการให้เช่าเครื่องบินแบบเหมาลำ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ สมมุติว่า ๓-๔ ประเด็นที่กระผมได้กราบเรียนท่านนี่ ประเทศไทยเป็นประเทศเดียวที่ไม่ยอมไปลงนามทำสัญญา ไม่ลงนามในพิธีสารกับเพื่อน ๆ บ้านในกลุ่มอาเซียนด้วยกัน ----------

ถ้าเราทำอย่างนั้น คือไม่ยอมลงนามเราปิดตัวเราเอง กระผมว่า

๑. เราจะไม่อยู่ในระบบของความเป็นสากลของการเดินอากาศนะครับ เราต้องอยู่ในระบบสากล เพราะการเดินอากาศนั้นอยู่ในระบบสากลครับ เป็นการแข่งขันเสรี

อันที่ ๒ ถ้าเราไม่ไปลงนามกับเขา เราจะเสียประโยชน์ เราจะไม่ได้รับความเสมอภาคกับกลุ่มอาเซียนด้วยกัน เพราะการลงนามนั้นประเทศอาเซียนด้วยกันนั้นจะได้ผลประโยชน์ตอบแทนซึ่งกันและกันและโดยเสมอภาคนะครับ เราก็จะถูกโดดเดี่ยว กระผมกราบเรียนว่า ๓-๔ ประเด็นนี้เพื่อประโยชน์ร่วมกันครับ เราไม่เสียเปรียบเขา แล้วเขาไม่เสียเปรียบเรา เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่า ๓-๔ ประเด็นกรอบการพิจารณาเราน่าจะให้ความเห็นชอบในการที่จะให้รัฐบาลนั้นไปลงนามร่วมกับกลุ่มประเทศอาเซียนนะครับ มิฉะนั้นเราก็จะเสียเปรียบ ไม่ได้ประโยชน์ ไม่สมกับที่เป็นแอร์ ฮับของกลุ่มอาเซียนของเรา อย่างไรก็แล้วแต่ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ การไปลงนามนั้นมันอยู่ในเอกสารในพิธีสารมันอยู่ในหนังสือครับ สำคัญอย่างยิ่งก็คือ กระผมอยากจะฝากขอให้ทางรัฐบาลหรือกระทรวงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องครับ เมื่อลงนามแล้วได้จัดเจ้าหน้าที่ผู้คนครับ เอาใจใส่กำกับดูแลให้เป็นไปตามพิธีสารข้อตกลงนั้น เมื่อตกลงแล้วเราไม่เอาใจใส่ดูแลเราก็เสียเปรียบอยู่ดี อย่าลืมนะครับว่ากลุ่มอาเซียนนั้นมีจุดอ่อนที่สำคัญ ๆ อยู่ ๓ ประการครับ จุดอ่อนสำคัญ ๆ ของอาเซียน ๓ ประการครับ ถ้าเราฟันฝ่าประเด็นจุดอ่อนหรืออุปสรรค ๓ ประการนี้ได้ อาเซียนก็จะไม่แพ้กลุ่มประเทศในอียู (EU) ในยุโรปหรือ ไม่ว่าจะเป็นอเมริกาเหนือ อเมริกาใต้ที่เขารวมตัวกันในทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การทหารครับ ประเด็นจุดอ่อน ๓ ข้อของกลุ่มอาเซียน แม้นเราจะตั้งมาเป็นสิบๆ ปี แต่วันนี้เราก็ยังไม่สามารถจะก้าวข้ามอุปสรรคไปได้มี ๓ ข้อ ที่กระผมอยากจะขอให้รัฐบาลนั้นได้ระแวดระวัง

ข้อแรกก็คือกลุ่มอาเซียนนั้น ๑๐ ประเทศที่เราทำสัญญากันทั้ง ๑๐ ประเทศก็ว่าได้ครับ เรามีจุดอ่อนอันหนึ่ง ข้อแรกก็คือ เรามีความขมขื่นในทางประวัติศาสตร์ร่วมกันครับ เรามีความขมขื่นกับเพื่อนบ้านรอบ ๆ ตัว ไทยกับเพื่อนบ้านไม่ว่าประเทศไหนครับ เราทะเลาะเบาะแว้งกันนะครับ มีประวัติศาสตร์ที่ขมขื่นต่อ

การรบราฆ่าฟันกันมาทั้งสิ้นครับ ไม่ว่าเราว่าเขา๑๐ ประเทศเป็นอย่างนี้หมดครับเพื่อนบ้าน นั่นคือประวัติศาสตร์อันขมขื่น คือรบราฆ่าฟันกันมา

ข้อที่ ๒ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กลุ่มประเทศอาเซียน ๑๐ ประเทศ แม้ลงนามกันมาอยากจะเป็นปึกเป็นแผ่น พยายามอย่างยิ่งเป็นสิบๆ ปี แต่ไม่สำเร็จ เพราะ๑๐ ประเทศอาเซียนนั้นไม่มีความเป็นเอกภาพ ไม่มี โฮโมจีเนียซ (Homogeneous) นะครับ ขอโทษที่ใช้คำภาษาอังกฤษ ไม่มี โฮโมจีนิตี้ (Homogeneity) นะครับ คือแปลว่า ๑๐ ประเทศนี่ ต่างภาษา ต่างขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม น้อยนักที่จะเข้าใจคล้ายกัน ยกเว้นไทยกับลาวอย่างนี้พอไปกันได้ แต่กับประเทศอื่นไม่ว่าจะเป็นพม่า เขมร มาเลเซีย เราคนละภาษา ศาสนา และประเพณี วัฒนธรรมเช่นเดียวกันครับ มาเลเซีย อินโดนีเซีย หรือประเทศเพื่อนบ้านเขาก็จะขาดความเป็นเอกภาพทางด้านศาสนา ภาษา วัฒนธรรม ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มยุโรป เห็นไหมครับ นั่นคือปัญหาข้อที่ ๒ และ

ปัญหาข้อที่ ๓ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ๑๐ ประเทศในกลุ่มอาเซียนประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา เราได้ดิ้นรนต่อสู้เป็นการภายในแข่งขันแก่งแย่งแข่งดีกันมาโดยตลอด หนังสือว่าอย่างไร ว่าไปเซ็นไป แต่โดยข้อเท็จจริงแล้ว ๑๐ ประเทศนี้ก็จะแก่งแย่งแข่งดีกัน แข่งกันค้าข้าว แข่งกันค้ายาง ประเทศนี้มียางมากมาย มีน้ำมันมากมาย แต่เวลาไทยขาดน้ำมัน ต้องไปซื้อประเทศอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มอาเซียน นี่คือการต่อสู้ภายในอินฟราสตรัคเจอร์ที่เรายังแก้ปัญหาไม่ตก ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ปัจจัยจุดอ่อน ๓ ประการคือ ๑. ประวัติศาสตร์อันขมขื่นที่มีต่อกัน ๒. ขาดความเป็นเอกภาพในทางภาษา ศาสนา ประเพณี และข้อที่ ๓ ครับ ๑๐ ประเทศแข่งขันแก่งแย่งแข่งดีมาตลอดยังแก้ไม่ตก เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐบาลลงนามในพิธีสารแล้ว ความสำเร็จให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้นท่านจะต้องจัดผู้คนไปคอยกำกับดูแล เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามข้อตกลงทุกประการ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าเราควรจะให้ความเห็นชอบต่อกรอบข้อตกลงนี้ครับ ด้วยความเคารพครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านชรินทร์ หาญสืบสาย ครับ

นายชรินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภา (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพและสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม นายชรินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตาก ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เรื่องที่กระผมจะขออภิปรายวันนี้คือ เรื่องของการขยายเวลาแผนกิจกรรมทวิภาคีระหว่างกระทรวงพาณิชย์และสำนักงานสิทธิบัตรยุโรป ซึ่งคณะรัฐมนตรีเสนอเข้ามาเพื่อขอให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ อันที่จริงจะว่าไปแล้วเรื่องนี้แม้จะมีความสำคัญอยู่บ้าง แต่กระผมเห็นว่าก็ไม่ใช่เรื่องใหญ่โตถึงขนาดที่น่าจะเข้ามาขอความเห็นชอบจากรัฐสภา แต่เรื่องที่ต้องนำเข้ามาในนี้ก็เพราะว่ากระทรวงพาณิชย์โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้มีหนังสือหารือไปยังกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ และกรมสนธิสัญญาให้ความเห็นว่า เรื่องการขยายเวลาแผนกิจกรรมนี้โดยการแลกเปลี่ยนหนังสือน่าจะเป็นการทำหนังสือสัญญาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ และแผนกิจกรรมนี้มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับความร่วมมือด้านทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งเป็นเรื่องที่อ่อนไหวและอาจกระทบต่อประชาชนในท้องถิ่นและเศรษฐกิจท้องถิ่น และเมื่อคำนึงถึงคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ แล้ว การขยายเวลาแผนกิจกรรมโดยการทำหนังสือแลกเปลี่ยนจึงน่าจะเข้าข่ายมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง ซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสองของรัฐธรรมนูญ

ท่านประธานและท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพ แทบไม่น่าเชื่อเลยนะครับว่าบัดนี้แม้แต่การแลกเปลี่ยนหนังสือหรือ เอ็กซเชนจ์ ออฟ เลตเตอร์ (Exchange of letter) ก็เข้าข่ายเป็นสนธิสัญญาไปแล้ว เช่นเดียวกับแถลงการณ์ร่วม หรือ จอยน์ คอมมูนิเก้ (Joint communique) ในกรณีของปราสาทพระวิหาร เมื่อเป็นเช่นนี้กระผมก็เชื่อว่าต่อไปนะครับ รัฐสภาแห่งนี้ก็คงจะต้องมีเรื่องทำนองนี้เข้ามาเพื่อขอความเห็นชอบกันมากมายอย่างไม่หยุดหย่อน ซึ่งถ้าหากเป็นเช่นนี้ หากการพิจารณาของรัฐสภาเกิดความล่าช้าเนื่องจากพิจารณาไม่ทันหรือจะด้วยสาเหตุใดก็ตามใครจะเป็นคนรับผิดชอบครับ แล้วก็

อนาคตของประเทศไทยจะเป็นเช่นไรก็สุดที่จะคาดเดา เอาละครับ ไหน ๆ เรื่องนี้ก็เข้ามาแล้ว รัฐสภาก็คงจะต้องพิจารณาว่าควรจะให้ความเห็นชอบหรือไม่ จากคำแถลงของท่านรัฐมนตรีช่วยอลงกรณ์ พลบุตร และคำชี้แจงของเจ้าหน้าที่ระดับสูงของกรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ที่มาอรรถาธิบายให้กับคณะกรรมาธิการเศรษฐกิจ การพาณิชย์ และการลงทุน วุฒิสภา เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคมที่ผ่านมา ก็ค่อนข้างจะชัดเจนว่าความร่วมมือที่กระทรวงพาณิชย์มีอยู่กับสำนักงานสิทธิบัตรยุโรปมีวัตถุประสงค์หลักที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับระบบสิทธิบัตรยุโรปในระดับสากล จากหน่วยงานที่มีประสบการณ์และความรู้ด้านเทคโนโลยีอันหลากหลาย เพื่อที่จะได้นำความรู้มาใช้ในการพัฒนาระบบสิทธิบัตรของไทยอันเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างสรรค์นวัตกรรมการพัฒนาเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ ๆ ให้กับประเทศไทยของเรา ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้อ่านแผนกิจกรรมทวิภาคีฉบับนี้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษแล้ว รวมทั้งศึกษารายละเอียดเพื่อตอบคำถามตัวเองว่า การขยายความตกลงนี้จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย จะมีผลดีหรือผลเสียต่อประเทศไทยอย่างไรบ้างนะครับ ก็พบว่าในด้านผลดีหรือผลประโยชน์ มีประโยชน์ที่ไทยจะรับอย่างน้อย ๓ ประการ

ประการแรกคือ การได้เข้าถึงฐานข้อมูลของสำนักงานสิทธิบัตรยุโรป ภายใต้ระบบ อีพอค เน็ท (EPOQUE Net ระบบสืบค้นสิทธิบัตร) ซึ่งเป็นฐานข้อมูลสิทธิบัตรในสาขาเทคโนโลยีต่าง ๆ รวมทั้งสิ้นประมาณ ๖๕ ล้านข้อมูล ขอย้ำนะครับว่า ๖๕ ล้านข้อมูล ฐานข้อมูลนี้เป็นการรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลการจดทะเบียนสิทธิบัตรของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งของสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และเกาหลี การเข้าถึงข้อมูลภายใต้ระบบ อีพอค เน็ท ดังกล่าวจะช่วยให้ผู้ตรวจสอบสิทธิบัตรของไทยสามารถปฏิบัติหน้าที่ในการสืบหา ค้นหาและตรวจสอบข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว เพราะไม่ต้องค้นหาจากฐานข้อมูลหลาย ๆ แห่ง ยิ่งไปกว่านั้นประเทศไทยยังสามารถใช้ประโยชน์จากโปรแกรมการค้นหาที่มีประสิทธิภาพสูง ซึ่งจะช่วยให้การตรวจสอบข้อมูลมีความรัดกุมและถูกต้องมากขึ้น

ประการที่ ๒ การได้รับความช่วยเหลือด้านผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานสิทธิบัตรยุโรป ความช่วยเหลือนี้จะช่วยให้กรมทรัพย์สินทางปัญญาสามารถปรับปรุงกระบวนการพิจารณาคำขอสิทธิบัตรของไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลมากขึ้น เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ และโดยที่ประเทศไทยกำลังจะเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาว่าด้วยความร่วมมือทางสิทธิบัตร ด้านสิทธิบัตร หรือที่เรียกกันสั้น ๆ ว่า พีซีที (PCT) ซึ่งเป็นชื่อย่อของ แพเทนต์ คอร์ปอเรชั่น ทริตตี้ (Patent Cooperation Treaty) โดยเป็นความตกลงความร่วมมือระหว่างประเทศต่าง ๆ รวม ๑๒๙ ประเทศ เพื่อร่วมมือกันจัดระบบการยื่นขอจดทะเบียนสิทธิบัตรระหว่างประเทศและอำนวยความสะดวกในการยื่นขอจดระหว่างกัน เพราะฉะนั้นการได้รับความช่วยเหลือด้านผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานสิทธิบัตรยุโรปจะทำให้ไทยสามารถเข้าสู่ระบบดังกล่าวได้โดยง่ายและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประการที่ ๓ การได้รับความช่วยเหลือด้านการจัดฝึกอบรมการยกร่างคำขอจดทะเบียนสิทธิบัตร การยกร่างคำขอนี้เป็นงานที่ยากที่จะต้องอาศัยศิลปะ ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ จึงจะดำเนินการได้อย่างสำเร็จและราบรื่น ดังนั้นการได้รับความช่วยเหลือด้านการฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องนี้ก็จะช่วยให้

นักวิทยาศาสตร์ นักวิจัยและวิศวกรของไทยสามารถเข้าถึงวิชาการร่างคำขอจดทะเบียนสิทธิบัตรได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิผล

นอกจากประโยชน์ทั้ง ๓ ประการดังกล่าวแล้ว ในระยะที่ผ่านมาสำนักงานสิทธิบัตรยุโรปยังให้ทุนฝึกอบรมแก่เจ้าหน้าที่ของไทยจำนวน ๑๒ ทุน และแน่นอนว่าการขยายเวลาออกไปอีก ๒ ปีก็จะทำให้เกิดความต่อเนื่องในการพัฒนาบุคลากรจัดทุนฝึกอบรมอย่างน้อยปีละ ๕ ทุน ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาระบบสิทธิบัตรของไทย รวมทั้งการพัฒนากรมทรัพย์สินทางปัญญาให้ไปสู่การเป็นองค์กรที่พึ่งตัวเองได้ในอนาคตอันใกล้ ประโยชน์ที่สำนักงานสิทธิบัตรยุโรปได้รับจากความร่วมมือนี้ ซึ่งอาจจะมองว่าเป็นข้อเสียของไทยนะครับ ก็อาจจะมีเพียงได้รับอย่างที่สำนักงานสิทธิบัตรยุโรปได้รวบรวมข้อมูลสิทธิบัตรของไทยไว้ในฐานข้อมูลของสำนักงานเท่านั้น ซึ่งตรงนี้ประเทศไทยก็ได้รับประโยชน์ด้วยเช่นเดียวกัน เพราะเป็นการช่วยเผยแพร่สิทธิบัตรของไทยให้เป็นที่รู้จักของนานาประเทศมากขึ้น

สำหรับความเห็นของกรมสิทธิสัญญาและกฎหมายที่กระผมได้กราบเรียนตอนต้นที่เห็นว่าแผนกิจกรรมทวิภาคีนี้มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับความร่วมมือด้านทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งเป็นเรื่องที่อ่อนไหวและกระทบต่อประชาชนในท้องถิ่นและเศรษฐกิจของท้องถิ่นนั้น กระผมเห็นว่าน่าจะเป็นความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน เพราะเนื้อหาในแผนกิจกรรมทวิภาคีเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับสิทธิบัตรล้วน ๆ ไม่มีส่วนใดที่เกี่ยวข้องกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ คือ จีโอกราฟฟิค อินดิเคเตอร์ (Geographic Indicator) ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อประชาชนและเศรษฐกิจของท้องถิ่นเลย และทั้ง ๒ เรื่องนี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกัน ท่านประธานและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพ ----------

จากที่กระผมได้กล่าวมานี้นะครับ โดยพยายามมองว่าจะมีข้อเสียอะไรบ้าง ปรากฏว่าข้อเสียนี่แทบจะไม่มีเลยนะครับ ถ้าจะบอกว่าเขาอาจจะขอความลับ เป็นความลับที่เราอาจจะสูญเสียไป แต่ในโลกปัจจุบันนี้นะครับ ความลับมันปิดไม่ได้นะครับ การที่เราคบหาสมาคมแลกเปลี่ยนหรือว่าขอความช่วยเหลือจากประเทศที่เจริญกว่าเราอย่างสหภาพยุโรปนี้ น่าจะเป็นผลดีมากกว่าผลเสียนะครับ ด้วยเหตุนี้กระผมจึงเห็นว่าการขยายระยะเวลาแผนกิจกรรมทวิภาคีออกไปอีก ๒ ปี จึงน่าจะได้รับการสนับสนุนจากรัฐสภาของเรา

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่าน พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตแสดงความคิดเห็นต่อบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลแห่งประเทศสมาชิกของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนว่าด้วยความร่วมมือด้านสารสนเทศและสื่อ ใน ๒ ประเด็นสั้น ๆ ครับ

ประเด็นแรก กระผมไม่คิดว่าเนื้อหาของเรื่องนี้ซึ่งอ่านหลายเที่ยวแล้วนี่นะครับจะเข้าข่ายหรืออยู่ในหลักเกณฑ์ของมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ถึงแม้ว่าท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีจะได้พยายามชี้แจง เนื่องด้วยเหตุผลหลายประการนะครับ ไม่ว่าจะเป็นว่าเรื่องนี้เป็นเพียงบันทึกความเข้าใจหรือ เอ็มโอยู เท่านั้น เป็นการลงนามร่วมกันระหว่างอาเซียนกับประเทศจีน แล้วก็ในเนื้อหาแล้วก็ไม่มีอะไรที่จะมีผลกระทบอย่างมีน้ำหนักหรือรุนแรงต่อประเทศไทยตามวรรคสองของมาตรา ๑๙๐ นอกจากนั้นในเนื้อหาของ เอ็มโอยู ฉบับนี้ในด้านการเงินก็ไม่ได้พูดอะไรมากมายนะครับ กิจกรรมที่จะจัดนั้นก็เฉพาะกรณีที่มีเงินทุนที่มีอยู่ขอบเขตของความร่วมมือ เช่น การแลกเปลี่ยน การเยือน การแลกเปลี่ยนภาพยนตร์ต่าง ๆ การจัดเทศกาลภาพยนตร์เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ ก็เป็นเรื่องซึ่งทำกันอยู่เป็นปกติแล้วกับหลาย ๆ ประเทศทั่วโลก แล้วก็ยังมีเขียนไว้อีกว่าเอ็มโอยูนี้ก็จะไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศ อันเกิดจากสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่เรา

รับผิดชอบอยู่นะครับ เพราะฉะนั้นผมจึงฝากตั้งเป็นข้อสังเกตว่า เรื่องลักษณะเช่นนี้ถ้านำมาเข้ารัฐสภาอยู่เป็นประจำ ๆ ก็คงจะทำให้เสียทั้งเวลาและไม่มีเหตุผลอันควรที่จะนำเข้ามาสู่สภาแห่งนี้ แต่เนื่องจากนำมาแล้วผมก็อยากจะชี้ให้เห็นถึงความเข้าใจของผมที่ไม่ตรงกับความเข้าใจของคณะรัฐมนตรีอยู่นิดหนึ่งนะครับ ในหน้าแรกเลยที่เป็นหนังสือที่ส่งมาจากท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ลงนามมาถึงสภา ใช้ชื่อเรื่องว่า บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านสื่อสารมวลชนระหว่างจีนและประเทศสมาชิกอาเซียน ชื่อเรื่องผมคิดว่ายังไม่ตรงกับบันทึกความเข้าใจที่มาให้เราให้ความเห็นชอบ อาจจะเป็นว่าผู้แปลหรือเจ้าหน้าที่ไม่ได้ให้ความละเอียดเพียงพอต่อความหมายของเนื้อหา ในภาษาอังกฤษ เอ็มโอยู ฉบับนี้เป็น เอ็มโอยู ที่เกี่ยวกับ อินฟอร์เมชั่น แอนด์ มีเดีย คอร์เปอเรชั่น (Information and media corporation) ขออภัยที่ใช้ภาษาอังกฤษ อินฟอร์เมชั่น แอนด์ มีเดีย คอร์เปอเรชั่น ก็เป็น ๒ เรื่อง อินฟอร์เมชั่น (Information) เราก็มาแปลกันว่าสารสนเทศหรือสารสนเทศ ส่วน มีเดีย (Media) เราบางทีก็ใช้ทับศัพท์กันเยอะนะครับ แต่ถ้าจะแปลให้ได้ใจความมากที่สุดก็น่าจะแปลว่า สื่อ มันก็จะมีอีกหลายตัวที่ใกล้เคียงกัน เราจะคุ้นเคยกับคำว่า สื่อสารมวลชน ซึ่งเป็นชื่อเรื่องที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ส่งมาให้สภาแห่งนี้ให้ความเห็นชอบ เขาจึงตีขลุมไปเลยว่าทั้งหมดนี้คือสื่อสารมวลชน ----------

ซึ่งข้อเท็จจริงแล้วผมคิดว่าไม่ครอบคลุม ถ้าจะว่าสื่อสารมวลชนครอบคลุมมีเดียไหม อันนี้ก็พอจะอนุโลมได้ เพราะมีเดียเป็นสื่อ สื่อก็คือคน คือเครื่องมือ คือสื่อที่เราใช้เพื่อนำเรื่องหนึ่งไปสู่อีกเรื่องหนึ่ง ถ้าแมส มีเดีย (Mass Media) ก็นำเรื่องนี้ไปบอกกับประชาชน ตั้งมีเดียก็เป็นตัวกลาง จะเป็นคน เป็นสื่อก็แล้วแต่ ฉะนั้นตัวมีเดียก็จึงเป็นส่วนหนึ่งของสื่อสารมวลชนซึ่งพออนุโลมได้ แต่ตัวอินฟอร์เมชั่นนี่ครับ สารสนเทศ ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของสื่อสารมวลชนแน่นอนเลยนะครับ ไปดูชื่อกระทรวงก็รู้ ก็มีกระทรวง อินฟอร์เมชั่น แยกออกไป เพราะฉะนั้นเวลาทำเรื่องมาถึง หรือทำเรื่องเข้า ครม. ก็ไปใช้คำว่าด้านสื่อสารมวลชน เท่านั้น ซึ่งในเนื้อหาไม่ว่าจะเป็นฉบับภาษาอังกฤษหรือฉบับภาษาไทยก็แล้วแต่ ก็ชัดเจนเกือบทุกวรรค ทุกข้อ จะพูดถึงทั้ง อินฟอร์เมชั่น กับมีเดีย ควบคู่กันไปตลอด เพราะฉะนั้นเป็นความร่วมมือของ ๒ ด้าน ไม่ใช่ความร่วมมือของด้านเดียว คือไม่ใช่ด้านมีเดียหรือด้านแมส คอมมิวนิเคชั่น (Mass communication) คือด้านสื่อสารมวลชนเท่านั้น ก็จึงอยากจะชี้ประเด็นนี้ให้เห็นเพื่อให้เข้าใจนะครับ และแม้แต่ผู้ลงนามเราก็ยังไม่กล้าเขียนลงไปเลยว่าจะเอารัฐมนตรีกระทรวงไหนของคนอื่นเขาเขียนไว้หมดเลยว่ามาจากกระทรวงไหน กระทรวงไหน อาจจะยังไม่แน่ใจว่าจะให้กระทรวงไหนเซ็นก็ได้นะครับ เพราะว่ามันเป็น ๒ เรื่อง ผมก็คงจะรบกวนเวลาของสภาเพียงแค่นี้ครับ ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เหลือท่านสมาชิกที่แสดงความจำนงอภิปรายอีก ๒ ท่านนะครับ คือท่านสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย กับท่านประสาร มฤคพิทักษ์ เดี๋ยวเชิญท่านสุรชัยครับ

(นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ภาควิชาการ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประสารอยู่ไหมครับ เชิญท่านประสารครับ

นายประสาร มฤคพิทักษ์ สมาชิกสภาวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : ท่านประธานที่เคารพ ประสาร มฤคพิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา สรรหา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมคงไม่ไปพูดถึงสาระเนื้อหาในสิ่งที่นำเสนอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการขยาย

ระยะเวลาแผนกิจกรรมทวิภาคีระหว่างกระทรวงพาณิชย์และสำนักงานสิทธิบัตรยุโรป แต่ผมใคร่จะขอเรียนว่าที่ผ่านมามีอุปสรรคในเรื่องของการคุ้มครองสิทธิทางปัญญา ซึ่งเกี่ยวโยงกับปัญหาการประกาศ ซี/แอล (C/L) ยา การประกาศ ซี/แอล ยา ก็คือการที่ทำให้ประชาชนไทยสามารถจะเข้าถึงยาได้ในราคาถูก ปรากฏว่าที่ผ่านมามีผู้บริหารกระทรวงพาณิชย์ ก็ไม่ต้องเอ่ยชื่อ ได้ถือเอาเรื่องของการประกาศสิทธิบัตรยาของกระทรวงสาธารณสุขกลายมาเป็นอุปสรรค อุปสรรคก็คือทำให้เกิดผลกระทบต่อการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ทำให้มีปัญหากระทบตามมานะครับ กลายเป็นว่าเรื่องของการประกาศสิทธิบัตรยากับเรื่องของการเจรจา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องทรัพย์สินทางปัญญากลายเป็นสิ่งที่มาพัวพันกัน เพราะฉะนั้นพอพัวพันกันก็กลายเป็นปัญหาทำให้เกิดอุปสรรค ทำให้เกิดความยุ่งยากของทางกระทรวงสาธารณสุข บังเอิญผมมีโอกาสเข้าไปเป็นคณะกรรมการองค์การเภสัชกรรมในระหว่างปี ๒๕๕๐ ก็ได้มีโอกาสเรียนรู้เรื่องการประกาศสิทธิบัตรยา ที่ผ่านมานะครับ ยกตัวอย่างง่าย ๆ ว่า ยาละลายลิ่มเลือดที่มีชื่อเป็นทางการว่า พลาวิกซ์ (Plavix) ของบริษัท ซาโนฟี ของประเทศฝรั่งเศส เราอยู่ในการคุ้มครอง คือหมายถึงเขาผูกขาดยาตัวนี้มาในระยะเวลา ๒๐ ปี เม็ดละ ๗๗ บาท ท่านทราบนะครับว่าขณะนี้ยาตัวนี้หลังจากประกาศสิทธิบัตรยาก็เหลือแค่เม็ดละ ๑ บาท ๒๒ สตางค์เท่านั้น ๑ บาท ๒๒ สตางค์นะครับ เทียบกับเม็ดละ ๗๗ บาท ท่านที่เคยรู้จักยาตัวนี้ก็คงจะรู้ดีนะครับว่า มันเปิดโอกาสมากน้อยแค่ไหนในการเข้าถึงยา ----------

ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก ยาเป็นสินค้าคุณธรรมครับ ยาไม่ใช่กระเป๋าเสื้อผ้า ไม่ใช่รองเท้า ไม่ใช่อะไรอื่นที่เป็นสินค้าทั่ว ๆ ไป แต่มันเป็นสินค้าคุณธรรม ซึ่งไม่เฉพาะที่ทำให้ราคาถูกเท่านั้น แต่สำหรับประเทศไทยเรายังมีปัญหาไม่ว่าจะเป็นโรคระบาดก็เคยเกิดขึ้นแล้วนะครับ ไข้หวัดนก ไม่ว่าจะเป็นสึนามิซึ่งต้องใช้ยาจำนวนมากภัยพิบัติก็เป็นโอกาสหรือเป็นความจำเป็นที่จะต้องใช้ยาจำนวนมหาศาล เพราะฉะนั้นการเข้าถึงยาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ ขอเรียนว่าถ้าหากเอาเรื่องการประกาศสิทธิบัตรยาซึ่งเป็นเรื่องดี แล้วก็เป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์อันนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ผิดกฎเกณฑ์ทางการค้าของโลกเป็นไปตามข้อตกลงทริส (TRIS) มาเป็นเงื่อนไขพัวพันกับการเจรจาเรื่องทรัพย์สินทางปัญหาแล้วก็จะทำให้คนไทยเสียโอกาส เพราะฉะนั้นนี่คือสิ่งที่อยากจะเรียนฝากไว้เป็นข้อสังเกตนะครับ จึงขอฝากแง่มุมตรงนี้ไว้พิจารณา เพื่อที่ทางกระทรวงพาณิชย์จะได้นำไปเป็นข้อสังเกตร่วมกันในเรื่องนี้ครับ ขอบพระคุณ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ไม่มีสมาชิกผู้ใดขออภิปรายนะครับ การอภิปรายเป็นอันยุตินะครับ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงสรุปครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายอลงกรณ์ พลบุตร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ในนามคณะรัฐมนตรี ขอตอบข้อซักถามในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของแผนกิจกรรมทวิภาคีระหว่างกระทรวงพาณิชย์และสำนักงานสิทธิบัตรยุโรป ซึ่งขอความเห็นชอบของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ สำหรับประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ซักถามและตั้งเป็นข้อสังเกตโดยแสดงความห่วงใยในเรื่องของประเด็นทรัพย์สินทางปัญญากับเรื่องของ ซี/แอลนั้น กระผมใคร่ขอชี้แจงเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันว่าประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกภายใต้ข้อตกลงทริสขององค์การการค้าโลก ข้อตกลงทริสนั้นเป็นเรื่องข้อตกลงที่ว่าด้วยการค้าที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญา มีบางประเทศที่เป็นคู่ค้าสำคัญของประเทศไทยได้นำตัวบทกฎหมายภายในประเทศมาเกี่ยวโยงระหว่างเรื่องของการค้ากับเรื่องของการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ยกตัวอย่างเช่น สหรัฐอเมริกาได้มีการใช้กฎหมายการค้าซุปเปอร์ ๓๐๑ (Super 301) เป็นมาตรการในการโยงเรื่องของการค้ากับประเทศคู่ค้าที่มีการละเมิดทรัพย์สิน

ทางปัญหาและในแต่ละปีก็จะมีการจัดอันดับประเทศเหล่านั้นว่ามีสถานะเป็นอย่างไร เช่น ๒ ปีที่ผ่านมาประเทศไทยถูกจัดอันดับว่าเป็นประเทศที่ต้องถูกจับตาเป็นพิเศษที่เรียกว่า พีดับบลิวแอล (PWL) เนื่องจากว่ามีการละเมิดทรัพย์สินทางปัญหาไม่ว่าเป็นเรื่องของลิขสิทธิ์ เครื่องหมายการค้า หรือว่าสิทธิบัตร ขณะเดียวกันถามบอกว่าการจัดอันดับดังกล่าวโดยสำนักงานผู้แทนการค้าของสหรัฐ หรือ ยูเอสทีอาร์ (USTR) ซึ่งดูแลเรื่องการค้าระหว่างประเทศของรัฐบาลอเมริกันนั้นจะมีการประกาศสถานะของประเทศคู่ค้าดังกล่าวในเดือนเมษายน และตั้งแต่ต้นปีเป็นต้นมานั้นสำนักงานผู้แทนการค้าสหรัฐหรือยูเอสทีอาร์ก็ได้เปิดให้กับสมาคมอุตสาหกรรมภายในประเทศได้แจ้งรายงานไปยังยูเอสทีอาร์ พร้อมกันนั้นก็เปิดให้มีการชี้แจงต่อสาธารณะของประเทศที่ถูกจัดอันดับ ผมได้เดินทางไปสหรัฐอเมริกาโดยบัญชาของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้พบปะกับผู้แทนยูเอสทีอาร์ พบปะกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสมาชิกหลายท่านในรัฐสภาสหรัฐ ----------

และได้พบกับสมาคมอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญาไม่น้อยกว่า ๑๐ สมาคมอุตสาหกรรม ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงต่อเรื่องของการค้าและเรื่องของทรัพย์สินทางปัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านกลุ่มอุตสาหกรรมยา ซึ่งเกี่ยวโยงกับเรื่องของการประกาศ ซี/แอล ของประเทศไทยในช่วง ๒-๓ ปีที่ผ่านมา ต้องเรียนว่าทำไมจึงต้องเดินทางไปและมีความจำเป็นอย่างไร ก็ต้องเรียนว่าสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่เป็นคู่ค้าอันดับ ๓ ของประเทศ และเป็นประเทศที่มีการลงทุนโดยตรงอยู่ในระดับต้นของประเทศไทย มีความสัมพันธ์ ๑๗๕ ปี เราส่งออกไปเป็นมูลค่ากว่า ๗ แสนล้านบาท เราได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีภายใต้ จีเอสพี กว่า ๓,๔๐๐ รายการ เป็นมูลค่ากว่า ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาท สิทธิพิเศษดังกล่าวทางภาษีนั้นโยงใยไปถึงกฎหมายการค้าซุปเปอร์ ๓๐๑ ดังนั้นปัญหาใด ๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับอุปสรรคทางการค้าที่มีต่อกัน เกิดเพราะการดำเนินการของยูเอสทีอาร์นั้นจะมีผลอย่างยิ่งต่อการพิจารณาทบทวนการให้สิทธิพิเศษทางภาษี ซึ่งจะมีอายุสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๑ ธันวาคมนี้ด้วย นอกเหนือจากการจัดสถานะอันดับประเทศของประเทศคู่ค้าที่มีการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา เพราะฉะนั้นการรักษาไว้ซึ่งสิทธิพิเศษทางภาษีจึงถือเป็นนโยบายหลักของรัฐบาลชุดนี้ เพื่อปกป้องคุ้มครองเกษตรกรผู้ใช้แรงงาน ผู้ประกอบการ ทั้งภาคผลิต อุตสาหกรรม ภาคการเกษตร คนยากคนจน ที่อาจจะได้รับผลกระทบจากกรณีที่เรามีปัญหาในการส่งออกไปสู่ตลาดสหรัฐ โดยเฉพาะในยามที่เกิดภาวะวิกฤติของเศรษฐกิจโลกที่ร้ายแรงที่สุดในรอบ ๗๐ ปี แต่ด้วยนโยบายที่มีความชัดเจนของรัฐบาลภายใต้การนำของ ฯพณฯ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เราถือว่าเรื่องของทรัพย์สินทางปัญญานั้นเป็นวิถีทางที่จะนำประเทศไทยไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ไปสู่สังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้ เพื่อสร้างความมั่นคงมั่งคั่งอย่างยั่งยืนให้กับประชาชนไทยและประเทศไทย เพราะฉะนั้นการประดิษฐ์คิดค้นในเรื่องของนวัตกรรมใหม่ ๆ จำเป็นจะต้องได้รับการคุ้มครอง การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาถือเป็นอาชญากรรมที่จะต้องปราบปรามอย่างรุนแรง เพราะฉะนั้นในห้วงเวลา ๓ เดือนที่ผ่านมาการกวาดล้างจับกุมจึงได้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเด็ดขาด จนทำให้บรรดาสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาได้ลดหายไปกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ผมจำเป็นต้องเรียนเรื่องนี้เพราะว่ามันเป็นความจำเป็น สมาชิกหลายท่าน

อาจไม่ให้ความสำคัญ แต่ผมต้องเรียนว่าเพื่อให้เกิดความเข้าใจในนโยบายเรื่องนี้ เพราะมันจะมีผลกระทบต่อการสร้างความไม่เข้าใจในนโยบายเรื่องซี/แอล เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องเรียนอธิบายให้เห็นถึงความเกี่ยวโยงว่า การดำเนินการดังกล่าวของรัฐบาลนอกจากมีการกวาดล้างปราบปรามอย่างจริงจัง ทำให้อุตสาหกรรมภายในประเทศได้ประโยชน์ไม่ต่ำกว่า ๓ แสนล้านบาท อุตสาหกรรมภาพยนตร์ซึ่งมีมูลค่ากว่าแสนล้านบาทถูกเทปผีซีดีเถื่อนนั้นทำลายจนเหลือ ๓๓,๐๐๐ ล้านบาท อุตสาหกรรมเพลง ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เหลือเพียง ๘,๐๐๐-๙,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งถือว่าเป็นวัฒนธรรมพื้นฐานของประเทศไทยที่ต้องรักษาธำรงไว้ ปล่อยให้อาชญากรทั้งหลายนั้นมาแสวงประโยชน์ด้วยการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของคนไทยไม่ได้ ซอฟต์แวร์ (Software) อุตสาหกรรมของเรานั้น ถ้าเราลดการละเมิดได้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เราก็จะสามารถที่จะทำให้อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ซึ่งเกิดจากภูมิปัญญาคนไทยในด้านไฮเทค (High-tech) นั้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ๓๗,๕๐๐ ล้านบาท รวมไปถึงอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม สิ่งทอ รองเท้า เครื่องประดับทั้งหลาย ซึ่งมีสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์นำเข้าจากต่างประเทศลักลอบเถื่อน ๆ เข้ามา ทำให้อุตสาหกรรมของเล่น อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม สิ่งทอ แฟชั่น เสียหายกว่าแสนล้านบาท เพราะฉะนั้นการดำเนินนโยบายจึงเป็นการดำเนินนโยบายเพื่อคนไทย แต่ขณะเดียวกันก็ก่อให้เกิดมาตรฐานของการรักษาซึ่งพันธกรณีความตกลง ตรงนี้เองที่ทำให้เราสามารถได้สิทธิประโยชน์ทางภาษี จีเอสพี ----------

และทำให้สินค้าประมง สินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรม ภาคบริการทั้งหลายได้สิทธิประโยชน์ตรงนี้กว่า ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาท เฉพาะตลาดของสหรัฐอเมริกา ส่วนเรื่องของ ซี แอล กระผมได้นำนโยบายของรัฐบาลไปยืนยันต่อทางรัฐบาลสหรัฐอเมริกาว่า ประเทศไทยสงวนสิทธิในการประกาศใช้มาตรการ ซี/แอล เพื่อเป็นไปตามประโยชน์สาธารณะ ไม่ใช่เพื่อการค้าที่เรียกว่า พับลิค นอน คอมเมอร์เชียล ยูส (Public non commercial use) ซึ่งเป็นภายใต้ข้อตกลงทริส ของ ดับเบิลยูทีโอ (WTO) เพื่อให้การเข้าถึงยาที่จำเป็นมีราคาแพงของคนยากคนจนหรือผู้ป่วย โดยเฉพาะโรคเอดส์ โรคมะเร็งนั้นสามารถเข้าถึงได้ เพื่อรักษาซึ่งชีวิตและการใช้สิทธิดำรงชีวิตของประชาชนคนไทยจึงเป็นสิทธิที่เราได้ดำเนินการภายใต้กติกาสากลคือข้อตกลงทริส ดังนั้นจึงเรียนท่านสมาชิกรัฐสภาที่มีความห่วงใยต่อประเด็นเรื่องของ ซี/แอล ซึ่งอยู่ในความดูแลของกระทรวงสาธารณสุข แต่ขณะเดียวกันประเทศคู่ค้าสำคัญของเราอย่างสหรัฐอเมริกาเป็นต้น ได้มีการนำเรื่องของการละเมิดทรัพย์สินหรือกรณีของ ซี/แอลนั้นไปเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องโยงใยกับเรื่องของการค้าพาณิชย์และมีผลต่อเรื่องสิทธิพิเศษทางภาษี ผมจึงได้เดินทางไปและได้ยืนยันผลตอบรับมีแนวโน้มที่ดีที่เราจะรักษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีไว้ได้ และขณะเดียวกันก็สงวนสิทธิในการที่ให้คนยากคนจนผู้ป่วยในโลกที่ยามีราคาแพงและเข้าถึงยากนั้นสามารถที่จะได้รับการดูแลคุ้มครองจากมาตรการ ซี/แอล แต่ทั้งนี้รัฐบาลจะใช้แนวทางของความร่วมมือในการที่จะเจรจาหารือในระหว่างทางการหน่วยงานของรัฐ เครือข่ายผู้ป่วยตลอดจนเจ้าของผู้ทรงสิทธิทั้งคนไทยและต่างประเทศ เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวนั้นเป็นไปภายใต้ข้อตกลงทริส นั่นคือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ ซี/แอลนะครับ

สำหรับประเด็นในเรื่องของสำนักงานสิทธิบัตรยุโรป ซึ่งมีความห่วงใยเกี่ยวกับเรื่องของการ พับลิค เฮียริ่ง (Public Hearing) การเปิดเผย เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับแผนกิจกรรมทวิภาคีดังกล่าวนั้นว่าเป็นอย่างไร และขณะเดียวกันได้ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสามหรือไม่ ก็ต้องเรียนว่าได้ดำเนินการถูกต้องตามรัฐธรรมนูญและการเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมของสาธารณชนอย่างโปร่งใสเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินการ ด้วยตระหนักว่าข้อผูกพันใด ๆ ของรัฐบาลเป็นอาณัติที่มาจากรัฐสภาอันเป็นตัวแทนปวงชนชาวไทย

ดังนั้นจึงถือว่าความผูกพันในข้อตกลงระหว่างประเทศใด ๆ ที่จะพึงดำเนินการเจรจาในกรอบที่ขออนุมัติจากรัฐสภาแล้วนั้นถือว่าเป็นส่วนหนึ่งในความรับผิดชอบที่เราจะต้องให้คนไทยทุกคนได้มีโอกาสที่จะแสดงความคิดเห็นทั้งผู้ที่มีส่วนได้รับผลได้เสียโดยตรงหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในแวดวงวิชาการ ดังนั้นในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนเหล่านี้นั้นขอเรียนยืนยันว่าทั้งก่อนและระหว่างการเจรจานั้นก็จะเปิดให้มีการดำเนินการ

ส่วนประเด็นที่มีการสอบถามว่าประเทศไทยจะได้หรือเสียอย่างไรก็ขอเรียนตอบประเด็นนี้ว่า ประโยชน์ที่ประเทศไทยได้รับจากโครงการความร่วมมือดังกล่าว ซึ่งเป็นความร่วมมือทางด้านวิชาการและเป็นการให้เปล่า ซึ่งมีขอบเขตครอบคลุมใน ๕ ด้านที่เกี่ยวกับการพัฒนาระบบสิทธิบัตร ซึ่งประเทศไทยจะได้ประโยชน์โดยตรงอยู่ ๒ ประการ

ประการที่ ๑ ก็คือ ในด้านของการพัฒนาบุคลากร ซึ่งสำนักงานสิทธิบัตรยุโรปได้ให้ทุนอบรมเจ้าหน้าที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านสิทธิบัตรต่าง ๆ ในหลายด้านหลายสาขาปีละหลายทุนด้วยกัน

ประการที่ ๒ ก็คือ ในด้านการพัฒนาระบบสิทธิบัตร สำนักงานสิทธิบัตรยุโรปสนับสนุนกรมทรัพย์สินทางปัญญาในการจัดและส่งผู้แทนเข้าร่วมการประชุมระดับหัวหน้าสำนักงานสิทธิบัตรทั้งในระดับสากลและระดับภูมิภาค พร้อมกับสนับสนุนการติดตั้งระบบข้อมูลสิทธิบัตรเพื่อใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบคำขอจดทะเบียนสิทธิบัตรของไทยให้มีความสมบูรณ์และสามารถใช้งานได้อย่างสะดวกมากขึ้น

- ๒๓๘/

๑

ส่วนกรณีของกรอบพันธกรณีภายใต้บทที่ ๙ การเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา ของความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่นหรือเจเทปป้า ซึ่งเป็นของกระทรวงการต่างประเทศและกระผมได้รับการมอบหมายจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศให้นำเสนอและตอบข้อชี้แจงในเรื่องนี้ซึ่งมีข้อกังวล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดาภายใต้ความตกลงเจเทปป้าระหว่างไทยกับญี่ปุ่น ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวโยงกับเรื่องของบุคคลที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยของญี่ปุ่น ซึ่งญี่ปุ่นถือได้ว่าเป็นประเทศซึ่งเป็นคู่ค้าติดอันดับ ๑ ใน ๒ ของประเทศไทย และมีการลงทุนโดยตรงในประเทศไทยมากที่สุดประเทศหนึ่ง แน่นอนที่สุดว่าการทำความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจมีอยู่หลายเรื่อง หลายหัวข้อ หลายมิติ และแต่ละมิตินั้นได้มีข้อตกลงที่กำหนดไว้ว่าหลังจากมีการลงนามให้สัตยาบันเห็นชอบในความตกลงดังกล่าวระหว่างรัฐบาลไทยและญี่ปุ่นแล้ว จะต้องมีการเจรจาเพิ่มเติมลงในรายละเอียดเพื่อเปิดโอกาสกันและกันในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะเรื่องของการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา ซึ่งในประเด็นนี้นั้นท่านสมาชิกรัฐสภาได้แสดงความกังวลเกี่ยวกับเรื่องของการรับฟังความคิดเห็นของภาคส่วนต่าง ๆ ที่อาจจะมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของทั้งเอกชน นิติบุคคล รวมไปถึงส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง กระผมจึงใคร่ขอถือโอกาสนี้กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาชี้แจงในประเด็นดังกล่าว ตอบข้อซักถามว่าในการรับฟังความคิดเห็นและอภิปรายสาธารณะในเรื่องการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดาภายใต้เจเทปป้า ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นได้มีบุคคลที่เกี่ยวข้องมีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามีส่วนร่วมมากน้อยเพียงใด ซึ่งปรากฏว่าในการจัดรับฟังความคิดเห็นและอภิปรายสาธารณะในครั้งนั้นได้มีหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้ครับ

๑. ผู้แทนกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

๒. ผู้แทนกรมเอเชียตะวันออก

๓. ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข

๔. ผู้แทนกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

๕. ผู้แทนกรมการจัดหางาน

สำหรับภาคส่วนที่ ๒ ก็คือภาคเอกชนและผู้มีส่วนได้เสีย

๑. ผู้แทนสภาการพยาบาลและสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย

๒. ผู้แทนสมาพันธ์สปาไทย

๓. ผู้แทนสมาคมสปาไทย

๔. ผู้แทนโครงการรณรงค์เพื่อแรงงานไทย

๕. ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และ

รวมไปถึงความเห็นเพิ่มเติมอีก ๓ หน่วยงานด้วยกันก็คือ

๑. ผู้แทนสมาคมพยาบาลอาชีวะอนามัยแห่งประเทศไทย

๒. ผู้แทนสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยหรือจีดีอาร์ไอ (GDRI)

๓. ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข

ส่วนความเห็นที่มีข้อเสนอแนะมาว่าควรจะต้องมีผู้แทนของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ก็ดี ผู้แทนของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมก็ดี ผู้แทนของสำนักงานส่งเสริม เอสเอ็มอี ก็ดี และมีความเห็นว่าควรที่จะจัดกระบวนทัพในการเจรจาในรูปแบบของทีมไทยแลนด์นั้น กระผมน้อมรับข้อคิดเห็นอันทรงค่าและข้อสังเกตดังกล่าวในการดำเนินการต่อไปนะครับ ส่วนการดำเนินการที่เหลือจากนี้หากว่ารัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้ว

๑. ก็จะได้มีการจัดพิมพ์ข้อมูลพื้นฐานและผลการอภิปรายเวทีสาธารณะอย่างละเอียดเผยแพร่ต่อสาธารณชนนะครับ โดยสังเขป

๒. คือการเผยแพร่ผ่านสื่อมวลชนในบทความการสรุปผลการพิจารณาดังกล่าวนะครับ

๓. คือการให้ข้อมูลผ่านสื่อวิทยุและหนังสือพิมพ์โดยให้ข้อมูลเป็นระยะ ๆ ระหว่างที่เรามีการเจรจาระหว่างไทยกับญี่ปุ่นนะครับ รวมไปถึงการจัดเวทีอภิปรายสาธารณะ ครั้งที่ ๒ ในเดือนมิถุนายน และเวทีสาธารณะ ครั้งที่ ๓ ในเดือนกันยายนครับ

ผมเรียนยืนยันว่าโอกาสของสปาไทยก็ดี หรือในส่วนของบุคลากรซึ่งเราได้มีการเจรจาต่อรองเพื่อเปิดโอกาสให้เรามีส่วนในการที่จะเข้าไปเป็นอาชีพใหม่ของคนไทย เช่น ผู้ดูแลผู้สูงอายุนั้นถือได้ว่าเป็นสาขาอาชีพที่จะทำให้คนไทยนั้นมีโอกาสเข้าไปในตลาดแรงงานของญี่ปุ่น ซึ่งเป็นสังคมของผู้สูงอายุ และประเทศไทยนั้นมีศักยภาพในการที่จะนำในเรื่องบุคลากรด้านสปาก็ดี บุคลากรด้านดูแลผู้สูงอายุก็ดีนั้น ที่จะเข้าไปสู่ตลาดของญี่ปุ่นภายใต้การเจรจาครั้งนี้ แต่แน่นอนการเจรจาหรือข้อตกลงใด ๆ นั้นต้องมีการแลกเปลี่ยนกันเป็นธรรมดา เพียงแต่การเจรจาต่อรองดังกล่าวนั้น รัฐบาลไทยจะคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของประชาชนคนไทย ผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญ อะไรที่เสียเปรียบเราจะไม่อ่อนข้อ อะไรที่จะเกิดผลกระทบต่อประชาชนคนไทยเราจะไม่ดำเนินการตกลงด้วย นั่นคือจุดยืนที่เข้มแข็งในเรื่องนี้ จึงกราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านสมาชิกรัฐสภาครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรัฐมนตรี

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สาทิตย์ วงศ์หนองเตย รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ผมถือโอกาสนี้กราบเรียนท่านประธานชี้แจงเพื่อนสมาชิกซึ่งซักถามตั้งข้อสังเกตสั้น ๆ เพียง ๓ ประเด็นเท่านั้นครับ ก็คือ

ประเด็นที่ ๑ ประเด็นเกี่ยวกับเรื่องบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลของประเทศสมาชิกสมาคมอาเซียนกับจีน ซึ่งว่าด้วยเรื่องของคำแปลนั้นก็เป็นจริงอย่างที่ท่านว่านะครับ ระหว่างหนังสือที่ส่งมาจากสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ซึ่งใช้คำแปลว่าเป็นข้อตกลงเรื่องของสื่อสารมวลชน แต่ในบันทึกความเข้าใจซึ่งได้แนบมายังเพื่อนสมาชิกนั้นใช้คำว่า ว่าด้วยความร่วมมือด้านสารสนเทศและสื่อ ซึ่งน่าจะเป็นข้อที่มีการแปลที่ถูกต้อง ก็จึงเรียนขอบคุณเพื่อนสมาชิกซึ่งได้มีข้อสังเกตที่สำคัญนี้ แต่อย่างไรก็ตาม ในเรื่องของบันทึกความเข้าใจนั้นก็จะอยู่ในลักษณะที่เป็นทางการในรูป

ของการเป็นข้อตกลงที่เป็นภาษาอังกฤษและเป็นภาษาไทย ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศแปลและยึดถือคำว่า ว่าด้วยความร่วมมือด้านสารสนเทศและสื่อ

ประเด็นที่ ๒ ครับ เป็นประเด็นที่ท่านตั้งข้อสังเกตว่า จะเป็นรัฐมนตรีใดชี้แจงนั้น เนื่องจากเรื่องนี้ ความเป็นมานั้นผู้ที่ได้รับเชิญไปเมื่อปี ๒๕๔๖ นั้นต่อเนื่องมาถึงปี ๒๕๕๑ ก็คือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่กำกับดูแลกรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งขณะนี้ผมรับผิดชอบอยู่ครับ

ประเด็นที่ ๓ ซึ่งเป็นประเด็นที่ท่านให้ข้อสังเกตว่า ประเด็นซึ่งมีข้อความเพียงสั้น ๆ ว่าด้วยเรื่องการเข้าถึงเรื่องของตลาดโสตทัศน์นั้น ทั้งที่มีข้อความอื่นซึ่งป้องกันไว้อยู่แล้วว่าจะไม่กระทบในเรื่องอื่น ทำไมจึงยังเข้ามาเป็นประเด็นซึ่งขอความเห็นชอบอยู่ ประเด็นนี้ต้องเรียนครับว่า คณะรัฐมนตรีก็มีข้อสังเกตและมีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวางนะครับ แต่เนื่องจากก็เกรงปัญหาเรื่องของการตีความว่า คำว่า การเข้าถึงตลาดโสตทัศน์ นั้นก็อาจจะเป็นประเด็นซึ่งอาจจะถูกตีความได้ว่ามีความคาบเกี่ยวกับเรื่องของข้อผูกพันทางด้านการค้าและการลงทุน ก็จึงมีการส่งเรื่องนี้เข้ามาให้ความเห็นชอบยังรัฐสภา แต่ความกังวลนี้ครับท่านประธานครับ ผมต้องเรียนว่าคณะรัฐมนตรีเองจึงได้พยายามที่จะเร่งรัดให้มีกฎหมายซึ่งมารองรับการเสนอเรื่องต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญเข้าสู่สภาโดยเร็ว ทั้งนี้ ก็เพื่อสร้างความชัดเจนในการที่จะต้องเสนอเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งในขณะนี้ก็ผ่านการรับหลักการในวาระที่หนึ่ง และตั้งคณะกรรมาธิการไปแล้ว ก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเรื่องดังกล่าวนี้ก็จะมีความชัดเจนในการทำงานของแต่ละภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง คณะรัฐมนตรีเองก็จะให้ความสนใจเป็นพิเศษว่าเรื่องใดซึ่งเข้าข่ายมาตรา ๑๙๐ และต้องยื่นบ้าง ต้องเรียนท่านประธานว่าบางเรื่อง แม้ว่าจะยังไม่เข้าข่ายชัดเจนนัก แต่เนื่องจากเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ อย่างเช่น กรอบการกู้เงินซึ่งรัฐบาลเองก็ได้เสนอเรื่องนี้มาพิจารณาในรัฐสภาด้วย ทั้งนี้ ก็คำนึงถึงเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่ประสงค์จะให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบในเรื่องที่กระทบต่อเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวพันกับเรื่องสำคัญ ๆ ของประเทศ ก็ต้องเรียนท่านประธานเพื่อเรื่องนี้จะได้ผ่านคณะกรรมาธิการ เพราะก็ทราบดีว่าในการพิจารณาแต่ละครั้งรัฐสภาก็ต้องใช้เวลาที่ยาวนาน อย่างเช่นวันนี้เป็นต้น ซึ่งเราพิจารณา

กันดึกดื่นตั้งแต่เมื่อคืน และต่อเนื่องมาถึงวันนี้ ก็ต้องถือโอกาสนี้กราบขอบพระคุณเพื่อนสมาชิกทุกท่านซึ่งให้ความสนใจและติดตามเรื่องนี้เพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติด้วย ก็ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

- ๒๔๐/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพครับ ผมเห็นความเหนื่อยล้าของบรรดาเพื่อนสมาชิกรัฐสภาทุกท่าน ตรากตรำมาพอสมควร ครับ ๒ วัน ๒ คืนแล้ว เห็นใจ แล้วเราก็จะต้องมีการโหวตถึง ๔ ญัตตินะครับ ผมเห็นว่าความเหนื่อยล้าของท่านทั้งหลายนั้นควรจะมีเวลาพักผ่อนนะครับ จึงขอความกรุณาเลื่อนการโหวตไปวันพรุ่งนี้เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๑๑ นาฬิกา

การประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันอังคารที่ ๒๔ และวันพุธที่ ๒๕ เดือนมีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

<u>รายนามคณะผู้จัดทำ</u>

<u>ที่ปรึกษา</u>	นายจเร พันธุ์เปรื่อง	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
	นางสาวยุพา ศิรประภาพร	ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุมและชวเลข

<u>ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม</u>

นางกัลยา พิมเสน	ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๑
นางเยาวเรศ นวลสกุล	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางนนทลี พจน์ปฏิญญา	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสาวอัมพา กันทโกวิทย์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘

<u>ผู้จดรายงานการประชุม (กลุ่มงานชวเลข ๑)</u>

นางสาวอารีรัตน์ พัฒนโศภนพงศ์	นวพร อินทร์เขียว
นางจีรภา เตี่ยวสกุล	นางสาวสุรีย์รัตน์ เรืองจันทร์
นางพุทธชาติ บุญเจริญฤทธิ์	นางสาวหทัยกาญจน์ คงแก้ว
นางจงถนอม ศรีธนูมาศ	นางสาวภัทรวรินทร์ กาหวัง
นางวีรพร นุชบางเคียน	นางสาวธนัชญา สายบุตร
นางสาวประภาลักษณ์ ปุนบุดา	นางนำพร ชมพูทอง
นางศิริพร วรไพศาล	นางสุภาภรณ์ เพ็ชรนิล

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๕๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันอังคารที่ ๒๔ และวันพุธที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้จัดทำเสร็จแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานก่อนที่จะเสนอให้สภารับรอง ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช ๒๕๕๑ โดยอนุโลม

ลงชื่อ.....

(นายพิทูร พุ่มหิรัญ)

เลขาธิการรัฐสภา

ตรวจแล้ว วัน.....ศุกร์.....ที่..๒๖...เดือน...เมษายน.....พ.ศ....๒๕๕๒...

ที่ประชุมรัฐสภาได้รับรองแล้วในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่.....๑.....(สมัยสามัญนิติบัญญัติ.....)

วัน...จันทร์.....ที่..๓๑...เดือน..สิงหาคม.....พ.ศ.๒๕๕๒...

ลงชื่อ.....

(**(นายชัย ชิดชอบ)**)

ประธานรัฐสภา